

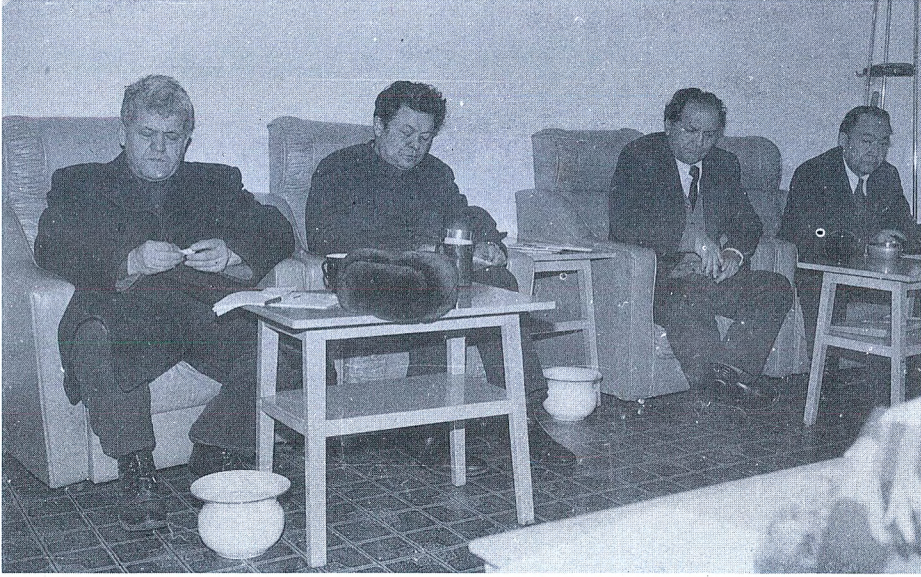

Altun Qa

3
1988

بۇلاق

بىلاق

ئۇيغۇر كلاسسىك ۋە بىياتى ۋە خەلق پەنجرىدە بىياتى

پەسىللىك ئۇرۇنمى

9 - پىلان نېشىسى

نومۇرى 24 - سان

1954

Uyghuristan

باش مۇھەررىر: ئابدۇۋېلى خەلىپەتوپ.
مۇئاۋىن باش مۇھەررىر: مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن.
مۇھەررىرلەر: نىجات مۇخلىس، پەرىدە ئىمىن، مەھمەتتۇردى مىرزىئەخمەت.

تەھرىر ھەيئەت ئەزالىرى (ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە):

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، ئابدۇرىشىت ئىسلام، ئابدۇسالام ئابباس، ئابدۇشۈكۈر تۇر-
دى، ئابدۇۋەلى خەلىپەتوپ، ئابلەت ئۆمەر، ئەخەت ھاشىم، تېمىپجان ئېلىيوپ، رەھىم
تۇللا جارى، شەرىپىدىن ئۆمەر، قەييۇم تۇردى، قۇربان بارات، مەمتىمىن يۇسۇپ،
مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن، مەھمەت رېھىم، مەھمەت زۇنۇن، ئوبۇل ئىسلام،
ئىبراھىم مۇتسىمى، ئىمىن تۇرسۇن.

بۇلاق

1988 - يىلى 3 - سان

تۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن

- «قىسسەسۇل - ئەنبىيا» دىن (ئادەم ئەلەيھىسسالام قىسسەسى) ..... رەبغۇزى 100
- نەشىرگە تەييارلىغۇچى: پەرىدە ئىمىن
- شېئىرلار..... ئىسپىنى يۈسۈپ خوتەنى 28
- نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابلىمىت ئەھەت
- شائىر قەلەندەرنىڭ يېڭى تېپىلغان غەزەللىرى 65
- نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار: مەتقاسىم ئەكرەم، مەمتىمىن تۇردى

شىرق كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن

- غەزەللەر..... ئەمىر خۇسرەۋ دېھلەۋى 91
- نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار: تۇرغۇن ئىبراھىم، ۋاھاب قادىر

مەشھۇر كلاسسىكلار

- ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر شائىر ناسىر خۇسرەۋ..... ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن 109

ئەدەبىي مۇھاكىمە

- نەۋبەتى شېئىرلىرىنىڭ ئىدىيەۋى مەزمۇنى ھەققىدە ..... ئابدۇللا سۇلايمان 115

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

- ئىگەرچى (چۆچەك)..... توپلاپ رەتلىگۈچى: خېلىل ئېلى 123

- 1 2 9 ..... غايىب نىكاھ (چۆچەك) .....
 توپلاپ رەتلىگۈچى: نۇرى كېرەم
 1 3 7 ..... لەتىپىلەر («مەتلەئۇل - ئۇلۇم ۋە مەجمەئۇل - فۇنۇن» دىن) .....
 پارسچىدىن تەرجىمە قىلغۇچى: ھەبىبۇللا ئېلى
 1 4 9 ..... لاپىلار .....
 ئىجادىي رەتلىگۈچى: ئىبراھىم ئىزاقى
 1 5 3 ..... بېيىت - قوشاقلار (ئېلاخۇن تىلىۋالدى قوشاقلرى) .....
 توپلاپ رەتلىگۈچى: تۇرسۇن زىرىدىن
 1 6 2 ..... ماقال - تەمسىللەر .....
 توپلاپ رەتلىگۈچى: مەمتىلى سايىت
 1 6 6 ..... چاغاتايچە لۇغەت .....
 تۈزگۈچىلەر: غەنىزات غەيۇرانى، ئىسمايىل قادىرى

رەسىم: مەھمەت ئايۇپ
 نەققاش ۋە خەتتات: نىياز كېرىم (شەرقى)
 مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: لىيۇپېيچىڭ

مۇقاۋىنىڭ 1 - بېتىدە: ئاتاغلىق تارىخشۇناس ۋە شائىر موللا مۇسا سايرامى.
 2 - 3 - بېتىدە: «بۇلاق» ژۇرنىسى تەھرىر ھەيئىتىنىڭ 9 - سانلىق يىغىنىدىن
 كۆرۈنۈشلەر.
 4 - بېتىدە: مەنزىرە. «مەشرەپ شېئىرىيەتىدىن» ناملىق كىتابچىدىن ئېلىندى.

«قىسسىمىغا ئىسپات» رەبىئىيە

رەبغۇزى

ئادەم ئەلەيھىسسالام قىسسىمىسى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: پەرىدە ئىمىن

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا ناسىرىددىن رەبغۇزىنىڭ «قىسسىمىسى» ئەنئىنىيەتلىك «قىسسىمىسى رەبغۇزى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ) ناملىق ئەسىرى مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغان يىرىك دۇردانلاردىندۇر. ئاپتور بۇ ئەسىرىنى ھىجرىيە 710 - يىلى ھۇت ئېيىدا (مىلادى 1310 - يىلى 3 - ئايدا) خارەزمىنىڭ «رەبات ئوغۇز» دېگەن جايىدا يېزىپ چىققان. «رەبات ئوغۇز» ناسىرىددىننىڭ ياشىغان يۇرتى بولۇپ، كېيىن ئۇ شۇ يەرنىڭ قازى كالانى بولغان. بۇ مەشھۇر يازغۇچىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيىتى ھەققىدە يېتەرلىك مەلۇماتقا ئىگە بولالمىغان بولساقمۇ، «قىسسىمىسى» ئەنئىنىيەتلىك دىكى ئايرىم مەنبەلەرگە ئاساسەن ئۇنىڭ XIII ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە XIV ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ياشاپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغانلىقىنى بىلىشكە بولىدۇ.

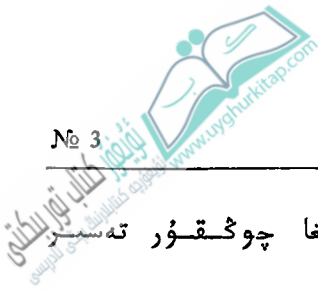
«قىسسىمىسى» ئەنئىنىيەتلىك «قىسسىمىسى» ۋە رىۋايەتتىن ئىبارەت ئىككى خىل بەدىئىي شەكىلنى ئۆزىدە بىرلەشتۈرگەن بولۇپ، پۈتۈن ئەسەر 72 چوڭ قىسسىمدىن تەشكىل تاپقان. بۇ ئەسەردىكى ھەر بىر پېرسوناژ ئەينى دەۋردىكى مەلۇم بىر تەبىئەت، مەلۇم بىر گۇرۇھ ياكى مەلۇم بىر قاتلامنىڭ ئىندۇۋىدۇئاللىقىنى ۋە ئىدىيىۋى ھالىتىنى ئۆزىدە مۇجەسسەمەلەشتۈرگەن.

بۇ ئەسەر تىلىنىڭ ئوبرازلىق بولۇشى، ۋەقە - ھادىسىلەرنىڭ جانلىق، قىزىقارلىق سۈرەتلىنىشى، تەبىئەت مەنزىرە تەسۋىرلىرىنىڭ لىرىك خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇشى بىلەن كىشىنى زوقلاندۇرىدۇ.

بۇ ئەسەرتىل ۋە شەكىل جەھەتتە خاقانىيە دەۋرى تىلى ۋە ئەدەبىياتىنىڭ ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرىنى ساقلىغان ھالدا، يېڭىدىن شەكىللەنىشكە باشلىغان چاغاتاي تىلى ۋە ئەدەبىياتىنىڭ يېڭى خۇسۇسىيەتلىرىنىمۇ ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. بىز بۇ ئەسەرنى ئوقۇغىنىمىزدا ئەڭ قەدىمكى دەۋرگە مەنسۇپ بولغان نۇرغۇن خەلق مىغلىرىنى ئۇچرىتىمىز. بۇ مىغىلار زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆلتۈلۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما رەبغۇزىنىڭ بۇ ئەسىرىدە ئۇنىڭ روھى، ئۇسلۇبى ياكى ئىزلىرى ساقلىنىپ قالغان.

«قىسسىمىسى» ئەنئىنىيەتلىك ناملىق بۇ ئەسەر ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدا

ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ. ئۇ ئۆزىدىن كېيىنكى ئۇيغۇر پىروژىسىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن.

ژۇرنىلىمىزنىڭ مۇشۇ سانىدىن باشلاپ «قىسسەسۇل-ئەنبىيا» دىكى داڭلىق قىسسەلەردىن بىرقانچىنى كەڭ كىتابخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرمەكچىمىز.

مۇھەررىردىن

تۇپراق ئېلىپ كەلمىدىڭ؟ — دەپ خىتاب كەلدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەي پاك تەڭرىم، ماڭا رەھىم-شەپقەت غالىب كېلىپ، ئەپۇ قىلىشىڭنى سوراپ، دەرگاھىڭغا قايتىپ كەلدىم، — دېدى. ئاندىن تەڭرى مىكائىل ئەلەيھىسسالامنى ئەۋەتتى. مىكائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي دەردمەن تۇپراق، كۆڭلۈڭ-

دە نېمە ئارزۇيۇڭ بار؟ — دېدى. تۇپراق:

— ئەگەر مېنىڭدىن كوزا ياساپ، ئىچىگە سۇ توشقۇزۇپ جاننى راھەتلەندۈرسە، ئۇنىڭدىن خۇشاللىنىمەن. ئەمما شاراب بىلەن ھارام قىلسا قانداق قىلىدەن؟ مەن؟ مەسكىن ھالىمغا رەھىم قىلىپ، ماڭا دەخلى قىلمىسىڭىز، — دېدى. مىكائىل ئەلەيھىسسالام رەھىم قىلىپ تۇپراق ئالماي قايتتى. تەڭرى خىتاب قىلىپ:

— ئەي مىكائىل، نېمە ئۈچۈن قۇرۇق قول قايتتىڭ؟ — دېدى. مىكائىل:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم، مېنى بىر بىچارىنىڭ قېشىغا ئەۋەتكەن ئىكەنسىن. ئۇنىڭدىن بىر نەرسە ئالماق رەھىمىدىلارنىڭ ئىشى ئەمەس ئىكەن، — دېدى. ئاندىن كېيىن ئىسرائىل ئەلەيھىسسالامغا پەرمان بولدى. ئىسرائىل ئەلەيھىسسالام شۇ زامان زېمىن ئۈستىگە يېتىپ كەلدى.

تەڭرى ئۆز ئىرادىسى بىلەن ئادەمنى ياراتماقچى بولۇپ تۇپراققا:

— ئەي غەمكىن، دەردمەن! سەندىن بىر خەلقنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىمەن. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ماڭا دائىم تائەت قىلىدۇ، بەزىلىرى گۇناھ قىلىدۇ. ئىتائەت قىلغۇچىلارنى جەننەتكە سازاۋەر قىلىمەن. ئىتائەت سىزلىرىنى دوزاخقا مەھكۇم قىلىمەن، — دېدى. تۇپراق:

— ئەي تەڭرىم، بەزىلىرى نازۇ-نېمەت بىلەن مۇكاپاتلىشىڭدىن خۇشاللىنىمەن. بەزىلىرى ئوتقا تاشلىشىڭدىن قورقىمەن، — دەپ باھار بۇلۇتىدەك ياش تۆكۈپ يىغلىدى.

تەڭرى جىبرىئىلغا يەر يۈزىدىن بىر چاڭگال تۇپراق كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام تۇپراق ئالماقچى بولغانىدى، يەر ئۆز تىلى بىلەن:

— ئەي تەڭرىنىڭ ئەلچىسى، سىزمەندىن ئالماقچى بولغان نەرسىنىڭ بەزىلىرى كېيىن ئوتقا مەھكۇم بولغۇسى. شۇڭا تەڭرىدىن پاناھلىق تىلەيمەن. ماڭا رەھىم-شەپقەت قىلىڭ، — دەپ نالە قىلىپ، زار-زار يىغلىدى.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام شەپقەت قىلىپ تۇپراق ئالماي قايتتى. تەڭرىدىن: — ئەي جىبرىئىل، نېمە ئۈچۈن

تۇپراق يەنە ئۆزۈرە ئېيتقىلى باشلىدى:

— ئەي سۈر ئىگىسى، مېنىڭ بۇ ئىشقا قابىلىيىتىم يوق. شۇنداق بىر كۈن كېلىدۇكى، سىز سۈرنى تارتىسىز، ئۇنىڭ ئاۋازى قۇلاقلىرىمدىن ياڭراپ ئۆتەدۇ. ئاجىز جىسمىمغا زىلزىلە چۈشىدۇ، ۋۇجۇدۇمدا ساقلىنىغان ھەممە نەرسىلەر تۆكۈلىدۇ. بۇنداق ئاجىز ئەھۋالىم بىلەن ئۇ ئامانەت جەۋھەرلىرىنى قانداقمۇ ساقلىيالايمەن، — دەپ كۆز بۇلاقلىرىنى ئېقىتتى. ئىسراپىل ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇپراققا رەھىمى كېلىپ قۇرۇق قول قايتتى. تەڭرىدىن ئىسراپىل ئەلەيھىسسالامغا:

— نېمە ئۈچۈن تۇپراق ئېلىپ كەلمىدىڭ؟ — دەپ خىتاب كەلدى. ئىسراپىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەي تەڭرىم، يەر يۈزىدىكى بارلىق نەرسىلەرنى كۆردۈم. لېكىن تۇپراق تىن ئاجىزراق نەرسىنى كۆرمىدىم. شۇڭا ئۇنىڭغا رەھىم قىلىپ قايتىپ كەلدىم، — دېدى. ئۇنىڭدىن كېيىن تەڭرى ئەزرائىل ئەلەيھىسسالامغا تۇپراق ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى. ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام دەرھال تۇپراق ئېلىشقا كىرىشتى. يەر ئەزرائىلغا:

— مەن ھەممىدىن خارۇزاردۇرمەن. مېنىڭ بىچارە ھالىمغا رەھىم قىلىڭ، — دەپ ھېسابسىز نالە-زار قىلدى، ئەمما ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئەقىلسىز، ئاسىي تۇپراق، سېنىڭ نالە-زارىڭغا شەپقەت قىلغۇچى مەن ئەمەس، تەڭرىنىڭ ھۆكۈمى قانداق بولسا شۇنداق قىلىمەن. سەن تەڭرىنىڭ پەرمانىدىن ئۈچ قېتىم باش تارتىپ گۇناھكار بولدۇڭ. سېنىڭ گۇناھىڭ تۈپەيلى

سەندىن يارىتىلىدىغان نەرسە يېپىقن كەلگۈسىدە ئاسىي بولغۇسىدۇر، — دېدى ۋە يەرنىڭ پەرياد چېكىپ چىرى-قىراشلىرىغا قارىماي، پۈتۈن يەر يۈزىدىن بىر چاڭگال تۇپراق ئالدى. بۇنىڭ ئىچىدە قاتتىق-يۇمشاق، تاتلىق-ئاچچىق، شور، مۇلايىم، رەڭمۇرەڭ، خىلمۇخىل تۇپراقلار بار ئىدى. ئادەم ئەۋلادلىرىنىڭ خۇي-پەيلى، رەڭگى-روپىنىڭ ئوخشاش ماسلىقى شۇ سەۋەبتىندۇر.

ھەزرىتى ئەزرائىل تۇپراقنى تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا كەلتۈردى. تەڭرىدىن خىتاب كەلدىكى:

— ئەي ئەزرائىل، يەر سەندىن پاناھلىق تىلىدىمۇ؟

ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام:

— تۇپراقنىڭ نالە-زارىغا قارىماي ئېلىپ كەلدىم، — دېدى. تەڭرى بۇ جاۋابنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— ئادەملەرنىڭ جېنىنىمۇ سەن ئالغىن، — دېدى. ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام نالە-زار بىلەن:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم، بۇلارنىڭ ئارىسىدا پاك پەيغەمبەرلەر ۋە مەشھۇر ئەۋلىيىلار بار. بۇلار ھەممىسى مېنى ئۆزلىرىگە دۈشمەن دەپ بىلىشىدۇ. ئۇ چاغدا مەن قانداق قىلىمەن؟ — دېدى. تەڭرى خىتاب قىلىپ:

— مەن ئۇلارغا خىلمۇخىل كېسەل لىەرنى بېرىمەن. ئۇلار ئۆلۈمنى ئەنە شۇ كېسەللەردىن كۆرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە نۇرغۇن سەۋەبلەر بولىدۇ. يەنى، بىرىنىڭ ئەجىلى ئوتتىن، بىرىنىڭ ئەجىلى سۇدىن دېگەنگە ئوخشاش نۇرغۇن سەۋەب لىەرنى پەيدا قىلىمەن. شۇنىڭ بىلەن

ئۇلار ئۆلۈمنى ئاشۇ سەۋەبلەردىن كۆردۈ، سەندىن كۆرمەيدۇ، — دېدى. شۇنداق قىلىپ تەڭرى تۇپراقنى مەككە بىلەن تاشنى شەھىرىنىڭ ئارىسىدىكى زىيارەتگاھقا قويدى، تۇپراقنىڭ ئۈستىگە بىر پارچە بۇلۇتنى مۇئەككەل قىلدى. بۇ لۇت «بەھرىلىئەھزەن» دېگەن غەم دەريا-سىدىن سۇ ئېلىپ چىقىپ، تۇپراقنىڭ ئۈستىگە 39 يىل يادغۇر بۇلۇپ ياغدى. بىر يىل شادلىق دەرياسىنىڭ سۈيىدىن يادغۇر ياغدى. ئادەم بالىسىنىڭ غەم-قايغۇسى خۇشاللىقتىن كۆپ بولغانلىقىنىڭ سەۋەبى شۇنىڭدندۇر.

شۇنداق قىلىپ 40 يىلدىن كېيىن بۇ تۇپراق لايغا ئايلاندى. تەڭرى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا: — مېنىڭ مۇھەببىتىمدىن شامال، قۇدرەت ئېقىنلىرىمدىن سۇ، رەھىمىمنىڭ سايىسىدىن تۇپراق، بالا ۋە ئاپەتتىن ئوت كەلتۈرگىن! — دەپ پەرمان قىلدى. بۇ نەرسىلەر كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن ھېلىقى لايغا قوشتى ۋە ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەيكىلىنى ھېچبىر مەخلۇققا بۇيرۇماي ئۆز قۇدرىتى بىلەن ياساپ چىقتى. ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ لېيىغا شامال، سۇ، تۇپراق ۋە ئوت قوشۇپ ياسالغانلىقتىن، ھەر بىر ئادەمنىڭ مەجەز-خۇلقى، چىراي-شەكلى، قەددى-قامىتى ھەر خىلىدۇر. تەڭرى ئادەمنىڭ ۋۇجۇدىدا ئەقىل، روھ، نەپەس ۋە كۆڭۈللەرگە ئورۇن بەردى. كۆڭۈلنى سۇدىن ئالدى، شۇنىڭ ئۈچۈن كۆڭۈل غايىب دۇنيادىن بىشارەت بەرگۈچى روشەن ۋە پاك جاھاننەما ئەينىكىدۇر. روھنى شامالدىن ئالدى ۋە ئۇنى تەڭرى ئۆزىگە چاكارلىق خىزمىتىنى قىلىشقا قويدى.

دى. ئەقىلىنى تۇپراقتىن ئالدى. شۇڭا تۇپراقنى قانداق قىلىمەن دېسە قىلغىلى بولغاندەك، ئەقىلمۇ ھەرقانداق نەرسىنى ئۆگەنسە ئۆگىنەلەيدۇ. نەپسىنى ئوتتىن ئالدى. شۇنىڭ ئۈچۈن نەپسىنىڭ كەينىگە كىرسە، ئوتتەك كۆيىدۈرىدۇ، بۇ دۇنيادا تۈگىمەس جاپا-مۇشەققەتكە قالىدۇ؛ ئا-خىرەتتىمۇ ئازاب-ئوقۇبەتكە گىرىپتار بولىدۇ.

تەڭرى ئادەمنىڭ ھەر بىر ئەزاسىنى-مۇ ئۆزىگە خاس ۋەزىپىلەر ئۈچۈن ياراتتى. كۆزنى تەڭرىنىڭ قۇدرىتىنى كۆرگىلى، قۇلاقنى تەڭرىنىڭ سۆزىنى ئىشىتىشكە، بۇرۇننى مۇھەببەت پۇرىقىنى بىلىشكە، قولنى تەڭرىنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ياخشى ئىش قىلىشقا، تىلنى ئىمان ئىسلام ئېيتىشقا، پېشانىنى سەجدە قىلىشقا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ھەر بىر ئەزانى بىر خىزمەت قىلىشقا پەرمان قىلدى. شۇڭا ھەر بىر ئەزا ئۆزىنىڭ ئىشىنىلا قىلالايدۇ. بىرىنىڭ ئىشىنى يەنە بىرى قىلالايدۇ. شۇنداق قىلىپ يۇقىرىقىدەك خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە ئادەم ئاخىر پۈتۈنۈپ تەييار بولدى. ئۇنىڭ بېشىنى شەرق تەرەپكە، پۇتىنى غەرب تەرەپكە قارىتىپ قويدى. چۈنكى مۇشۇ ھالەتتە ياتقان ئادەم ئورنىدىن تۇرغاندا يۈزى قىبلە تەرەپكە قارايدۇ، شەرىئەتتىمۇ «كېسەل ئادەم يېتىپ ناماز ئوقۇماقچى بولسا، ئايى-خىنى قىبلە (غەرب تەرەپكە) بېشىنى شەرق تەرەپكە قىلىپ ياتسۇن. چۈنكى يېتىپ تۇرۇپ ئىشارەت بىلەن ناماز ئوقۇسا يۈزى قىبلەگە قاراپ تۇرىدۇ» دېيىلىدۇ. «ئادەمنى تۇپراقتىن يارىتىشنىڭ سەۋەبى نېمە؟» — دەپ سورىغانلارغا جاۋاب

شۇكى:

تەڭرىدىن: «ئادەم ياراتماقچىمەن» —
 دېگەن خىتاب كەلدى. بۇنى ئاڭلىغان
 بارلىق مەۋجۇداتلار «مېنىڭدىن يارىتارمەن
 كىن» دەپ تەمە قىلدى، ئېگىز تاغلار:
 — مەن ھەممىدىن قۇۋۋەتلىك، —
 دېدى. دەريالار:

— مەن ھەممىدىن پاك، ھەيۋەتلىك، —
 دېدى، ئالتۇن — كۈمۈش:

— مەن ھەممىدىن قىممەتلىك ۋە
 ھۈرمەتلىكتۇرمەن، — دېدى. ئاسمان:

— مەن ھەممىدىن ئېگىز، — دېدى.
 دەرەخ:

— مەن ھەممىدىن چىرايلىق، قەددى —
 قامىتىم ھەممىدىن كۆركەم، — دېدى. ھەممە
 نەرسە ئۆزىگە تەمەننا قويدى. بۇچاغدا تۇپراق:
 — مەن ھەممىدىن ئاجىز ۋە خار —
 زاردۇرمەن. ئادەمنى ھەرگىزمۇ مەنىدىن
 ياراتماس، — دېدى. تەڭرىدىن:

— تۇپراق ئۆزىنى ھەممىدىن تۆۋەن
 تۇتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ شاراپەتلىك ئا-
 دەمنى تۇپراقتىن يارىتىمەن، — دەپ پەر-
 مان كەلدى. دېمەك، ئادەمنى تۇپراقتىن
 يارىتىشتىن سەۋەب، تۇپراقنىڭ كەمتەرلى-
 كىدىن بولدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەيكىلى
 بۇ يەردە قىرىق يىل تۇردى. ئۇنى كۆر-
 گىلى پەرىشتىلەر توپ — توپى بىلەن كې-
 لىشەتتى. ئادەمنىڭ شەكلى، تۇرقى رەڭ-
 گىگە ھەيران بولۇشاتتى. ئۇلار بۇنىڭدىن
 ئىلگىرى بۇنداق كېلىشكەن شەكىلنى ھېچ-
 يەردە كۆرمىگەنىدى.

بىر كۈنى ئەزەل بىر توپ پەرىش-
 تىلەر بىلەن بۇ ھەيكەلنى كۆرگىلى كەل-
 دى ۋە بۇنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئۇ

ئاسماندا، يەر يۈزىدە كۆرگەن بارلىق
 نەرسىلەرنىڭ ئەكسىنى بۇ ھەيكەلدە كۆر-
 دى. ئۇنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن
 بەزى ئاجايىپ — غارايىپ نەرسىلەر بۇنى
 كۆرۈش بىلەن ئېسىگە كەلدى. ئەزەل
 خىيال بىلەن تۇرۇپ بۇ ھەيكەلگە قول
 تەگكۈزگەنىدى، يات قىرانىڭ تېگىشى بىلەن
 لا كۆزنىڭ ئورنىدىن ئاۋاز چىقتى. ئەزا-
 زىل بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ ھەمراھلىرىغا:

— ئەي پەرىشتىلەر، بۇ ھەيكەلنىڭ
 ئىچى كاۋاك ئىكەن. ھەرقانداق نەرسە
 كاۋاك بولسا، ئۇ ئەيىب — نۇقسانىدىن خالى
 بولالمايدۇ. بۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئازدۇر-
 ماق ئاسان، — دېدى. ئۇ ھازىرلا ئۇنىڭ
 ئىچىگە كىرمىسە، جان كىرگەندىن كېيىن
 كىرگىلى بولمايدىغانلىقىنى ئويلاپ، دەر-
 ھال ئادەمنىڭ ئىچىگە كىردى — دە، سەيلە-
 تاماشا قىلىشقا باشلىدى. ئادەمنىڭ ئىچى
 شۇنچىلىك كەڭرى جاھان ئىدىكى، ئۇنىڭ
 ئىچىدىكى پايانسىز بايابلار، بىر — بىرىگە
 تۇتىشىپ كەتكەن كاتتا ئىمارەتلەر، كۆر-
 كەم قەسىرلەرنى ئۇ كۆرۈپ باقمىغانىدى.
 بۇلار ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا شۇنداق بىرخە-
 زىنە بولۇپ كۆرۈنىدىكى، ئۇنىڭ ئىچىدە
 ئىككى ئالەم خەزىنىسىنىڭ پۈتكۈل جاۋاھىر-
 راتلىرى ئورۇن ئالغانىدى. ئەزەل ھەم-
 مىنى تاماشا قىلىپ ماڭسا — ماڭسا ئاخىر
 كۆڭۈلنىڭ مەنزىلىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ
 بۇنداق ئاجايىپ يۈكسەك ۋە غارايىپ ئۇ-
 لۇغ ئىمارەتنى كۆرمىگەنىدى. ئۇ ھەرقان-
 چە قىلغان بىلەنمۇ ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىش-
 كە ھېچقانداق يول ياكى ئىشىك تاپالمى-
 دى. ئۇ ئىنتايىن پەرىشان ھالدا ھەمراھ-
 لىرىنىڭ يېنىغا چىقتى ۋە پەرىشتىلەرگە:
 — ئەگەر بۇ تۇپراقتىن ياسالغان

ۋۇجۇدنى بىزدىن پەزىلەتلىك ۋە ئەتىۋار قىلسا قانداق قىلسىلەر؟— دەپ سورىدى. پەرىشتىلەر:

— تەڭرىنىڭ پەرمانىغا بويسۇنىمىز، دېيىشتى. ئىبلىس (ئەزەزىل):

— ئەگەر تەڭرى ئادەمنى مەندىن ئەزىز ۋە ئەتىۋار قىلسا، مەن ھەرگىز بويسۇن ئەگمەيمەن. مەن ئادەمنى ئاخىر بىر كۈن يولدىن چىقارماي قويمايمەن،— دەپ ۋەدە قىلدى. شۇ زامان ئۇ تەڭرىگە ئەڭ ئاۋۋال ئاسىيلىق قىلغۇچى بولۇپ، مەڭگۈلۈك لەنەتكە دۇچار بولدى. ھەر-قانداق ئادەم تەڭرى بۇيرۇغان ئىشنى قىلماسلىققا ۋەدە قىلسا، ئۇ چوقۇم تەڭرىنىڭ دەرگاھىدىن قوغلاندى بولغۇسىدۇر. ئاندىن كېيىن نەچچە مەھەل ئۆتتى. بىر كۈنى تەڭرىدىن جىبرىئىل ئەلەيھە-سسالامغا:

— «نۇرى مۇھەممەد» نى كەلتۈر-گىن! ئۇنى تۇپراقتىن ياسالغان ۋۇجۇدقا ئامانەت قويىمەن،— دەپ پەرمان بولدى. جىبرىئىل ئەلەيھەسسالام مۇھەممەد ئەلەيھەسسالامنىڭ نۇرىنى ئەپكېلىپ ئادەم ئە-لەيھەسسالامنىڭ پېشانىسىگە قويدى. بۇ نۇرنى بەدەنگە جان (روھ) دىن ئىلگىرى ئورۇنلاشتۇرۇشنىڭ سەۋەبى شۇ ئىدىكى، ھەرقانداق ئوۋچى بىرەر جانىۋارغا توزاق قۇرسا، توزاق ئۈستىگە يەمچۈك قويىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش بۇ شادلىق نۇرىنى ئا-دەمنىڭ پېشانىسىگە قويسا شۇ نۇرغا قە-زىقىسىپ بارلىق مەۋجۇدات ئۇنىڭغا مايىل بولۇپ، سەجدە قىلاتتى.

ئادەمنىڭ بەدىنى تەييار بولدى. تەڭرى ئۆز قۇدرىتى بىلەن ئىمان ئىسلام-نى ئۇنىڭ كۆكسىگە بەنت قىلدى. تەڭرى

روھقا:

— بۇ جەسەتكە كىرگىن! بۇ شۇنداق نەرسىكى، ئۇنى مەن ئۆز قولۇم بى-لەن قىلغان،— دەپ پەرمان قىلدى. روھ بۇ جەسەتكە قارىدى. قاپقاراڭغۇ ۋە تار بىر جاي ئىكەنلىكىنى كۆردى. ئۇنىڭ-دا بىر قورقۇنچ ھەم ۋەھىمە پەيدا قىل-دى. ئۇ:

— ئەي تەڭرىم! مىڭلىغان زەھەرلىك ھاشاراتلار ماڭا ھۇجۇم قىلىۋاتىدۇ. كىر-گىلى قورقۇۋاتىمەن، كىرمەي دېسەم سەن-دىن قورقىمەن. ئۇلار كۆپ ئىكەن، مەن بولسام يالغۇز. ئۇلار يەرلىك، مەن غە-رىب-مۇساپىر. نېمە ئىلاج قىلىۋرمەن؟ ئەگەر كىرسەم ئاقىۋەت قانداق بولۇر-مەن؟— دەپ يېلىندى. تەڭرى ئۈچ مە-رى-تمۇ «كىرگىن!» دەپ پەرمان قىلدى. جان قورقۇپ تەڭرىگە يالۋۇرۇپ تۇرۇۋال-دى. ئاخىر تەڭرىدىن:

— ئەي جان، كىرگىن! پات پۇر-سەتتە سالامەت قايتىپ چىقىسەن،— دەپ خىتاب بولدى. ئاندىن ھېلىقى «نۇرى مۇ-ھەممەد» نى قويغانىدى، بۇ چاغدا ھەممە جايىنى خۇددى قۇياشتەك يورۇتۇۋەتتى. جانمۇ دەرھال بەدەنگە راۋان بولدى. ئۇ خۇشاللىق بىلەن كىرىپ ئۆزىنى بىر قە-پەس ئىچىدە كۆردى. ئۇ تۇپراقتىن ياسال-غان بۇ ھەيكەل قانچىلىك قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى شۇنىڭدىن بىلىدىكى، پۈتۈن ئالەمنىڭ ئەيش-ئىشرەت، گۈزەللىكلىرى، نازۇ-نېمەتلىرى، بېھىشتىكى ھۈر-غۇلمان-لار، ئايۋان سارايلار، ئەرش-كۈرسى، لەۋ-ھى قەلەمنىڭ ھەممىسى بۇ سۈرەتتە ئەي-نەن مۇجەسسەملەشكەندى. جان تولۇق چۈشەنگەن ھالدا «بۇ نەرسىلەر سىرلارنى

قالغان يېرىمى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ بەدىنىدە قالغانىدى. ئۇنىڭدىن ئىنساننى يامانلىققا دەۋەت قىلغۇچى نەپسىنى پەيدا قىلدى. تا قىيامەتكىچە ئىنسانلارنى ئازدۇ-رۇپ، ئۇلارنىڭ ئەلەم-كۈلپەتكە، جاپا-مۇشەققەتكە قېلىشىغا سەۋەب بولغۇچى ئەنە شۇدۇر.

ئەبۇ ئابباسنىڭ رىۋايەتلىرىدە ئىپتىدائىي شىچە، جان ئەڭ ئاۋۋال ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزىگە كەلدى. چۈنكى تەڭرى ئۇنى تىرىلگەن ھامان ئۆزىنىڭ قارا تۇپراقتىن يارىتىلغانلىقىنى بىلسۇن دېگەنىدى. ئاندىن دىمىقىغا كەلدى. دىمىقى قىچىشىپ بىر تەۋرەندى. دە، چۈشكۈردى. ئاندىن كېيىن جان تىلغا كەلدى. شۇ ھامان «ئەلەم-دۇلىلاھ» (تەڭرىگە تەشەككۈر) دېدى. بۇ چاغدا تەڭرى ئادەم ئەلەيھىسسالامغا:

— سەن تېخى مېنىڭ نازۇ نېمەتلىرىمنى يېمەي تۇرۇپ تەشەككۈر ئىپتىدائىيەتتە مەنمۇ سېنىڭ قىلىدىغان گۇناھلىرىڭنى ئەپۇ قىلىپ، ساڭا رەھىم قىلىمەن،— دېدى. خۇددى ھامىلدار ئايال يەڭگىمەي تۇرۇپ قورساقتىكى بالا ئۈچۈن يۆگەك، تۈشەك تەييارلىغاندەك، ئادەم تېخى گۇناھ قىلماي تۇرۇپلا، تەڭرى ئۇنىڭغا رەھىم-شەپقەت قىلىش توغرىسىدا خەۋەر بەردى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام تەڭرىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ يىغلىدى. تەڭرىدىن:

— ئەي ئادەم، نېمىشقا يىغلايسەن؟—

دەپ خىتاب كەلدى. ھەزرىتى ئادەم:

— ئەي تەڭرىم، كۆزۈمنى ئېچىپلا

«ئۈممەتۇن مۇزىبەتۇن» (ئۈممەتلەر گۇناھ ئۆتكۈزگۈچىدۇر) دېگەن خەتنى كۆر-

ئاقچۇقى تەڭرىنىڭ قۇدرەت كامالى ئىكەن» دېدى. شۇ چاغدا جاننىڭ نەزەرى ئەرشكە چۈشتى. بۇ يەردە «لائىلاھە ئىللەللاھۇ مۇھەممەدۇن رەسۇلىللاھ» (بىرلا تەڭرىدىن باشقا تەڭرى مەۋجۇت ئەمەس، مۇھەممەد ئۇنىڭ ئەلچىسىدۇر) دېگەن لەۋھە يېزىقلىق ئىدى. بۇنى كۆرگەن جان ھەيران بولۇپ «لائىلاھە ئىللەللاھ» دېگەنغۇ تەڭرىنىڭ ئۇلۇغ ئىسمى ۋە سۈپەتلىرىدۇر. «مۇھەممەدۇن رەسۇلىللاھ» دېگەن قانداق نەرسىدۇر؟» دەپ ئويلىدى. دە:

— ئەي تەڭرى، ئۇ قانداق قىلىپ سېنىڭ ئىسمىڭ بىلەن بىللە يېزىلىپ قالغان؟— دەپ سورىدى. تەڭرى:

— ئەي ئادەم، ئۇ سېنىڭ پەرزەنتلىرىڭنىڭ ئارىسىدىكى مېنىڭ ئەلچىم بولىدۇ. ئەگەر سېنىڭ ئەۋلادلىرىڭ يولدىن چەقىپ، گۇناھكار بولسا ئۇ سىلەرگە شاپا ئەت قىلىدۇ،— دېدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام «مەن ئاتىمى تۇرسام، ئۇ پەرزەنتىم تۇرۇپ، مەن گۇناھكار بولۇپ ئۇ ماڭا شاپائەت قىلغۇچى بولسا ئانچە ياخشى تۇرمايدىكەن. پەرزەنتلىرىم گۇناھكار بولسا، مەن شاپائەت قىلىسام تۈزۈك بولمايمەن»، دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن كەچۈردى. شۇ زامان جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا تەڭرىدىن:

— بۇ بەندىنىڭ كۆڭلىدىكى بۇزۇق

خىيالىنى چىقىرىۋەتكىمەن،— دەپ پەرمان بولدى. ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ قەلبىدىكى بۇزۇق خىيالىنىڭ يېرىمىنى ئېلىپ چەننەتكە كۆمدى. ئۇ يەردىن «شەجەرە-ئى مەمنۇۋ» دېگەن دەرەخ ئۇنۇپ چىقتى. ئاخىرىدا ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ خالتىلىق ئۆتكۈزۈشىگە سەۋەب شۇ بولدى.

دۈم. قۇلىقىمنى ئېچىۋىدىڭ «يەرھەمكە رەببەكە» (تەڭرى رەھىم قىلغۇچىدۇر) دېگەن ئاۋازىڭنى ئاڭلىدىم. بۇ ئىككى نەدادىن تاپا - تەنە ۋە ئازابقا قېلىۋاتىمەن، قانداقمۇ قىلارمەن؟ - دېدى. تەڭرى يەنە: - ئەي ئادەم، گۇناھ قىلىشىڭنى بىلىپ، مېنىڭ رەھىم - شەپقەت قىلىدىغانلىقىمنى بىلىدىڭمۇ؟ مەن ھەر ۋاقىت ساڭا رەھىم قىلىمەن، - دېدى. ئاندىن كېيىن جان ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆك سىگە كەلدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرماقچى بولۇپ، تۇرالمايدى. ئۇنىڭغا ئوزۇقلۇق زۇرۇر بولۇپ قالغانىدى. چەننەتتىن تاناق كەلتۈرۈلدى. ئۇنى يېگەندىن كېيىن جان پۈتۈن تەنگە يېپىلدى. سۆڭەككە گۆش، گۆشكە تېرە پەيدا بولدى. ئاندىن ماغدۇر كىرىپ ئورنىدىن تۇردى. ھەزرىتى ئادەمنىڭ بەدىنىگە جۈمە كۈنى جان كىردى. نامازدىگەردىن كېيىن جان بىلەن تەن تېپىشتى.

بۇ چاغدا ھەرقايسى ئەزالار ئۆز ئالدىغا يورۇق چاچقۇچى بىر قۇياش، ئۆز ئالدىغا سايرىغۇچى بىر بۇلبۇل ئىدى. ئۆزىنىڭ قەيەردىن، قانداق پەيدا بولغانلىقىنى، كىم ياراتقانلىقىنى بىلمەي، ئۆزىنى ماختاپ لاپ ئېيتىشاتتى. باش: - مەن ھەممىدىن ئېگىزدە بولغانلىقىم ئۈچۈن سەجدە قىلىشقا لايىقلىمەن، تائەت - ئىبادەتلەرنىڭ بېشى مەن، - دېسە، قول:

- مەن ساخاۋەت قىلغۇچىدۇرمەن، - دەيتتى. كۆز: - مەن جاھاننەما ئەينىكىمەن، - دەيتتى. قۇلاق: - مەن تەڭرىنىڭ نىداسىنى ئاڭلىدىم.

خۇچىمەن، دېسە، پېشانە: - مەن تەڭرىنىڭ تەقدىر قۇدرەتلىكىنى يېزىپ قويىدىغان تاختىسىمەن، - دەيتتى، يۈز:

- مەن ھۆسنى - جامال گۈلىستانىدا ئېچىلغان گۈلدۈرمەن، - دەيتتى. خال: - مەن ئاشىقلارنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئېلىندۇرغىلى قويغان قىلناقتىكى دانمەن، - دېسە، لەۋ:

- مەن جەۋھەرلەرنىڭ ئىچىدىكى يا - قۇتتىن ياسالغان چەمبىرىكى، - دەيتتى. ئېغىز:

- مەن بارچە ئەزالار ئېرىقىغا شېبە كەر ئېقىتقۇچىدۇرمەن، - دەيتتى. كۆڭۈل: - مەن يوشۇرۇن سىرلارنىڭ مەھرەمى، ۋىسالنىڭ خاسىيەتلىك بەزمىسى، نۇرلۇق پادىشاھمەن، - دېسە، بىلەك:

- مەن ھەممە ئىشلارنىڭ مەركىزىدە - مەن، - دەيتتى. پۇت:

- مەن ئامانەت يۈكىنى كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان ئەدەبلىك، سىلىق يولۇچىمەن، - دېسە، تېرە:

- مەن پۈتۈن بەدەن شەھىرىنىڭ خاس قورغىنىمەن، - دەيتتى. گۆش:

- مەن تۆت يۈز قىرىق تۆت پارچە ئۈستىخاننىڭ كىيىم - كېچىكىمەن، دېسە، ئەقىل:

- مەن توغرا يولغا باشلىغۇچىمەن، - دەيتتى.

دېمەك، ھەرقايسى ئۆزىگە تەمەن نا قويۇپ، چوڭ سۆزلەشكە باشلىدى. بۇ چاغدا جان ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ ھۈرمەت ۋە ھۆكۈمرانلىق تەختىدە باش كۆتۈردى ۋە: - ئەي بارلىق ئەزالار، ئۇچىيۈز ئات - مىش تومۇر، تۆتىيۈز قىرىق تۆت پار -

يوق،» دېگەن ئىدىيىلەر، ئەگەر شۇ سۆزۈكلەر راست بولسا مېنىڭ بۇ سوئالىمغا جاۋاب بېرىڭلار،— دېدى.

پەرىشتىلەر بۇ سوئالنىڭ جاۋابىغا ئاجىزلىق قىلدى. ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئاجىز-لىقىغا قايىل بولۇشۇپ ئۆزى ئىپتىتىتى. شۇنىڭدىن كېيىن تەڭرى ئادەم ئەلەيھىمىسسالامغا غايىبىنى كۆرگۈچى كۆزلىرى بىلەن نەزەر قىلدى. ئادەم ئەلەيھىمىسسالامنىڭ كۆڭلىگە بارلىق يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا نەرسىلەر مەلۇم بولدى. ئاندىن تەڭرى: — ئەي ئادەم، ئەمدى بۇ سوئالنى سەندىن سورايىمەن. جەمئىي پەرىشتىلەرنىڭ سانىنى، ئىسمىنى ئىپتىتىپ بېرىسەن، ئاندىن تاكى سۇر تارتىلغۇچە ۋۇجۇدقا كېلىدىغان ئۆزۈڭنىڭ پەرزەنتلىرىڭنى ۋە ئۇلارنىڭ قانچىسى ئەر، قانچىسى ئايال ئىكەنلىكىنى؛ قانچىلىك ئۆمۈر كۆرىدىغانلىقىنى، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە قانچە قېتىم نەپەس ئالىدىغانلىقىنى؛ قانچىلىك سۆزلەيدىغانلىقىنى؛ قانچىسى مېنىڭ سۆزۈمنى سۆزلەيدۇ، قانچىسى پەيغەمبەر — ئەۋلىيا-لارنىڭ سۆزىنى سۆزلەيدۇ؛ قانچىلىك ئۇ-چار قۇشلار تۇغۇلىدۇ، قانچە ھايۋانات، ئۇلار قانچىلىك ئۆمۈر كۆرىدۇ، قانچىلىك رىسقى يەيدۇ..... بۇلارنىڭ ھەممىسىگە جاۋاب بەرگىن،— دەپ پەرمان قىلدى.

ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىمىسسالام ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ئىلھامى بىلەن پۈتۈن ئالەمدىكى مەخلۇقات — مەۋجۇداتلارنىڭ رىسقى، ئۆمرى، سۈپەتلىرى، كەسىپ-ھۈنەرلىرىنى تولۇق بايان قىلىپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان پەرىشتىلەر ھەيران قېلىشتى. شۇ چاغدىن تارتىپ ئادەم بالىسىدىن تەلىم ئېلىش مىراس بولۇپ قالغانىكەن.

«بەقەرە»، 30 - ئايەت.

چە ئۇستىخان ۋە جەمئىي ئەزانىڭ ياخشىلىقى، كۈچ - قۇۋۋىتى مەن بولىمەن. ئەگەر مەن بولمىسام ئەقىلدە پەم قالماس،— كۆڭۈلدە ئىدراك، قولدا كۈچ، كۆزدە نۇر قالماس،— دېدى. ئۇ بۇ سۆزلەرنى دەپ تۇرغاندا بىر پارچە نۇر پەيدا بولدى ۋە غايىبىتىن: — ئەي مەجرۇھ جان، سېنىڭ ئۆزۈڭنى ماختاپ، باشقىلارنى كەستىشكە نېمە ھەددىڭ بار؟ — دېگەن ئاۋاز كەلدى. بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغان جان شۇ ئان قېتىپلا قالدى. ئۇنىڭدا ھوش، ھەرىكەت، ھەۋەس دېگەندىن ھېچنەرسە قالمىدى.

تەڭرى ۋۇجۇد سارىيىنى جان بىلەن زىننەتلىدى. بارلىق پەرىشتىلەرگە ئۆزىنىڭ «ئىنى ئەلئەمۇ مالا تەئەمۇن (مەن ھەقىقەتەن سىلەر بىلەن بىرلىككە ئىگە ئىكەنلىكىمنى بىلىمەن)» ① دېگەن سۆزىنى ئاڭلاتماقچى ۋە يوشۇرۇن سىرلىرىنى ئاشكارا قىلماقچى بولدى.

بىر كۈنى تەڭرى ئادەم ئەلەيھىمىسسالامنى نۇردىن ياسالغان بىر تەختىدە ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن بارلىق پەرىشتىلەرنى يىغدى. تەڭرى ئۆزى ۋۇجۇدقا كەلتۈرمەكچى بولغان بىلىدىن چۈمۈلىگىچە، سۇمۇرغىدىن پاشا - كۈمۈتگىچە، ھەزرىتى ئادەمدىن تاكى ئاخىر زامان بولۇپ سۇر تارتىلغۇ-چە بولغان ئارىلىقتا يارىتىلدىغان سانسىز-لىغان مەخلۇقلارنىڭ قانچىسى ئەركەك، قانچىسى چىشى ئىكەنلىكىنى، قايىسىنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن، قايىسىنىڭ قىسقا بولىدىغانلىقىنى، قانچىلىك رىسقى يەيدىغانلىقىنى سورىدى ۋە:

— ئەي پەرىشتىلەر، سىلەر، «سەن يارىتىدىغان ئادەمدىن بىز شەرەپلىك ۋە ئالىمدۇرمىز. بىزدىن دانىشمەن نەرسە ① «قۇرئان كەرىم»، 1 - پارە، 2 - سۈرە

تەڭرى يەنە تاشلارنىڭ، يامغۇرنىڭ، گىمياھلارنىڭ پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ بەدىنىدىكى تۈكلەرنىڭ، ئاسماندىكى يۇلتۇز، يەردىكى يىلتىزلارنىڭ سانىنى؛ ھەممە جانلىقلار- نىڭ رىسقى، ھەر كىشىنىڭ بېشىغا كېلىدىغان ياخشىلىق ۋە يامانلىقلارنى پۈتۈپ چىقتى. ئەزەل كۈنى دېگەن ئەنە شۇدۇر. قۇدرەت قەلىمى دېگەنمۇ ئەنە شۇدۇر.

ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالامغا سەجدە قىلغان پەرىشتىلەرنىڭ ھەرقايسىنى بىر ئىشقا قويدى. بەزىسىنى جەننەتكە، بەزىسىنى دوزاخقا، بەزىسىنى ئەرشەكە توختاتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنى نامازغا، بەزىلىرىنى روزىغا، بەزىلىرىنى ھەج-زاكاتقا، بەزىسىنى ئىمان-ئىسلام، خەيرى-ساخاۋەتكە، ھەرقايسىنى بىر ياخشى ئىشقا مەسئۇل قىلىپ توختاتتى. سەجدە قىلغان پەرىشتىلەرنىڭ ھېچقايسىسى خىزمەتتىن مەھرۇم قالمىدى. ئەگەر بىرەرسى بېشىنى سەجدىگە قويغان بولسا، بېشىنى كۆتۈر-گۈچە ئۇنىڭ تەلپى ھاسىل بولاتتى. پەرىشتىلەر ھەممە ئىززەت-ئىكرامنى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغلىقىدىن تاپتى.

سوئال:

— پەرىشتىلەر سەجدىنى تەڭرىگە قىلىدىمۇ ياكى ئادەم ئەلەيھىسسالامغا قىلىدىمۇ؟

جاۋاب:

— ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ مەقسىتى، ھەزرىتى ئادەمنىڭ پەزىلەت ۋە كارامەتلىرىنى مەلۇم قىلىپ، دوستلارنى شاد-خۇرام، دۈشمەنلەرنى غەمكىن قىلماق ئىدى.

يەنە بىر جاۋاب شۇكى:

— سەجدە بەش خىل بولىدۇ. بىرىنى چى، سەجدە ئىبادەت. بۇ ئۇلۇغ تەڭ-

تەڭرىنىڭ ھۆكۈمى بىلەن ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىغا تاج كىيىدۇرۇپ، يۈز پەلەمپەيلىك تەختكە چىقىرىپ قويدى. قولغا ئىككى دانە ئەڭگۈشتەر ئۇ-زۇڭ سېلىپ قويدى. جەننەتتىن يەتمىش قات رەڭگا رەڭ يىپەك كىيىملىرىنى ئەپ چىقىپ ئۇنى كىيىدۇردى. ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشانىسىدىكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ نۇرى قۇياشتىن يۈز ھەسسە ئارتۇق شولا چېچىپ تۇراتتى. پەرىشتىلەر بۇ نۇرنى كۆرۈپ ھەيران بولۇشتى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام ھەر تەرەپكە قارىسا پەرىشتىلەر ئۇنىڭ گۈزەل جامالىغا قاراپ زوقلىنىپ ھەيرانلىقتا ھەسرەت چېكىشەتتى. «ئۇلۇغ تەڭرى مۇنداقمۇ سا-ھىبجامال نەرسىنى يارىتىدىكەن» دەپ ماختاپ ئايسىرىن ئوقۇشاتتى. تەڭرى:

— ئەي پەرىشتىلەر، ئادەمنى تەختى بىلەن كۆتۈرۈپ ئاسمانلارنى، جەننەتلەرنى، پۈتكۈل يەر يۈزىنى كۆرسىتىپ سەيلى قىلغۇزۇپ ئايسىرىپ مۇقەددەس ئەرش ئۈستىدە قويۇڭۇلار، — دەپ پەرمان قىلدى. ئاندىن تەڭرى:

— ئادەمگە سەجدە قىلىڭلار، — دېدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام باشلىق ھەممە پەرىشتىلەر دەرھال سەجدە قىلىشتى. شۇ چاغدا تۆت پەرىشتىگە مەنسەپ تەيىنلەندى. ھەزرىتى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنى «پەيك رەببىلئالەمىن» (تەڭرىنىڭ ئۇچۇرچىسى)، مىكائىل ئەلەيھىسسالامنى «قاسمىلرەززاك» (رىسقى تەقسىم قىلغۇچى)، ئىسراپىل ئەلەيھىسسالامنى «ساھىب سۇر» (سۇر تارتقۇچى)، ئەزرائىل ئەلەيھىسسالامنى «قابىزۇلئەرۋاھ» (جان ئالغۇچى) دەپ ئاتىدى.

شۇكرى ئېيتىپ باشلىرىنى قايتىدىن سەجە دىگە قويىدى. كېيىنكىسى «سەجدە ئى شۇكرانە» ئىدى. تەڭرىدىن شۇنداق خىتاب كەلدىكى:

— ئەي مەڭگۈلۈك لەنەتگەردى، ئادەمگە سەجدە قىلىشقا نېمىشقا نومۇس قىلىدىك؟ مەلئۇن:

— ئەي تەڭرى، ئۇ ئادەمدىن مەن ياخشىراق، چۈنكى مېنى ئوتتىن يارات قاندىك، ئۇنى لايدىن ياراتتىك، مەن نېمىشقا ئۇنىڭغا سەجدە قىلغۇدەكمەن؟ ئوت ساپتۇر، تۇپراق زۇلمەتتۇر. نۇر تۇپراققا سەجدە قىلىپ بويۇن سۇنغان نەدە بار؟ — دېدى. تەڭرى:

— ئەي مەلئۇن، سەن قانداق قىلىپ ئادەمدىن ئوبدان، ياخشى پەزىلەتلىك بولسەن؟ — دەپ خىتاب قىلدى. شەيتان: — ئوت دېگەن خاسىيەتلىكتۇر. ئوت دېگەن ئەجدىھاغا ئوخشايدۇ. بىرەر نەرسە ئىچىگە كىرسە دەرھال كۆيىدۇرۇپ تاشلايدۇ. بارلىق خام نەرسىلەرنى پىشۇرىدۇ. بۇنداق نۇر نېمىشقا تۇپراققا سەجدە قىلىدۇ؟ — دېدى. بۇ چاغدا تەڭرى:

— ئەي مەلئۇن، بۇ سۆزلىرىڭ بىر ھۇدە بىلىجىرلاشتىن ئىبارەت. سەن دەرگاھتىن ئەڭ بۇرۇن قوغلاندى بولغۇچى سەن، ئۆزۈڭنى ماختاپ ئاۋارە بولما. مېنىڭدەك ئەبەدىي پادىشاھنىڭ دەرگاھىدا سەندەك ماختانچاق، شەخسىيەتچىلەرگە ئورۇن يوق، ئېھتىياجىمۇ يوق. سېنىڭدەك گەردەنكەش تەكەببۇرلارنى قانائەت تېشى بىلەن ئۇرار. خۇش خۇي، خۇش خۇلۇقلارغا رەھىم-شەپقىتىم تولا. ھەممە ئېغىرلىق، سەۋرىچانلىق، مۇلايىملىق تۇپراققا بولغانلىقى ئۈچۈن جەننەتلىرىمنى تۇپراق بىلەن

ردىگە قىلىنىدۇ. ئىككىنچى، سەجدە ئى تەھىيەت. بۇ پەيغەمبەرلەرگە قىلىنىدۇ. ئۈچىنچى، نامازدا خاتا كەتكەن بولسا سەجدە قىلىنىدۇ. تۆتىنچى، سەجدە ئى شۇكرانە، تەڭرىنىڭ بەرگەن رىسقىغا شۇكرى قىلىپ سەجدە قىلىنىدۇ. بەشىنچى، سەجدە ئى تىلاۋەت، قۇرئاندا ئون تۆت يەردە سەجدە كېلىدۇ.

نەقىل، دۇنيادا بىر يۈز يىگىرمە تۆت مىڭ پەيغەمبەر ئۆتكەن. بۇنىڭ ئىچىدە ئۈچ يۈز ئون ئۈچ پەيغەمبەر مۇرسەل. بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى يىگىرمە تۆت پەيغەمبەر ئەڭ ئەۋزەللىدۇر.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ۋەھى كەل تۇرگەن پەيغەمبەرلەر «مۇرسەل» دېيىلىدۇ. تەڭرى يەتتە پەيغەمبەرگە ئون تۆت كىتاب ئەۋەتتى. ئاۋۋال ئەللىك سەفھە ئايەتنى ھەزرىتى شىست ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتتى. ئوتتۇز پارە كىتابىنى ئىدرىس ئەلەيھىسسالامغا، يىگىرمە تۆت كىتابىنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا، تەۋراتنى ھەزرىتى مۇساغا، ئىنجىلنى ھەزرىتى ئەيساغا، زەبۇرنى ھەزرىتى داۋۇدقا، قۇرئاننى ھەزرىتى مۇھەممەد مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە ئەۋەتتى. ھېچبىر پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدەك پەزىلەتلىك، ئىززەت-ئىكرامغا لايىق ئەمەس.

دېمەك، پەرىشتىلەر ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالامغا سەجدە قىلىشتى. ئۇلار بېشىنى كۆتۈرگەندە كۆردىكى، بىر دىۋە سۈرەت، بەدبەشىرە، يۈزى قارا، كۆزى چېقىر، بويىنىدا لەنەت ھالقىسى بار بىر مەخلۇق تۇراتتى — ئەزەزىل شەيتان بولۇپ قالغانىدى. پەرىشتىلەر ئەزەزىلنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرگەندىن كېيىن تەڭرىگە

بەربا قىلدىم. جەننەتنىڭ ياخشىلىقى ئۇ-
نىڭدا ئوتنىڭ بولمىغانلىقىدىن، دوزاخ
ھەممىدىن قورقۇنچىلىق. ئۇنىڭدىكى ئازاب-
ئوقۇبەتنىڭ يامانراقى ئوتتىن كېلىدۇ.
تۇپراقنىڭ ئوتقا ھېچقانداق ھاجىتى يوق.
ئەمما ئوت تۇپراقنىڭ ئۈستىدە ماكان
تۇتماي ئىلاج يوق. ئەي مەلئۇن، مەككەر!
سەن تۇپراق بىلەن بەسلىشىمىگەن. بۇ
ھەقتە ئاداۋىتىڭ بولسا ئوت بىلەن تۇپ-
راقنىڭ مۇنازىرىسىنى ئاڭلىغىن. شۇنىڭدىن
بىلىۋالسىەن، — دېدى.

ئوت بىلەن تۇپراقنىڭ مۇنازىرىسى
ئوت:

— ئەي تۇپراق، مېنىڭ سۈپەتلىرىم
شۇنچىلىك ئاجايىپكى، غايەت روشەنلىكىم-
دىن قاراڭغۇ كېچىنى كۈندۈزدەك يورۇ-
تۇپ نۇر چاچمەن، قىسقىسى نۇردىن
پۈتكەن گۈلمەن، — دەپ ئۆزىنى بىر
مۇنچە تەرىپلەپ ماختىدى. تۇپراق:

— ئەي ئوت، سېنىڭ بارلىق ئىشىڭ
ھىيلە-ھىكىم، پىتىنمىخورلۇق، تەكەببۇرلۇق
تىن باشقا نەرسە ئەمەس. مېنىڭ ئىشىم
ئىززەت-ھۆرمەت تاجىسىنى كەمتەرلىك ۋە
خارلىق تۇپرىقىغا تاشلىماقتۇر، — دېدى.
ئوت:

— ئەي تۇپراق، مەن ھەم تەڭرىنى
ئاشكارا قىلغۇچى گۆھەردىنمۇ نۇرلۇق
بولغان پەلەك چىرىغىمەن، — دېدى. تۇپراق:
— ئەي ئوت، ئۆزۈڭگە بەكمۇ تەمەننا
قىلمىغىن. ھۆرمەتنىڭ خارلىقتىن تېپىلىپ
دىغانلىقىنى، راھەتنىڭ ساخاۋەتتىن تېپىپ
لىدىغانلىقىنى بىلەمسەن؟ مېنىڭ بۇنداق
ئەزىز بولۇشۇم ئەسلىدىكى خارلىقىدىن
بولدى. مەن پۈتۈن ئالەمنىڭ ئېغىرلىقىنى
كۆتۈرىمەن. مەن بىر ئائىلىنىڭ ئىگىسىمەن.

ئائىلەمنىڭ خۇشاللىقى پەرزەنتلىرىم بىلەن
دۇر. دۇنيا، ئاسمان، ئۇلۇغ قەسىر-زى-
يارەتگاھلار، قۇشلارنىڭ ئۇۋىلىرى، جان-
لىقلارنىڭ ئۆيلىرى، ئەبەدى بۇزۇلمايدى-
غان ئوردىلار، قىمارخانلار... مېنىڭ ئۈس-
تۈمدىن ئورۇن ئالغان. مەن بەزىدە زە-
ھەر ئىچىمەم، بەزىدە گۇناھ-بۇزۇقلۇقلارنىڭ
دەردىنى تارتىمەن. تەڭرىنىڭ پەيغەمبەر-
رى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئورنىمۇ
مېنىڭ ئۈستۈمگە جايلاشقان. مەن بارلىق
دەل-دەرەخلەر ۋە گۈل-گىياھلارغا
مۇھەببەت ئەمچىكىدىن سۈت ئەمگۈزىمەن.
ئالەمنىڭ يىرتىلغان ياقىسىغا ئىپار-زەپەر،
سەندەل، گۈل سۈيى، ئەنپەرلەرنى چىقىرىپ
خۇش بۇي قىلىمەن. جەننەتنىڭ ھۇرابىرى
ئۇنى ئىزدەپ تېپىپ كۆزلىرىگە سۈرمە قى-
لىشىدۇ ۋە تەڭرى بىلەن يېقىندىن سۆزلى-
شىدۇ. مەن بارلىق مەخپىيەتلىكلەرنى
ساقلايمەن. ئاللاتائالا «چىنىقنىڭ ساندۇقى
تۇپراقتۇر»، دېگەنىدى.

ئەي ئوت، ئەزەل ئادەم ئەلەيھىسسالامغا
سەجدە قىلىشقا نومۇس قىلىپ: «مەن ئوت
تۇرۇپ تۇپراقتىن يارالغان ئادەمگە نېمىش-
قا سەجدە قىلغۇدەكمەن»، — دېدى. ئۇ
دەرھال پەرىشتىلىك مەرتىۋىسىدىن چۈ-
شۇپ دىۋە سۈرىتىگە كىردى. ئەزەللىق
تىن مەلئۇنلۇققا تەيىن تاپتى، جەننەت
تىن قوغلىنىپ، زېمىنغا چۈشتى. كارامەت
لباسى پالاكەت كىيىمىگە ئالماشتى. دۆلەت
تاجىسىنىڭ ئورنىغا غەم-مېھنەت كېپىنى
كىيدى. پېشىۋالقتىن قېلىپ، رەسۋالىققا
چۈشتى. تەڭرىنىڭ دەرگاھىدىن قوغلاندى.
رەھىم-شەپقەت دەرياسىدىن غەم-قايغۇ
دېڭىزىغا چۈشتى. ھەممە پەرىشتىلەر، ھاي-
ۋاناتلار، دەل-دەرەخلەر، ھاشاراتلارغىچە
ئۇنىڭ بېشىغا لەنەت تېشىنى ئاتتى. پە-

قىيامەت كۈنى بېرەي، — دېگەن ئاۋاز كەلدى. شەيتان:

— قىيامەت كۈنى نېمە بولسام بۇ- لاي، ماڭا ھېلى لازىم، بۈگۈنلا بەرگىن، — دېدى. تەڭرى:

— نېمە تىلىسەڭ تىلىگىن، — دېدى. شەيتان:

— ماڭا ئۇزۇن ئۆمۈر بەرگىن، تا قىيامەت كۈنىگىچە تىرىك بولاي، ئاندىن ئادەم پەرزەنتلىرىنىڭ گۆشى بىلەن تېرىسىنىڭ ئارىسىدا يول بەرگىن، مەن شۇ جايدا يۈرەي، ئۇلار مېنى ھەرگىز تاشلىيالمىسۇن — دېدى. تەڭرى:

— ئەي مەلىئۇن، تىلىكىڭنى بەردىم، — دېدى. شەيتان:

— ئەمدى ھەممە خەلقنى ئۆزۈمدەك قىلىمەن، — دېدى. تەڭرىدىن:

— ئەي مەلىئۇن، ئاددىي پۇقرالارنىڭ خۇ ئازدۇرارسەن، سىرداشلىرىغا ھەرگىز ئاداۋەت قولۇڭنى ئۇزىتالمىيسەن. ھەر- قانداق قىلىپمۇ ئازدۇرالمىيسەن، — دېگەن خىتاب كەلدى ۋە پەرىشتىگە:

— بۇ مەلىئۇننىڭ گەدىنىگە ھەر كۈنى بىر شاپىلاق ئۇرغىن. ھەرگىز بوش ئۇرۇپ قويىمىغىن، ئاغرىق ئاغرىققا ئۇ- لىشىپ تۇرسۇن، — دەپ پەرمان قىلدى. پەرىشتە شەيتاننى ھەر كۈنى بىر شاپىلاق ئۇرسا، ئۇ دۈم چۈشۈپ يۈز- كۆزى تۈپ- راققا بۇلىناتتى. ئەتىسى يەنە ئاشۇ ھا- لەت داۋام قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ ھالاكەتكە يۈزلەندى.

دېمەك، پەرىشتىلەر ئادەمگە سەجدە قىلدى، ئەزەزىل بويۇن تولغاچ شەيتان بولدى. ھەزرىتى ئادەمنى جەننەتكە ئېلىپ كىردى ۋە يەتمىش خىل، رەڭگارەڭ

رىشتىلەرنىڭ سۆھبىتىدىن مەھرۇم قالدى... — دېدى.

ئەزەزىل ھۆسن- جامالىدا پەرىشتە- لەردىن چىرايلىق ئىدى. قاناتلىرى زۇم- رەت- ياقۇتتىن ئىدى. ھەر بىر قەۋەت ئاس- جاندا باشقا ئىسىم بىلەن چىرلايتتى. قو- شۇن بىلەن تۇغ- ئەلەملىرىنى كۆتۈرۈپ ئاسماندىن- ئاسمانغا، جەننەتتىن- جەننەت- كە يۈرۈپ سەيلە- تاماشا قىلاتتى. پە- رىشتىلەر، ھۈر- غۇلمانلار ئۇنىڭ خىز- مىتىدە ھازىر ئىدى ۋە ئۇنى ئىززەت- ھۆرمەت قىلاتتى. ئۇ تەڭرىنىڭ پەرمانىغا بويسۇنىمغانلىقى ئۈچۈن ھەممە نازۇ- نىپ- مەتتىن، ئىززەت- ھۆرمەتتىن مەھرۇم بول- دى. ئۇنى شۇ چاغدا يەر يۈزىگە تاشلى- غاندى. ئەزەزىلنى يەرگە تاشلىغان ۋاقتىدا، بىر دەرياغا چۈشتى. بۇ دەريادا ئۇ يۈز- يىل چۆمۈلۈپ، ئاجايىپ جاپا- مۇشەققەت- لەرنى چەكتى. ئۇنىڭ شۇمۇقىدىن دەر- يانىڭ سۈيى ئاچچىق بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ دەريا «شور دەرياسى» دەپ ئاتالدى، «شور» دېگەن «بەدبەخت» دې- گەن سۆزدۇر.

ئۆزىنى دەريادا بۇ ھالەتتە كۆرگەن ئەزەزىل:

— مەن شۇنچە تائەت- ئىبادەت قىلدىم. ئاقىۋەت ئىشىم مۇنداق بولدى. ئەمدى نېمە بولسا بولسۇن، — دەپ بارلىق يامانلىق ۋە گۇناھ ئىشلارغا بېشىمچە كىرىپ كەتتى. چۆل- باياۋانلارنى كەز- دى. بىر كۈنى ئۇ:

— ئەي تەڭرى، مەن ھەممە تائەت- ئىبادەتنى قىلغانىدىم، شۇلارنىڭ ئەجرىنى بەرگىن، — دېدى. تەڭرىدىن:

— سەۋر قىلىپ تۇرغىن. ئەجرىڭنى

ئىشىكلىرىنى ئېچىپ قويۇڭلار، ئۇنى ئازاد قىلىپ ياساپ قويۇڭلار. بارلىق دەرەخلەرنىڭ مېۋىلىرى پىشىپ، دەريالارنىڭ سۈيى ئېقىپ تۇرسۇن، رەھىم - شەپقەت شامىلى چىقىپ تۇرسۇن، ھۈرلەر ئۆزىنى ياساپ تۇرسۇن، خىزمەتچىلەر ئاسمانلارنىڭ بىسائىلىرىنى زىننەتلىپ ياساپ قويۇڭلار. ھەسەلدىن تاتلىق، مۇزدىن سوغۇق، سۈتتىن ئاق شەر - بەتلەر ئېقىپ تۇرسۇن. خۇش ئاۋاز، گۈزەل بۇلبۇللار يېقىملىق سادا بىلەن نەغمە قىلىڭلار. ئەي پەرىشتىلەر، تەختلەرنىڭ ئارىسىدا ۋە ئەتراپىدا ئەدەب بىلەن تۇرۇڭلار!..... نەزمە:

كىيىم - كېچەكلەرنى كىيدۈرۈپ، تەختكە ئولتۇرغۇزدى، بېشىغا كارامەت تاجىنى كىيدۈردى. قولغا خەلىپىلىك ئەڭگۈشتەر ئۈزۈكىنى سالدى. ھەممە كىيىملىرىگە «لائىلاھە ئىللەللاھۇ مۇھەممەدۇن رەسۇلىك لاھ» (بىر تەڭرىدىن باشقا تەڭرى يوق، مۇھەممەد تەڭرىنىڭ ئەلچىسى) دېگەن خەت نەقىش قىلىنغانىدى، ئادەم ئەلەيھىسسالام تەختىدە ئولتۇرسا، يەتمىش مىڭ گۈرۈھ پەرىشتىلەر ئارقىسىدا تۇرۇپ ياخشى تىلەك - لەرنى ياغدۇراتتى، يەنە ئاۋاز ئاڭلاندى: — ئەي مالىكى رىزۋان، جەننەتنىڭ

سۇ چېچىڭلار بۇ يوللارغا گۈزەل نىگار كېلىدۇ، ئۇچۇر بېرىڭ، بۇ باغلارغا بۇيى باھار كېلىدۇ. يول بېرىڭلار ئۇ دىلدارغا، يۈزلىرى تولۇن ئايغا، چېھرىسىنىڭ نۇرىدىن كۆركى باھار كېلىدۇ. ئاۋات بولۇر باغىمىز، تۈندە يانار چىراغىمىز، يىراق كېتەر غەم - قايغۇمىز، باغى گۈلزار كېلىدۇ. ياساڭ جەننەت ھۈرلىرىنى، قويمىڭ ھېچبىر قۇسۇرنى، قۇرۇڭ شادلىق بەزمىسىنى، گۈل يۈزلۈك يار كېلىدۇ. جان گۈلىشىنى پىدا ئاڭا، بۇلبۇلدۇر ئۇ، زەپ خۇشناۋا، مېھنىپ كۆكتە چاقماقلارغا، تەنگە مادار كېلىدۇ. ئۇنىڭدىن نۇر ئالار ئالەم، ئۇ تەڭرىگە يېقىن مەرھەم، لالە يۈزلىرىدە شەبنەم، بەرگى چىنار كېلىدۇ. پۇراق ئېلىپ گۈل سۈيىدىن، ئەترە - ئىپار ھىدىلىرىدىن، ئىچىپ ساقى شەرىپىتىدىن، كۆزى خۇمار كېلىدۇ.

— ئەي پەرىشتىلەر! ئادەمنى مەن ئۆز قولۇم بىلەن ياراتتىم. ئاسمان توغرىسىدا تەلىم بەردەم. پەرىشتىلەرنى ئۇنىڭغا سەجدە قىلدۇردۇم. ئەي ئادەم! ئەزەزلىنى سېنىڭ ئۈچۈن دەرگاھىمىدىن قوغلاندى قىلدىم، ئۇنىڭ بېشىدىكى پەلەكنىڭ تاجىمىدىن نى ئېلىپ، بويىنىغا لەنەت چەمبىرىنى سالدىم. جەننەتنىڭ تۈنلىرىنىڭ ئورنىغا

بۇ چاغدا بارلىق پەرىشتىلەر كۆڭۈل ئېچىش، بۇ گۈزەل كەيپىياتنى كۆرۈپ تاماشا قىلىش ئۈچۈن يىغىلدى. ھۈر - غۇلمانلار ئۆزلىرىنى زىننەتلىپ، پۈتۈن ناز - كەرەش - مىلىرى بىلەن تەييار بولدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام ئولتۇرغان تەختنى پەرىشتىلەر كۆتۈرۈپ جەننەتنىڭ ئىشىكىگە ئېلىپ كەلدى. بۇ چاغدا تەڭرىدىن:

قويۇلغان بولۇپ، ھەر بىرىگە كېلىپ ئولتۇرسا پەيغەمبەرلىك دەرىجىلەر مەلۇم بولاتتى. ئادەم ئەلەيھىسسالام بىر كۇرسىدا ئولتۇرغانىدى، نۇردىن يەتمىش مىڭ تۇغ تىكىلىپ، بۇ تۇغ- ئەلەملەرنىڭ نۇرى بارلىق ئاسمان، ئەرش - كۇرسى، لەۋھى - قەلەم، ھەممە جەننەتلىرىنى يورۇتۇپ چاقىنىتىۋەتتى. بۇنى كۆرگەن ھەزرىتى ئادەم: — بۇ كىمىنىڭ كۇرسىسى؟ — دەپ سورىدى. پەرىشتىلەر:

— سىزنىڭ ئەۋرىڭىز، ئالانىڭ دوستى، دەردەنلەرنىڭ داۋاسى، گۇناھكارلارنىڭ جازا كۈنىدىكى شەپقەتچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ، — دېيىشتى. ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۇ كۇرسىدا ئولتۇرۇپ ئۈزۈم، خورمىلارنى يېدى. جەننەتتە بارلىق راھەت - پاراغەت، شېرىن - شەرىبەتلىر تەييار ئىدى، بۇ يەردە ئولتۇرۇپ ئادەم ئەلەيھىسسالامدا ئايالغا ھەۋەس تۇغۇلدى. كۆڭلىدە:

— بۇنداق ئىززەت - ھۆرمەت ۋە دەۋلەت - سائادەتلىك كۈنلەردە ئۆز خىلىمىدىن جۈپىتتۇم بولغان بولسا، ئۇنىڭ بىلەن سىزدىن شەپقەت، ھۆرمەت، شەپقەت بىلەن ئىككىمىز ئەيش - ئىشەت قىلىپ بەختتىن بىلىلە بەھرىمەن بولساق قانداق ياخشى بولاتتى، — دەپ ئارزۇ قىلدى. بۇ دەل چۈش ۋاقتى ئىدى. ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇيقۇسى كېلىپ، بىر پەس ئۇخلىدى، بۇ چاغدا تەڭرى جىبىرىپىلىغا:

— ئادەمنىڭ سول قوۋۇرغىسىدىن بىرنى ئېلىپ ئۆزىدەك بىر ئادەم ياسىغىن. ھەممە ئادەم شۇنىڭدىن پەيدا بولىدۇ، — دەپ پەرمان قىلدى. جىبىرىپىل ئەلەيھىسسالام دەرھال ھەزرىتى ئادەمنىڭ سول قوۋۇرغىسىدىن

پالاکەت كېپەنلىرىنى بەردىم. ئۇ ساڭا ئەڭ ئاۋۋال دۈشمەن بولدى. شۇڭا ئۇنىڭ سۆزىگە زىنھار كىرىمىگىن ۋە ئۇنىڭ بىلەن ھەمسۆھبەت بولمىغىن، — دەپ پەرمان بولدى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام قوبۇل قىلدى. جەمئىي پەرىشتىلەرنى گۇۋاھ قىلىپ ئەھدە نامە يېزىلدى. ئاندىن كېيىن ئادەمنى جەننەتكە ئېلىپ كىردى. پەرىشتىلەر ياخشى تىلەكلەرنى تىلىدى. ھەزرىتى ئادەم: — ئەي تەڭرىم، پېشانەمدىكى نۇرنى ئۆزۈمگە كۆرۈپ باقسام، ئۇ نۇردىن قاراڭغۇ كۆزۈمنى نۇرلاندۇرسام، — دېدى. تەڭرىنىڭ پەرمانى بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ نۇرى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوڭ بارمىقىغا كەلدى. ئۇ قولغا «ئەڭگۈشتى شاھادەت» (كۆرسەتكۈچ بارماق) دەپ ئات قويۇلدى، شۇ قولنىڭ تىرىنىقىغا دۇرۇت ئوقۇپ كۆزگە تەۋەرىۋك قىلىپ سۈرتۈش سۈننەت بولدى. دېمەك، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ نۇرى بەخت پېشانىسىدىن باش بارماققا كەلدى. بەزى پەرىشتىلەر تېخىچە مەھلىيا بولۇپ قاراپ تۇرۇشاتتى. تەڭرىدىن: — ئەي ئادەم، بۇ دوستۇم مۇھەممەدنىڭ ئۆزىنىڭ نۇرى. تۆت يارنىڭ نۇرىمۇ بار، — دەپ خىتاب كەلدى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام:

— ئەي تەڭرىم، تۆت يارنىڭ نۇرىمۇ قولۇمغا كەلسە، — دېدى. تۆت يارنىڭ نۇرىمۇ ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىغا كەلدى، ئۇلارنىڭ نۇرلىرىنىمۇ كۆزىگە سۈرتتى، ئادەم تاكى گۇناھكار بولغانغا قەدەر ئۇ نۇرلار ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىدا بار ئىدى. گۇناھكار بولغاندا كىندىك تۈۋىگە باردى. جەننەتنىڭ ئىچىگە ھەرخىل كۇرسىلار

بىرتالنى ئېلىپ ئادەم سۈرىتىنى ياسىدى. ئەمما ئۇنىڭ بىرقانچە يەرلىرى ھەزرىتى ئادەمنىڭكىگە ئوخشىمىدى. تېرىسى نېپىز ۋە ئاق، بەدەنلىرى يۇمشاق ئىدى. تەڭرى ئادەمنىڭ روھىدىن دەمىدە قىلدى. ھاۋا شۇ زامان تىرىلىپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇردى.

ھاۋانى ئۇيقۇ بىلەن ئويغاقلىقنىڭ ئارىسىدا ياراتماقنىڭ سەۋەبى شۇكى، ھەزرىتى ئادەم ئويغاق چاغدا قوۋۇرغىسىنى ئالسا، بەدىنى ئاغرىپ كەتكەندىكىتىن ھاۋانى ئوچ كۆرۈپ قالاتتى. قاتتىق ئۇخلاپ قالغان بولسا ھاۋانىڭ ئۆزىنىڭ بەدىنىدىن يارىتىلغانلىقىنى بىلمەي ئۇنىڭغا مېھرىبان بولماس ئىدى. باشقا نەرسىدىن ياراتقان بولسا ياخشى كۆرمىگەن بولاتتى.

ھاۋا ئىنتايىن گۈزەل ئىدى. ئۇنىڭدىكى ھۆسن - جامال ھېچقانداق ئىنساندا بولمىغاندۇر، تەڭرى ئۆز نۇرىدىن زەررىدەك ئېلىپ يۈزگە بۆلۈپ توقسان توققۇزى ھاۋاغا بەردى. قالغان بىر ھەسسىنى يۈزگە بۆلۈپ توقسان توققۇزى يۈسۈف ئەلەيھىسسالامغا بەردى، قالغان بىر ھەسسىنى يەنە يۈزگە بۆلۈپ توقسان توققۇزى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، خەدىچە كۇبراغا، ئائىشە سىدىقىغە، فاتىمە - زۇھراغا بەردى. قالغان بىر ھەسسىنى پۈتۈن دۇنيادىكى خەلقلەرگە بەردى.

ھەزرىتى ئادەم ئۆزىگە ئوخشاش سۈرەتتىكى ھاۋانى كۆرۈپ كۆڭلى زوق - شوخقا تولدى ۋە:

— ماڭا يېقىن كەل، — دەپ چاقىردى. ھاۋا ئۇنىمىدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام ئوچ قېتىم چاقىردى. بۇ چاغدا ھەزرىتى ھاۋا ئادەم ئەلەيھىسسالامغا:

— ماڭامەيلىك بولسا ئۆزۈڭ كەلگىن، — دېدى. ئاخىر ھەزرىتى ئادەم قوپۇپ ھاۋانىڭ قېشىغا كەلدى. ئەر كىشى ئايال كىشىنىڭ قېشىغا كېلىش شۇنىڭدىن باشلاپ قائىدە بولۇپ قالدى.

ھەزرىتى ئادەمنىڭ ھاۋاغا مەيلى چۈشتى. بۇ چاغدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئادەم، ئالدىرىمىغىن. ھاۋا ھەرقاچان سېنىڭكى. سىلەرنى نىكاھ قىلىمىغۇچە يېقىنلاشساڭ بولمايدۇ، — دېدى. ھەزرىتى ئادەم مۇناجات قىلىپ:

— بۇ قانداق بولغىنى؟ مېنىڭ خىيال - پىكىرىم ھاۋادا بولۇپ قالدى. ئۇ گويا مېنىڭ جان - جىگرىمدۇر. مەن ھېچ تاقەت قىلالمايۋاتىمەن، — دېدى. تەڭرى: — ئۇنى ساڭا چۈپ قىلىپ ياراتتىم. ئۇنىڭ جامالى بىلەن كۆڭلۈڭنى خۇش قىلسەن. ئۇنىڭ بىلەن بىر يەردە بولغاندىن كېيىن كۆڭلۈڭگە ئارام بولسۇن، — دېدى. شۇ سەۋەبتىن ھەرقانداق ئاشىق مەشۇقنىڭ ۋىسالغا ئېرىشكەندىن كېيىن ئىلگىرىكى ھاۋايى ھەۋىسى قالمايدۇ.

ھەزرىتى ئادەم:

— ئەي تەڭرىم، ماڭا پەرمان قىل. ساڭا، ئازراق ئارام تاپسام، — دېگەندى، تەڭرىدىن:

— ئەي ئادەم، ساڭا نېمە ۋە قانداق نەرسە لازىم؟ — دېگەن خىتاب كەلدى. ئادەم:

— ئەي تەڭرىم! سەن مېنىڭ بولغاندىن كېيىن ئىككىلا ئالەمنىڭ بايلىقى مېنىڭ ئەمەسمۇ؟ — دېدى.

بۇ سۆز تەڭرىگە تولمۇ يېقىپ كەتتى. ئۇ پەرىشتىلەرگە:

پەرىشتىلەردىن سوئال سورىغانىدى، ئۇلار جاۋابىغا ئاجىز كېلىشتى. تەڭرىدىن:

— دېمەك، ئادەمنىڭ سىلەردىن ئالىم ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. سىلەردەك مىڭ ئابىد^① دىن بىر ئالىم ياخشىراق تۇر. ئەمدى ھەممىڭلار ئادەمنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ، ئۇنىڭغا سەجدە قىلىڭلار! — دەپ پەرمان بولدى، جەمئىي پەرىشتىلەر سەجدە قىلدى. ئەزەزىل سەجدە قىلمىدى. شۇ سەۋەبىدىن ئىبلىس ئاتالدى. ئىبلىس — نا ئۇنىدىن دېگەن سۆزدۇر. پەرىشتىلەر سەجدىدىن باش كۆتۈرۈپ قارىسا شەيتاننىڭ گەدىنىگە لەنەت بويۇنتۇرۇقى چۈشكەن، چىرايى — شەكىلى پۈتۈنلەي ئۆزگەرگەنىدى. بۇنى كۆرگەن پەرىشتىلەر تەڭرىگە شۈكرى قىلىپ قايتىدىن يەنە سەجدىگە باش قويۇشتى. شۇنىڭ ئۈچۈن نامازدا ئاۋۋالقى سەجدە پەرز، ئىككىنچى سەجدە ۋاجىپ بولدى.

ھەزرىتى ئادەم بىلەن ھاۋا ئەيىش — ئىشرەت ۋە راھەت — پاراغەت بىلەن ئۆمۈر — لىرىنى ئۆتكۈزۈۋەتكەنىدى. شەيتاننى جەننەتتىن چىقارغاندىن كېيىن:

— جەننەتنىڭ ئىشىكىدىن ھېچنەرسە كىرمىسۇن، — دەپ پەرمان بولدى. شەيتاننىڭ كۆڭلىدىن ھەزرىتى ئادەمگە بولغان ئۆچمەنلىكى ھەرگىز يوقالمىدى. كېچە — كۈندۈز قىلىدىغان خىيال — پىكىرى «قانداق قىلسام ئادەمنى ئۆزۈمدەك ئاسىي قىلىۋەتەن؟» دېگەندىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. ئاخىر بىر كۈنى ھەسەت بىلەن:

— ئۇ جەننەتتە ئەيىش — ئىشرەت قىلىدۇ. مەن بولسام خار — زار بولۇپ يۈرۈيمەن. مەن چوقۇم بىر ھىيلە بىلەن مۇرادىمغا يەتمەي قويمايمەن، — دەپ

— ئەرش كۇرسى، لەۋھى قەلەم — دىكى بارلىق پەرىشتىلەر يىغىلىپ جەننەتنى چىرايلىق بېزەڭلار، — دەپ پەرمان قىلدى. پەرىشتىلەر رەڭگارەڭ كىيىم — كېچەكلەرنى كىيىشكەن بولۇپ، ھۇرقىلار سەپ — سەپ بولۇشۇپ چاڭ چېلىشاتتى. ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىغا تاج، ئۇچىسىغا رەڭگارەڭ كىيىملىرىنى يەتمىش قات كىيىدۇردى. ئاندىن تەڭرىنىڭ سۈپەتلىرى ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئېلىنىپ ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ھاۋانىڭ نىكاھ خۇتبىسى باشلاندى. خۇتبىغا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرەپلىك نامى زىننەت بەرگەنىدى. نىكاھ ئوقۇلۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇلارنى بىر يەردە بولۇشقا تەڭرىدىن پەرمان كەلدى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار يۈز مىڭ ئىززەت — ئىكراملار بىلەن جەننەتتە ئەيىش — ئىشرەتلەر قىلىشقا باشلىدى. لېكىن «شەجەرەئى مەمنۇۋ» دېگەن دەرەختتىن پەرىز قىلىپ ئۇنىڭغا ھەرگىز يېقىنلاشمايتتى.

بىر رىۋايەتتە بەش يۈز يىل، يەنە بىر رىۋايەتتە ئۈچ يۈز يىل ئۆتتى. بۇ چاقىچە تەڭرى ئۆز كاراھىتى بىلەن ئادەمگە ئاسمان ئىلمىنى تامامەن بىلىدۈرۈپ بولدى. ئاندىن پەرىشتىلەرگە:

— سىلەر ئالىم بولماقچى بولساڭلار، جەمئىي مەۋجۇداتلار ۋە مەخلۇقاتلار توغرىلىق ھەرقانداق مۇشكۈل سوئاللىقلار بولسا ئادەمدىن بېرىپ سوراڭلار، — دەپ پەرمان قىلدى. پەرىشتىلەر كېلىپ سوئال سورىدى. ھەزرىتى ئادەم ھەممە سوئاللارغا دەرھال جاۋاب بەردى. بىراق ئادەم ئەلەيھىسسالام

① ئابىد — تەڭرىگە ئىبادەت قىلغۇچى.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ئىت سۈرىتىدە بولۇپ جەننەتنىڭ ئىشىدە كىمگە كەلدى. ئۈچ يىلغىچە ئۇ يەردە تەلمۈرۈپ ياتتى.

بىر كۈنى تۈز تالاغا چىقتى. شەيە-تان ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ئەي گۈزەل، نۇرلۇق قۇش، سېنىڭ ئىسمىڭ نېمە؟ — دەپ سورىدى. تۈز:

— مەن تۈز بولمەن. ئۆزۈڭ كىم، قانداق كىشىسەن؟ — دېدى. شەيەتان:

— مەن پەرىشتىلەردىنمەن. بىر سا-ئەت، بىر نەپەس ئائەت - ئىبادەتتىن خالى بولمىدىم. «كۆپ ئائەت - ئىبادەت قىلغان كىشىنىڭ جەننەتتىكى دەرىجىسى ئۈستۈن بولىدۇ» دەپ ئاڭلىغانىدىم. شۇڭا مەن ئۆزۈمنىڭ جەننەتتىكى ئورنىمنى كۆرۈپ باقسام، ئەگەر راستىنلا پايدىسى بولسا تېخىمۇ كۆپرەك ئىبادەت قىلاي. بۇنىڭ ساڭىمۇ ساۋابى بولىدۇ. سەن مېنى باشلاپ جەننەتكە ئەپكىرىپ قويساڭ، مەن ساڭا ئۈچ نەرسىنى ئۆگەتتىم - قويمىمەن. ئۇنىڭ بىرسىنى ئوقۇسا كىشى ھەرگىز ئۆلمەيدۇ. يەنە بىرسىنى ئوقۇسا ھەرگىز ئاسىي بولمايدۇ. يەنە بىرسىنى ئوقۇسا ھەرگىز جەننەتتىن چىقمايدۇ، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان تۈز:

— ئەي پەرىشتە، گەپلىرىڭ راستمۇ؟ — دەپ سورىدى. ئەزەزىل سۆزىنىڭ راست-لىقىغا قەسەم ئېچىپ بىچارە تۈزنى ئالدىدى. تۈز ئۇنىڭغا:

— بۇ ئىش مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ. مېنىڭ «يىلان» دەپ بىر بۇرا-دىرىم بار. شۇ بىر ئىلاج قىلىپ باق-سۇن، — دېدى ۋە بېرىپ يىلاننى چاقىرىپ كەلدى. شەيەتان يىلانغىمۇ يۇقىرىقى سۆز-

لەرنى قىلىپ ئازدۇردى. يىلان: — مەن سېنى قانداق قىلىپ جەن-

نەتكە ئەپكىرەرمەن؟ — دېدى. شەيەتان:

— ئاغزىڭنى ئاچ، — دېدى. يىلان ئاغزىنى ئېچىشقا شەيەتان يىلاننىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى. ئۇ ئەنە شۇنداق ھىيلە-ھىكمىر بىلەن جەننەتكە كىرىۋالدى. جەن-نەتتىكى ھەممەيىلەن ئۇنىڭ جەننەتكە كىرىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنى قوغلاپ جەننەتتىن چىقىرىۋەتمەكچى بولۇشتى. لېكىن ھەرقانچە قىلىپمۇ چىقىرالمايدى. بۇ لەنتىنى مۆكۈپ يۈرۈپ ھەزرىتى ئادەم بىلەن ھاۋانىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇلارمۇ بۇنى تونۇدى. ئۇ ئۇستىلىق بىلەن ھىيلە ئىشلىتىپ ئۇلارغا يېقىنلىشىپ يىسغا-زارە قىلغان بولۇۋالدى. بۇلار شەيەتاندىن:

— نېمىشقا يىغلايسىەن، — دەپ سورىدى. شەيەتان:

— سىلەر بىلەن كۆڭلۈمىز يېقىن ئىدى. ئەمدى ئايرىلىپ قالغىنىمىزغا يىغلاي-

مەن، — دېدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام:

— بىز سەن بىلەن نېمىشقا ئىزدە-شىمىز؟ — دەپ سورىۋىدى، شەيەتان:

— سىزلىرىگە بۇ مېۋىلەرنى بەرمىگەننىڭ قاراپ سىزلىرىنى جەننەتتىن چىقى-رىۋېتەرمىكىن دەپ ئويلايمەن. بۇ مېۋى-نىڭ ئۈچ خىل خاسىيىتى بار. بىرىنچى، بۇنى يېگەن كىشى ھەرگىز ئۆلمەيدۇ. ئىككىنچى، تەڭرىگە ئاسىي بولمايدۇ. ئۈچىنچى، بېھىشتىن مەڭگۈ چىقمايدۇ، — دېدى.

بۇ ھارامزادىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان ھەزرىتى ئادەمنىڭ بۇغداينى يەپ باققۇسى كەپقالدى. لەنتى ئىبلىس بۇغداي دەرد-خىنىڭ تۇۋىگە كېلىپ ئولتۇرۇپ ھەددىدىن

ئۇلار يالغۇچ، يالاڭباشقا قالدى. قور-
ساقلىرى ئېسىلىپ، تەرەت قىستاشقا باش-
لىدى. قەيەرگە بارسا «بۇ پاك يەرنى
ناپاك قىلمىغىن!» دېگەن ئاۋاز چىقاتتى.
تەرىتى قىستاپ ئامالسىزلىقتىن چىقىپ
كەتتى. ئاياغلىرى بۇلغاندى. ئاخىر بولمى-
غاندا ئۇلار خىجىللىققا چىدىماي قولتۇق-
لىرىغا، چات ئارىلىرىغا قىستۇرۇپ باقتى.
بۇ نىجاسەتلەر تەگكەن يەردىن ھارام تۈك-
لەر ئۇنۇپ چىقتى. كېيىنكىلەرگە ئۇنى
ئېلىۋەتمەك سۈننەت بولۇپ قالدى. دېمەك،
ئۇلار پاناھلانغۇدەك ھېچيەر يوق ئىدى.
دەرەخنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇنسا، دەرەخلىرىمۇ
قاچاتتى. ئۇلار قىپچالغۇچ بولغاچقا خىجالەت
بولۇپ يىغلاپ ئاھ ئۇرۇپ پۇشايمان قى-
لاتتى. ئادەم ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشنى
ھاۋادىن كۆرەتتى. تۇرۇپ شەيتاندىن
كۆرەتتى. ئۇ:

— ئەي ھاۋا، ئۆزۈڭگىمۇ قىلىدىڭ،
ماڭىمۇ قىلىدىڭ، ... ئەي لەنىتى شەيتان،
مەن ساڭا نېمە قىلغىنىمغا مېنى بۇ ھاڭغا
قويىسەن؟ — دەيتتى. شەيتان:

— مەن سېنىڭ سەۋەبىڭ بىلەن
مۇشۇ كۈنگە قالغان تۇرسام، سېنىمۇ
ئۆزۈمدەك قىلماي بۇ جاپا-مۇشەققەتنى
يالغۇز ئۆزۈم تارتىپ يۈرەمەن؟ سېنىمۇ
ماڭا ئوخشاش بولسۇن دېدىم، — دەپ
خۇشاللىققا تېرىسىگە سىغماي كەينىگە
كىرىپ تاماشا كۆرۈپ يۈرەتتى. ھەزرىتى
ئادەم خىجالەت بولغانلىقىدىن يوشۇرۇندى-
غان جاي تاپالماي قېچىپ يۈرەتتى. چىلان
دەرىخى ئۇنى مەھكەم تۇتۇۋالدى. ھەر-
قانچە زارلىنىپ كەتسىمۇ قويۇپ بەرمىدى
ۋە:

— مەن سېنى ھەرگىزمۇ قويىۋەت-

ئارتۇق يىغلاشقا باشلىدى. بۇ چاغدا ھاۋا
ھۇر قىزلار بىلەن ئۇنىڭ قېشىغا يېتىپ
كەلدى. شەيتان ئادەم ئەلەيھىسسالامغا
دېگەن سۆزلىرىنى يەنە دەپ، سۆزىنىڭ
راستلىقىغا بىر سائەت ئىچىدە يەتمەش
قېتىم قەسەم ئىچتى. ئۇنىڭ ئازدۇرۇشى
ھاۋاغا تەسىر قىلدى ۋە بۇغداينى يېمەك-
چى بولدى. بۇ چاغدا شەيتان يەنە:

— بۇ مېۋىنى كىم ئاۋۋال يېسە ئۇ
ھەممىدىن تۇلۇغ بولىدۇ. ھېچقانداق دۈش-
مەن ئۇنىڭغا قەست قىلالمايدۇ، ئۇ ئەڭ
خاسىيەتلىك ئادەم بولۇپ قالىدۇ، — دېۋد-
دى، ھاۋانىڭ تېخىمۇ يېڭىسى كەلسى
ۋە ئۈچ باشاقنى ئۈزۈۋالدى. بىرىنى شۇ
يەردىنلا يېدى، بىرىنى يوشۇرۇپ قويىدى،
يەنە بىرىنى ھەزرىتى ئادەمنىڭ يېنىغا
ئېلىپ باردى. ھەزرىتى ئادەم يېڭىلى
ئۇنىمىدى. ھاۋا:

— مەن يېدىم، ناھايىتى لەززەتلىك
مېۋە ئىكەن، — دەپ ماختاپ، يېيىشكە
دالالەت قىلدى. ئاخىر بىرىنى ھەزرىتى
ئادەم ئاغزىغا سالدى. ئۇنىڭغا شۇنداق بىر
تۈرلۈك لەززەتلىك تېتىپ كەتتى. يەنە
بىرىنى ئاغزىغا سېلىپ تۇرۇپ ھېلىقى چاغدا
قىلغان ۋەدىسى ئېسىگە كېلىپ قالدى. دەل
شۇ چاغدا جىبىرىئىل ئەلەيھىسسالام
كېلىپ بوغۇزىنى تۇتۇۋالدى. بۇغداي يۇ-
مىلاق بولۇپ بوغۇزىدا توختاپ قالدى.
ئەركىشىنىڭ بوغۇزىدا بۇغدىيىكى بولۇ-
شىنىڭ سەۋەبى شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ھەزرىتى ئادەم ئالدىدا يېگەن بىر
باشاق بۇغداي ئاشقازىنىغا بارماي تۇرۇپلا
ئۆچمىدىكى جەننەتنىڭ كىيىمىم-كېچەكلىرى
چۈشۈپ كەتتى. بېشىدىكى تاج ئۇچتى.
تەختى سىلكىنىپ ئۇنى يەرگە تاشلىدى.

كسىم پەرمان قىلدى؟ — دەپ سورىدى.
تەڭرى:

— ئەي ئادەم، مېنىڭ ھۆكۈمۈم ۋە تەقدىرىم يوشۇرۇن، بۇيرۇقۇم ئاشكارا نەرسىگە سېز يوشۇرۇن نەرسىنى ئاشكارا نەرسىگە سېز لىشتۇرغىلى بولمايدۇ، — دېدى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام يەنە:

— ئەي تەڭرىم، ماڭا قانداق ھۆكۈم قىلساڭمۇ قىل، مېنى كەچۈرگىن، — دېدى.
تەڭرى:

— ئادەمنىڭ دۈشمەنلىرىنى جەننەتتىن چىقىرىپ، ئۇنى يەر يۈزىدە گۇناھلىرىدىن ساقىت قىلىمەن، — دېدى.
ھەزرىتى ئادەم بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە بېرىۋىدى، دەرەخ:

— ئەي ئادەم، خوجىسىنىڭ پەرىمانىنى تۇتمىغان كىشى بۇنىڭدىنمۇ يامان ھالغا قېلىپ جەمئىي خەلقى ئالەمگە دۈشمەن بولغۇسىدۇر، — دېدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام ئەنجۈرنىڭ قېشىغا كېلىۋىدى، ئۆز يوپۇرمىقىدىن تۆت تالىنى بەردى. ئادەم بۇ يوپۇرماقلار بىلەن ئەۋرىتىنى ياپتى. تەڭرى:

— ئەي ئەنجۈر، ئادەمگە نېمىشقا يېيىنچا بەردىڭ؟ — دەپ سورىۋىدى، ئەنجۈر:

— ئەي قۇدرەتلىك تەڭرىم، ئادەمدىن ھەقىقەتەن گۇناھ سادىر بولدى. ئۇلۇغلار ئۆز قۇلىنىڭ بىرەر گۇناھى ئۈچۈن ھەر-گىز ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتمەيدىغۇ؟ ئادەمنى ئەسلىدە ئەڭ ئېسىل مەخلۇق قىلىپ ياراتقانىدىڭ. ئۇنىڭ سۈرىتىنى ئۆز قولۇڭ بىلەن ياسىدىڭ. شۇنچە ئىززەتلىپ پەيدا قىلغان بەندىڭنى ئاخىرى تاشلىۋەتمەسەن ۋە زايى قىلماسەن؟ ئۇ بەندىڭنىڭ

مەيىمەن. ئەگەر قويۇپ بەرسەم مەنىمۇ سەندەك ئاسىي بولىمەن، — دېدى. ئاخىر تەڭرىگە مۇناجات قىلىپ:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم، يالىڭاچلىق خىجالىتىدىن دەرەخقە گىرىپتار بولۇپ قالدىم. سېنىڭدىن باشقا قۇتقازغۇچۇم يوق... — دېدى. تەڭرىدىن:

— بۇ ئىش ئۆزۈڭنىڭ شۇملۇقىدىن بولدى، — دېگەن خىتاب كەلدى ۋە چىلانغا:

— ئۇنى قويۇۋەتكىن، — دەپ پەرمان مان بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن چىلاندىن ئاچرىدى.

ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام يەر يۈزىگە چۈشكەن چاغدا جەننەتتىكى بارلىق مېۋىلەرنىڭ ئۇرۇقىنى ئەپكىلىپ تېرىدى. چىلان دەرەخىگە يۇقىرىقى ئاداۋىتى بولغاچقا ئۇنى چۆلگە تېرىدى، سۇغارمىدى. تەڭرى ئادەم ئەلەيھىسسالامنى جەننەتتىن چىقارماقچى بولدى. لېكىن يەنە ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ:

— ئەي ئادەم، سېنى تۇپراقتىن ياراتتىم. ئىززەت-ئىكرام بىلەن ھۆرمەتلىك قىلدىم. پەرىشتىلەرگە كۆتۈرگۈزۈپ داغدۇغا بىلەن جەننەتكە كىرگۈزدۈم. جەننەتنىڭ نېمەتلىرىدىن بېرىپ، ھاۋانى چۈپ قىلىپ بەردىم. بۇغداينى يېمىگىن، دەپ مەنى قىسام، شەيتاننىڭ دۈشمىنىڭ ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ نېمىشقا ئۇنىڭ سۆزىگە كىرىپ بۇغداي يەيسەن؟ ئەي ئادەم! نېمىشقا ئەمرىمنى تۇتمىدىڭ؟ — دېدى. ھەزرىتى ئادەم:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم، ھۆكۈمنى

ھەرگىز بىلىمدىم، سېنىڭ ئالدىڭدا تۇرغان كىشى يالغان ئېيتمايدۇ، دەپ ئويلاپتەنمەن. تۆۋە قىلىدىم. سېنىڭ كەرىمىڭ كەڭدۇر... — دەپ يىغلىدى. تەڭرى:

— ئەي ھاۋا، سېنىڭ ئىتائەتسىزلىكىڭنىڭ شۇملۇقىدىن ئاياللار ئون تۈرلۈك بالاغا گىرىپتار بولىدۇ. بىرىنچى، ھەيىز، نىفاس، ئىككىنچى، قورساق ئاغرىقى. ئۈچىنچى، تۇغۇت ئاغرىقى. تۆتىنچى، ئەرنىڭ بۇيرۇقىدىن چىقالماسلىق. بەشىنچى، تالاق ئەرنىڭ ئىختىيارىدا بولۇش. ئالتىنچى، مىراس ئاز تەگمەك. يەتتىنچى، دىن — دىيانىتى كەم بولماق. سەككىزىنچى، تەڭرىنىڭ يوليورۇقلىرىنى بىنئاسىتە ئاڭلىيالماسلىق. توققۇزىنچى، ناماز جۈمەدىن مەھرۇم بولىدۇ. ئونىنچى، ھېيت نامىزىغا ۋە ھېيت نامىزىغا قاتناشمايدۇ، — دېدى. ئاندىن كېيىن شەيئانغا:

— ئەي لەنىتى، سېنى ئۆز كارامەتتىم بىلەن ئەزىز قىلغانىدىم. سەن ئىتائەتسىزلىك قىلدىڭ. ئۆزۈڭدىكى ئىززەت — ھۆرمەتنى ئۆزۈڭدىن كۆرۈپ مەغرۇرلاندىڭ. ئادەم بىلەن ھاۋاغا دۈشمەنلىك قىلىپ بۇ ھاۋاغا چۈشۈرۈپ قويدۇڭ. شۇڭا سېنىمۇ ئون تۈرلۈك بالاغا گىرىپتار قىلدىم، — دېدى. بىرىنچى، يەر يۈزىگە پادىشاھ بولالمايدىغان بولدى. ئىككىنچى، ئاسماندىكى ئۇلۇغلۇقنى ئالدى. ئۈچىنچى، جەننەتنىڭ خەزىنىچىلىكىدىن قالدۇردى. تۆتىنچى، پەرىشتىلىك سۈرىتىدىن دىۋە سۈرىتىگە كىرگۈزدى. بەشىنچى، ئەزازىل دېگەن ئىسمىنى ئىبلىسقا ئۆزگەرتتى. ئالتىنچى، جەمئىي كاپىرلارغا باش قىلدى. يەتتىنچى، تۆۋەننى قوبۇل قىلمايدى. سەككىزىنچى، ھېچكىم ئۇنى دوست تۇت

قىپپالنىڭچا يۈرگىنىگە چىدىمىدىم، سېنىڭ ھۆرمىتىڭنى ساقلاپ ئۇنىڭغا يېپىنچا بەردىم... دېدى. تەڭرى:

— ئەي ئەنجۈر، سېنىڭ ئويلىغانلىرىڭ تولىمۇ ياخشى بوپتۇ. شۇ سەۋەبتىن سېنى نۇرغۇن كېسەللەرگە داۋا قىلدىم. خالايمىق ئارىسىدا ئەزىز قىلىدىم، ئەمما مەندىن رۇخسەتسىز ئىش قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن كىشىلەر سېنى ئازراق شاپىلاقلاپ يېسۇن، بارلىق دەرەخلەر چېچەكلەپ مېۋە بولسا، سېنىڭ مېۋەڭ چېچەكسىز بولىدۇ، — دەپ بېشارەت بەردى. ۋە ئادەمگە:

— ئەي ئادەم مەن ساڭا كارامەت ياخشىلىقلارنى قىلغانىدىم. سەن بولساڭ مېنىڭ پەرمانىمنى تۇتمىدىڭ. شۇڭا نەچچە تۈرلۈك جاپا — مۇشەققەتلەرنى تارتىسەن، بىرىنچى ياللىڭاچلىق، ئىككىنچى، قۇرسىقىڭ ئېسىلىشى، ئۈچىنچى، تېرەڭ سۇس، رەڭسىز بولدى. تۆتىنچى، خۇدا — دىن يىراق بولدىڭ. بەشىنچى، جۈپتىڭ ھاۋادىن ئۈچ يۈز يىل جۇدا بولسەن. ئالتىنچى، شەيئان ساڭا دۈشمەن بولدى. يەتتىنچى، پۈتۈن ئالەمگە پۇر بولدىڭ. سەككىزىنچى، مال — ئەمۋاللىرىڭغا شەيئان ئارىلىشىدۇ. توققۇزىنچى، ئادەم پەرزەنتىگە بۇ دۇنيا بىر زىندان بولىدۇ. بارلىق جاپا — مۇشەققەت، ئىسسىق — سوغۇققا دۇچ كېلىدۇ. ئونىنچى، تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن تولىدىن — تولا مۇشەققەت بىلەن خار — زارلىققا ئۇچرايدۇ، — دېدى. ئاندىن ھاۋاغا:

— ئەي ھاۋا، ئادەمگە نېمىشقا بۇغداي يېگۈزدۈڭ؟ خاتالىقىڭنى بىلمەسەن؟ — دېۋىدى، ھاۋا:

— ئەي تەڭرىم، مۇنداق بولۇشۇمنى

تال قانىتى بار بولۇپ، ھەر بىر تال قانىتىدا تۇرلۇك - تۈمەن نەقىشلەر بار ئىدى. جەمئىي ئەزالىرى رەڭگا رەڭ جاۋاھىراتتىن بېزەلگەنىدى. ئۇنىڭ ھەممە قاناتلىرىنى يۇلۇپ ئىككى تال قانىتىنى قويىدى ۋە جەننەتتىن قوغلاپ چىقاردى.

يىلاننىڭ تۆگىنىڭ پۇتىسىدەك پۇتى بار ئىدى. يېشىل زەبەرچەدىن يارالغان بەدىنى خىلمۇ خىل جاۋاھىراتلار بىلەن بېزەلگەنىدى. ئۇنىڭ بەدىنىنى ئۆزگارتىش تىۋەتتى. يىلان شەيستاننى ئاغزى بىلەن جەننەتكە كىرگۈزۈپ قويغانىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئاغزىغا زەھەر قۇيىدى. «سېنى ھېچقانداق ئادەم دوست تۇتمىغا، پۇتسىز، كۆكرىكىڭ بىلەن سۆرۈلۈپ ماڭغىن. يۈز - قولىڭ تۇپراق بولسۇن. ئادەم پەرزەنتلىرى ھەرقانداق يەردە سېنى كۆرسە، بېشىڭنى يانچىپ ئۆلتۈر - سۇن» دەپ قاغاپ، جەننەتتىن قوغلاپ چىقىرىۋەتتى.

ھەزرىتى ئادەم باشلىق ئاسىيلارنى جەننەتتىن چىقارماقچى بولغاندا، ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام مۇناجات قىلىپ:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم! مېنىڭ سۈرىتىمنى ئۆز قۇدرىتىڭ بىلەن ياساپ جان بەردىڭ. پەرىشتىلەرنى سەجدە قىلدۇرۇپ، جەننەتتىن ئورۇن بەرگەنىدىڭ. مەن بىلىمىي سېنىڭ ئالدىڭدا گۇناھكار بولدۇم. بىلىمىم بىلىمىدىن ئۆتكۈزگەن بىر قېتىملىق گۇناھىم ئۈچۈن مېنى بۇنىڭدىن ئارتۇق رەسۋا قىلمىغىن. مەن ئۈچۈن قىلغان بارلىق كارامەتلىرىڭنى زاي قىلىمىغىن، دەپ نالە - زار قىلدى ۋە يەنە: — تەڭرىم! «سەندىن نۇرغۇنلىغان

مايدىغان بولدى. توققۇزىنچى، دوزاخ تىنىمۇ قوغلاندى بولۇپ يۈرىدىغان بولدى. ئونىنچى، ئەبەدىلىك بەد دوزاخقا مەھكۇم قىلىندى.

يەھيا ئىبنى مەئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شۇنداق دەيدۇ: «ھەجگە كېتىۋاتاتتىم. بىر كۈنى كېچىسى بىر باياۋانغا كېلىپ قالدىم. كېچە قاراڭغۇسىدا قاتتىق نالە - زار ئاۋازى ئاڭلاندى.

— سەن كىم؟... — دەپ سورىدىم. — مەن ئاسماندىكى بارلىق پەرىشتىلەرنىڭ مۇدەررىسى، جەننەتنىڭ خەزىنىچىسى ئەزازىل ئىدىم. مېنى ئادەمگە سەجدە قىلىدىڭ، دەپ بوينۇمغا چەمبەر سېلىپ قوغلىۋەتتى، — دېدى. مەن يەنە: — شۇنچە كۆپ تائەت - ئىبادەت قىلغانىكەنسىن، بىر سەجدىنى ئارتۇق قىلىشقا نېمىشقا ئۇنىمىدىڭ؟ — دەپ سورىدىم، ئۇ:

— مېنى «سەجدە قىلىش» دېۋىدى ئۇنىمىدىم، ئادەمنى «بۇغداينى يېمە» دېسە، يېيىدى. ئەگەر ئازابلىسا ھەر ئىككىمىزنى تەڭ ئازابلىسا بولاتتى. ئەمما ئادەمنى ئەپۇ قىلىپ گۇناھىدىن كەچتى. مېنى كەچۈرمىدى، — دېدى. مەن:

— ئەي ئىبلىس، بىر قېتىم سەجدە قىلساڭ مۇنداق ھالغا قالمايتتىڭ، — دېۋىدىم، ئۇ:

— ئەسلىدە تەڭرى ئادەمگە كۆپ ياخشىلىقلارنى بېغىشلىغانىدى، شۇڭا ئۇنىڭ تۆۋەنسىنى قوبۇل قىلدى. ماڭمۇ ئازراق ياخشىلىقى بولغان بولسا بۇ ھالغا قالمايتتىم، — دېدى.

شۇنداق قىلىپ جەننەتتىن چىقىرىش نۇۋىتى توغرا كەلدى. ئۆزىنىڭ سەككىز يۈز

پىگە ئاپىرئوۋەتتى. ئادەم ئەلەيھىسسالامنى ھىندىستاندىكى سەراندېپ تېغىغا چىقىرىپ قويدى. ھاۋانى جىددى تېغىغا ئاپىرىپ قويدى. توز قەپەزگە سېلىنىپ كابۇلغا چۈشتى. يىلان بەسىرە جەزىرىسىگە چۈشتى. شۇ سەۋەبتىن بارلىق بۇزۇقچىلىق، غەيۋەت ۋە يامانلىقلار پۈتۈن ئالەمگە تەڭ تارالغان.

ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام يەر يۈزىگە چۈشتى. شەيىتان بارلىق ھايۋاناتلارغا:

— تەڭرىنىڭ بىر گۇناھكارى يەر يۈزىگە كەلدى. ئۇ سىلەرنى تۇتۇپ ئىشىلىتىدۇ. ئۇنىمىساڭلار سىلەرنى ئۆلتۈرىدۇ. ئۇنىڭ پەرزەنتى ناھايىتى كۆپ. ئۇلار سىلەرگە زۇلۇم سالىدۇ. ھەممىڭلار يىمغىلىپ ئۇنى ۋاقتىدا يوقىتىۋېتىڭلار، — دەپ قۇت راتقۇلۇق قىلدى.

بىر كۈنى بىرمۇنچە قۇرت - قوڭ غۇزلار ۋە زەھەرلىك چايانلار يىمغىلىپ كېلىپ ئادەم ئەلەيھىسسالامغا ھۇجۇم قىلدى. ھەزرىتى ئادەم ئۇلاردىن قورقتى. بۇ چاغدا تەڭرى:

— ئەي ئادەم، ئىتىنىڭ بېشىنى سىيلىغىن. ساڭا قەست قىلغان گېزەندىلەر - گە تاقابىل تۇرىدۇ، — دېدى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام ئىتىنىڭ بېشىنى سىيلىدى. ئىت بۇرۇنقىدىن كۈچلۈك ۋە ھەيۋەتلىك بولۇپ، گېزەندىلەرنىڭ بەزىسىنى چىشلەپ، بەزىسىنى چاڭگال سېلىپ ھەممىسىنى قوغلىدى. ئىت ئادەم ئەلەيھىسسالامغا ۋاپا قىلغانلىقى ئۈچۈن ئادەم ئۇنىڭغا:

«مېنىڭ پەرزەنتلىرىم ساڭا ۋاپا قىلسۇن!» دەپ دۇئا قىلدى. شۇڭا ئىت ئادەمگە يالغۇزلۇقتا ھەمراھ بولىدۇ.

پاك پەيغەمبەرلەرنى، ئەۋلىيالارنى، تەقۋادارلارنى دۇنياغا كەلتۈرىمەن» دېگەندىن. ئەنە شۇلارنىڭ ھۈرمىتىدىن ماڭا رەھىم قىلىپ، مېنى جەننەتتىن چىقار - مىساڭ... — دەپ ئىككى تۈپ دەرەخنى قولى بىلەن تۇتۇۋالدى. پەرىشتىلەر ئۇنى دەرەختىن ئاجرىتىپ دەرەخنى پارچە - پارچە قىلىۋەتتى. ئادەم ئەلەيھىسسالام يەنە:

— تەڭرىم! «مۇسا ئەلەيھىسسالامنى سەندىن ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن تۇر تېغىدا سۆزلىشىمەن، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى، يۇسۇف ئەلەيھىسسالامنى ۋە دوستۇم مۇھەممەدنى سەندىن يارىتىمەن» دېگەندىن، ئۇزۇك ئېيتقان ئاشۇ مۇھەممەدنىڭ ھەقىقى - ھۈرمىتى ئۈچۈن ماڭا رەھىم قىلغىن، — دېدى. بۇ چاغدا تەڭرىدىن:

— ئەي پەرىشتىلەر، ئادەم دوستۇم مۇھەممەدنى تىلغا ئېلىپ شەپقەت تىلەۋاتىدۇ. ئەمدى ئۇنىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن پات - ئارىدا ئادەمنىڭ گۇناھىدىن كېچىمەن، — دېگەن خىتاب كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئادەمنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن دىلغا ئازار بەرمەي ئېلىپ ماڭدى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام:

— مېنى قەيەرگە ئېلىپ بارىسىلەر؟ — دەپ سورىدى.

— سېنىڭ ئەسلىڭمۇ تۇپراقتىن يارالغانىدى. سېنى ھازىر يەر يۈزىگە ئاپىرىپ قويماقچىمىز، — دېيىشتى پەرىشتىلەر. بۇنى ئاڭلىغان ئادەم نالە - زار قىلىپ پەرىشتىلەر بىلەن ۋىدالاشتى.

جەننەتتىن قوغلىنىغان گۇناھكارلارنىڭ ھەربىرىنى يەر يۈزىنىڭ بىر تەرىپى

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

گۆھەر، سەدەپكە ئايلاندى.
ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام بەك
مۇ خىجالەتچىلىكتە قالغانىدى. ئۇنىڭ
كۆزىدىن ئاققان ياشلىرىنى باياۋاندىكى
يىرتقۇچ ھايۋانلار ئىچىپ: «ئەجەبمۇ
لەززەتلىك سۇ ئىكەن» دېيىشەتتى. بۇ
سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئادەم:

— ئەي تەڭرىم، بۇلار ماڭا تەنە
قىلىشىۋاتىدۇ. جەننەتتە پەرىشتىلەرنىڭ
تەنىسىگە قويدۇڭ. بۇ يەردە بۇ ۋەھشى
ھايۋانلار تەنە قىلىشىپ خىجالەت قىلىدۇ، —
دەپ تېخىمۇ بەكرەك يىغلايتتى. تەڭرىدىن:
— ئەي ئادەم، ئۇلار ساڭا تەنە قىل-
مىدى، بەلكى راست سۆزلەۋاتىدۇ. سىنىڭ
كۆز ياشلىرىڭ بىزنىڭ رەھمەت دەريالىرىمىز
مىزدىن كەلگەن. رەھىم — شەپقەت دەريالىرىمىز
سىمىز مەۋج ئۈزۈلمىسە، كۆزگە ياش كەل-
مەيدۇ، — دېگەن نىدا كەلدى. بۇنى ئاڭ-
لىغان ئادەمنىڭ كۆڭلى بىر ئاز تەسكىن
تاپتى.

ھەزرىتى ئادەم بىلەن ھاۋا جەننەت-
تىن چىققۇچە يۆگىنىپ چىققان ئەنجۈر
يوپۇرمىقى قۇرۇپ، يىرتىلىپ، شامالدا
ئۇچۇپ تۈگىدى. بۇ يوپۇرماقنىڭ پارچىلىرى
چۈشكەن يەرلەردىن پىننە كۆكى، زىرە،
يۇمىغاقسۇت، زەپەر، ياسۇمەن، ئادراسمان
قاتارلىق نۇرغۇن خۇش بۇي نەرسىلەر ئۇنىدى.
ئۇنى كىيىپكە يېۋىدى، كىيىدىكىدىن
ئىپار پەيدا بولدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ھەزرىتى
ھاۋا ئۆزلىرىنىڭ بۇ شەرمەندىلىكىدىن
نومۇس قىلىپ، ھەرگىز يۇقىرى قارىيال-
مىدى. قىرىق كېچە — كۈندۈزگىچە ھېچنە-
سە يېمىدى، سۇمۇ ئىچمىدى. تېنى يالىڭاچ،
قورسىقى ئاچ ئىدى. ھەزرىتى ئادەمنىڭ

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «سەككىز
تۈرلۈك قۇشنى ئۆلتۈرسە چوڭ گۇناھ
بولىدۇ. بىرىنچى، كۆك قاغا. ئۇ ئادەم
ئەلەيھىسسالامغا يول باشلىغان. ئىككىنچى،
چۈمۈلە. ئۇ سۇلايمان ئەلەيھىسسالامغا
نەسەت بەرگەن. ئۈچىنچى، قارلىغاچ،
بەيتۇلمۇقەددەس خاراب بولغاندا ئۇ
يىغلىغان. تۆتىنچى، ھۆپۈپ، ئۇ سۇلايمان
ئەلەيھىسسالامنىڭ بەگلىرىدىن بىرى ئىدى،
بەشىنچى، سۇ پاقىسى. ئۇ نەمرۇدنىڭ
ئوتىغا سۇ ئەپكىلىپ چاچقان. ئالتىنچى،
ھەسسەل ھەرىسى، ئۇ ئادەمگە شىپالىق
ھاسىل قىلغان. يەتتىنچى، شەپەرەك،
پىنھان جايدا ياشىغۇچىدۇر. سەككىزىنچى،
بايقۇش، ئۇ تەقۋادار قۇش بولغانلىقى
ئۈچۈندۇر» دېگەن.

ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام سە-
راندېپ تېغىدا شۇنداق قاتتىق يىغلىدىكى،
كۆز يېشىدىن ھاسىل بولغان لايلاغا
بۇلۇنۇپ، گاھى بىسەۋىش بولۇپ، گاھى
ھوشىغا كېلەتتى. باشلىرىغا ئۇرۇپ، ياقى-
لىرىنى يىرتىپ ھەددىدىن تاشقىرى پەرىد-
شانلىق بىلەن زار-زار يىغلاپ، پەرياد
ئۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزىدىن ئاققان يېشى
بىر ئۇلۇغ سۇ بولۇپ ئېقىشقا باشلىدى.
سۇنىڭ بويىدا ئادەم پەرزەنتلىرىگە دەۋا
بولدىغان ئاچچىق — چۈچۈك دورىلار
ئۇنىدى.

ھەزرىتى ھاۋا جىددى تېغىغا چۈش-
كەندى. ئۇنىڭ نالە-زار قىلىپ ئاققان
كۆز ياشلىرىدىن سەندەل، ئەنبەر، سۇنبۇل،
قەلەمپۇر، خېنا، ئوسمىلار ئۇنۇپ چىقتى.
تا قىيامەتكىچە بۇ گىياھلارنى ئاياللار
ئۆزىگە زىننەت بۇيۇمى قىلىپ ئىشلىتىدۇ.
ھاۋانىڭ كۆز ياشلىرى دەرياغا چۈشسە

ئادەمگە، بىرسىنى ھاۋاغا بەردى. بىر تال بۇغداينىڭ ئېغىرلىقى بىر يۈز سەكسەن مىسقال ئىدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئادەمگە:

— بۇ بۇغداينى تېرىپ كۆپەيتىپ يەيسەن، — دېدى. ھەزرىتى ئادەم بۇغداينى ئەتىگەندە ئەپچىقىپ يەرگە تېرىدى. ئاخ شىمى پىشتى. بۇغداينى ئۇۋۇتۇپ ئۇن قىلىپ ئاندىن نان راسلاپ قوقاسقا كۆمدى. نان پىشتى. ناننىڭ چوڭلۇقى بەش يۈز گەز ئىدى. نان ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىدىن چىقىپ دومىلاپ كەتتى. ھەزرىتى ئادەم كەينىدىن قوغلاپ تۇتۇۋالدى. ئادەم بالسىغا يېمەك - ئىچمەكنى كۆپ جاپا چېكىپ، قوغلىشىش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرۈش شۇنىڭدىن قالدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام تېرىغان بۇغداي خېلى كۆپ ھوسۇل بەردى.

بۇغداينى ئەتىگەندە تېرىسا كەچتە پىشاتتى. بۇغداينى ئورۇپ، تېپىپ، سۈرۈپ تەييار قىلىپ بىر تەرەپكە بۇغداينى، بىر تەرەپكە ساماننى دۆۋىلەپ قويدى. ئاندىن ئۆكۈزنى چاقىرىپ:

— بۇغدايدا سېنىڭمۇ شېرىكچىلىكىڭ بار. مۇشۇ ئىككى دۆۋىدىن بىرىنى ئالغىن، — دېدى. ئۆكۈز قارىغۇدەك بولسا بۇغداي ئاز، سامان كۆپ تۇراتتى. ئۇ ساماننى ئالماقچى بولدى. بۇغداي ئادەمگە قالدى. ئۆكۈز كېيىن بۇغداينى يەپ تەمىنى بىلگەندىن كېيىن پۇشايمان قىلدى. ئۇنىڭ تا ھازىرغىچە پۇشۇلداپ يۈرگىنى شۇنىڭ دەن قالغانىكەن.

تەڭرى بىر دانە ئاق ياقۇتنى ئەڭ

چىدىغۇدەك تاقىتى قالمىدى. بەزى چاغ-لاردا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ ئۇنىڭدىن ئەھۋال سورايتتى. ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ پەرىشانلىقلىرى توغرىسىدا سۆزلىسە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا:

— ئەي ئادەم، ھەرقانداق نەرسىنى بەندىگە بەرسەمۇ، ئالسىمۇ تەڭرىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىختىيارىدا. بەك غەمگىن بولمىغىن، تەڭرى ساڭا رەھىم قىلار، — دەپ تەسەللى بېرەتتى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام ھەر قېتىم بۇغداي يېگىنى ئېسىگە كەلسە:

— بۇغداي دېگەن ئەجەبمۇ لەززەتلىك ئىكەن، ئۇ جەننەتتىكى ھەممە مېۋىلەردىن شېرىن ئىدى، تەڭرى نېسىپ قىلسا يەنە بىر قېتىم يېگەن بولسام، — دەيتتى. تەڭرىدىن:

— ئەي ئادەم كەبىگە بارغىن. ئۇ يەردىن خالىغان نەرسەڭنى تاپسەن، — دېگەن نىدا كەلدى. ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام كەبىگە باردى. تەڭرى جەننەتتىن ئات، تۆگە، قوي، كالىلارنى كەلتۈرۈپ بەردى. تۆگىنى يۈك ئارتسۇن دەپ، ئاتنى مىنسۇن دەپ بەردى. كالىنى سېغىپ سۈتمىنى ئىچكىلى، ئۆكۈزنى قوشقا قاتقىلى، قوينىڭ سۈتمىنى ئىچسۇن، قوزلارنى سويۇپ يېسۇن، يۇڭىنى يازلىق كىيىم، تېرىسنى قىشلىق كىيىم قىلسۇن دەپ بۇ ھايۋانلارنى ئادەم ئەلەيھىسسالامغا ئاتا قىلدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام دەرھال قوشقار-دىن بىرنى ئۆلتۈرۈپ گۆشىنى يېگەندىن كېيىن، جېنى بىر ئاز ئارام تاپتى. ئاندىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئۈچ دانە بۇغداي ئەپكېلىپ ئىككى تالنى ھەزرىتى

رىلىپ كەتكىلى ئۈچ يۈز يىل بولغانىدى، بۇرۇن ئۇلار ھەر ئىككىسى ياش ئىدى. ئايرىلىپ كەتكەن چاغلاردا ئاچ - يالىڭاچ - لىق ئازابى تارتتى. كەيىم - كەچچەكسىز بولغاچقا ئاپتاپنىڭ كۆيدۈرۈشى بىلەن چىرايى بۇزۇلۇپ، رەڭگى - رويى ئۆزگىرىپ كەتكەنىدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام

ئىككىسىنى تونۇشتۇرۇپ قويدى. ئۇلار تونۇشقاندىن كېيىن ئۆز ئارا ھال - ئەھۋال سورىشىپ كۆرۈشتى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار غەم - غۇسسەدىن خالاس بولۇپ، نەچچە يىلدىن تارتقان جاپا - مۇشەققەتلىرىنى ئۇنۇتتى. ھەممە قاينۇ - ھەسرەتنىڭ ئورنىنى راھەت - پاراغەت ئىگىلىدى. ئۇلار تېپىشقان بۇ ئورۇننىڭ نامىنى «ئەرەفات» دەپ ئاتىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار خۇشال - خورام ھالدا ئەيش - ئىشرەتكە مەشغۇل بولدى.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇئەنھۇمۇ مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ھەزرىتى ئادەم ھاۋا بىلەن تېپىشتى. ئەمما ئۇلار يالىڭاچ ئاپتاپتا يۈرگەچكە، بەدەنلىرى كۆيۈپ قاپقارا بولۇپ كەتكەنىدى. ئۇلار:

— ئەي تەڭرىم، بەدىنىمىزنىڭ قارىلىقىغا نېمە ئىلاج قىلارمىز؟ — دەپ مۇناجات قىلدى. تەڭرى:

— بۈگۈن ئايغا ئون ئۈچ. بۈگۈندىن باشلاپ ئۈچ كۈن روزا تۇتۇڭلار. ئىككى رەكەت شۇكرانە ناماز ئوقۇڭلار. شۇچاغدا قارىلىقىڭلار يوقىلىدۇ، — دېدى. ئۇلار ئۈچ كۈن روزا تۇتۇپ، ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇۋەتتى، بەدەنلىرى ئاقاردى.

ھەزرىتى ئادەم بىلەن ھاۋا بىر - بىرى بىلەن تېپىشقىنىغا خۇشال بولۇپ بېيىست ئوقۇشتى، نەزمە:

مۇھىم جايغا قويۇڭلار، دەپ ئەۋەتتى. پەرىشەتمە رىياقۇتنى مەككىگە ئەپكەلىپ قويىۋىدى، بۇ ياقۇت ئۆيىگە ئايلاندى. بۇ ئۆينىڭ ئىچىدە ئىككى قەندىل بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرى غەرب تەرەپتە، يەنە بىرى شەرق تەرەپتە ئىدى. بۇ ئۆينى «بەيتۇلمەئمۇر» دەپ ئاتىدى.

تەڭرىدىن ئادەم ئەلەيھىسسالامغا:

— ئەي ئادەم، ئەرشىنىڭ ئۇدۇلىدا «بەيتۇلمەئمۇر» دېگەن بىر ئۆي بار. پەرىشتىلەر بۇ ئۆينى تاۋاپ قىلىپ، گۇناھىدىن پاك بولىدۇ. ھەرقانداق ئادەم شۇ ئۆيگە بارسا، مەن ئۇنىڭ بارلىق گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلىمەن. ئەي ئادەم، سەنمۇ بېرىپ ئەنە شۇ ئۆينى تاۋاپ قىلىپ ناماز ئۆتەپ، تۆۋە قىلساڭ گۇناھلىرىڭنى كەچۈرىمەن، — دېگەن خىتاب كەلدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام شۇ زامان مەككىگە بارماقچى بولدى. ئۇ مەككىنىڭ يولىنى بىلمەيتتى. پەرىشتىلەر كېلىپ يول باشلىدى. ئاخىر مەككىگە بېرىپ «بەيتۇلمەئمۇر» نى تاۋاپ قىلدى.

ھەزرىتى ئادەمنىڭ قەدىمى تەگكەنلىكى جاي ئاۋات شەھەرگە ئايلاندى. ئىككى پۇتنىڭ ئارىلىقىدىكى قەدەم تەگمەن جاي چۆل، جاڭگال بولدى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام مەككىنى تاۋاپ قىلغاندىن كېيىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي ئادەم، تەڭرى تىۋىۋەڭنى قوبۇل قىلدى. ئەمدى جۇپتۇڭ ھاۋانى ساڭا تېپىپ بېرىدۇ، — دېدى.

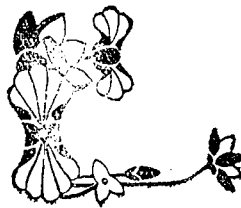
ھەزرىتى ھاۋامۇ جىددى تېغىدىن مەككىگە كەلدى. ئادەم بىلەن ئىككىسى بىر - بىرىنى تونۇمىدى. چۈنكى ئۇلار ئاي -

نەقەدەر شادلىق، كىشى سۆيىگەن نىگارنى تاپسا،
 ئەپش - راھەت كېلىدۇ يار ئۇزارىن تاپسا.
 يارغا يەتمەك بىلە خۇشال بولىدۇ جانۇ كۆڭۈل،
 ئايرىلىپ كەتكەن ئاشۇ لەيلۇ ناھارىن تاپسا.
 يۈرىكى كۆيىمەي نە بىلسۇن ئۇچرىشىش قىممىتىنى،
 يېتىدۇ قەدرىگە ئايرىلغاندا يارىن تاپسا.
 ئىزدىسە مەشۇقىنى چىن دىلىدىن ئاشىق شۇ،
 گۈلشەن ئىچىدە كۆرۈپ كۆزى خۇمارىن تاپسا.
 شادلىنىك تاڭ شامىلى، غۇنچە كۆرۈپ گۈلزاردا،
 كۆڭلى غۇنچىسى ئېچىلغاي بۇلبۇلى زارىن تاپسا.
 يادىدىن كەتكەن ئەقىل، ھوش، سەزگۈ، ئىدراك خۇش بولۇر،
 ساقىيىدەك كەلگىنچە سەبرى قارىن تاپسا.

ئۇلار بۇ يەردە مەڭگۈلۈك بەخت -
 دۆلەتكە ۋە دائىملىق شادلىققا ئۇلاشتى.
 ئاندىن يەنە خۇشال ھالدا سەراندېپ
 تېغىغا باردى. قالغان ئۆمۈرلىرىنى شۇ
 جايدا ئۆتكۈزدى. ئۇلار تەڭرىنىڭ پەرمانى
 قانداق بولسا ھەرگىزمۇ قارشىلىق قىلماس -
 تىن، شۇ بويىچە ئىجرا قىلىپ، ناھايىتى
 ئېھتىيات بىلەن ياشىدى. بۇ مەزگىلدە
 يەر يۈزىدە بۇ ئىككىسىدىن باشقا ئادەم
 يوق ئىدى.

بۇ ئىككىسىنىڭ بىر - بىرىگە بولغان
 مۇھەببىتى ئىنتايىن چوڭقۇر ئىدى.
 پەرىشتىلەر ئۇلاردىن:
 — يەنە قانداق ئارزۇيۇڭلار بار؟ —
 دەپ سورىدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن
 ھەزرىتى ھاۋا:
 — تەڭرى بىزنىڭ گۇناھىمىزنى
 كەچۈرۈم قىلىپ رەھىم - شەپقەت قىلغىنىغا
 سۆيۈنىمىز. ئىككىمىزنىڭ تېپىشقىنىمىزغا
 ئىنتايىن خۇشاللىقىمىز، — دەپ جاۋاب
 بېرىشتى.

ئىبىنى يۈسۈپ خوتەنى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابلىمىت ئەھمەت

بىسىمىلاھمورەھمانەررەھىم

ئىلكىدە تەسبىھ ئېردى ئەز نەجات.
 نۇرى ئانىڭ جۈملە مەۋجۇداتدۇر،
 زاتى ئانىڭ مېھتەرى ھەر زاتدۇر.
 ھەرنەبى ئۆز قەۋمىگە ئېردى رەسۇل،
 ھەرنەبى ئۆز قەۋمىنى قىلدى قەبۇل.
 جۈملە مەخلۇقات ئانىڭكى ئۆممەتى،
 بارچەنى قۇل قىلدى ئالىي ھىممەتى.
 كەلگەي ئول مەھشەر كۈنىدە بىر نىدا:
 «غەم يېمە، قاينغۇرما، ئەي شەمى ھۇدا.
 ئۆممەتتىڭنىڭ فىكىرىدىن ئازاد بول،
 زىكر لۇتفۇم بىرلە دايم شاد بول.»
 خەتم قىلدى ھەق نەبۇۋۋەتنى ئاڭا،
 مۇئىجىزە لەۋلاكى خۇلفەتنى ئاڭا.
 داغى بولدى ئول زىبەھرى خاسۇ ئام،
 نېئىمەتنى ھەق ئاڭا قىلدى تەئام.
 ئەينەكىدىن ئىككى پارە بولدى ئاي،
 جۈملەئى خەلقۇ جەھانغە رەھنەماي.
 تاپتى ئېرسە كەئبە ئانىڭ تەشرىفىن،
 ئول سەبەبىدىن رەھبەرى بولدى ئىمىن.
 روزى مەھشەر كۆركى ئول ئالىي نەفەس،

يۈز تۈمەنىڭ ئافەرىن ئول پاكغە.
 ئەقىل - ئىمان بەردى مۇشتى خاكغە.
 ئەرشەغە بەردى سۇ ئۆزە بۇنيادنى،
 خاكغە قىلدى مۇئەككەل بادنى.
 ئاب - گىلغە زىننەتۇ ھۇرمەت بېرىپ،
 پاك قىلدى رۇھىغە سۇرەت بېرىپ.
 ①.....
 چۇن تۇفەيلى نۇرىدىن بولدى ئۆمەم،
 جەمئ چۇن مەبئۇس ئاتاندى لاجەرەم.
 چۇنكى مەبئۇس ئولدى تا روزى شۇمار،
 جۈملە خەلق ھەققىدە شەمى روزگار.
 قىلدىلار شەيتاننى ئىمانغە تەلەب،
 چۇن مۇسۇلمان بولدى ئول شەيتان سەبەب.
 ھەر بىرىگە قىلدى دەئۋەت ئاشكارا،
 قىلدىلار جۈملە پىرىلار ئىقرار.
 ئەنئىيەنى قۇدىلارغە قىلدى جەمئ،
 بەرگەچ دەئۋەتغە ئىنداپ نۇرى شەمئ.
 قىلدى دەئۋەت جۈملەئى ھەيۋاننى،
 ھەم پەرسىيۇ دىۋە ھەم ئىنساننى.
 داغى زەرراتى ئىدى ئول پاك زات،

① ئارىلىقتىن سەككىز مىسرا شېئىرنىڭ ئورنى يىرتىلىپ كەتكەن.

ھەقىغە ھەم نامەنى ساقلاپ قىل نىگاھ،
كۆز تۇتۇپ تۇرغايىمەن ئۆلدىم ئىنتىزار،
دەستىگىز بولغاي تەيۇ ئۆمىدۋار.

ئۆمىمەتى ھەققىدە سۆزلەر بەس - بەس.
ئول سەئادەت گەنج دەريايى يەقىن،
نۇرى ئالەم رەھمەتەن لىئالەمىن.

× ×

× ×

خاجەئى سىددىق ئەكبەر ئېردى يار،
سەدر ئالەمغە ئول ئېردى يارغار.
مەھدىئى ئەسھاب ھەم سەدركىنبار،
قىلدى ئول سىررى مەئانى ئاشكار.
ھەر ئىنايەتكىم رەسۇلغە بەردى ھەق،
ھەزرەتى بۇبەكر ئالىپ بەردى سەبەق.
ھەق رەسۇلغە ھەرنەكىم قىلدى ئەتا،
ئۆزىگە مەئلۇم ئېردى بىخەتا.

بولماسە سىمۇرغ ئەئزەم ئاشكار،
مۇسا ۋەھشەتدىن بولۇر مۇسچە ۋار.
بارى مۇسا كۆردى ئول ئالىي جەناب،
«نەئلىين سالغىل» تەيۇ كەلدى خىتاب.
مۇسا ئۇمران ئەگەرچە ئېردى شاھ،
كۆر ئانىڭ نەئلىينچە تاپمادى راھ.
كۆردى مېئراجىندە شەمە زۇلجەلال،
ئىشىتىپ ئاۋاز نەئلىنى بىلال.

كېچە - كۈندۈز فىكر ئىچىندە مەردى راھ،
ھۇۋ ئېتىپ، دەرد بىرلە قىلۇر ئېردى ئاھ.
ھۇۋ ئانىڭ جانىغە يەتتى مۇشكىبار،
يىغلادى ئاھۋىيى مۇشك ئۆلدىم نىسار.
ئول سەبەبىدىن دېدى ئول سۇلتانىدىن،
جان بىلە بولسە تىلەك ئىلمۇلىيەقىن.
چۇن ئۆمەر تاپتى ئانىڭكى بۇيىدىن،
ئەيدىكىم: «ئالسام ئانىڭ بىر مويىدىن.»

چاكەرى تاپتى مۇنىڭدەك ئىززۇ جاھ،
تاپتى نەئلىنى ئانىڭ ئەرش ئۈزرە جاھ.
كۆردى ئېرسە مۇسا بۇ قۇربى بىلال،
لاجەرەم قىلدى مۇناجات ئول مەھال.
ئەيدى: «يارەب ئۆمىمەتى قىلغىل مەنى،
ھەم تۇفەيلى ھىممەتى قىلغىل مەنى...»

تار مويىن ئارزۇلاپ ئېردى ئۆمەر،
يەتكەمۇ دەپ تار مويىدىن ئەسەر.
با ۋۇجۇد فارۇق ئەئزەم ئېردى شاھ،
ھەزرەتى سىددىقدىن سۇڭ پادىشاھ.
تار مويىدىن ئۆزىنى تۇتتى كەم،
ئەيدى: «مەن ئانىڭ ۋۇجۇدىدىن ئەدەم.»

گەرچە مۇسا قىلدى بۇ ھاجەت مۇدام،
لىيىكى ئەيسا تاپتى بۇ ئالىي مەقام.
ھىندىدىن بولدى مەسھى نامدار،
مىڭ قۇلچە فەزل بەردى كىردىنگار.
جۇملە ۋاسىقى ۋەسقىدە ھەيران ئېرۇر،
جۇملە ئارىفلاركى سەرگەردان ئېرۇر.
خەندەسىدىن زاھىر ئولدى ئافتاب،

قىل دېسە سىددىق خىلافەتنى قەبۇل،
سانى ئەسنەين بولدى مەن بەئىدى رەسۇل.
پارەئى ئىلمىنى تاپتى يارغار،
دىن ئانىڭ دەۋرىندە تاپتى ئىفتىخار.

گىرىيەسىدىن يىغلايۇ ھەردەم سەھاب.
ئول فەسھۇ ئالىمۇ مەن بىزەبان،
شەرىھى ھالىن مەن نېچۈك ئەيلەي ئەيان.
بىر نەزەر قىلغىل مەنى غەمخارەغە،
چارەئى قىلغىل مەنى بىچارەغە.

× ×

ئول ئەمىرۇلمۇئىمىن سەدر كىبار،
دىن ئانىڭ ئەسىرىندە بولدى ئاشكار.

ھاجەتسىم ئولدۇر ئايا شاھى جەھان،
لۇتقى ئېتىپ مەھشەر كۈنى قىلغىل ئەيان.
مۇنتەزىردۇرلار ئوشۇل كۈن رۇ سىياھ،

بىر زەمان ئايرىلسامىز ئۇسماندىن،
گۇمىيا ئايرىلدامىز بۇ جاندىن.

× ×

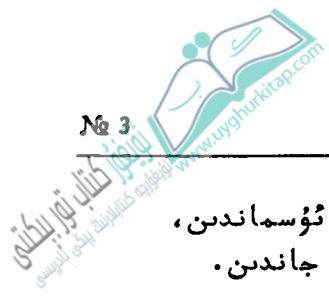
خاجەئىكىم، دىن ئىچىدە رەھنەماي،
ئول ئەلىيۇل مۇرتەزا شىرى خۇداي.
خەلقغە ئول كەۋسەر سۇيىدىن سۇ بېرۇر،
جۇملەنى ئىسياندىن مەئسۇم ئېرۇر.
مۇستەفا ئەيدىكىم: «ئىلمنىڭ شەھرىمەن،
يا ئەلى ئىلم شەھرىنىڭكى قۇبغىسەن.»
ئىن ئەم مۇستەفا ئالىي ھىمەم،
ئول رەسۇلنىڭ ئۆشنىگە قويدى قەدەم.
چۇن ئۆلۈك تىرگۈزدى ئەيسا بولدى خاست،
شاھ ھەم كىيىگەن ئېلىڭنى قىلدى راست.
قىلدى ئول پەيغام ئېلىڭنى ئاشكار،
تارتتى ئانداغ زۇلفىقار ئانداغ قەرار.
جۇش بىرلە كىردى ئۇشۇبۇ راھغە،
ئول ھەقىقەت شىرىن ئېردى جاھغە.
تاپمادىم ئافاق ئىچىدە ھەمدەمىم،
تاپمادىم زار ئەيغالى بىر مەھرەمىم.
ئەي تەئەسسۇب بىرلە بولغان مۇبتەلا،
بۇ قۇرۇغ ئەمگەك نېدۇر جانغە بەلا.
چۇنكى سەندە بولسە ئەقلۇ ئېتىبار.
بۇ نە ئىشدۇركىم قىلۇرسەن ئىختىيار.
مەيىل ئۇلاردە يوق ئىدى ئەي بىسخەبەر،
مەيىل قەچان قىلدى ئەبۇبەكرى، ئۇمەر.
ناھەق ئېردى دېسەڭ ئەسھابى رەسۇل،
قىلمامىش بولدۇڭ رەسۇل قەۋلىن قەبۇل.
كۆرگىل ئانداغ ئېردى ئالەم سەرۋەرى،
ئول جەمئىي ئەنبييالار رەھبەرى.
ئېرۇر ئېردىلار سەھابە ئاشكار،
كىم ئۇلارغە يۆرۈر ئېرسە يول تاپار.
بولماسەلار ئېردىلار بىر - بىرگە خاست،
جەمئ قۇرئان بولماس ئېردى راست - راست.

فارۇقى ئەئزەم ئاتاندى ئول ئىمام،
خەتمى بولدى ئەدل ئانىڭ بىرلە تەمام.
ئول كىمەرسە كىم سىرات ئەۋۋەل كېچەر،
بارچە ئەلدىن بۇرنا بولغاي ئول ئۇمەر.
كەلدىكىم شەئىندە «تاھا» سۇرەسى،
نۇرغە ئۇيرۇلدى مۇتەھھەر سىينەسى.
ئۆزى كىيىگەن خىلىتەتى دارۇسسەلام،
بارچەدىن بۇرنا زەمى ئالىي مەقام.
دىن ئانىڭ زاتىدا ئېردى مۇفتەخىر،
دىن ئانىڭ دەۋرىندە تاپتى مۇنتەشىر.
نىل مەۋجى دەررەسىدىن بولدى سۇست،
ھەيپەتى كۈننىڭ نۇرىنى قىلدى سۇست.
دىنغە شۆھرەت بەردى ئول شەمئى جەھان،
كۇفر ئانىڭ ئەسىرىندە بولدى بىننىشان.
شەمئى جەننەتدۇر ئوشۇل گەۋھەر سىرىشت،
ئەۋۋەلدە ئول كۆرەر رۇبى بېھىشت.
گاھى ئىشقىنىڭ دەردىدىن كۆيدۇردى جان،
گاھى ھەقىنىڭ لۇتقىدىن كۆتۈرۈپ زەبان.
بەس، ئەجەب سۇلتان ئىدى ئول بەھر راز،
ھەيپەتتىن دىۋىلەر قىلدى فەراز.
چۇن رەسۇل كۆردى كۆپەر ئول زار - زار،
شەمئ جەننەتدۇر دەپ ئېردى ئاشكار.
بۇ سىغەتلەر بىرلە مەفسۇقدۇر ئۇمەر،
بۇ فەزىلەتنى ئىشىت، ئەي بىسخەبەر.

× ×

خاجەئى ئول قۇلۇمى ئېرفان ئېرۇر،
ئول ئەمىرۇلمۇئىننىن ئۇسمان ئېرۇر.
يۇسۇفى سانى دەپ ئېردى مۇستەفا،
بەھرى تەقۋاۋۇ ھەيا كانى ئەتا.
جۇملە مەئدۇدات گەر ئاھاي فەلەك،
شەرم تۇتار ئوسماندىن جۇملە مەلەك.
ئەيدىلەر تەبىئىندەكىم چاكەرلارى،
ئۇشۇبۇ زۇننۇرەين كۆزىمىزنىڭ نۇرى.

① «تاھا»، «ياسىن» - قۇرئاندىكى سۇرىلەرنىڭ نامى.

ھەرنەكىم جۈملە سەھابە قىلدىلار،
 بارچەسنى راست - بەرھەق بىلدىلار.
 ھەرنەكىم پۈتمەسەك ئاخىر نابىكار،
 يوق دېمىش بولغاي ئوشۇلدىم سەد ھەزار.
 مەيىل قىلسە ئېردى ئول فارۇق پاك،
 قىلماس ئېردى دەرددە ئوغلنى ھەلاك.
 ھەم ئەيالۇ مالنى قىلدى نىسار،
 زۇلم كېلۇرمۇ ئاندىن ئەي ناسازۋار.
 ئېردى مۇنبەردە ئەدىبىنى ئول نىگاھ،
 ھېچ غەلەت قىلماي ئوشۇل دانايى راھ.
 گاھى كۈچ بىرلە كۆتەرۈر ئېردى خار،
 لۇقمەسنى يەر ئېردى ئول شەيخ كىبار.
 گەھ مۇبارەك ئۆشنىدە كۆتۈرۈپ ئوتۇن ①
 كۆرمەس ئېردى ئۇيقۇنى ئول ھېچ تۈن.
 تاڭغە تەگرۇ ئول شەھەرنى تەزگەنىپ،
 يۈرۈر ئېردى ئەلنى ساقلاپ ئەمگەلىپ.
 نان - خۇرۇشى سىركە ئېردى يا نەمەك،
 لۇقمەسى ئول دىن ئىچىندە غەم يېمەك.
 تىكىمە كۈندە يەتتە لۇقمە يەپ تەئام،
 ئاندىن ئۆزگە تاتماس ئېردى ئول ئىمام.
 ئۇشبۇ يەڭلىغ كەچرۈر ئېردى ھالىنى،
 زەررە تاتماس ئېردى سىتتۇل مالنى.
 قەۋم تۇشەنىپ، دەرە ياستانىپ مۇدام،
 ئەلنى سۆزگە كىگۈرۈردى ئول ئىمام.
 ئەيتۈر ئېردى: «ئەيىبىم ئېتسەكىم ماڭا،
 يۈز تۈمەن ھەدىيە بېرۈر بولغاي ماڭا.»
 ئونۇ يەتتە فاتىمان ئېردى خىرقەسى،
 كېچە - كۈندۈز تائەت ئېردى ھەدىيەسى.
 سەلتەنەتغە بولماسە ناسازۋار،
 قىلماغاي ئېردى خىلافەت ئىختىيار.
 ناھەق ئېردى [ئەۋۋەل] ئول سۇلتاندىن،
 ئالماس ئېردى مۈلكىنى سىددىقدىن.
 ئول ئۇۋەيس قەرنىغە ئەيدى ئول ئۇمەر:
 «مۈلك كەرەكمەسىدۇر ماڭا، ئەي راھبەر.
 ① قول يازمىدا «ئۆتۈب» دەپ يېزىلغان بولۇپ،

بۇ خىلافەتنى ئاللىك كىمگە كەرەك،
 مەن سەتارمەن كىمگە بەرسە بىر فەلەك.»
 چۈن ئۇۋەيس ئىشىقتى ئېرسە ئۇشبۇ ھەرقى،
 ئول ئۇمەرغە دېدى: «ئەي دانايى زەرقى.
 خاتىرىڭدىن تەرك قىلغىل ئۇشبۇ راھ،
 كىم تىلەسە ئالسۇن ئۇشبۇ ئىززۇ جاھ.
 خەۋق خىلافەت تەرك قىلسە ئول ئەمىر،
 جۈملە ئەسھابى رەسۇل قىلدى نەفسىر.
 ناھەق ئېرسە، بولماس ئېردى يارغار،
 سەن داغى مۈلك ساقلاغىل سىددىقدۇر.
 مۈلك ساڭا ئول ۋەئدەئى سىددىقدۇر،
 يالغان ئېرمەس ھەر ئىشى تەھقىقدۇر.
 سەن قەبۇل قىلغىل ئاننىڭ فەرمانىنى،
 رەنجۇر ئەتمەگىل ئاننىڭكى جانىنى.
 بۇ خىلافەت بولسە ئېردى نا سەۋاب،
 قىلماغاي ئېردى ساڭا سىددىق خىتاب.»
 چۈن ئۇمەر ئىشنى ھۇججەت ئۇستۇۋار،
 قىلدى ئول ئاندىن خىلافەت ئىختىيار.
 كۆرەيىك ئول شۇم رۇي بەدبەخت چەيان،
 مۇرتەزاغە زەخم ئۇردى ناگەھان.
 مۇرتەزا مەجرۇھ بولدى ئولزەمان،
 بولدى ئول سائەت تەندىن قان رەۋان.
 شەربەتى كەلتۈردىلەر ئول شاھغە،
 شاھ ئەيتتى: «بەر ئو شۇل گۇمراھغە.»
 بەردىلەر شەربەتنى خۇنرىز ئالمادى.
 بىسەئادەت ئېردى ئىشنى بىلمادى.
 مۇرتەزا ئەيدى: «بەھەققى كىردىگار،
 شەربەتسىنى ئىچسە ئېردى نابىكار.
 مەن ئانىڭسىز قويماغاي ئېردىم قەدەم،
 جەننەتۈل مەئۇئا ئىچىندە بىر نەدەم.»
 مۇرتەزاغە زەخم ئۇردى مەرد زىشت،
 مۇرتەزا ئانىسىز تىلەمدى بېھىشت.
 دۇشمەنگە قىلدى ئول لۇتغۇ ۋەفا،
 سىددىقۇ ئەكپەرگە قىلغايۇمۇ جەفا.
 قابىيە ۋەمەزمۇن ئېتىبارى بىلەن «ئوتۇن» ئېلىندى.

پەند ئىشىتىكىل، ئەي رەفىقى روزگار،
بارچەغە بەردىڭ بول ئەمدى ئۇستۇار.
ئەي، نېچۈك ئول مۇرتەزا مەزلۇم بولۇر،
سەلتەنەتدىن ئول نېچۈك مەھرۇم بولۇر؟
شىرى يەزدۇر مۇرتەزا ھەم تاج سەر،
زۇلم ئاڭا نېچۈك رەۋا، ئەي بىخەبەر؟

× ×

مۇستەفا لەشكەر بىلە قىلدى سەفەر،
بولدى ناگەھ بىر قۇدۇغ ئۇستۇن گۈزەر.
بىر كىشىگە ئەيدى: «بۇ چاھدىن سۇ ئال،
لەشكەرىم سىيراب بولسۇن فىلھال.»
ئول كىمەرسە چاھ سارى بولدى رەۋان،
كۆردى ئول چاھنىڭ ئىچىندەكى سۇ قان.
ئول ئەيتتى: «قان بولۇپدۇر ئۇشبۇ سۇ،
بۇ نە سىردۇر ئەي رەسۇلى نېكخۇ؟
مۇستەفا لەشكەرگە ئەيدى: «ئەي سىپاھ،
بۇ قۇدۇغكىم ئەرز قىلمىش سىرنى شاھ.»
چاھ سۈيى بىنتاقەتۇ ھەيران بولۇپ،
چۇش ئۇرادۇر سۇنى كۆرگىل قان بولۇپ.
ئولكى بولسە ھەق قەتىدا شىرنەر،
فىكىر قىلغىل گىنە ئاندا نە تىلەر؟
بۇ تەئەسسۇب تا قىيامەت سەندە بار،
تاپماغايسىن شاھ قەتىدا ئېتىبار.
مۇرتەزانى قىلمە ئۆزۈڭگە قىياس،
ئارىقى ئېرفاندۇر ئول دانايى خاس.
نېگە بولدۇڭ سەن ئەلدىن بىنىشان،
«ئەين»، «يا» ۋۇ «لام» ① ئىمىش، بىلگىل ئەيان.
ھەق يولىدا ئېردى دايمىم بىنقىرار،
فىكىر ئول ئېردىكى قىلسە جان نىسار.
تەگمەسۇن تەيۇ سەھابەغە زەرەر،
ھەيدەر ئۆز جانىن قىلۇر ئېردى سىپەر.
نې چەفا كۆردى بىلالى نامۇەر،
سەن ئانىڭ ھالىدىن ئىشىتىكىل خەبەر.

× ×

گەر ئەلدىر دىگەرى سىددىقدۇر،
ھەر بىرى ئۆز سىرىغە تەھقىقدۇر.
غار ئىچىدە تەكپە قىلسە مۇستەفا،
ئورنىدا تەكپە قىلۇر ئول مۇرتەزا.
نىيەتى قىلسە كى ھەيدەر جان نىسار،
تا سەلامەت قالسا ئول سەدر كىبار.
سەن ھەم ئۇلار ۋەفاسىن پىشە قىل،
يا خەمۇش بول تەرك بۇ ئەندىشە قىل.
يا ئەلى دەرسەن ئەبۇ بەكرۇ ئۇمەر،
ھەم خۇدا ھەم ئەقىل - جاندىن با خەبەر.
سەن بۇ ناھەق ئىشنى قوي، ئەي ناشۇناس،
بولغىل ئەمدى رابىئەدەك ھەقىشۇناس.
خاتۇن ئېردى ئونىڭ ئەردىن پاكىتەر،
ئىشقى يولىدا ئونىڭ ئەردىن خوب تەر.
بىر كىمەرسە ئەيدى: «ئەي ساھىب قەبۇل،
سەن نېچۈك تەيۇسەن ئەسھابى رەسۇل.»
ئەيدى: «كەلمەسمەن ئۆزۈم بىرلە مەگەر،
نېچۈك ئەيتايىم ئىرانلاردىن خەبەر.

① «ئەين»، «يا»، «لام» چاغىتاي يېزىقىدىكى ھەرپلەرنىڭ نامى.

ئەھلى سۇننەتنىڭ ئىشىنى پىشە قىل،
 سەن ئىشىڭنىڭ ئاخىرىن ئەندىشە قىل.
 يا قەدەم ئۇر سىدىق ئىلە سىددىقۇار،
 يا ئۆمەردەك قىلغىل ئىشىنى ئىختىيار.
 ياخو ئۇسماندەك كى ساھىب ئىلىم بول،
 يا ئەلىدەك بەھر جۇدى ھىلم بول.
 سەن ئۆزۈڭنى قىلما ھەيدەرگە قىياس،
 سەن زەبۇنى نەفسىسەن، ئەي ناشۇناس.
 نەفسى ئۆلتۈر ئەندەكى مۇئىمىن بول،
 سەن ئانىڭكى شەرىدىن ئىمىن بول.
 سەن تەئەسسۇب دەئۇسىن قوي، ئەي فۇزۇل،
 سەن ئانى قىلگىم، نېچچۇك قىلدى رەسۇل.
 مەندە يوقتۇر بۇ تەئەسسۇب، ئەي ئىلاھ،
 بۇ تەئەسسۇبىدىن مېنى قىلغىل نىگاھ.
 شەرىئى ئىچرە بىر تانۇق بولماس قەبۇل،
 مەسمۇئ ئېرمەس بۇ سۆزۈك، ئەي ناقەبۇل.
 بۇ تەئەسسۇبىدىن ئەرستىغىل جاننى،
 پاك قىل بۇ دەفتەرۇ دىۋانى.

× ×

مەرھەبا ئەي ھۇدھۇد ھادىيۇ راھ،
 سەن ھەقىقەت يوللارنى قىلغىل نىگاھ.
 ئەي سەبا ھىدىڭكى خۇش سەيرىڭ بىلە،
 ھەم سۇلەيمان مەنتىقۇتتەيرىڭ بىلە.
 ساھىب ئەسرارى سۇلەيمان سەن بۇدەم،
 شاھى جۇملە تاجداران سەن بۇدەم.
 دىۋەنى قىلىمە بەند زىنداندىن خەلاس،
 تا سۇلەيمان تەبىئىدە بولغايىسە خاس.
 خوش - خوش ئەي مۇسىپچەئى مۇساسىفەت،
 مۇسادىن ئەيغىلكى ئەمدى مەئرىفەت.
 خان نې قىلدى ئېرسە مۇساغە شۇناس،
 لەھنى ئانىڭ بولدى خىلىتەتكە سىپاس.
 مۇسا يەڭلىخ ئوت كۆرۈپ قىلساڭ قەرار،
 تۇر ئىچىندە بولغاسەن مۇسپچەۋار.

ھەق يولدا مەن بولۇپمەن بىگۇمان،
 ئۆزگەلەردىن نېچچۇك ئەيتايىن نىشان.
 سەجدە ئىچرەلەر كۆزۈمگە تەگدى خار،
 بىخەبەر مەن قان ئاقىپدۇر بىشۇمار.
 ئولكى ۋاقىنى بولمايۇر ئۆز ھالىدىن،
 ئول نە بىلىۇر ئۆزگەنىڭ ئەھۋالىدىن.
 ئەيدىكىم: «مەن مەست ئېردىم ھەقشۇناس،
 ئۆزگەنى نېچچۇك قىلايىن مەن قىياس.»
 كەلگىل ئەمدى سەن بۇلاردىن پاك بول،
 چۇنكى ئەۋۋەل خاك ئېردىڭ خاك بول.

× ×

مۇستەفا قەۋلىدە ئەيتتى: «بىرۇبار،
 ئۆممەتىمنى سەن ماڭا قىلغىل نىسار.
 ئۆممەتىمدۇر بەس خەرابۇ پۇر گۇناھ،
 بەخش ئەتكىل ئۆممەتىمنى، ئەي ئىلاھ!»
 ھەق رەسۇلغە ئەيدى: «ئەي سەدرى كىبار،
 كۆرسەڭ ئۆممەتنىڭ گۇناھى بىشۇمار.
 تاقەتنىڭ قالماس كۆرۈپ بۇ ھالىنى،
 ئۆممەتىڭنىڭ بۇ خەراب ئەھۋالىنى.
 ئائىشە ئېردى ساڭا تەن - جان ھەم،
 بولدى بىر بوھتان سۆزىدىن مۇتتەھەم.
 مەرھەمەتنىڭ ئېردى ئەزىزۇ مېھرىبان،
 يۈز ئۆيۈردۈڭ سەن ئانىڭدىن بىر زەمان.
 كۆرسەڭ ئۆممەت يازۇقىنى بىشۇمار،
 باقماغايسەن قالغاي ئۆممەت خار - زار.
 ئۆممەتىڭنى قويغىل، ئەي ئالى گۇھەر،
 لۇتقى ئېتەيىن تاپماسۇن ھېچكىم خەبەر.
 ئۆممەتىڭنى سەن سىپارش قىل ماڭا،
 ئۆممەتىڭنىڭ فىكرى بولماسۇن ساڭا.»
 كۆتەر ئالمادى رەسۇل ئۆممەت ئىشىن،
 ئول يەقىنلىق بىرلە ئول سۇلتانىدىن.
 بۇ ھۇكىمدىن سەن تىلەك كۇتاه قىل،
 بىتەئەسسۇب بولغىل ئەزم راھ قىل.

سەن بۇ فىرئەۋنۇ لەئىندىن دۇر بول،
كەل بۇ مىقات ئىچرە مۇرغ تۇر بول.
ئىشتۇرسەن بۇ كەلامى بىسغۇرۇش،
فەھم ئېتەرسەن ھاجەت ئېرمەس ئەقلۇھۇش.

× ×

× ×

خۇش - خۇش ئەي دۇر راج مېئراجى ئەلەست،
ئەي بەلى دەپ تاپتىڭۇ تاجۇ ئەلەست.
چۇن ئەلەست ئىشقىدا بولدى قەۋل بول،
نەفسنىڭ كى راھىدىن بىزار بول.
نەفس ئەيسا مەركەبىنى ئوتغە سال،
ئانداكىم كۆرسەتسە ئۇشبۇ قۇربى ھال.
نەفسنى ئۆلتۇر سەلامەت قالسۇ جان،
ئەيسا [نى] تاپچايسەن ئاندىن بىگۇمان.

كەلدى ئاخىر تۇتىمى تۇبى نىشىن،
ھۆللە پۇش بوينىدا تەۋقى ئاتەشىن.
ئەيدى: «تەۋقۇم دۇر ئۇلۇغلىقغە نىشان،
ھۆللە ئۇچماقغە بۇ خىلىئەتدۇر ئەيان،
سەن خەلىل يەڭلىخ قۇتۇل نەمرۇددىن،
ھېچ زەرەر تەگمەس ساڭا بۇ دۇددىن.
كەس باشىن نەمرۇدنىڭ كى چۇن قەلەم،
كۆيىمەگەيسەن ئوتغە قويساڭ بۇ قەدەم.
تاپساڭ ئول نەمرۇد ئىلكىدىن خەلاس،
چۇن خەلىلدەك بولغاسەن ھەزرەتكە خاس.

× ×

× ×

نالە قىل، ئەي ئەندەلبۇ خۇشەۋا،
ئاشىق ئېرسەڭ قىل بۇ دەردنى بىرھەبا.
دەرد بىرلە نالە قىل داۋۇدۇار،
جۈملە قۇشلار قىلغاي ئاندىن جان نىسار.
نەغمە قىل داۋۇد يەڭلىخ دىلكۇشاي،
بەھر ئالسۇن جۈملەنى خەلقۇ خۇداي.
سېنى گۇمراھ قىلدى ئۇشبۇ نەفسى شۇم،
ئاھەڭنى نەرم قىلغىل مىسلى مۇم.
قىلساڭ ئاخىر ئاھەڭنى مۇمۇار،
ئىشقى يولىدا بولغاسەن داۋۇدۇار.

شادۇ خۇررەم كەلدى كەبكى راھدار،
كەشى ئېرفان ئىچرەلەر مەردانەۋار.
قەھقەھ ئېتىپ كىردى ئۇشبۇ راھغە،
خىلىئەتى سەندانى دارۇللاھغە.
سەن رىيازەت بىرلە بولساڭ كۇھ گۇداز،
ناقە سالە بولغاي ئاندا سەر فەراز.
ناقەنى كەلتۇرسەڭ ئاخىر دەرمىيان،
جۇي شىرىن ئەنگۇبىن بولغاي رەۋان.
ناقەنى سورساڭ مۇسالە بولغاسەن،
بىگۇمان ھەمراھى سالە بولغاسەن.
مەرھەبا ئەي باز بىر فەرۋاز قىل،
سەن ئۆزۈڭنى ئىشقى ئىلە دەمساز قىل.
ئىشقى تەنابىغە ئۆزۈڭنى باغلاغىل،
تائەبەد ئول گىرىبەنى يەزمەگىل.
سەن بۇ ئىشقىنىڭ كۆڭلىنى قىلغىل بەدەل،

× ×

خوش - خوش ئەي تاۋۇس مۇرغى نامۇەر،
سېنى مەجرۇھ ئەتتى مارۇ ھەفت سەر.
چۈنكى ھەمراھ بولدى بىردەم مازنىشت،
بولدى ئادەمگە ھەرام ئۆلدەم بېھىشت.
سەن ئۆزۈڭنى قۇتقار ئۇشبۇ ماردىن،

بولماسە سەركەش بولۇرسەن سەرنىگۇن،
 يوق ئىسە بولغايسەن ئاخىر غەرق خۇن.
 قىل ھەزەر بۇ دۇنياۋۇ مورداردىن،
 ۋاقىنى ئولغىل جۈملەنى ئىسراردىن.
 سەن مەجازىي دۇنيانى قىلغىل گۇزار،
 تاج - ئىززەتتە بولۇرسەن سازۋار.
 مۇنقەتتە بول ئىككى دۇنيادىن تەمام،
 تابغاغاسەن ئىسكەندەر ئىلكىدىن نىزام.

× ×

مۇرغ زەررىن چۇن ئېرۇرسەن سازۋار،
 سەن ئۇزۇڭنى ئوتغە سال پەرۋانەۋار.
 ھەرنەكىم بۇ ھاجەتتىگۇدۇر ئوتغە سال،
 مەتلەدۇ بولغايسەن نېدۇر ھەسبى ھال.
 چۇنكى كۆيدۇر ھاجەتتىگىنى بۇ زەمان،
 باخەبەر بولغايسە ھەقدىن بىنىشان.
 بولسە كۆڭلۈڭ ۋاقىنى ئىسرارى ھەق،
 ھېچ ئەجەب يوق تەگسە بۇ ئاسار ھەق.
 ھەق يولىنى بىلسەڭ، ئەي مۇرغى تەمام،
 تاپغاسەن ھەزرەتدە بۇ ئالىي مەقام.

× ×

جەمۇ بولدى جۈملە قۇشلار ئول زەمان،
 ھەرنەكىم بار ئاشكارەۋۇ نىھان.
 قۇشلار ئەيدى: «ئەي رەفمقى روزگار،
 بولماغاي ھېچ مەملەكەت بىشەھر يار.
 بۇ نېچۈكدۇر بىزگە بىر ھېچ شاھ يوق،
 مەملەكەتكە شاھ بولماق راھ يوق.
 جەمۇ بولۇڭلار بولالى يەكجىھەت،
 پادىشاھى ئىزدەلى ئالىي سىفەت.
 مەملەكەتكە بولماسە بىر پادىشاھ،
 نەزم تەرتىب تاپماغاي ھەرگىز سىپاھ»

باخەبەر بولغايسەن ئول ئىسراردىن.
 تاپساڭ ئۇشبۇ ماردىن بىردەم خەلاس،
 بولغاسەن ئادەم بىلە ئۇچماقدا خاس.
 ئەي بەراق كۆرگۈچى سېۋگەن مەرھەبا،
 چاھى زىندان ئىچرە بولغان مۇبتەلا.
 بۇ قەراڭغۇلۇقدىن ئۇزۇڭنى چىقار،
 بولغاسەن مەردانەلەرگە سازۋار.
 يۇسۇف ئېرسەڭ قىلغىلۇ زىنداندا چاھ،
 بولغىل ئاندىن مىسىر ئېلىگە پادىشاھ.
 مىسىر خەلقى كىم سەڭا ھەمدەم بولۇر،
 يۇسۇفۇ سىددىق ھەم ھەمدەم بولۇر.

× ×

كەلگىل، ئەي قۇمرى بۇدەم ھەمراز بول،
 بۇ ھەقىقەت يولىدا دەمساز بول.
 نەفىس يولىدا قىلمە كۆپ بىراھلىق،
 ياخشى ئېرىمەستۇر ساڭا بەد خاھلىق.
 ئۇشبۇ بالىق قارىندىن تاپساڭ خەلاس،
 بولغاسەن يۇنۇس نەبىي تەبىئىدە خاس.

× ×

مەرھەبا، ئەي فاختە مۇرغى بەھار،
 باشماڭ ئۇزرە قىلدىلار گەۋھەرنىسار.
 سالدىلار بوينۇڭغە بۇ تەۋقى ۋەفا،
 زىشت بولغاي قىلساڭ ئەمدى بىرچەفا.
 كەلسە سەندىن زەررەنى دەردۇ جەفا،
 تائەبەد ئاتماڭ بىتىلگەي بىۋەفا.
 باخېرەد بولغىل ھەمىشە باخېرەد،
 باخېرەد ئىززەتتە يەتكەي تائەبەد.
 چۇن بۇ مەئىندە ساڭا بولسا ئەيان،
 خىزر بەرگەي ئابى ھەيۋاندىن نىشان.

× ×

خوش - خوش ئەي شاھىن بىر پەرۋاز قىل،
 سەن ھەقىقەت دەفتەرىن ئاغاز قىل.

كەلدىم ئول شاھ رەسىم ئادا بىن بىلىپ،
 ھەمرەھىم يوقكىم يەنە كۆرسەم بارىپ،
 چۇن ھەۋەس باردۇر ماڭا ھەمراھ بولۇڭ،
 مەھرەمى سۇلتانى ھەم دەرگاھ بولۇڭ.
 تەرك قىل بۇ غەفلەتۇ بىزارنى،
 سىدىقى بىرلە ئىزدەڭ ئەمدى يارنى.
 ئۆز مۇرادىڭ تەرك قىل بىگانە سەن،
 بولماسە بىسمەئىنى، ئەي مۇلك كۆرگەسەن.
 جان دەرىغ ئەتمەسەڭ ئول جانانەدىن،
 تاپغاسەن لەززەتنى ئۇشبۇ جاندىن.
 جاننى تەرك ئەت، كىرگىل ئۇشبۇ راھغە،
 يول ئاچابەرگەي ئوشۇل دەرگاھغە.
 بەس ئەجەب سۇلتان ئېرۇر ئول بىخىلاق،
 سەيىر ئېتەرگە مەنزىلىدۇر كۇھىقانى.
 ئول ھەقىقەت شاھ ئېرۇر با ئىتتىغاق،
 ئول يەقىنۇ بىزگە، بىز ئاندىن يىراق.

× ×

يەتتى سىمۇرغ جۇملە قۇشلار ئۆزۈرە شاھ،
 بەس ئەجەب سۇلتان ئېرۇر ئول پادىشاھ.
 يۈز تۈمەننىڭ پەردە باردۇر دەرمىيان،
 زۇلمەتۇ ھەم نۇردىن باردۇر نشان.
 ئەۋۋەل - ئاخىر پادىشاھۇ مۇتلەق ئول،
 ھەم كەمالۇ غەيرىدىن مۇستەغرىق ئول.
 پادىشاھى مۇتلەق ئولدۇر تائەبەد،
 يەتمەس ئانىڭ كۇنھىغە ئەقلۇ خىرەد.
 فىكرىدىن ھەم ئەقل ھەم جان خىيرەدۇر،
 ھەم كەمالۇ ۋەسفىغە كۆز تىپىرەدۇر.
 بىلمەدى ھېچكىم كەمالنى ئانىڭ،
 كۆرمەدى ھېچكىم جەمالنى ئانىڭ.
 چۇن ئىشىمتتى بۇ جەمالۇ بۇ كەمال،
 خەلقى ئانىڭ نەزدىدە مەستۇ خەيال.
 ھېچ خەيالى بولماغاي بۇ ئاھنى،
 ماھ سەن - سەن، نە بىلۇرسەن ماھنى.

گەرچە ئەيدىلەر بۇ يولغە كىرسەلەر،
 ھەربىرى ئۆز ئۆزىغە ئۆزۈر ئەيسەلەر.

× ×

ھۇد ھۇدى ئاشۇفتە بولۇپ ئىنتىزار،
 كەلدى قۇشلارنىڭ قاتىغە بىقەرار.
 ھۇللە ئىگىمدە تەرىقەت زىننەتى،
 باشىدا تاجۇ ھەقىقەت خىلىئەتى.
 بەس ئەجايىب تىز تۇند ھەمراھ بول،
 نىكۇبەد ئەھۋالدىن ئاگاھ بول.
 ئەيدى: «ئەي قۇشلار بولۇڭلار بىرمان،
 بىيىك ھەزرەتمەن، مەن ئەيتايىن نشان.
 مەن تاپىمەن ئۇشبۇ ھەزرەتدىن خەبەر،
 مەن بىلۇرمەن ئۇشبۇ مەئىندىن ئەسەر.
 ئەۋۋەل ئالدى نامەنى مىنقاربيغە،
 مەھرەم ئولدى جۇملەئى ئەسرارىغە.
 مەن قىلۇرمەن ئۆز غەمىمدە دەرگۈزەر،
 ھېچ كىشىگە يوقتۇرۇر مەندىن زەرەر.
 كىمكى تارتسە زەخم - دەردى پادىشاھ،
 تەگمەگەي ھەرگىز ئاڭا دەردى سىپاھ.
 ئۆزگە قۇشلار كەلمەسەلەر سال - ماھ،
 ھەرگىز ئانى سورماس ئېردى پادىشاھ.
 مەن قاتىدىن غايىب ئولسام بىر زەمان،
 ھەرتەرى ئىزدەگۈچى قىلدى رەۋان.
 ئول مەنىڭسىز قىلمادى بىردەم گۈزەر،
 تا قىيامەت مەھز ئېرۇر ئۇشبۇ نەزەر.
 نامە ئېلىتكۈچى مەن ئېردىم زار - زار،
 كۈچ بېرىپ تەبىئىدە بولدۇم سازۋار.
 ئول كىمەرسە ئانى پەيغامبەر تىلەر،
 خۇش يەراشۇركىم ساڭا بۇ تاج - زەر.
 ئول كىشىكىم بولسە، مەزكۇرى خۇدا،
 بولماي ئول ئىككى جەھاندا مۇقتەدا.
 مەن كېزىمەن خىدىمەتىندە بەھرۇبەر،
 تەبىرەتسپ يەتكەي خەبەر ئاندا گۈزەر.

سەن ساغىنىما ئالەم ئىچرە بەھرۇ بەر،
 ئانداغ ئېرسە باقماغىل ئول بىنەزەر.
 شىرى مەردى كىرسە ئۇشبۇ راھغە،
 ئا سەلامەت يەتسە ئول دەرگاھغە.
 مەن يۈرۈرمەن كۆرگىلۇ ھەيرانزار،
 گەھ كۈلۈپ، گەھ يىغلايۇ ئەبرۇ بەھار.
 جاننى جانانغە تىگۈرگىل زىنھار،
 جانغە جانان بولماسە نېگە يارار.
 ئەر كەرەككىم، بىلسە ئۇشبۇ راھنى،
 جان بېرىپ تاپسە ئوشۇل دەرگاھنى.
 جاندىن ئىلىك يۇساڭ ئەي ئەھلى كەرەم،
 بولغاسەن جەننەت ئىچىندە مۇھتەرەم.
 جان بېرىپ جاناننى قىلسە ئىختىيار،
 قىلسە ھەم جانان ساڭا جانىن نىسار.

× ×

مەرد رەھ بولسە كىرىڭلار راھغە،
 كۆز يۇمۇڭلار تەبرەلى دەرگاھغە.
 جۇملە قۇشلار تاپتىلار بىر جايگاھ،
 مۇنتەزىردۇرلار قىلۇر دەپ شاھ نىگاھ.
 شاھ شەۋقىدە تەمامى بىقەرار،
 بولدى، ئېرسە قالمادى سەبرۇ قەرار.
 ھەركىمەكىم ئۆزىنى دۈشمەن تۇتار،
 دوست ئولدۇر شاھ تەبىئىدە يەرار.
 كىردىلەر ئول يولغەكىم پايانى يوق،
 بەئزىنىڭ ھەم بارغالى ئەھۋالى يوق.

× ×

باشلادى سىمۇرغ بىر كارى ئەجەب،
 جىلۋە قىلدى چىنغە يەتتى نىم شەب.
 بىر يولى چىن ئىچرە تۇشتى ئول زەمان،
 شور - غەۋغا بىرلە تۇتتى بۇ جەھان.
 كۆردى ئانىڭ نەقىشىنى ئول ئەھلى چىن،
 نەقىش بىرلە تولدى بۇ روۋىي زەمىن.
 ھەر يۇڭىدىن بولدى بۇ نەقىشى نىگار،
 «ئۇتلۇ بۇلىلىم» ① ئولدى ئاندىن ئاشكار.
 ئۇشبۇ يۇڭنىڭ نەقىشى بولماسە ئەيان،
 بولماس ئېردى ئۇشبۇ غەوغا دەرەمىيان.
 «ئۇتلۇ بۇلىلىم» ۋە فاسىدىن خەبەر،
 ئول سەبەبىدىن راستدۇر، ئەي بىخەبەر.
 جۇملە مەسنۇئات ئانىڭكى فەررىدىن،
 بۇ نەمۇنە نەقىش ئانىڭ بىر مويىدىن.
 بىلىڭىل، ئۇشبۇ نەقىشنىڭ پايانى يوق،
 مۇندىن ئۆزگە سۆزلەمەك ئىمكانى يوق.

كەلدى بۇلبۇل ئول زەمان شەيداۋۇ مەست،
 يوق كەمالۇ ئىشقىدا ھېچ نىستۇ ھەست.
 لەھن بىرلە يۈز تۈمەن ئاۋاز ئېتىپ،
 سىرى مەئىندە ئۆزىن دەمساز ئېتىپ.
 نالەئى ئىشقى ئىچرە ئوردى نەئىرەزەن،
 نەغمەسىدىن يىغىلار ئېردى ئەنجۇمەن.
 ئەيدى خۇش ئەلھان قىلىپ داۋۇدۇر،
 ئىشقى زەبۇرىنى ئوقۇپ ئول زار - زار.
 ئەيدى: «بۇ مېنىڭكى گۇفتارىم ئەمەس،
 ئۇشبۇ زارىزار مېنىڭ زارىم ئەمەس.
 خەتم بولدى مەندە بۇ ئەسرار ئىشقى،
 كېچەلەرتىنماي قىلىپ تەكرار ئىشقى.
 گۈلىستانلارغە خۇرۇش مەندىن ئېرۇر،
 جۇملە ئاشقلارغە جۇش مەندىن ئېرۇر،
 ئەيتاي ئەمدى ھەرزەمان رازى دىگەر،
 ئىشقىم ئەيتىپ ھەردەم، ئاۋازى دىگەر.
 ئىشقى قىلدىلار ھەر زەمان چاتىمغە شۇر،
 داغ ئۈزە سالدى جانىمغە زەئنى شۇر.
 كىمكى بۇ زارىم ئىشتىتى بولدى مەست،
 گەرچە ئول ھۇشيار ئېردى بولدى مەست.

① مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ «ئۇتلۇ بۇلىلىم» ۋە لەۋبىسى «سەن» يەنى: «ئىلىم - پەن چىندا بولسە ئىزدەڭلار» دېگەن سۆزنىڭ قىسقارتىلمىسى.

ھۇسن ئىچىدە بەس، ئەجايىب بەركەمال،
 لۇتغۇ خۇلق ئىچىرەلە ئېردى بىسىمال.
 خەلق كۆرسە ئېرىدىلار ئول ماھنى،
 كۆتۈرۈر ئېرىدىلار فىغانۇ ئاھنى.
 كۆردى بىر كۈن ئانى دەرۋىشى ئەسىر،
 ئەيدى: «قاندىن چىقتى بۇ بەدرى مۇنىر؟»
 كەردە ئىلكىندە ئالىپ ئول مەردكار،
 كېلۈر ئېردى، كۆردى بىر زىبىبا نىگار.
 قالدى ھەيران، كەردە تۈشتى ئىلكىدىن،
 بولدى بىھۇش ئول گەدايى مىسكىن.
 كۆردى ئول ھالەتنى بۇ ماھى جەھان،
 شىۋە بىرلە كۈلۈپ ئۆتتى ئول زەمان.
 كۆرۈپ ئول مىسكىن ئانىگىكى كۈلگەنن،
 ئاھ ئۇرۇپ يەرگە چالۇر ئېردى ئۆزىن.
 ئىشق ئانى قىلدى ئول دەم بىقەرار،
 دەرد بىرلە يىغىلار ئېردى زار-زار.
 يادلانپ ئول شاھنىگىكى كۈلگەنن،
 ھەر زەمان يەرگە ئۇرار ئېردى باشىن.
 يەتتە يىل ئۇشۇ رىيازەتدە مۇدام،
 سەرق قىلدى ئول ئەزىز ئۇمىرىن تەمام.
 ئاقىبەت بولدى بۇ قىسسە ئاشكار،
 قىزنىڭ ئەھلىغە بۇ ئىشىدىن كەلدى ئار.
 ئۇشۇ قىزنىڭ چاكەرۇ خادىملارى،
 قەسدى قىلدى جۈملەئى مەھرەملارى.
 ئۆلتۈرۈرگە جۈملەسى كۆز تىكىتىلەر،
 ئول گەدايى بىنەۋاغە يوق خەبەر.
 قىز خەبەر ئىبەردى دەرۋىشكە رەۋان،
 ئەيدىكىم: «كەلسۇن قاتىمغە بۇ زامان.»
 كەلدى ئول سائەتدە بۇ دەرۋىش زار،
 ئەيدى دەرۋىشكە ئوشۇل زىبىبا نىگار:
 «مەن ساڭا جۇفت بولغالى يوقتۇر يەراغ،
 بىھۇدە نېدۇر ساڭا بۇ دەردۇ داغ.
 سەن مېنىڭ پەندىمنى ئالغىل بۇ زەمان،
 ئۆلتۈرەدۇرلار سېنى بولغىل نەھان.»
 دەرۋىش ئەيدى: «مەن سېنى سۆيىدۇم، ئەي
 جان،

تاپمادىم مەھرەم چېكىپ ئۇمىرۇدەراز،
 ئەمدى مۇندىن ئەيماغاي مەن ئۇشۇ راز.
 نېچۈك ئەيتاي دوست ۋەقتى نەۋبەھار،
 بۇيى مۇشكىن خەلقى ئالەمغە نىسار.
 ئەيمادىم مەئشۇقغە بۇ رازۇ دىلىم،
 ھەل قىلالىمادىم قەتئىدا مۇشكىلىم.
 مەئشۇقۇم ناگەھ - گەھ ناپەيدا بولۇر،
 بۇلبۇلى مىسكىن نەچۈك گويىا بولۇر.
 نالەئى زارىمنى ھەركىم نە بىلۇر،
 گۈل بىلۇر سىرىمنى، ھەر خەس نە بىلۇر.
 مەنكى گۈل ئىشقىدا مۇستەغرىق بولۇپ،
 ئۆز ۋۇجۇدۇم ھەجۋىيۇ مۇتلەق بولۇپ.
 گۈل غەمىدە ئۇشۇ سەۋداسى ئېرۇر،
 مەتلۇبى ئول گۈلكى رەئناسى ئېرۇر.
 گۈلكى ناگەھ غۇنچەدىن زاھىر بولۇر،
 بۇلبۇلى شەيدا كۆرۈپ، شاكىر بولۇر.
 بولسە گۈلدىن بۇلبۇلى مىسكىن جۇدا،
 لال بولۇپ قىلماغاي ھەرگىز نىدا.

× ×

ھۇد ھۇد ئەيدى: «بۇلبۇلۇ شەيداۋۇمەست،
 سەن يىراق بۇ مەئنىدىن، ئەي بول ھەۋەست.»
 گۈل ئېرۇر بەس، دىلكەشۇ ساھىبجەمال،
 بىبەقادۇر ھەفتەدە بولۇر زەۋال.
 ئول نىمەرسەكىم ئاڭا مەغرۇرى يار،
 مەرد كامىل قىلماس ئېردى ئىختىيار.
 خۇش كېلۇر بىرنەچچە كۈن گۈل خەندەسى،
 بەرمە كۆڭۈل بولغاسەن گۈل خەندەسى.
 قىلماغىل گۈل خەندەسىگە ئېھتىبار،
 فەكر قىلغىل دەرمىياندۇر گۈلدا خار.

× ×

پادىشاھى ئېردى بىر ئالىي گۇھەر،
 بىر قىزى بار ئېردى ئانىڭ سىيمبەر.

ئاشىق ئېرسەڭكىم قىلۇرسەن تەرك جان.
جاننى ئەل تەندە ئانىڭ ئۈچۈن تىلەر،
دوستىغە ئاندىن ۋەفا يەتكەيمۇ دەر.
دوستىغە سەندىن تەگمەسە زەررە سەۋاب،
خىزر سۇيىنى نېتەرسەن ئارزۇلاپ.
ئەي، نېتەرسەن جانىغە جانان بولماسە،
ئابى ھەيۋاننى نېتەرسەن بولماسە.

× ×

بىر ئىدى دىۋانەئى ئالىي مەقام،
خىزر ئاڭا ئەيدىكى: «ئەي مەردى تەمام.
سەن ئەيۈرسەن خىزر بول، مېنىڭ ئىشىم-
پۈتمەيۇر سېنىڭ بىلە مېنىڭ ئىشىم.

ئابى ھەيۋان ئىچمەگىل مەقسۇد بار،
فىكىرىڭ ئول دۇنيادا بولسە بەرقەرار.
مەن بارى ھەردەم قىلۇرمەن تەرك جان،
چۈنكى جانانى بۇ سىردىن بۇ جەھان.
چۈن قىلۇرمەن دەمبەدەم جاندىن قەرار،
ھوست بىرلە بولغامەن دەپ بەرقەرار.»

× ×

كەلدى ئاندىن سۇغرى تاۋۇس زەر نىگار،
ھەر قەناتىدا تۈمەننىڭ نەقىشى بار.
جىلۋە بىرلە كەلدى ئول دەمساز ئېتىپ،
ھەر قەناتى جىلۋەئى ئاغاز ئېتىپ.
ئەيدى: «چىن نەققاشى بولدى نەقىش بەس،
ئەھل چىنغەدۇر قەلەم ئەنگۈشت بەس.
گەرچە قۇشلار ئۈزرەمەن، مەن جىبىرەئىل،
بىر خەتادىن مۇنغەئىلمەن مۇنچە بىل.
يار بولدى ئول زەمان بىر مار زىشت،
تابۇدەمگە كۆرمەدىم رويى بېھىشت.
جەننەتۈلمەئۇئا ئىدى ئول مەنزىلىم،
بىر خەتادىن ھېچ بولدى ھاسىلىم.

مەن كېچىپدۇرمەن جانىمدىن بۇ زەمان.
يۈز تۈمەن بولسە مېنىڭدەك بىقەرار،
قىلسەلەر ئېردى بۇ يولدا جان نىسار.
ئاگەھان ئۆلسەم بۇ يولدا نىسەۋاب،
بىر سوئالىم بار ئاڭا بەرگىل جەۋاب.
چۈن مەنى ئۆلتۈرەدۇرلار دايمىگان،
نە ئۈچۈن ئۆلدەم كۆلۈپ ئۆتتۇڭ رەۋان؟»
قىز ئايۇر: «كۆردۈم سېنى، سەن بەھۇنەر،
كۈلگەنسىم ئاندىن ئېدى ئەي بىخەبەر.»

ئۇشۇ سۆزنى ئىشىتىپ بولدى رەۋان،
گۇيىيا ھېچكىم يوق ئېردى بۇ زەمان.
ئۇم ھەم مۇنداق ئېرۇر بىل، ئەي ئەزىز،
دۇنيانى ھەم ئانداغ ئوق قىلغىل تەمىز.

× ×

تۇتى ئاغزىدا ئالىپ [شىرىن] شەكەر،
سەبىزە پوشۇ گەردەندە تەۋق زەر.
لۇتقىدىن ھەردەم تۆكۈپ شەھدۇ شەكەر،
زىكر بىرلە مەشغۇل ئول شامۇ سەھەر.
ئەيدىكىم، ھەربىر تۈكىدىن بىر نەفەس،
«چۈن ماڭا قىلىدىلار ئاھىندىن قەفەس.
قالدىم ئول زىندان ئىچىندە خار-زار،
ئابى ھەيۋان ئارزۇسىدىن ئىنتىزار.
قالدىم ئول زىنداندا ئەمدى چارە يوق،
ئىش قويىدا مېنىڭدەك زار يوق.»
ئەيدىكىم: «ھەردەم مېنىڭدەك بىقەرار،
ھېچ ئاشىق يوق مېنىڭدەك زار-زار.
قۇشلارنىڭكى خىزىمەن، مەن سەبىزە پوش،
قىلغامەنكىم، ئەمدى ئابۇ خىزر نۇش.
كەزدىم ئول سەۋدايىلاردەك بۇ جەھان،
تاپغامەن دەپ ئابى ھەيۋاندىن نىشان.
تاپسام ئېردى قەترەئى ئابى ھەيات،
تاپغاي ئېردىم دەردۇ مېنەتتىن نىجات.»
ھۇد ھۇد ئەيدى: «ئەي زىغەفلەت بىنىشان،

كەلدى ھاتىغىدىن بىر ئاۋازى بەلەندە:
 «كىمكى بولسا ھەزرەتسىدىن بەھرەمەند،
 غەيرىغە باغلاپ كۆڭۈل تاپماس ۋىسال،
 لاجەرەم تەبىئىتىدىن ئول بولغاي زەۋال.
 كىمكى جانان ئىندەكىگە بولسا يار،
 يىغىلار ئادەم، يىغىلاتۇركىم زار - زار.
 جان كېرەك، جانان قاتىدا سەد ھەزار،
 جانغە جانان بولماسە نېگە يەرار.
 كۈننى چۇن ئىلتىتىكى ئول مەيداندىن،
 غەيرەتى تەرك ئەتسە ئول شەيتاندىن.
 راست ئالغىل كىمىدۇر ئول ئاخىر ئەسەر،
 ۋەسنى ھەق ئېردىكى مازاغۇلبەسەر.
 ئەھلى جەننەت بولماسە ئول ئەھلى راز،
 قىلۇر ئېردى ئول جىگەردىن ئېھتىراز.

× ×

بەت چىقىپ كەلدى ئوشۇل سائەت سۇدىن،
 ئۆزىن ئارتۇق كۆرەر ئېردى قۇشلاردىن.
 ئەيدى: «ھېچكىم بەرمەدى مۇنداق خەبەر،
 ئىمكى دۇنيا يوق مېنىڭدەك پاك تەر.
 غۇسل ئېتەرمەن دەمبەدەم، ئەي ئەھلى راز،
 سۇ ئۆزەسىدە سالۇرمەن جايىنەماز.
 مەن بولۇرمەن سۇ ئىچىدە بەرقەرار،
 ئۆزگە قۇشلار قىلماغاي بىردەم قەرار.
 قۇشلانىڭكى زاھىدى مەن، پاك راھ،
 مەنزىلىمنى كۆردۈڭىز پاكىزە جاھ.
 ھەرنەكىم بار ئېردى ئالەمدە غەمىم،
 بارچەدىن ئىلىك يۇدۇم ئەي ھەمدەمىم.
 دائىما سۇ ئىچرە كۆچرۈپ روزگار،
 مەن نېچۈك سىمۇرغىنى كۆردۈم ئاشكار.
 ئولكىم ئانى كۆيدۈرۈپ جانىن سۇفەر،
 ئول قاچان قىلغاي بۇ دەريادىن گۈزەر.»
 ھۇد ھۇد ئەيدى: «ئەي سۇ بىرلە مۇبەتلا،
 ئۇشۇبۇ ئوق بولغايكى جانىڭغە بەلا.

ئەزم ئېتىپمەنكىم، نە قىلسە رەھنەماي،
 بارسام ئاندا قالسە بۇ تارىك جاي.
 مەن قىلۇرمەن كېچە - كۈندۈز ۋاي - ئاھ،
 تاپغامۇ دەپ گەرچە ئول جەننەتكە راھ.
 نىيەتىم ئولدۇركى سۇلتانغە يېتەر،
 بولماسە بارى بۇ دەرمانغە يېتەر.
 ئەي، ماڭا سىمۇرغ قاچان پەرۋا ئېتەر،
 لۇتغىدىن فىردەۋس ئەتلاغە يېتەر.
 مەندە يوقتۇر ئۆزگە ھېچ فىمكۇردىگەر،
 بەرسە جەننەتنى ماڭا يارۇدىگەر.»
 ھۇد ھۇد ئەيدى: «بىخەبەرسەن راھدىن،
 ئۆي تىلسەسەڭ ئىزدەگىل ئول شاھدىن.
 نەفس ئۆيىدۇر ئۇشۇبۇ خۇلد پۇرھەۋەس،
 كۆڭۈل ئۆيى مەقسەد ئېردى سىدىق بەس.
 ھەزرەتى ئانىڭكى دەريايى ئەزىم،
 قەترەئىدۇر ئۇشۇبۇ جەنناتۇننەئىم.
 قەترەئىدۇر دەريا بولۇر، يەنە دەريا بولۇر،
 ھەرنەكىم دەريا بولۇر، سۇدا بولۇر.
 كىمكى دەرياغە بارۇرغە يول تاپار،
 شەبىنەم ئۇچۇن نىمكى بولۇر ئىنتىزار.
 ئولكى خۇرشىد بىرلە قىلۇر مەئرىفەت،
 زەررەگە ھەرگىز قىلۇرمۇ ئىلتىفەت.
 ئولكى گۈلدۈر جۇزۇنى نىتەر تىلەپ،
 ئولكى جاندىر ئۇزۇنى نىتەر تىلەپ.
 چۇنكى مەردى گۈل سەنۇ گۈل ئىزدەگىل،
 كەل تەلەب قىلغىلىكى سەن گۈل ئىزدەگىل.

× ×

قىلدىكىم، شاگىرد ئۇستاددىن سوئال:
 «قىلغىل، ئەي ئۇستاد، بۇ مۇشكىل نېھال؟»
 — «مۇشكىلى ئولدۇر بىلىڭ، مەردى خۇدا،
 ئادەم ئۇچماقدىن نېگە بولدى جۇدا؟»
 ئەيدى: «ئادەم ئېردى بەس ئالىي گۇھەر،
 نېگە فىردەۋسىدىن رەۋان قىلدى گۈزەر؟»

سۇ ئىچىندە ئۇيقۇ ئىلتىپدۇر سېنى،
 قەترە سۇنى ئىزدەپ ئول ئالتى سېنى.
 يۈزى يۇغسۇزلارغە دائىم سۇ كەرەك،
 ئەيب ئەمەسمۇ ئەمدى سەن سۇ ئىزدەمەك.»

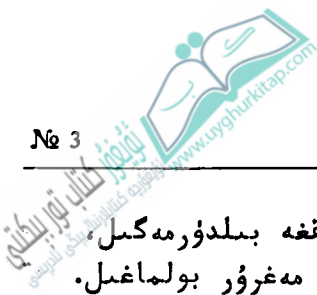
× ×

قىلدى بىر ۋەيرانەدىن مەردى سوئال:
 «بۇ ئىكى ئالەمدەدۇر چەندىن خەيال.»
 ئەيدىكىم: «ئىككى جەھان بالاۋۇ پەست،
 قەترە سۇدۇر ئۇشبۇ بىلىكىم، ھەستۇھەست.
 بولسە ئەۋۋەل قەترە سۇدىن ئاشكار،
 كۆر ئوشۇل قەترە سۇدىن، چەندىن نىگار.
 ھەرنىگارى ئېردى ئانىڭ مىسلى ئاب،
 گەرچە ئاھەن دۇر بولۇر ئاخىر خەراب.
 ھېچنېمە بولماس تۆمۈردىن سەخت تەر،
 كۆر ئانىڭ بۇنىيادى سۇ بىرلە پۈتەر.
 ھەرنەكىم، بۇنىيادى سۇ بىرلە بولۇر،
 گەرچە ئاھەندۇر ئانىڭ ئارىقى بولۇر.
 ھەركىمە كۆرمەس بۇ سۇدىن پايدار،
 بولمادى سۇ بىرلە بۇنىياد ئۇستۇر.»

× ×

كەبك ھەيران يەتتى ئۆلدەم كاردىن،
 با خەبەر بول جۇملەنى ئەسراردىن.
 كەلدى ئول سائەت ئىچىندە جۇش ئۇرۇپ،
 كۆزلەردىن ئول زەمان قان بەلگۈرۈپ.
 گەھ ئانىڭكى ئىلىكىدە تىغۇ كەمەر،
 گاهى تىغىنىڭ ۋەھمىدىن كۆترۈپ سېپەر.
 ئەيدى: «مەن كىردىم ئوشۇل كانى گۇھەر،
 باغلانپ بىلىمگە بۇ تىغۇ كەمەر.
 سەڭكى يەپ ئاش بولدى ئاخىر دەرمىيان،
 ئول سەبەبىدىن مەن مۇئەتتەل بۇ زەمان.
 تاغ ئىچىندە كۆچۈرۈرمەن روزگار،

ناقەنى شىددەتدە قىلدىم ئىختىيار.
 قويمايۇرمەن بۇ زەمان تىغۇ سېپەر،
 يا ئۆلەيمىن يا ئالايمىن دەپ گۇھەر.
 مەن قەچان تاپغايىمەن ئول سىمۇرغىقە راھ،
 مەن زەئىفۇ ناتەۋان ئول پادىشاھ.
 تاغ ئاراسىدا يۈرۈرمەن ئىنتىزار،
 گەۋھەرىنى تاپغامەن دەپ ئاشكار.»
 ھۇد ھۇد ئەيدى: «گەرچە تاپتىڭ مۇنچە
 رەك،
 نەچچە ئەيدىڭ بىزگە ئاخىر ئۇزۇر لەك.
 پاي مىنقارىڭ بۇ قان نا كۆرەدەر،
 تاش ئاراسىدا يۈرۈرسەن بىگۇھەر.
 رەڭگىدىن ئايرىلسە گۇھەر سەڭگ ئېرۇر،
 قىيمەتىن ئارتۇرغان ئانىڭ رەڭگ ئېرۇر.
 ئولكى ئاندا يوقتۇرۇر بۇ رەڭگۇ بۇي،
 گەۋھەرى ئېرمەس ئېرۇر ئول نېكىخۇي.
 كىمكى بۇيى تاپتى ئول رەك ئېزدەمەس،
 چۈنكى مەردى گەۋھەرى سەك ئىزدەمەس.
 جۇملە گەۋھەرلەرنىڭ ئېردى سەرۋەرى،
 ئۇ سۇلەيمان ئىلىكىدە ئەڭگۈشتەرى.
 ئول يۈزۈككە ئېردى مۇنچە نامى نەك،
 ئېردى ئانىڭ ئاغزىدا نىم دۇرر نەك.
 ئول گۇھەر بولدى سۇلەيمانغە نىگىن،
 ئەمرى ئالتىن بولدى بۇ رۇيى زەمىن.
 كۆر بۇ مۇنچە مەملەكەت بۇ كار بار،
 ئول يۈزۈكىدىن بولمىش ئېردى ئابدار.
 بولدى ئول سائەت سۇلەيمان ئاشكار،
 كۆردى ئۇشبۇ مۈلكدە يوق ئېتىبار.
 ئول يۈزۈك بىرلە سۇلەيمان ئېردى شاھ،
 ئول يۈزۈك ئوق بولدى ئاخىر بەندى راھ.
 سەلتەنەتنى كۆردىكىم ئا، پايدار،
 قىلدى ئول زەنئەل ئۆرەرنى ئىختىيار.
 سەلتەنەتنى سۆيگەن ئۇچۇن نامۇەر،
 بەش يۈز يىلدىن سوڭ ئۇچماقغە كىرەر.»

سەلتەنەت بولدى ئاڭا بىل بەند راھ،
ئەنبىيادىن سۇڭرە تابغاي ئىززۇ جاھ.

× ×

كەلدى ئول سائەت ھۇمايى سايە بەخش،
ھالى ئانىڭ جۇملەگە سەرمايە بەخش.
ھىممەت ئىچرە جۇملە قۇشلاردىن بەلەندە،
ئول ھەقىقەت ئالەمىندە بەھرەمەند.

ئەيدى: «ئەي پەررەندە گانى بەھرۇ بەر،
مەن قىلىپمەن نەفس ئىلىكىدىن گۈزەر.
چۇنكى قىلدىم ئېرسە ئۈزلەت ئىختىيار،
ھىممەتم ئالەمدە بولدى ئاشكار.

خار قىلدىم ئېرسە نەفسنى لاجەرەم،
تاپتى مەندىن ھۇرمەت ئەفرىدۇن ھەم.
جۇملە شاھغە پەرۋەرىش مەندىن يېتەر،
ھەرگەدا بولماس بۇ سىردىن باخەبەر.

بەس، ئەجەب دۇشمەن ئېرۇر بۇ نەفس زار،
قىلدىم ئېرسە قوي سۇڭەكنى ئىختىيار.
بەس، زەبۇن ئېردى ئانىڭ ئىلىكىدە جان،
قوي سۇڭەك بىرلە ئاڭا بەردىم ئەمان.

نې ئۇچۇن تاپتى بۇ ھىممەتنى ھۇماي،
جۇملە قۇشلارغە چۇ بولدى رەھنەماي.
بەس، قۇرۇغ سۇڭەكنى قىلدى روز-گۈزەر،
ھېچ جانۋەر كۆرمەدى ئاندىن زەرەر.

ئول سەبەبىدىن تاپتى ئۇشېۇ ئىززۇجاھ،
جۇملە قۇشلار ئۇزرە بولدى پادىشاھ.
ھەزرەتىدىن ھېچ كىشىگە يوق گۈزەر،
سايەسىدىن زەررەئى تەگسە يېتەر.

بولمادىم سىمۇرغ سەركەش يارمەن،
سەن ئېرۇر خۇسرەۋ نىشانى كارمەن.

× ×

ھۇد ھۇد ئەيدى: «شەرم تۇتغىل ئەي ھۇماي،
سېنى قۇشلار ئەيتادۇرلار خۇد نەماي.

ئۆز- ئۆزۈڭنى خەلقىغە بىلدۈرمەگىل،
كۆپ ھەمە سايەڭغە مەغرۇر بولماغىل.
يوقتۇرۇركىم مەن قولۇڭغە بىر نىشان،
ئىت كەبى دايمىم كەمۇرسەن ئۇستىخان.

ئول سۇڭەكىدىن ئەيلەسەڭ دانايى كار،
بولغاسەن شاھلىقغە ئاندىن سازۋار.
مەن بىلۇرمەنكىم، كى جەمە خۇسرەۋان،
بولدىلار سايەڭ تېگىپ شاھى جەھان.

بولدىلار لېكىن تەمۇغى پادىشاھ،
ھەر بىرى ئۆز شەھلىقغە مۇبتەلا.
كۇلالىڭ تەگمەسە ئېردى شەھرىيار،
ئاخىرەتدە بولماس ئېردى خار-زار.»

پاك راھى ئېردى بىر ئالىي مەقام،
كۆردى مەھمۇدنى تۇشىدە ئول ئىمام.
سوردى: «ئەي سۇلتانى نىكۇ روزگار،
قايسى ئىشىدا سەن ئىدىڭ دانايى كار.»

مەھمۇد ئەيدى: «سورمە ئەي مەردى سەلىم،
بەس، ئەجەب دىشۋار ئېرۇر بۇ ئەھۋەلىم.
مەن قىلىپمەن جۇملە ئىشلارم غەلەت،
ئول بەلا ئېردى قەچانكىم سەلتەنەت.

ئول ھەقىقەت شاھ ئېرۇركىم بىرۇبار،
ئول ئېرۇر بۇ سەلتەنەتغە سازۋار.
قالدىم ئەمدى ئاجىزۇ ھەيران بولۇپ،
شەرم تۇتارمەن ئۇشېۇ ھالىمنى كۆرۈپ.

كاشكى، زىنداندا قالسام سالۇ ماھ،
تارتماغاي ئېردىم بۇ يەڭلىغ دەردۇ ئاھ.
قۇرۇپ ئۆلسە خوب ئىكەن كۆر ئول ھۇماي،
سايەسىدە ئول ماڭا بەرگۈنچە جاي.»

× ×

جەمە روزى باز كەلدى سەرفەراز،
سىررى مەئىنىدىن بولۇپ ئول بۇردە باز.
ئەيدى: «سەرگەردان يۇرۇرمەن قان يۇتۇپ،
شاھ ئىلىكىدە قۇنارغە كۆز تۇتۇپ.

ئالمەغە ھەرگەھكى سۇلتان ئاتسە تىمىر،
بولۇر ئېردى چېھرەسى ئەينى زەرىم.
ئول يىگىتىدىن سوردى مەردى بىخەبەر:
«نى ئۇچۇن گۈلدەك چىرايىڭ ئەين زەر؟»
ئول يىگىت ئەيدىكى: «مەردى بىخەبەر،
پاك مېنىڭ جانىمغەدۇر خەۋفۇ خەتەر.
شاھكىم، ئالمەنى باشىمغە قويبار،
ئوق ئاتار، قورقۇنچىدىن جانىم سىزار.
ئالمەغە تەگسە بۇ ئوقنىڭ شىددەتى،
بارچە ئەيتۇرلاركى شەھنىڭ دەۋلەتى.
مەن بۇ ئىككى غەمگە بولدۇم مۇبتەلا،
بۇ يەقىنلىق بولدى جانىمغە بەلا.»

× ×

كەلدى ئول سائەتدە بۇ تىمار پىش،
ئەرز قىلدى ئولزەمان ئەھۋال خىش.
ئەيدىكىم: «دەريا قەتىدا مەنزىلىم،
يوق رىيازەتدىن كى ئۆزگە ھاسىلىم.
دەريا قىرغىنىدا يۇرۇرمەن بەھرەمەند،
دايىما غەمكىن ھالىمغە مۇستەمەند.
دايىما دەريا سۈيىنى ئارزۇلاپ،
تاتمايۇرمەن دەريادىن بىر قەترە ئاب.
ئەھلى دەريادىن ئەمەسمەن، ئەي ئەجەب،
دەريا قىرغىنىدا يۇرۇرسەن تەشنىلەب.
گەرچە دەريادىن كېلۇر يۈزىنىڭ خۇرۇش،
زەھرە يوقتۇر قىلغالى بىر قەترە نۇش.
ئىچكەلى كۆڭلۈم قىلادۇر ئىزتىراپ،
قورقادۇرمەنكىم، بولۇر بىر قەترە ئاب.
ئولكى بولسە ئاڭا بىر قەترە ئەجەل،
ئول نېچۈك بولغايكى سىمۇرغىغە بەدەل.»
ھۇد ھۇد ئەيدى: «ئەي زىدەر يايى خەبەر،
كۆپ بۇ دەريادا نەھەڭۇ جانۇەر.
مۇنقەلىب ئېرۇركى نا پايەندە ھەم،
گەر رەۋەندە گاھ باز ئايەندە ھەم.»

مەن نىقاب تارتىپ يۇرۇرمەن ئىنتىزار،
شاھ قاتىدا بولغامەن دەپ ئېتىبار.
ئىلتىسەلەر كۆزۈم تىكىپ شەھ تەبىئىگە،
ئەي رىيازەتكەش تەيۇ باقغاي ماڭا.»
ھۇد ھۇد ئەيدى: «ئەي گىرىفتارى مەجاز،
نە ھەقىقەت بارسەندە نە مەجاز.
قايسى بىر سۇلتان ئاڭا ھەمتا بولۇر،
سەلتەنەت نېچۈك ئاڭا زىيىبا بولۇر.
سەلتەنەت سىمۇرغىغە ئېرۇر سازۇر،
تەڭتۇشى يوق سەلتەنەتكە ئول يارار.
شاھ ئولدۇر ئاڭا ھەمتا بولماسە،
ھېچ ئانىڭ بىرلە مۇسەۋۋا بولماسە.
دۇنيا شاھى ھەرنېچە قىلسە ۋەفا،
ئاقىبەت ئاندىن تېگەر جەۋرۇ جەفا.
كىمكى بولسە دۇنيا شاھىغە يېقىن،
خالى بولماس بىر زەمان ئول قاينۇدىن.
كۆپ قىلۇر ئول دايىما شەھدىن ھەزەر،
پاك ئانىڭ جانىمغەدۇر خەۋفۇخەتەر.
دۇنيا شاھى فىل مەسەل ئاتەش ئېرۇر،
كىم يىراقدۇر ھالى ئانىڭ خۇش ئېرۇر.
دەست بەرسە سەن ئۇلاردىن بول يىراق،
بۇ ھەقىقەت سۆز ئېرۇر بىل ئىتتىفاق.»

× ×

پادىشاھى ئېردى بىر ئالىي گۇھەر،
مەئشۇقى ئېردى غۇلامى سىمىبەر.
شاھ قەتىدىن غايىب ئولسە بىر زەمان،
تۇرماس ئېردى يىغلاپ ئول شاھى جەھان.
ئارتۇق ئاسرار ئېردى ئانى بارچەدىن،
بىر زەمان ئايرىلماس ئېردى تىغىدىن.
ئول يىگىتنىڭ باشىدا ئالمە قويۇپ —
ئوق ئاتار ئېردىكى يەكسان ئولتۇرۇپ.
ئالمەنى ئۇرۇپ ئوشۇل ئالىي گۇھەر،
باشىغە يەتكۈرمەس ئېردى ھېچ زەرەر.

ھەمراھتىم يوق دايىما بىيارمەن.
گەرچە بۇ باغۇ سەرار مەئمۇر ئېرۇر،
ئاقىبەت ۋەيرانلەر مەشھۇر ئېرۇر.
كىمكى جەمئىيەتتە ئولتۇرماق تىلەر،
لاجەرەم ۋەيرانەدىن قىلغاي گۈزەر.
تارتادۇرمەن بۇ خەراب ئىچىندە رەنج،
تا مۇيەسسەر بولغايۇ ۋەيرانە گەنج.
ئىشقا ماڭا ۋەيرانەدە كۆرسەتتى يول،
گەنج كېرەك ۋەيرانەنى قىلغاي قەبۇل.
كىم ئېرۇر سىمۇرغ ئەئزەم پادىشاھ،
تاپمايۇرمەن مەن گەدا تەبىئىدە راھ.
ئېرمەس ئۈچۈن ئىشقىدا مەردانەۋار،
ئىشقا گەنجىم ئىزدەيۇرمەن ئىنتىزار.»

× ×

× ×

ھۇد ھۇد ئەيدى: گەرچە تاپتىڭ مالۇ گەنج،
فىكر قىلساڭ ئاقىبەت ئول دەردۇ رەنج.
ئالدى ئېرسە يۈزۈمەن تۈرلۈك ھۈنەر،
ئاقىبەت قىلماق كېرەك ئاندىن گۈزەر.
ئىشقا گەنجىم ئىشقى زەر كافىر ئېرۇر،
كىمكى ئانى بۇت ئېتەر كافىر ئېرۇر.
بولماغىلىكى، ئىشقى زەر قىلسە خەلەل،
روز مەھشەر سۈرەتى بولغاي بەدەل.

× ×

ھۇققەزەر تاپتىيۇ مەردى بىخەبەر،
ئۆلدى ئاخىر قالدى ئۇشبۇ ھۇققە زەر.
نەچچە يىلدىن سوڭ تۇشەپ ئوغلى ئانى،
ئەلگە ئەيتۇر ئول ئاتاسى ھالىنى:
«سۈرەتى سەچقان بولۇپ كەلدى ئاتام،
كۆزلەردىن قان ئاقىپ تىنماي مۇدام.
كەلدى ئول مەۋزى كى ئاندا ئېردى زەر،
سۈرەتى-سەچقان قىلۇر ئېردى نەزەر.»

كىمەسىز دەرياغە كىرمە دەردناك،
كىرسە ناگەھ لاجەرەم بولغاي ھەلاك.
كىم بىنۇ دەريادا قىلۇر بولسە سەناھ،
جان غەمىدە بولسە كىم، قىلغاي نىگاھ.
ناگەھان مەۋج ئۆرسەلەر دەريا قەھرناك،
يۈز تۈمەنىمىڭ دەرد ئىلە بولغاي ھەلاك.
ھېچكىم قىلماس ئۇمىد ئاندىن ۋەفا،
بىۋەفاغە سەن كۆڭۈلنى باغلاما.
ئۆز-ئۆزىدىن تاپمادى بىر كامى دىل،
تاپماغاي سەن ئاندىن ئول ئارامى دىل.
جۈملە دەريا، چەشمە ئانىڭ جويىدىن،
بولمە قانىم سەن ئانىڭكى بويىدىن.»

بىر ئەرى ئېردى ئەجايىب زۇفۇنۇن،
ئەيدى دەرياغە: «نىگە سەن نىلگۇن؟
نې ئۈچۈن كەيدىڭ لىباسى تەئزىيەت،
ئاتەشنىڭ يوق جۇش ئۇرار سەن بۇ سىغەت؟»
ئەيدى دەريا بۇ كىمەرسەگە جەۋاب:
«يار شەۋقىنىدە قىلۇرمەن ئىزتىراب.
دەرمىيان ئۇچۇن نەھەك بەد ئەھد شەرت،
كىيىدەم ئاخىر بۇ لىباسى تەئزىيەت.
ئولتۇرۇپمەن دوست غەمىدە مۇزتەرەب،
ئىشقا ئوتىدا كۆيەدۇرمەن روز-شەب.
تاپماسام مەن ئابى كەۋسەردىن نىشان،
زىنىدە بولسام ئىشكىڭدە جاۋىدان.
گىرىيە مەندىن ئۇشبۇ يولدا سەد ھەزار،
تەشەنلەب ئولدىلار ئاخىر خار-زار.»

× ×

سۆفى كەلدى مەست چۈن ۋەيرانەنى،
ئەيدىكىم: «مەن ساقلارەم ۋەيرانەنى.»
ئەيدىكىم: «ۋەيرانە ئىچرە زارمەن،

ئەيدى: «نېگە تەغىبىر ئولدى سۈرەتلىك؟
 بۇرنا مۇنداغ ئېرمەس ئېردى سۈرەتلىك.»
 ئەيدى: «ئوغلۇم تەرك قىل بۇ سىيىم-زەر،
 مېنى سەچقان قىلدى ئۇشبۇ ھېرسى زەر.
 سىيىم-زەرنى خەرج ئۇچۇن بەردى ئىلاھ،
 بەرمەدىم يىغدىم ماڭا قىلدى جەفاھ.»

× ×

كەلدى سوفى غەمكىنۇ بىچارەۋار،
 ئوت تۇتاشىپ جانىغە بەس، بېقەرار.
 ئەيدى: «مەندەك ئاجىزۇ پۇر تۇت يوق،
 جانىغە تەگىرۇ قۇۋۋەتۇ ھەم قۇت يوق.
 بىسەرۇ سامان ئەجەب دىشۋار ھال،
 مەن نېچۈك كۆرگەيمەن ئاخىر ئول ۋىسال.
 كۆرگەلى سىمۇرغ ئەئزەم شاھنى،

تاقەتسىم يوق كەچكەلى دەرگاھنى.
 يۈز كېتۈردۈم مەن ئوشۇل دەرگاھىغە،
 يا ئۆلەيمىن يا كىرەيمىن راھىغە.
 چاھدا يۇسۇفنى تىلەرمەن روز-شەب،
 ئىگە بولغايمەن بەھۇكم دەر تەلەب.
 مەن چىقارسام يۇسۇفۇمنى چاھدىن،
 مەقسۇدۇم تاپغايمەن ئول دەرگاھدىن.»
 بولدى چۇن يەئقۇب يۇسۇفدىن جۇدا،
 بىبەسەر بولدى قىلىپ ھەردەم نەدا.
 كۆزلەردىن قان تۆكۈپ بىچارە ۋار،
 يۇسۇفۇم دەپ يىغىلار ئېردى زار-زار.
 يەتتى ھەزرەتدىن ئوشۇلدەم جىبىرەئىل،
 ئەيدى: «يەئقۇب زىكر يۇسۇف قىلماغىل.
 يارلىغ ئولدۇر زىكر قىلساڭ بەئدەزىن،
 مەھۇ ئېتەرمەن ئەننىيالار جەمئىدىن.»
 ھۇكم ئىشتى ئېرسە يەئقۇب دايمىن،
 ئاغزىغە ئالمادى يۇسۇفنىڭ ئاتىن.

گەرچە يۇسۇفنىڭ فىراقى قىلدى زار،
 قورقتى يۇسۇف دېگەلى ئول پىرى كار.

بىر كېچە يۇسۇفنى كۆردى ئۇيقۇدا،
 تىلەدىكىم، كەل يەتۇقلىسە نىدا.
 يادىغە كەلدى ئوشۇل فەرمانى ھەق،
 سەبىر قىلدى، ئۇرمادى ئۆزىگە سەبەق.
 تاقەتى قالمادى ئول يەئقۇب پاك،
 ئۇردى بىر ئاھى ئەجايب دەردناك.

سەسكەنىپ ئويغاندى پەيدايى جەھان،
 جىبىرەئىل ئىمىن تىلەدى ئول زەمان.
 ئەيدى: «ئەي يەئقۇب ساڭا ئېردى ئىلاھ،
 مەقسۇدۇڭ نې ئېردىكىم، ئۇردۇڭ بىر ئاھ.
 ئۇشبۇ ئاھىڭ يۇسۇف ئېردىيۇ زەمىر،
 سىنمادىمۇ كۆڭلۇڭ ئەي شەمئى كەبىر.
 ئەقل بىرلە ئۇشبۇ ئىش سەۋدا قىلۇر،
 ئىشقى دەئۋاسىن ئاڭا پەيدا بىلۇر.»

× ×

جەمە بولدى جۇملە قۇشلار سەربەسەر،
 ئۇزۇر ئەيتتى جۇملەسى، ئەي بىدخەبەر.
 ھەر بىرى ئۆزجەھتىدىن ئۇزۇر ئەيدىلەر،
 ھەر بىرى ئۆز ئۆزىغە ئۇزۇر ئەيدىلەر.
 بىر-بىر ئەيتامىزكى، بىر كۈن ئۇزۇر باز،
 سەن ئانى مەئزۇر تۇت بولغاي دەراز.
 ھەر كىشى ئۇزۇر ئەيدى ئاخىر ئۇزۇر لەڭ،
 ئول نېچۈك قىلغۇسى ئەنقا بىرلە جەڭ.
 جانىغە ئەنقا بىرلە تۇشسە ئۇشبۇ كار،
 ھالدىن كەچمەك كەرەك مەردانەۋار.
 قايسى قۇشكىم، چېەرەسىدە يوق نەۋا،
 ئول قەچان سىمۇرغىغە بولغاي ئاشنا.
 چۇنكى يوقتۇر چېەرەسىدە دانەئى،
 بولماغاي سىمۇرغ بىلە ھەمخانەئى.
 چۇنكى سەندە يوقتۇر زەررە پىچۇ تاب،
 سەن نېچۈك تاپغايىسە گەنجى ئافتاب.
 چۇنكى بولدۇڭ قەترەئى ئاجىز زار،
 نېچۈك ئەتكەيسەن بۇ دەريادىن گۇزار.

ئۇيغۇر كىتابىنىڭ ئورنى
www.uyghurkitap.com

ھاشە لىللاھ، ھەرنە ئىسە ھەق بولۇر،
بولماسە سىمۇرغ ئەئزەم ئاشكار،
بولماغاي ئېردى ھەمىشە سايەدار.
كۆرگىل ئول سىمۇرغ ئەگەر بولسە نىھان
سايەلەر پۇر بولغاي ئېردى دەرجەھان.
ھەرنەكىم مۇندا ئىسە پەيدا بولۇر،
ئول نېمەرسە ئاشكار ئاندا بولۇر.
باتىنىڭنى سەيقلە ئۇر ئايىنىۋار،
بەئىدەزىن كۆرگەيسەن ئول دىيدىدارى يار.
چۈنكى يوقتۇر دىيدەئى سىمۇرغدىن،
سەن نېچچۈك كۆرگەيسەن ئانىڭكى يۈزىن.
بۇ كۆڭۈل ئايىنىسىغە سەيقلە ئۇر،
ئاندىن ئول ئايىنىدە كۆرگەيسەن نۇر.

× ×

پادىشاھى ئېردى بىر ساھىبچەمال،
ھۇسن خەلقى ئىچرە ئېردى بىمىسال.
سۇبھى سادىق خىيىرە ئېردى يۈزىدىن،
رۇھ قۇدىسى تىيىرە ئېردى بۇيىدىن.
ئالەمى گۇمراھ ئانىڭ غەۋغاسىدىن،
ۋالەۋۇ شەيدا ئانىڭ سەۋداسىدىن.
تارتىپ ئېردى شاھ يۈزىگە نىقاب،
مۇنغەئىل ئېردى يۈزىدىن ئاقتاب.
كىمكى ئول بۇرقەد سارى قىلسە نىگاھ،
ئۆلتۈرۈر ئېردى ئانى ئول پادىشاھ.
تىلداكىم ئانىڭ ئاتىن قىلسە رەۋان،
كەستۈرۈر ئېردى تىلىنى ئول زەمان.
كىم يۈزىنى كۆرسە ئانىڭ ئاشكار،
جانىدىن ھەم كەچكەي ئېردى ئول مەھال.
خەلق ئانىڭ يولىدا ئۆلدىلەر تەمام،
بەس، قانغە كەلدى جۈملە خاسۇ ئام.
ئايىنە فەرمانلادى ئول پادىشاھ،
تا ئوشۇل ئايىنەگە قىلسە نىگاھ.
شاھ ئىسارەت قىلدى بىر قەسىرى بەلەند،

قىلغاسەن ئەمدى بۇ دەريادىن ھەزەر،
سەندە يوقتۇر تاقەتۇ تىغۇ سىپەر.
زەررەئى بۇ دۇرد ئەمەس بۇ رەگگۇ بۇي،
لايىق ئېرمەس سەندە بۇ ناشەستەروي.

× ×

بىلدى ئېرسە جۈملە قۇشلار ئۇشبۇ ھال،
قىلدىلار ئولدەمدە ھۇد ھۇددىن سوئال:
«ئەيكى، بولدۇك بارچەمىزنىڭ رەھبەرى،
خەتم قىلدىك بۇ مەئانى دەفتەرى.
بىز ئېرۇرمىز بەس، زەئىغۇ ناتەۋان،
نە بىلىك، بار بىزدە بۇ نە ئەقلىۋ جان.
بىز نېچچۈك تاپغايىمىز ئول سىمۇرغقە راھ،
بىز زەئىغۇ ناتەۋان، ئول پادىشاھ.
ئول سۇلەيمان، بىز زەئىقى مۇرى گەدا،
بىز نېچچۈك ھەمراھ بولغايىمىز ئاڭا!؟
ھەر گەداغە سەلتەنەت ئاندىن تېگەر.
بىز نېچچۈك بولغايىمىز ئاندىن بەھرەۋەر.

× ×

ھۇد ھۇد ئەيدى قۇشلارغە: «بىھاسىلان،
قابىلۇ دەركا ئەمەسىز بىيىدەلان.
ئۇشبۇ يولدا ئاشىقۇ سادىق كېرەك،
ئىشقى دەئۇا قىلغالى لايىق كېرەك.»
ئالتى سىمۇرغ ئول زەمان يۈزىدىن نىقاب،
زاھىر ئولغاي ئاندا چۇن بۇ ئاقتاب.
جۈملە ئانىڭ سايەسىدە سەد ھەزار-
كۆز تۇتۇپ قورقۇپ يۈرۈرلەر ئىنتىزار.
بىلىمەدىك ئېرسە بول ئەمدى ھۇشيار،
بىلىدىك ئېرسە، قىلمە سىرنى ئاشكار.
سەن ماڭا پىتىكىل ئەگەر بىلىسەك نەخۇست،
گەر ئاتىدا نىسبەتى قىلدىك دۇرۇست.
ھەركىم ئانى بىلىسە مۇستەغرىق بولۇر،

مەقسۇدى ئول ئەلگە ئېردى بولسە بەندە.
شەھ باقار ئېردى ئوشۇل ئايىنەگە،
ئەل چىقار ئېردى ئوشۇل نەززارەگە.
سەن كۆڭۈلنى قىل ئوشۇل ئايىنەۋار،
چۇن كۆرەي دېسەڭ ئەيان دىيدارى يار.
باتىنىڭنى سەيقەل ئۇر كۆرگۈز جەمال،
ھەم جەمالۇ ھەم كەمالۇ ھەم خەيال.
مۇتلەق ئول شاھ مەنزەرىدۇر بۇ كۆڭۈل،
بۇ كۆڭۈل ئايىنەسىنى كۆرگەي ئول.
ھەم لىباسىڭىم ئوشۇل سەھراۋۇ يار،
سايەئى سىمۇرغ ئېرۇر ئول ئاشكار.
تاكى ئول سىمۇرغدىن بولماس جۇدا،

گەر جۇدا بولۇر دېسەڭ بولماس جۇدا.
ھەر بىرى بىرلە ئېرۇرلار راز جوي،
كەچكىل ئۇشبۇ سايەدىن ئەي راز گوي.
سەن ئۆزۈڭنى قۇتقار ئۇشبۇ سايەدىن،
خىزر ئالغايىسەن ئوشۇل سەرمايەدىن.
ھاسىل ئولسە تاكى ئۇشبۇ فەتھ باب،
پەردە ئىچەرلەر كۆرەرسەن ئافتاب.
سايەنى كۈندىن ياۋۇق كۆرسەڭ تەمام،
كۈننى رەۋشەن قىلىش ئول بولغاي مۇدام.

× ×

ئېردى ئول ئىسكەندەرى ساھىب نەزەر،
ھەر تەرەفگە يۇرۇر ئېردى ئەلچىلەر.
ئەلچىلەر تونىن كىيىپ شاھى جەھان،
ھەر ۋىلايەتتە بارۇر ئېردى نىھان.
قايدا يۇرسە ئەيتىپ ئىسكەندەر سۆزىن،
ھېچ كىشىگە ئۆزىنى بىلدۈرمەيىن.
ھەر ۋىلايەتتە تەمام ئۆزى يۇرۇپ،
گاھى تىل ئالىپ، گەھى تىل بىلدۈرۈپ.
قايدا يۇرسە بىلىۋر ئېردى ھەر كىشى،
ئەيتۈر ئىدىلار ئانى رۇم ئەلچىسى.
جۈملە شاھغە سۆزلەتپ تاغسۇق سۆزىن،

ياخشى سۆز بىرلە ئاغىرلاتىپ ئۆزىن.
ئۆزى ئىسكەندەر تەيۇ دەر ئېردىلار،
ھېچ كىشى ئول سۆزگە پىتىمەس ئېردىلار.
يول ئاچۇقدۇر بارغالى ئول شاھغە،
يول قاچان بولغاي ۋەلى گۇمراھغە.
ھۇجرە تاشىن گەرچە شاھ بىسگانەدۇر،
غەم يېمەڭكىم، ھۇجرەدە ھەمخانەدۇر.
قىلساڭ ئول پىرۇ جەۋاندىن سىر نىھان،
ساقلاغىلىكىم، جان ئىچىدە دەرمىيان.

× ×

شەيخ سەنئان ئېردى بەس، بۇزۇرگۇار،
ئەۋلىيالار زۇمرەسىدە نامدار.
بۇزۇرگ ئېردى كەئبەدە پەنجاھ سال،
تۆرتيۈز ئەسھابى ئەجەب ساھىب كەمال.
ھەر مۇرىدى ئىدىلەر مەردى ئەجەب،
تارتار ئېردىلار رىيازەت روز-شەب.
ھەم ئەمەل، ھەم ئىلىم ئىچىدە مۇئەبەر،
ھەم ئەمەل، ھەم كەشى ئىچىدە راھبەر.
قىلمىش ئېردى قىرىق-ئەللىك ھەج گۇزار،
ئۆمرىنىڭ ئۆمرىنىدا ئول شەيخ كىسار.

كېچەلەر دائىم قىلىۋر ئېردى قىيام،
سايىمۇددەھر ئېردى ئول ئالى مەقام.
كىمكى بولسە مەجرۇھۇ بىسجارە سۇست،
بولۇر ئېردىلار دەمىدە تەندۇرۇست.
بىر كېچە تۇش كۆردى ئول شەيخى جەھان،
بۇتغە سەجدە قىلىۋر ئېردى ئول زەمان.
بۇتغە سەجدە قىلدى ئول رۇمغە بارىپ،
شەيخ غەمكىن بولدى ئول دەم ئويغانىپ.
شەيخ ئەيتتى: «تەرك قىلسام جاننى،
ياخشىراقدۇر بەرگىچە ئىماننى.»
ئەيدى ئەسھابىغە ئول شەيخى جەھان:
«رۇم ئېلىگە ئەزم ئېتەلى بۇ جەھان.
بىلالى نېدۇر بۇ تۇشنىڭ تەئبىرىن،

شەيخ ئەيتتى: «تەۋبەدىن، نامۇسدىن، دەلق ئىززەت خىرقەۋۇ سالۇسىدىن.»
 بىر كىمەرسە ئەيدى: «ئەي دانايى راز، سەن ئۆزۈڭنى جەمئىي ئېتىپ قىلغىل نەماز، ئەيدى: «مېھرابىم ئېرۇر رويى نىگار، تا ئانىڭىز قىلماغايمەن ھېچ كار.»
 براۋ ئەيدى: «غەلەت ئەيدىڭ پىرى راھ، سەجدە قىل، ھەزرەتكە بولغىل ئۆز خاھ.»
 ئەيدى: «ئول بۇتروي كۆرگۈزدى ۋىسال، سەجدە قىلماق ئۆزگەگە بولغاي مەھال.»
 بىر كىمەرسە ئەيدى: «ئەي شەيخى زەمان، ھېچ فۇشايمان بارمۇدۇر ئەيغىل ئەيان.»
 ئەيدى: «فۇشمانىم ئوشۇلدۇر بىلمەدىم، مەن بۇرۇنراق نېگە ئاشىق بولمەدىم!؟»
 براۋ ئەيدى: «دېۋە ئىلتىپدۇر سېنى»
 شەيخ ئەيتتى: «خۇشلانۇرمەن دېۋەنى»
 براۋ ئەيدى: «بار يارانۇ قەدىم،»
 شەيخ ئەيتتى: «سەن داغى بار نە غەمىم،»
 براۋ ئەيدى: «جەمئى قىل ئەسھابىنى، ئىزدالى ئول كەئبەئى مېھرابىنى.»
 شەيخ ئەيتتىكىم: «نېتەرسەن كەئبەئى، مەن كېزىپ كەلدىم ئوشۇل بۇتخانەنى.»
 ھېچ كىشىنىڭ پەندى قىلمادى ئەسەر، جۈملە ئالەمنىڭ سۆزىدىن بىخەبەر.
 شەيخ ئانىڭ ئاستانەسىدە باش قويۇپ، كېچە - كۈندۈز يىغىلار ئېردى ئولتۇرۇپ.
 كۆردى بىر كۈن شەيخنى زىبا نىگار، سوردىكىم: «نېگە بولۇپسەن ئىنتىزار؟»
 ئەيدى: «ئىشقىڭ قىلدى، كۆر، شەيداۋۇ مەست، ئول سەبەبىدىن قىلدىم ئىشكىڭنى نەشەست.
 يا ماڭا كۆڭلۈڭنى بەر ئەي كارىياز، بۇ نىيازىمنى كۆرۈپ كۆپ قىلمە ناز، يا باشىمنى كەس مېنىڭ يا بەر مۇراد، چۈن سېنىڭ ئىشكىڭگە تۇشتى ئۇشۇبۇ داد.
 سەنسىزىن، جان، ئولتۇرالمام بىر زەمان،

بۇ نە مۇشكىل ئىش ئېرۇر، بولسۇن يەقىن.»
 تەبىرەدى تۆرت يۈز مۇرىدىن مۇتتەبەر، باردىلار رۇمغە ئالالى دەپ خەبەر.
 كىردى رۇم شەھرىگە ئول دانايى كار، كۆردى بىر قەسر بەلەندۇ زەر نىگار.
 كۆردى بىر تەرسا قىزىنى ماھروي، ئولتۇرۇر تەخت ئۆزى زۇلقى مۇشكىبۇي.
 شەيخ ئاڭا باقتىيۇ ھەيران قالدى زار، ۋالەئى شەيداۋۇ مەستۇ بىقەرار.
 شەيخنى مۇنداغ كۆرۈپ ئول ماھروي، بۇرقەئ ئالدى ئولزەمان كۆرگۈزدى روي.
 ئوت تۇتاشتى شەيخنىڭكى جانغە، باقتى قالدى ئول پەرى روھانغە.
 زەررەفىكىرى قالمادى بۇ جانىدىن، ئىلمۇ زۇھدۇ تائەتۇ ئىمانىدىن.
 قىلدى شەيخ تەرسا يولىنى ئىختىيار، كەچتى ئىمانىدىن ئوشۇل شەيخ كىبار.
 باقتىلار تۆرت يۈز مۇرىدى مۇتتەبەر، مەستۇ ھەيران، شەيخ ئۆزىدىن بىخەبەر.
 كۆردىلەر بۇ ئىشغە ھېچ ئىمكانى يوق، ئۇشۇبۇ دەردغە چارەئى دەرمانى يوق.
 روز - شەب تۇرۇپ ئاياغىن ئىنتىزار، تاپماس ئېردى زەررە ئارامۇ قەرار.
 ئەيتۇر ئېردى: «ئۇشۇبۇ تۈنگە يوق سەھەر، ئىشقى ئوتى باشىمدا تىنمايمىن كۆيەر، قالمادى يارەب تەنىمدە زەررە نەم، بەند - بەندىمنى گېرە قىلدى بۇ غەم.
 ئەقلى كەتتى، سەبىر كەتتى بىقەرار، بۇ نە ئىشقىدۇر، بۇ نە دەرددۇر دۇشۋار.»
 ھەمىنىش ئەيدىكىم: «ئەي شەيخ كىبار، غۇسل قىل ۋەسۋاس ئېرۇر زىنھار.»
 شەيخ ئەيتتى: «ھەر كېچە خۇنۇ جىگەر - بىلە قىلدىم نەچچە غۇسل، ئەي بىخەبەر.»
 بىر كىمەرسە ئەيدى: «ئەي پىرى كۇھۇن، بۇ گۇنەھدىن تەۋبە قىلغىل سەن بۇكۇن.»

مەقسۇدۇم ئولدۇر بىل، ئەي شاھى جەھان. «قىز ئەيتتى: «يانغىل، ئەي شەيخ كەبىر، ئۇشۇ دەئۇا سەندىن ئېرمەس دىلپەزىر. سەن بۇ دەم ئەزم سەفەر قىلغىل رەۋان، چۈنكى، قەسدى بىرلە قىلۇرسەن قەسدى جان. «شەيخ ئەيتتى قىزغە: «ئەي زىيىبا نىگار، ئاشىقنىڭ مەن كېچە - كۈندۈز ئىنتىزار. ئىشقى يولىدا نە ئەبۇشەقە، نە جەۋان، ئىشقىغە بولماس بۇ سۆزلەر دەرمىيان. «قىز ئەيتتى: «بولسە دەئۇا فىكىر ئۇستۇر، يۈز ئۆيۈر ئىسلامدىن، ئەي پىرىكار. «شەيخ ئەيتتى: «نە دېسەڭ ھۆكۈمۈڭ بەجان، ئەمىر ئاستىن بولدۇم، ئەي جانۇ جەھان. «قىز ئەيتتى: «چۈنكى بولساڭ مەردىكار، قىلغىل ئەمدى تۆرت ئىشنى ئىختىيار. سەجدە قىل بۇتغەۋۇ مۇسەھەق ئوتغە سال، تەرك قىلغىل ئەمدى بۇ نامۇس ھال. كەل شەراب ئىچ، تەرك قىل ئىماننى، چۈن تاپاي دېسەڭ بۈكۈن جاناننى. «شەيخ ئەيتتى: «خەمەر ئىچەيمىن، ئەي نىگار، ئۆزگەسىنى قىلماغايمەن ئىختىيار. «قىز ئەيتتى: «قىلغىل ئەمدى خەمەرنۇش، خەمەر ئىچىپ قىلغايىسەن ئاندىن سوڭ خۇرۇش. «ئېلىتىلار ئۆلدەم ئانى بۇتخانەگە، دەر زەمان يەتكۈردىلەر خۇمخانەگە. كىردىلەر بۇتخانەگە شەيخ ئول زەمان، جۈملە ئەسھابىلار كۆتەردىلەر فىغان. قىز بىلە بۇتخانەدە سۇھبەت قۇرۇپ، خەمەر ئىچىتىلەر ئىكەۋلەن ئولتۇرۇپ. جەمە بولدى خەمەر بىرلە ئىشقى يار، بىر ھەۋەس بولدى ئوشۇلدەم سەدھەزار. «قىز ئەيتتى: «چۈنكى بولساڭ ھەمقەدەم، يانغىل ئىماندىن، ماڭا كەلگىل بۇ دەم. چۈن بۇ سۆزگە قىلماس ئېرسەڭ ئىقتىدا، قوپ، رەۋان ئالغىل ئەسا بىرلە رىدا.»

شەيخ ئانىڭ ئىشقىدا ئېردى ئىنتىزار، ئېلىتىپ ئېردى تاقەتۇ سەبىرۇ قەرار. ئەيدى: «ھالىم قالمادى، ئەي نىكخۇي، مەقسۇدۇڭ نېدۇر ئېيت، ئەي ماھىروي. بولمادىم ھۇشيار، بولدۇم مەستۇمەست، كۆيدۈرۈپ مۇسەھەقنى بولدۇم بۇتپەرەست. «قىز ئەيتتى: «چۈنكى بولۇڭ مەھرەمىم، خۇش ئويۇقلار، ئەي مېنىڭكى ھەمدەمىم. ئىشقى يولىدا ئەۋۋەل ئېردىڭ خام - خام، خۇش يۈرۈڭىل پۇختە بولدۇڭ، ۋەسسالىم! «جۈملە تەرسالارغە يەتتى بۇ خەبەر، شەيخ تەرسا بولدى، - ئەيتۈر ئېردىلەر. مەست بولدى شەيخ كۆرگەچ يارىنى، بەردىلەر: «باغلاڭ» تەيۇ زۇننارنى. شەيخ ئالدى باغلادى زۇننارنى، ئوتغە سالدى خىرقەۋۇ دەستارنى. ئولكىشىكىم خەمەر قىلسە ئىختىيار، بىشەك ئول ئىمان - ئىسلامدىن چىقار. ئىچمەڭ ئانى چۈن ئېرۇرسىز دىندار، جۈملە مۇردار ئىش تەمام ئاندىن تۇغار. جۈملە يازۇقلار ئاناسىدۇر چەغىر، جۈملە يازۇقلار تاپار ئاندىن چىغىر. شەيخ ئەيتتى قىزغە: «ئەي مەقسۇدى جان، ئەمدى نە قالدى ئېيت مەن قىلماغان. خەمەر ئىچتىم، بولدۇم ئاخىر مەيپەرەست، كۆيدۈرۈپ مۇسەھەقنى بولدۇم بۇتپەرەست. شەيخ ئېردىم ھەقىقەت پەنجاھ سال، قىلدى ئىشقىڭ مۇنچە دەۋلەتنى زەۋال. چۈن سېنىڭ ئىشقىڭ بەيانى ۋەسىل ئىدى، ھەرنەكىم قىلدىم ئۇمىدىم ۋەسىل ئىدى. «قىز ئەيتتى شەيخقە: «ئەي پىرى ئەسىر، مەن ئەغىر ھەقىلىخ ئىدىم، سەن بىر فەقىر، كابىنىمغە كۆپ كېرەك - دۇر سىم - زەر، سىم - زەرسىز پۈتمەس ئىش، ئەي بىخەبەر. تاپمىساڭ سەن سىم - زەر شەيخ كەبىر،

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ئول ئەيتتى: «قىلالى ئەزم ھىجاز، نې بولۇر فەرمان ئىشىتىكىل ئۇشبۇ رازى. جۇملەمىز تەرسا بولالى بىر يولى، جەمە بولۇپ ئىزدالى قىزنىڭ يولى. چۇنكى تەنھا قىلدىڭ ئىشنى ئىختىيار، ھەم ئۇزۇڭ ھەم بىزنى قىلدىڭ خار-زار.» شەيخ ئەيتتى: «بارماغايىمەن بۇ زەمان، سىزگە يولدۇر بارچەڭىز تەبىرەڭ رەۋان. چۇن ئەمەسسز ئۇشبۇ يولنىڭ ھەمدەمى، سىزگە يوقدۇر ئۇشبۇ ئىشىنىڭكى غەمى.» شەيخ ئەيتتى: «سىز ئېرۇرسىز بىخەبەر، ئەزم ئېتىكىلار بارچەڭىز ئۇشبۇ سەفەر. بىزنى سورىسالاركى سەرگەردان قېنى، ئۇمۇ زايىم ئەتكەن ئول ھەيران قېنى. ئەيتىڭىزلار رۇمدا قالدى قان يۇتۇپ، دىن قويۇپ، تەرسا يولنى بەك تۇتۇپ.» ھېچ كافر بەرمەگەي مۇنداغ رىزا، تۇشتى سەئنانغە مۇنىڭدەك بىر قەزا. كۆردى بىر تەرسا قىزنى ناگەھان، ئەقىل-ئىمان بەردى ئول شەيخى جەھان. زۇلقى ئانىڭ ئىلىتتى شەيخنى دامغە، ئول سەبەبدىن قالدى بۇ بەدنامغە. بۇ سۆز ئىشىتىپ قىلسەلەر كۆپ سەر زەنىش، ئەيتىڭىز، نېتىسۇنكى تۇشتى مۇنداغ ئىش. ئەيتىڭىزكىم، بولدى ئول بىپاۋۇ سەر، بولمە ئىمىن بارچەغە بار بۇ خەتەر. بۇ سۆز ئىشىتىپ بارچە قىلدىلار ۋىدائ، «ئەلۋىسدا، ئەي شەيخ ئالەم، ئەلۋىدائ!» يىغلايۇ تەبىرىتى ئەسھاب ئىلزەمان، شەيخ توڭگۇز كۆتكەلى بولدى رەۋان. قىلدىلار ئەسھابلار ئەزمى ھىجاز، جانلارغە تۇشتى مىڭ سوز گۇداز. شەيخ تەنھا قالدى رۇمدا بەس غەرىب، يىغلادى مەھرەملەردىن ئايرىلىپ، كەئبەغە باردى يارانلار ئول زەمان،

يول ئوزۇقۇڭنى بېرەي يولۇڭغە كىر!» شەيخ ئەيتتى قىزغەكىم: «ئەي سىمىتەن، كۆز تۇتۇپدۇرمەن ئوشۇل ئەھدىڭغە مەن. ئەيىكى قىلدىڭ سەن مېنى خۇش ئىنتىزار، ئەي مەنى سەرگەشتەگە بەرگىل قەرار. ئولزەمان قىلدىم ساڭا مەن ئىقتىدا، تۆرت يۇز ئەسھابى بولدىلار جۇدا. ئول فىراقۇ بۇ فىراق مەن نە قىلاي، كۆيدى بۇ جانۇ جىگەر مەن نە قىلاي. قىلدى ئىشقىڭ كۆز ياشىمنى بەھرۇبەر، ئۇشبۇ ئېردى مەقسۇدۇم، ئەي سىمىبەر. مەن ساڭا كۆيدۇم ئايا گەۋھەر سىرىشت، سەنسىزىن ئولدۇر ماڭا دەۋزەخ بىمىشت.» قىز ئەيتتى: «بولماسە شەيخى كىبار، قىل توڭگۇز كۈتمەكنى بىر يىل ئىختىيار. ئۇشبۇ خىزمەتدە قەچانكىم تولسە يىل، مەقسۇدۇڭ ھاسىل بولۇر بىقالۇ قىيل.» شەيخ قوپتى ئول زەمان فەرمان تۇتۇپ، بىر يىل ئانىڭكى توڭگۇزلارنى كۈتۈپ. ھەر كىشىنىڭ كۆڭلىدە بىر خۇيى بار، كىم كۆتەرسە ئول تاپار دىيدار يار. سەن ساغىنماغىلكى، ئەي يار بۇلەۋەس، بۇ خەتەرلەر شەيخقە ئوق تۇشتى بەس. ھەر كىشى ئۆز خۇيىدىن ئاگاھ ئەمەس، سەختى غاڧىلدۇركى، مەردى راھ ئەمەس. ھەر كىشىگە بار دۇرۇر ئۇشبۇ خەتەر، بىلگىل ئانى نەھسەدە قىلمە سەفەر. بولساڭ ئول مەردانەلەردەك مەردكار، ھەم بۇتۇ ھەم خوك كۆرەرسەن سەدھەزار. خوك-بۇتنى كۆيدۇر، ئەي دانايى كا، شەيخدەك بولغىل بۇ يولدا ئۇستۇار. كۆردىلەر شەيخنى گىرىفتارۇ خەراب، يارى بەرمەي قىلدى ئەسھاب ئىجتىئاب. بىر مۇرىدى بار ئېردى شوخ-چۈست، شەيخقە ئەيدى: «بولماغىل زىنھارسۇست.»

ھەر بىرى بىر گۇشەدە بولدى نىھان. بىر مۇرىدى بار ئىدىيۇ مۇتتەبەر، شەيخ قاتىدا ئېردى بەس، ساھىب نەزەر. شەيخ بەسى خۇشنىد ئىدى ئول ياردىن، ۋاقدى ئېردى ئول ئانىڭ ئەسىرارىدىن. شەيخ بىرلە بارماغان ئېردى سەفەر، بۇ سەفەردە يوق ئىدى ئول راھىبەر. ئول ئۇلاردىن سوردى شەيخنىڭ ھالىنى، نەكەپچىپىدۇر جۇملەئى ئەھۋالىنى. ئەيدىلار: «شەيخ تۇتتى تەرسالار يولىن، ھەم توگۇز كۈتمەكچى بولدى بىر يىلىن.» ئول مۇرىد ئىشىمتتى ئېرسە بۇ جەۋاب، يىغلايۇ قىلدى ئەجايىب ئىزتىراب. ئول ئۇلارغە ئەيدى: «ئەي تەر دامەنان، ئىشق يىولىدا بارچەگىز ئېرۇر زەنان. چۇنكى ئەۋۋەل بەردىگىز دەستى ۋەفا، ئاخىرى مۇنداغ قىلمۇرمۇ سىز جەفا. مۇنداغ ئىشلار تۇشسە ئاخىر سەد ھەزار، مۇنداغ ئىشغە تۈزمەگەن نېمە يارار. شەرم تۇتماي بارچەگىز، ئەي بىرۋەفا، ئۇشۇبۇ ئىشلاركىم قىلىپسىز بەس خەتا. چۇنكى ئەۋۋەل سۆيىدۇگىز ئول يارىنى، سىز داغى باغلاڭ تەيۇ زۇننارنى. شەيخ تەرسا، سىز داغى تەرسا كېرەك، شەيخ نېچۈك بولسە مۇرىد ئانداغ كېرەك. بۇ ئىشىگىز نامۇۋافىقلىق ئېرۇر، بەرھەق ئېرمەسىدۇر مۇنافىقلىق. ئېرۇر. شەيخقە تۇشتى ئەجايىب كارى نەڭ، سىز ئاڭا نېگە قىلمۇرسىز ئارى نەڭ. شەيخنىڭ سەرمايەسى بەدنامدۇر، كىمكى قورقسە پۇختە ئېرمەس، خامدۇر.» ئەيدىلەر: «بىز ھەم ئۇياتتۇق سەد ھەزار، قىلالى بىز ھەم بۇ يىولنى ئىختىيار. ھەر نېچە ئەيدىمىز ئول نۇرى چىراغ، بارچەگىز تەبىرەڭ تەيۇ كۆردى ياراغ.

بىز ئانىڭكى ھۆكىمى بىرلە كەلدىمىز، بىز ئانىڭ رايى بىلە ئىش قىلدىمىز.» ئول يارانلارغە ئەيتتى ئول مۇرىد، «چۇن ئىشىگىز بولسە ئېردى پىرمۇرىد. ساقلاغاي ئېردىڭلار ئول ئۇستادى ھەق، سىزگە تەگمەس ئېردى ئېرسە بۇ سەبەق. ھەر بىرنىڭ بىر گۈشە قىلساڭ ئىختىيار، تىلەسەڭلار ئېردى ھەقدىن ئۇستۇۋار. بولغاي ئىدى بىر دۇئاڭىز مۇستەجاب، كەلگەي ئېردى مەرھەمەت بىرلە خىتاب. شەيخدىن خۇ قىلدىڭىزلار ئېتىراز، تەڭرىدىن ھەم تاندىڭىزمۇ، ئەي مەجاز.» مۇتتەكىنى بولدى تەمامى ئول زەمان، بولدىلار شەرمەندەلىكىدىن بىنىشان. بىراۋ ئەيدى: «ئۇشۇبۇ سۆز قىلماس ئاسىغ، ئەسغى يوقتۇر يۈز تۈمەن قىلساڭ دەرىغ، جەمە ئولۇڭلار ئىزدالى دەرگاھنى، ئىزدالى ئول شەيخ مەردى راھنى. جۇملەمىز ئۇزۇر قىلالى بۇ زەمان، ئەزم ئېتەلى شەيخ تەبىئىگە رەۋان. جەمە بولۇپ قىلالى رۇمغە سەفەر،» مۇتتەكىنى بولدى تەمامى سەر بەسەر. كۆرگىل ئاخىر ئول مۇرىدى پاكىباز، ئەيتۇر ئېردى خانەغە خىلاۋەتدە راز. چېپىل شەب-روز سىدىق ئىلە تىكىپ ئاياغ، ھەقتەئالا روزى قىلغاي شەب چىراغ. مەقسەدىدىن تاپتى ئول سائەت نىشان، ئاخىر ئول ئەركىم، ئۇلارنى باشلاغان. سۇبەي دەمدە كەلدى بۇيى مۇشكىبار، بولدى ئول سىررى مەئانى ئاشكار. مۇستەفانى كۆردى ئول دانايى راھ، ئۆشنى ئۇستۇن ئىگىنى گىسۇيى سىياھ. سايەئى ھەق زاھىر ئانىڭ نۇرىدىن، ئالەمى پۇر ئەتر ئانىڭ بىر مۇيىدىن. مۇستەفا قىلدى تەبەسسۇم ئول زەمان،

يادىغە كەلدى تەمامى ئول زەمان،
 بۇرناغىدەك بولدى ئول شەيخى جەھان،
 شەيخقە ئەيدىلاركى: «ئەي دانايى كار،
 شۇكرىكىم، يولدىن كۆتەرىلدى غۇبار،
 كۇفر سەندىن كەتتى، ئىمان تاپتى جاي،
 ھەقىقە دايمىم شۇكر ئېتىپ ئول رەھنەماي،
 تاكى ئول مەۋج ئوردى دەريايى قەبۇل،
 بۇ ئىشىمىزدا شەفەق بولدى رەسۇل.
 مىننەت ئول پەرۋەردىگار سەد ھەزار،
 شەمە بەردى بىزگە ئول خۇرشىد ۋار.»
 كۇفر ئىمان يولىنى قىلدى تەباھ،
 سەيقەل ئوردى تەۋبە بىرلە گەرد راھ،
 تەۋبە ئوتى كۆيدۈرۈپ كۇفر گۇناھ،
 قۇرب تاپتى باشدىن ئول دانايى راھ،
 غۇسل قىلدى ئول زەمان ئول بەھرى راز،
 جەمە بولسۇپ قىلدىلار ئەزىمى ھىجاز،
 بىر كېچە قىز ياتىشى ئېردى ئۇيۇقۇلاپ،
 قوينىغە كىردى تۇشىدە ئاقتاب.
 قىزغە ئەيدىلاركى: «تۇرما بۇ زەمان،
 شەيخنىڭ ئارقاسىدىن بولغىل رەۋان.
 ھېچ تەۋەققۇف قىلمە، ئەي مەقبۇلى راھ،
 بولغىل ئانىڭ خىزمەتىدە خاكراھ.»
 چۈنكى بىدار بولدى ئېرسە رەشىك ھۇر،
 كۆردى زاھىر-باتىنى ئول ئەين نۇر،
 كۆڭلىگە كىردى ئەجەب دەردۇ فىراق،
 جانىغە تۇشتى ئانىڭكى ئىشتىياق.
 يىغلايۇ باشلادى ئولدەم زار-زار،
 فۇرقەت ئوتىدا كۆيۈپ پەرۋانەۋار.
 ئىشقى بەھرىدەكى بولدى مەۋج زەن،
 ئاھ ئۇرۇبان چاك قىلدى پىرەھەن.
 نالەۋۇ فەرياد بىرلە ئولزەمان،
 تەبرىدى ئول شەيخنى ئىزدەپ رەۋان.
 فەرق قىلماس ئېردى ئول دەرياۋۇ دەشت،
 ئاجىزۇ سەرگەشتە ۋۇشەيداۋۇ مەست.
 يۈزىنى يەرگە قويۇپ ئول ماھىروي،

ئول مۇرد بولدى ئەجايىب شىمان،
 ئەيدى: «ئەي ئالەم پەناھى دەستىگر،
 بۇ تىلەككە ئولتۇرۇپمەن مۇنتەزىر.
 سەن ئېرۇرسەن رەھنەما خەلقى خۇداي،
 شەيخىمىزغە بولغىل ئەمدى رەھنەماي.»
 مۇستەفا ئەيدى ئاگا: «ئەي ھەقشۇناس،
 ئول بەلادىن شەيخنى قىلدۇق خەلاس.
 تۇتۇك ئېرسە سەن بۇ ھىممەتنى بەلەند،
 دەفە بولدى شەيخدىن بۇ قۇفل بەند.»
 دەرمىياندۇر ھۇققە شەيخ روز گار،
 تۇتمىش ئېردى زەررەئى گەردۇ غۇبار.
 بىز كۆتەردىمىز ئەرادىن بۇ غۇبار،
 شەيخ يەنە ھەزەرتدە تاپتى ئېتىبار.
 سەن يەقىن بىلىڭلىكى ئالەم سەد گۇناھ،
 بولغاي ئول بىر تەۋبە بىرلە گەرد راھ،
 بەھر ئېھسان بولسە ناگەھ مەۋجى زەن،
 مەھۇ بولغاي ئول گۇناھدىن مەردى زەن.
 شاھ بولغاي ئول خەبەردىن بۇ مۇردى،
 تاپتىلار مەقسەد ئىشكىدىن كەلدى.
 جۈملەئى ئەسھابەنە بەردى خەبەر
 شاد-خۇررەملىك بىلە تەبىرەدىلەر.
 باردىلار ئەسھاب گىريانو رەۋان،
 كۆرەلى شەيخنىڭ يۈزىنى دەپ رەۋان.
 كۆردىلەركىم، ناقىسۇ زۇننار يوق،
 شەيخدا تەرسا بويى ئاسار يوق.
 تۆرت يۈز ئەسھابىن كۆرۈپ ئول بەھر نۇر،
 ئۆز-ئۆزىدىن سائەت ئول قىلدى تەفۇر.
 گەھ خەجالەتتىن قىلىپ ئول جامى چاك،
 گەھ نەدامەتتىن قىلۇر ئول شەيخ پاك.
 گەھ تۆكەر ئېردى كۆزىدىن قانىنى،
 گەھ نېتەرەمەن دەپ ئەيتۇر جاننى.
 ھىكمەتى قۇرئان ئەسراۋ خەبەر،
 خاتىرىدىن كەتمىش ئېردى سەر بەسەر.
 جۈملە ئەسھاب يىغلايدىلار ئولزەمان،
 قىلدىلار شۇكرانە ئۇچۇن جان فىشان.

شەيخقە ئەيدى: «چارە قىلغىل كۆيدى جان، مەن سېنىڭ ئىشقىڭدا بولدۇم بىنىشان. يولنى كۆرگۈزگىل ماڭا، ئەي رەھنە ماي، ئەرز قىل ئىسلامنى، مۇئىمىن بۇلاي.» ئەرز قىلدى شەيخ ئاڭا ئىسلامنى، شەرھ قىلدى ھەرنەكسىم ئەللامنى. چۈنكى بولدى ئېرسە ئول ئەھلى ئىمان، كەشىق بولدى ئاشكاراۋۇ نىھان. زەۋق ئىمان تاپتى ئېرسە بەرقەرار، بىر مۇھەببەت بولدى ئولدەم سەد ھەزار. نەچچەلەرگە بەردى دەرد ئۇستىدە رەنج. نەچچەلەرگە بەردى گەنج ئۇستىدە گەنج، قىز دەيدى: «ئەي شەيخ تاقەت بولدى تاق، تاقەتىم يوق تۇرغالى دەردۇ فىراق. قويدى ئۇشبۇ خاكدا نې پۇر سەدائ، ئەلئۇندائ، ئەي شەيخ ئالەم، ئەلئۇندائ! رەھىم ئېتىپ مەندىن كەچۇر، ئەي پىرراھ، بول ماڭا مەھشەر كۈنىدە ئۇزۇر خاھ.» ئۇشبۇ سۆزنى ئەيدىكىم، قىز بەردى جان، بولدى ئول مەجرۇھ خەستە بىنىشان. يۈزىگە ئول مەھلىقا تارتتى نىقاب، گوپىيا كىردى بولۇتغە ئافتاب. قەترە ئىدى ئول ھەقىقەت بەھرىدىن، تامدى ئول دەرياغە بوردى زەمىن. ئول نېچۇككىم، قويدى بۇ فانى جەھان، بىز ھەم ئاخىر قويغۇمىزدۇر بىگۇمان. ئۇشبۇ دەرگاھ بىس، ئەجەب دەرگاھ ئېرۇر، ئول كىشىكىم، بىلگەي ئول ئاگاھ ئېرۇر. رەھمەتى نەۋمىد ئەگەر ئول ئەمىنىدەت، جۈملەئى غەمكىن بۇ يولدا بۇ سىغەت. نەفس قاچان بۇي ئېلتۇر ئول ئەسراردىن، زۇلمەتى نەفئ ئالماس ئول ئەنۋاردىن. نەفس - كۆڭۈل بىرلە مۇخالىق ھەر مەھال، سۇلھ قىلماسلار مەگەركىم ھېچ ھال.

ھېچ كىشىگە فىلماس ئېردى گۇفتىگۇي. ئەيتۇر ئېردى: «ئەي كەرىما كارساز، دەردىمە دەرمان بەر، ئەي دانايى راز. مەن بەسى گۇمراھ ئىكەنمەن بىلمەدىم، لۇتق بىرلە ئەفۇ قىلغىل، ئەي كەم. بىلمەيمىن قىلدىم ئەگەرچە كۆپ جەفا، سەن كەرەم بىرلە ماڭا قىلغىل ۋەفا. روزى قىلغىل ئاشىقۇ جانبازنى، ئول ۋەلىيۇ سادىقۇ ھەمرازنى.» شەيخ تاپتى ئېرسە ھاتىقىدىن خەبەر، «مەئشۇقۇڭغە ھەم ھىدايەت بەردىلەر. ئول داغى ئىچتى يەقىنلىق شەرىبەتى، كەتتى ئاندىن ئول زەلالەت ئىللەتى، يانغىل ئول مىسكىن بولۇپدۇر خار - زار، ئىشقى ئوتىدا ئول بولۇپ پەرۋانە ۋار. يانغالى ئوغرادى ئول شەيخى جەھان، قىلدى ئەسھابلار يەنە ئاھۇ فىغان. جۈملە ئەسھاب ئايدىلار: «ئەي پاكباز، ئەھد - پەيمانىڭ قېنى، ئەي ئەھل راز؟» شەيخ ئۇلارغە بەردى قىز ھالىن خەبەر، سىر نە ئېرىمىش جۈملە ئاندىن بىلىدىلەر. شەيخۇ ئەسھاب رۇمغە بولدىلار رەۋان، ئۇچرادى ئالدىغە ئول ماھى جەھان. زەئفراندەك بولۇپ ئول زىبىيا نىگار، گۈل يۈزىگە ئولتۇرۇپ گەردى غۇبار. سەر بەرەھنە، تەن بەرەھنە، جامە چاك، شەيخنى كۆرگەچ ئاھ ئۇردى دەرد ناك. يىغلادى شەيخنى كۆرۈپ ئول زار - زار، بىلمەدىم ھالىكىنى، ئەي سەرگەشتە يار. شەيخ ئاياغغە رەۋان قويدى باشىن، جوپبار ئەتتى كۆزىدىن قان ياشىن. ئەيدى ئول سائەتدە، ئول مىسكىن جەۋاب، شەيخ ئانىڭ يۈزىگە قىلدى دىيدە ئاب. گەرچە فۇرقەت بىرلە كۆردىلەر جەفا، ئاخىرى ئەھدىغە قىلدىلار ۋەفا.

www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر تىلىدىكى بىلىم

بولدىلار ھۇد ھۇد قاتىدا سايەبان.
 كۆردىلەر بۇ يولدىن ئۆزگە يوق گۈزەر،
 ھالى خۇشتۇر، ئۆلكەسى ھەم پاكىتەر.
 بەس، ئەجايىب ھېچ كىشى سەيىر ئەتمەگەن،
 ھېچ كىشىنىڭ ئەقلى - فەھمى يەتمەگەن.
 كۆردىلەر كىم، يول يىراقۇ يۈك ئاغىر،
 يول ئوزۇقى كەمرەكۇ مەركەب ياغىر.
 بىر قۇش ئەيدى: «بۇ ئەجەب يول پۇرخەتەر،
 بىز قىلالى بىلىگەنم ەۋندىن گۈزەر.»
 ھۇد ھۇد ئەيدى: «سەن ئەزىمدۇر پادىشاھ،
 بىل ئانىڭكى ۋەھىمدۇر بۇ خەۋق راھ.
 تائەتنىڭ خالى ئەمەسدۇر بىر خەسىي،
 قىلدى كۆر ئىبلىس ھەم تائەت بەسىي.
 قىلدى ئېرسە تائەتنى ئول بەھا،
 ئۆزى مەلئۇن بولدى تائاتى رەھا.
 تائەتنىڭنى قويىمە زىنھار، ئەي فۇزۇل،
 قىلمە مىننەت تائەتنىڭ بولماس قەبۇل.
 بەندەگە تائەتتىن ئۆزگە يوق ھۇنەر،
 بىئىبادەتتىن كۆپ ئارتۇق گاۋۇ خەر.
 خالى بولمە تائەتتىڭدىن بىر زەمان،
 چۈن تاپاي دېسەڭ بۇ دەۋلەتتىن ئەيان.
 جەھد قىل تائەتخە مۇرغى باخەبەر،
 تا سۇلەيماندىن ساڭا يەتكەي خەبەر.»

× ×

كېچە بىرلە با يەزىدى راھبەر،
 خالى كۆردى باڭ غەۋغادىن شەھەر.
 گويمىيا كۈندۈزكى كۈندەك ئاقتاب،
 كۆكدە يۇلدۇزلار چىقىپدۇر بىھساب.
 ئول كېچە بىدار بولدى شەيخى گەشت،
 خالى كۆردى خەلقدىن سەھراۋۇ دەشت.
 ھالەتى پەيدا قىلىپ شەيخى جەھان،
 شورىشى جانىغە تۇشتى ئول زەمان.
 ئەيدى: «بۇ رىقئەت ساڭادۇر ئەي ئىلاھ،
 يوق بىسانىڭ ئىچرە بىر مۇشتاق راھ.»
 ھاتىقى كەلدى ئاڭا ئەيدى خەبەر،

× ×
 جەمە بولدى جۈملە قۇشلار ئول زەمان،
 قىلغالى يەتتىلەر ئول دەم تەرك جان.
 چۈنكى سىمۇرغ ئالدى ئانىلاردىن قەزار،
 بىر مۇھەببەت بولدى ئول دەم سەد ھەزار،
 قىلدى قۇشلار ئول زەمان ئەزىمى دۇرۇست،
 ئۇشۇبۇ يولنىڭ فىكىرىدە چالاک - چۇست.
 كامىلى كېرەك بۇ يولنى بىلىگەلى،
 ئۇشۇبۇ يولنىڭ مۇشكىلىن ھەل قىلغالى.
 ئۇشۇبۇ يولنى بىلىگەلى رەھبەر كېرەك،
 ئۇشۇبۇ كىم شۇەرگە ئەجەب لەشكەر كېرەك.
 چابۇكى كېرەك ئەجايىب سەر فەراز،
 جۈملە ئالەم شەھلەرىدىن بىنىياز.
 قىلغامىز ئانىڭ يولىدا جان نىسار،
 بولغامىز ئانىڭ يولىدا خاكسار.
 سايەسىدىن زەررەنى تەگسە ئەسەر،
 ھەر بىرىمىز بولغامىز ساھىب نەزەر.
 جەمە بولۇپ قىلدى قۇشلار مەشۋەرەت،
 تاپمادىلار بىر شەھى ئالىي سىفەت.
 ئەيدىلەر: «قۇرئە سەلالى دەرمىيان،
 كىمگە چىقسە بولسۇن ئول شاھى جەھان.»
 ئۇشۇبۇ سۆزدە ئېرىدىلار كىم، كەتتى ھۇش،
 جۈملەسى بولدىلار ئول سائەت خەمۇش.
 ئېدىلار، بۇ فىكىر ئىسچىنىدە ئىنتىزار،
 قۇرئەدىن تاپىي كۆڭۈللەرى قەزار.
 قۇرئەدە ھۇد ھۇدنىڭ ئانى ئول زەمان -
 چىقتى، ئېرسە جەمە بولدى سىر بەيان.
 شاھ بولدى ھۇد ھۇدى ئالىي مەقام،
 ئەمىرى ئاستىن بولدىلار قۇشلار تەمام.
 ئەيدىلەر ھۇد ھۇدغە: «ئەي شاھى جەھان،
 ھەر نىكىم دېسەڭ قەبۇل ئەتتۈك بەجان.
 بولدى ئول سائەتدە ھۇد ھۇد تاجىدار،
 خىزمەتدە ئېردى قۇشلار ئىنتىزار.
 جەمە بولدى جۈملە قۇشلار بىر زەمان،

ھېچ كىشىگە بەرمەدى شەھ بۇ خەبەر.
 ھەزرەتى ئانداغ قىلىپدۇر ئىقتىسادا،
 بەس، قاچان يول تاپغاي ئاندا ھەر گەدا.
 ئەيدى: «دەرگاھىم ئېرۇر ئول مەھزى نۇر،
 ئەھلى غەفلەت بۇ ئىشىكىدىن دۈرەدۇر.
 ساقلادىلار بۇ ئىشىكىنى سەد ھەزار،
 مىڭدا بىرى تاپتى بۇ دەرگاھى يار.»

كى تون تاپماي يامادىمۇ ياماغلار؟
 ئانىڭ يولىدا كىم، ئەمگەلسە مۇنداغ،
 خۇدايمغە مۇنىڭدەك سۆزلەر ئۇستاغ،
 بۇ ئۇستاغلىقنى ئاسان تاپمادى ئول،
 رىيازەت تارتغانىدىن تاپتى بۇ يول.
 كەل ئەمدى، ئىبن يۇسۇف، تارت رىيازەت،
 ساڭا داغى ئىدىم بەرگەي ھىدايەت.

× × × ×

بار ئېردى بۇرنا بىر دىۋانەئى خار،
 كى تون تاپماي يۇرۇر ئېردى بولۇپ زار.
 بەناگاھ كۆردى تۈلكى جۇببەلىغى،
 ئەجەب سىپاھىيۇ ئىككى سىلىغىنى.
 كۆزىن كۆككە تىكىپ ئەيدى: «ئىلاھى -
 سەن ئوقسەن بارچە مۇڭلۇغلار پەناھى.
 ماڭا داغى مۇنىڭدەك جۇببە بەرگىل،
 يوق ئېرسە مېنى دۇنيادىن كۈتەرگىل.»
 ئوشۇلدەم كەلدى ھاتىغىدىن بىر ئاۋاز:
 «يېتەر كۈننىڭ ئىسسىغى، قىلمە كۆپ ناز.»
 دېدى: «ئىسسىغىدا كۈندۈز ئولتۇرايىن،
 كېچە بولسە ساۋۇققە نە قىلايىن؟

يەتتە يىل كەئبە يولىدا رابىئە،
 بەس، رىيازەت تارتتى ساھىب ۋاقىئە.
 ھېچ يۈرۈمەدى ئاياغى بىرلە يول،
 جەھنەكى بىرلە تەيانىپ باردى ئول.
 بەس ئەجەب سۇلتان ئىدى ئول رابىئە،
 بىلىگەي ئانى بولسە ساھىب ۋاقىئە.
 بۇ رىيازەت بىرلە يول بارۇر ئىكەن،
 كۆردىكىم، تۈرلۈك تۆكۈلۈپدۇر تىكەن.
 ئېردى ئەزمايمىش ئۇچۇن بۇ شىۋەلار،
 ئاشىقى سادىق تىكەندىنمۇ يانار.
 ئىمتەھان ئۇچۇن تۆكۈپدۇر خارنى،
 يانغامۇ دەپ ساھىبى ئەسرارنى.
 رابىئە كۆرگەچ تىكەننى شادمان،
 قىلدى رىغىبەت بۇرناغىدىن ھەم رەۋان.
 كەئبەنى تەۋىق ئەتتى ئەيدى زۇلجىلال:
 «ھاجەت ئېرمەس ئەرز قىلماق ئۇشېۋ ھال.
 قىل مېنى بۇ كەئبە ئىچرە بەرقەرار،
 ئەي، مېنى ئۆلتۈرمەگىل بىگانه ۋار.
 بولماغۇنچە رابىئەدەك ھەقىقەت،
 تاپماغابىسەن نەفس ئىلكىدىن خەلاس.»
 ئىبن يۇسۇفكە ئاچىڭ ئاسارى دىن،
 زەررەئى بۇيى دەمى ئەتتارى دىن.
 ئىبن يۇسۇفكە ئاچىڭلار راھنى،
 كۆندۈرۈڭلار يولغە بۇ گۇمراھنى.

× ×

قەچانغە تەگىرۇ مۇنداغ زار ئېتەرسەن؟
 ماڭا تون بەرمايۇ دىل داغ ئېتەرسەن؟
 تۇرۇپ ئېردى ھەۋادىن كەلدى بىر ئۇن:
 بىرەلى جۇببەكىم، سەبىر ئەتكىل ئون كۈن.»
 بولۇپ مەجنۇن كەبى كۆڭلى پەرىشان،
 ياخۇ تۈلكە جۇببە بەرگىل ياخۇ بۇلغان.
 قەچان بولغاي بۇ ئون كۈن تەيۇ يىغلاپ،
 تۇرۇپ ئېردى ئوشۇل مۇھلەتنى ساقلاپ.
 تەيۇ ئولتۇرمىش ئېردى كۆڭلى غەملىغ،
 كېتتۇردى جۇببەكىم، يۈزمىڭ يەماغلىغ.
 رەۋان قارماپ ئانى ئالدى ئىلىككە،
 ئەجەب ئۇستاد ئىشىشىسەن دۈرۈزلىككە.
 ماڭا تون بەرمەيۇ كۈنۇ جۇۋادىڭ،
 بۇ ئون كۈندە بۇلارنىمۇ يامادىڭ.
 خەزىنەگە مەگەر ئوت تۇشتى ئوخشار،

بىر كىمەرسە قىلغان ئېردى كۆپ گۇناھ،
 يازۇقىدىن تەۋبە قىلدى تاپتى راھ.

شەيخ ئەيتتى: «ئەي جەۋان مەردى ئىشىقتە مەن ئۇلارغە ئول سەبەبىدىن مۇختەلىم. مەن ئۇياتۇرمەن ئۆزۈمدىن ھەر زەمان، بۇ مۇھەببەت خانەدە بولدۇم نەھان. كىم بۇ يولدا دايمىما ئاگاھ ئېرۇر، سەن يېقىن بىلىگىلىكى، مەردى راھ ئېرۇر. خارلىقنى قىلماغۇنچە ئىختىيار، ئاخىرەتنىڭ ئىززەتىنى قايدىن تاپار؟ بولماغىل سەن ئۇشبۇ يولدا خۇد پەرەس، خۇد پەرەستلەرنىڭ يولى بۇ يول ئەمەس. دەلۇ ئىچىندە لەبەلەرىڭدۇر بىقىياس، سەن ئانى سىندۇرغىل ئاخىر ھەقشۇناس. ئەي مۇرەققەد پوش ئېرۇر بۇ زاھىرنىڭ، كىمىر تەرسادۇر سېنىڭ بۇ باتىنىڭ.»

× ×

قازىغە كەلدىلەر ئىككى خىرقەپۇش، بەس غەزەب بىرلە ئىكەۋلەندۇر خۇرۇش. قازى ئەيدىكىم: «سىلەرگە ئار - نەڭ، سوفىلارغە لايىق ئېرمەس ھەرب - جەڭ. بۇ تەھەممۇل خىرقەسىنى كىيىدىڭىز، ئەيىب ئېمەسمۇكىم، خۇسۇمەت قىلدىڭىز. بۇ خۇسۇمەتنى ئىلىكىكە ئالساڭىز، بەس، كېرەككىم خىرقەڭىزنى سالساڭىز. مەن مەگەر قازى ئەمەسمەن مەئىنەۋىي، بۇ مۇرەققەدنى ئۇياتۇرمەن قەۋىي. دەئۇىي بولسە سىزىلەرگە مەيداندىن، باش بېرىپ، كەچمەك كېرەك بۇ جاندىن.»

× ×

سوفىمى بار ئېردى بەس، ساھىب نەزەر، شەھەر ئىچىندە بەس ئەزىزۇ مۇئەبەر. ئەيدى: «بىر ئەتتار ئىدى شەكەر فۇرۇش،

نەفس يەنە قۇۋۋەتلەنىپ ئېلىتتى ئانى، ئالدى ئول مەسكىنىدىن ئاخىر تەۋبەنى. كىردى فاسىقىلار يولغە نەچچە كۈن، ئاقىبەت بولدى پۇشەيمان ئول زەبۇن. بەس، خەتا قىلدىم تەيۇ يىغلادى زار، تەۋبەغە كەلدى، ئايۇركىم: «بىرۇ بار. قىل مېنى بۇ تەۋبە ئىچرەلەر مۇقىم، لۇتق ئېتىپ بەرگىل ماڭا راھى مۇقىم.» مەردى مۇقتەد ياتمىش ئېردى ئول زەبۇن، ئاخىرى ئېلىتتى يەنە ئىبلىسى دۇن. ئول زەمان كەلدىكى ھاتىغىدىن بىر ئۇن: «ئەي، ھەۋا نەفس ئىلىكىدە بولغان زەبۇن. ئەمدىكىم كەلسەڭ ئۇچۇقدۇر ئۇشبۇ يول، تەۋبە قۇبغى بىدىيك ئېرمەس، ئەي فۇزۇل. ھاتىغى كەلدىكى كۆپ قىلدىڭ جەفا، بىز سېنى بەك تۇتمادۇق قىلدىق ۋەفا. بولدى يازۇقدىن پۇشەيمان ئاقىبەت، ئىدى يوق بۇ ئىشدىن ئۆزگە ھاسىلەت.» باش قويۇپ، يىغلاپ ئەيتتى: «ئەي خۇداي - ئەمدى ھېچ بارغۇ يېرىم يوق نە قىلاي؟ قايسىبىر فەزلىڭنى ئەيتاي، ئەي ئىلاھ، ئىبىن يۇسۇفكە ئاچاپەر ئۇشبۇ راھ.»

× ×

شەيخ شەبلى ئېردى مەردى باخەبەر، غايىپ ئولدى، نەچچە كۈن تاپمادىلەر. تاپتىلار ئاخىر ئانى مەيخانەدە، ئولتۇرۇر ئېردى مۇھەببەت خانەدە. بىئەدەبلەر سۇھبەتدە ئولتۇرۇپ، شەيخ يىغىلار ئېدىلار سۇھبەت قۇرۇپ. سايدىلى سوردىكىم: «ئەي شەيخى جەھان، نېئىنايەت سىزگە بۇ نەر دامەنان؟» ئەيدىكىم: «بۇ قەۋم ئېرۇر بەس، بىئەدەب، سىز ئۇلارغە جەمە بولغايسىز ئەجەب.»

ھاتىسى كەلدىكىم، ئول قىلدى غەلەت. مەن كەرەم بىرلە قىلۇرمەن مەرھەمەت. قۇل ئېرۇر، نادان بىلىمەس يولنى، خاچە ھېچ مانىپ قىلۇرمۇ بەندەنى. ئول سەنەم دەپ ئېيتۇر ئېردى ياسەمەد، تاپتى ئىن قۇربەت، سەئادەت تا ئەبەد. بەس ئەجەب دەرگاھ ئېرۇر بۇ سەرمۇئاف، بەئزەلەر خۇدسىزغە سەبىر يوق مۇئاف. نەچچەلەرگە بەردى دەرد ئۇستىدە رەنج، بەئزەلەرگە بەردى گەنج ئۇستىدە گەنج.

× ×

مىسر ئېلىنىڭ شاھى ئېردى نامدار، شاھغە مۇفلىس ئېردى تاجدار. ئەيدىلەر بۇ ئىشنى ئول دەم شاھغە، شەھ كىشى ئىبەردى ئول گۇمراھغە. كەلدى ئول سائەتدە شاھنىڭ ئاشىقى، كۆردى بۇ دەئۇئا ئەمەسدۇر لايىقى. شەھ ئەيتتى، تۇشتى غەۋغا دەرمىيان، ياخو جان بەرمەك كېرەك يا ئالسە جان. چۇن ھەقىقەت ئاشىق ئېرسەك بىقەرار، ئىككى ئىشدىن بىرنى قىلغىل ئىختىيار. يا بۇ ئەلدىن چىقىغىلۇ قىلغىل سەفەر، يا مېنىڭ ئىشقىمدا سەن جانىڭنى بەر. چۇنكى ئاشىق ئېرمەس، ئېردى نابىكار، باش ئالىپ كەتمەكنى قىلدى ئىختىيار. شاھ ئىشتىپ ئەيدى: «بەس نادان ئېرۇر، سادىق ئېرمەس دەئۇبىسى يالغان ئېرۇر.» باش ئالىپ كەتتى ئوشۇلدەم نابىكار، ھاجەت ئېرمەس ئېردىكىم، ئول بىگۇنار. شاھ ئەيتتى: «ھاجەت ئول ئاشىق ئەمەس، كىم مېنىڭ ئىشقىمدا ئول سادىق ئەمەس. باش كېسەرنى قىلسە ئېردى ئىختىيار، بولغاي ئېردى خۇسرەۋى ھەم تاجدار.

ئالغۇچى بارمۇ دەيۇ قارى خۇرۇش.» ئەيدى: «مەن ئەرزان ساتارمەن، ئەي ئەخى.» سوفى ئەيدى: «ھېچكە بەرگىل ئەي سېخى. ھېچكە بەرسەك مەن ئالۇرمەن بەس، تىلىم، گەر بەھا قىلساك ئاڭا يەتمەس ئىلىم. ئول كىشى ئاچچىغلاپ ئەيدى: «ئەي گەدا، ھېچكە ھېچكىم نەرسە بەرمەس جۇز خۇدا.» ھاتىقى كەلدىكى مەن - مەن بەرگۇچى، ھېچنىمە ئالماي ھېچكە بەرگۇچى. چۇن يايىلدى ئاقتابى رەھمەتم، ھېچنىمەسىز كىيدۇرۇرمەن خىلىئەتم. رەھمەتمنى كۆرگەن ئۇچۇن بۇ ئىتاب، قىلدى ئۆز پەيغامبەرگە بىھەساب. كېچە بىرلە ھەزرەتى روھۇلئەمىن، ھەقدىن ئىشمتتى ئوشۇل لېك ئۇنىن. قايسى بەندەدۇر ئەيدىم بەردى جەۋاب، جىبەرئىل ئانى كۆرەر دەپ ئارزۇلاب. ئول نە يەردەدۇركى، كۆرسەم دەپ ئانى، بەس، ئۇلۇغ كۆردۇم ئانىڭكى فەزلىنى. جىبەرئىل تاپمادى كەزدى بەھرۇ بەر، ئول كىم ئېركىن، تاپمادى ئاندىن خەبەر. ياندى، ھەزرەتغە ئايۇر، ئەي بەر كەمال، ئىندەگەن بەندەگىنى كۆرگۇز بۇ مەھال. ھەق تەئالا ئەيدى: «ئەزم رۇم قىل، ئاندا بىر بۇتخانە بار مەئلۇم قىل.» ئەزم قىلدى جىبەرئىلۇ راھبەر، رۇم ئېلىگە باردى تا ئالسام خەبەر. كۆردى رۇمنىڭ شەھرىدە بىر بۇتپەرەست، بۇتغە ھەردەم تابىنۇر، خالى ئەمەس. يا سەنەم دەپ دەمبەدەم چىرلار بۇتىن، جىبەرئىل كۆردى بۇ ئىشنىڭ ھەيرەتمىن. ئەيدى ئول دەم: «ئەي كەرمى زۇلجەلال، بەس ئەجايىب مۇشكىل ئېرۇر ئۇشبۇ ھال.» بۇتپەرەست قىلۇر بۇتغە بۇ خىتاب، سەن ئاڭا لەببەيەك دەپ بەردىڭ جەۋاب.

بۇ كۆڭۈلدە ۋەھمەيۇ جان قالماسه. بولغاسەن ئاندىن بۇ يولغە سازۋار، دەئۋەئى ئىشقى قىلساڭ ئاندىن سوڭ يەرار. كۇفر ئىماندىن رەۋان كەچ قورقماغىل، سەن قەدەم ئۇرغىلىكى ھەرگىز قورقماغىل. نەچچە قۇرقتۇڭ بولغىل ئەمدى شىرنەر، يولغە كىرگىل، قىلماغىل فىكىرۇ دىگەر. پىش كەلسە يۈز تۈمەن ئەقەبە ئەگەر، پاك تۇتماسسەن رەۋان فىكىرۇ دىگەر.»

× ×

بىر كىمەرسە ئەيدى: «نەفسدۇر دۇشمەنم، ھېچ دۇشمەن بولماغاي مۇنداغ ئەزىم. تەرىپىيەت قىلدىم مەن ئانى سالۇ ماھ، بىر زەمان ھەم بولمادى ئول ئاشناھ. بىئۇفالىقدا ئەجايب بەركەمال، يولغە كىرگۈزەلمەدىم مەن ھېچ ھال. سەن كىچىك ئېركەن ئىدىم پەندىمىنى ئال،» ئەيدى: «گۈدەك پەندىڭ ئالماقدۇر مەھال. مەن قاچان ئەقلىمغە كەلسەم ئىندە كەل، مەن ئالاي پەندىڭنى قىلمايىن جىدەل. سەبىر قىلدىم تاكى بىلىدىم خۇش جەۋان، ئىندەدىم، ئەي تۇر نارى، ئەي ناتەۋان. بۇ جەۋانلىق ھالەتى دىۋانەلىق، ياش قەۋىغە يەتسە تۈزەلۇر قىلىق. مەن ئۇلۇغلار سانىغە يەتسەم كېلەي، ھەرنەكىم فەرمانلاساڭ سۆزگە كىرەي.» ئاخىرى بولدى ئو شۇلدەم بىر ھەرق، تەندە قۇۋۋەت قالمادى بولدى زەئىنى. ئۇمرى ئاخىر بولدى ئانىڭ بۇ سەفەت، قىلمادى غەفلەتدىن ئۆزگە ھاسىلەت. نەفس ئېرۇر ھەم كافىرۇ ھەم گاهىل ئىت، ھېچ خەلاسىغە كەلمەيدى بۇ نەفس زىشت. مۇختەلىتدۇر بۇ قەۋەسدە ھەرزەمان،

× ×

ھۇد ھۇد ئەيدى: «ئەزىرايى ئول زەمان، بولماغاي ئاشىققە ھەرگىز فىكىر جان. تەرك جان قىلماسه قايسى ئىشقى باز، خاھ ھەقىقى بولسۇنۇ خاھى مەجاز. دۇشمەنىڭ جاندۇر قىل ئەمدى تەرك جان، چۈنكى جاناندىن تاپاي دېسەڭ نىشان. بەندەدە جاندۇر ئانى ئېسار قىل، سەن ئۆزۈڭنى قابىلى دەرگاھ قىل. ئېسەلەركىم، تەرك قىل ئىماننى، كەچ تەيۇ جانان ئۇچۇن بۇ جاننى. جانۇ ئىماندىن رەۋان كەچ ئول زەمان، قىلغىل ئول جانان ئۇچۇن بۇ تەرك جان. كىمكى ئەيسە بۇ سۆزۈڭدۇر نا رەۋا، سەن ئەيىتمىغىل ئىشقى يولىدا رەۋا. كۇفر - ئىمان بىرلە ئىشقىنىڭ نەئىشى، تەلبەنىڭكى جانى بىرلە نە ئىشى. ئىشقىغە سەرمایەنى دەرد دىل كېرەك، مېھنەتۇ غەم - غۇسسەئى مۇشكىل كېرەك. ساقىيا، جانۇ جىگەرنى قان قىل، دەرد ئىشقىڭ بولمەسە نادان قىل. ئىشقى ئوتى ئانداغ كېرەك كۆيدۇرسە جان، قالماسه زەررە ھىجابۇ دەرمىيان. زەررە ئىشقى ئارتۇق ھەمە ئافاقدىن، دەردى ئىشقى ئارتۇق ھەمە ئۇششاقدىن. قۇدىسلاردا ئىشقى باردۇر، دەرد يوق، ئىشقىغە ئادەمدىن ئۆزگە فەردە يوق. ئىشقى مەغزى كائىنات ئېرۇر مۇدام، چۈنكى بۇ ئىشقى دەردسىز بولماس تەمام. ئىشقى دەردى كىمگە بولسە ئۇستۇر، كۇفر ئىماندىن بۇ سۆز بىمگانەۋار. ئىشقى ئاچار بۇ مۇنكەشىڭكە راھنى، فەقر ئېلىتۇر كۇفرىغە ئىماننى. چۈنكى سەندە كۇفر ئىمان قالماسه،

ئول تىكەن يۈكلەتكەنسىدىن مۇنغەئىل.
شاھ ئىنىداپ قىلدى پىرنى مەرھەبا،
ئەيدى: «ئەي پىر قورقماغىل سەن ئاشنام
كەل تىكەننىڭنى بەھا قىل مەن كۆرەي،
ھەرنەكىم ئەيساڭ ئىلكىڭدە بېرەي.»

پىر ئەيتتى: «ئون مىڭ ئالتۇن قىيمەتى،
بۇرنا مۇنداغ ئېرمەس ئېردى قىيمەتى.
شەھنىڭ ئىلكى تەككەن ئۇچۇن ئۇشبۇخار،
بولدى ئانىڭ قىيمەتى ئون مىڭ دىنار.»
بىر نەزەردىن تاپتى ئول دەۋلەتنى پىر،
ئول سەبەبىدىن بۇسۇز ئىدى دىلپەزىر.
خۇشلانىپ پىرنىڭ سۆزىدىن شەھرى يار،
بۇ تىكەنگە بەردى ئول ئون مىڭ دىنار.
با نەزەر بولساڭكى ساھىب دەۋلەتى،
لاجەرەم مەنزۇرغە يەتكەي دەۋلەتى.
ئىسىن يۇسۇفكە قىلىڭلار بىر نەزەر،
ئول داغى تاپسۇن بۇ يولدا بىر زەفەر.

× ×

قىلدى مەھمۇد بىركۈن ئاۋ ئۇچۇن سەفەر،
كۆردى بىر مىسكىن يەتىمىنى بىپەدەر.
ئولتۇرۇپ دەريا لەبىدە ئىنتىزار،
كۆزلەرى گىريان بولۇپ بىسچارەۋار.
دەرياغە قارماق سالىپ يىغلاپ تۇرۇپ،
بىر بالىق تۇتغايچۇ مەن دەپ، كۆز تۇتۇپ.
بەس، ئەجەب غەمكىن بولۇپ ئول خەستەدىل،
مېھنەت ئوتىدا كۆرۈپ سەرگەشتەدىل.
شاھ سوردىكىم: «نې بولدىڭ، ئەي فەقىر،
نە ئۇچۇن مۇنداغ بولۇپدۇرسەن ھەقىر؟»
گۈدەك ئەيدى: «ئەي ئەمىرى پۇرھۇنەر،
يەتتە باش يەتىم قالىمىز بىپەدەر.
تۇل ئانامىز بار زەئىفۇ ناتەۋان،
نە تونى بار كىيىگەلى، نە ئاشۇنان؟
بىر بالىق تۇتغايچۇ مەن تەيۇ مۇدام،

ئول جۇدا بولماس مەگەركىم، چىقسەجان.
نەفسىڭ ئىتىدۇر، سەن ئانىڭ كەمتەر قۇلى،
ئىت قۇلى سەن، ئىت قۇلى سەن، ئىت قۇلى!
نەفس ئىتىنى سەمرۇتەي دەپ دەر - بەدەر،
ئاتىبەت ئىتىدەك ئۆلەرسەن بىخەبەر.
يۇگىرۇك ئات ھەر نېچكەكىم يۇگىرۇپ چىقار،
ئىت كېيىن قالماسكى ئاللىدىن چىقار.
ئۆلتۈرەي دەپ ئۇشبۇ ئىتىنى قارىلار،
ئۆلدىلەرۇ، ئۆلدىلەر ئۆلەدىلەر.
نەفسىڭ ئېرۇر بىر بۇتۇ سەن بۇتپەرەست،
بۇتنى سىندۇرساڭ بولۇرسەن ھەقپەرەست.

× ×

قىلدى مەھمۇد بىر كۈن ئاۋ ئۇچۇن شىكار،
لەشكەرىدىن ئايرىلىپ تۇتتى كەنار.
كۆردى بىر پىرى تىكەنچى ناتەۋان،
مەركەبى يىقىلىپ باقار ئۇيان - بۇيان.
ئەيدى مەھمۇدغە ئەبۇشقا: «ئەي سەۋار،
بۇ تىكەن، مەركەبىنى سەن مۇندىن چىقار.
كۆرۈنۈر قۇتلۇغ يۈزۈڭدىن بۇ نەسب،
سەن ماڭا لۇتى ئەيلە بولماسسەن غەرىب.»
تۇشتى ئول سائەت ئاتىدىن شەھرى يار،
يۈكلەدى يۈكىنى، سۆيۈندى پىركار.
قىلدى ئېرسە ئول ئەبۇشقانى رەۋان،
بەگلەرگە ئەيدى مەھمۇد ئول زامان.
ئەيدى: «بىر پىرى ماڭا يۈكلەتتى خار،
يول ئۆزە تىكەنى يىقىلىپ ئىنتىزار.
يول يەقاسىغە تۇشۇڭلار پىرى راھ،
ئۇشبۇ يول بىرلە كېلۇر كۆرسۇن سىپاھ.»
ئۇشبۇ سۆزدە ئېرىدىلاركىم يەتتى پىر،
كۆردى شەھنىڭ بارگاھىنى بىنەزىر.
قالدىكىم ھەيران باقىپ ئول پىرى راھ،
تەخت ئۆزە مەھمۇد، يانىدا پۇر سىپاھ.
كۆرگەچ ئوق مەھمۇدنى پىر بولدى خىجىل،

سوردىلار ئۇشبۇ يەتمىدىن ئەل سوئال: «ئەي يەتمىم ① قايدىن كەتۈردۇڭ بۇكەمال؟» گۈدەك ئەيدى: «ئۇشبۇ شەھ قىلدى نەزەر، كۆز ئۇچى بىرلە يىراقىدىن بۇ قەدەر. بىر نەزەردىن ئارتتى ئۇشبۇ دەۋلەتمىم، كۈندە كۈنگە ئارتتى مېنىڭ ئىززەتمىم. كىمگە تەگسە بۇ ئەزىزنىڭ سايەسى، تاپغاي ئول ئىككى جەھان سەرمايەسى.» تەگمەگۈنچە تا ئېرانلاردىن نەزەر، تاپماغاي سەن ئۆز ۋۇجۇدۇڭدىن خەبەر. ئىبن يۇسۇفكە ئاچىڭلار راھنى، كۆندۈرۈڭلار يولغە بۇ گۇمراھنى.

× ×

خاجەئى بار ئىدى بۇرنا نامدار، شەھ ئانى ئۆلتۈرگەلى يەتكۈزدى دار. مىڭ ئوقۇبەت بىرلە تۆكتىلەر قانىن، كۆز سالىپ ئۆتتى ھەبىبى ئەنجەمىين. سۇفمى كۆردى تۇشىدە سەر فەراز، خۇنىغە ئۇچماق ئىچىندە ئەجزۇ ناز. سوردى: «قايدىن تاپتىڭ ئۇشبۇ ئىززۇجاھ؟» خۇنى ئەيدى: «ئول ھەبىبى بەھرى راھ.» ئەيدى: «قانم بارادۇر سۇدەك ئاقىپ، بىر نەزەر بىرلە ماڭا ئۆتتى باقىپ. بىر نەزەر قىلدى ماڭا ئول پىرى راھ، دەفتەرىمىدىن مەھۋى قىلدىلار گۇناھ.» بەس، قەدەم تۇر ئۇشبۇ يولدا راھبەر، راھبەرسىز ھېچ كىشىگە يوق گۈزەر. ئەي بەرادەر راھبەرسىز چارە يوق، ئىبن يۇسۇفدەك زەئىق بىچارە يوق.

دەريا قىرغىنىدا تۇتۇپدۇرمەن مەقام. مەن ئېرۇرمەن بىر يەتمى ئاھىگر، بۇ ئۇمىددا ئولتۇرۇپمەن ھۈنتەزىر. بىر بالىق تۇتسام بىناگەھ مەن زەخىر، بۇ مىننەت ئاندىن قىلۇرمەن، ئەي ئەمىر. شەھ بۇ سۆزنى ئىشىتىپ ئەيدى: «يەتمىم، بار ساڭا ئورتاق بولۇرغە نىيەتمىم.» ئول يەتمىم ئەيدى: «نە ھەددىم بىرلامەن، سەن مەگەرلۇتقى ئەتسەڭ ئورتاق بولغامەن.» شاھ رازى بولدى، ئېرسە ئورتاقىن، ئىلكىگە ئالدى يەتمىنىڭ قارماقنى. سالىدى قارماقنى ئوشۇل شاھى جەھان، دەريادىن يۈز بالىق ئالدى بۇ زەمان. شەھ يەتمىگە ئەيدىكىم: «قارماقنى ئال، كۆرمەگەيسەن ئەمدى مۇندىن سۇڭ زەۋال.» بىر نەزەر قىلدىكى ئول ساھىب كەرەم، كۈندە يۈز بالىق ئاڭا بولمادى كەم. شەھ بۇ سۆزنى ئەيدىيۇ بولدى رەۋان، گۈدەك ئەيدى: «ھەسر ئال شاھى جەھان.» شەھ ئەيتتى: «ئۇشبۇ يۈز بالىق ساڭا، سەن داغى يۈز بالىق ئال كەلتۈر ماڭا.» چۈن ئىشىتى ئېرسە گۈدەك بۇ جەۋاب، دەريادىن بالىق چىقاردى بىھىساب. شاھنىڭ ئۆيىگە كەلدى بۇ زەمان، ئورتاقىنى كۆردى مەھمۇد ئول زەمان. قىلدى گۈدەكدىن تەلەبكارى سوئال، ھەمىنىشەن بولماق ساڭا ئۇشبۇ مەھال. شەھ ئەيتتى: «ئورتاقىمدۇر بىل يەقىن، ئول سەبەبىدىندۇر ماڭا بۇ ھەمىنىشەن.» كۆردى ئەل شەھ بىرلە ئانى ھەمىنىشەن، بەس، تەھەپپۇر بولدىلار بۇ ئىشىدىن. قۇرب تاپتى بۇ يەتمى نىك خاھ، تەخت ئۈزە ئالدى ئانى ئول پادىشاھ.

① ئەسلى قوليازمىدا بۇ سۆز «سوئال» دەپ يېزىلىپ قالغان، مەنا ئېتىبارى بىلەن «يەتەتمىم» دەپ ئېلىندى.

× ×

بىر كۈن ئەيدى: «بۇ سەرايمىدەك لەتىقى،
 ھېچ ئىمارەت بولماغاي مۇنداغ زەرىنى.
 زەر نىگار ئېردى ئەجەب قەسىرى بەلەند،
 بەھرە كۆرگۈزگۈچىلەر قىلدى فىسەند،
 مۇنتەزىردۇر ئالەمى خۇد باسەفا،
 ئەي، قىلۇر ئاندا بۇ ئۆمرۈڭغە ۋەفا.
 مەن قىلۇرمەن يۈز تۈمەن ئىلمۇئەمەل،
 نە قىلايىن تاكى كەلسە بۇ ئەجەل؟
 قالسە ناگەھ بۇ سەرايۇ زەر نىگار،
 تۇغماغاندەك بولسە ئاخىر خاكسار.
 مەنزىلىمدۇر گويمىيا باغى ئىرەم،
 تاكى ئايرىلسام بولۇر داغى ئەلەم.»
 ئاقىلى ئەيدىكى: «ھىممەت ئىچرە دۇن،
 گۈلخەن ئېرۇر بۇ سەرايىڭ، ئەي زەبۇن.
 ئۇشبۇ دۇنياۋۇ سەرايىڭ بىر ئاغىل،
 بۇ ئاغىلدا غەفلەت ئىچرە تۇرماغىل.
 بۇ ئالەم گەر بولسە ئېردى دەرمىيان،
 بۇ ئاغىل بولغاي ئىدى بىر بوستان.
 ئاخىرى دۇنياۋۇ زىندان بىر خەراب،
 بۇ خەرابدىن بولغىل ئەمدى ئىجىتىناب،
 سەن ئىشىتىكىل پاك ئىرانلار سۆزىن،
 ئەيدىلەر ئۆلگەندە ئەيتۇرلار ئاتىن.
 سەن ئانىڭدىن كىم بۇرۇنراق يۈز ئەيۇر،
 ئاخىرەتنىڭ يولغىغە، ئەي غەرق نۇر.
 كىمكى تۇرماس ھەق يولغىغە كۆز تۇتۇپ،
 ھېچ ئەرىتماس ئاقىبەت ئۆلگەي جۇنۇپ.»
 ئىبىن يۇسۇفدۇر كەمىنە خاكراھ،
 سەن كەچۈر تەقىسلارنى، ئەي ئىلاھ.

× ×

جەندە پۇشى يول ئۈزەسىدە ياتىپ —
 ئېردىكىم، بىر پادىشاھ كەلدى يېتىپ.
 يىغمادى سۇنغان ئاياغىن جەندە پۇش،
 پىر ئەيتتى: «ئۆتكىل، ئەي ئەبلەھ خەمۇش.

مۇفىسىدى بار ئېردى بىھەد پۇر گۇناھ،
 ئۆلدى ھېچ غەمخارەسى يوق جۇز ئىلاھ.
 تابۇتىنى يول ئۈزە كەلتۈردىلەر،
 زاھىدى ئۆلدەم ئانى كۆردى مەگەر.
 بىلدى ئەيدى، قىلدى زاھىد ئۇيقۇلاپ،
 كۆردى مۇفىسىدى بەسى ئالىي جەناپ.
 يۇرۇر ئول ئۇچماق ئىچىندە مۇھتەرەم،
 كۆردى ئېرسە زاھىدى ئالىي ھىممەم.
 ئەيدى ئول مۇفىسىدغە زاھىد: «ئەي غۇلام،
 سەن نەدىن تاپتىڭ بۇ كۈن ئالىي مەقام؟
 باش - ئاياغ ئالۇدە ئېردىڭ پۇر گۇناھ،
 نە سەبەبىدىن تاپتىڭ ئۇشبۇ ئىززۇجاھ؟!»
 ئەيدى: «بىشەققە تىلىكىڭدىن كىردىڭار،
 باشىم ئۈزۈرە رەھمەتمەن قىلدى نىسار.
 سەن رەھىم قىلمايدىڭ، ئەي ناكار ساز،
 ئول سەبەبىدىن رەھم قىلدى بىنىياز.
 ئىشقا بازى كۆركىنى رەھمەت قىلۇر،
 گەھ قىلۇر ئىنكار، گەر رەھمەت قىلۇر.»

× ×

تۇن يىبەردى ھىكمەتى چۈن پىرى زاغ،
 تۇتتۇرۇپ گۈدەك ئىلىكىگە چىراغ.
 بارۇر ئېدىلاركى بىر پەررەندە سىن،
 ئالغىل ئۆچۈرگىل چىراغىن ئىلىكىدىن.
 تۇتغاي ئول گۈدەكنى، قىلغاي روز گۈزەر،
 نېگە ئۆچۈردۈڭ چىراغىن بىسخەبەر.
 ئالغاي ئول سائەتتە گۈدەكىدىن ھېساب،
 يۈز تۈمەن شەققەت بىلە قىلغاي ئېتاب.

× ×

بىر كىمەرسە ئەيدى: «بىركۇھلۇك سەراي،
 بەس ئەجايىب دىلكۇشايى رەھنەماي.»

ئەيدى: «قاتىلۇرمىز ئەمدى بەخىيەدە،
ئول چۇ باجى راست قىلغاي تەختەدە.

× ×

بار ئېردى بۇرنا بىر دىۋانە مۇھتاج،
تەمام ئۇمرىن كەچۇردى ئول يېلىك - ئاچ.
يۇرۇر ئېردى كېزىپ ئول شەھر ئىچىندە،
گەھى خەندىن بولۇپ ئول قەھر ئىچىندە،
بۇ ئاچلىقىغە بولۇپ كۆڭلى بەسى تار،
قەزاغە ياغدى بىر يامغۇر بىلە قار.
ئانىك ئەسكى كەلامى پاك چىلاندى،
ئىچى، پوستىيۇ قاتىغ ئۇفكەلەندى.
ئايۇر: «يامغۇرنى يىغ، ئەي زۇلجەلالىم،
ساۋۇقىغە قالمادى مېنىڭ مەجالىم.»
تۇرالمادى ئەمەل مىسكىن ساۋۇقىغە،
تىلىم يالباردىيۇ يىغلادى ھەقىغە.
تەمام ھۆل بولدى يەتتى بىر ئۆڭۈرگە،
كىرىپ ئولتۇردىيۇ ئولاشتى بۇرگە.
ئەيتتىكىم: «قاچىپ كەلدىم بەلادىن،
بەلا ئۆكسۈتمەدى مەن مۇبەتەلادىن»
ئۆڭۈردە يىغلايۇ ئولتۇرمىش ئېردى،
يىقىلىپ ئول ئۆڭۈر باشىنى ياردى.
ئايۇر: «ئەي بارچە ئالەمنىڭ پەناھى،
ماڭا ئوقمۇ قىلۇرمۇ سەن جەفانى؟»
ئەيتتىكىم: «ئايا قەھھارۇ مەئبۇد،

مەگەر قىلدىڭ مېنى ھەزرەتدە مەردۇد.»
نىدا كەلدى: «ئەگەر بولساڭ تەلەبكار،
رىزا بەرمەك كېرەك بۇ ئىشىغە ناچار.»
رىزا بەردى بۇ دەرۋىش ئاشىقۇ زار،
بۇ مېھنەت ئوتىغە پەرۋانەئىئوار.

× ×

ھەق تىلەدى قۇدرەت ئىزھار ئەيلەسە،
بىرلىكىگە بەندە ئىقرا، ئەيلەسە.

دەر ھەقىقەت شاھ سەن، مەن بىر فەقىر،
نەفسىڭكى مەركەبى بولماس ئەمىر.
ئول سېنى مەركەب قىلىپ ئىشىغە تۇتار،
بىر زەمان قويماس ساڭا ھېچ ئىختىيار،
ئول كىشىدە بولماسە ھېچ ئىختىيار،
سەلتەنەتنى سۈرگەلى نېچۈك يەرار؟
چۇنكى مەن سۇلتان ئىشمىمەن بۇ سەفەت،
مىڭ سېنىڭدەك كەلسە قىلسام ئېلتىفەت.
نەفسنى مەركەب قىلىپ بولدۇم سەۋار،
سەلتەنەت دەئۋاسى قىلسام ھەم يەرار.
مەركەبىڭنى باغلاغىدىن ئىندۇرۇپ،
سەن مەگەر مىنسىك ئەگەر يۈرگەن تۇرۇپ.
كەلگىن ئاندىن سۇڭرە بولغاي سەن ئەمىر،
مەن يولۇڭ ساقلاپ تۇرايىن مۇنتەزىر.
شەھۋەت ئوتى كۆيدۈرۈپدۇر باتىنىڭ،
ئىش بۇدۇر كۆڭلۈڭدەكى جاينىڭ سېنىڭ.
قالمادى كۆزۈڭدە نۇرۇ ئەقلى ھۇش،
نەفس تۈگۈرۈپ يولدا، ئەي ئەبلەھ خەمۇش.»
بۇ قىلىق سۇلتانغە ھېچ كەلمەدى خۇش،
شەھ ئەيتتى: «بىلىمەدىڭمۇ، ئەي خەمۇش؟
دۇنيادا كىم پادىشاھلار لەشكەرى،
بارچەسى ئېرۇر ئەجەلنىڭ چاكەرى.
چىقسە جان نەفسىڭ جۇدا بولغۇڭ دۇرۇر،
فۇرقەتىدە مۇبەتەلا بولغۇڭ دۇرۇر.»

× ×

ئىككى تۈلكى جۇفت تۇتتى بىر - بىرىن،
يۇرۇر ئېدىلار باقىپ تا نەفس يېرىن.
پادىشاھ ئاتلاندى بىر كۈن قۇش سالا،
قۇشلارى تۈلكىنى قىلدى مۇبەتەلا.
بىر - بىرىسىدىن جۇدا بولدى ئۇلار،
فۇرقەت ئىچرە زار - زار يىغلايدىلار.
بىر - بىرىگە ئەيدى: «ئەي يارۇ ئەزىز،
ھېچ بىلىرمۇسىز يەنە قاتىلغۇمىز؟»

ئەيدىكىم: «ئەۋۋەل ياراتۇر مەن قەلەم،
ئول قەلەمدىن بىرلىكىم بولغاي ئەلەم.
ئول قەلەم بىرلە قىتىلگەي ئاتلارم،
زاھىر ئولغاي جۈملەنى قۇدرەتلەرىم.
ئول قەلەم فەزلىنى كۆرۈپ جۈملە دەرەخت:
«قايسىمىز[غە] يەتكەي ئۇشۇ ئىززۇ بەخت.»
تەيۇ بولۇپ ھەر بىرى ئۇمىدۇار،
ھەر دەرەختلەر تەلمۇرۇبان ئىنتىزار.
چىنار ئايدى: «بار مېنىڭ خاسىيەتىم،
بارمە بىلىۋرلەر مېنىڭ ئەھلىيەتىم.
بولغۇسى مېنىڭ ياغاچىمدىن قەلەم،
مېنىڭ ئاتىمىدۇر جەھان ئىچرە ئەلەم.»
خۇرمە ئەيدى: «باش كۆتەرىپ، ئەي چىنار،
سەن ئۆزۈڭگە بۇ زەمان كەلتۈرمە ئار.
مەن بار ئېرىككەن ئۆزگەگە تەگمەس بۇلاق،
كىمدۇرۇر قىلغاي مېنىڭ بىرلە مۇزاق؟
بارچەغە رەۋشەن مېنىڭ خاسىيەتىم،
بارچە بىلىۋرلەر مېنىڭ ئەھلىيەتىم.
بولغۇسى مېنىڭ ياغاچىمدىن قەلەم،
مېنىڭ ئاتىمىدۇر جەھان ئىچرە ئەلەم.»
بۇ ھەدىسىنى ئىشتىپ مىسكىن قامۇش،
بۇ تەمەئىلەردىن بولۇپ ئېردى خامۇش.
باشىڭۇ ئۆزۈڭ، ئىچۇ تاشىڭ كەۋاك،
چىھرەڭ ئېرۇر زەئۇراندەك دەردىناك.
ئۆزىنى تۇتتى بۇ ئىشىدىن بەس يىراق،
ئاخىرى تۇشتى ئاڭا بۇ ئىتتىغاق.
ئاخىرى فەرمان تىلىدى ئول مەلەك،
ئول قامۇش بىرلە قەلەم ئەتمەك كېرەك.
تاپتى ئېرسە بۇ فەزىلەتنى قەلەم،
چۇن قەلەمگە كەلدى «نۇنۇ ۋەلقەلەم.»

X X

خەتا، سەھۋەن تولا يارەب كەچۈرگىل،
غەلەت كۆرسەڭ ئوقۇپ موللا، ئۇچۇرگىل.

لوقمان ھەكىمنىڭ ۋەسىيەتى ①

يۈز ۋەسىيەت قىلدى لوقمانى ھەكىم،
ئوغلغىغە چۈنكىم ئۇلاردىن بەردى بىيىم.
بۇ ۋەسىيەت بىرلەكىم قىلسە ئەمەل،
قىلسە غەمىدىن كۆرمەگەي ھەرگىز خەلەل.
زىرەكۇ دانا بولۇپ ئالەم ئارا،
مۇقتەدا بولغاي بەنى ئادەم ئارا.
ئاندا چۇن كۆردۈمكى ئايەت بىشۇمار،
تۈركىي نەزم ئەتتىم ئانى بىمىختىيار.
تا مۇسۇلمانلار ئانى ياد ئالغالار،
ئول ۋەسىيەتلەردىن ئەل شاد ئالغالار.
سەئىيى قىلىم، كەلدى چۇن ھەقدىن نىدا،
«لەيسەلىل ئىنسانى، ئىللا ماسەئا②.»
قىلسەلەر بۇ سەفھەگە گاھى نەزەر،
راقىمى بىچارەنى ياد ئەتكەلەر.
چۇن ۋەسىيەت باشلادى لۇقمان رەۋان،
ئوغلغىغە ئەيدىكى: «ئەي پەيۋەندە جان،
ئەۋۋەلا تەڭرى تەئالانى تانى،
ئۆزنى بىلىدۈرمەككە خەلق ئەتتى سېنى.

① لوقمان ھەكىمنىڭ بۇ نەسىھەتى خوتەنلىك شائىر، خەتتات موللاننىياز تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن قول يازما — «ئىبنى يۇسۇف خوتەنى شېئىرلىرى» ناملىق ئەسەرنىڭ ئاخىرىغا خەتمىرىلەنگەن.

②. ئىنسانلار ئۆگەنمىسە، تىرىشىپ ئىشلىمىسە، كۈرەش قىلمىسا، ھېچنەرسىگە ئىگە بولالمايدۇ.

ئۇيغۇر كىتاب نەشرىياتى
www.uyghurkitap.com

بارما مۇقىملىقلار قاشىغە دەمبەدەم،
ئۆزىدەك قىلغاي سېنى ھەم بىدەرەم.
مېھمان كەلسە ئۆيۈڭگە ناگەھان،
خىزمەتىنى ياخشى قىل، ئەي نەۋ جەۋان.
زىنھار ئويغان، جەمائەتلەرگە بار،
بارچە ئىشدا قىل مېيانه ئىختىيار.
گەر دېسەڭ بولسۇن يۈزۈم مەھشەردە ئاق،
تونۇ تەننى تۇت نىجاسەتتىن يىراق.
ھاسىلاتىڭغە يەراشا خەرج قىل،
ئېھتىياج ئولغاندا ئاجىز بولماغىل.
ئەلنىڭ ئۆيىگە يېتىشسەڭ ناگەھان،
ساقلاغىل كۆزۈ تىلىڭنى ئول زەمان.
كەفش ئۆتۈك كەيمەك دە بىل، ئەي زۇفۇنۇن،
ئوڭ ئاياغىڭنى كىگۈرگەيسەن بۇرۇن.
گەر سالۇرسەن سول ئاياغىڭنى چىقار،
كىيىمە كۇ سالماقدا ئىشلارى بار.
كېچە ئورنۇڭدىن بەرەھنە قوپماغىل،
ھەرنە ئىش قىلساڭ خۇدانى ياد قىل.
ئەھلى ئەۋلادىڭغە ئۆرگەت ئىلىمدىن،
ئېھتىمام ئەيلەپ مۇئەددەب قىل يەقىن.
ئات مىنەردە بولغاسەن چابۇك سەۋار،
ھەم ئوق ئاتماقلىقىنى ئۆرگەن زىنھار.
زەبىت قىل دىنۇ دەرەمنى بىگۇمان،
تا ئاسىخ قاتقاي ساڭا ئىككى جەھان.
كۈندۈزى گەر سۆزلەسەڭ ھەر سارى باق،
دۈشمەنىڭ تا تۇتماغاي تامدىن قۇلاق.
كېچەلەر ئاھىستە سۆزلە زىنھار،
ھەم داغى قىل ئاز يېمەكنى سەن شىئار.
كىشى مالغە كۆڭۈلنى باغلاما،
فۇرقەت ئوتىدا كۆڭۈلنى داغلاما.
ئىستەمە بەد ئەسلىدىن ھەرگىز ۋەفا،
ئىستەسەڭ كۆرگەيسەن ئەلبەتتە جەفا.
بىلىمەگۈنچە بولماغىل ئۇستادكار،
قىلماغىل ئەندىشەسىز ئىش زىنھار.

غافىل ئولما تەڭرىدىن لەيلۇ نەھار،
بولغاسەن ئەلبەتتە ھەقدىن تەرسكار.
ئۆز ۋۇجۇدۇڭنى تانۇغىل، ئەي خەلەق،
تاكى تاھىر بولغاسەن ئاندىن ئەجەب.
ھەر نەسبەت قىلساڭ ئەلگە، ئەي جەۋان،
ئەۋۋەل ئۆزۈڭ تائەمەل قىل بىگۇمان.
چۈن تەكەللۇم ئەيلەسەڭ ھەددىڭنى بىل،
ھەم داغى ياخشى-ياماننى فەرق قىل.
ھەقىقەت بولغاسەن، ئەي ھۇشيار،
قىلماغىل سىرىڭنى ئەلگە ئاشكار.
ھەركىشى بىرلە مۇساھىب بولماغىل،
دوستلۇق قىلماقغە راغىب بولماغىل.
دانىش ئەھلى بىرلە بولغىل ئاشنا
ئەبلەھۇ ناداندىن ئايرىل بول فەنا.
خەير ئىشلارغە جىددۇ جەھد قىل،
سۆزلەمە ھەرگىز سۆزۈڭنى بىدەلىل.
گەر قالۇرسەن بىر زەمان تەدبىركار،
دانىش ئەھلىنى تەلەپ قىل زىنھار.
بۇ ۋەسىيەت قىل قەبۇل، ئەي نىكبىد،
قىلماغىل ھەرگىز خاتۇنغە ئېھتىمام.
رەۋ بەرەۋ قىلىمە ئۇلۇغلاردىن سوئال،
ھاجەتلىك بولغاي رەۋا بىقىلىۇ قال.
دوستلارنى قىل ھەمىشە ئېھتىرام،
ھەم يىگىتلىكىنى غەنىمەت تۇت مۇدام.
دوست - دۈشمەنگە يېتىشسەڭ ناگەھان،
شادمان بولساڭ كېرەك سەن ئول زەمان.
دوستلارنىڭكىم خۇررەمۇ خەندان بولۇر،
دۈشمەنىڭ ئاشىغەتەۋۇ پەژمان بولۇر.
ئاتا-ئانا ئىززەتتىن قىلماق كېرەك،
جانۇ تەندە خىزمەتتىن قىلماق كېرەك.
ئاتادىن ھەم ياخشى بىل ئۇستادنى،
ئىززەتتۇ ئىكرام قىل ئۇستادنى.
ئەھلى ئالىملارغە سەن بول مۇتەسىل،
تا تىرىك بار سەن سەخاۋەت پىشە قىل.

«قەلەندەر» نىڭ يېڭى تېپىلغان غەزەللىرى

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: مەنقاسم ئەكرەم، مەمتىمىن تۇردى

نەشرگە تەييارلىغۇچىلاردىن:

خوتەن شەھىرى تۆۋەنكى گازۇن، باشتىبەرەك مەھەللىسىدە ئۆزىنىڭ يەتمىش نەچچە يىللىق ھاياتىنى ئىلىم تەھسىل قىلىش، ئىلىم تارقىتىش بىلەن ئۆتكۈزگەن ئەخمەت ئاخۇنۇم ئىسىملىك بىر كىشى ئۆتكەن. مەرھۇمنىڭ ئۆيىدە بىر ئۆمۈرلۈك مۈلكى ھېسابىدا سانسىزلىغان كىتاب ۋە يازمىلار ساقلانغان. ئاپەتلىك يىللاردا ئۇنىڭ نۇرغۇن كىتابلىرى كۆز ئالدىدا گۈلخان بۇلۇپ يانغان، بىر قىسىملىرى يۆتكەپ ساقلىغان ئورۇنلىرىدا يوقالغان.

بىز ئۇنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى غەربىيخاننىسىغا كىرىپ، ئۇنىڭ چوڭ ئات ئوقۇرىغا يوشۇرۇپ قويغان كىتابلىرىنى تاپتۇق. ئاشۇ كىتابلار ئىچىدە شائىر «قەلەندەر» شېئىرلىرىنىڭ يىمگىرمە بەتلىك قول يازما پارچىسىنى ئۇچراتتۇق. بۇ پارچە ئەسلىدىكى توپلامنىڭ تىككىمىدىن ئاجرىتىۋېتىلگەن بولسا كېرەك. ئۇنىڭ باش-ئاخىرىدىن ئازراقلا يوقالغان ئۈچ-تۆت پارچە شېئىردىن باشقا ئاتىمىش پارچە شېئىرنى رەتلەپ چىقتۇق. بۇ شېئىرلاردا شائىرنىڭ ئىسىم-تەخەللۇسى ھەرقايسى غەزەللىرىدە تولۇق كەلتۈرۈلگەندىن باشقا، يۇرتى - قۇندۇزمۇ تىلغا ئېلىنغان.

بىز بۇ شېئىرلارنى تېخىمۇ تەھقىقلەش ئۈچۈن، شائىر تېمىپىچان ئېلىيىۋىنىڭ «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 1981-يىلى 1-سانىدا ئېلان قىلغان «قەلەندەر غەزەللىرى» دىكى باشقا شېئىرلارغا سېلىشتۇرۇپ كۆردۈك. نەتىجىدە شائىرنىڭ بۇ قول يازما پارچىسىدىكى شېئىرلىرىنىڭ ئۇسلۇب ۋە ئىشلەتكەن مەجازى ۋاسىتىلەر جەھەتتىن ئېلان قىلىنغان شېئىرلار بىلەن ئوخشاشلىقى روشەنلەشتى.

بىز، خوتەندە ئۇزۇن يىل ئىجادىي ھايات كەچۈرگەن شائىر قەلەندەر شېئىرلىرىنىڭ تېخىمۇ تولۇقلىنىپ، ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشۈشىگە ئۈمىد باغلاپ، ئۇنىڭ بۇ شېئىرلىرىنى نەشرگە سۇندۇق.

1

نېگە بولدۇڭ سەن ئەي ھۇرى زەمانە،
 بۇ ياشلىقىدە بەھىشت سارى رەۋانە.
 سەن ئېردىڭ كىشۋەرى ھۇسن ئىچرە سۇلتان،
 ياراتماي ئەيلەدىڭ بارماق بەھانە.
 تۈگەتپ ئىشرەتى دۇنيانى بىلكۇل،
 يەنە كەلگەن سارى بولدۇڭ رەۋانە.
 تىلەرمەن مەنكى، قىلسۇن ھەقتەئالا،
 سېنىڭ جايىڭ بەھىشتى جاۋىدانە.
 تاپىلماس ئەمدى سەندەك پاك دامەن،
 دېسەم مەن ئەي كاشغەر ئاشقانە.
 مېنى غەم دەۋزەخى ئىچمىدە تاشلاپ،
 بەھىشت سارىغە باردىڭ بىغەمانە.
 بار ئېردى بەسكى تەبىئىڭ تولا نازۇك،
 جەھان خەلقىدىن ئالدىڭ سەن گەرانە.
 ئىچمىدىن دەۋزەخ ئوتى ئەي پەرزاد،
 ئۇرار شىددەت بىلە ھەردەم زەبانە.
 ئۆتەر توقتۇز فەلەكنى پارە ئەيلەپ،
 غەمىڭدىن قىلسام ئاھىمنى رەۋانە.
 بىناگاھ ئۇچراسە ساڭا قەلەندەر،
 قىلۇرسەن سەن قاچارغە مىڭ بەھانە.

2

دېدىمكى: ۋەفا قىلاي ساڭا ئۆلگۈنچە،
 دېدىكى: جەفا قىلاي ساڭا تويغۇنچە.
 دېدىمكى: بىرەر سۆيىمە ئەي گۈل ئۆلەرمەن،
 ئۆلمەك دېدى ياخشىراق، سۆيگۈنچە.
 دېدىم: ساڭا كۆيدۈم ئەي پەرزادى زەمان،
 ھەددىڭ سېنى بارمۇ ماڭا سەن كۆيگۈنچە.
 دېدى: بۇ ھەۋەسنى قويغىل، ئول شەمسى قەمەرە
 ئۆلمەك ماڭا ياخشى بۇ ھەۋەس قويغۇنچە.
 يوقدۇر ماڭا ئەي قەلەندەر سەبرى قەرارە
 تا شۇم رەقەبىمنىڭ كۆزىنى ئويغۇنچە.

3

قانچە ماڭدىم بۇ جەھاننىڭ سۇدىغە،
 تادماي ئىشىم مېنىڭ بېھبۇدىغە.
 كىمكى ياتماي ماڭسە يىغلاپ كېچەلەر،
 ئەرتە يېتەر مەنزىلى مەقسۇدىغە.
 ساڭا بولسە ئەقلۇ ھۇش بىرلەن خىرەد①،
 گەر تاپىلسە بەندەئى مەسئۇدىغە.
 قىبىلەئى مەقسۇد ماڭا كويۇڭدۇرۇر،
 باش چالار ھەركىمىسە ئۆز مەئبۇدىغە.
 ئىشقى ئەگەر ھۇسن ئىلە دەئۋا قىلسەلەر،
 رەھمەت ئولغاي شاھىدۇ مەشھۇدىغە.
 كىم كۆتەرسە سۈرەتى ئول دىلرەبا،
 بەرگەسەن دەۋلەت ئانىڭ مەمدۇدىغە.
 دەۋلەتى ئەزمانى سەن تاپتىڭ دېگىل،
 يەتسە ھەر ساجىد ئەگەر مەسجۇدىغە.
 جەۋرى، دىلبەردىن قەلەندەر، گۇڭرامە،
 ناز ئېتەر ھەر دەم ئاياز مەھمۇدىغە.

4

بۇ كېچە باردۇر غەمىڭدىن ھالى زارىم ئۆزگەچە،
 بولدى ھالىم ئۆزگەچە، سەبرى قەرارىم ئۆزگەچە.
 زۇلم ئېتەر گەرچە فىراقۇ ھەجرۇ دەردۇ مېھنەتنىڭ،
 ئولتۇرۇر يولۇمگە باقىپ ئىنتىزارىم ئۆزگەچە.
 ۋامىقۇ فەرھاد، مەجنۇنۇ زىلەيخا ئىشقى ئېلى،
 بارچە ئاشىقلاردىن ئېرۇر كاربارىم ئۆزگەچە.
 كىمكى كۆردى قان - ياشىمنى دېدى، ئېرمەسدۇر فىراق،
 چىقتى ئاھىم بىلە ئىچىمدىن شەرارىم ئۆزگەچە.
 پات يورۇمە سۇبھى سادىق سەن خۇدانىڭ ھەققىدە،
 بۇ كېچە ئول گۈل بىلە كۇفتۇ گۇزارىم ئۆزگەچە.

① بۇ مىسرا قول يازمىدا «ساڭا بولسە ئەقلۇ ھۇش بىرلەن خىرەد دەۋلەتدۇرۇر» دەپ

كەلتۈرۈلگەن. (م).

بار ئىدى ئول قۇندۇزى جەننەت نىشانىمغە مېنىڭ،
يارۇ دوستۇم ئۆزگەچە، خىشۇ تەبارىم ئۆزگەچە.
قايدە قالغاي ماڭا ئەقلى ھۇش ئىلە سەبىرۇ خىرەدە،
بارچە دىلبەردىن دۇرۇر ئول رازدارىم ئۆزگەچە.
نى ئۇچۇنكىم بولماغاي بۇلبۇلدىن ئەفغانىم فۇزۇن،
بارچە دىلبەرلەردىن ئېرۇر گۈلتۇزارىم ئۆزگەچە.
ئىشقى ئېلىنى ئۆلتۈرۈر فۇرقەت بولالماس سەھل ئېرۇر،
بۇ كېچە ھەجرىدە باردۇر ئەختىيارىم ئۆزگەچە.
بېلىدە باغلاپ قىلىچ، قولىدا تا تىغ ئاب دار،
كېلەدۇر گۈلگۈن ئول شەھسۇۋارىم ئۆزگەچە.
نې ئۇچۇن كامىن دىلىم ئالەمدە ھاسىل بولماغاي،
ئۆزگە گۈلرۇخىلاردىن ئېرۇر كام كارىم ئۆزگەچە.
بۇ كېلىشىدىن، ئەي قەلەندەر، شادماندۇرمەن بۈكۈن،
گەر شەھىد ئەتسە مېنى دەۋر ھالى زارىم ئۆزگەچە.

5

خۇنى دىلىمدىن ئەي شوخ بىتتىم ساڭا بۇ نامە،
كۆردۈم جەھاننى جانا ھىجرىتىڭدە مەن قىيامە.
يەنە ئاتاڭ ئۆتۈبىدۇر تەقۋا بىلە مۇسۇلمان،
ئېدۇر بۇ جەۋرى زۇلمۇڭ جانىمغە بەردەۋامە.
.....

6

بۇلەھ ۋەسەلەرنى سەن، ئەي گۈلچېھرى، مېھمان ئەيلەمە،
قىيمەتى ھۇسنۇ جەمالىڭنى سەن ئەرزان ئەيلەمە.
سەن پەيكەر بولۇپسەن پادىشاھى بەھرۇبەر،
بۇ كۆڭۈل مۈلكۈڭدۈرۈر زۇلم ئىلە ۋەيران ئەيلەمە.
كۆرسەتىپ ئىككى لەبى ياقۇت شەككەر بارىنى،
كۆزلەرىمنىڭ قانىنى لەئلى بەدەخشان ئەيلەمە.

7

فۇرقەتى ھەجرىڭ مېنى كۆيدۈردى ئەي يار ئۆزگەچە.
دەردۇ غەمدۇر ئۆزگەچە ھەم رەشىك ئەغيار ئۆزگەچە.

باردۇر ئول ئىككى ئارادە فەرق يەردىن كۆككەچە،
 نافەئى چىن ئۆزگەچە، ئول خالى رۇخسار ئۆزگەچە.
 كافىرى مۇئمىنچە باردۇر فەرقى ئول ئىككى ئارا،
 كافىرى خەيبەردۇر ئۆزگە، ئول سىتەمكار ئۆزگەچە.
 دېمەكسىم بىر بىرگە باردۇر ئول ئىككىنىڭ نىسبەتى،
 نەركىمىس ئېرۇر ئۆزگەچە، ئول كۆزى بىمار ئۆزگەچە.
 كىم دەپ ئوخشار ئىككىسى ئىستىيازى يوقتۇرۇر،
 بىلىقسى ئېرۇر ئۆزگەچە، ئول شوخ تەررار ئۆزگەچە.
 سەن رەقەبلىرنى دېمە باردۇر قەلەندەر بىرلە تەڭ،
 بۇلەۋەۋەسدۇر ئۆزگەچە، ئول ئاشىقى زار ئۆزگەچە.

8

دېمەكسىم ئوخشايدۇرۇر بىرىگە، ئەي يار ئۆزگەچە،
 باغى جەننەت ئۆزگەچە، ئول زىيى رۇخسار ئۆزگەچە.
 سۇبھەئى سەدايىگە پەخر ئەتمە، ئەي زاھىد، كۆپەر،
 تەسبىھىڭدۇر ئۆزگەچە، ئول زۇلفى - زۇننار ئۆزگەچە.
 ئىككىمىزنىڭ بارەسىدە كۆپ تەفاۋۇت بېھساب،
 باردۇر ئەغيار ئۆزگەچە، مەندەك دىل ئەفكار ئۆزگەچە.
 كۈن بىلەن يۇلدۇزچە باردۇر فەرقى ئول ئىككى ئارا،
 نەسىرى باردۇر ئۆزگەچە، ئول نەزم - ئەشتار ئۆزگەچە.
 كىمكى بولسە دانىشى ئەھلى خىرەد بىلگۈسىدۇر،
 گەۋھەرى سۆز ئۆزگەچە، ئول دۇزرى شەھۋار ئۆزگەچە.
 باردۇرۇر، ئەي قەلەندەر، ئىككىنىڭ ئوتتۇراسىدە،
 ئارەزىدۇر ئۆزگەچە، گۈل بىرلە گۈلزار ئۆزگەچە.

9

ئايۇ كۈندۇر ئۆزگەچە، ئول ماھى دەۋران ئۆزگەچە،
 گۈلرۇخۇمدۇر ئۆزگەچە، خۇرشىدى تابان ئۆزگەچە.
 ئول ئىككىسىنىڭ ئاراسىدە تەفاۋۇت باردۇرۇر،
 لەبلىرىدۇر ئۆزگەچە، لەئلى بەدەخشان ئۆزگەچە.
 ئۇچرادى يولدا ماڭا ئول مەھۋەشى شىرىن زەبان،
 ئالدىدە جان بەرمەدىم مەن پۇشايماڭ ئۆزگەچە.
 بۇلبۇل ئوخشە تاكى كۆردۈم ئول گۈلى رۇخسارنى،
 مەن قىلۇرمەن ھەر زەمان فەريادى ئەفغان ئۆزگەچە.

ئوخشەماسدۇر لەيلىيۇ شىرىنۇ بىلىقىسى زەمان،
 نې ئۇچۇنكىم باردۇرۇر ئول پاكى دامەن ئۆزگەچە.
 كىمكى بار دەر نىسبەتى ئول ئىككىسىنىڭ ئەقلى يوق،
 سۇنپۇل ئېرۇر ئۆزگەچە، زۇلفى پەرىشان ئۆزگەچە.
 ھۇققەتى ئاغزىدادۇر ھەربىر نىشى دۇررى خۇشاب،
 تىشلەردۇر ئۆزگەچە، ئول گەۋھەرى جان ئۆزگەچە.
 بەرسە تەڭرى ماڭا يۈزلەنسە ئەگەر دەردى ئانىڭ،
 جانۇ كۆڭۈلگە قىلاي دەردىنى مېھمان ئۆزگەچە.
 تۇشىدە گەر كۆرسە ئانى بەختىم مەدەت قىلسە ئەگەر،
 جاننى قىلسام ئالدىدا ھەر لەھزە قۇربان ئۆزگەچە.
 تا تىرىك باردۇر قەلەندەر دەردىن ئىستەر سۇبھى - شام،
 دەرد غەمدۇر ئۆزگەچە، گەر بولسە دەرمان ئۆزگەچە.

10

كۆزۇ قاشۇ زۇلقى ئىلە ھەم ئارەزۇ خالۇ خەتىڭ،
 كۆرمەگەندۇر ھېچ كىشى ھەرگىز ئۇلار ئوخشەسپاھ.
 ئول نىڭارى دىللىبا ۋەسلىن، قەلەندەر، ئىستەمە،
 سەن ئېرۇرسەن بىر گەدا ئول دىلرەبادۇر پادىشاھ.

11

سەداقەت تەختى ئۆزۈرە ئېردى ئول شاھ،
 ئەسالەت چەرخى ئۆزۈرە مېھر ئىلە ماھ.
 لىقائۇللاھغە بولۇپ ئول تەلەبكار،
 ھەبىب سارىغە بولدى ئازىمى راھ.
 ھەر ئىشكىم ئول قىلۇر ئېردى جەھاندا،
 ئەدەب بىرلەن ھەمىشە ھەقدىن ئاگاھ.
 غۇرۇب قىلدى قۇياشى ئۆمرى ئانىڭ،
 ئەجەلنىڭ تىغىغە ئۇچراپ بىناگاھ.
 جەمالى ئېردى بۇ دۇنيانى نۇرى،
 ھىدايەت قىلسە ئاڭا نۇرى ئەللاھ.
 كىم ھەر مىسرەدۇ باشىدىن ئالسا ھەرفى،
 قۇياشداك رەۋشەن ئولۇر ئاتى ۋەللاھ.
 ئوشۇل ھۇرى - پەرىۋەش كەتتى قويۇپ،
 قەلەندەر جانىغە يۈز ھەسرەتۇ ئاھ.

12

قان بۇتارمەن ھەر زەمان بىر لەئىل شەككەر بار ئۇچۇن،
 نۇن بولۇپدۇر قامەتم بىر سەۋرى خۇش رەقتار ئۇچۇن.
 مېھنەتۇ دەردى غەمىدىن يوقدۇرۇر بىردەم قەرار،
 ئوت تۇشۇپدۇر ئىچىمە بىر نەرگىسى بىمار ئۇچۇن.
 نالەۋۇ ئەفغاندۇرۇر ئىشىم ھەمىشە زار-زار،
 بۇلبۇلى نالان دۇرۇرمەن بىر گۈلى رۇخسار ئۇچۇن.
 بۇ جەھاننىڭ ئىچىدە ئازادەئى دەۋران ئىدىم،
 قۇل بولۇپدۇرمەن بۇ دەم بىر شوخ خۇش گۇقتار ئۇچۇن.
 ئۆلگۈدەكدۇرمەن قەلەندەر دەردى غەمىدىن ئاقبەت،
 شۇ رەقتىنىڭ رەشكىدىن ھەم ھەسرەتى ئەغيار ئۇچۇن.

13

ئې ئۇمىدى رەھم ئېتەي ئول دىلبەرى ئەييارەدىن،
 كۆڭلى قاتتىغراق ئېرۇر ئول گۈلى سەڭگى خارەدىن.
 فۇرقەتى ھىجرىڭدە ئولدۇم ئەي پەرىزادى زەمان،
 سورمادىڭ نېلەر ئۆتەر بۇ يۈرەكى سەدىپارەدىن.
 كىمگە دەي دەردى غەمى ھىجرىنى ئەي پەرۋەردىگار،
 نېلەر ئۆتتى جانىمە ئول كۆزۇ قاشى قارەدىن.
 بولدى مۇددەتلەر مېنىڭ سارىغە جانا باقمادىڭ،
 نې گۇناھ ئۆتۈپدۇرۇر بۇ ئاجىزى بىچارەدىن.
 كۆرسە گەر ھالىم مېنىڭ شەددادى دەۋران رەھم ئېتەر،
 بولمادى رەھمى ماڭا ئول شوخ گۈل رۇخسارەدىن.
 قېرىدىم مەن خىزمەتدە ئول گۈلى نەۋرەستەنىڭ،
 كۆرمەدىم لۇتق كەرەم ئول مەھۋەشى مەككارەدىن.
 يىغلادى دەردى غەمىڭدىن، ئەي، قەلەندەر زار-زار،
 ئىلتىقاتى بولمادى ئول دىلبەرى مەھ پارەدىن.

14

خەستەدۇر كۆڭلۈم مېنىڭ بىر نەرگىسى بىمارىدىن،
 بۇلبۇلى مەھزۇن بولۇپ مەن بىر گۈلى رۇخسارىدىن.
 ئەي مۇسۇلمانلار مېنىڭ ھالىمغە سىز رەھم ئەيلەڭىز،
 تۇتىدەك زار يىغلارەم بىر لەئىلى شەككەر بارىدىن.
 بىر پەرىزادى جەھاننىڭ ھەر زەمان ھىجرانەدە،

قان تۆكەر مەن بىنە ھايات دىدە ئى خۇنبارىدىن.
 قان بولۇپ ئاقتى يۈرەكسىم دەردى غەمدىن ھەر سارى،
 بولمادى رەھىمى ماڭا ئول زالىمى ئەييارىدىن.
 يىغلاماي نىتكىي قەلەندەر ھەر زەمانى زار - زار،
 بىر دەمى چىقماس خىيالى سىينە ئى ئەفكارىدىن.

15

ئاچغىل ئول گۈللۈق ئىشكىتىن بىر كۆرەي، ئەي باغىبان،
 كۆرمەسەم ئول گۈل يۈزىن ئىشىمدۇرۇر ئاھۇ فىغان.
 فۇرقەتىڭدىن بولدى قەددىم، ئەي پەرىۋەش، تالىدەك،
 كىم يۈزۈمگە باقتى دەر، بۇ يۈز ئەمەس ئېرىمىش سامان.
 گەر مۇسۇلمانزادە بولساڭ رەھىم قىلغىل جانىمە،
 مېھنەتى دەردۇ غەمىڭ بىر لەھزە بەرمەيدۇر ئامان.
 مۇنچە يىغلاتماقدىن ئەي گۈلچىپەرە قەسىدنىڭ بىلمەدەم،
 كۆرسە ھەركىم كۆز ياشىمنى دەركى ئېرىمىش قىيان.
 رەھىم ئېتىپ باقىغىل بىرەر جانا قەلەندەر ھالىغە،
 مېھنەتى دەردۇ غەمىڭ بىرلەن بولۇپدۇر تەۋ ئامان.

16

.....
 .....
 نې ئۈچۈن مەن قىلمايىن ئۇيقۇنى كۆزۈمدىن ھەرام،
 كۆمەگەندۇر ھېچ كىشى ھەرگىز خەرىدار ئۇيقۇسىن.
 ئۆزگەلەرگە شادۇ خەندان باردۇر ئىشرەت ئۇيقۇغە،
 كەلتۈرۈر كۆرسە مېنى كۆزىگە بىكار ئۇيقۇسىن.
 بىزنى كەتسۇن دەپ چىقىپ كۆزىنى سالىمىش ئۇيقۇغە.
 ① .....

17

نا گەھى (كەلدىڭ) كى ئەفسۇس، ئەفسۇس ئەي خۇرشىد جەھان،
 ئەيلەدىڭ بۇ شەھرى چىمنى گۇيىيا باغى جەنان.
 كىمكى كۆردى ئىسمەتىڭنى ياكى ئىشىتىدى دېدى:

① ئەسلى نۇسخىدا بۇ شېئىرنىڭ باش - ئاخىرى يوق، ئەينى پېتى ئېلىندى. (م).

پاكلىك بابىدا سەن، سەن مەريەمى ئاخىر زەمان.
 لەبلەرىڭدۇر، لەئلىو تىشىڭ گەۋھەرى سىراپىدۇر،
 يوقتۇرۇر مىسلىڭ سېنىڭ، ئەي مەھۋەشى بىلىقس نىشان.
 نې ھەدى باردۇر پەرىيۇ ھۇر تەڭ بولسۇن ساڭا،
 بار ئۇلار يەر بىرلە تەڭسۇ سەن ئېرۇرسەن كەھكەشان.
 مەن قۇلۇڭدىن ئارى قىلمە كەھرەبا سارىغە باق،
 ئاشمىقن تارتار ئۆزىغە گەرچە ئول باردۇر سامان.

18

قەدىڭ سەرۋى خىراماندىن دۇ مەۋزۇن،
 يۈزۈڭ خۇرشىد تاباندىن دۇ ئەفۇزۇن.
 سېنى تا كۆردۈم، ئەي سۇلتانى خۇبان،
 يۈرەكسە پارە كۆزۈم باردۇ پۇرخۇن.
 بېرىپ مەن تا كۆڭۈلنى ساڭا ئەي شوخ،
 بولۇپدۇر كۆزلەرىم سەيھۇنۇ جەيخۇن.
 ئىرەمنىڭ باغىدۇر، خۇبلارنى شاھى،
 سېنىڭ كويۇڭنىڭ ئالدىدا دۇ ھامۇن.
 قەلەندەر دىلبەرىڭ ئەزبەس غەنىدۇر،
 ئېرۇر ئول دايمىنۇ خۇبلار دۇ مەدىۈن.

19

مېنىڭدەك كىمگە بەردى تەڭرى دەۋران،
 كى قىلغاي دىلبەرى ئۆيىگە مېيمان.
 بارى ئەلنى ئەگەرچە قۇل قىلىپسەن،
 بىرسى يوق مېنىڭدەك بەندە فەرمان.
 جەھان رەۋشەن بولۇر چىقساڭ ئۆيۈڭدىن،
 يۈزۈڭ قۇياشمىدۇر يا ماھى تابان.
 نېدۇر مەقسۇدۇڭ، ئەي سۇرى زەمانە،
 يۈرەكسە ئەيلەدىڭ باغرىم بىلە قان.
 نېچچۈك گەردۇنغە يەتمەيدۇر فىغانىم،
 قويۇپسەن يۈرەكىمگە داغى ھىجران.
 بۇ لۇتغۇ ئىلتىقاتىڭدىن قەلەندەر،
 سۆيۈنۈپ ئاز ئېرۇر بەرسەم ئەگەر جان.

20

قىلدى مېھمان بىر كېچە موللا زەمان،
 «ئۇ ئىكەن بارچە بېخىللاردىن يەمان.»
 تارتتى ئاتىمنىڭ كۆزى تاڭ ئاتقۇچە،
 قويغالى ئىستەپ كۆزىگە بىر تال سەمان. ①

21

ئەي پەرى پەيكەر ساڭا تا ئاشنا بولدۇم بۇ كۈن،
 مېھنەتۇ جەۋرۇ جەفاغە مۇبتەلا بولدۇم بۇ كۈن.
 گۈلشەنۇ گۈلزار ۋەسلىڭنى تەماشى قىلغالى،
 پەيرەۋى ھەم ھەمدەمى بادى سەبا بولدۇم بۇ كۈن.
 تا سېنىڭ دەردۇ غەمىڭنى ھەق ماڭا قىلدى نەسب،
 ئەيشۇ ئىشرەت بىلە راھەتدىن جۇدا بولدۇم بۇ كۈن.
 كۆرۈپ ئەي خۇرشىد تابانى جەھان ئارا يۈزۈڭ،
 بارچە خۇبلاردىن ئۈزۈپ كۆڭۈل سەۋا بولدۇم بۇ كۈن؛
 شۇم رەقىب سەگكە قىلدىڭ تا سەن، ئەي گۈل ئىلتىفات،
 ئۆلمەكەمگە رەشكىدىن جانا رىزا بولدۇم بۇ كۈن.
 ئەي پەرىزادى زەمانىم، تا ماڭا مەيلى ئەيلەدىڭ،
 فەخر ئېتىپ دەرمەن بۇ دەم ئاھەنرەبا بولدۇم بۇ كۈن.
 دەۋلەتى ھۇسنۇڭدىن ئەي گۈلچېرەئى شەمسۇ قەمەر،
 بارچە ئىشقى ئەھلى ئارادە پىشەۋا بولدۇم بۇ كۈن.
 تاپتى ئەل بەرگۈ نەۋا دىلدارىدىن ئۇششاق ئارا،
 مەن سېنىڭ ئىشقىڭ غەمىدىن بىنەۋا بولدۇم بۇ كۈن.
 مەن سېنىڭ ئىشقىڭدا ئەي لەيلى شىرىن كارى دەھر،
 مەجنۇنۇ فەرھادغە ئوخشە بىئەبا بولدۇم بۇ كۈن. ②
 تاكى بولدۇم ئەي قەلەندەر ئول پەرىۋەشنىڭ قولى،
 بۇ شەرەفدىن ساھىبى تاجۇ قەبا بولدۇم بۇ كۈن.

22

سەن ئېرۇرسەن گۈلشەنۇ باغى چەمەن،
 مەن ئېرۇرمەن بۇلبۇلۇڭ ئەي سىيىم تەن.

- ① ئەسلى قول يازمىدا «قويغالى ئىستەپ كۆزىگە تاپىمادى بىر تال سەمان» بولۇپ،
 نەشىرگە تەييارلاشتا «تاپىمادى» دېگەن سۆز قىسقارتىلغان. (م)
- ② ئەسلى قول يازمىدا «مەجنۇن ئوخشە سۆزلەمەككە بىئەبا بولدۇم بۇ كۈن» دەپ يېزىپ
 بولۇپ، يۇقىرىقى مىسرادىكىمەك تۈزىتىپ قويۇلغان. تۈزىتىلگىنى بويىچە ئېلىندى (م).

لەبلەرىڭكە ئەللى بەدەخشانىدۇرۇر،
 تىشلەرىڭكە دۇر گەۋھەرى دۇررى ئەدەن.
 قامەتلىڭدۇر سەرۋى گۈلزارى بېھىشت،
 خەتتۇ زۇلفۇڭ سۇنۇلۇ ھەم ياسمەن.
 يۈزمۇدۇر يا باردۇرۇر شەمسۇ قەمەر،
 خالمۇدۇر يا باردۇرۇر مۇشكى خوتەن.
 ئەي قەلەندىم ئەمدى سەن پەرۋانە يول،
 دىلبەرىڭكە بولۇپدۇ شەمى ئىنجۇمەن.

23

ئويۇڭدىن چىقساڭ ئەي خۇرشىد تابان،
 قۇياش بۇلۇر بولۇت ئىچىندە پىنھان.
 لەبىڭكە لەئلى تىشىڭدۇر دۇررى گەۋھەر،
 قەدىڭدەك يوقدۇرۇر سەرۋى خىرامان.
 لەبىمغە يەتتى جانىم، سەن كىرىپ ئال،
 ئەجەل شەرمەندە بولۇپ قالسە ھەيران.
 ئۈزەر مەندىن كۆڭۈل دەپ، قىلماغىل زۇلم،
 كى سەندىن ئۈزمەكەم كۆڭۈل نې ئىمكان.
 نې قىلدىم ساڭا ئەي ھۇرۇ پەرىۋەش،
 يۈرەكەم بىلە باغرىم ئەيلەدىڭ قان.
 تىلەرمەن دەۋلەتۇ ئۇمرۇڭنى ھەردەم،
 مېنىڭ ئۆلتۈرمەكەمدۇر ساڭا ئارمان.
 تىرىك قويماس كىشىنى بىر زەمانى،
 نەسب ئەتمە ئىلاھا داغى ھىجران.
 قەلەندەرغە بۇيۇرغىل خىزمەتلىكى،
 قۇلۇڭدۇر جان بىلەن ئول بەندە فەرمان.

24

تىرىلسە گەر ئۆلۈك تاڭ يوقتۇ سۇزدىن،
 ئەگەر كىم بولسە ئول سۇز دىلقەرۇزدىن.
 بۇ غەمدىن گەر ئۆلۈپ كەتسەم ئەجەب يوق،
 سالۇر بولسە مېنى ئول شوخ كۆزدىن.
 ماڭا لۇتقى ئەتمەسە ئول ھۇرى دەۋران،

مەن ئاندىن كۆرمەگۈم كۆردۈمدۇر ئۆزۈدىن.
 قەلەندەردىن نىگارا ئارى قىلمە،
 ئىگىن چانمايدۇ خۇبارلار كەيسە يۈزۈدىن.

25

مەھشەردە يۈزۈڭنى كۆرسە رەھمان،
 قالدۇر ئۆزى قۇدرەتتە ھەيران.
 غىلمان بىلە ھۇرى خىزمەت ئەيلەر،
 جەننەت سارى بولساڭ ئەر خىرامان.
 سەن قېرىلىقىمغە رەھم ئەيلە،
 ئەي دىلبەرى ياش، ماھى تابان.
 كۆرسە ئىدى سېنى بىلىقىنى
 ئىلمەس ئىدى كۆزىگە سۈلەيمان.
 ھەرگىز لەبىڭ ئوخشە كۆرمەگەن لەئلى،
 ئۇمىردە بىرەر شەھى بەدەخشان.
 قىلدى سېنى ھەق ھۇمايى دەۋلەت،
 كىم كۆردى يۈزۈڭنى بولدى سۇلتان.
 ئادەم ئەمەس ئول جەھاندە ھەرگىز،
 كىم كۆردى يۈزۈڭنى بەرمەدى جان.
 سەندىن دەمى تاپسەكىم جۇدالىق،
 تاڭ يوقتۇر ئەگەركى بولسە سەرسان.
 كۆرسەم سېنى گەر جانىمنى بېرىپ،
 دەرمەن ئەجەب ئالدىم ئانى ئەرزان.
 دېدى: سېنى كۆردىكىم تاپىلماس،
 ۋەسقىڭدە جەھاندە ھەددۇ پايان.
 باردۇر قېرىلىق چاغىم ئۆلەرمەن،
 قويمە يۈرەكىمگە داغى ھىجران.
 مەندەك سېنى دەردىڭگە چىدالماس،
 رۇستەم بىلە بەرزۇ، نەرىمان.
 جايى ئانى بولغۇسىدۇر جەننەت،
 كىم ساڭا قىلۇر جاننى قۇربان.
 ھەر كىمىسەنى باردۇ بىر مۇرادى،
 ماڭا سېنى كۆرمەكىڭدۇ ئارمان.
 نېدۇر سېنى مەقسەدىڭنى بىلمەم.

يۈرەك بىلە باغرىم ئەيلەدىڭ قان.
 بىچارە قەلەندەر ئۆلگۈدەكدۇر،
 سەن دەردۇ غەمىگە ئەيلە دەرمان.

26

كۆرمەدىم بىر ئىلتىفاتى دەھر ئارادە ياردىن،
 تا تۇغۇلدۇم كۆرمەدىم ئالەمدە جۈز ئازاردىن.
 .....
 .....

27

بولۇپدۇر سەير ئۇچۇن ئول گۈلتۇزارىم راكىبى تەۋسەنە.
 قىسبىدۇر ئوتاغاتى ياندىدە زىننەت ئۇچۇن سەۋسەنە.
 بولۇر ئىشقى مۇھەببەتنىڭ كەمالى ھۇسنى دىلبەردىن،
 كېچە رەۋشەن بولۇر ھەرقانچەئى كىم بولسە ئاي رەۋشەن.
 نىمەدىكىم ئوخشەگەي بىلىقسى سېنىڭ ھۇسنىڭگە ئەي دىلبەر،
 تاڭ ئېرمەسىدۇركى قىلسۇن خىزمەتىڭنى شىرىنى ئەرمەن.
 سېنىڭ كىرىمىكلەرنىڭ ئەي مەھۋەشۇ گۈلچېپەرەئى دەۋران،
 ئۆتەر تۇرماي تەندىن ھەر كىشىكىم كەيسە يۈز جەۋشەن.
 نې ھەددى بار قەلەندەركىم كۆتەرگەي ئىشقىنىڭ دەردى،
 ئەگەرچەندىكى بولسە رۆستەمۇ بەرزۇ بىلە بەھمەن.

28

تۇتۇپ ھۇسنى ئانىڭ رويى زىمىنىنى،
 نې مۇمكىن قاچماقسىم ئىي مەردى رەھ، مەن.
 قىلۇرلەر بۇلبۇل ئوخشە ئاندى ئەفغان،
 كويۇڭدۇر بارچە ئەل كۆزىگە گۈلشەن.
 قۇلۇڭمەن تا تېنىمدە باردۇ جانىم،
 بۇ سۆزۈمدۇر مېنىڭ ئەلبەتتە بىزەن.
 سۇباتى يوق جەھاننىڭ فانى بولغىل،
 قەنى جەھىشيدۇ ئىسكەندەر، دېدى مەن.
 .....

كەيسە نارەنجى ئىگىسىنى ئول مەھى شىرىن نىشان،
 تاڭ ئەمەس فەرھاد بولسۇنكىم ئانى كۆرگەن زەمان.
 تاكى كۆردۈم ئول گۈلى گۈلزارى جەننەتنىڭ يۈزىن.
 بۇلبۇل ئوخشە بولدى ئىشىم نالەۋۇ ئاھۇ فىغان.
 قۇمىدەك بويىنۇمغە سالدىم بەندەلىكىنىڭ تەۋقىنى،
 تاكى كۆردۈم قامەتنىڭ ئەي دىلبەرى سەرۋى رەۋان.
 نې كۈن ئىپرىدى ئاي يۈزۈڭنى... كۆردۈم... ئەي ھۇرى پەرى،
 كۆزلەرىم دۇر... فۇرقەتمىڭدىن... ھەر... زەمان... گەۋھەر فىشان.
 كىمكى كۆردى ئارەزىڭنى ئەي پەرى پەيكەر دېدى:
 يۇسۇفى كەنئاندىن ھۇسنۇڭ سېنىڭ ئېرىمىش نىشان.
 تۇشتى كۆزۈم تا جەمالىڭ با كەمالىڭغە سېنىڭ،
 مېھنەتۈ دەردۇ غەمىڭدىن بىر زەمان تاپچام ئامان.
 تا تىشىڭ بىرلەن لەبى لەئلىڭنى مەن قىلدىم خەيال،
 بىر كۆزۈمدىن ئاقتى ياشۇ بىر كۆزۈمدىن ئاقتى قان.
 ئەي پەرىزادى زەمانۇ ھۇرى دەۋرانىم مېنىڭ،
 شۇم رەقىبىكە باقماكىم باردۇر يامانلاردىن يامان.
 تۇمۇرىن تۇتمە كۆيەر قولۇڭنى تارتغىل ئەي تەبىب،
 مەرىمى دەۋراندۇرۇر ئىسمەتدە ئول ھۇرى زەمان.
 لايمقۇ ئەنسەبدۇرۇركىم دىسە «لا يۇدرەك» دۇرۇر،
 كىم دىسە ئايۇ قۇياشنى سەندىن ئېرىمىشدۇر نىشان.
 بۇلبۇلى نالاندۇرۇرمەن ساڭا ئەي سىيىمىن بەدەن،
 تا كۆرۈپمەن گۈل يۈزۈڭ ۋەسفىڭنى قىلغۇم داستان.
 جان بىلە باردۇر قەلەندەر ئەي پەرى پەيكەر قۇلۇڭ،
 كىمنى كۆرسە مەقسەدى قىلسۇن سېنىڭ ۋەسفىڭ بەيان.

بىر پەرى پەيكەر خەيالىدىن ھەممىشە شادمەن،
 مېھنەتۈ جەۋرى - جەفايى دەھرىدىن ئازادمەن.
 قىلدى كۆپ جەۋرى - جەفا جانىمغە ئول شىرىن جەمال،
 دەردۇ غەمىنىڭ تاغىدە گويىكى بىر فەرھادمەن.
 بۇدۇرۇر ھالىم مېنىڭ ئەي دىلبەرى نامېرىبان،
 ۋەسلىڭ ئىلە... شادۇ ھەجرىڭ بىرلەكى ناشاد مەن.

كۆرمەدىم راھەت يۈزىنى بىردەم ئەي ھۇرى زەمان،
 نېكى بولغۇم بۇ جەھاننىڭ ئىچىمدە، ئەي جان، مەن.
 تا كۆڭۈل بەردىم ساڭا، ئەي مەھۋەشى خۇرشىد فەر،
 بارچە ئەيشى راھەتمىنى ئەيلەدىم بەربادمەن.
 بىر زەمانى تاپمادىم راھەت بىلە سەبرۇ قەرار،
 تا ساڭا بەردىم كۆڭۈل ئەي شوخ ھۇرۇ زامەن.
 بەسكى كۆيدۈم ئەي قەلەندەر ئول پەرىۋەش ئوتىدا،
 ئىشقى ئېلىگە دەھر ئارادا ساھىبى ئىرشادمەن.

قىمىئە

يۈزۈمگە ياپتى باغنىڭ ئىشىكىنى،
 ئىلاھا باغىباننىڭ قولى سىنىسۇن.
 رەقىبى شۇمنىڭ قانىنى ئىچسەم،
 دەمى كۆڭلۈم مېنىڭ شايەدىكى تىنىسۇن.
 خەلايىقىدىن بولۇر مەھشەر كۈنىدەك،
 ئەگەر سەير ئەتكەلى تەۋسەنغە مەنسۇن.
 تۇشۇرمەي دامىغە قويمايدۇ ھەرگىز،
 يىراقىدىن كىمنى كىم كۆزىگە ئىلىسۇن.
 تاڭ ئېرمەس رەھم ئېتىپ ئول يىدىغلاسۇن قان،
 ئۇشول زالىمغە گەر ھالىم بىلىنسۇن.
 بۇ ئىشىدىن بولماغۇم ھەرگىز پۇشەيمان،
 ئانىڭ يولىدە گەر تېرەم تىلىنسۇن.
 جەفاۋۇ جەۋرى قىلماق بىلە يانماس،
 قەلەندەر جانىغە قانچە قىلىنسۇن.

32

لەئىل قىلدى دەئۇسىن لەئىلى لەبىڭ بىرلە ئەيان،
 ئاستىلار ئوغرى كەبى بويىنى باغلاپ شولزەمان.
 بىر ئانىڭدەك يوقدۇرۇر لەئىلى بەدەخشان تاغىدا،
 لەئىلىكىم سۆز بىرلە بولغاي ھەر زەمان گەۋھەر فىشان.
 تۇتى قىلدى خەت بىلە لەئىلى لەبىڭنىڭ ۋەسىقىنى،
 پەرلەرى بولدى زۇمۇرەد لەئىل مىنقارى رەۋان.
 لەئىلىنىڭ ئالدىدە نېچۈك يوقتۇ تاشنىڭ قىممەتى،

لەبلەرنىڭ ئالدىدا بولۇر لەئىل ھەم ئاندىن نىشان.
گەر قەلەندەرنىڭ سۆزى شىرىنۇ رەڭگىندۇر نېتاك،
باردۇرۇر كۆڭلىدە دائىم ئول لەبى شەككەر فىشان.

33

يۈزۈڭنى كۆردۈم ئەي خۇرشىد تابان،
دىمەي خۇرشىد تابان نۇرى ئىمان.
مۇسۇلمانزادە بولساڭ رەھم قىلغىل،
يۇتارمەن فۇرقەتىڭدىن ھەر زەمان قان.
قىلۇر ھەسرەت بىلەن يۈز ئافەرىنلەر،
ئەگەر كۆرسە يۈزۈڭنى ماھى كەنئان.
بىرەر سورساڭ نې بولۇر ئاغرىقىمنى،
سېنىڭدەك يوقتۇرۇر دەردىمگە دەرمان.
ئەگەر ھەجرىڭدە ئۆلسەم ئەي پەرىزادە،
ئىچىڭ ئاغرىپ بولۇرسەن سەن پۇشايمان.
سېنىڭدەك ياخشىلىقتا يوق جەھەندە،
يامانلىقتا مېنىڭدەك يوقتۇر ئەي جان.
ئۇشول كۈندىكى كۆردۈم ئارەزىڭنى،
بولۇپمەن قۇللارنىڭغە بەندە فەرمان.
ئالپسەن تاقەتۇ سەبىرۇ قەرارىم،
يۈرەككە تاكى قويدۇڭ داغ ھىجران.
قەلەندەر تا تىرىكىدۇر بۇ جەھەندە،
قىلۇر ۋەسقىڭ سېنىڭ، ئەي، ماھى دەۋران.

34

ماڭا كۆرسەتتى ئول گۈلچىبەرە قاشىن،
ھىلال ئەيلە دېدى قىلغان تالاشىن.
ئۇشول ھۇرى پەرىزادى زەمان دەير،
يۈزۈمنىڭ زەررەسى گەردۇن قۇياشىن.
تولۇن ئايدەك ماڭا ئول مەھۋەشى ياش،
سورادىم دېدى: دۇر ئون تۆرت ياشىن.
خىجالەتتىن ئۆلەر بىلىقسى دەۋران،
ئەگەر كۆرسە ئانىڭ ھۇسنىن قاماشىن.

تۆكەر، ھەدىسىز قەلەندەر كۆزىدىن ياش،
قېرىلىقىدا كۆرۈپ ئول شوخ ياشىن.

35

قېرىغان چاغىمە بىر ياش دەۋران،
ئوتۇپ كۆڭلۈمنى قىلدى يۈرەكىم قان.
تۇشۇپ قۇشقاچ كەبى قولىدا كۆڭلۈم،
بىلۈر جاندىن ئەزىز، ئولتۇرۇر ئاسان.
ئانىڭدەك غۇنچەنى نەۋرەسىگە كۆيمەك،
ماڭا قىسمەت قىلىپدۇرلەركى رەھمان.
قېرى دەپ بىرگىنە سۆيىمەيدۇ ياشىم،
ئاڭا ھەقدىن مەگەر بولدى بۇ پەرمان.
ئەگەر بىر سۆيىمەيمىن ئۆلسە قەلەندەر،
ئانىڭ ئىچىدە قالدۇر يۈز مىڭ ئەرمان.

36

تەكەللۈم ئەيلە ئېيسادەك سەن ئول لەئىل بەدەخشاندىن،
ئەگەر رەھىم ئەتمەسەڭ سەن ئۆلگۈدەكمەن داغى ھىجراندىن.
رەقىبىمىگە قىلۇرسەن ئىلتىفاتىڭنى سەن، ئەي دىلبەر،
جەھاندا كەلمەس، ئەي گۈلرۇخ بۇ ئىش ھەرگىز مۇسۇلماندىن.
بولۇپمەن موردىن ئاجىز سېنىڭ ھەجرۇ فىراقىڭدىن،
بۇ جەۋرۇ زۇلم لازىمۇ سېنىڭ ئوخشە سۆلەيماندىن.
يۈزۈڭنى كۆردۈمۇ جان بەرمەدىم ئەي شوخ سىيمىنىبەر،
ئېنى ئۆلتۈرگۈدەكدۇر ئاقىبەت ئۇشبۇ پۇشەيماندىن.
قەلەندەر دەردۇ غەم بىرلەن سېنىڭ يولۇڭدە گەر ئۆلسۈن،
مۇناسىپ بارمىدۇر بۇ ئىش سېنىڭدەك خانى دەۋراندىن.

37

كىمكى ئايرىلسە سېنىڭدەك شوخ گۈل رۇخساردىن،
بولۇپلۇنى دۇركىم جۇدا بولۇپدۇرۇر گۈلزاردىن.
مەن ياماننى تاشلامە ئەي مەھۋەشى ھۇرى زەمان،
ئار قىلماس گۈل چەمەن ئىچىنىدە ھەرگىز خاردىن.

ئەل قاندىن ئىچمەككەدۇرۇر سېنىڭ ئىشىڭ ئالەم ئارا،
ئەلەزەر دېمەك كېرەك ئەي شوخ بۇ كىرداردىن،
دەردى غەمىنىڭ لايىدىن تەڭرىم ياراتىپدۇر مېنى،
بولماي ئاسۇدە كۆڭلۈم بىر دەمى دېلداردىن،
گويدا قۇدرەت بىلە تەڭرى ياراتىپدۇر ئانى،
رەشك ئېلتۇر سەرۋى تۇبى ئول قەدى رەفتاردىن،
تا قاچانچە جان ئۇزەر ھەسرەت بىلە ئەي دىلسرەبا،
تۇتىگە لۇتق ئەيلەگىل ئول لەئلى شەككەر باردىن،
بۇلبۇلۇڭ بولدى قەلەندەر ئەي پەرى رەھىم ئەيلەگىل،
مەقسەدى ۋەسفىڭ بولۇپدۇر ئانى بۇ گۇفتاردىن.

38

مېنىڭ ئاھىمىدۇرۇر خۇرشىد تابان،
تىشى گەۋھەر، لەبى لەئلى بەدەخشان،
تەئەججۇب ئەيلەبان ھۇرۇ پەرى دەر،
ئەجەب ئايى قۇياشدىن بار دۇرەخشان،
بولۇپدۇر پادىشاھى كىشۋەرى ھۇسەن،
ئاڭا خۇبىلار بارىدۇر بەندە پەرىمان،
ئەگەر كىم ئىستەسەڭ دۇنيانى بىر - بىر،
ئاندىگەك تاپماغايسەن پاكى دامان،
قەلەندەر بېھۋەدە سەئىيى ئەتمەگەيسەن،
كۆڭۈل ئۇزەمەك ئەمەس خۇبىلاردىن ئاسان.

39

بولۇر گۈل - گۈل يۈزۈڭ، ئىچسەڭ ئەگەر كىم بادەئى گۈلگۈن،
بارى خۇبىلارنى رەشكىڭدىن قىلۇرسەن ئىچىنى پۇرخۇن،
سېنىڭدەك يوق ئىكەن دىلپەر نىگارا لەيلىيۇ شىرىن،
نېھەد دۇر تۆكپەتلىك بولغاي ماڭا فەرھاد ئىلە مەجنۇن،
فىراقىڭگە ئاقار ئانداق ئىككى كۆزۈم سۈيى تۇرماي،
ئانى كۆرگەن گۇمان ئەيلەر بىرى سەيھۇن، بىرى جەيھۇن،
ياراتىپدۇر خۇداۋەندىم سېنى ئەينى لەتافەتدىن،
بېھىشتە سەرۋى ئىلە تۇبى قەدىڭدەك يوقتۇرۇر مەۋزۇن،
قەلەندەر ھالىغە باققىل بىرەر ئەي ھۇرى دەۋرانىم،
سېنىڭ ۋەسفىڭدە كىم تاپتى مېنىڭدەك تازە بىر مەزمۇن.

40

مەھى شىرىن زەبانۇ دىلرەبايى گۈلئۇزارىم سەن،
 پەردۋەشلەر ئارا گۈلچىمەرە شوخى تاجىدارىم سەن.
 سېنىڭدەك يوقتۇرۇر بىر نازەننى بۇ جەھان ئىچرە،
 شەھنشاھى زەمانۇ خىسرەۋۇ ھەم شەھسەۋارىم سەن.
 سېنىڭدەك تۇغمادى ھەرگىز جەھاندە بىر پەرى پەيكەرە
 دىل ئارامۇ دىل ئارايۇ نىگارى كام كارىم سەن.
 قەدىڭدەك سەرۋى ئازادى بەھىشت گۈلزارىدا يوقتۇر،
 گۈلى نەۋرەستەنى باغى جىننانۇ نامدارىم سەن.
 ئەگەر كىم ئاتلانپ چىقسۇن پەرىيۇ ھۇر ئىلە خوبىلار،
 ئۇلار يۈلدۈز، قۇياش دەك سەن ئارادە شەھسەۋارىم سەن.
 ئەگەرچە باردۇرۇر خوبىلار جەھاندە ھەدىسىز ئەي دىلبەر،
 ئۇلارنىڭ ئوتراسىنىدە گۈلشەنۇ باغۇ بەھارىم سەن.
 قەنىمدە باردۇرۇر ھەر داغىم ئۆزى نەچچە تۈرلۈك داغ
 بولۇپمەن تاۋۇسۇ سەن دىلرەبايى لالە زارىم سەن.
 قەلەندەر بولمىسۇن نېدىن ساڭا ئەي دىلرەبا بەندە،
 كۆزۈمنىڭ تۇرىيۇ ئالەمدە فەخرۇ ئىپتىخارىم سەن.

41

كۆرۈپمەن تا سېنى ئەي قەددى مەۋزۇن،
 ھەمۇ دەردىم بولۇپدۇر ھەددىن ئەفزۇن.
 سېنىڭ ھەجرىڭدە تولا زار يىغىلاپ،
 بولۇپدۇر كۆزلەرىم ھەر بىرى جەيپۇن.
 بولۇرمەن جان - دىل بىرلەن ساڭا قۇل،
 ئەگەر قىلساڭ بىرەر لۇتى ئىلە مەمنۇن.
 ئېرۇر بەختىم زەبۇنۇ تالىتىم شۇم،
 بولالمايمەن ساڭا ئۆلگۈنچە مەقرۇن.
 قىلىپدۇر دىلبەرى مەيخارەسىمە،
 قەلەندەر جەندەسىنى مەيغە مەرھۇن.

42

جەفالەر ماڭا ئەي دىلدار سەندىن،
 بولۇپدۇر كۆزلەرىم خۇنبار سەندىن.

ماڭا رەھىم ئەيلە ئەي خۇزرىشىدى تابان،
 يۈرەك باغرىم ئېرۇر ئەفكار سەندىن.
 بۇ كۆڭلۈم بۇلبۇل ئوخشە ئەي پەرىزادە،
 قىغانى باردۇر ئەي گۈلزار سەندىن.
 نېچۈك كۆرسەم ئانى مەن ئۆزگەلەردىن،
 تەنمىدە باردۇرۇر ئازار سەندىن.
 قىلىپدۇر گۈلشەنى ھۇسنۇڭ تەماشاش،
 قەلەندەرغە ئېرۇر گۇفتار سەندىن.

43

ئىشىتىم كىم يۈزۈڭدۇر ماھى تابان،
 چۇ كۆردۈم بار ئىكەنسەن ئىككى چەندىن.
 لەبىڭدۇر لەئلى تىشىڭ دۇررۇ گەۋھەر،
 قۇياش كۆرسە بولۇر يۈزۈڭنى پىنھان.
 باشىڭدە ئوتاغاتىڭ تاجۇ دەۋلەت،
 ئاتىڭ دۈلدۈلمۇدۇر يا رەخشى رەخشان.
 تەئەججۇب قىلمە ئەي بىلقىس نەسەبلىك،
 يۈزۈڭ كۆرسەم، دېسەم بولدۇم سۇلەيمان.
 ۋىسالىن ئىستەمەك نې سۇد قەلەندەر،
 ئەزەلدىن قىسمەتلىڭدۇر داغى ھىجران.

44

تا سېنى كۆردۈم كېچىمىمەن بەندەۋۇ ئازاددىن،
 مەھۋەشى ھۇرۇپەرلەر قامەتى شەمشاددىن.
 بىلمەدىم تەڭرىم نېچۈك سالىپدۇ مېھرىڭ كۆڭلۈمە،
 بىردەمى چىقماس خەيالىڭ خاتىرى ناشاددىن.
 مۇنچە ھەم زالىم بولۇرمۇ ئول پەرىزادى زەمان،
 بىردەمى تىنمايدۇ جەۋرۇ زۇلم ئىلە بىداددىن.
 لەيلىيۇ شىرىن سېنىڭدەك يوق ئىكەن ئەي ھۇرىزادە،
 مەن نېچۈك بولماي زىيادە مەجنۇنۇ فەرھاددىن،
 ئەيلەدىم ۋەيرانەلەرنى ئەي قەلەندەر مەسكەنمە،
 تاپمادىم فەيزۇ فۇتۇھى زەررەنى ئاباددىن.

45

ئېرۇر ئىككى لەبىڭ لەئلى بەدەخشان،
 ئەمەسدۇر كۆڭۈل ئۈزمەك سەندىن ئاسان.
 تاپارسەن سەن سەۋابى ھەججى ئەكبەر،
 ئەگەر قىلساڭ مېنىڭ دەردىمگە دەردمان.
 ئەگەر كۆرسەتمەسەڭ ۋەسلىڭنى باغدىن،
 مېنى ئۆلتۈرگۈسىدۇر داغى ھىجران.
 بىرەر كۆرسەم ئەگەر كىم ئىلتىفاتىن،
 قىلۇرمەن ئالدىڭا جانىمنى قۇربان.
 يۈزۈڭ كۆرسەتمەسەڭ ئۆلەر چاغىدا،
 قەلەندەر ئىچىدە قالۇر بۇ ئەرمان.

46

يۈزۈڭ ئوبداندۇرۇر شەمسۇ قەمەردىن،
 سۆزۈڭ تاتلىقدۇرۇر شەھدۇ شەكەردىن.
 لەبىڭدەك يوقتۇرۇر لەئلى بەدەخشان،
 تىشىڭ خۇبراقدۇرۇر دۇررۇ گۇھەردىن.
 كىشىگە بولسە ئازراق بەختى ياۋەر،
 ئېرۇر ئوبدان تولا فەزلۇ ھۇنەردىن.
 بېلىمدىن سۇدرەپۇ باشمىغە تەپسەڭ،
 ماڭا ئوبداندۇرۇر تاجۇ كەمەردىن.
 ئۆلۈمدۇر ياخشىراق ئاڭا قەلەندەر،
 كىشى ئايرىلسە سەندەك سىمبەردىن.

47

ساچى سۇنبۇل ئىلە ئول زۇلفى مۇشكىن،
 تۈشۈپدۇر ئاي يۈزۈڭگە چىن ئۆزە چىن.
 تاڭ ئېرمەس بۇ گۈلى رۇخسارى بىرلە،
 گۈلىستائى بېھىشتىنى قىلسە رەڭگىن.
 ئىشىتمەس ھەر نەچچە ئەرزىمنى دېسەم،
 ئېرۇر ئەزەبەسكى ھەردەم كۈھى تەمكىن.
 كى سەندىن يانماقنى مۇمكىنى يوق،

ئەگەر كىم قىلسەلەر قىيىن ئۆزۈرە مىڭ قىيىن.
كىشى ئويغاتسە ئويغانماس قەلەندەر،
مېنىڭ بەختىمنى ئويۇسۇدۇ سەككىمىن.

48

بۇ نې يۈزدۇركىم قىلۇرمەن مىڭ كۆرەرنى ئارزۇ،
مىڭ ئەگەر كۆرسەم يەنە يۈزىمىڭ كۆرەرنى ئارزۇ،
بىرگىنە سورغايىمۇ دەپ ھالىمنى ئەيلەپ ئىلتىفات،
شەككەرىن لەئلى لەبىدىن مىڭ قىلۇرمەن ئارزۇ.

.....
.....

ھەرزەمان كويىن تاۋاپىنى قىلۇرمەن ئارزۇ،
.....

49

يوقتۇ غەيرى لالە بۇتكەن ئىشقى ئېلىنىڭ باغىدە،
مۇندىن ئۆزىگە گۈل تاپىلماس ئىستەسەڭ ھەم تاغىدە.
كۆرۈنۈر قىبىلەنەمادەك ئاشكارا كۆزۈڭگە،
تاش يۈرەكى-گەر باقار بولساڭ ئانىڭ قۇرساغىدە.
كۆرمەگەي ھەرگىز جەھاندە ئول يامانلىقنىڭ يۈزىن،
دەھر ئارا قويسە قەدەمنى ھەر كىشى ئۆز چاغىدە.
مەن نېچۈك قىلغۇمدۇر ئول شوخى ستەمگەرگە خىلانى،
كۆرەدۇر رويى زەمىنىنى دىلبەرىم تىرناغىدە.
ھەقتەئالانىڭ ئىشىنى ئەي قەلەندەر كۆرگەسەن،
بىر گۈلى نەۋرەس قۇلى فىلىدى قېرىلىق چاغىدە.

50

ھۇسن ئېلىدە يوقتۇ سەندەك پادىشاھى ئالىيىجاھ،
تاڭ ئەمەس ھۇرى - پەرى بولسۇن ساڭا خەيلۇ سپاھ.
ئارەزىم بولدى سەرىغۇ كۆزلەرىمىدىن قان ئاقار،
بۇ ئىككىسى باردۇرۇر ئىشقىمگە ئەي گۈلرۇخ گۇۋاھ.
نې ئۈچۈن خۇبلار ساڭا قۇل بولمىسۇن ئەي سىيمبەر،

ئۆتمىگەن سەندەك يەنە ئالەم ئىچىندە پادىشاھ.
 ھەق ياراتتى خىلىقەتمىگنى گويمىيا ئۆز نۇرىدىن،
 ئوخشاماسدۇر ساڭا بىر بولسۇن ئەگەر كىم مېھرۇماھ.
 جانۇ دىل بىرلەن ساڭا مىسكىن قەلەندەردۇر قۇلۇڭ،
 گەر مۇسۇلمانزادە بولساڭ قىلماغىل ھالىن پەناھ.

51

سەن دەۋلەتۇ ئىززۇ جاھ بىرلە،
 مەن دەرد فىراقۇ ئاھ بىرلە.
 ئىشقىڭدەدۇ كۆز ياشىم بىلە قان،
 بۇ ئىككىسىدۇر گۇۋاھ بىرلە.
 مەن يەردە ساڭا نېچچۇك يېتەر مەن،
 سەن سەن قۇياش ئىلە ماھ بىرلە.
 سەندىن نېچچۇك ئىشقى ئېلى قۇتۇلسۇن،
 ھۇسنى ئېلى ساڭا سىپاھ بىرلە.
 ئول شاھى جەھانۇ مەن قەلەندەر،
 كىم كۆردى گەدانى شاھ بىرلە.

52

كىم سەفەرنىڭ رەختىنى غۇربەت سارىغە باغلادى،
 يۈزىگە ئەيشۇ تەرەبىنىڭ ئىشكىنى باغلادى.
 قويمادى ھەرگىز ئاياغىنى ۋە تەننىڭ تاشىدا،
 ھەر كىشى ئۆزىنى فەراسەت بىرلە ھالىن چاغلادى.

.....

.....

53

ئې بولۇر كەلسەڭ بىرەر ھالىمنى سوراپ قاشىمە،
 رەھىم قىلساڭ ئەي پەرى پەيكەر بۇ قانلىق ياشىمە.
 لۇتقى ئېتىپ سورغىل سەن ئەي ھۇر - پەرىزادى زەمانە.
 مېھنەتۇ دەردۇ غەمىڭدىن كەلدى نېلەر باشىمە.
 ئەيتىڭ ئەرزىمنى ئۇشول گۈلچېھرەئى نا مېھرىبان،

ھەرنە قىلسام باقماسۇن ئول ئاشكارۇ فاشىمە،
ئېيتىڭىز رەھىم ئەيلەسۇن، دېسۇن ئەگەر كىم ئۆلمەسۇن،
دىلبەرى بىرەھىمى زالىم شوخى باغرى تاشىمە.
نەچچەلەر ئەرزم دېدىم يىغلاپ قەلەندەر ئالدىدا،
بولمادى مەقبۇل بىرى ئول دىلرەبايى ياشىمە.

54

مېنىڭدەك يوقتۇرۇرۇ ئالەمدە گۇمراھ،
بۇ غەمدىن تارتادۇرمەن ھەر زەمان ئاھ.
قىغانۇ نالە بىرلەن يىغلاشۇر قان،
مېنىڭ ھالىمدىن ئەل گەر بولسۇن ئاگاھ.
تاڭ ئېرمەس بارچە ئالەم شاھى بولساڭ،
ئېرۇر بەختۇ سەئادەت ساڭا ھەمراھ.
خۇداغە ھەر زەمان شۇكرانەلەر قىل،
بېرىپدۇر ساڭا ئىززۇ دەۋلەتۇ جاھ.
دەمى دىلبەر بىلە قويمايدۇ ھەرگىز،
رەقىبى بەددىيانەت شۇم بەد خاھ.
مۇرادىم بۇدۇر ئەي خۇرشىدى تابان،
سېنى قىلسۇن خۇدايىم دەھر ئارا شاھ.
بولۇپسەن بۇ جەھاندە ھۇسن شاھى،
نېھەد ساڭا تەڭ ئولغاي مېھر ئىلە ماھ.
قۇلاق سالمايدۇرۇرۇ ۋەسفىگە ئول شوخ،
قىل ئەمدى ئەي قەلەندەر سۆزنى كۇتاه.

55

كۆككە ساۋۇردۇم ۋۇجۇدۇم تۇفراغىنى ئاھ ئىلە،
تەن ئۆيىم بۇزدۇم يىغايۇ ئانەئى جانگاھ ئىلە.
غۇربەتۇ ئىشقۇ مۇھەببەت بىرلە ھەم بىمارلىق،
قىلىدلار جەۋرۇ جەفالار جانىمە ئىكراھ ئىلە.
ئول پەرىزادى زەماننىڭ ۋەسلىغە ئەي دوستلار،
مەن نېچۇك يەتكۈمدۇرۇرۇ بۇ تالىشى گۇمراھ ئىلە.
يوقدۇرۇر بىر زەررە پەرقى، ئەي مۇسۇلمانلار، بىلىڭ،
كىشىۋەرى ئىشقۇ مۇھەببەتدە گەداۋۇ شاھ ئىلە.
دىلبەرنىڭ ۋەسلىغە يەتمەكلىك قەلەندەر دۇرمەھال،
كىچەۋۇ كۇندۇز مۇساھىب باردۇ مېھرۇ ماھ ئىلە.

56

تەنىگە كۆڭلەكى گۈلگۈن ياراشتى.
 ماڭا بۇ دىيدەئى پۇرخۇن ياراشتى.
 مېنىپ تەۋسەننى چىقتىڭ ناز بىرلە،
 پەرىلەر بارچە رەشكىڭدىن تاراشتى.
 چەمەننىڭ سەيرىغە بولدۇڭ خىرامان،
 نېكىم كۆزلۈك ئىدى ساڭا قاراشتى.
 ئاڭا سەھۋەن نەزەر قىلدىڭ بىناگاھ،
 رەقىبۇ شۇم بەدرەك ھەددىن ئاشتى.
 نېيەردەكىم مېنى كۆردى قەلەندەر،
 رەقىب ئاچىغىلانىپ زەھرىنى چاشتى.

57

ئېرۇرسەن بارچە سەن خوبلارنى خانى،
 قۇياشغە يوقتۇرۇر سەندىن نشانى.
 جەھاننى بىر بىردىن قىلدىم تەماش،
 كويۇڭدەك كۆرمەدىم دارۇلئەمانى.
 بارى خوبلارنى قىلسام شاھى دەۋران،
 ئەگەر ئىشقى ئېلىنىڭ بولسۇن زەمانى.
 يۈزۈڭنى كىمكى كۆردى ئەي پەرىزاد،
 ماڭا ئۆلگۈنچە كويۇڭدۇر مەكانى.
 بېرىپدۇر ھەر كىشىگە تەڭرى بىر ئىش،
 قەلەندەرغە سېنىڭ ۋەسفىڭ بەيانى.

58

كىمكى ئول گۈلچېرەنى ئۆزىگە مېھمان ئەيلەدى،
 ئۆزىنى ئىسكەندەرۇ جەمشىدى دەۋران ئەيلەدى.
 تا كەمەندى زۇلقى ئىلە كۆڭلۈم قۇشنى قىلدى سەيدە،
 يۈرەكىمنى ئۆرتەدى باغرىمنى بەريان ئەيلەدى.
 قۇرقەتۇ ھىجرانغە ئول دىلبەرى سىمىن بەدەن،
 كۆزلەرىمنى ياشنى لەئلى بەدەخشان ئەيلەدى.
 ئول خۇداۋەندىكى باردۇر خالىقى كەۋنۇ مەكان،

تىشلارنى گەۋھەرۇ لەئىلىنى مەرجان ئەيلەدى.
ئۆزىنى قىلدى جەھاندە تۇرغە بىر شۇھرەتنەما،
تا سېنىڭ ۋەسفىڭ قەلەندەر ئەلگە داستان ئەيلەدى.

59

يۈزۈڭدەك يوقتۇرۇر، ئەي سىمبەر ماھ،
لەبىڭدەك يوقتۇرۇر شەھدۇ شەكەر ماھ.
ئەجايىب غۇنچەئى خەنداندۇر تاغزىڭ،
تىشىڭدەك يوقتۇرۇر دۇررۇ گۆھەر ماھ.
ئېرۇر قەددىڭ سېنىڭ سەرۋى خىرامان،
ۋەلى خۇيۇڭ سېنىڭ باردۇر شەرەر ماھ.
سېنى ئۆزۈمگە ئاشق ئەيلەرئېردىم،
سۆزۈمگە بولسە ئېردى گەر ئەسەر ماھ.
بارى ئەسرارى ئالەمنى بىلۇرسەن،
ئېرۇرسەن لېك مەندىن بىخەبەر ماھ.
مۇسۇلمان ھېچ كىشى دېمەسدۇر ئانى،
كىشى سەندىن ئەگەر قىلسۇن گۈزەر ماھ.
مېنىڭ ھالىمدىن ئولغىل سەن خەبەردار،
رەقىبىدىن ماڭا باردۇر كۆپ خەتەر ماھ.
بولۇر جەمئىدۇ ئىسكەندەر - قەلەندەر،
ماڭا قىلساڭ ئەگەر كىم بىر نەزەر ماھ.

60

يۈزۈڭدۇر گۈلشەنى جانىمۇ دىلجوي،
لەبىڭدۇر شەككەرىستانىمۇ دىلجوي.
كۆزۈڭدۇر نەرگىسۇ قاشىڭ ياڭى ئاي،
قەدىڭ سەرۋى خىرامانىمۇ دىلجوي.
تىشىڭدۇر گەۋھەرۇ ھەم دۇررى سىيراب،
لەبىڭ لەئىلى بەدەخشانىمۇ دىلجوي.
نېچۈك قىلماي فىدا جانىمنى ساڭا،
ئېرۇرسەن خاتۇ سۇلتانىمۇ دىلجوي.
قەلەندەر بۇلبۇلۇڭدۇر ئەي پەرىزادە،
يۈزۈڭ باردۇر گۈلىستانىمۇ دىلجوي.

غەزەللىرى

ئەسىر خۇسرەۋ دېھلەۋى

نەشىرگە تەييارلىغۇچىلار: تورغۇن ئىبراھىم، ۋاھاب قادىر

شۇ بائىسكىم ئېرۇر ھۆسنۇڭ پاراۋان،
 چاچا قىل، بەرمىگىن، بۇنىڭغا تاۋان.
 دىلىمنىڭ ئېتەكىن چاك ئەتدى ئول ئاي،
 ئول ئاينىڭ ئورنىدۇ چاكى گىرىبان.
 نىگاھىڭ نەرقىدۇر جانغا باراۋەر،
 قويۇپ قوي ئاڭا ئەل باقسۇن پاراۋان.
 دىلىم قولۇڭدادۇر، ئاڭا نەزەر سال -
 كى، قانچە ھىجر داغى ئاندا پىنھان.
 زەنەخدان چاھىغا چۈشكەندە كۆپ دىل،
 يەنە جانلار بىلەن تولغانتى چەندان.
 سېنى كۆيگەن جىگەر - باغرىمغا باسقۇم،
 سېنى تۇزدىن ياراتقانمىدى يەزدان؟
 يېرىم كۈلكەڭ بېرۇر خۇسرەۋگە يۈزجان،
 ئۇ يۈز جانغا كېلۇرمۇ تەڭ يېرىمجان.

×

×

غېمىدىن شادىمانتىم، گەرچە تۈنلەر زار - زار ئۆتتى،
 قىلۇرمەن ياد ئۇ تۈنلەرنى ئەگەرچەندىكى تار ئۆتتى.
 گۈزەل رۇخسارىنى كۆرگەچ كۆزۈمگە كەلمىدى ئۇيقۇ،
 قاراپ باقسام مېزە قاقماي تۇرۇپ، تۈن بىرلە يار ئۆتتى.
 ئىشىكىگە كۆزۈمنى سۈرتە - سۈرتە تاڭنى ئاتتۇردۇم،
 ماڭا بۇ بەختۇ ھۈرمەتدۇر، ئەگەرچەندىكى خار ئۆتتى.

تۇنۇگۇن شەرىپەت ئىچتۇق ئىككىمىزگە ھەم شىرىن بولسۇن،
كى سەن مەي، مەن جىگەر قانىمىنى ئىچتىم، خۇش خۇمار ئۆتتى.
دېدىلەر: «زۇلپى يادىدا نېچۈكدۇر ھالۇ ئەھۋالىك؟»
دېدىم: «بىر قۇشكى تۇتقۇن، كۆزى دائىم ئىنتىزار ئۆتتى.»
ئۇ تۇننىڭ ماجىراسىن سورماغىل سەن، مەنمۇ ھەم ئېيتماي،
باشىڭدىن ئۆرگىلەي جانان، بىغايەت بىقارار ئۆتتى.
پىراقىڭدا ئەگەرچە غەم يېمەكلىك كەسپى كارىمدۇر،
بىراق ئەفسۇسكى، ئويغاقلىقتا ئۆمرۈم خاررۇزار ئۆتتى.
دەرىخ، ئول ۋاقىتلارنى رىندىلەر ئۆتكەزدىلەر ئىشقىسىز،
ئېرۇر ناخۇش ئۇ كۈنلەر، مەستلەر گەر ھۇشيار ئۆتتى.
ئەگەرچە غەم يۈكى خۇسرەۋ دىلىنى تاغ كەبى باستى،
نې ھەمدەردىكى، دۇنيانىڭ ئۆزى يەڭگىل شۇنار ئۆتتى.

× ×

دىلىمغا غەم جاپاسىدىن ئامان يوق،
جاھاندا شادلىقىدىن بىر نىشان يوق.
جاھان ئاشناغا تولغان، غەمگە مەن غەرق،
ئەجەب دەرياكى قىرغاقى ئايان يوق.
خۇشالمەن ئۆمرۈم ئۆتسە بىر زامان خۇش،
ماڭا ئەمما ئۇنىڭدىن خۇش زامان يوق.
پەلەك دەۋا ئېتەر مېھرىنى، لېكىن،
دىلىم ئېيتاركى مېھرى ئانچۇنان يوق.
ئەگەر شادلىقنىڭ نەرقى بولسا يۈز جان،
ساتىپ ئالغۇم، پەلەك دەيدۇ ھامان يوق.
ئىدى ئەقلىم بالاسى سۆيگۈ، ئەمدى،
بالا شول بولدى: سۆيگۈدىن ئامان يوق.
زاماندىن كۈتمە سەن دىل شادلىقىنى،
بۇنى شەرھ ئەتكىلى، خۇسرەۋ، زۇۋان يوق.

× ×

دوستلار كۆڭلىنى غەش ئەتكەن پىغانىمدۇر مېنىڭ،
ھەم تېۋىپكە مۇددىئا — دەردى نىھانىمدۇر مېنىڭ.
يارى جانىم دائىما قىلغاي ماڭا جەۋرۇ جاپا،

كەچسە ھەم مەندىن، نېتەيكى يارى جانىمدۇر مېنىڭ.
 قەھرىتان ھىجران ئېلى ئەتتى ھاياتىمنى خازان،
 بۇ خازانلىق ئاپەتى بادى خازانىمدۇر مېنىڭ.
 ئىسسىق - ئىسسىق كۆز يېشىم دىلدىن چىقار ۋولقان كەبى،
 شولا چاچماس تامچە ياش، ئۇ، ئوتلۇق جانىمدۇر مېنىڭ.
 سەن كوچاڭنىڭ چېكىنى يۇغىل مېنىڭ قانىم بىلەن،
 گەر چېچىلسا گەردى بۇ - نامى نىشانىمدۇر مېنىڭ.
 مەن يوقاقتىم دىلنى، سەندىن قىلىمەن ئۇنى گۇمان،
 ھە، ئوغۇرلاپسەن دىلىمنى، ھەق گۇمانىمدۇر مېنىڭ.
 يار كېتەر يانىمىدىنۇ مەن ئەيلىگۈم دادۇ پىغان،
 قايتىدىن كەلمەس مەگەر جانى راۋانىمدۇر مېنىڭ.
 «مەن سېنىڭكى» دېدى جانان خۇسرەۋىيگە لۇتپىلە،
 بۇ سۆزى يۈكسەك باھايۇ فەخرۇ شانىمدۇر مېنىڭ.

× ×

ساقىيا، تۇتقىل قەدەھ، بولكۈنكى جانان بۇندا دۇر،
 نې كېرەك سەيرى گۈلىستان ماڭا بوستان بۇندادۇر.
 ماڭا، ئەي ساقى، مەيى نابۇ گىزەك لازىم ئەمەس،
 باقىكى، ئاچچىق كۆز يېشى ھەم تاتلىق شېرمان بۇندادۇر.
 يار ئۆز باغرىمدايۇ، مەن جان ئۆزەر ھالەتتىمەن،
 قول سېلىپ باغرىمنى كۆرگىن، تەندىكى جان بۇندادۇر.
 باغ ئارا بىھۇدىگە، ئەي قۇمىرى، چەكمە نالىلەر،
 نە قىلۇرسەن سەرۋىنى، سەرۋى خىرامان بۇندادۇر.
 ئىختىيارىڭ، ئەمدى ئەي جان، خاھى كەتكىن خاھى قال،
 مەن ئۆلۈمنى ئىستىمەيمەن، چۈنكى جانان بۇندادۇر.
 لەۋلىرى ئەتراپىدىن، ئەي پاشا، سەن ئايلانما كۆپ،
 لەۋلىرى مەغزىگە باقىكى، شەككەرىستان بۇندادۇر....
 سەن يوقالغان دىلنى، خۇسرەۋ، ئىزدىمە بىھۇدىگە،
 ئىزلە شۇ جايدىنكى، ئۇ زۇلپى پەرىشان بۇندادۇر.

× ×

گۈل يۈزۈك كۆرگەن كىشىلەر ياد قىلماس بوستان،
 شۇ گۈزەل يۈز ھىجرىدە گۈل - لالىلەرنىڭ باغرى قان.

ئۆچتى دىلدىن بارچە خوبلار نەقىشى، كۆرگەچ ئارەزنىڭ،
 ئۆچمىگەي نەقىشنىڭ سېنىڭ جان لەۋھىسىدىن بىر زامان،
 قانچە تەنە قىلدى دۈشمەن، كۆپ نەسىمەت بەردى دوست،
 سالمىدىم ئاڭغا قۇلاق ھېچ، كۆز بىلەن دىل سەن تامان.
 كۆپ مالا مەت سېلى ئاقتى، يۇمىدى يار دەردىنى،
 ئاتتى مەھشەر تېڭىمۇ، ھىجران تۇنى كەتمەس ھامان.
 بىئىبالىقتىن نېچۈن كور بولمىدى نەرگىس كۆزى،
 گەردى پايىن سۆيىمىدى كەلگەندە ئول سەرۋى راۋان.
 مەستىمەن نامىم يامان ئەيب ئەيلىمەڭ، ئەي دوستلىرىم،
 ئاشىقى بىچارىنىڭ ئەھۋالى ھەم سىزگە ئايان.
 گەر بالا جامى بېرىلسە، نۇش ئېتىپ شۇكرانە قىل،
 چۇنكى بەرمەس ساڭا ئۇ ھىجران شارابىدەك زىيان.
 بىز كەبى ئەفتادىلەرگە ئىشقى سالماس زەخمىنى،
 شاھ زۇلمىدىن قالۇر ۋەيرانە قىشلاقلار ئامان.
 تاغۇ تاشقا بارماغاي كىمكى ھەرىر ئۆزۈرە يۈرەر،
 ئوققا تىك باقماس كىشىنىڭ كۆزلىرىمۇ ھېچ قاچان.
 يار كويىغا ۋەسل ئۇچۇن بارماق خاتادۇر، خۇسرەۋا،
 رىزق دەبان بارماس چۈمەلى شاھ ئۆتەدۇر يول تامان.

X

X

ئول ساپا ھىدىك تۈپەيلى باغدا جانپەرۋەر ئېرۇر،
 ئەل دىلىنى سەن تامان ئۇندەيدىغان رەھبەر ئېرۇر.
 سەن قويۇپ قوي دىل ئىشىنى چېچىنىڭ تەقدىرىگە،
 دىل چېگىشلىكتە ئۇ چاچتىن مىڭ تۈمەن بەتتەر ئېرۇر.
 قانلىق كۆزۈمدىن ئەقەللى بىر سوراپ باق، نە ئۇچۇن -
 ئاستانەڭ ئۆزۈرە قان دەرياسىدىن مەھشەر ئېرۇر.
 ئىشىكىڭ تۇپراقىغا لايىق ئەمەس باشم مېنىڭ،
 سوققا باشم نە سازاۋەرى ئۇ تاجۇ زەر ئېرۇر...
 پاشا ھەسەل - شىرنىنى، پەرۋانە ئوتنى تاللىدى،
 بىلىكى «ئىشقى باشقا، ھەۋەس باشقا» سۆزى گەۋھەر ئېرۇر.
 مەن ئۆلەرمەن ئاقسۆۋەت ئىشقى ئوتىدىن، ئەي دوستلار،
 چۇنكى ئوتۇن كۆيگەندىن سوڭرە خاكىستەر ئېرۇر...
 نې بىلۇر ناز ئۇيقۇدا تەختى پاراغەت ئۆزۈرە شاھ،
 ئول گادا ھالىنىكى ئىشىك قېقىپ مۇزتەر ئېرۇر.

رەنجىمە، گەر ئەتسە خۇسرەۋ كۆزلىرىدىن دۇر نىسارە،
كۆز يېشى ئىشقى ئەھلىگە خۇش زىننەتۇ زىۋەر ئېرۇر.

× ×

كېچە لەئلى لېۋىڭ ئەتتى مېنى تاڭ ئاتقۇچە مېھمان،
تىرىلمىش دۇر سېنىڭ خۇشبۇي ھىدىڭدىن مۇردەئى ھىجران.
يۈزۈڭ كۆرگەچ، ئۇنۇتتۇم بارچە دەردۇغەم، ئەلەملەرنى،
كۆزۈڭنىڭ ئوقى زەخمىدىن يۈرەك باغرىم ئىدى ئالان...
دىلىمنى بەد قىلىق قىلدى چېچىڭنىڭ ئارزۇسى قايتا،
بالا زەنجىرىدە دىۋانىنى تۇتماق ئەمەس ئاسان.
ماڭا دەيسەن: «چوقۇنما بۇتقا، ئۇندىن ساڭا نە پايدا؟»
بۇ گەپنى ئېيت، ئەگەر بولسا كىمكى ساھىبى ئىمان.
دىلىم دەردىنى بىلگەچ باغرىغا ئالدى مېنى دىلبەر،
چېكەتتى شۇندىمۇ شورلۇق تېنىم دىلدىن پىغان ھەرتان.
تۇنى خۇش ئۆتسۇن ئۇ جاننىڭ، چېچىڭنىڭ دەستىدىن قاچتى،
ئۇ يار ئورنىنى ساقلاي دەپ بېغايەت ئەيلىدى جەۋلان.
يۈزىگە قارىدىم ئاستا، ماڭا بەخش ئەتتى جان يارىم،
غەرەز كانى رەقىبەلەردىن ئۇ دەردىمنى قىلىپ پىنھان.
مۇشەررەپ بولدى خۇسرەۋ بۇ كېچە ئول يار جامالىغا،
چىۋىن ئالدىدا گويا پادىشاھ سالدۇردى دەستۇرخان.

× ×

مېھرى يوق دىلبەر بىلەن دىل بۇنچە ئاشىنالىق قىلۇر،
سەن پەرەز قىل شىشەدۇركى خارە تاشقا دۇچ كېلۇر.
كوپىدا ئاشىقلىرىن قاندىن تۆكەر ئۇ دىلرەبا،
لەۋگە مەڭ قويماقچى يا ھۆسنىگە ئارايىش بېرۇر.
كۆيىسمۇ پەرۋانە شام ئەتراپىنى روشەن قىلۇر،
پۇختىلار ئەمما بۇ ئىشنى بەلكى خاملىق دەپ بىلۇر.
كۆرمىدى زاھىد گۈزەللەرنى قاراپ مەسچىت تامان،
يوق كامالىتى، زۇرۇرەتتىن ئۇ غەۋغالار سالۇر.
شامدىن شۇندىكى، كوپىدا كۆرۈپ سوردى: «بۇ كىم؟»
دېدىلار: «مىسكىن گادادۇر، دائىما شۇندا قالدۇر.»
ئىشقى ئەھلى نازىنىلاردىن نېچۈن كۈتكەي ۋاپا،

ھۆسننى قانچە ئاشسا گۈلىۈزلەر ۋاپاسزلىق قىلۇر،
تاڭ شەرقتىن چاچتى شولا، بىل، بۇنىڭ مەناسى شۇ؛
دوستۇ يارانلار دىلىدا پۇرقت ئۆتى يېقىلۇر.
مەن جامالىڭ مەھلىياسىمەن كېرەكمەس ئاپتاب،
چۇنكى ئۇنىڭ ھۆسنى ئۆزنى كۆرسىتىش چۇن ئېچىلۇر.
جېنىدىن گەر تويىمىغان بولسا، نېچۇن خۇسرەۋ بۇگۇن،
سەن كەبى ئاپت بىلەن ھەمدەم بولۇر، ھەردەم ئۆلۇر.

× ×

كەل ئەي ساقى، قەدەھ تۇتقىلىكى، خۇررەم بوستان كەلدى،
ئىچىپ ئۇ لالە جامىن، لەۋدە بۇلبۇلدەك پىمغان كەلدى.
مەي ئىچكەن پەردىلىك غۇنچە بۇلۇتلارنىڭ ھاۋاسىدىن،
سابا سۆيىدى يۇزىن، خۇشبۇيلىقى تەنبەرسىمان كەلدى.
چېگىشلىك بار ئىدى غۇنچە بىلەن گۈلنىڭ ئاراسىدا،
بۇ تۇگۇنلەرنى يەشكەچكە سابا، ھاجەت راۋان كەلدى.
ئۇ بۇلبۇللار پىمغانى ئالدى نەرگىس كۆزىدىن ئۇيىقۇ،
ئەگەرچە ئۇيىقۇ ئۇ شورلۇق كۆزىگە ناگىھان كەلدى.
چىمەندە سەرۋىنى كۆرگىن، گۈل ئالدىدا بېشىن ئەگمەي،
تۇرار تىك بۇنى بىل، ئازادلىقتىن بىر نىشان كەلدى.
گۈلىستان گەرچە رەڭگا-رەڭ چىرايلىق گۈلگە پۇرۇكەندى،
ماڭا گۈلىۈز نىگارمىسىز تاماشاسى يامان كەلدى.
نېچۇن سەن، ئەي تولۇن ئاي، پەردە ئىچىرە پۇرۇكىنىپ قالدىڭ؟
ئېچىپ پەردەڭنى كەلگىن بۇ چىمەن گۈلگە ماكان كەلدى.
گۈزەل گۈلچىپەرلەر ھۆسنى بىلەن بولدى ئۆيۈم گۈلشەن،
شۇ گۈلشەن بۇلبۇلى خۇسرەۋ بۇگۇن شىرىن زۇۋان كەلدى.

× ×

ئەي خۇش ئول كۈنلەركى، ئۇ بەتۋەدە ماڭا يار ئىدى،
بۇ غەمىم مالۇماتائى كوچمىنى بازار ئىدى.
دوستلارنىڭ سۆھبىتىدىن شاد ئىدۇك گۈلشەن ئارا،
دوست يۇزى ئالدىدا گويا كۆزگە گۈللەر خار ئىدى.
ياد ئېتەرەن قايتا-قايتا ئۆتكەن ئاشۇ چاغنى مەن،
نەكە ئۇچۇپ كەتتى قۇشلار، ئۇۋىسى گۈلزار ئىدى.

كېچە كۆز ئالدىڭغا تۆكتىممەن دىلىم زەردابىنى،
 بۇڭا مەھرەم ئەتىمىدىم ئەقلىمنى، ئۇ ئەغيار ئىدى.
 بىلىمسەڭ بىل ساقىيا، مەيدىن ئېرۇر ھۇشسىزلىقىم،
 مەستلىكىم سەۋەبى ئۇ قامەت بىلەن رەپتار ئىدى.
 ئەتىسى كۈن كۆز ماڭا داۋا قىلىشسا ھەققى بار،
 چۈنكى ئۇ شورلۇق مېنى دەپ، تۇن بۇيى بىدار ئىدى.
 مەي دېسەم رەد قىلما بولما بۇ گېپىمدىن بەدگۇمان،
 مەقسىتىم: تاپماق شىپا، چۈنكى يۈرەك بىمار ئىدى.
 دۈشمىنىڭ بىلىسەڭمۇ كۆيدۈرمە يۈرەكنى بۇنچىلا،
 گەرچە دۈشمەندۇر بۈگۈن، ئاۋۋالدا ساڭا يار ئىدى.
 تىغىدىن قورقمايمەن ھېچ، ئەمما بۇ بەتبەخت باشنى -
 مەن سۆيەرەنكى، ئاياغىڭ سۆيىگىلى تەييار ئىدى.
 تۆتتى مىرشەب بىر كېچىسى مېنى كوچاڭدا كۆرۈپ،
 دىل پىغانغا كەلدى، چۈنكى ئالشىم كۆپ زار ئىدى.
 يىغلىما ئۆكسۈپ جاھاننىڭ جەۋرىدىن، ئەي خۇسرەۋا،
 شۇنچىلىك ئادەم غېمى، يەنە پەلەك ھۇشيار ئىدى.

× ×

مېنىڭ يارىم يامانلاپ كەتتى، ئەھۋالىم يامان بولدى،
 كى، بارلىق تاقەتۇ سەبىرىم يوقالدىيۇ نىھان بولدى.
 ئۆزۈمغۇ ئىلگىرىمۇ مۇردىلارغا ھەمىنەپەر ئىدىم،
 پىراق كەلدى بۇ ھالىم بىلىكى، رەسۋايى جاھان بولدى.
 تۈمەن ئەپسۇسكى، ھەرگىز كۆرمىدىم ئۆمرۈمدە خۇررەملىك،
 ئەزىز ئۆمرۈم شۇ تەقلىت دەردۇ غەم بىرلەن خازان بولدى.
 ئەجەپراقى شۇكى شەپقەت قولىنى سوزمىدى دوستمۇ،
 بۇلار - بولماسقا دۈشمەنمۇ ئىشىمدىن بەدگۇمان بولدى.
 دېدىم: ئەي دىل گىرىپتار ئەيلىدىڭ، سەنمۇ گىرىپتار بول،
 نە قىلدىڭ، ئاقىۋەت ئاخىردە كۆردۈڭمۇ، ھامان بولدى.
 ئېلىپ سەندىن دىلىمنى ئۆزگىگە بەرسەم دېدىم ئەمما -
 مېنىڭدە بولمىغاي ھېچ كىمىسە ئاشىق، بۇ ئايان بولدى.
 تۇنۇگۈن دىلىبىرىم ئات چاپتۇرۇپ يولدىن ئۆتەر ئېردى،
 كۆرۈپ كۆز ياشلىرىم ئات ئارقىدىن دەرھال راۋان بولدى.
 كېچە سازچى كامالى شەۋق بىلەن قىلدى غەزەلخانلىق،
 ئۇنىڭ تەسىرىدىن كۆزلەردە ياشىم ئاقتى، قان بولدى.

رەقىبىكى بەدقاپاق ئېردى، بۇ يىغلاشنى كۆرۈپ بىردىن - قاپاقىنى ئېچىپ، ماڭا بىغايەت مېھرىبان بولدى. تېۋىپكى رەنجۇ دەردىمنى داۋالاشقا ئۇرۇندى كۆپ، ئۇ شورلۇقمۇ نېھايەت ناگىرانۇ ناتاۋان بولدى. تېنىڭدە بىرلا جانىڭ بار، نېدىن قورقارسەن، ئەي خۇسرەۋە نې قىلمايدۇ، ئەگەرچەندە كىشىلەر بىر زۇۋان بولدى.

× ×

گەر چىمەن سەيرىگە سەرۋى بوستانىم قوزغىلۇر،
 ئاڭا پەيرەۋلىك قىلىپ ئەشكى راۋانىم قوزغىلۇر.
 خامەنى ئېيتىشقا قورقارمەن پىغان چەككەندە مەن،
 بۇ پىغانىم بىرلە چۈنكى تەندە جانىم قوزغىلۇر.
 ناتاۋان جىسىم ئۇنىڭ ھىجرىدە كۆيدى شۇنچىلا،
 سىلكىسەم گەر ئۆزى تەندە ئۈستىخانم قوزغىلۇر.
 تاڭلا مەھشەر يىغىنلار ئىشقى ئەھلىنىڭ تۇپراقىنى،
 شادىمەن شۇندىكى، كويىدىن نىشانىم قوزغىلۇر.
 قىلساڭ ھېكايەت ئەگەر دىل سۆزىنى تاڭ ئاتقۇچە،
 ئۇيقۇ كۆزلەردىن قېچىپ دىلدا پىغانىم قوزغىلۇر.
 يا مېنى چاقىر يېنىڭغا يا تېنىمدىن جاننى ئال،
 بۇ جۇدالىقتىن يېقىن قالدىكى جانىم قوزغىلۇر.
 كىم ياتار قەلبىڭدىكى، مېھرى سېنى تارتار مۇدام،
 بۇ سوراقتىن ئاشكاراۋۇ نىھانىم قوزغىلۇر.
 دېدىلار: سەن بىرلە بىرگە يار ئىشقى ھەم بارار،
 خۇش ئېرۇر شاھ ئېتى لە بىرگە ئىنانىم قوزغىلۇر.
 ئىشقى كىتابىدىن ئەگەر پال ئاچسا خۇسرەۋ، ئاۋۋالا -
 قايغۇ بابىدىن مېنىڭ غەم داستانىم قوزغىلۇر.

× ×

جاھاندا گەرچە رەسۋالىق بىلەن ئەپسانە بولغۇمدۇر،
 بىلىپ قويىكى، شۇ بىرلە ئىشقى ئارا پەرزانە بولغۇمدۇر.
 ھەقىقىي ئىشقىۋازلىق ئۆز پەرەست ئادەمنى ياقتۇرماس،
 بولۇپ ئىشقى ئاشناسى، ئۆزۈمە بىگانە بولغۇمدۇر.
 جاپا پىشە رەقىبىلەر ئالدىدا گامىدا يىغىلارمەن،

خەۋەرچى قۇشلاننىڭ يولىدا گاھى دانە بولغۇمدۇر.
 ئايا ئەي، تاڭ شامىلى، گۈل يۈزىدە زۇلپى زەنجىرى -
 بىر ئاز تەۋرەتمە، چۈنكى شۇ ھامان دىۋانە بولغۇمدۇر.
 نىگارا، بىر كۈنى مەسچىت يېنىدىن مەست ئۆتۈپ قالدنىڭ،
 كۆرۈپ سۈپى دېدى: «مەن مۇخلىسى مەيخانە بولغۇمدۇر.»
 دىلتىغا ياقتىڭ ئوتلار، گۈل يۈزۈڭگە مەن بولاي ئىسرىق،
 ئۈزۈڭ جاننىڭ شېمىسەن، مەن ئاڭا پەرۋانە بولغۇمدۇر.
 قارايتتىڭ دىل تامان ھەردەم، خىيالىم كۆزگە دەيتتىكى:
 «قىسلىدىممەن بۇ ئۆيدە ساكىنى ۋەيرانە بولغۇمدۇر.»
 كېپەن ئىگىندەۋۇ قولدا قىلىچ، كەلمەكتىمەن، خۇسرەۋە
 شۇ ھالەتتە يولۇڭغا بارغىلى مەردانە بولغۇمدۇر.

× ×

چىقار ھەرتۇن دىلىمدىن يار ھىجرىدە پىغانۇ زار،
 نېچۈك بىر بەختىيار كۆزدۇركى، دىلبەر كۆرسىتۈر دىدارە
 قېلىپ مەھرۇم ئەگەر دىدارىدىن ئۆلسەم، بۇ ئاساندۇر،
 بىراق دىدارىنى بىر لەھزە كۆرمەسلىك غېمى دىشۋار.
 كۈلۈپ، ئويىناپ، قىلىپ شوخلۇق كۆڭۈلنى ئالدىيۇ كەتتى،
 «بۇنى نە قىلسەن؟» دېسەم، «ماڭا لازىم!» دېدى ئۇ يار.
 كۆرۈپ كۆپ قاتنىشىمنى يار يولىدا، دېدى دەرۋازۋەن:
 «بىلۈرمەن، زارۇ شەيدا، ئايلىنۇرسەن بۇندا سەن بىسىيار.»
 سەھەر چاغىدا، قوشنىلار پىغانىمنى ئىشىتكەندە،
 دېدى: «يا رەببىي، كىم چەككەندى بۇنداق پىغانۇ زار؟»
 كەل ئەمدى قايدىسەن «بىدىل» دەبان بىزلەرنى تەنە ئەتكەن،
 ئەنە كەلمەكتە توختاتساڭچۇ دىلنى، ماڭا ئۇ ئەغىيار.
 رەقىبىسا، رەھم قىلغىن سەن خىرام ئەتتۈرمە يارىمنى،
 ئەگەر بىلسەڭ، يۈرەك - باغرىمنى ئەزگەن ھەم ئۇ خۇش رەپتار.
 يولۇڭدىن مەستۇ سەرخۇش قايتقىنىمدا دەيتتى ئادەملەر:
 «شۇ تاپ مەيخانىدىن كەلدىمۇ بۇپى سو سۈپەت خۇممار.»
 چىرايلىق قولىنى كۆردۈڭ، ئۇنىڭ ئالقىنىغا باق ئەمدى،
 كېلۇر ئالغاندا گۈلدەستە، سەير قىلغانمىكىن گۈلزار؟
 ئويۇن ئەمەس، بىلىپ قويغىن، ساڭا جاندىن تويۇش، خۇسرەۋە،
 كىشى بولمايدۇ ئاسانلىق بىلەن ئۆز جېنىدىن بىزار.

×

×

پىغانكى، ئىشقىۋازلىق قىلدى جانىمدىن مېنى بىزار،
كى، جان كۆز بىلە قەلبىم دەستىدىن چىقماقتادۇر ئازار.
كۆرۈپ يولدا دېدىم: «شايەدكى، بارسا، ئۆيىگە باردى»
ۋە لېكىن مەن تامان، تۇتتى ئورۇن جان ئىچىدە ئۇ يار.
ئۇنى كۆرمەستە ئالدىن سەۋر لاپېنى ئۇرار ئىدىم،
قولۇمدىن كەتتى سەۋرىمۇ كېلىش بىلەنلا ئۇ دىلدار.
سېنىڭ ئۆمرۈڭ ئۇزاق بولسۇن، مېنى ئۆلتۈردى نەززارەكە.
كى، مەڭگۈلۈك ھايات بەردى ماڭا بۇ لەززەتتى دىدار.
يۈدۈپ ئېپكەلدى كوچاڭدىن بىراۋلاركىم مېنى زورغا،
تۇرالمايتتىم ئۆرە چۈنكى بۇ ئەھۋالىم ئىدى ناچار.
غېمىڭنى جان ئېلىپ بارماقچىدى، كۆڭۈل بىلەن قوندى،
شۇنىڭ ئۈچۈن خىيالىڭ ئورتىغا چۈشتى يەنە بىر بار.
غېمىڭنىڭ تېغى ئېغىر چۈشمىدى دىلغا تەئەججۇبىكى —
ۋىسالىدىن سۆزلىگەندە چۈشتى ئېغىر دىلغا بۇ گۇفتار.
ھىلال قېشىڭنى كۆردۈم، كۆمتۈرۈلگەن كېمىگە ئوخشار،
مېنى نەق چۆكتۈرەر دەپ ئويلىسام بولدى ماڭا غەمخار.
ئەسەرمۇ قالغانىتى خەستە خۇسرەۋدىن بىراق ناگاھ،
يۈزۈڭنى كۆرسىتىپ بىردىن تىرىلدۈردۈڭ ئۇنى تەكرار.

×

×

ئەگەر بولماس ئىدى زۇلپۇڭ پەرىشان،
خالايق بۇنچىلىك بولماستى سەرسان.
يۈزۈڭسىز كەلدى جانىم ھەلقۇممىگە،
پەقەت بەند بولمىسۇن ھېچ ئاڭا بىر جان.
ئۆزۈم جانۇ دىلىم ھالىن بىلىۋرمەن،
ئۇ ئاشىق ئۇندا يوقتۇر سەۋرۇ سامان.
دىلىمنى رەنجىتەر مەيلىگە، ئەمما،
چاپالار كۆرسىتىپ قىلماس پۇشايىمان.
مۇسۇلمانلار، كۆرۈڭ ئاخىر ئۇ يۈزنى،
قايۇ بىر دىلىكى بولماپتۇ مۇسۇلمان؟
ھەمە ھەيران مېنىڭ بىھۇشلۇقىمدىن،
ساڭا ھەيران ئەمەسكە مەنمۇ ھەيران.

تۇزۇك ھەققى، خەۋەردار بول دىلىمدىن،
 ئەمەس كۆيگەن چىگىرىم گەرچە مېھمان.
 نە بىلگەي سۆيگۈ زوقىن بۇلەۋەسلەر،
 چىۋىنىگە تۇز ئەمەس شىرنە بېرەر جان.
 گۈزەللەردىن قاچار خۇسرەۋ كېيىكتەك،
 دىلى گەرچە ئېرۇر گويىكى ئارىلان.

× ×

كىمكى چىرايدا سەن كەبى ئاپەتى ئەقلۇ جان ئېرۇر،
 تۆكسە ئەگەردە قانچە قان، ئاڭا راۋا شۇ قان ئېرۇر.
 قالدى مەندە دىل ۋە تىل، بۇنچە غېمىڭنىڭ دەستىدىن،
 ئەمدى بۇ ئاشىقنىڭ تامام بىدىلۇ، بىزۇۋان ئېرۇر.
 ئۆلسەم ئەگەر كويۇڭدا مەن ساڭا بۇ ئۆزى مۇددىئا،
 مەڭگۈ ئۆمۈر كۆرسەڭ ئەگەر، ماڭا بۇ پەخرۇ شان ئېرۇر.
 ئاتلىنىسەن غەزەپكە سەن، چۈشسە كۆزۈڭ ئەگەر ماڭا،
 رازى ئىدىم قەسدىڭگە مەن، سەندىن ئەگەر ئامان ئېرۇر.
 ئىشقى يولىدا كىمكى ئەگەر كەچمەس ئىكەن بارلىقىدىن،
 ئاشىق ئەمەس، ئۇ ئەسلىدە ئاشىقى مالۇ جان ئېرۇر.
 دۆلەت ئەگەر بۇ بەندىگە باقمىسا، باق قىيا ئۆزۈڭ،
 دۆلەت، ھەشەمەتتىم مېنىڭ، بىلىسەڭ ئەگەر ھامان ئېرۇر.
 گۈل ھىدى سەنچىلىك ئەمەس، يۈرسەڭ ئەگەر چىمەن ئارا،
 سەرۋى بويۇڭغا تەڭلىشەر، شەرتى شۇ: گەر راۋان ئېرۇر.
 ئۆتتى سىيلاپ يۈزۈڭنى چاچ، زەردىسىنى قىلىدىڭ ماڭا،
 ئالغاي سۆيۈپ ئەغيارلار، مەندىن پەقەت گۇمان ئېرۇر.
 خۇسرەۋى بىناۋاغا سەن سۆيۈمەكنى تۇتمىغىن يىراق،
 سۆيگۈنى دەپ ئۇ بەردى جان، بۇ بولسا جانغا جان ئېرۇر.

× ×

قىلما چىچىڭنى پەرىشان، دىل پەرىشان بولغۇسى،
 ئاي يۈزۈڭ يوشۇركى، كۆزلەر زارۇ ھەيران بولغۇسى.
 ئەقلۇ ھۇش ھەم دىلنى يادىڭ ئالدى ھەم جان ئىنتىزار،
 نەركىسى شەھلا تامانىدىن نې پەرمان بولغۇسى؟
 ھەر سەھەر دەيسەن دۇئا قاچانغىچە قىل سەۋر دەپ،

يوق تۇنۇم پايانى، بۇ ماڭا نە ئىمكان بولغۇسى.
 قانچىلار جەۋرىنىڭ كۆرۈپ مەنغۇ پۇشايمان قىلمىدىم،
 لۇتپى قىلماسسەن ئەگەر، كۆڭلۈڭ پۇشايمان بولغۇسى.
 ئۇچرىشىش كۈنىدە ئاشىق يۈز بالاغا دۇچ كېلۇر،
 بار بىراق بىر راھىتى: ئۆلمەكلىك ئاسان بولغۇسى.
 يارنىڭ كىرىملىرىن ئەسلەتمە ماڭا، ئەي كۆڭلۈ،
 تەندىكى ھەر بىر تۈكۈم نەشتەرى — پەيكان بولغۇسى.
 دوستلىرىم غەمكىن بولۇر ئۆلسەم ئەگەر، خۇرسەند ئۆزۈم،
 سەۋەبى شۇكى: ئۇ جانان شادۇ خەندان بولغۇسى.
 دورد بىلەن ئېيتقان بۇ قىسسەم يەتتى پايانغا، بىراق،
 ھەر سۆزىدىن خاتىرىم يۈز بىر پەرىشان بولغۇسى.
 ئىشقا ئاسان دەپ، خۇشال قىلما، نەسەتگوي مېنى،
 ئانى بىلگەي ھەم كىشىكى، خانە ۋەيران بولغۇسى.
 دەيتتىملەر: ئاخىر كۆرەرسەن نازىنىلاردىن زىيان،
 ھەر نەكى دەيتتى ئۇلار، خۇسرەۋ، نامايان بولغۇسى.

× ×

جاھاندا تاكى باردۇر شۇ جاھان، دىل بولمىدى خۇررەم،
 پۈتۈن ئۆمرىدە خۇررەملىكىنى بەلكىم كۆرمىگەن ئالەم.
 غېمىم ھەددىن ئېشىپ تاشتى، كۆڭلۈمۈ كەتتى ئورنىدىن،
 كۆڭلۈ ئورنىدا چاغدا كۈنلىرىم خۇش، يوق ئىدى ھېچ غەم.
 ئەگەرچە ئىشقا ئېلى ئەسلىدە دەرلەر بىسەرۇ سامان،
 بىراق بىر پارىسىنىڭ ھالى بۇنداق بولدى بەتتەر ھەم.
 دېگەيلەر: غەم كىشىگە ھەمدەمۇ بىردەم ئىمىش شادلىق،
 ئاشۇ بىر دەمىنمۇ ئۇچراتمىدىم ئۆمرۈمدە مەن بىردەم.
 پەلەك دىللارنى گەر شاد ئەيلىگەن بولسا، ئۇنىڭ ئەكسىن،
 دىلىم كۆردى-يۇ، تا ئۆلگۈنچە ھەرگىز بولمىدى خۇررەم.
 تېۋىپ دۇكانغا مەجرۇھ دىلىمنى مەن ئېلىپ باردىم،
 ئېچىپ ساندۇقچىسىنى كۆردى، قاراڭ يوق ئىكەن مەلەم.
 دېدىمكى، دىل غېمىن تۆكسەم - دە، ئەركىن بىر نەپەس ئالسام،
 كېزىپ ئالەمنى، ئەمما تاپمىدىم دىل سىرىغا مەھرەم...
 قولۇمدىن كەلگىنىچە خۇسرەۋا، دىلنى ئىمارەت قىل،
 جاھان ئىچرە كىشىگە سۇ ۋە لايلىق ئۆي ئەمەس مەھكەم.

× ×

دېدىمكى: «ساڭا دىلدىن بىر خانە كېرەك — يوقتۇر؟»
 دېدىكى: «خەزىنەمگە ۋەيرانە كېرەك يوقتۇر!»
 دېدىم: «كۆيدۈرگۈچى ئوتۇڭغا جېنىمنى ياقاي، يارىم،»
 دېدىكى: «چىرىقىمغا پەرۋانە كېرەك يوقتۇر.»
 دېدىم: «كۆزۈمدە جاي تۇت، بىر ياقتا قاراچۇغۇم،»
 دېدى: «كىرىمەن تەنھا، ھەمخانە كېرەك يوقتۇر.»
 دېدىمكى: «بولاي مەھرەم ئاشۇ خاس مەجلىسىڭگە،»
 دېدىكى: «بۇ مەجلىستە دىۋانە كېرەك يوقتۇر.»
 دېدىمكى: «مېنى، ئەي يار، غەم دامىغا باغلاتما،»
 دېدىكى: «بۇ قۇش ماڭا بىدانە كېرەك يوقتۇر.»
 دېدىم: «كىم بولۇر ھەمدەم ھىجرىڭدا بۇ خۇسرەۋگە؟»
 دېدىكى: «خىيالىمدۇر، بىگانە كېرەك يوقتۇر.»

× ×

قولدىن كېتىپ قالدى دىلىم، ئەي دىلبەرا، دادىمغا يەت!
 تۇنلەردە ھىجران جەبرىدىن بولدۇم ئادا، دادىمغا يەت!
 قاچانغىچە جان ئالغۇچى ھىجران قىلۇر ماڭا زۇلۇم،
 گەر باقمىساڭ ماڭا ئەگەر، ئەيلەپ ئىما، دادىمغا يەت!
 تۇن كېچىلەر تاڭ ئاتقۇچە ھىجرىڭ ئوتىدا يانىمەن،
 دادۇ پىغانىم ئايغىچە چىقتى راسا، دادىمغا يەت!
 سەنسز ئەزىزىم، دىلىدىمۇ ھېچ قالمىدى سەۋرۇ قارار،
 بولدى جىگەرمۇ، چاك - چاك، قىلغىل داۋا، دادىمغا يەت!
 جان ئالغۇچى شۇ ئىككى كۆز ئالدى جاھان - جانىم پۈتۈن،
 خۇسرەۋ جېنىغا كەلمەيىن ئىككى بالا، دادىمغا يەت!

× ×

كويىدا قەلبى يوقالدى نەگە بۇ دىۋاننىڭ،
 نې ئۈچۈن سالىدىم نەزەر شەكلىگە قاشاق ئانىنىڭ.
 گاھى - گاھى ئۇ تەرەپلەرگە يولۇڭ چۈشسە، سابا،
 قەلبىن ئاگاھ ئەت قەدىمىي دوستىدىن بىگانىنىڭ.

ھەر تەرەپتىن ھەر كوچا دىلغا خىيال دەردى كېلۈر،
 قاي تامانىغا قارايمەن، ئاھ، بۇ ۋەيرانىنىڭ.
 ئۆمرۈم ئاخىر بولدىيۇ ئەمما سۆزۈم كۆپتۈر ھېلى،
 تۇن تۈگەپتۇ ئاخىرىغا يەتمەيىن ئەپسانىنىڭ.
 شولا جانىمغا چۈشۈپ بۇ ئوتتا كۆيدۈرگىن مېنى،
 شاممۇ ھەرگىز رەھىم قىلماس ھالىغا پەرۋانىنىڭ.
 بىز ھىدىغا مەستۇ ساقى مەي بېرۇر لىپ-لىپ قەدەھ،
 جان قاراشتىن قىيىنلىۋىركى، نازى كۆپ جانانىنىڭ.
 بىز تەرەپكە ئەي كۆڭۈل ۋاقتىڭ تېپىپ قويغىن قەدەم،
 بۇنچىلىك بىردىن ئۇنۇتتۇڭ مېھرىنى بۇ خانىنىڭ.
 ئار ۋە نومۇستىن كېچىشكە بۇيرۇقۇڭ ھاجەت ئەمەس،
 ھالى شۇنداق ھەم تايان ئۇستازى يوق دىۋانىنىڭ.
 قەلبى كۆيگەن خۇسرەۋ ئالەم لەززىتىدىن بىخەۋەر،
 تەمىنى قايدىن بىلۈر ئاتەش يېگەن قۇش، دانىنىڭ.

×

×

گۈلشەندە كۈلدى غۇنچىلار، ئول غۇنچىنى خەندان قېنى،
 ئاشىقلار ئەيشىن پەسلىدۇر، ئول لالە يۈز جانان قېنى.
 كۆرگەندە ھەر بىر كۈلكىسى، مىڭ بولدى مەندەك بەندىسى،
 يۈز مۇردىغا جاندىر لېۋى، ئول دەردىمە دەرمان قېنى.
 دەرلەركى غېمىن تەرك ئېتىپ، ئارام ئېلىش تەدبىرىن ئەت،
 تەدبىر ئۇچۇن سەن ناتاۋان، ئەي تەلۋە، بۇ ئىمكان قېنى،
 بەختۇ نەسىپتىن زوق بىلەن ئۇبدان قېنىپ خىزر ئىچتى سۇ،
 ئاختۇردى ئىسكەندەر كېزىپ ئابىھىيايات، ئەي جان قېنى،
 دەر ئىدى ماڭا ھۆكۈمران، جان بەرمىسەڭ يوقتۇر ئامان،
 قىلغۇم پىدا پەرمانغا جان، ئول يارى بىپەرمان قېنى...
 سەۋر ئەيلەيۇ بول خاكسار، ۋەسلىمگە يەتكەيسەن دېدىڭ،
 نە دەپ ئىدىڭ قىلدىم بارىن، ئول ۋەدىيۇ ئېھسان قېنى.
 پۇرسەتنى كەتكۈزۈشكە ئەگەر، يول بىز تامانغا قالمىغاي،
 مەخپى گاهى ھال سورغۇچى ئول غەمزىلىك مىژگان قېنى.
 بۇندىن بۇرۇنراق ھەر زامان ھەمدەملىرىڭدىن مەن ئىدىم،
 خۇسرەۋ، قېنى ئۇ چاغ، ئۇ دەم، ئۇ ئەھدىيۇ پەيمان قېنى؟؟

X

X

جانىمدا يوق ئارام مېنىڭ، ئارامى جانىم قايدىدۇر،
 ھىجرى نىشانىدۇر پىتىنىدىن، پىتىنە نىشانىم قايدىدۇر.
 ئەتىرىن چېچىپ كەلدى باھار، سۇمبۇل ئۇنۇپ يۈزىمىڭ قاتار،
 دەشت بىلە سەھرا مايسىزار، سەرۋى راۋانىم قايدىدۇر.
 كۆپ يىغلىماقتىن لايدا تەن، دوستلار ئارا شەرمەندىمەن،
 جاندىن خالاس بولدى بەدەن، جانى جاھانىم قايدىدۇر.
 خۇرسەنتلىكىم ئورنىدا غەم، بولدۇم ئەجەب بىپەردە ھەم،
 ھىجرى ماڭا ئاچچىق ئەلەم شەككەر فىشانىم قايدىدۇر...
 باغرىم كۆيۈپ بولدۇم كاۋاپ، كۆزدىن تۆكۈلمەكتە خۇناب،
 تەييار كاۋاپ، تەييار شاراب، ئول مېھمانىم قايدىدۇر.
 ئەيلەپ سۈكۈت تۇتتۇم نىھان نامبەربىيان جەبرىن ھامان،
 ئالماس تىلىغا ھېچ قاچان، شىرىن زۇۋانىم قايدىدۇر.
 جانىم ئېرۇر ئۇ گۈلبەدەن، خۇسرەۋ دىلىدۇر ئول بىلەن،
 دىل كەتسە كۆيۈپ يار بىلەن، ئېيتقىنكى جانىم قايدىدۇر.

X

X

ئەزىزىم جىلۋىگەر قىل ئۆزگىلەر نەزدىدە بوستانىنى،
 مېنى توسما، تاماشا ئەيلەي ئول سەرۋى خىرامانىنى.
 لېۋىن پىكرۇ خىيالغا ئەسىر بولدۇم، ئەجەب ئېرمەس،
 ئەگەر ھەردەم چىۋىن كۆرسە چۈشىدە شەككەرستانىنى.
 قارا قىلدىڭ لەۋ ئۇستىن، نېگە مەن ئۇ خالىنى سۆيىمەي،
 ئىجازەت بەر سۆيەي بىر يولغىنا ئۇ مېھرى ئۇنۋانىنى.
 پەرىشانلىق ئەگەر قانىم ئۈچۈن كەلسە ئۇ كۆڭلىگە،
 بىر ئاز رەنجىشلىكىنى ئىستىمەم ئۇ ئاپۇشايماننى.
 نە بولغاي خەستە جانىڭ ئاخىرى دەپ سورىمىغىن مەندىن،
 قاچانلاردىن ئۇنۇتقانمەن ئۇنىڭ يادىدا بۇ جانىنى.
 ئۆلۈم زوقىدا جان بىرلە سۆيەي تاشىڭنى، ئاتساڭچۇ،
 ئۇرارمەن مېھرى تاشىن باشىمە، ئۆتكۈزۈمە بۇ ئانىنى.
 يامان ئاتسەن مېنىڭچۈن، بىر قاراپ ئۆلتۈر شۇڭا زارمەن،
 ئۆزۈڭگە نې ئۈچۈن قىلدىڭ قىيىن بۇ خىلدا ئاسانىنى.
 چوقۇم ئاڭلا مۇشۇ سۆزنى، ئەگەر قەتلىمنى خاھلاپسەن،
 بۈگۈن بىر يول شەفى قىل، مەن ئۈچۈن ئول لەئلى خەندانىنى.

چېچىڭدىن ھەم پەرىشانراق پەرىشانلىقتا ئەھۋالىم،
نېچۈك تىلغا ئالۇر خۇسرەۋ بۆلەك زۇلپى پەرىشاننى.

× ×

سەن ئۈچۈن ئەل ھەر تامان سۆرەيدۇ مەن بەدنامىنى،
قايدىن ئىزلەي ئۆز بېشىمچە قەلبى بىئارامنى.
بىر كېچە تام ئۈزرە كۆردۈم، تا بۇدەم ئەسلەپ سېنى،
قان ياشىم نۇرغۇن ماتا بىرلە بىزەر ئول تامنى.
ئىستەر ئىدىم جانىمە قانىمنى قويسام بىر نەپەس،
لەۋ كۆيۈپ ئەيلەرمىدىڭ ئەڭ بەختىيار ئول جامنى.
كاكۇلۇڭنى ئوينا تۇر قاچانغىچە تاڭ شامىلى،
بىقارار دىلغا بېشىم ئەت، بىر نەپەس ئارامنى.
ئوتقا تاشلاي ساڭا تەسىر ئەتمىدى ئاھىم ئوتى،
ياندۇرۇپ دوزاخ پۇشۇرغاي بەلكى بۇنداق خامنى.
يىغلىمايسەن گەر تاماشا بۇنچىمۇ يوقمۇ قاراش،
ئوت قويۇپ كۆل ئەيلىدىم نومۇسۇ ئارۇ نامنى.
خەستە جانىمغا نەسەتچى، سەھەتلىك شەرىپتىن-
بەرمە، ئاشىقمەن شىرىن قىلماس بۇ شەرىپەت كامنى.
ئۈزدى تائەت تېزگىنىن ئىشقى بىلە دىل، مۇمكىن ئەمەس،
بەس شەرىپەت بىلە يۈگەنلەش بۇ توسۇن، خامنى.
غەمدىن ئۆلسەم ياخشىلارغا تۆھمەت ئەتمەي قەتلىمە،
چەرخدەك خۇسرەۋ بېرەي تىغ، ئىلكىگە بەھرامنى. ①

× ×

ئۇچۇر قىلدى ساپا، تەندە ياشارتىپ خەستە جانىمنى،
ماڭا تاپشۇردى ئاستا ھىدىنى ئۇ بوستانىمنى.
ئايا بۇلبۇل، چىمەندە كەمتەرىن قىل ئاھۇ نالەڭنى،
نېچۈنكى ئۇيقۇ باستى تاڭدا جانى ناتاۋانىمنى.
گۈلىستانغا بېشىم بەس ئەمدى چۈنكى پايدىسى نېدۇرە
كۆرۈشكە كەلمسە ئۇ، كۆرمىسەم سەرۋى راۋانىمنى.
جۇدالىق ئىچرە قالماسلىق گۇمانىن قىلمايىن دەرمەن،
لېكىن، پىنھان غېمىم غالىب قىلۇر دىلدا گۇمانىمنى.

① سىرىخ يۇلتۇزى كۆزدە تۇنۇلغان.

نىشانى قالمىدى نەقىشمىدىن، ئۇ دىلبەر قايان قالدى،
 قەلەمقاشى سىزاتتى قايتا نەقىشى بىننىشانىمنى.
 قەيەردىنمۇ پىغانىم يەتكۈسى يارىم قۇلاقىغا،
 ئۆزۈمنىڭمۇ قۇلاقىم ھېچ ئىشىتمەيدۇ پىغانىمنى.
 ئۇچۇپ روھىم قۇشى يارىم تامان باردى، دېدى ئاڭا،
 كېچىپ تاشلاپ كېلىپمەن ساقلىغىن سەن ئاشيانىمنى.
 ئىشىكىمدىن كىرىپ كەلگەندە قانداق ياخشى بولغىيتتى،
 ئېيتىمان ئاي بىلەن يۇلتۇزلار روشەن خانۇمانىمنى.
 لېۋىمگە قويدى لەۋ، سۆز ئېيتقىلى جاي قالمىدى ھەرگىز،
 بېسىپ ياقۇت مۆھۈرىن ئەيلىدى خامۇش زۇۋانىمنى.
 يۈر، ئەي تاڭ شامىلى، كەتكەن ئۇ سەرۋىنىمى يەنە كەلتۈر،
 باھار پەسلىگە ئايلاندۇر بۇ خىل پەسلى خازانىمنى.
 نىگارم كەتمىكىڭدىن كەلدى جان ئاغزىمغا، بىلمەسمەن،
 ئېلىپ كەتمەكنى قايدىن خاھلىدىڭ بۇ خەستە جانىمنى.
 يۈگۈردى ھەر تەرەپ مەيۈس شىكەستە قەلبى خۇسرەۋنىڭ،
 غېرىبىڭدۇر سېنىڭ ھۈرمەتلە، ساغلا مېھمانىمنى.

×

×

سۆزۈڭنىڭ تەرىپى دىللاردا تەكرار،
 سۆزۈڭ جانلارغا كىمىياردۇر، ئەي يار.
 قالدۇر ھەيران ئېچىلغانچە ئېغىزلار،
 شىرىن - شەككەر لېۋىڭ كۈلگەندە، دىللار.
 كۆزۈڭ ئوق ئاتتى يۇلتۇزلار دىلىغا،
 كۆكەردى نەيزىلەر كۆكسىدە بىسىار.
 ئالاۋ ياغماسمۇ كۆكتىن مىسلى مەزلۇم،
 پەلەك باغرى كۆيەر، يىغلايدۇ ئۇ زار.
 كۈلۈڭلار ھەر تەرەپتىن ماڭا دوستلار،
 بۇ رەسۋالىق قىياپەت پاقىتى زىنھار.
 پىغان چەككەندىم بوستاندا بىر تۇن،
 قېلىپ ئاشيانى، قۇشلار قاچتى ناچار.
 شۇ يولدىن باردى خۇسرەۋ خەلق كۆرسۇن،
 نىشانە ھەر قەدەم قان تامچىسى بار.

×

×

باسقىل غېمىڭنى، ئەي كۆڭۈل، جانان يېتىپ كەلمەكتىدۇر،
چاڭقاق ئۈچۈن ئابىھايات، ئەي جان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
ئەي خەستىسى ھىجراننىڭ، دىلىنى بوشاتما دەردىدىن،
ھازىر تېۋىپىڭ يولدادۇر، دەرمان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
ئەي، كۆز يېشىم گەۋھەرلىرىڭ توپلا چېچىشقا باشىدىن،
ۋەيرانە قىشلاقىڭ تامان سۇلتان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
پەرۋاندىك كۆيمەك ئۈچۈن كۆز شېمغا تېزراق باراي،
ھىجران تۇنىدە شولسى سوزان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
يولغا جىگەرنىڭ قاندىن ياقۇت بىساتىن يۇيايىن،
سەرۋى خىرامانۇ يۈزى بوستان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
ئول جانكى تەرك ئەتكەندى جانان پىراقىدا ئۆيىن،
ئانى ئۈمىدلە كەلتۈرۈڭ، ئۇ جان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
دەردىم ئۈزۈمگە ئايرىلىق بولسا شۇ خىلدا، سىنەگە —
تۇرلۇك بالالارنىڭ ئوقى چەندان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.
خۇسرەۋگە ئىلھام بەردى بەخت ئېيتتى نەسبەڭدۇر ئۇلۇغ،
ھېچ غەم يېمە، خۇرسەند بول، جانان يېتىپ كەلمەكتىدۇر.

×

×

يار كېلىپ قالغاندا خىزمەتكار بولماقمۇ دۇرۇس،
سەۋرۇ تاقت بولسا گەر بىسىيار بولماقمۇ دۇرۇس.
تاپسا ھۈرمەت ئىشقى بىلە يار ئالدىدا بۇ ئەيب ئەمەس،
ياخشىلار ئالدىدا بىرگە خار بولماقمۇ دۇرۇس.
ئۇخلىماق ۋەسلىن تۇنىدە يار بىلە ياخشى، بىراق،
غەم تۇنىدە ئۇخلىماي بىدار بولماقمۇ دۇرۇس.
ئول سەنەملەر دەستىدىن ماڭا مۇسۇلمانلىق قىيىن،
گەردىنىمدە خۇددى مۇغ زۇننارى بولماقمۇ دۇرۇس.
مىڭ ئۇرۇشسۇن، مەيلىگە، كەلسە ياراشماق پەيتى گەر،
جانىمىزغا نازىدىن ئازار بولماقمۇ دۇرۇس.
كەلمىسە مەندىن ئۇنىڭ كويىدا گەر مەردانە سەيىر،
شەھرۇ بازار ئىتلىرىدەك زار بولماقمۇ دۇرۇس.
بولسا زاھىدلار ئۆيىدە ياخشى گەر ھۇشيارلىق،
بىزگە مەي ئۈستىدە ناھۇشيار بولماقمۇ دۇرۇس.

يارنىڭ خىلۋەت ئۆيىگە سىغىمىساڭ گەر، خۇسرەۋا،
زار ئاشىقلار لە سۆھبەتدار بولماقمۇ دۇرۇس.

×

×

ئىشقىڭدا مۇخلىر قان يۇتار، سەن ھەممىدىن خۇنخارراق،
ئەي يارۇ مەككارسەن، لېكىن سەندىن كۆزۈڭ ئەييارراق.
بىچارىلەرنىڭ قەتلىنى چاغلاق ماڭا قەست ئەيلىدىڭ،
دۇنيادا گويا تاپمىدىڭ مەندىن غېرىب ئەپكارراق.
ھەردەم كېلۇرمەن كۆرگىلى بىبەھرىراقتۇرمەن يەنە،
يۈز يىرتىلىپ كەتكەن تونۇم، جان بولسا توندىن تارراق.
ھۆسنۈڭگە ئاشىقمەن، نېدىن گوللۇققا سالماقلىق ئۆزۈڭ،
ھېچكىمنى بولماس بىسەۋەب سەندىن كۆزى سەييارراق.
دىل ياخشىلارنى ئاختۇرۇپ كەزمەكتە ھەريان دەر - بەدەر،
مەن بىر جاھان ئاۋارسى، سەۋرىم يەنە ھەم خارراق.
قوي ئۆز يولىغا، خۇسرەۋا، پەندىڭ ئىشىتمەيدۇر دىلىڭ،
دەم ئۇرماغىلكى، نالىسى نەيدىن كۆرە غەمخارراق.

(بېشى 109 - بەتتە.)

ئېچىلغانچە يۇمۇلماپتۇ، نەچچىسىنىڭ ئىچىنى
ھەسەت زەھىرى ئۆرتەپتۇ. پادىشاھ بەكمۇ
خۇشال بولۇپ ئۆز ئوغلىنىڭ تويىنى باش-
لاشقا پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. قىرىق كېچە -
كۈندۈز داغدۇغىلىق توي بولۇپ، يىمىت
قىزلار مۇراد - مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ. پادى-
شاھ بولسا ئازۇسىغا قېنىپتۇ. شۇندىن
باشلاپ چىن ماچىندا «ئاشىق بولماق ئا-
سان ئەمەس، شېرىن جاندىن كەچمىگۈچە»
دېگەن غەزەل پەيدا بولغان دېيىشىدۇ.

رەتلىگۈچى: نۇرى كېرەم

— قولۇمنى چىڭ تۇتۇپ، كۆزىڭنى
مەھكەم يۇمۇڭ، — دەپتۇ.
بىر چاغدا گۈلخۇشتومۇر كۆزىنى
ئېچىپ قارىسا، ئۆزىنى چىن ماچىن ئوردا
شەھىرىنىڭ ھەشىمەتلىك دەرۋازىسى ئالدى-
دا كۆرۈپتۇ. ئىككىسى ئوردىغا كىرگەنىكەن،
ھېچ يەردىن ئىز - دېرىكىنى تاپالمىغان يېڭىت-
نىڭ مانا ئەمدى نۇر بىلەن يۇغۇرۇلغاندەك
ئاجايىپ ساھىبجامال بىر قىز بىلەن كىرىپ
كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئوردا ئەھلىنىڭ
بىر قىسمى ئۇزۇن تونلىرىنىڭ پەشلىرىگە
پۇتلىشىپ يىقىلىپتۇ، نەچچىسىنىڭ ئاغزى

ئەل ۋە خۇسرەۋ تەپىكىر شائىر ئاسىيا خۇسرەۋ

ئابدۇشۇكۇر مۇھەممەد تىمىن

ئەبۇ مۇئىننىدىن ئەل قۇبادىيانى ناسىر خۇسرەۋ (1004 — 1088) ئوتتۇرا ئاسىيا تاجىك خەلقىنىڭ سۆيۈملۈك پەرزەنتى، ئېنىسكاۋوپېدىك ئالىمى، ئىنسانپەرۋەر، راتسىيونالىست شائىرى بولۇپ، ئۇ ھازىرقى تاجىكىستاننىڭ شەرتۇز رايونى قۇبادىيان دېگەن يېرىدە ھاللىق ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن.

ناسىر خۇسرەۋ ياشىغان دەۋردە ئوتتۇرا ئاسىيا قاراخانىلار ئىلىكخانلىقىغا قارايتتى. ھەتتا مەھمۇت غەزەنەۋى ھىندىستانغا يۈرۈش قىلغاندا قاراخانىلار قوشۇنلىرى خۇراسانغا باستۇرۇپ كىرىپ، بەلىخنى ساراسمىگە سالغانىدى. بۇ چاغدا ئامۇ دەرياسىنىڭ شىمالى ۋە جەنۇبىدا ئەبۇلقاسىم پىردەۋىسى (934 — 1025)، ئەبۇلقاسىم ھەسەن ئىبن ئەھمەد ئۇنسۇرى (960 — 1039)، ئەبۇل ھەسەن ئەل فەررۇخى (? — 1038)، ئەبۇنەجىم مەنۇچچەرى (? — 1041)، ئەبۇ پەزلى بەيھەقى (995 — 1086)، ئەبۇ ئەلى ئىبن سىنا (980 — 1037) ۋە ئەبۇ رەيھان بىرۈنى (973 — 1048) قاتارلىق ئالىم، شائىر، مۇتەپەككۇر ۋە تارىخچىلار ياشىغانىدى. دۆلەت شاھ سەمەرقەندى «تەزكىرە تۇش-شۇئەرا» (شائىرلار تەزكىرىسى) ناملىق ئەسىرىدە ناسىر خۇسرەۋنىڭ ئىبن سىنا بىلەن ھەمسۆھبەت بولغانلىقى ھەققىدە رىۋايەت بارلىقىدىن ئۇچۇر بېرىدۇ.

ئۇ دەسلەپ بەلىخ شەھىرىدە، كېيىن مەرۋىدە ئوقۇدى. ئۇ ئەدەبىيات، تەبىئىي پەن ۋە پەلسەپە، جۈملىدىن دىنىي ئىلىمنى ئۆگەندى. ئوقۇشنى تاماملىغان ناسىر خۇسرەۋ باج - سېلىق ئەمەلدارلىقىغا تەيىنلەنگەنىدى. بۇ جەرياندا ئۇ خەلقنىڭ جاپالىق ھاياتى بىلەن ھەر تەرەپلىمە تونۇشۇش ئارقىلىق، ئەينى زامان فېئودال جاھالىتى ۋە چىرىكلىكلىكى توغرىسىدا بىئاسىتە چوڭقۇر چۈشەنچىگە ئىگە بولۇپ، ئۆز ئەمەلدارلىقىدىن ۋاز كەچتى. ئۇ دەسلەپكى ساياھەتنى تۈركىستان ۋە ھىندىستانغا قاراتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن 1045 - يىلىدىن باشلاپ يەتتە يىللىق چوڭ سەپەرگە دۇچ كەلدى. ناسىر خۇسرەۋ ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ شىراز، كىچىك ئاسىيا، سۈرىيە، پەلەستىن، مىسىر، نىشاپۇر، سېيىستان، ئىسپاھان، غىلان، خۇراسان قاتارلىق جايلارنى كېزىپ، ئۇ يەرلەردىكى ھەر خىل مىللەتلەر ۋە قەبىلىلەر بىلەن تونۇشۇپ چىقتى.

ناسىر خۇسرەۋ مىسىردىكى چېغىدا ئىسمائىلىزم تەرەپدارلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ،

ئۇلارغا خەيرخاھلىق بىلدۈرگەنىدى ①.

ناسىر خۇسرەۋ نىشاپۇر، سېپىستان قاتارلىق جايلاردا ئىسمائىلىزم تەرغىباتى بىلەن شۇغۇللىنىپ، فېئودال روھانىيلارنىڭ سۇيىقەستىگە ئۇچراپ شەھەرمۇ شەھەر قېچىپ يۈرۈشكە ۋە ئاقىۋەتتە ئون نەچچە يىللىق سەرسانلىق - سەرگەردانلىق تەقدىرىگە دۇچ كەلدى. دۆلەتشاھ سەمەرقەندى ناسىر خۇسرەۋنىڭ ئابدۇلھەسەن ھەررەقانى ناملىق شەيخ ۋە ئەبۇ سالىھ سالىجۇقى ناملىق قازى كالان بىلەن مۇنازىرىلەشكەنلىكىنى تىلغا ئالغان.

ناسىر خۇسرەۋ سەرسانلىق - سەرگەردانلىقتىن پەقەت بەدەخشان تاغلىرىدىكى كوھىستان - تاغ تاجىكلىرى ئارىسىدىلا ئەمىنلىك تاپتى. تاغ تاجىكلىرى بۇ دۇ - تەپەككۈرنى ئۇلۇغلاپ «سۇلتان»، «پادىشاھ» دەپ ئاتاشتى. ۋەھالەنكى، ئۇ ئىسلام ئۆلىمالىرى ۋە سالىجۇقى ئەمەلدارلار تەرىپىدىن «دەھرىي»، «تەنسىخ» دەپ بەتكەردىلىكتە ئەيىبلەنگەنىدى. ئۇ، يۇمۇخۇن ناملىق تاغلىق يېزىدا تىنچ ئىجاد - يەت مۇھىتىغا ئېرىشكەنىدى. ئۇنىڭ قەبرىسى پامىردىكى ئەنە شۇ يۇمۇخۇن تاغلىق كەنتىگە مەڭگۈ ماكانلاشتى.

ناسىر خۇسرەۋ (تەخەللۇسى: «ھۇججەتى») بىر قاتار ئەسەرلەرنىڭ مۇئەللىپى بو - لۇپ، ئۇ تۆۋەندىكى ئەسەرلەرنى قالدۇرۇپ كەتكەن:

«سەپەرنامە»، «زادۇل مۇسافىرىن» (مۇساپىرنىڭ ئوزۇقى) ناملىق ئەسەرلەر ناسىر خۇسرەۋنىڭ ساياھەت ۋە سەرگەردانلىق ھاياتىدا كۆرگەنلىرى ئاساسىدا يېزىلغان زور تارىخىي، ئېتنولوگىيىلىك، ئېتىكىلىق ئەھمىيەتكە ئىگە ئەسەرلەردۇر.

«ۋەجھەددىن» (دىنىنىڭ ھۇججەت - دەلىللىرى)، «جامىئۇل ھېكمەتەين» (ئىككى ھېكمەتنىڭ قوشۇلۇشى) قاتارلىقلار پەلسەپە ۋە دىن مەسىلىلىرىگە بېغىشلانغان بولۇپ، بۇ ئەسەردە كائىنات، ئىنسان، ئىنسان تەپەككۈرى، ئۆتمۈشتىكى پەيلاسوپلارنىڭ كۆز قاراشلىرى، تارىخى، ئىسمائىلىزم ئەقىدىلىرى سۆزلەنگەن.

«روشەننامە» 32 بابتىن تەشكىل تاپقان شېئىرىي، پەلسەپىۋى، دىداكتىك ئەسەر بولۇپ، مۇھىمى ئالەمنىڭ مېۋىسى بولغان ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئەقىل - ئەخلاق مەسىلىلىرى ئۈستىدە توختىلىدۇ. ئۇ «ئالەم بىر دەرەخ، ئىنسان ئۇنىڭ مېۋىسى، بۇ مېۋىنىڭ كۆركەملىكى ۋە لەززىتى ئەقىل بىلەن ئەخلاقىي پەزىلەتتە» دەپ كۆرسەتكەن. بۇ ئەسەرنىڭ «دەرەزمەمەتى شۇئەرا» (شائىرلارنىڭ خارلىقى) ناملىق بىر شېئىرىدا مەد - ھىيۋاز ساراي شائىرلىرىنىڭ سۆز ۋە نۇتۇق سەنئىتىنىڭ قىممىتى ۋە پاكلىقىنى بۇز - غانلىقى ھەققىدە توختالغان.

«سانادەننامە» 30 بابتىن تەشكىل تاپقان شېئىرىي ئەسەر. ناسىر خۇسرەۋ بۇ

① شىئە مەزھىبى ئاساسىدا مەيدانغا كەلگەن ئىسمائىلىزم، شىئەلەرنىڭ يەتتىنچى ئىمامى ئىسمائىلنى ھەقىقىي ۋە ئاخىرقى ئىمام دەپ قارايتتى. ئۇلار IX ئەسىردە مەيدانغا كەلگەن فېئو - دىلىق زۇلۇمغا قارشى كارامەتچىلەر دەپ ئاتالغان خەلق ھەرىكىتىنىڭ تۇغىنى كۆتۈرۈۋېلىپ، كەڭ ھېسداشلىققا ئېرىشكەن.

ئەسىرىدە تۈرلۈك ئىجتىمائىي قاتلاملار ئۈستىدە، ئۇلارنىڭ ئەدەبى-ئەخلاق ئەھۋالى ئۈستىدە ئۆز قاراشلىرىنى بايان قىلغان. ئاپتور زالىم پادىشاھ ۋە ئەمەلدارلارنى، ئال-دامچى ۋە سۈتخورلارنى قاتتىق قارىلاپ، دېھقانلار ۋە ھۈنەرۋەنلەرنى ئۇلۇغلايدۇ. ئۇ كىشىلەرنى ياخشى خىسلەتنى ئىگىلەپ، يامان خۇسۇسىيەتلەردىن چەتنەشكە دەۋەت قىلغان. ناسىر خۇسرەۋ «كەنزۇل ھەقايق» (ھەقىقەت خەزىنىسى) ناملىق ئەسىرى ئەسەر يازغانلىقى مەلۇم. دۆلەتشاھ سەمەرقەندنىڭ مەلۇم قىلىشىچە، ناسىر خۇسرەۋ 30 مىڭ بېيىتتىن ئارتۇق قەسىدە، غەزەل، قىستە، رۇبائىيلار يېزىپ ھېكمەت، نەسبەت تەۋسىيەلىرىنى يادكار قىلغان.

ناسىر خۇسرەۋ ئۆز دەۋرىنىڭ ئېنىسكلوپېدىستى، مۇتەپەككۇر شائىرى سۈپىتىدە ماددا، تۆت زاتنىڭ مەڭگۈلۈكى، دۇنياۋى ئەقىلنىڭ رولى ھەققىدە توختىلىپ، ئۇ ئىنسان تەبىئىتىنىڭ ئەڭ مۇكەممەل ئۇتۇقى ئىكەنلىكى ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزگەن. ئۇ بىلىشنىڭ چەكسىزلىكى، ئىنسان تەپەككۇرىنىڭ زور كۈچىنى ئېتىراپ قىلىپ، رات سئونالزىملىق پوزىتسىيىدە تۇرغان. ئىلغار پەلسەپىلىك پرىنسىپال مەسىلىلەرنى دىن ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە تەتبىق قىلىپ فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ جاھالىتىنى تەنقىد قىلغان. ناسىر خۇسرەۋ ئەخلاق مەسىلىلىرىدە مېھنەتكەش خەلقنىڭ خۇلقى ئادەتلىرىنى ھىمايە قىلىپ، ئالىي ئەخلاق پەزىلەتلەرنى ماختىدى. ئىدىئېئال جامائە ھەققىدە خىيال سۈرۈپ، ئۇنى «ئىدىئېئال رەھبەر، ئىدىئېئال ھاكىم» بىلەن باغلاپ تەلەپ قىلدى»^①. ئۇ مۇنداق يازغان:

«سەن ئۆزۈڭ ياراتقان ئىنسان تۇرسا،
قىمار تاۋكاسىدا ئوشۇق بولمىسا.
مەسخىرە قىلغاندەك ئۆز ئەسىرىڭنى،
نېمىشقا شەيتاننى ياراتتىڭ خۇدا.
ئۆزگىمۇ سوئالىم مېنىڭ بار يانا،
ۋەلېكىن تۇرىمەن سۆزلىمەي مانا»^②

ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ:

«نېمىشقا ئۇلۇغلار ئىلىمىز — نادان،
ۋاپاسىز دۇنيادا مەن ئوققا نىشان.
گەر تەكشى ئايلانسا پەلەك ئىزىدا،
ئاي قەسىرى بولمامتى مەن ئۈچۈن ماكان.
بىلىم — نۇر، روھ — بايلىق، ئارتۇقى بولماس،
ئۇلۇغ ئەقىل ئەيتار جەڭ قىلساڭ ھامان.
ۋاقت قوشۇنى، ئالەم خەنجىرىگە،

① م. خەيرۇللايوۋ: «ئويغىنىش دەۋرى ۋە شەرق مۇتەپەككۇرى»، 1971 - يىل تاشكەنت

ئۆزبېكچە نەشرى، 287 - بەت.

② گ. غاپۇرۇۋ: «تاجىك خەلق تارىخى»، 1985 - يىل خەنزۇچە نەشرى، 252 - بەت.

ئىشەنچىڭ، بىلىمىڭ قوشۇن ھەم قالقان ①».

ئۇ ئىشەنچ ۋە بىلىمنى ئىككى گۆھەر سۈپىتىدە مۇنداق تىلغا ئالغان:

«يەتتە گۈمبەز تېمىنىڭ نەقىشى ئېرۇر ئىككى گۆھەر،

كائىناتتا نېمە بولسا ھەممىدىن يۈكسەك تۇرار» ②.

ناسىر خۇسرەۋ ئۆزىنىڭ پەلسەپىۋى - ئىجتىمائىي - ئەخلاقىي قاراشلىرىنى ئەبۇ نەسىر فارابى ۋە ئىبىن سىنانىڭ پانتىزىملىق، راتسىئونالىزىملىق ۋە گۇمانىزىملىق قاراشلىرى ئاساسىدا ئىزاھلىغان بولۇپ، ئۇ ئۆزىنى بۇ ئۇلۇغۋار مۇتەپەككۇرلارنىڭ ۋارىسى ھېسابلىغانىدى. دۆلەتشاھ سەمەرقەندىنىڭ ئۇچۇر قىلىشىچە، ئۇ ئەبۇلھەسەن ھەررەقانى ناملىق شەيخ بىلەن مۇنازىرىلەشكەندە، ئەقىل بىلەن ئىنساننى بىرلەشتۈرگەن ھالدا ئىزاھلاپ، مۇنداق دەيدۇ:

«ئادەمدە تەۋەزۇ ئەقىلدىن دېرەك،

ئۇلۇغلۇق ھىممەتتىن تاپىدۇ بېزەك.»

«ئەقىلنىڭ ئالتۇندىن ئارتۇقلۇقى بار،

ئالتۇن بىلەن ئادەم بولالماستۇر ھۇشيار.»

ناسىر خۇسرەۋ ئەقىلنىڭ قۇدرىتىنى ئىلىمگە باغلاپ، مۇنداق دەيدۇ:

«ئۆزۈڭنى بىلىم بىلەن بېزە ھەرمەھەل،

پەقەت كىمخاپ كەيگەن ئەمەستۇر گۈزەل.»

«مىڭ خەنچەرلىك ھېچكىم بىلىمدان بولماس،

بىلىمگە مىڭ خەنچەر كۈچى تەڭ كەلمەس.»

«ئىلىم بىلەن يېتىش مۇمكىن بۇرادەر،

زەررىدىن ھالقىپ تا قۇياشقا قەدەر.»

ناسىر خۇسرەۋ ئۆزىنىڭ سىياسىي - ئىجتىمائىي قاراشلىرىنى ئادالەت ۋە جاھالەت -

زۇلۇم بىلەن سېلىشتۇرما قىلغان ھالدا جاكالدى. ئۇ ئادالەتنى جاھالەتنىڭ تەرىپى،

ئالەمنىڭ تاجى دەپ كۆرسەتتى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

«ئادىللىق - پاك ئەقىلنىڭ ۋارىسى، جۇلاسى،

ئەقىل ئاپتاپ، ئادىللىق ئۇنىڭ زىياسى.»

«يىرتقۇچ بۆرە بولسا ئۆلۈمگە لايىق،

زالىم ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر خالايمىق!»

«جاھالەت ئەھلىگە سەن قىلما سۆھبەت،

بۇ ئىشتىن چېنىڭغا يېتىدۇ زەخمەت.»

«زېرەكلەر بىلەندۇر زىندان - گۈلىستان،

نا ئەھلى گۈلزارنى قىلىدۇ زىندان.»

① يۇقىرىقى «ئويغىنىش دەۋرى ۋە شەرق مۇتەپەككۇرى» ناملىق كىتاب، 287 - بەت.

② دۆلەتشاھ سەمەرقەندى: «تەزكىرە تۇشۇشۇئەرا»، 31 - بەت.

③ شۇ كىتاب، 32 - بەت.

«زېرەكلەر سۆھبىتى قىلار بەختىيار،

نادان گېپىدىمۇ دائىم زەرەر بار.»

ناسىر خۇسرەۋ ئەمگەكنى، ئەمگەكچى خەلقنى قەدىرلىگەن. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ مۇھىم بىر تېمىسى خەلقنى كۈيلەش بولدى. ئۇ مۇنداق يازغان:

«جاھان شادلىقنىڭ ئاساسى دېھقان،

ئۇنىڭدىن ئېتىزلار ھەم باغۇ-بوستان.

ئۇنىڭدىن ياخشىراق ئالەمدە نېمە؟

بۇ ئىشتىن يادىكار ئادەم نەسلىگە.»

«كاسپىتىن شاد-خۇرام ھۇر يوق جاھاندا،

ھۈنەردىن ياخشىراق دۇر يوق جاھاندا.»

ناسىر خۇسرەۋ ئەخلاق-پەزىلەت مەسىلىسىدە توختالغاندا ياخشىلىق-يامانلىقتىن

ئىبارەت ئاساسىي ئېتىكىلىق كاتېگورىيىنى بىر قاتار ئەمەلىي ئەخلاق-پەزىلەت مەسىلىلىرى بىلەن كونكرېتلاشتۇرغان. ئۇ مۇنداق ھېكمەت دۇردانلىرىنى تىلغا ئالغان:

«ياخشىلىق سەن بىزنىڭ قولىمىزدا، باق،

كىم يامانلىق قىلماس-يۇلتۇزى پارلاق.»

«رەنجىمىسۇن دېسەڭ ھېچكىمنىڭ جانى،

بىنازارلىق خەزىنىنىڭ بول پاسىيانى.»

«سېنىڭ-مېنىڭ قولۇمدا يورۇق يۇلتۇز بولماقلىق،

يۇلتۇزىمىز يورۇقتۇر ئىزدىمىسەڭ يامانلىق.»

«بېرەلمىسەڭ بىراۋ دەردىگە دەردىمان،

دەرد ئۈستىگە دەرد قوشما ھېچقاچان.»

كېلىشمەيدۇ ئەسلا ئىنسان زاتىغا،

يىقىلغاننى تاشلاپ مىنىسەڭ ئېتىڭغا.»

ئۇ ھەسەتخورلۇقنى يامان ئادەت سۈپىتىدە قاتتىق سۆككەن:

«بېرىلمىگەن پەن ھەسەتكە زىنھار،

ھەسەتتە يا چەك يوق ۋە ياكى مىقدار.»

ناسىر خۇسرەۋنىڭ ئىلمىي-پەلسەپىۋى ئىدىيىسى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ئوتتۇرا-

يېقىن شەرق ئىلغار پەلسەپىۋى ئىدىيىلەر تەرەققىياتىغا كۆرۈنەرلىك تەسىر كۆرسەت-

كەن. ئۇنىڭ نامى تاجىك خەلقى ئارىسىدا ئەمەس، پۈتۈن شەرق ئىلىم دۇنياسىدا،

جۈملىدىن ئۇيغۇرلار ئارىسىدىمۇ تارىختىن بېرى زور ھۆرمەت ۋە چوڭقۇر تەسىرگە

ئىگە بولۇپ كەلمەكتە.

نەۋبەتلى شېئىرلىرىنىڭ ئىدىيەسى مەزمۇنى ھەققىدە

ئابدۇللا سۇلايمان

XVII ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە XVIII ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا لىرىك شائىر نەۋبەتلى مۇھىم ئورۇن تۇتمىدۇ. «نەۋبەتلى» تەخەللۇسى بىلەن تونۇلۇپ مەشھۇر بولغان بۇ شائىرنىڭ ئەسلى ئىسمى، قاچان تۇغۇلۇپ، قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات تېپىلغىنى يوق. لېكىن ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە قالدۇرۇپ كەتكەن ئاز بىرقىسىم مەلۇماتلاردىن بىز ئۇنىڭ ھاياتىغا دائىر بەزى تەخمىنىي خۇلاسەلەرگە كېلەلەيمىز. شائىر دىۋانىنىڭ ئاخىرىغا:

ئەي يارانلار، بىز ئۆلۈرمىز يادكار قالدى كەلام،

كىشىدىن قالغاي جەھاندا بىر نىشانە ياخشى نام.

مىڭ يۈز ئاتمىش ئېردى پەيغەمبەر نەبىنىڭ ھىجرەتى،

بۇ كىتابى نەۋبەتلى تەسنىق بولدى ۋەسسەلام.

دېگەن رۇبائىنى خاتىمە قىلغان. بۇنىڭدىن بىز شائىرنىڭ ئۆز ئەسەرلىرىنى ھىجرىيە 1160 (مىلادىيە 1747 - يىللىرى) دىۋان قىلىپ تۈزگەنلىكىنى بىلىمىز. ئۇ يەنە بىر شېئىرىدا:

ئۇمۇرۇم ئەللىك يەتتەگە يەتتى ھەنۇزمەن ئەل ئەمەس،

ئەمرى ھەقىقى تۇتمادىم بىھۇدە ئۇمۇر ئۆتتى دەرىغ.

دەپ يازغان. بىز شائىرنىڭ بۇ شېئىرىنى يازغان ۋاقتى بىلەن دىۋان تۈزگەن ۋاقتىنى يېقىن دەپ قارىساق، ئۇ ھالدا بىز نەۋبەتلىنى مىلادىيەنىڭ 1690 - يىللىرى ئەتراپىدا تۇغۇلغان، دەپ پەرەز قىلالايمىز. نەۋبەتلى ئۆزىنىڭ ئۆسمۈرلۈك ۋە ياشلىق دەۋرىنى ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن ئۆتكۈرگەن. بۇ ھەقتە ئۇ مۇنداق مىسرالارنى يازىدۇ:

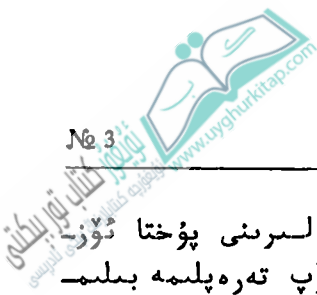
بۇ ئالەمى فانىغە كېلىپ مەن گۈزەر ئەتتىم،

تۆرت ياشىمدا ئىلىم ئىستەگەلى مەن سەفەر ئەتتىم.

ھەر يەردىكى بىر ئالىمى خۇش فەھمى تاپسام،

بىرلەھزە ئانىڭ مەجلىسدە مەن مەقەر ئەتتىم.

شائىر مۇنداق قىزغىنلىق ۋە تىرىشچانلىق بىلەن ئىزدىنىپ ئۆگىنىش ئارقىلىق، تۈركىي خەلقلەر ئەدەبىياتى بىلەن پىششىق تونۇشقاندىن سىرت، ئەرەب، پارس تىلى ۋە ئەدەبىياتىنى مۇكەممەل ئۆگەنگەن، مۇسۇلمان شەرقىدە، بولۇپمۇ تۈركىي خەلقلەر -

دىن يېتىشىپ چىققان كلاسسىك ئەدەبىيات نامايەندىلىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى پۇختا ئۆز- لەشتۈرگەن ۋە چوڭقۇر تەھلىل- تەتقىق قىلغان. شۇ جەرياندا ئۇ كۆپ تەرەپلىمە بىلىم- گە ئىگە تالانتلىق شائىر بولۇپ يېتىشكەن. نەۋبەتى ئۆزىدىن بۇرۇنقى كلاسسىكلارنىڭ ئىدىيىۋى مەزمۇن ۋە بەدىئىي ئۇسلۇب ئەنئەنىلىرىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىپ، كۆپ لىگەن لىرىك شېئىرلارنى ئىجاد قىلغان. نەۋبەتىنىڭ بالاغەتسە يەتكەن دەۋرلىرىدە شائىر مۇھەممەد سىدىق زەلىلىمۇ خوتەندە ئىدى. لېكىن بۇ ئىككى شائىر ئۇچراشقان ياكى ئۇچراشمىغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق. نەۋبەتىنىڭ:

چىقىپ ياركەند دىيارىدىن مەنازىللارنى قەتئ ئەيلەپ،
زىيارەت قىلغالى سۇلتان سۇتۇق بۇغرايخان كەلدىم.

دېگەن مىسرالىرىدىن ئۇنىڭ قەشقەر، يەركەن قاتارلىق جايلارغىمۇ بارغانلىقى مەلۇم. شائىر نەۋبەتىنىڭ ياشىغان دەۋرى شىنجاڭنى زۇلمەت قاپلىغان مەزگىل ئىدى. بىرقىسسىم خوجىلارنىڭ سىرتقا قارىتا تەسلىمچىلىك، ساتقۇنلۇق قىلىپ، خەلق ئىچىگە قارىتا شىددەتلىك باستۇرۇش ئېلىپ بېرىشى، ئۆزئارا جاڭجال ۋە قانلىق ئۇرۇشلارنى داۋاملىق قوزغىشى نەتىجىسىدە يۇرت ۋە خەلق مىسىلسىز زور بالايىئاپەتسە دۇچار بولۇ- ۋاتاتتى. ئىدىئولوگىيە جەھەتتە سوفىزمنىڭ خۇراپاتلىق، بۆلگۈنچىلىك تەشۋىقاتلىرى كۈچەپ تەرغىپ قىلىنىپ، مەنىۋى كەيپىيات چۈشكۈنلەشكەن ئىدى. نەۋبەتىنىڭ:

مۇغۇلىستاندا كافىرى زالىمى خانلىق،
فۇقەرالار غەمۇ ھەسرەتدە بولۇپ ھەيرانلىق،

.....

بۇ مەھەلدە ھەممە زالىملار يۈرۈر راھەتدە،
مۇئىن ئەل زۇلمۇ سىتەم بىرلە بولۇر دەربانلىق.

دېگەن مىسرالىرى بۇ تارىخى رېئاللىقنىڭ ئىنچىم خاتىرىسىدۇر. نەۋبەتى ئەنە شۇ دەۋر- دە ياشاپ، ئىجات ئەتكەن، تەرەققىيپەرۋەر ئىلىغار كۆزقاراشلارنى ئالغا سۈرگۈچى شائىردۇر.

نەۋبەتى شېئىرلىرىدا دىنىي مەزمۇندىكى شېئىرلاردىن قالسا مۇھەببەت تېمىسى مۇھىم ۋە سالماقلىق ئورنىنى ئىگىلەيدۇ. شائىر نەۋبەتى يارىنىڭ نۇرانە ھۆسنى- جاما- لىنى، چىرايلىق سۆز- ھەرىكەتلىرىنى، ئاشىق- مەشۇقلار ئوتتۇرىسىدىكى پاك ۋە گۈزەل مۇھەببەت كۆرۈنۈشلىرىنى يۇقىرى ھاياجان بىلەن تەسۋىرلەيدۇ:

فەسلى نەۋبەھارىدا گۈل كەبى ئاچىلغان قىز،
مىسلى كاكۈلى سۇنبۇل ھەرتەرەق ساچىلغان قىز.
زەۋقىدە ئىچىپ بادە، مەيدە ئەكسىنى كۆردۈم،
ھۆسن باغدا تەنھا ئولتۇرۇر خىرامان قىز.
شۇم رەقىبىلەر جىھتىدىن بولمادى يۈزىن كۆرمەك،
بۇلۇت ئىچىرە ئاي مۇزەمەر، زۇلفى ئىچىرە پىنھان قىز.
كۆز ئۇچى بىلە باقتى، تەگدى تىپىرى مىرگانى،

سەينەم ئۆزۈرە پەيكانى رەھنە قىلدى ۋەيران قىز.
 مەن ئەيتتىمكى: ئەي دىلبەر، لەبلەرى گۈلى ئەھمەر،
 سەدقەئى جەمالىڭدىن بىزگە ئەيلە ئېھسان قىز.
 غۇنچەئى نەھالدا ئىككى مېۋەنى كۆردۈم،
 ياكى ساڭگۇلاچ ئالما، ياكى ئىككى رۇھمان قىز.

.....
 رەھىم ئەيلە، ئەي مەھۇەش، تۇشتى جانىمە ئاتەش،
 نەۋبەتى نەھالڭغە بولدى ئىشقىپچان قىز.

مانا بۇ مىسرالاردا شائىر بەدىئىي سەنئەتنىڭ رولىدىن ماھىرلىق بىلەن پايدى-
 لىنىپ، ئۆزىنىڭ قەلبىدىكى گۈزەل ھېس-تۇيغۇلارنى قىزدىن ئىسبارەت لىرىك پېرسۇ-
 ناژنىڭ ۋۇجۇدىدا گەۋدىلەندۈرۈپ بەرگەن. شۇ ئارقىلىق كىشى قەلبىنى زوقلاندىرۇپ،
 ئۆزىگە مەھلىيا قىلىدىغان گۈزەل لىرىك پورتېرت ياراتقان.
 نەۋبەتنىڭ مۇھەببەت لىرىكىلىرىدا يەنە ھىجران ئازابى تارتىۋاتقان ئاشىقنىڭ
 يارۋەسلىگە يېتىش ئارزۇلىرى، سېغىنىش تۇيغۇلىرى ئىزھار قىلىنىدۇ:
 ئەي مۇسۇلمانلار، مېنى ئول دىلرەبا ئۆلتۈرگۈدەك،
 كۆيدۈرۈپ فۇرقەت ئوتىدا بىگۇنا ئۆلتۈرگۈدەك.

دېگەن مىسرالار،

ئەي سەبا، بەرگىل خەبەر ئول شەھسەۋارىم كەلدىمۇ،
 لۇتقى ئېتىپ ھالىم سورارغە ھەمدە يارىم كەلدىمۇ.

دېگەن مىسرالار ۋە:

نە خەتالىق مەندىن ئۆتتى ياردىن تۇشتۇم يىراق،
 كېچە-كۈندۈز فۇرقەتىدە تارتادۇرمەن ئىشتىياق.

دېگەن مىسرالار بىلەن باشلانغان غەزەللەرنى بۇنىڭغا مىسال قىلىشقا بولىدۇ.
 سەممىي ساداقەت، پىداكارلىق، ۋاپادارلىق نەۋبەتنىڭ مۇھەببەت لىرىكىلىرىدا ئالغا
 سۈرۈلگەن يەنە بىر مۇھىم مەزمۇندۇر.

يارنىڭ كويىدا ئۆلمەك قەندۇ شەككەردىن لەزىز،
 فۇرقەتى ئىشقىدا كۆيمەك قەندۇ شەككەردىن لەزىز.

دېگەن مىسرالاردا يار ئۈچۈن چەككەن چاپا-مۇشەققەت لەززەتلىك، دېگەن ئىدىيە
 ئالغا سۈرۈلدى. يەنە:

گەر سەن تۇفەيلى ماڭا ھەر بىداد-سوراق بولسە نەسىب،
 سىلىسلەئى دار ئالدىدا تۇرۇپ جاۋابداش مەن بولاي.

سىدىقى دىلاۋەر نەۋبەتى، يار بەستىدە زور قۇدرەتى،
 ئەھلى ئەدۋغا گور قازىپ يانىڭدا قانداش مەن بولاي.

دېگەن مىسرالاردا شائىر ئۆزىنىڭ پىداكارلىق روھىنى ئىزھار قىلغان.
 نەۋبەتنىڭ مۇھەببەت لىرىكىلىرىدا يەنە ۋاپاسىزلىق، ئىككى يۈزلىمىلىك قاتار-

ئۇيغۇر كىتاب ئۆيى
www.uygurhukitap.com
ئۇيغۇر تىلىدىكى بىرىنچى كىتابخانىسى

لىق ئىللەتلەر پاش قىلىنغان ۋە ئەيىبلەنگەن، ۋاپاسىز ياردىن كۆرگەن دەرد- ئەلەم- لەر، ئازاب- كۈلپەتلەر ھەسرەت بىلەن بايان قىلىنغان:

جىلۋە ئەيلەپ دوستلۇق مېھرىنى بۇنياد ئەتتىڭىز،
مەرھەمەت ئەيلەپ ھەزىن كۆڭلۈمنى ئاباد ئەتتىڭىز.
ۋەئىدە بىرلە كۆرسەتىپ مېھرۇ ۋە فالق رەسمىنى،
ئىلتىفات ئەيلەپكى مەن بىچارەنى شاد ئەتتىڭىز.
كۆپ ئۈمىدىم بارئىدىكى ۋەئىدەگە قىلغاي ۋەفا،
بىۋە فالق ئەيلەبان كۆڭلۈمنى ناشاد ئەتتىڭىز.
يۈرەكىمنى غۇنچە يەڭلىغ تەھ- بەتەھ قان ئەيلەبان،
مەن يەتتىمگە رەھم قىلماي زۇلمۇ بىداد ئەتتىڭىز.
بۇ جەھاندا بىۋەفا مەئشۇق رەسمى ئۇشۇدۇر،
سەبەر ئەيلەك نەۋبەتتىكىم تۇرغە فەرياد ئەتتىڭىز.

نەۋبەتى ئۆزىنىڭ ھاياتقا ۋە رېئال جەمئىيەتكە بولغان كۆز قارىشى ۋە باھا- سىنىمۇ كۆپىنچە مۇھەببەت تېمىسى ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرگەن. مەسىلەن:

كۆڭلۈم ئالدى ناگەھان ئول دىلبەرى ئەييار قىز،
ئارەزى چۇن شەمس تەلئەت، قەددى خۇش رەفتار قىز.
ساچلارى مانەندى سۇنبۇل، لەبلەرى مانەندى گۈل،
سۆزلەرى قەندىن لەزىز، خۇشخۇيۇ خۇش گۇفتار قىز.
مەن كەبى يۈزىمىڭ گەدانى ھەسرەتدە كۆيدۈرۈپ،
تىبىرى باران ئەيلەبان مېزگانلارى خۇنخار قىز.

.....
بەرمەگىل كۆڭلۈڭنى بۇ دۇنيايى فانى قىز كۆرۈپ،
ئارىيەتدۇر ئاخىرى قىلغاي سېنى بىمار قىز.

دېگەن مىسرالار ۋە:

كۈھنە بىۋەفا دۇنيا كۆرۈنۈر جەۋانان قىز،
كىم ئانىڭغە دوست بولسە ئول قىلۇر غۇلامان قىز.
.....

دوست تۇتمە، ئەي ياران، ئىستەبان يۈرۈپ ھەريان،
ئول ساڭا ۋەفا قىلماس، كەلتۈرۈر پۇشەيمان قىز.

دېگەن مىسرالار ئارقىلىق دۇنيانى ۋاپاسىز قىزغا ئوخشىتىپ، ئۇنىڭغا مۇھەببەت باغ- لىماسلىققا، كۆڭۈل بەرمەسلىككە دەۋەت قىلىدۇ.

نەۋبەتى ئەسەرلىرى ئىچىدە يەنە ۋەتەنپەرۋەرلىك تېمىسىغا بېغىشلانغان شېئىر- لارمۇ دىققەتكە سازاۋەردۇر. «شائىر: تەفاخۇر ئەيلەسەم ھەقلىق دىيارىم بەدردىن ئار- تۇق» دەپ ئۆزىنىڭ گۈزەل يۇرتى بىلەن پەخىرلىنىدۇ.

مۇساھىبىم سۆز باشلاساڭ ئەۋۋەل خوتەندىن باشلاغىل،

دېلبەرىم خۇرىشىد يۈزۈم، ئول سىيمىتەندىن باشلاغىل.
باشقە گەپكە ئاچمە لەب يوقتۇر بۇنىڭچە خاسىيەت،
دىلىئارام، تەفاخۇرۇم ئول جانۇ تەندىن باشلاغىل.

دېگەن غەزىلىدە شائىر سۆھبەتدەشقا «ھەرقانداق سۆز باشلىماقچى بولساڭ ئاۋۋال خوتەندىن باشلا» دەپ خىتاب قىلىدۇ، ئۆز يۇرتى خوتەننى قۇياش يۈزلۈك، كۈمۈش بەدەنلىك دېلبەرىگە ئوخشىتىدۇ؛ دۇنيادىكى ھەرقانداق سۆھبەتلەر ئىچىدە ئەڭ خاسىيەتلىك سۆھبەت ئۆزى تۇغۇلغان ئانا تۇپراق ھەققىدە سۆزلىشىش ئىكەنلىكىنى، چۈنكى بۇ گۈزەل دىيار ئۆزىنىڭ كۆڭۈل ئارامى، پەخرى، ھەتتا جېنى ھەم تېنى ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ.

رەۋزەگە مانەند خەيال ئەت خوتەننى،

بېھىشتتىن زىيادە مىسال ئەت خوتەننى.

دەپ باشلىنىدىغان توققۇز بېيىمىتلىق غەزىلى نەۋبەتتىكى ۋەتەنپەرۋەرلىك روھىنىڭ پارلاق نەمۇنىسىدۇر. شائىر بۇ غەزەلدە ئانا يۇرتى خوتەننى ئاجايىپ گۈزەل ئوخشىتىشلار بىلەن سۆپەتلەيدۇ ۋە قىزغىن كۈيەلەيدۇ. ئۇنى جەننەتتىنمۇ ئارتۇق بىلىشنى تەشەببۇس قىلىدۇ. ئۇنىڭ مۇبارەك تۇپرىقى رەھىمەت سۈرمىسى، كۆزلەرگە تۇتسىيا ئىكەنلىكىنى؛ بۇ گۈزەل دىيارنى ھۈر-پەرىلەرنىڭ شېرىن لەۋلىرىدىكى ھەسەل، ھۆسەنى جامالىدىكى قۇياش، شەھلا كۆزلىرىدىكى يۇلتۇز، يادەك ئەگىم قاشلىرىدىكى يېڭى ئاي دەپ بىلىش كېرەكلىكىنى تەكىتلەيدۇ؛ جاھاننىڭ دانىشمەن مۇئەللىملىرى، شائىرلىرىغا خىتاب قىلىپ، خوتەننى بالىلارغا دەرس ۋە ماقالە قىلىشى، ئۆز ئەسەرلىرىگە خوتەننى قۇربىشى قىلىشنى تەشەببۇس قىلىدۇ. غەزەلنىڭ ئاخىرقى ئىككى مىسراسىدا شائىر ئۆزىگە خىتاب قىلىپ:

سەن ھەم، نەۋبەتى، سىياھ روي ئېلىگە،

رەقىبىلەر كۆزىگە زەۋال ئەت خوتەننى.

دەپ يازىدۇ. بۇ ئىككى مىسرادا شائىر گۈزەل ۋەتەننى ياتلارنىڭ يامان كۆزىدىن قاچۇرۇش، يوشۇرۇش، قىزغىنلىق ھېسسىياتىنى ئىپادىلەيدۇ، بۇ پاك ۋە ئەزىز ماكاننى قارا يۈز رەقىبىلەرنىڭ ئاياغ، ئاستى قىلىشىغا قەتئىي يول قويمايدىغانلىقى، ئۇنى جان تىكىپ قوغدايدىغانلىقىدىن ئىبارەت پىداكارانە روھىنى نامايان قىلىدۇ.

شائىر نەۋبەتى ئۆز قەلبىدىكى ئەڭ چوڭقۇر سۆيگۈسىنى ۋەتەنگە بېغىشلىغان؛ ئەڭ قايناق، ئەڭ نازۇك ھېس-تۇيغۇلىرىنى ۋە بەدىئىي ئىستىداتىنى ۋەتەنپەرۋەرلىك تېمىسىدا گەۋدىلەندۈرۈشكە تىرىشقان. ئۇنىڭ كۆپلىگەن غەزەللىرىدە ئانا ۋەتەندىن چەكسىز سۆيۈنۈش، غۇرۇرلىنىش، ئۇنى جېنىدىن ئەزىز بىلىش تۇيغۇلىرى جىملەۋە قىلىپ تۇرىدۇ. سوفىزمنىڭ تەركىبى ۋە تەنچىلىك، تەركىمدۇنىياچىلىق تەرغىباتى ۋابا-دەك يامراپ، پۈتكۈل شىنجاڭنى قاپلىغان ئاشۇ XVII ئەسىردە شائىر نەۋبەتتىن ئۆز شېئىرلىرىدا ۋەتەنپەرۋەرلىك تېمىسىنى جەۋلان قىلدۇرۇپ چىقىشى ھەقىقەتەنمۇ يۈكسەك ئىلغارلىققا، زور ئىجابىي ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. بۇ خىل روھ ئۆز دەۋرىدىلا

ئەمەس، بۇگۈنكى كۈندىمۇ يۈكسەك ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە قىممەتلىك روھتۇر. نەۋبەتى شېئىرلىرىدا يەنە ھەر خىل ئىلغار ئىجتىمائىي ئەخلاقىي كۆزقاراشلار ئالغا سۈرۈلگەن. مەسىلەن: «لەگەدكۈب ئەيلىمە ھەرگىز دىلىڭغە ئەدلۇ ئىنسانى» دەپ باشلىنىدىغان بىر غەزىلىدە مۇنداق مىسرالار بار:

ئۆزەڭنى ئادەمىي بىلىسەڭ ئىلگەللە فەتھى نۇسرەتنى،

دېمەگىل جۈملە كارىڭدا كېرەكسىز مەيلى ئىنسانى.

چېچەكلەر كەۋنەيىن كامىڭ ئىشىڭ رۇستلۇق بىلە ئۆتسە،

يېتىلدۈر تەربىيە تۇ مېھرى بىرلە نەخلى ئىنسانى.

شائىر بۇ مىسرالار ئارقىلىق كىشىلەرنى ئادالەتلىك، ئىنساپلىق، تۈز كۆڭۈل بولۇشقا دەۋەت قىلىدۇ. شائىر يەنە:

ھەر زەمان قىلغىل كىشىگە ياخشىلىقنى پىشەئى،

ياخشىلىق كۆز تۇتماغىل تۇخى يامانلىقنى تېرىپ.

دېگەن مىسرالار:

ئۆزۈڭگە نەفئە كۆرۈپ خاھلاما كىشىگە زەرەر،

چۇقۇرنى كىم قازسە ئول چۇقۇرغە شول تىقىلۇر.

دېگەن مىسرالار ۋە:

ئەي يارانلار، بىز ئۆلۈرمىز يادكار قالدى كەلام،

كىشىدىن قالغاي جەھاندا بىر نىشانە ياخشى نام.

دېگەن مىسرالاردا كىشىلەرنى باشقىلارغا ياخشىلىق قىلىشقا، ئۆز پايدىسىنى كۆزلەپ، ئۆزگىلەرگە زىيان سالماسلىققا، دۇنيادا ياخشى نام قالدۇرۇپ كېتىشكە چاقىرىغان، باشقىلارغا يامانلىق قىلغان كىشىنىڭ ياخشىلىق كۆرمەيدىغانلىقىنى ئاگاھلاندۇرغان.

نەۋبەتى ئەسەرلىرى ئىچىدە يەنە پىزاژ لىرىكىمۇ دىققەتنى جەلىپ قىلىدۇ. شائىر ئۆزىنىڭ مۇھەببەت-نەپرىتى، قايغۇ ۋە شادلىقىنى پورتېرت تەسۋىرى ۋە پىزاژ تەسۋىرلىرىگە سىڭدۈرۈپ ئىزھار قىلغان.

ئالما، دەيدۇرلار، ئالۇرلار ئالمەنى،

قوينىغە يىلىداپ سالۇرلار ئالمەنى.

ئالمەغە مەيلى ئەتسە ھەركىم ناگەھان،

شاخىدىن ئېگىپ ئالۇرلار ئالمەنى.

ھېچ مېۋە ئالمەدەك مەرغۇب ئەمەس،

زەۋق ئىلە جانىم سورارلار ئالمەنى.

نازىنىن رۇخسارى يەڭلىغ رەڭ-بەرەڭ،

تاختەغە تىزىپ قۇيارلار ئالمەنى.

تۇرغە خۇشبۇيلىق ئولا ئۆي زىينەتى،

فۇل بېرىپ ساتىپ ئالۇرلار ئالمەنى.

كەلسە نەۋرۇز فەسلى ئەييامى بەھار،

چوڭلاغە تۇھفە قىلۇرلار ئالمەنى.
ئۇمرۇڭ ئۆتتى نەۋبەتى ھەسرەت بىلە،
جۇستىجۇ قىلسە تاپارلار ئالمەنى.

مانا بۇ غەزەل نەۋبەتىنىڭ پىزاژ لىرىكىلىرى ئىچىدىكى بىرقەدەر خاراكىتىرلىك ئەسەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شائىر بۇ غەزەلدىدە ئالمىنىڭ گۈزەللىكى، خۇش پۇراقلىقى، ئىنسانلارنىڭ ئۇنى قانداق ياخشى كۆرۈپ، قانداق قەدىرلەيدىغانلىقى قاتارلىق بىر قاتار تەبىئىي كۆرۈنۈشلەرنى تەسۋىرلەش ئارقىلىق ھايات گۈزەللىكلىرىنى ئالمىغا مەركەزلەش تۇرۇپ ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. ئىنسانلارنىڭ، جۈملىدىن ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىنى سۆيۈش، ئۇنىڭغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئىنتىلىش روھىنى نامايىش قىلغان.

يۇقىرىدا بىز سۆزلەپ ئۆتكەن ۋە تېخى سۆزلەنمىگەن ئىلغار ئىدىيىۋى مەزمۇنلار نەۋبەتى ئەسەرلىرىدە ئاساسىي ۋە خاراكىتىرلىك ئورنىنى ئىگىلەيدۇ. لېكىن ئەينى دەۋرنىڭ چەكلىمىلىكى ۋە ئاپتورنىڭ بىلىش جەھەتتىكى چەكلىمىلىكى تۈپەيلىدىن ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە بىرقىسىم ناچار خاھىشلارمۇ مەلۇم جەھەتتە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. نەۋبەتى ئەينى دەۋرنىڭ زۇلمەتلىك رېئاللىققا نارازى ئىدى. خەلق ئاممىسىنىڭ كۈل پەتلىك ھاياتىغا چەكسىز ئېچىناتتى. لېكىن ئاشۇ خارلىنىۋاتقان بىچارە مېھنەتكەشلەرگە قانداق ياردەم بېرىشنى، ئۇلارنىڭ دەردلىك دىللىرىغا قانداق مەلھەم بېرىشنى بىلمەيتتى.

رەسىم ئولۇپدۇركىم، ئۇلۇس ئەھلىغە دائىم غەم يېمەك،
گەر تىرىك بولساڭ خۇدا بەرگەي ساڭا نانۇ نەمەك.

دېگەن ئىككى مىسرانىڭ ئالدىنقىسىدا شائىر خەلقنىڭ غەم-ئەندىشىلىك تۇرمۇشىنى ئىپادىلىگەن؛ كېيىنكىسىدە بولسا، بۇنداق غەم-ئەندىشىلەرنى ئويلىمىمىزغا چاقىرىپ، تىرىك بولساڭلا، خۇدا ئاش-نان بېرىدۇ. شۇڭا غەم قىلىشنىڭ، قايغۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق، دېگەن نۇقتىنى زەھەرنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇنىڭ:

بىھۇدە غەم يېمەڭىز جان بولسە جەھان تاپىلۇر،

گەر ھەيات بولسە كىشى تۇرلۇك ئاش-نان تاپىلۇر.

دېگەن مىسرالىرىمۇ يۇقىرىقى پىكىرنى قۇۋۋەتلەيدۇ. شائىر بۇ ئارقىلىق خەلقنىڭ غەم-قايغۇ قاپلىغان كۆڭلىگە تەسەللى بېرىشنى ئويلىغان بولۇشى مۇمكىن. ئەپسۇسكى، بۇخىل «تەسەللى» كىشىلەرنىڭ كۆرەش قىلىش ئىرادىسىنى سۇسلاشتۇرۇپ، ئۇلارنى ئاشۇ ئازاب-كۈلپەتلىك رېئاللىقنىڭ ئىتائەتمەن قۇللىرىغا ئايلاندۇرۇپ قويىدىغانلىقىنى ئويلىمىغان. نەتىجىدە «جان بولسا، جاھان؛ ئاش بولسا قازان» دەيدىغان تەييار تاپلىق، بىپەرۋالىق، چۈشكۈنلۈك پەلسەپىسىنى تەرغىب قىلغان. روشەنكى، بۇنداق تەرغىبات خەلق ئاممىسىنىڭ ئۆز تەقدىرى ئۈچۈن باش قاتۇرۇپ، گۈزەل ئىستىقبالىنى قولغا كەلتۈرۈشىگە پايدىسىز ئىدى.

خۇدايىم رەھم قىلىپ رەھمەتى ئەتا قىلسە،
باشىغە تاج قويۇپ جامەئى ئەرغەۋان تاپىلۇر.

كەشىگە يەتسە قەزا يەنچىلۇر چۇكۇزە كەبى،
بەھانە بىرلە كۇزە تاشقە ناگەھان چاقىلۇر.

دېگەن مېسرالاردا شائىر دۇنيانىڭ سەۋەب-نەتىجە قانۇنىنى ۋە ئىنسان پائالىيىتىنىڭ رولىنى ئىنكار قىلىپ، ھەممىنى تەقدىر ھەل قىلىدۇ، دەيدىغان كۆزقاراشنى قۇۋۋەتلىگەن، كىشىلەرنى ئۆزىنىڭ بارلىق قىسمەتلىرىنى تەقدىردىن كۆرۈشكە دەۋەت قىلغان. ئېنىقكى، بۇ خىل كۆزقاراشنى تەشۋىق قىلىش، خەلقنىڭ ئۆزى تارتقان ئازاب كۈلپەت-لەرنىڭ ھەقىقىي سەۋەبچىلىرىنى تونۇۋېلىشى ئۈچۈن پايدىسىز ئىدى.

نەۋبەتى شېئىرلىرىدىكى بۇ خىل ناچار خاھىشلار ئۇنىڭ ئىلغار تەرەققىيپەرۋەر كۆزقاراشلىرى بىلەن سىغىشالمايدىغان بىرخىل زىددىيەتلىك ئەھۋالنى شەكىللەندۈرۈپ قويغان. بۇ خىل ئەھۋال شائىرنىڭ دۇنيا قارىشىدىكى زىددىيەتلىك ھالەتلەرنىڭ ئۇنىڭ ئىجادىيىتىدىكى ئىپادىسىدۇر. بۇنى ئەينى دەۋر رېئاللىقىدىكى ۋە ئىدىئولوگىيىسىدىكى ھۆكۈمران ئورۇننى ئىگىلەپ، كەڭ ئەۋج ئالغان پاسسىپ ئامىللارنىڭ ئاپتور ئىدىيىسىگە كۆرسەتكەن تەسىرىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، نەۋبەتى شېئىرلىرىدا ئەركىن مۇھەببەتنى، ھايات گۈزەللىكلىرىنى، چىن ۋە سەمىمىي ساداقەت، ئالىي-جاناب ئەخلاقى پەزىلەتلىرىنى كۆيىلەش ئاساسىي مەزمۇن قىلىنغان ئىلغار ئىدىيە ئالغا سۈرۈلىدۇ؛ ۋەتەننى، خەلقنى قىزغىن سۆيۈش، ئۇلارنىڭ تەقدىرى ئۈچۈن ئېچىنىش، ئۇلار ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈش-تەك پىداكارلىق روھ ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. مانا بۇلار نەۋبەتى ئەسەرلىرىنىڭ ئىدىيىۋى مەزمۇنىدىكى ئاساسىي سالماقنى ئىگىلەيدىغان خاراكتېرلىك ئامىللاردۇر. نەۋبەتى شېئىرلىرى يۇقىرىقىدەك مەزمۇنلارغا ئىگە بولۇش بىلەن بىرگە يەنە تىلنىڭ ئاممىبايلىقى، ۋەزىنىڭ راۋانلىقى، پىكىرنىڭ مەنتىقىي جەھەتتىن ئىزچىللىقى ۋە روشەنلىكى، ھېسسىياتنىڭ قايىناقلىقى قاتارلىق بىر قاتار ئەۋزەللىكلىرى بىلەنمۇ خەلقنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ، خەلقىمىزنىڭ مۇھىم مەنسۇپى بايلىقى، يېقىن سىردىشى سۈپىتىدە ئىككى يېرىم ئەسىردىن بېرى خەلق ئارىسىدا دەپتەردىن دەپتەرگە كۆچۈرۈلۈپ، كۈي-مۇقاملارغا تېكىست قىلىنىپ، دەرسخانىلارنىڭ ئەدەبىيات ئوقۇشلۇقلىرىدىن بىرى بولۇپ كەلمەكتە.

ئىگەرچى

دىغان زېرىككەك؛ كىچىك خوتۇندىن بولغان كەنجى ئوغۇل زېرەك، ھەم ئىشچان، كۆڭلى تۈز، ئوچۇق يۈز بولۇپ ئۆسكەن كەن. شۇڭا بوۋاي ئون ئوغلىغا ئۆز ھۈنەرنى تەڭ ئۆگىتىپ، ھالال ياشاپ، بايا-شات تۇرمۇش كەچۈرۈشنى تەۋسىيە قىلغان بولسىمۇ، توققۇز چوڭ ئوغلى ئىگەرچىلىك ھۈنەرگە بوش قىزىقىدىكەن، ھېلى قىلغان ئىشىدىن ھېلى ئېزىقىدىكەن. باشقىلارنىڭ ياخشى كۈن كۆرگىنىگە چىدىماي كۆز قىزارتىدىكەن، تەييار تاپمىچەز بىلەن باشقىلارنىڭ ھالال رىزىقىغا قول ئۇزارتىدىكەن. ئەمما كىچىك ئوغۇل دادىسىنىڭ كەسپىگە ۋارىس، ھۈنەرگە - ھالاللىققا ھېرىس ئىكەن. شۇنداق بولغاچقا دادىسى بۇ بالغا بەكمۇ ئامراق ئىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ھەپتەلەر كېتىپتۇ. داۋۇت ئاخۇن ئىگەرچى قېرىپتۇ، ئۆمۈر ئېتى ھېرىپتۇ...

بوۋاي ئۆلگەن كۈن-نىڭ ئەتىسى چوڭ خوتۇن بىلەن ئۇنىڭ توققۇز بالىسى

بۇرۇندىنمۇ بۇرۇندا، يا بۆلەك جاي-دا، ياكى مۇشۇ ئورۇندا، تەكلىماكاننىڭ بېشىدا، ھېلىم ئاتام ① نىڭ قېشىدا، ئىككى چىنىڭ سەل تېشىدا بىر مەھەللە بولۇپتەن كەن. بۇ مەھەللىنىڭ قوينى باغ، مېۋىلىرى باغ، سۈيى تاتلىق، ئادەملىرى بولسا گاھىسى پىيادە، گاھىسى ئاتلىق ئىكەن. شۇ ئادەملەر ئارىسىدا داۋۇت ئاخۇن ئىسىملىك 80 ياشقا كىرگەن بىر ئىگەرچى ئۆستام بولۇپ، ئۇ ھۈنەردە كامالەتكە يەتكەن، داڭقى نە-ئەلىگە كەتكەن كىشى ئىكەن. ئۇنىڭ ئىككى خوتۇنى بولۇپ چوڭ خوتۇندىن توققۇز، كىچىك خوتۇندىن بىر ئوغۇل پەرزەنتى بار ئىكەن.

ئىگەرچى بوۋاي ئون ئوغلىغا تەڭ كۆز بىلەن، خوتۇنلىرىغا بولسا كەڭ كۆز بىلەن قاراپ، بالىلىرىنى غەشلىككە، خوتۇنلىرىنى كۈندەشلىككە قويماي تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. شۇغىنىسى چوڭ خوتۇندىن بولغان توققۇز ئوغلى ھورۇن، تېرىككەك، يېڭىلى ئامراق، ئىش دېسە بېشى ئاغرىدە-

① ھېلىم ئاتام — جاي ئىسمى.

لېۋىنى چىشلەپ گەپ - سۆز قىلماپتۇ. ئۆپ-
 دىن بىر تاغار ئەپچىقىپ كۈل ئىچىدىن كۆ-
 مۇرلەرنى خىللاپتۇ. ئۇنى تاغارغا قاچىلاپ،
 ئېشەككە ئارتىپ، ئۈستىدىن ئارغامچا بىلەن
 چىڭ تارتىپ، بازارغا راۋان بولۇپتۇ.
 شۇ سەھەردە پۇل دېسە ئىمىلەكلەيدى-
 دىغان، بىر پۇلنى «ئانام»، يەنە بىر پۇل-
 نى «دادام» دەيدىغان ئاچكۆز بىر باي بار
 ئىكەن.

كەنجى ئوغۇل ئاشۇ باينىڭ ئىشىك
 ئالدىغا كەپتۇ، ئاۋازىنى بولۇشىغا قويۇۋ-
 تىپ «كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئالتۇن.
 ئەرزان ساتمەن - نەق ساتمەن، پۇلغا
 ئامراقلار بۇنى دەرھال سېتىۋالسۇن!...»
 دەپ توۋلاپتۇ.

كەم ئەقىل، ئاچكۆز باي بۇ گەپنى
 ئاڭلاپ، ئۆيىدىن سىرتقا چىققۇچە نەچچە
 يىقىلىپ - قوپۇپ، «سۇبھانلالا» نى تالاي قې-
 تىم ئوقۇپ كەنجى ئوغۇلنىڭ يېنىغا كەپ-
 تۇ - دە، ئاستا پىچىرلاپ سوراپتۇ:

— تاغرىڭدىكى نېمە؟
 بالا:

— دېدىمغۇ، كۆرسە كۆمۈر، كۆرمى-
 سە ئالتۇن. بۇ تاغارغا قاچىلانغىنى ئەسلى
 ئوتۇن، ھازىر كۆمۈردەك كۆرۈنىدۇ، ئەل
 ئۇيقۇغا كەتكەندە ئاغزىنى ئاچساڭ بۇ كۆ-
 مۈر ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ. ئالاي دېسەڭ ساڭا
 1000 تىللاغا ساتمەن، بولمىسا ئېشىكىمنى
 ھەيدەپ قايتىمەن، — دەپتۇ.

بۇ گەپ كالتە پەم باينى قىزىقتۇ-
 رۇپتۇ. «ئالتۇن» دېگەن گەپ ئەقىلدىن يە-
 نىمۇ ئېزىقتۇرۇپتۇ. «باشقا بىر كىم ئېلى-
 ۋالمىغىدى» دەپ ئەنسىرەپ تۇت تانغا بې-
 قىپتۇ، ئاندىن كەنجى ئوغۇلنى ئىززەتلەپ
 دولىسىغا قېقىپتۇ. ھەرقانچە پىخسىق، ئاچ-

ئۆي - بىساتلىرىنى پوكىنىغا بېسىپ، كىچىك
 خوتۇن بىلەن كەنجى ئوغلىنى ھەر تەرەپ-
 تىن قىسىپ، خارلاپتۇ. كۆپ ئۆتمەي بۇ-
 لەك ئۆي ئايرىپ بىر كالا ككە پالاپتۇ.
 چوڭ خوتۇن ۋە توققۇز ئوغۇل ئوڭ-
 چە قالغاندىن كېيىن، ئىش قىلماي يېتىپ
 يەپ، يەر - زېمىنلىرىنى ئالغىنىغا سېتىپ
 يەپ يىلىغا قالماي ئۆزى ئاق يەردە، پەل-
 لىكى داق يەردە قاپتۇ.

كىچىك ئوغۇل ئاتىسىدىن ئىخلاس
 بىلەن ئۆگەنگەن ئىگەرچىلىك ھۈنرىگە تا-
 يىنىپ جان بېقىپتۇ، توققۇز ھورۇن ھەپ-
 تىسىگە ئاران بىر دانە ئىگەر ياساسا، ئۇ،
 يالغۇز ئۆزى توققۇز ئىگەر ياساپتۇ، شۇڭا
 ئىش كۈندىن - كۈنگە ئېقىش تېپىپ، تۈر-
 مۇشى تەدرىجىي ياخشىلىنىپتۇ. كىچىك ئو-

غۇلنىڭ توققۇز ئىگىرى بازاردىن ئېشىپ
 قالماپتۇ، ئەمما چوڭ ئوغۇللارنىڭ قول ئۇ-
 چىدىلا ياسىغان بىر تالدىن ئىگىرىنى ھېچ-
 كىم ئالماپتۇ. بۇنىڭغا چىدىمىغان توققۇز
 ھورۇن بار يامانلىقنى ئىنىسىدىن كۆرۈپ،
 نېمە قىلىشى ھەققىدە يوشۇرۇن مەسلىھەت
 قىلىشىپتۇ. خۇدايىمىدىن ئۆزلىرىگە ئامەت،
 ئىنىسىگە پالاكەت تىلىشىپتۇ، ئاخىرى بول-
 ماي، يامان غەرەز بىلەن چىشلىرىنى بىل-
 شىپتۇ. ئەتە بازار دېگەن كۈنى تۈن نىس-
 پى بىلەن ئىنىسى ياتقان ھويلىغا ئوغرى-
 لىقچە كىرىپتۇ. تام تۈۋىگە قاتار تىزىپ
 قويۇلغان بىر - بىرىدىن چىرايلىق توققۇز
 ئىگەرنى بىر يەرگە يىغىپ ئوتقا يېقىپتۇ.
 «ئەمدى بىز ئىگىرىمىزنى ساتالايمىز» دەپ
 ئويلاپ خۇشلۇقىدىن شۈلگەيلىرى ئېقىپتۇ.

ئەنسى، ئىنىسى قارىغۇدەك بولسا
 ئىگەرلىرى يوق ئىمىش. «بۇنى قىلغان چو-
 قۇم ئاكىلىرىم» دەپ گۇمانلانغان بولسىمۇ،

يېتىپتۇ.

بۇ چاغدا باي ئالداغىنىدىن غەمگە چۆكۈپ، 1000 تىللانىڭ دەردىگە تىنماي ياش تۆكۈپ، پۇتى كۆيگەن توخۇدەك پىر-قىراپ، پىچاق تەگكەن توپاقتەك باقىراپ يۈرگەنىكەن. «كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئال تۇن، ئەرزان ساتمەن، نەق ساتمەن» دەپ ۋارقىراشقان ئاۋازنى ئاڭلىغان باي ئۆيىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، بۇلارنى ئۇرۇپ-سۆرەپ قازىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپتۇ. قازى ئەھۋالنى ئوقۇپ توققۇز ئوغۇلنى 40 تىن دەررە ئۇرغۇزۇپتۇ. ئاندىن يانچۇقلىرىنى ئوڭ-تەتۈر قىلىپ بار-يوقىنى بايغا تاپ-شۇرتۇپتۇ. ھەتتا مىنىپ بارغان ئېشەكلىرىنىمۇ ئېلىۋاپتۇ.

تايىق دەستىدىن ئۇستىخانلىرى ئۆز-نىڭ ئەمەستەك، مال-بىساتىدىن ئايرىلغاننىڭ ئىچ پۇشۇقىدا مەس-ئەلەستەك بو-لۇپ قالغان توققۇز ئوغۇل دەرد-ئەلىمىگە پايلىماي، قىلىۋاتقان ئىشىنىڭ ئالدى-كەي-نىنىمۇ ئويلىماي مەھەللىسىگە چىقىپتۇ. كەنجى ئوغۇلنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، ئۇنى ئىز-لەپ ئۇيان-بۇيانغا بېقىپتۇ. ئۇنى تاپالماي جىلى بولغىنىدىن كەنجى ئوغۇلنىڭ ئىنى-تىقامىنى ئانىسىدىن ئاپتۇ، بىچارىنىڭ گې-لىنى غىققىدە سىقىپتۇ.

بىر چاغدا، كەنجى ئوغۇل تۈگمەندىن قايتىپ كېلىپ ئۆيىگە كىرگۈدەك بولسا ئا-نىسى ئۆلۈك ياتقۇدەك. ئوغۇلنىڭ كۆزلى-رىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلۈپتۇ. بۇ ئىش-نى ئاكىلىرىنىڭ قىلغىنىنى بىلىپ، چىشلى-رى گەز-گەز بولۇپ مۇشتلىرى تۈگۈلۈپ-تۇ. لېكىن «قازاغا رىزا، بالاغا سەبرى» قىلىپ ئاچچىقىدىن يېنىپتۇ. بىر ھازا ئوي-لىغاندىن كېيىن، ئەپچىل بىر چارە ئويلاپ

كۆز بولسىمۇ بىر تاغار «ئالتۇن» نىڭ ئال-دىدا مىڭ تىللا ھېچنىپمە كۆرۈنمەپتۇ، شۇڭا باھاسىنى تالاشماي دېگىنىگە ئېلىپ-تۇ، كۆمۈر بايغا قېلىپتۇ. 1000 تىللانى كەنجى ئوغۇل يانچۇقغا سېلىپتۇ. ئۇ مال بازىرىدىن يارام ئىككى خېچىر سېتىۋاپتۇ. ئاشلىق بازىرىدىن ئىككى تاغار بۇغداي، گۆش بازىرىدىن يېرىم سان گۆش ئاپتۇ. سودىلىقى تۈگىگەندىن كېيىن ناخشىسىنى دۆڭ قوپۇرۇپ مەھەللىسىگە قايتىپتۇ.

چوڭ خوتۇندىن بولغان توققۇز ئو-غۇل قارىغۇدەك بولسا، ئىنىسى ئىككى جە-چىرغا مال يۈكلەپ، ناخشىسىنى بولۇشىغا ئوقۇپ كېلىۋاتقۇدەك. ئاكىلىرى بۇھالدىن گاڭ-گىرىغان پېتى بىر-بىرىگە كۆز قىسىپتۇ. ھەي-رانلىقىنى مىڭ تەسلىكتە بېسىپتۇ. ئارىدىن بىرى، ئارقىدىن ھەممىسى چىقىپ يولنى تو-سۇپتۇ. يالغاندىن ئەھۋال سوراپتۇ ۋە «بۇنچە نەرسىنى نەدىن تاپتىڭ؟» دەپ قىستاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل بولغان ئەھۋالنى، قىل-ھان ئامالنى، تاپقان پۇل-مالنى ئاكىلىرىغا جايى-جايى بىلەن سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇلارنىڭ قورسىقىغا جىمىن كىرىپتۇ. ئۇلار ئۆيىگە چىقىپ بىر ھەپتە-دىن بۇيان ياسىغان توققۇز ئىگىرىنى يى-غىپ ئوت قويۇپتۇ. كۆيۈپ لاخىسى بولغاندا ئۈستىگە بىر نەچچە ماتال سۇ قويۇپتۇ. چوغ-كۆمۈرگە ئايلىنىپتۇ، كۆمۈر تاغار-غا جايلىنىپتۇ. توققۇز ھورۇن بازارغا قا-راپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار بازارنى چۆڭگ-لەپ، ۋارقىراپ-جارقىراپ ھالىدىن كېتىپ-تۇ، بىر چاغدا ئۇلارنىڭ قەدىمى ھېلىقى، كۆمۈرنى «ئالتۇن» دەپ سېتىۋالغان كەم-ئەقىل، ئاچكۆز باينىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا

رۇپتۇ، ئاندىن ئىككىسى سۆزلىشىپ: بايىچى قازىنىڭ قېشىغا سۆرمەيدىغان، كەنجى ئوغۇلمۇ بۇ ئىشنى بىر كىمگە دېمەيدىغان، باي 20 تاغار بۇغداي، 20 ئېشەك، 2000 تىللا نەق پۇل بېرىدىغان، جەسەتنى كەنجى ئوغۇل ئاستىلا ئاپىرىپ كۆمىدىغانغا كېلىشىپتۇ.

ئەتەسى، توققۇز ئوغۇل قارىغۇدەك بولسا كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسى ئاش بىلەن ئېشەككە، يانچۇقى پۇل - پىچەككە تولىپ كەتكەنمىش. ئۇلار كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسىغا كەپتۇ: «ئەسسالام ئىنىم، بۇنچە مال - دۇنيانى نەدىن تاپتىڭ؟» دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل چاندۇرماي كۆرۈشۈپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— كېچىدىن ئۆيگە ئوغرى كىرىپتەن كەن، ئانام رەمىتى تۇيۇپ قېلىپ جەڭگىلى شىپتۇ، ئاياللىقىغا باقماي ئېلىشىپتۇ، بەللىشىپتۇ. ئوغرى ئانامنىڭ گېلىدىن بوغۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. تۈگمەندىن كەلسەم بىچا - رە ئانام ئۆلۈك پېتى يېتىپتۇ. ئانامنى خېچىرغا ئارتىپ ئازارغا بىلەن چىكىپ، مەھكەم تارتىپ بازارغا باردىم. «ئانا گۆشى ئالامدۇ؟» دەپ ۋارقىرىدىم. نەق پۇلى بار - لار تىللاغا، پۇلى يوقلار ئېشەك ۋە ئاش - تاغارغا تاللىشىپ سېتىۋالدى. بۇ مال - دۇنيا «ئانا گۆشى» ساتقان پۇلغا كەلگەن.

توققۇز ئوغۇل بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىشىنىپتۇ، ئەخمەقلىقىدىن يالغاننى راست دەپ چۈشىنىپتۇ. ئۆزۈك بىر مەسلىھەت قىلىش - قىلىشمايلا ئۆيىگە بېرىپ ئانىسىنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈشۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇلنىڭ ئېيتقىنى بويىچە ئانىسىنىڭ ئۆلۈكىنى ئېشەككە تېگىپ، سەھەرلەپ مېڭىپ بازارغا بېرىپ «ئانا گۆشى

تېپىپتۇ...»

ئەتەسى ئەتىگەندە مەرھۇمنىڭ ئۆس - تىببىنى يەڭگۈشلەپ، بىر ئۇرۇچ پاختىنى ياغاچقا پەلكۈشلەپ پەلكۈشنى ئوسمىغا مىلەپ، ئانىسىغا كېلىشتۈرۈپ بەداز قىپتۇ. ئاندىن كېيىن خېچىرغا ئاۋايلاپ مىندۈرۈپ، يىقىلىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قولتۇقىنى ئىككى ئاچىغا ئىلدۈرۈپ، سەھرا تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

بۇ سەھرادا ناھايىتى پىخسىق، گەپلىرى سېسىق، كۆزلىرى قىسىق، ئاچچىقى يامان بىر باي ئالتە مولاق يەرگە خامان ياساپ بۆلە يېيىپ تۇرىدىكەن. كەنجى ئوغۇل ئانىسىنى مىندۈرگەن خېچىرنى باينىڭ خامىنىسىغا ھەيدەپ قويۇپتۇ. ئۆزى بولسا سەل يىراقتىكى بىر كالتە تەننىڭ كەينىگە ئۆتۈپ تەرەتكە ئولتۇرۇپتۇ. خېچىر چەشلەنگەن بۇغداينى كومۇلدىن تۇرۇپتۇ. پىخسىق باي بۇ ھالنى كۆرۈپ ئەرۋايى قىرىق گەز ئۆرلەپ ئاغزىنى بۇزۇپ تىل سالغىنىچە يۈگۈرۈپتۇ ۋە قولىدىكى تۆمۈر ئارا بىلەن خېچىر ئۈستىدىكى مەرھۇمنى بىر نەچچىنى ئۇرۇپتۇ. مەرھۇم يەرگە يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.

شۇ چاغدا كەنجى ئوغۇل كالتە تامىنىڭ ئارقىسىدىن تامبىلىنى يۆلگەن پېتى يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئانىسىنىڭ مەڭزىگە مەڭزىنى يېقىپ «ۋاي ئانام» دەپ يىغلاشقا باشلاپتۇ.

باي نېمە قىلارنى بىلەلمەي ھاڭ - ۋېقىپ تۇرۇپ قاپتۇ. كەنجى ئوغۇل «ئانامنى تۆلە!» دەپ باينىڭ ياقىسىدىن ئاپتۇ. خۇن دەۋاسى قىلىمەن دەپ قازى قېشىغا سۆرەپ بولۇشچە داۋراڭ ساپتۇ.

باي كەنجى ئوغۇلغا بىر ھازا يالۋۇ -

كالىسىغا بىر ئەقىل كەپتۇ، پۇرسەتنىڭ با-
رىدا بىر دەمبەس قىلىپ باقماقچى بولۇپ
قاتتىق يۆتۈلۈپتۇ.

يۆتەل ئاۋازىدىن چۆچۈگەن باي:
— كىم سەن؟ تاغارنىڭ ئىچىدە نېمە
قىلىپ يۈرىسەن؟ دەپ توۋلاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل «كىم بولاتتىم، ھا-
كىم بولمايمەن دەپ مەن سەپتىن قېچىپ
تاغارغا كىرىۋالغان ئادەمەن!...» دەپ جا-
ۋاب بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان باي:
«شۇكىرى، ئۇزاقتىن بېرى مەن سەپ تەمە ق-
لىپ ئاللاغا قىلغان يىغا-زارەم ئىشقا ئا-
شىدىغان چاغ كەپتۇ...» دەپتۇ. دە، تاغار-
نى ئېشەكتىن چۈشۈرۈپتۇ، كەنجى ئوغۇلنى
تاغاردىن چىقىرىپتۇ.

— سۆزلە، — دەپتۇ باي، — كىم سې-
نى ھاكىم بول دەپ قىستىدى؟ تاغارغا كىم
سولىدى؟ قانداق قىلىپ ھاكىم بولغۇلۇق؟
كەنجى ئوغۇل:

— تۈنۈگۈن ئۆيدە ئولتۇرسام بىر
توپ ياساۋۇللار كېلىپ، «سىزنى شەھەرنىڭ
ھاكىمى قىلماقچى، مەپىگە چىقىڭ» دەپ
كەپتۇ، مەن «تىنچىقىنا تىرىكچىلىكىمنى قى-
لاي، مەن سەپ تۇتۇشنى بىلمەيمەن» دەپ
بىر كۈن يالۋۇردۇم. ئۇلار «پادىشاھنىڭ
بۇيرۇقى» دەپ زادى ئۇنىمدى، ئاخىرى
تاغارغا سولاپ ئېلىپ ماڭدى. ياساۋۇللار
مۇشۇ يېقىندا ئارام ئېلىۋاتىدۇ، — دەپتۇ.

باي — ناھايىتى مەن سەپپەرەس، تا-
ماخور ئادەم ئىكەن، ئۇنىڭ ئۇزاقتىن بېرى
بىرەر مەن سەپنىڭ چوققىسىغا مىنگۈسى بول-
سىمۇ ھېچ يولنى قىلالماي يۈرۈپتەكەن.
كەنجى ئوغۇلنىڭ سۆزى ئۇنىڭ مەن سەپ
تاماسىنى ئارزۇ تەقەزاسىنى ھەسسىلەپ
ئاشۇرۇپتۇ. شۇڭا:

ساتمىز» دەپ ۋارقىراپ-جارقىراپتۇ. ئۇ-
لىرى پۈتۈپتۇ، دەرمانى كېتىپتۇ، ۋاقىت
كەچ پېشىندىن ئۆتۈپتۇ. ئەمما ھېچكىم
«ئانا گۆشى» سېتىۋالماپتۇ. ئەكسىچە، بۇ-
لارنى «ساراڭ» ئىكەن دەپ چوڭ-كىچىك،
ئۇلۇغ-ئۇشاق ھەممىسى مەسخىرە قىلىپتۇ.
چالما-كېسەك ئېتىپ، لاي چېچىپ بازار-
دىن قوغلۇۋېتىپتۇ.

توققۇز ئوغۇل دەرەدىنى ئىچىگە سىغ-
دۇرالمىي غالجىرلىشىپتۇ. كەچتە مەھەللى-
سىگە كېلىپلا ئىنىسىنى تۇتۇپ تاغارغا سو-
لاپ، ئېشەككە ئارتىپ دەرياغا تاشلىۋەتمەك
ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.

ماڭا-ماڭا بىر يەرگە بارغاندا، ماغ-
دۇرى قۇرۇپ راسا ھارغاندا، ئېشەكنى ئوت-
لاققا قويۇۋېتىپ، ئۆزلىرى سەل يىراقتىكى
ئېرىق بويىغا بېرىپ قاتتىق-قۇرۇق نانلى-
رىنى ئېرىقتىكى لاي سۇغا چىلاپ يېگىلى
تۇرۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل تاغارنىڭ ئىچىدە يا
ياتالمىي، يا قوپالمىي قىيىنلىپ، تەقدىرگە
تېۋىنىپ ياتقۇدەك بولسا، يېقىنلا بىر يەر-
دىن قويلارنىڭ مەرەشكەن، ئىككى ئادەم-
نىڭ گەپلەشكەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ھا-
يال ئۆتمەي بۇ ئاۋازلار ئېشەكنىڭ يېنى-
دا پەيدا بوپتۇ.

— كىمنىڭ ئېشىكىدۇ بۇ، ئۈستىدە
يۈكمۇ بار ئىكەن، — دەپتۇ بىرى.

— خۇدانىڭ بەرگىنى شۇ-دە، ھەيدە
ئېشەكنى، دەپتۇ يەنە بىرى.

بۇلارنىڭ سۆز-پارىڭىدىن تاغار ئى-
چىدىكى كەنجى ئوغۇل شۇنى پەھىم ئې-
تىپتۇكى، بۇ ئىككى ئادەمنىڭ بىرى باي،
يەنە بىرى قويچى-مالاي ئىكەن. كەنجى
ئوغۇل بىر پەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن

— ئەي ئەخمەق، مانا، ئالدىڭدا تۇر—
غان 200 قوي، ئەنە مالچى، مەن ھاكىم
بولۇشقا رازى، ئىككىمىز مالنى مەنەسەپكە،
مەنەسەپنى مالغا تېگىشەيلى، بولامدۇ؟ — دەپتۇ.
كەنجى ئوغۇل بىلەن مالچى ھېلىقى
بايىنى ئەپلەپ، ئۇنى تاغارغا كەپلەپ، ئاغ-
زىنى چىگىپ، ئېشەككە بۇرۇنقىدەك ئارتىپ
قويۇپ، مالنى ھەيدەپ يولغا راۋان بوپتۇ.
قويچى مالاي — مەنەسەپپەرەس، ئاچ-
كۆز بايدىن قۇتۇلغىنىغا، كەنجى ئوغۇل
200 قويلۇق بولغىنىغا خۇش بولۇپ، خوش-
لىشىپ ئايرىلىپتۇ.

ئەتسى توققۇز ئوغۇل ئورنىدىن ۋاق
چى تۇرۇپ، كەنجى ئوغۇلدىن قۇتۇلدۇق دەپ
مەيدىسىگە ئۇرۇپ تالاغا چىققۇدەك بولسا
ئەتراپنى بىر پادا قوي لىق ئاپتۇ. ئۇلار
كەنجى ئوغۇلنى يەنىلا ھايات ھالىتىدە
كۆرۈپ «ئاللا-توۋا» دەپ داد ساپتۇ.

— ئۆلىمىڭمۇ، بۇ قويلارنى نەدىن
ھەيدەپ كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ ئاكىلىرى.
— ياق ئۆلىمىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپ
تۇ كەنجى ئوغۇل، — بۇ قويلانى سىلەر
مېنى تاشلىۋەتكەن دەريانىڭ تېگىدىكى
يايلاقتىن ھەيدەپ كەلدىم.
— ئاران مۇشۇ قويلار بارمىكەن،
ياكى ...

ئاكىلىرىنىڭ ئاچ كۆزلۈكى، بەتتى-
يەتلىكىدىن تويغان كەنجى ئوغۇل كۆڭلى-
گە بىر پىلاننى پۈكۈپ، چاندۇرماي مۇن-
داق دەپتۇ:

— ۋاي ئاكىلىرىم، ئۇ يەردە پادا-پا-
دا قويلار، قوتان-قوتان ئۇيلار ئىشقىلىپ
ھەممە نېمە بار ئىكەن، مەن ئۆزۈمگە
تۇشلۇق ھەيدەپ كەلدىم. قالغانلىرى
«بىزنىمۇ يورۇق ئالەمگە ھەيدىگەچ كەت
دەپ» مەرىشىپ: ھۆركىرىشىپ قالدى ...

— جېنىم ئۇكام، — دەپتۇ ئۇلار، — بىز
گە شۇ يەرنى كۆرسىتىپ قويغان بولساڭ،
سېنىڭ سايەڭدە بىزمۇ مال-چارۋىچىلىق
بوپ قالغان بولساق؟ ...
— ماقۇل، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، —
يۈرۈڭلار، مەن سىلەرگە قوي بار يەرنى
كۆرسىتىپ قوياي.

توققۇز ئوغۇل كەنجى ئوغۇلغا ئە-
گىشىپ يولغا چىقىپتۇ. بىر چاغدا، دەريا-
نىڭ چوڭقۇر يېرىگە بېرىپ، ئېگىزدىن
تۆۋەنگە بېقىپتۇ، ئۇلار كۆرۈپتىكى، سۇنىڭ
ئاستىدا بىر تالاي قوي-قوزلار مەرىشىپ
تۇرغۇدەك. بۇ ئەسلى كەنجى ئوغۇل ھەيدەپ
كەلگەن قويلارنىڭ سۇدىكى سايىسى ئىكەن.
— ئەنە، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، —

قويلار مۇشۇ يەردە.
توققۇز ئوغۇل بىر-بىرىدىن قىزغىنىپ،
بۇرۇنراق سۇغا چۈشۈپ كۆپرەك قوي ھەي-
دەپ چىقىشنىڭ غېمىدە ئارقا-ئارقىدىن
دەرياغا سەكەرەپتۇ. دە، سۇغا غەرق
بولۇپ ئۆلۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇل خاتىرجەم ھالدا مە-
ھەللىسىگە قايتىپ كېلىپ، دادىسىنىڭ ئى-
گەرچىلىك ھۈنىرىنى يېڭىباشتىن قولغا
ئېلىپ، ئۆي-ئوچاقلىق، بالا-چاقىلىق بولۇپ
ئۆز تىرىكچىلىكىنى قىلىپتۇ. «ھەركىم قىلسا
ئۆزىگە قىلار»، «كىشىگە كولىغان ئورنىغا
ئۆزى چۈشۈپتۇ» دېگەن سۆز ئەنە شۇ
زاماندىن قالغانىكەن.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، خوتەن دەر-
ياسىنىڭ ئايغىدىكى «ئىگەرچى» دېگەن
كەنت كەنجى ئوغۇلنىڭ ئۇرۇق-ئەۋلادى
ئاۋىتتىغا كەلتۈرگەن جاي بولۇپ، ئىگەر-
چىلىك ھۈنىرى بۇ يۇرتنىڭ نامى بولۇپ
ئۆزلىشىپ قالغانىمىش.

تويلاپ رەتلىگۈچى، خېلىل ئېلى

غايىب نىكاھ

بار ئىكەن-يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن-يوق ئىكەن، قەدىمكى زاماندا چىن ماچىن شەھىرىدە بىر پادىشاھ ئۆتۈپتىكەن. بۇ پادىشاھنىڭ ئۈچ ئوغلى بولۇپ، ئۆسۈپ يىگىت بولۇپ ۋايىغا يېتىپتۇ. ئۆيلەپ قويماي دېسە ئوغۇللىرىنىڭ كۆڭلىگە دادىسى تاللىغان قىزىلار زادى ياقماپتۇ. پادىشاھ ئوغۇللىرىنىڭ ئىختىيارغا قويسا ئوغۇللىرى ئۆزلىرىگە لايىق تېپىشالماپتۇ. پادىشاھ ئاخىر شەيخۇل ئىسلام جانا بىلىرىنىڭ «نىكاھ غايىب» دېگەن پەتىۋاسىغا رىئايە قىلماق بويىتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئوغۇللىرىنى راۋاق ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ ھەرىزىنىڭ قولىغا ئوقيا تۇتقۇزۇپ:

— قېنى ئوغۇللىرىم! سىلەر ئوقنى كۆڭ-لۇڭلار تارتقان تەرەپكە ئېتىڭلار، ئوق كىم-نىڭ ئۆگزىسىگە چۈشسە، شۇنىڭ قىزىنى ئېلىپ بېرىمەن،— دەپتۇ.

چوڭ ئوغلى ئوقنى ئۇلۇشكۈن كېچە ئۆزىنى ئۆيىدە راسا مېھمان قىلغان زەرگەر كوچىسىدىكى چوڭ سەرراپنىڭ ئۆگزىسىگە قارىتىپ ئېتىپتۇ، ئوتتۇرانچى ئوغلى بىر ھازا تۇرۇپ كېتىپتۇ. دادىسى ھەدەپ قىستاۋەرگەندىن كېيىن ئاۋغان كوچىسىدىكى بىر سودىگەرنىڭ چىرايلىق بالخانسى تەرەپكە تەۋەككۈل قىلىپ ئېتىپتۇ. كىچىك ئوغلى بولسا كۆزىنى يۇمۇپ تۇرۇپ، ئوقنى ئاسمانغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. كۆزىنى ئېچىپ قارىسا ئاسمانغا ئۆرلەپ كېتىۋاتقان ئوق بىردىنلا ئوردا شەھىرىنىڭ شەمال تەرىپىگە بۇرۇلۇپ كۆزدىن غايىب بويىتۇ. پادىشاھ ھەم ئوردا ئەھلى ياقلىرىنى چىشىلىشىپ «سۇبھاناللا» دەپ قاپتۇ. پا-

دشاھ ئوغلىغا ئۆزىچە تەسەللى بەرگەندەك قىلىپ:

— كۆزۈڭنى يۇمماي تۇرۇپ يەنە بىر ئات! دەپ بۇيرۇپتۇ كىچىك ئوغلى:

— ئاتا ئۆزلىرى «نىكاھ غايىب» دېگەن ئىدىلە. ئاتقان ئوقۇم غايىب بولدى، ئەمدى مەن ئۇنى تاپمىسام بولماس؟— دەپتۇ.

پادىشاھ ئوغلىنىڭ سۆزىنى ئورۇنلۇق دەپ بىلىپ، ئوقنى ئىزدەشكە ئىجازەت بېرىپتۇ، پادىشاھنىڭ بۇ كىچىك ئوغلى شەھەرلەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، يۇرت-مەھەللىلەرنى ئارىلاپ، چوڭ دەريانى بويلاپ ئۇزۇن يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرىمۇ مول يۈرۈپتۇ. مىنگەن ئېتى ھالدىن كېتىپ يىقىلغاندا بىر تاغ باغرىغا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا بىر كۆكۈش توشقان ئوقنى غاچىلاپ ئويىناپ تۇرغۇدەك، يىگىت توشقانغا قاراپ ماڭغانىكەن، توشقان ئوقنى چىشىلگەن پېتى قېچىپتۇ. يىگىت ھەيران بولغان ھالدا توشقاننىڭ كەينىدىن قوغلاپ تۇ، توشقان يىگىتنىڭ ئالدىدا يۈگۈرۈپ بېرىپ تاغدىكى بىر كامارغا كىرىپ كېتىپتۇ. يىگىت ھېلىقى كامارغا ئېگىشىپ قارىغاندەك بويىتۇ-يۇ، قانداقلا چە ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغىنىنى تۇيماي قاپتۇ. ھېچقانداق بىر يېرى ھېچ يەرگىمۇ تاقاشماپتۇ. ئۇ ئالدىغا قاراپ خېلى ماڭغاندىن كېيىن، ئويلىمىغان يەردىن ئىچىگە يىپ يوپىي-ورۇق، گۈزەل، كاتتا باغقا كىرىپ قاپتۇ. باغنىڭ ئىچىدىكى ئېرىقلاردا سۇپسۈزۈك كۈمۈش سۇلار شىرقىراپ ئېقىپ تۇرغان، تۈمەن خىسل گۈل-

قېتىم قىزنىڭ بىر كۆتۈرۈلۈپ- بىرپەسىنىپ تۇرۇۋاتقان سېھىرلىك كۆكسىگە چۈشۈشى بىلەنلا ھوشىدىن كېتىپ يىقىلىپ چۈشۈشكە تاسلا قاپتۇ. قىزغا ئۈچىنچى قېتىم شۇنداق نەزەر سالغۇدەك بولسا، ئۆزى ئاتقان ئوق قىزنىڭ يۈمران قولىدا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. يىگىت بۇنىڭغا ھەيران بوپتۇ. بۇ ئارىدا قىز ئويغىنىپ: — سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سو- راپتۇ. يىگىت ئەھۋالنى بايان قىلىپتۇ. قىز يىگىتنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ:

— سىز ئوقنى نېمە ئۈچۈن كۆزۈڭىزنى يۇمۇپلا ئاسمانغا ئاتقانىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— چۈنكى، — دەپتۇ يىگىت، — مەن لايىق مەسلىسىدە كۆڭلۈمنى زادىلا توختىتىپ ئالالمىغانىدىم. شۇڭا ئوقنى تەۋەككۈل دەپ، كۆزۈۋەمنى يۇمۇپ ئاسمانغا قويۇۋەتكەن.

قىز كۈلۈمسىرەپ ئوقنى يىگىتكە بېرىپتۇ. يىگىت بولسا كۆزلىرىنى قىزنىڭ نۇرى يىغىپ تۇرغان ئوتلۇق كۆزلىرىدىن زادى ئۈزۈلمەپتۇ. قىز بىر چاۋاك چالغاندەك، بىر-بىرىدىن گۈزەل قىزلار نازۇ-نېمەتلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ كىرىپتۇ. قىز قولىدىكى ئۈزۈكنى ئېلىپ يىگىتنىڭ بارمىقىغا سېلىپ قويۇپتۇ. يىگىت ئۆمرىدە ھېچقاچان كۆرۈپ باقمىغان داغدۇغىلىق شېرىن زىيا-پەتكە مۇيەسسەر بوپتۇ. يىگىت زۇھىرەت قەدەھلىرىدىكى قىزىل شەپقەتكە تاشلىنىپ تۇرغان مەيلەرگە ھەۋەس بىلەن بېقىپتۇ. لېكىن «بۇنى ئىچسەم، بەلكى يەنە ئىچمەيمەن» دېيىپ قىزنىڭ چىقىمىسىنى مۇمكىن دەپ ئويلىنىپ قاپتۇ. قىز يىگىتنى غىزاغا تەكلىپ قىلىپتۇ. يىگىت سۇ ئىچمەلمىگەن، ئالما

لەر خۇش پۇراق تارقىتىپ تۇرغان، مېۋە-چېۋىلەر شاخلىرىنى كۆتۈرە-مەي مەي باغلاپ پىشۋاتقان، ھەرخىل رەڭدىكى قۇشلار، بۇلبۇللار خۇش ئاۋازدا سايرىشىۋاتقانىكەن. يىگىت ھەيران قېلىپ، ئەتراپقا قاراپتۇ. ھېچكىم يوق ئىدى. بەك ئۇسساپ كەتكەنلىكتىن، سۇ ئىچمەكچى بولۇپ ئېرىققا قولىنى سالغاندەك، سۇغا قولى يەتمەپتۇ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، سۇغا ئېگىشىپ ئىچمەكچى بولغانىكەن، ھەرقانچە قىلىپمۇ يەنە سۇ ئىچمەلمەپتۇ. يىگىت ئورنىدىن تۇرۇپ، مەي باغلاپ پىشۋاتقان ئالىملارغا قول سۇنغانىكەن، ئىلگىرى يەرگە تىبگەي دەپ قالغان ئالىملارمۇ لىكىدە ئېگىزگە كۆتۈرۈلۈۋاپتۇ. دە، قولى يەتمەپتۇ. ھەتتا بۇلبۇللارمۇ خۇش ئاۋازدا سايرىمايدىغان بوپتۇ. يىگىت باغ يولىدىن ئارىلاپقىنا ماڭغانىكەن، بىر ھەشمەتلىك ئالتۇن دەرۋازىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئالدىنقى باغدىنمۇ ھەيۋەتلىك ھەم گۈزەل بىر باغقا دۇچ كەپتۇ. گۈللۈكنىڭ ئوتتۇرىسىدا خىلمۇخىل نۇرلار بىلەن تاشلىنىپ تۇرغان، ئالتۇن، مەرۋايىست، قاشتېشى، گۆھەرلەر بىلەن بېزەلگەن بىر راۋاقتى كۆرۈپتۇ. يىگىت يېقىن بېرىپ شۇنداق قارىشى بىلەنلا تۇرغان يېرىدە قېتىپلا تۇرۇپ قاپتۇ. كۆزلىرىنى قايتا-قايتا ئۇۋۇ-لاپتۇ، چۈنكى راۋاق ئۈستىدە شۇنداق بىر گۈزەل قىز يېتىپتۇكى، ئۇ، نۇر ھەم رەڭدىن يارالغاندەكلا ئىكەن. قاپقارا سۇمبۇل چاچلىرى ئۇنىڭ ئەۋرىشىم بويلىرىغا يۆگەشكەن، يۈمران لەۋلىرى ئەمدىلا ئېچىل-ۋاتقان قىزىل ئەتىردىن زادىلا پەرقى يوق ئىكەن. يىگىتنىڭ كۆزى ئىككىنچى

— ئەي مەلىكەم! مەن يۇرتۇم-دىن چىققىنىمغا يېرىم يىل بولاي دەپ قاپتۇ. ئەزىز ئاتام، مېھرىبان ئانامنىڭ ھالى نېپ چۈك، بىر كۆرۈپ كەلسەك دەپتۇ. قىزى بۇنىڭغا ھاقۇل بوپتۇ. لېكىن:

— مەن ھازىرچە ئايال جەمەتلىرىڭىز-گىلا مۇشۇ بويىچە كۆرۈنۈش قىلىمەن، باش قىلىرىغا ھايىمۇن سۈرىتىدە كۆرۈنمەن، دەپتۇ. يىگىت:

— تويدىمۇ ھايىمۇن سۈرەتتە بولام-سىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ قىز، — ئۇ چاغدا ئاتا-ئانانىڭ رازىلىقىنى ئالساق ئۇنداق قىلىش ھاجەتسىز. يىگىت، قىزنىڭ شەرتىگە كۆنۈپتۇ.

ئىككىسى يولغا چىقىپتۇ. تاڭ سەھەردىلا چىن ماچىن ئوردا شەھىرىنىڭ دەرىزىسىغا يېتىپ كەپتۇ، پادىشاھنىڭ كەنجى ئوغلىنى بىلىدىغانلار يىگىتنىڭ بۇ ھالدا سەپەردىن يېنىشىغا ھەيران قاپتۇ. ئايغاچچىلار دەرىزى پادىشاھقا خەۋەر قىپتۇ، پادىشاھ ھەم ئوردا ئەھلى يەنە بىر قېتىم «سۇبھاناللا» دەپ ياقلىرىنى چىشلەپ كۆزلىرىنى پارقىرتىشىپ قاراپ قاپتۇ.

پادىشاھ ئوغلىنى ئايرىم چاقىرتىپ: — ئوغلۇم، ساق-سالامەت كەپسەن. مۇبارەك بولسۇن! لېكىن سەن ئالىدىغان خوتۇن قىنى؟ كۆرۈنمەيدىغۇ؟ — دەپتۇ.

— ئالىدىغان خوتۇنۇم ھېلىقى مايمۇن، ئاتا، — دەپتۇ يىگىت.

— پادىشاھنىڭ كۆزلىرى چانقىدىن چىقىپ كېتىشىگە تاس قاپتۇ. شۇ چاغدا يىگىت:

— ئۇلۇغ ئاتا، بۇنىڭغا ئانام بىرنەمە دېسۇن، — دەپتۇ. پادىشاھ ئايالىنى چاقى-

تۇزەلمىگەن ئەھۋالنى قىزغا بايان ئېتىپتۇ. قىز كۈلۈپ:

— سىز ئەسلىدە بۇ جاينىڭ ئا-دىمى بولمىغانلىقىڭىز ئۈچۈن سۇلار سىز-نى ئىچكۈزمىگەن، ئالىملار سىزنى ئۈزگۈز-مىگەن، بۇلبۇللارمۇ سايىراپ بەرمىگەن، مانا ئەمدى سىز بىزگە رەسمىي مېھمان، — دەپتۇ.

يىگىت بىلەن قىز چۈشتىن تارتىپ كۈن پاتقۇچە، ئاخشاھدىن تارتىپ تاڭ ئاتقۇچە زىياپەتتە ئولتۇرۇپ، نەغمە-ناۋا ئاڭلاپ، شېرىن سۆھبەتلىرىنى قىلىشىپتۇ، يىگىت سۆز ئارىسىدا ئوقنىڭ قانداق قىلىپ قىزنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سوراپتۇ. قىز:

— مېنىڭ ئاتام دىۋە، ئانام بولسا سىران شاھلىقىنىڭ قىزى، مەن ئاتام بىلەن ئانامنىڭ بىردىنبىر پەرزەنتى. سىز ئوقنى ئاتقان كۈنى مەن قىزلار بىلەن كۈتۈپلۈن تېغىدىكى چوڭ ئانا-نىڭ ئور-دىسىدىن قايتىپ كېلىۋاتاتتىم، قارىسام ئوق دەل مېنىڭ ئالدىمغاچە ئۆرلەپ چىقتى. سىزنى كۆردۈم، كۆڭلۈم سۆيۈندى. شۇنىڭ بىلەن ئوقنى بۇ ئوردىغا ئېلىپ كېلىپ، سىزنى كۈتكەندىم، — دەپتۇ.

— ئاتا-ئانىڭىز قەيەردە؟ — دەپ سوراپتۇ يىگىت.

— سىز مېنى قوغلاپ كەلگەن تاغ-نىڭ ئۇ تەرىپىدە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قىز. بۇ ئىككى ئاشق-مەشۇق كۈنلەر-نىڭ قانداق ئۆتكەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ، شېرىن سۆزلىرى تۈگىمەپتۇ، بىر-بىرىگە بولغان مېھرى-مۇھەببەتى خۇددى قايىنار بۇلاققا ئوخشاش ئۇرغۇپ كۈچىيىپتۇ، بىر كۈنى يىگىت مەلىكەگە:

رىتقانمىكەن، ئايالى:

— شاھ ھەزرەتلىرى سۆيۈنچە بېرىڭ!
سۆيۈنچە بېرىڭ!— دەپ كىرىپتۇ، پادىشاھ
ھەيران بولۇپ:

— نېمىگە سۆيۈنچە؟— دەپ سوراپتۇ.
— پادىشاھ ھەزرەتلىرى،— دەپتۇ ئا—
يالى ئوغللىڭىزنىڭ ئېلىپ كەلگىنى مايمۇن
سۈرىتىدىكى پەرىزات ئىكەن. ماڭا كۆرۈ—
نۇش قىلدى.

پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ دەرھال بول—
خۇسى كېلىنىنى كۆرمەكچى بولغانىكەن،
ئايالى قىزنىڭ شەرتىنى ئېيتىپ، سەبرى
قىلىپ تۇرۇشنى ئۆتۈنۈپتۇ. پادىشاھ ماقۇل
بوپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي يۇرت ئىچىدە «پا—
دىشاھنىڭ ئوغلى گۈلبۇشتمۇر پەرىزاتقا
ئۆيلىنىدىغان بولۇپتۇ» دېگەن خەۋەر پۇر
كېتىپتۇ، چوڭ مەنەسەپدارلارنىڭ ئاياللىرى،
قىزچاقلىرى پەرىزاتنى كۆرۈش ئۈچۈن
توپ—توپ بولۇشۇپ، ئەڭ ئېسىل دۇنيا—
لىرىنى سوۋغا قىلىپ، مۇبارەكلەپ كېلىشكە
باشلاپتۇ. لېكىن قىز پەقەت يىگىتنىڭ ئا—
يال جەمەتلىرىگىلا كۆرۈنۈش قىلىپ، باشقىد
لارغا مايمۇن سۈرىتىدە كۆرۈنىدىكەن.
نەتىجىدە، كەلگەنلەرنىڭ بەزىلىرى مايمۇن
نىڭ ئەسلى پەرىزات ئىكەنلىكىگە ئىشەن—
سە، بەزىلىرى شەك كەلتۈرۈپتۇ. يىگىت—
نىڭ ئانىسى بۇنى ئاڭلاپ بەك خاپا
بوپتۇ، بىر ئامال قىلىپ مەشھۇر پەرىزات
كېلىنىنى دوست—دۈشمەنگە كۆرسىتىپ
ئۆزىنى بىر تونۇتۇپ قويغۇسى كەپتىكەن،
قىز بۇنىڭغا كۆنمەپتۇ، يىگىتمۇ ئانىسىدىن
شەرتنى بۇزماسلىقىنى شۇنچە يالۋۇرۇپ سو—
راپتۇ. ئانا ئاغزىدا «ماقۇل» دەپ قويغان
بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلىدە: «قېنى ئەپلىك
بىر پەيت كەلسۇنچۇ، نېمە قىلىشىمنى ئۆ—

زۇم بىلىمەن» دەپ ئويلاپ يۈرۈپتۇ.
بىر كۈنى پەرىزات ئۆزىنىڭ مايمۇن
نىقابىنى سىرتتىكى ئۆيگە سېلىپ قويۇپ
ئىچكىرىكى ئۆيدە يۇبۇنۇۋاتقانىكەن، پۇر—
سەتنى غەنىمەت بىلىگەن ئانا قىزنىڭ نى—
قابىنى ئوچاقتا گۈركىرەپ كۆيۈۋاتقان
ئوتقا تاشلىۋېتىپتۇ. بۇ چاغدا ھېلىقى نى—
قابىتىن چىققان ئىس—تۈتەك ئالەمنى قاپ—
قاراڭغۇچىلىققا توشقۇزۇپتۇ.

پەرىزات قىز ئىچكىرىكى ئۆيدىن يۈ—
گۈرۈپ چىقىپ قارىغۇدەك بولسا نىقابى
ئاللىقاچان بىر سىقىم كۈلگە ئايلىنىپ
بولغانىكەن.

— ئاھ،— دەپتۇ پەرىزات،— يامان
قىلدىلا ئانىكا، مېنىڭ مايمۇن سۈرەتلىك
نىقابىمنىڭ ئىس—تۈتەكلىرى ئاتا—ئانام—
نىڭ دىمىقىغا يېتىپ بارغان ھامان، ئۇلار
مېنى ئىزلەپ كېلىدۇ. كۆردىلىمۇ، ئەنە
ئۇلارنىڭ غارقىراپ ئۇچۇۋاتقان ئاۋازى قۇ—
لىقىمغا ئاڭلىنىۋاتىدۇ. ئۇلار بۇ يەرگە كەل—
سە ئوقۇشماسچىلىق تۈپەيلىدىن ھەرقايسى
لىرىغا خېيىم—خەتەر يەتكۈزۈپ سېلىشى
مۇمكىن، شۇڭا مەن ئاتا—ئانىلىرىمنىڭ
ئالدىغا تېزىرەك باراي. بالىلىرىغا ئېيتىپ
قويارلا، ئۇنىڭ ماڭا بولغان مۇھەببىتى
راست بولسا ئارقامدىن ئىزلەپ بارغاي،
خەير...

پەرىزات قىز شۇنداق دەپتۇ—دە،
بىر يۈمىلىنىپ كۆك كەپتەرنىڭ سۈرىتىگە
كىرىپتۇ، ئانىدىن ئۆيىنىڭ تۈگىلىكىدىن
«كۈر» قىلىپلا ئۇچۇپ چىقىپ كۆزدىن غا—
يىب بولۇپتۇ.

يىگىت دەم ئۆتمەيلا پەيدا بولۇپ
ئۆيگە كىرىپ قارىسا پەرىزات كۆرۈنمەپ—
تۇ. ئۇ ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ «پەرىز

خان بولۇپ، بىر تەرىپىدە ئادەمنىڭ باش سوڭەكلىرى دۆۋىلىنىپ تۇرغۇدەك.

— نېمىگە چەكچىيىپ كەتتىڭ قۇرۇق مۇردا، — دەپتۇ ھېلىقى بىر كۆزلۈك، — سېنى بېقىپ سەمرىتىشكە توغرا كېلىدۇ، مە، سۇ ئىچكىن!

بىر كۆزلۈك بىر كومزەك سۇنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئۆزى بىر كىيىمنى سويۇشقا باشلاپتۇ. سويۇپ بولۇپ ھەممە سىنى دېگۈدەك ئىككى تىللىق زىخقا سان چېپ چوغنىڭ ئۈستىگە قويۇپتۇ. گۆشنى پىشۇرغاندىن كېيىن، يىگىتكە بىر پارچە بېرىپ، قالغىنىنى ئۆزى يەپ بوپتۇ، سۆ- گەكلىرىنى ئېلىپ قازناققا كىرىپ كېتىپتۇ. قازناقتىن كىشىلەرنىڭ نالە- زارى ئاڭلىنىپتۇ. بىر كۆزلۈك قازناقتىن يېنىسى چىققاندىن كېيىن:

— سېنىڭ ئون چېنىسىڭنىڭ بىرى قالغاندا بۇ يەرگە كەپسەن، قازناققا ئەكىرىپ قويسام ئۆلۈپ قېلىشىڭ تۇرغان گەپ، بۈگۈنچە مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇر! — دەپتۇ گۈلخۇشتومۇرغا.

بىر كۆزلۈك يانپاشلاپ يېتىپ ئۇي قۇغا كېتىپتۇ، گۈلخۇشتومۇر بۇ يەكچەشەمدىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى ئويلاپتۇ، كۆزى ئەختىيارسىز توم، ئىككى تىللىق- زىخقا چۈشۈپ قاپتۇ- دە، زىخنى ئاستاغىنى ئوتنىڭ ئارىسىغا تىقىپ قويۇپتۇ. زىخ قىزىل بولغاندا زىخنىڭ بىر تېلىنى يەكچەشمەنىڭ كۆ- زىگە، يەنە بىر تېلىنى يۈرىكىگە چەنەلەپ تۇرۇپ، بار كۈچى بىلەن بىر باسقانىكەن، زىخنىڭ تىللىرى ئاپئاق ئىس چىقىرىپ. بىر كۆزلۈكنىڭ تېنىگە كىرىپ كېتىپتۇ. شۇنداقتىمۇ يەكچەشمە ئورنىدىن مۇددىرەپ تۇرۇپ كېتىپ، زىخنى ئۆزىدىن سۇغۇرۇپ

زات قېنى؟» دەپ سورايتىكەن، ئانىسى كالا- باشلىرىغا ئۇرۇپ يىغىلىغان پېتى ئەھۋالنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

يىگىت ئايرىلىش ئازابىدىن بىر ئاھ ئۇرغانىكەن، ئۇنىڭ ئاھى يەتتە قات ئاس- مانى، يەتتە قات زېمىنى تىرتىپتۇ. يى- گىت شۇنىڭدىن باشلاپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ.

ئاستا- ئاستا ئالەم سۈزۈلۈپتۇ. چىن ماچىن ئوردىسى ماتەمدار بوپتۇ. يىگىتنىڭ ئانىسى چاچلىرىنى يۇلۇپ، باشلىرىغا توپا چېچىپ، نالە- پەرياد كۆتۈرۈپتۇ. ئېتەكلى- رى ياشقا تولۇپ، كۆزلىرى بەسىر بولۇشقا باشلاپتۇ. لېكىن گۈلخۇشتومۇرنىڭ ھالى ھەرگىزمۇ ياخشىلانماپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، كۆز كېچىسىنىڭ بىر ئايدىڭ ئاخشىمىدا، يىگىت توساتتىن قىزنىڭ يىغا ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بوپتۇ- دە، ئەختىيارسىز ئاۋاز كەلگەن تەرەپكە مېڭىپتۇ، شۇنداق قىلىپ ئوردىدىن چىقىپ، قەلئەدىنىمۇ چىقىپ دەريا بويلاپ كېتىۋې- رىپتۇ. دەريا ئارقىسىدا قاپتۇ. گۈلخۇش- تومۇر ئۇسسۇزلۇقتا ھالسىزلىنىشقا باشلاپ- تۇ. قارىغۇدەك بولسا بىر دۆڭنىڭ ئارقى- سىدىن ئىس كۆتۈرۈلۈپتۇ. ئۇ شۇنىڭغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئىشىكىمۇ يوق ۋەيرانە، سۈرلۈك بىر ئۆينىڭ ئىچىدىن پېشانىسىدە پەقەتلا بىر كۆزى بولغان ئالامەت قورقۇنچ- لۇق بىر بەتبەشرە چىقىپ، گۈلخۇش- تومۇرغا:

— ياخشى يىگىت! ئۆز ئايىغىڭنى بى- لەن كەپسەن، مەرھەمەت قىلىپ ئىچكىرى كىرگىن، — دەپتۇ. يىگىت ھېلىقى بىر كۆزلۈكنىڭ ئارقىسىدىن ئۆيگە كىرىپ قا- رسا، ئۆينىڭ ئوتتۇرىسىغا گۈلخان يېقىل-

سۆزلەشكە باشلاپتۇ؛

— ئەي مېھرىبان كىشى، سەن ئۆز-زۈڭنىڭ ئاچ نەپىسىڭدىن كېچىپ مېنى قويۇۋەتكەننىڭ ئۈستىگە يەنە باسماقتىن ئاجرىتىپ زەخمىلىرىمنى تېگىپ قويدۇڭ. مەن خۇددى ھەزرىتى سۇلايماننى كۆر-گەندەك بولدۇم. ئېيتقىن، سەن زادى قانداق ئادەم، بۇ ئادەم ئايىغى يەتمەيدىغان جاڭگالدا نېمە قىلىپ يۇرسەن؟...

يىگىت كىيىكنىڭ زۇۋانغا كەلگەنلىكىدىن ھەيران بوپتۇ، ئاندىن: — مەن ئادەتتىكى ئادەم نەسلىدىن، يار ھىجرى بىلەن يۈرىكىم زەخمىلەنگەن كىشى. ئاشۇ ياردەمنىڭ ۋىسالىنى ئىزلەپ يۈرۈپتىمەن، — دەپ ھەممە كەچۈرمىشىلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. كىيىك يىگىتنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— سەن ئىزلىگەن پەرىزات مۇشۇ چاتقاللىقنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى تاغدا، لېكىن پەرىزات ھازىر يەتتە قات تىلسىمات بىلەن نەزەربەند قىلغىلىق. سەن ئاشۇ تاغقا بارالساڭمۇ تىلسىماتقا كۈچۈڭ يەتمەيدۇ، يارىڭنىمۇ كۆرەلمەيسەن، — دەپتۇ. كىيىكنىڭ مۇنچۇالا سىرلاردىن خەۋەردار ئىكەنلىكىدىن تېخىمۇ ھەيران بولغان يىگىت، ئۇنىڭغا:

— ئەي كىيىك، يارىمىدىن خەۋەر بەرگىنىڭ ئۈچۈن يۈزىڭنىڭ رەھمەت، شۇنى بىلىپ قويغىنىكى، بىزدە «جاندىن كەچمىگۈنچە، جانانغا يەتكىلى بولمايدۇ» دېگەن بىر سۆز بار. مەن ئۇ تىلسىملىق تاغقا بارمەن، تىلسىمنى ئاچالسام تېخى ياخشى، ناۋادا ئاچالماي، شۇ يولدا قازا قىلساممۇ ئۆكۈنۈشۈم يوق، چۈنكى مەن

تاشلاپتۇ - دە، ئالدىغا قوللىرىنى سوزۇپ، بىرنەچچە قەدەم مېڭىپ، گۈلخانغا چۈشۈپ، يۈمىلىنىپ، جان تالىشىپتۇ. گۈلخۇشتومۇر قازاننىڭ ئىشىكىنى بۇزۇپ، ئىچىدىكىلەرگە:

— چاققان چىقىڭلار! بىر كۆزلۈك ئۆلۈش ئالدىدا، دەپتۇ. قازاننىڭ ئىچىدىن ئۈنچە ئادەم ئېتىلىپ چىقىپ بىر كۆزلۈكنى گۈلخان ئىچىدىن سىرتقا چىقىقلى قويماي كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈپتۇ.

— خۇدا مۇرادىڭنى بەرسۇن ياخشى يىگىت، — دەپتۇ ئۇلار، — ئەگەر سەن كەلمىگەن بولساڭ بۇ كاساپەت بىزنى يەپ كېتەتتى.

بىر كۆزلۈكنىڭ سېمىز قويلىرىنى ئۆلتۈرۈپ يەپ، سۇ ئىچىپ كىشىلەرگە تېخىمۇ جان كىرىپتۇ. قۇتۇلغان كىشىلەر: — ياخشى يىگىت، خۇدانىڭ قۇدرىتى

بىلەن بىزگە سېنى ھەزرىتى شاھى مەردان ئەۋەتتى. ئەمدى بىز سېنىڭ قۇلۇڭ بولىمىز. سەن نەگە بارساڭ شۇ يەرگە باردىمىز، نېمىنى بۇيرۇساڭ شۇنى بەجا كەلتۈرگەيمىز! — دەپتۇ.

گۈلخۇشتومۇر ئۇلارغا تەشەككۈر ئېيتىپ خوشلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. نۇرغۇن يول يۈرۈپ بىر چاتقاللىققا كىرىپ كېتىپتۇ. چاتقاللىقنىڭ ئىچىدە كېتىۋاتسا بىر كىيىكنىڭ ياتقىنىنى كۆرۈپتۇ. يېقىنلاپ كەلسىمۇ ئۇ كىيىك زادى مىدىرلىماپتۇ. گۈلخۇشتومۇر يېقىن بېرىپ قارىسا، ئۇ باسماققا چۈشۈپ قالغان كىيىك ئىكەن. يىگىت كىيىكنى باسماقتىن ئاجرىتىپ، پۇتىنىڭ زەخمىلىرىنى ئۆزىنىڭ كۆڭلىكىنىڭ يېڭى بىلەن تېگىپ قويۇپتۇ. شۇ چاغدا كىيىك توساتتىن زۇۋانغا كىرىپ ئادەمدەك

دۇ. تەختى - بەختىدىن ئەندىشە قىلغان ئاتام ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ كەچۈرۈم سورايدۇ، قالغىنىنى ئۆزى بىلىپ بىر تە - رەپ قىلسۇن...» دېگەن.

كېنىزەك سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ھاسسىنى يىگىتكە بېرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. يىگىت ئىنتايىن خۇرسەن بولۇپ، ھاسسىنى چىڭ تۇتقىنىچە يولغا ئاتلىنىپتۇ. نەچچە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپتۇ. قانچە مەزىللەرنى ئارقىسىدا قالدۇرۇپتۇ. يول ئۈستىدە ئېيىق، يولۋاس، شىر، بۆرە... دېگەندەك خىلمۇ خىل ياۋايى ھايۋانلار ئۇچرىغان بولسىمۇ، ھېلىقى ھاسسىنىڭ خا - سىيىتى تۈپەيلىدىن خىرىس قىلماق ئۇياق تا تۇرسۇن، ئەكسىچە ماڭغانلىرى توختاپ، توختىغانلىرى بېشىنى پەسكە ئېلىپ ياكى يەرگە سوزۇلۇپ يېتىپ خۇددى سۇلايمان پەيغەمبەرگە قىلغان ئىززەت - ھۆرمىتىنىڭ ھەممىسىنى يىگىتكە بەجا كەلتۈرۈشۈپتۇ.

ئۇزاق يول ماڭغاندىن كېيىن گۈلخۇش تومۇر ھېلىقى دېۋىلەر ماكانى، تىلىسىملىق تاغقا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ بۇ ھەيۋەت ۋە سۈرلۈك تاغ ئالدىدا ھەرگىزمۇ تېڭىرقاپ تۇرۇپ قالماپتۇ. ئالدى بىلەن بۇ تاغنىڭ ھەربىر تاش، ھەربىر چىمدىم توپىسىنى يۈز - كۆز - لىرىگە سۈرتۈپتۇ، ئاندىن ھەر بىر گۈل، ھەر بىر تال گىياھىنى پۇراپ - ھىدلاپتۇ. خۇددى يارى پەرىزاتنى كۆرگەندەك، ئۇنى بۆسە قىلىپ كۈچ - مادار تاپقاندەك بوپتۇ. ئاندىن كىيىك سۈرەتلىك كېنىزەك بەرگەن ھاسسىنى قولغا ئېلىپ، سۇلاي - مان پەيغەمبەرنىڭ مۇبارەك ناملىرىنى زى - كىر قىلىپ تۇرۇپ، ھاسا بىلەن تاغقا بىر ئۇرغانىكەن، تاغ گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز چى - قىرىپ، يەرۇ - جاھاننى زىلزىلىگە سېلىپ،

يار ئۈچۈن بار - يوقۇمنى ئاناپ قويغان - مەن، ھېچ بولمىسا يارىم بار تاغنىڭ توپا - تاشلىرىنى باغاشلاپ كۆز يۇمالساممۇ ئۆ - زۇمنى بەختلىك ھېس قىلمەن؟! - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

بارىكالا يىگىت، - دەپتۇ كىيىك، - ئەقەدە دېمەك - جان دېمەكتۇر، بۇ - داق ئەقەدە ئاز بىر قىسىم ئىنسانلارغىلا نېسىپ بولىدۇ. خۇدا مۇرادىڭنى بەرگەي. مەن - ئاشۇ سەن ۋىسالغا يەتمەكچى بول - غان پەرىزاتنىڭ كېنىزىكى بولسىمەن، شۇ قېتىم پەرىزاتنىڭ مايىمۇن لىباسى كۆيدۈ - رۈلگەن چاغدا، ئۇنىڭ ئاتا - ئانىلىرى دەر - غەزەپتە قىزىنى ئىزلەپ بارغانىتى. ئاتا - با - لا يول ئۈستىدە ئۇچراشتى. ماكانىمىز بول - غان تاغقا قايتىپ كېلىپلا ئۇنى يەتتە قات تىلىسىمغا نەزەربەند قىلدى. ئىگەم بەند - كە چۈشۈشتىن سەل بۇرۇن مېنى سېسىنىڭ ئالدىڭغا يولغا سالغان، مانا، ئۇنىڭ ساڭا ئەۋەتكەن سوۋغىسى...

كىيىك بىر يۇمىلاپلا گۈزەل قىز سىياقىغا كېلىپتۇ ۋە يېنىدىن بىر دانە ھاسا ئېلىپ يىگىتكە تەڭلەپتۇ.

- بۇ ھاسا، - دەپتۇ قىز - سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، - سۇلايمان پەيغەمبەر شاھلىق قىلىۋاتقاندا ئىشلەتكەن ھاسا. بۇ ھاسسىنىڭ خاسسىيىتى بىلەن ھەرقانچە قات تىق تىلىسىملىغان تاغ بولسىمۇ ئېچىۋەت - كىلى بولىدۇ. پەرىزات: «سەن ماچىن شە - ھىردىكى مەھبۇبەمنى تاپ ۋە ئۇنىڭ ما - ئا بولغان ئەقەدە - ئىخلاسنى ئوبدان سىناپ كۆرگەندىن كىيىن، مېنىڭ بېشىم - ھا چۈشكەن سەۋدالارنى بايان قىلغىن. ئۇ مۇشۇ ھاسا بىلەن تاغقا ئۇچ قېتىم قاتتىق ئۇرسۇن، شۇ چاغدا تاغ چۆكۈشكە باشلاي -

تەرەپ - تەرەپتىن چاك كېتىپ، ئاستا - ئاستا تا يەرگە چۆكۈشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا توساتتىن ئارقا تەرەپتىن:

— ھەي ھۈرمەتلىك يىگىت! — دېگەن غەلىتە، يىغلامسىرىغان ئاۋاز ئاڭلانغاندەك بوپتۇ. يىگىت كەينىگە بۇرۇلۇپ قارىسا، ئالامەت يوغان بەدەھەيۋەت دىۋىلەردىن بىرى ئالدىدا، قالغان 76 سى ئۇنىڭ كەينىدە يىگىتكە سەجدە قىلىپ يەر سۆيۈپ ياتقۇدەك.

— ھەي سۇلايمان پەيغەمبىرىمىزنىڭ نايىمى! ئالدىڭدا گۇناھكارمىز، كەچۈرگەيسەن! — دەپتۇ، ھەممىنىڭ ئالدىدا سەجدە قىلىپ تۇرغىنى.

— نېمە ھاجىتىڭ بار دېيىشكە تىلەمىز بارمايدۇ، قېنى ئېيت! بىز ھەرقانداق خىزمىتىڭگە تەييارمىز! ئۆتۈنمىزكى، ماكانىمىزنى ۋەيران قىلمىساڭ!...

يىگىت قاتتىق ئاۋازدا:

— تىلىماتنى بىكار قىلىپ پەرىزات بىلەن مېنى دىدار كۆرۈشتۈرگەيسەن، بولمىسا بۇ تاغنى يەر قەھرىگە چۆكتۈرۈۋېتىمەن! — دەپتۇ.

— ھەي يىگىت — دەپتۇ ھېلىقى دىۋە — مەرھەمەت، مۇرادىڭغا يەتكىن. دىۋەلەردىن 76 سى ئىككى قاتار بولۇپ، سەجدە قىلىپ تۇرۇپتۇ. ئالدىنقى قاتاردا تۇرغان دىۋە يىگىتكە ياندىشىپ مېڭىپتۇ.

يوللار ئېچىلىپ بىردەمدىلا ھېلىقى سېھىرلىك باغقا كىرىپ قاپتۇ.

پەرىزات قىز كېنىزە كىلىرى بىلەن باغ يولىدا گۈلخۇشتومۇرنى كۈتۈپ تۇرغان كەن، ھەر ئىككىسى دىدار كۆرۈشۈپ،

خۇشاللىق خۇن جىگەرلىرىدىن جۇش ئۇرۇپ چەكسىز ھۇزۇرلىنىپتۇ. ئارقىدىن كاتتا زىياپەت باشلىنىپتۇ. دىۋىلەر پايىمپەتەك بولۇشۇپ، ھۈرمەت ۋە تەكەللۇپلارنى زىيادە قىلىشىپ، يىگىتنىڭ نەزەرىدىن ئۆتۈشكە جان - دىلى بىلەن ئۇرۇنۇپتۇ. زىياپەت ئاخىرلاشقاندا يىگىت ئۆزىنىڭ پەرىزات بىلەن ئۆي - ئوچاقلىق بولۇشنى خالايدىغانلىقىنى، بۇ ئىشقا رۇخسەت تىلەيدىغانلىقىنى ئىزھار قىپتۇ. دىۋىلەر ئۆز ئارا مەسلىھەت - لەشكەندىن كېيىن، يىگىتكە رازىلىق بىلەن دۇرۇپتۇ - دە، ئۆزلىرىنىڭ رەسمىيىتى بويىچە نەچچە - كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ پەرىزات بىلەن يىگىتنىڭ باشلىرىنى چېتىپ قويۇپتۇ. زىياپەتلەر، شېرىن سۆھبەتلەر، ئەقىل ھەيران قالغۇدەك كۆڭۈل ئېچىشلار - نىڭ تەنتەنە ھۇزۇرىدىن نەچچە كۈنلەر - نىڭ كېچىگە، نەچچە كېچىلەرنىڭ كۈندۈزگە ئالماشتىقىنى گۈلخۇشتومۇر سەزمەي قاپتۇ.

ئارىدىن بىر ئاي ئۆتتى دېگەندە، گۈلخۇشتومۇر قايتماقچى بوپتۇ. خوشلىشىش ئالدىدا قېيىن ئاتا، قېيىن ئانىسى ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ خاسىيەتلىك ئەڭگۈشتەر ئۈزۈكىنى تەقدىم قىپتۇ. ئۇ ئۈزۈك كىمدە بولسا دىلى تارتقىنى ئالدىدا ھازىر بولىدەكەن، مۇھتاجلىقتىن خالاس بولىدىكەن. گۈلخۇشتومۇر پەرىزاتنىڭ ئىلتىماسى بويىچە، كىيىك قىز بەرگەن سۇلايماننىڭ ھاسسىنى دىۋىلەرگە قايتۇرۇپ بېرىپتۇ.

دىۋىلەركاتتا سوۋغا - سالاملارنى تۈپ تۇپ، ئېسىل تەختىراۋانغا ئولتۇرغۇزۇپ بۇ ئىككىسىنى يولغا ساپتۇ. قىز، يىگىتى گۈلخۇشتومۇرغا:

(ئاخىرى 109 - بەتتە)

«مەتلەئول - ئۇۇلۇم ۋە مەجمەئۇل - فۇنۇن» دىن

يېزىنىڭ بارلىق ئەر - ئايال، قېرى - ياش ھەممىسى توپلىشىپ ھېلىقى قىزىقچى بىلەن بىللە تاغنىڭ باغرىغا يېتىپ كەپتۇ. ھېلىقى قىزىقچى تاغنىڭ تۈۋىگە كېلىپ دوڭغىيىپ تۇرۇپ:

— قېنى ئەمەسە، ھەممىڭلار بىرلىكتە تاغنى كۆتۈرۈپ مېنىڭ ئۆشەنمىگە ئېلىپ قويۇڭلار — دەپتۇ. كىشىلەر ھەيران بولۇپ:

— ھوي، سەن ساراڭمۇ - نېمە؟ بۇ تاغنى بىز قانداق قىلىپ ئۆشەنمىگە ئېلىپ قويايلىمىز؟ — دېيىشىپتۇ. قىزىقچى:

— سىلەر ئۆزۈڭلار ساراڭ ئىكەنسىلەر. سىلەر شۇنچە ئادەم بىرلىشىپ بۇ تاغنى تەۋرىتەلمىسىڭلار، مەندەك بىر ئادەم ئۇنى قانداقمۇ كۆتۈرەلسۇن! — دەپتۇ.

بۇ ئەخمەق بىچارىلەر ئۆز ئەقىل، پەم - پاراستىنىڭ كەملىكىگە قايىل بوپتۇ. قىزىقچىمۇ ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ.

× ×

خۇش خۇي ۋە سۆزمەن بىر كىشىنىڭ ئىنتايىن سەت بىر ئايالى بار ئىكەن. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى ئېرى بۇ ئايالدىن زېرىكىشكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى خوتۇنى

«غۇر» ۋىلايىتىدىكى ئاھالىلەرنىڭ كۆپ قىسمى ئەخمەق ئىكەن. بىر كۈنى قىزىقچى بىر ئادەم «غۇر» ۋىلايىتىنىڭ شىمالىدىكى بىر يېزىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ يېزىدا ھەيۋەتلىك ئېگىز بىر تاغ بار ئىكەن. تاغنىڭ توسۇۋېلىشى بىلەن قۇياشنىڭ ھارارىتى تارقىلالمىغاچقا، بۇ يېزىنىڭ ھاۋاسى ھېسابسىز قىزىپ كېتىدىكەن، ئاھالىلەرنىڭ كۆپ قىسمى تۈرلۈك كېسەللەرگە گىرىپتار بولۇپ تۇرىدىكەن. قىزىقچى ئادەم يېزا ئاھالىلىرىگە:

— ئەگەر سىلەر بىر يىل مېنىڭ خىزمىتىمنى قىلساڭلار، مېنى ئېسىل تاماقلار بىلەن باقساڭلار مەن مۇشۇ تاغنى ئۆشەنمىگە يۈدۈپ، يىراققا ئاپىرىپ تاشلىۋەتكەن بولاتتىم، — دەپتۇ.

غۇرلىقلار بۇنىڭدىن خۇشال بولۇپ، ئۇنىڭ خىزمىتىگە تەييار تۇرۇپتۇ. بىر يىلغىچە ئالىي تاماقلار، تاتلىق مېۋىلەر بىلەن بېقىپتۇ. بىر يىل توشقاندا ئۇلار ھېلىقى كىشىگە:

— قېنى، تۇرسىلا! ۋەدىلىرىگە ۋاپا قىلسىلا! — دەپتۇ. قىزىقچى:

— قېنى ئەمەسە، ھەممىڭلار مەن بىلەن بىرگە مېڭىڭلار! — دەپتۇ.

ئۇيغۇر تىلى ئىلمى ئىنستىتۇتى
www.uyghurkitap.com

سېتىقچىنىڭ دۇكىنىدىن ھېلىقى چاپاننى
ئوغرىلىۋاپتۇ. چاپاندىن قۇرۇق قالغان
ئوغرى قۇرۇق قولى بىلەن ئاغىنىلىرىنىڭ
قېشىغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار ئوغرىدىن:
— چاپاننى قانچىگە ساتتىڭ؟ — دەپ
سوراپتۇ. ئوغرى جاۋابەن:
— ئالغىنىغا ساتتىم، ئىز پۇلى
بولدى، — دەپتۇ.

× ×

بىر مۇئەللىم جان ئۇزۇش ئالدىدا
ئەتراپىدىكىلەرگە قاراپ:

— قايسى جايىدىن بولمىسۇن بىرەر
كونا كېپەنلىك تاپقىلى بولارمۇ؟ — دەپتۇ.
ئۇلار:

— كونا كېپەنلىكنى قانداق قىلسىز؟
دەپ سوراپتۇ. مۇئەللىم:

— ئۆلگىنىدىن كېيىن مېنى ئاشۇ
كونا كېپەنلىككە يۆگەپ يەرلىككە قويۇڭ
لار، مۇنكىر-نەكىر دېگەن پەرىشتىلەر
سوراق قىلىش ئۈچۈن كىرگەندە، ئۇلار
مېنى بورۇنقى زاماندا ئۆلۈپ سوراق
قىلىنىپ بولغان كونا مېيىت ئوخشايدۇ
دەپ سوراق قىلماي چىقىپ كېتەرمىكىن
دېۋىدىم، — دەپتۇ.

× ×

بۇرۇنقى زاماندا شۇنداق سەت بىر
ئادەم ئۆتكەنىكەن. ئۇنىڭ چىرايىدىن
دېۋىمۇ قاچىدىكەن. بىر كۈنى بىر ئايال
ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ئەي ئادەم، مېنىڭ سىزگە بىر
ھاجىتىم بار ئىدى، — دەپتۇ. سەت

ئېرىگە:

— ھوي، دادىسى، سىلنىڭ ئۇرۇق-
تۇغقانلىرىڭلار بەك كۆپ، شۇڭا ئۇلارنىڭ قايسى-
سىسىدىن يۈزۈمنى يۆگەپ مەستۇر بولۇشنىڭ
لازىملىقىنى ۋە قايسىدىن يۈزۈمنى يۆگەمسە
بولدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەرسەڭلار ئىكەن، —
دەپتۇ. خوتۇنىدىن جاق تويغان ئەر:

— ھوي، مۇسۇلمان! سىلى مەندىنلا
يۈزۈڭلارنى يۆگەڭلار. مېنىڭ قېشىمغا
ھەرگىزمۇ ئوچۇق يۈز بىلەن كىرىپ
قالماڭلار! ئەمما مەندىن باشقا كىشىلەر-
دىن يۈزۈڭلارنى يۆگەمسەڭلارمۇ بولۇۋې-
رىدۇ، — دەپتۇ.

× ×

بېخىللىقتا داڭقى چىققان بىر
دەرۋىش شۇمامە ئىسىملىك كىشىنىڭ قېشىغا
كېلىپ سەدىقە تىلەپتۇ. شۇمامە دەرۋىشكە
قاراپ:

— ئەي، دەرۋىش! ئالدى بىلەن
سەن مېنىڭ ھاجىتىمدىن چىق، ئاندىن
كېيىن مەن سېنىڭ ھاجىتىڭدىن چىقىمەن، —
دەپتۇ. دەرۋىش:

— بولدى، قېنى ئېيتىپ بېقىڭا!
نېمە ھاجەت ئۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. شۇمامە:
— مېنىڭ سەندىن سورايدىغان
ھاجىتىم سەن ئىككىنچى قېتىم مەندىن
سەدىقە تىلىمىسەڭ، — دەپتۇ.

× ×

ئوغرى بىر ئادەمنىڭ چاپىنىنى
ئوغرىلاپ، سېتىش ئۈچۈن ئۇنى بازاردىكى
بىر سېتىقچىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. توساتتىن
ئۇ يەرگە باشقا بىر ئوغرى پەيدا بولۇپ،

قۇرئاندىن قايسى ئايەتنى ئەڭ ياخشى

كۆرىسىز، — دەپ سورىغانىكەن، بالا:

— «مالەكۇم لاتەئكۇلۇن؟» ①

دېگەن ئايەتنى ئەڭ ياخشى كۆرىمەن، —

دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئۇ كىشى:

— خۇدانىڭ قۇرئاندىكى بۇيرۇقلىرى

ئىچىدىن سىزگە ئەڭ يېقىملىق تۇيۇلسىدۇ

غىنى قايسى؟ — دەپتۇ.

بالا:

— «كۇلۇ ۋە شرەبۇ» ② دېگەن

بۇيرۇق ماڭا ئەڭ ياخشى تۇيۇلىدۇ، —

دەپتۇ.

ئۇ كىشى:

— قۇرئاندىكى دۇئالاردىن قايسىسىنى

ۋەزىپە قىلىپ ئوقۇشنى خالايسىز؟ —

دەپتۇ.

بالا:

— «رەببەنا ئەزىزىل ئەلەينا مائىدە

تەن مىنەسسە مائى» ③ دېگەن دۇئانى

كۈندىلىك ۋەزىپە قىلىپ ئوقۇشنى خالايد

مەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر كۈنى بىر خەلىپىنىڭ ۋەزىرى

بەھلۇل داناغا چاقچاق قىلىپ:

— بۇگۈن خەلىپەم سىزنى بارلىق

توڭگۇز ۋە ئېشەكلەرنىڭ باشلىقلىقىغا تەيىن

لىدى، — دەپتۇ. بەھلۇل دانا ھېلىقى

ۋەزىرگە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ:

× ×

بىر كىشى بىر كىچىك بالىدىن:

— سىز خۇدانىڭ كالامى بولغان

ئادەم:

— قانداق ھاجەت؟ قېنى ئېيتىڭدا، —

دەپتۇ. ئۇ ئايال:

— مېنىڭ ھاجىتىم، سىز مەن

بىلەن بازارغا بېرىشىپ بەرگەن بولسىڭىز،

ئۆزۈمنى بەختلىك ھېس قىلغان بولات

تىم، — دەپتۇ. ئۇ كىشى ماقۇل كۆرۈپ،

ئايال بىلەن بىللە بازارغا بېرىپتۇ. ئايال

ھېلىقى ئادەمنى بىر رەسسامنىڭ دۇكىنىغا

باشلاپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنى دۇكان ئالدىدا

تۇرغۇزۇپ قويۇپ ئۆز يولىغا كېتىۋېرىپتۇ.

رەسسام بۇ كىشىنىڭ سەت چىرايمىنى كۆرۈپ

قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. ھېلىقى كىشى ھەيران

بولۇپ، رەسسامدىن كۆلۈشنىڭ سەۋەبىنى

سوراپتۇ. رەسسام:

— بۇ ئايال بىرقانچە كۈن ئاۋۋال

مەندىن شەيتاننىڭ رەسىمىنى سىزىپ

بېرىشنى تەلەپ قىلغانىدى. مەن «كۆرمى

گەن نەرسىنىڭ رەسىمىنى قانداق سىزى

مەن؟» دەپ ئۇنۇمىغانىدىم. ئۇ «مەن

سىزنىڭ قېشىڭىزغا پات-ئارىدا شەيتانغا

ئوخشايدىغان بىر كىشىنى باشلاپ كېلىمەن.

سىز ئۇ كىشىنى ئوبدان كۆرۈۋېلىپ ئاندىن

كېيىن رەسىمىنى سىزىپ بېرىڭ» دېگەن

دى. مانا بۇگۈن سىزنى باشلاپ كەپتۇ.

شۇڭا كۈلۈۋاتىمەن، — دەپتۇ.

① «نېمىشقا يېمەي تۇرىسىلەر؟» دېگەن مەنىدە.

② «يەڭلار ۋە ئىمچىمىڭلار» دېگەن مەنىدە.

③ «ئەي خۇدا، بىزگە ئاسماندىن يېڭۈلۈكى بار داستىخان چۈشۈرۈپ بەرسەڭ»

دېگەن مەنىدە.

× ×

بىر خوجايىن خىزمەتكارىنى بازاردىن ئۈزۈم ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. خىزمەتكار بازاردىن كېچىكىپ قايتىپ كەپتۇ، لېكىن ئۈزۈم ئېلىپ كەپتۇ. بۇ ئىشتىن ئاچچىقلانغان خوجايىن خىزمەتكارغا:

— مۇنىڭدىن كېيىن مەن سېنى ئىشقا بۇيرۇسام بىر قېتىمدىلا شۇ ئىشقا مۇناسىۋەتلىك بولغان باشقا ئىشلارنىمۇ ئورۇنداپ، تېز قايتىپ كېلىشىڭ كېرەك،— دەپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي خوجايىن كېسەل بولۇپ قاپتۇ ۋە خىزمەتكارغا:

سەن دەرھال بېرىپ دوختۇر تېپىپ كەل،— دەپتۇ. خىزمەتكار چىقىپ كېتىپ ناھايىتى تېزلىكتە بىرقانچە ئادەملەرنى باشلاپ كەپتۇ. خوجايىن خىزمەتكاردىن:

— بۇ نېمە ئادەملەر؟ ئۇلار نېمىشقا كەلدى؟— دەپ سوراپتۇ. خىزمەتكار: — ئەي خوجايىن، ئۆتكەندە «مەن سېنى ئىشقا بۇيرۇسام شۇ ئىشقا مۇناسىۋەتلىك بولغان بىرقانچە ئىشنى بىلىلە ئورۇنداپ، تېزلىكتە قايتىپ كەل» دېگەن ئىدىلە. ئۆزلىرىنىڭ شۇ تاپشۇرۇقلىرى بويىچە دوختۇرنى ئۆزلىرىنى داۋالاش ئۈچۈن، سازچىنى جانابلىرى ساقايغاندا كۆڭۈل ئېچىشلىرى ئۈچۈن؛ غەسسال (مېھىت يۇغۇچى) نى جانابلىرى ئۆلۈپ تارتىپ قالسىلا، ئۆزلىرىنى يۇيۇپ-تاراش ئۈچۈن، شائىرنى ئۆزلىرىنىڭ نامازلىرىنى چۈشۈرگەندە شېئىر ئوقۇتۇپ مۇراسىمنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇش ئۈچۈن؛ ماۋۇ ناخشىچىنى خۇش ئاۋاز يىغلاپ نامازلىرىنى

— ئەگەر بۇ ئىش راستىن سىز دېگەندەك بولىدىغان بولسا، بۈگۈندىن ئېتىبارەن سىز مېنىڭ بۇيرۇقۇمغا بويسۇنۇپ ماڭا ئىتائەت قىلغۇچىلاردىن بولۇشىڭىز كېرەك،— دەپتۇ.

× ×

بىر ئەخمەق سەھرادا نامازغا ئەزان ئېيتىپ ئەزاندىن فارىغ بولۇپلا يىراق بىر جايغا بېرىپ تۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن ھەمراھلىرى:

— بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟— دەپ سوراپتۇ. ئەخمەق:

كىشىلەر مېنىڭ ئاۋازىمنى يىراقتىن ئاڭلاپ «ھەجەپ خۇش ئاۋاز كىشى ئىكەن» دېيىشىدۇ. شۇڭلاشقا يىراقتا تۇرۇپ ئۆزۈمنىڭ ئاۋازىنى بىر ئاڭلاپ باقاي، كىشىلەر راست ئېيتامدۇ ياكى يالغانمۇ؟ دېگەنىدىم،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر كىچىك بالا مەكتەپتە مۇئەللىمىنىڭ قېشىدا قۇرئان ئوقۇۋېتىپ «ئەلەيكەلەئىنەت» دېگەن ئايەتنى تەكرارلاۋېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان مۇئەللىم ئاچچىقلىغان ھالدا: «ئەلەيكە ۋە ئەلاۋالدەيكەلەئىنەت» ② دەپتۇ. بالا بۇ جۈملىنىمۇ يادلىۋېلىپ يەنە تەڭ تەكرارلاشقا باشلاپتۇ.

① «ساڭا لەنەت ياغسۇن!» دېگەن مەنىدە.

② «ئۆزۈڭگە ھەم ئاتا-ئانىلىرىڭغا لەنەت ۋە قاغىش ياغسۇن!» دېگەن مەنىدە.

مۇسادىرە قىلىپ، بىر پارچە نانغا زار ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويۇپتۇ. بىر كۈنى ئۇ باي بىر ئىش بىلەن شاھ ئوردىسىغا كەپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭدىن:

— بۇگۈنكى كۈندە ئەھۋالنىڭ قانداقراق كېتىۋاتىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. باي:

— مېنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىم سىلنىڭ تۈنۈگۈنكى ئەھۋالىدىن ئوخشاپ كېتىدۇ، — دەپتۇ. پادىشاھ قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلىپ، باينىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىپ، ئۆزى خاھلىق ئېيتىپتۇ.

سەھىرىلىق ئەرەبلەردىن بىرى بىر كىشىگە گۇۋاھلىق بېرىش ئۈچۈن شەرىئەت مەھكىمىسىگە بېرىپتۇ. ئەرز قىلغۇچى گۇۋاھچىنىڭ گۇۋاھلىقىنى رەت قىلىش ئۈچۈن قازىغا: — ئەي قازى، سەھىرىلىق بۇ ئەرەب ئۆمۈر بويى بىر قېتىمىمۇ ناماز ئوقۇپ باقمىغان، شۇڭا ئۇنىڭ گۇۋاھلىقىنى ھېسابقا ئالغىلى بولمايدۇ، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان گۇۋاھچى غەزەپلىنىپ:

— يالغان ئېيتىۋاتىسىەن، مەن پالانى يىلى ھەج قىلغان ۋە ھەجنىڭ پۈتۈن رەسمىيەتلىرىنى ئورۇندىغان، — دەپتۇ. قازى:

— ھەج قىلغىنىڭ راست بولسا، زەمزم قەيەردە؟ — دەپ سوراپتۇ. گۇۋاھچى:

— زەمزم دېگەن ئەرەپاتتا ئولتۇرىدىغان بىر قېرى ئادەم ئىكەن، — دەپتۇ. قازى:

— ئەي بىناماز، زەمزم دېگەن

فىزىتىش ئۈچۈن؛ ئاۋۇ گۆركەشنى جانابلىرىغا گۆر كۈلۈش ئۈچۈن؛ ئاۋۇ قارىمىنى باشلىرىدا ئولتۇرۇپ قۇرئان تىلاۋەت قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ كەلدىم تەقسىر، رەنجىمىسلە، — دەپتۇ.

جەڭ كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئىسكەندەر رۇمى ئۇچقۇر ئاتقا مىنىپ لەشكەرلىرىنى كۆزىتىپ مېڭىپتۇ. تۇيۇقسىز ئۇنىڭ كۆزىگە تۆكۈر، ئورۇق ئاتقا مىنىۋالغان بىر ئەسكەر چېلىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئىسكەندەرنىڭ غەزىپى ئۆرلەپ، ئەسكەرنى ئات ئۈستىدىن تارتىپ چۈشۈرۈپتۇ. بۇ ئىشتىن ئۆزىنى تۇتۇۋالامىغان ئەسكەر قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. ئىسكەندەر:

— مۇنداق جىددىي پەيتتە كۆلۈشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەسكەر:

— سەن بولساڭ قېچىشقا ئەپلىك ئۇچقۇر ئاتنىڭ ئۈستىدە، مەن بولسام تۆكۈر ئاتنىڭ ئۈستىدە، شۇنداق تۇرۇق لۇق يەنە سېنىڭ غەزەپلەنگەنلىكىڭگە كۈلگۈم كەلدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ جاۋابتىن مەمنۇن بولغان ئىسكەندەر ئەسكەرنىڭ دەرىجە ۋە مەرتىۋىسىنى بۇرۇنقىدىن نەچچە ھەسسە كۆتۈرۈۋېتىپتۇ.

يەتتۇبى لەيس دېگەن پادىشاھ ئەسلى ناھايىتى كەمبەغەل بىر ئادەم ئىكەن. ئۇ پادىشاھلىق تەختىگە چىققاندىن كېيىن بىر باينىڭ پۈتۈن مال - مۈلكىنى

ئىزاجائە نەسرۇللاھى ۋە لىغەتەھۇ» ① دەپ ئايەت نازىل قىلىپ سېنىڭ ۋە مېنىڭ دەرىجەمنى بېكىتىۋەتكەندۇر. ئايەتتە ئالدى بىلەن «نەسرۇللا» دېگەنلىكى ئۈچۈن مەن تۆردە ئولتۇرۇشۇم كېرەك. ئارقىدىن «ۋە لىغەتەھۇ» دېگەنلىكى ئۈچۈن سەن مېنىڭ تۆۋەن تەرىپىمدە ئولتۇرۇشۇڭ كېرەك، — دەپتۇ.

× ×

بىر ئولتۇرۇشتا زالىملىقتا داڭ چىقارغان ھەججىچ بىنىنى يۈسۈپ دېگەن پادىشاھنىڭ زالىملىقى توغرىسىدا شىكايەت قىلىنىپتۇ. ئارىدىن بىرسى: — ھەججىچ چوقۇم دوزاخقا كىرىدۇ. ئەگەر ئۇ دوزاخقا كىرمىسە خوتۇنۇم تالاق بولۇپ كەتسۇن! — دەپ قەسەم ئىچىپتۇ. ئولتۇرۇشتىكى يارانلاردىن بىرسى:

— ئەي بۇرادەر، ئىشنىڭ ئاقىۋىتى تېخى نامەلۇم تۇرسا، قەسەم ئىچىپ قويدۇڭغۇ، ئەمدى خوتۇنۇڭ تالاق بولۇپ كەتتى، — دەپتۇ. ئۇ ئادەم غەمگىن ھالدا ئۆز زامانىسىنىڭ كاتتا دىنىي ئەربابى ۋە ئاتاقلىق شەرىئەتشۇناس ئۆمەر ئىبنى ئوبەيدەنىڭ قېشىغا كېلىپ بولغان ۋە قەنى تەپسىلىي ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. ئۆمەر ئىبنى ئوبەيدە جاۋاب بېرىپ:

— خوتۇنۇڭنى قويۇۋەتمەي ساقلاپ تۇرغىن، قاچانكى خۇدايتائالا ھەججىچنىڭ شۇنچە ئېغىر گۇناھى بار تۇرۇقلۇق ئۇنى كېچىرىم قىلغان تەقدىردە، سېنىڭ ئۈنچىم لىك گۇناھىڭنىمۇ كېچىرىم قىلىۋەتسە ئەجەب

ئادەمنىڭ ئەمەس، قۇدۇقنىڭ نامى. ئەرەپات دېگەن سەھرانىڭ نامى، — دەپتۇ. گۇۋاھچى:

— مەن ھەج قىلغان چاغلاردا زەمزم دېگەن ئادەمنىڭ ئىسمى بولۇپ، ئۇ يەردە قۇدۇق يوق ئىكەن. ئەرەپات دېگەن سەھرا بولماستىن، بەلكى بوستانلىق جاي ئىكەن. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇ جاي ئۆزگىرىپ سىلى دېگەندەك بولۇپ كەتكەن ئوخشايدۇ، — دەپتۇ.

× ×

بىر پەرەڭ بىر ئەرەبتىن: — سىلەردە نارەسىدە بالىلارغا ئەسەد (شېر)، كەلب (ئىشت)؛ ئون نەچچە ياشلىق بالىلارغا ئەسەد، مۇبارەك دەپ ئات قويدىغان ئادەت بار ئىكەن. بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەرەب جاۋاب بېرىپ:

— ئەسەد، كەلب دېگەن ئىسىملارنى قويۇشتا دۈشمەننى نەزەردە تۇتىمىز. ئەسەد، مۇبارەك دېگەن ئىسىملارنى قويۇشتا ئۆزىمىزنى نەزەردە تۇتىمىز، — دەپتۇ.

× ×

نەسرۇللا سۇلتاننىڭ ئوردىسىدا ئۆتكۈزۈلگەن زىياپەتتە پەتھۇللا قازى سۇلتان نەسرۇللانىڭ يۇقىرى تەرىپىدىن ئورۇن ئاپتۇ، لېكىن سۇلتان نەسرۇللا ئۇنىڭ قولىدىن تارتىپ ئۆزىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئولتۇرغۇرۇپ قويۇپتۇ ۋە: — ئاللا تائالا قۇرئانى كەرىمىدە

① «قاچانكى خۇدانىڭ يازدىنى ۋە ۋەفەتى كەلسە» دېگەن مەنىدە:

ئەمەس، — دەپتۇ.

لەرنى كىيىپ نۇشردىۋاننىڭ ھۇزۇرىغا
كەپتۇ. نۇشردىۋان:

× ×

— بۇ كىيىملەرنى ئاشۇ ئالتۇن
چامنىڭ پۇلىغا كىيىپلا — ھە! — دەپ
سوراپتۇ. ھېلىقى كىشى:

ئەبۇ مەنسۇر ناملىق ئەربابتىن بىر
قانچە كىشى:

— شۇنداق، ئۇچامدىكى بۇ كۆڭلەك،
ئىشتان ۋە تەلپەكلىرىمىمۇ شۇنىڭ بەدىلىگە
كەلگەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. نۇشردىۋان
ۋان كۆلۈپ كېتىپ ئۇنىڭغا مىڭ مىسقال
قىزىل ئالتۇن تارتۇق قىلىپتۇ ۋە ئۇنى
ئوردىنىڭ خەزىنىدارلىقىغا تەيىنلەپتۇ.

— بىز «لوقۇدۇق» سەھراسىغا
يۇيۇنۇشقا بارغىنىمىزدا يۈزىمىزنى قايسى
تەرەپكە قىلساق توغرا بولاركىن؟ — دەپ
سوراپتۇ. ئەبۇ مەنسۇر.

× ×

— كىيىم - كېچە كلىرىڭلارنى [ئوغرى
ئېلىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن يۈزۈڭلارنى
كىيىم - كېچە كلىرىڭلار تەرەپكە قىلساڭلار
بولدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر كىشى قازى ئاخۇنۇمدىن:
— خورما يېسە دىنىي ئېتىقادىمغا
نۇقسان يېتتەمدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
قازى:

بىر كۈنى نۇشردىۋان پادىشاھنىڭ
ھۇزۇرىدا كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈلۈپتۇ.
زىياپەتتە نۇشردىۋاننىڭ تۇغقانلىرى ئىچىدىن
خېلى ئىناۋەتلىك بىرسى نۇشردىۋاننىڭ
ئالدىدىكى بىر ئالتۇن نەقىشلىك جامنى
ئوغرىلىقچە يانچۇقىغا تىقىۋاپتۇ. نۇشردىۋان
ئۇنى كۆرسىمۇ كۆرمەسكە ساپتۇ. زىياپەت
ئاخىرلاشقاندا كۈتكۈچى:

— ياق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
— ئۇنداق بولسا خورمىغا ئازراق
سىيادان سېپىپ يېسەم كېرەك يوقتۇ؟ —
دەپتۇ.

— يۈتكەن ئالتۇن جام تېپىلمىغۇچە
ھېچكىمنى كەتكىلى قويمايمەن، — دەپتۇ.
نۇشردىۋان:

— ياق، ھېچتىسى يوق.
— ئەگەر ئۇنىڭ ئۈستىدىن بىر ئاز
سۇ قۇيسام خورما ھارامغا ئايلىنىپ قالار.
مۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ كىشى.
— ياق، ھەرگىزمۇ ھارامغا ئايلان-
مايدۇ.

— ھەممەيلىن كېتىۋەرسۇن. جامنى
ئالغۇچىمۇ، جامنى قايتۇرغۇچىمۇ بولمىسۇن!
كۆرگەنلەرمۇ بۇ ئىشنى ھېچكىشىگە دەپ
سالمىسۇن! — دەپتۇ.

— ئۇنداقتا ھاراقمۇ مەن دېگەن
نەرسىلەردىن تەييارلىنىدۇ. — يۇ، نېمە
ئۈچۈن ئۇ ھارام بولىدۇ؟
— بېشىڭغا ئازراق توپا قۇيسام
بېشىڭ ئاغرىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ قازى
ئاخۇنۇم ھېلىقى كىشىدىن.
— ياق، — دەپتۇ ئۇ كىشى.

ئارىدىن چىرقانچە كۈن ئۆتكەندە
جامنى ئوغۇرلىغان ھېلىقى كىشى يېڭى
تاج، سەللا ۋە قىممەت باھالىق كىيىم-

— ئۇنداقتا سەن مۆجىزەگىنى كۆرگەننى سېتىپ قوغۇن پەيدا قىلىپ باققىن، — دەپتۇ. ئۇ كىشى:

— بولىدۇ، ماڭا ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت بەرسىلە، — دەپتۇ. ھارۇن رەشىد: — ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ. ھازىر-نىڭ ئۆزىدە قوغۇن پەيدا قىلالساڭ مۆجىزە ياراتتى دېگىلى بولىدۇ، — دەپتۇ. ئۇ كىشى:

— ئەي خەلىپەم، خۇدايىمىتائالا شۇنداقچىۋالا قۇدرەتلىك، ھەممىنى قىلىشقا قالدىر تۇرۇقلۇق قوغۇن ئۇرۇقى تېرىلىپ ئۈچ ئايدىن كېيىن قوغۇن پەيدا قىلىدىغان تۇرسا، مەن سىلىدىن ئاران ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت سورىدىم. ئۇنىڭغىمۇ ئۈنمەسلا، بۇنى نېمە دېگىلى بولسۇن! — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ھارۇن رەشىد كۈلۈپ كېتىپتۇ ۋە:

— سەن بۇ دەۋايىمىڭغا قاتتىق تۆۋەن قىل! — دەپ ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئىنئاملار بېرىپ يولغا سايپتۇ.

× ×

بىر دىۋانە بىر ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئان تىلەپتۇ. ئۆيىدىن چىققان قىزچاق: — ھازىر سىلىگە بەرگۈدەك ئان يوق، — دەپتۇ. دىۋانە:

— ئۇنداقتا ئازراق تۈز بولسىمۇ بەر-سىڭىز، — دەپتۇ. قىزچاق:

— تۈزمۇ يوق ئىدى، — دەپتۇ. دىۋانە: — ئازراق سۇ بولسىمۇ بەرگەن بولسىڭىز، قۇرۇپ كەتكەن كانىيىمنى ھۆل قىلىپ، تەشئالقمىنى قاندۇرۇۋالغان بولسام، — دەپتۇ. قىزچاق:

— ئۇنداقتا ئۇنىڭغا ئازراق سۇ قۇيۇپ ئاندىن بېشىڭغا، ئۇرسام ئاغرىمدۇ؟ — ياق، ئاغرىمايدۇ.

— ئەگەر ھەممىسىنى يۇغۇرۇپ، ئۇنىڭدىن خىش ياساپ بېشىڭغا ئۇرسام ئاغرىمدۇ؟ — ۋاي، ... ئۇنداق قىلسىلا بېشىمنى يېرىۋېتىدۇ.

— دېمەك، ھاراقمۇ مۇشۇ خىشنىڭ ھۈكۈمى بىلەن ئوخشاش، — دەپتۇ قازى ئاخۇنۇم.

× ×

ھارۇن رەشىدنىڭ دەۋرىدە بىر كىشى پەيغەمبەرلىك دەۋاسى قىپتۇ. ھارۇن رەشىد ئۇ كىشىدىن: — قانداق مۆجىزەڭ بار؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇ كىشى:

قانداق مۆجىزە تەلەپ قىلسىلا شۇنداق مۆجىزە كۆرسەتەلەيمەن، — دەپتۇ. ھارۇن رەشىد:

— ئۇنداق بولسا، قولۇڭدىكى ھاساڭنى يەرگە تاشلا! ئۇ يىلان سۆرتىگە كىرىپ، ھەزرىتى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆجىزىسىدەك كارامەتلەرنى كۆرسەتسۇن! — دەپتۇ. ئۇ كىشى:

— مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاسىسى يىلانغا ئايلىنىپ كارامەت كۆرسەتكەن چاغلىرى دەل پىرىئەۋنىڭ خۇدالىق دەۋاسى قىلغان ۋاقتى ئىدى. ئەمما ھازىر سىلى خۇدالىق دەۋاسى قىلمايۋاتسىلا. قاچانكىم سىلىمۇ خۇدالىق دەۋاسى قىلسىلا، مېنىڭ ھاساممۇ يىلانغا ئايلىنىپ شۇنداق كارامەتلەرنى كۆرسەتكۈسى، — دەپتۇ. ھارۇن رەشىد:

رۇپ، «ئاھ، ئىست، يۈز تەڭگە يامبۇيۇم كۆيۈپ كەتتى» دەپ ھەسرەت چېكىپتۇ. خەلىپە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ:

— ساڭا دەيدىغان ئىككىنچى ھېكمەت، ھەر قاچان ساقلىڭنى مايلىساڭ ماينى سا- قىلىڭنىڭ تېگىگە ئۆتكۈزۈۋەتمە، ئۈزەكى قىسمىنى مايلىغىن، بوامسا ياقاڭنى ماي قىلىپ قويىدۇ، — دەپتۇ. تەغلىبى «ھېك مەتلىك سۆز بىلەن مۇكاپاتلىسلا» دېگ- نىگە پۇشايىمان قىلىپ:

— ۋاي ئىست، ئىككى يۈز تەڭگە ئالتۇنۇم بىكارغا كەتتى، — دەپ تاشلاپتۇ. خەلىپەم:

— ئۈچىنچى ھېكمەت، — دەپ سۆز- لەشكە تەمىشلىۋاتقاندا تەغلىبى:

— ئەي پادىشاھى ئالەم، مېنىڭ ھا- زىر ئۈچىنچى ھېكمەتنى ئاڭلىغۇچىلىقىم قالدى. ئۇنىڭ ئورنىغا ماڭا يۈز تەڭگ- نى بەرسىلە. چۈنكى يۈز تەڭگە بۇ ھېك مەتلىك سۆزلىرىگە قارىغاندا ماڭا بەكرەك ئەسقاتىدۇ، — دەپتۇ. خەلىپە كۈلۈپ كېتىپ ئۇنىڭغا بەش يۈز تەڭگە قىزىل ئالتۇن ئىنئام قىپتۇ.

× ×

ئەمىر تۆمۈر پادىشاھ پارس مەملىك- تىنى قولغا ئالغاندىن كېيىن شىراز تەۋەم- لىكىگە كەپتۇ. ئۇ كېلىپلا خوجا ھاپىز شىرازنى ئىزلەپتۇ. بۇ كۈنلەردە خوجا ھا- پىز شىرازى يوقسۇلۇقنىڭ دەردىدە ئىمبا- دەتكە مەشغۇل بولۇپ يۈرگەنىكەن. ئەمىر تۆمۈر ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن مۇرىتلىرىدىن بىرى بولغان سەيپىدزەينىلىئابدىن رۇك- نئابادى بىلەن ئۇچىرىشىپ، شۇ ئارقىلىق

— سۇچى تېخى يېتىپ كەلمىدى، — دەپتۇ. دىۋانە:

— ئانىڭىز قەيەردە؟ — دەپ سوراپتۇ. قىزچاق:

ئانام ئۆلۈم بولغان يەرگە ھال سو- راش ئۈچۈن كەتكەندى، — دەپتۇ. دىۋانە: — ئانىڭىز باشقىلاردىن ھال سورى- ماي، باشقىلار سىلەردىن ھال سورىسا بول- غۇدەك، — دەپتۇ.

× ×

مەنسۇر خەلىپىنىڭ پايتەختتىكى شا- ئىرلىرى ئىچىدە تەغلىبى ئىسىملىك بىر شائىر بار ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ پادىشاھ- نى مەدھىيەلەپ مۇكاپاتقا ئېرىشىش ئۈچۈن بىر قانچە قەسىدىنى پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىدا ئوقۇپتۇ. خەلىپە:

— ئەي تەغلىبى، ئوقۇغان قەسىدەڭ- نىڭ مۇكاپاتىغا ئىككى نەرسە ئىنئام قى- لىمەن. بىرسى، ئۈچ تەڭگە قىزىل ئالتۇن بېرىمەن. يەنە بىرسى، ھېكمەتلىك سۆزدىن ئۈچ كەلىمە تەلىم بېرىمەن. ھەر بىر كە- لىمە سۆز يۈز دىنار قىزىل ئالتۇنغا تەڭ كېلىدۇ. قايسىسىنى ئېلىشنى ئۆزۈڭ تاللى- ۋال، — دەپتۇ. تەغلىبى خۇشامەتكۈيلىق بىلەن:

— باقى تۇرالايدىغان ھېكمەتلىك سۆز، پانى بولۇپ تۆگىشىپ كېتىدىغان نا- زۇ - نېمەتتىن ياخشىدۇر. مېنى ھېكمەتلىك سۆز بىلەن مۇكاپاتلىسلا، — دەپتۇ. خەلىپە: — ساڭا دەيدىغان بىرىنچى ھېكمەت، كىيىملىرىڭ كۈنراپ قالسا، ئۇنىڭ ئۆس- تىدىن ئۆتۈك كىيىمە، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭ- لىغان تەغلىبى قوللىرىنى باشلىرىغا ئۆ-

— ھەكىم ئەنۋەرى دېگەن كىشىغا تونۇمىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇ كىشى خېلى جىل بولماستىن:

— نېمە دەۋاتىسىن؟ ھەكىم ئەنۋەرى دېگەن مەن بولمەن، — دەپ ۋارقىراپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ھەكىم ئەنۋەرى قاقلاپ كۈلۈپ كېتىپ:

— ئۆمرۈمدە مال-دۇنيا ئوغرىسىنى كۆرگەن ۋە ئاڭلىغان بولساممۇ، لېكىن شېئىر ئوغرىسىنى كۆرمىگەنكىمەن، — دەپ يولغا راۋان بوپتۇ.

× ×

بىر پادىشاھ ئادىتى بويىچە ئەتىگەندە شىكارغا چىقىپتۇ. يولدا پادىشاھقا كۆرۈمىز بىر ئادەم ئۇچراپتۇ. پادىشاھ بۇ ئادەمنىڭ سەتلىكىنى «شۇمالۇقنىڭ بەلگىسى» دەپ ئويلاپ، ئۇ كىشىگە كايىپ، مالامەت قىپتۇ. ئەكسىچە ئۇ كۈنى پادىشاھ ئادەتتىكىدىن كۆپ ئوۋ ئوۋلاپ غەلىبە بىلەن ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ.

پادىشاھ: «ھەي ئىسىمت، ئەتىگەنكى ئادەمگە ناھەق ئازار بېرىپتىمەن» دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئۇ كىشىنى چاقىرىپتۇ. ئۆزى خاھلىق ئېيتماقچى بوپتۇ ۋە خادىملىرىغا بۇيرۇق چۈشۈرۈپ ھېلىقى كىشىنى تاپ قۇزۇپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۇ كىشىگە كۆپ ئۆزى خاھلىق ئېيتىپتۇ ھەمدە ئۇنىڭغا ئېسىل كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ مىڭ تەڭگە ئىنتىم قىپتۇ. ئۇ كىشى:

— ئەي پادىشاھى ئالەم، ماڭا مۇنداق ئېسىل كىيىم ۋە ئىنتىملارنىڭ كېرىكى يوق، مەن پەقەت جانابلىرىدىن بىر ئېغىز سۆزنىلا سورىۋالماقچى، سۆزلىشىم

ھاپىز شىرازنى ھۇزۇرىغا كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ:

— ئەي خوجا ھاپىز، مەن قىلىچىمنىڭ كۈچىگە تايىنىپ سەمەرقەنت بىلەن بۇخارانى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا پۈتۈن رويى زېمىنىنى ۋەيران قىلىۋەتتىم. لېكىن سىز گۈزەل قىزلارنىڭ كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان مەڭلىرىگە سەمەرقەنت بىلەن بۇخارانى بەخش قىلىپ: «كۆرۈپ مەرغۇب مېنى شىراز گۈزەلى — قىلسا يارانى، ئۇنىڭ خالىغا بەخش ئەتسەم سەمەرقەندۇ بۇخارانى» دېگەن مىسىرالارنى توقۇپ يۈرۈپسىز، — دەپتۇ. ھاپىز شىرازى:

— مەن ئۆزۈمنىڭ سېخىلىقىم ۋە كەڭ قورساقلىقىمدىن مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ كەم بەغەللىشىپ كەتكەنمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئەمىر تۆمۈر قاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ ۋە ئۇنى يۇقىرى دەرىجىلىك خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ.

× ×

بىر كۈنى ئاتاقلىق شائىر ھەكىم ئەنۋەرى بەلخ شەھىرىنىڭ بازىرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، بىر توپ كىشىلەرنىڭ يىغىلىشىپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئەنۋەرى ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، بىر ئادەم ئۆرە تۇرۇپ:

— بۇ بولسا مەن يازغان قەسىدىلەر-دۇر؛ بۇ قەسىدىنىڭ نامى «قەسائىدى ئەنۋەرى» دەپ قەسىدە ۋە شېئىرلارنى ئوقۇپ بېرىۋاتقان، ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئۇنىڭغا تەھسىن ئوقۇۋاتقانىكەن. ھەكىم ئەنۋەرى ئۇ كىشىدىن:

چۇم، بالامنىڭ ئاشۇ قولىدىن كېلىدۇ. ئە-
گەر سىلى بالامنىڭ قولىنى كەمسىلەم-
نىڭ ھاياتى كۈچۈمنى كەسكەن بولىدىلا، -
دەپ پادىشاھقا يالۋۇرۇپتۇ. ھارۇن
رەشىد:

- ئۇنىڭ قولىنى كېسىڭلار! ئەگەر
شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلمىسام،
گۇناھكارلارنىڭ بىرسى بولۇپ قالسىمەن، -
دەپتۇ. ئوغرىنىڭ ئانىسى:

- ئەي خەلىپە، سېنىڭ گۇناھلىرىڭ
بەك كۆپقۇ؟ تايىملىق بۇ گۇناھنىمۇ سادىر
قىلىپ كېچە - كۈندۈزلەپ تۆۋە - ئىستىغپار
قىلىۋالساڭلا بولىدىمۇ؟! - دەپتۇ. ھارۇن
رەشىد كۈلۈپ كېتىپ ئوغرىنىڭ قولىنى
كەمسەستىن، ئۇنى ئازاد قىلىۋېتىپتۇ.

× ×

ئىسھاق مۇسلى ناملىق ئەربابنىڭ بىر
خىزمەتچىسى بار ئىكەن. ئۇ كۈن بويى
سۇ توشۇپ كۈن ئۆتكۈزىدىكەن. بىر كۈنى
ئىسھاق خىزمەتچىسىدىن:

- ئەي خىزمەتكار، سەن ئۆزۈڭنىڭ
ۋە مېنىڭ ئەھۋالىمغا قانداق باھا بېرى-
سىن، - دەپتۇ. خىزمەتكار:

- بۇ ئۆيدىكى كەشىپلەر ئىچىدە مەن
بىلەن سەن ئەڭ بەختسىز ۋە تەلەپسىزلەر.
دۇرمىز، - دەپتۇ. ئىسھاق خوجا:

- مۇنداق دېيىشىڭنىڭ ئاساسى نېمە؟ -
دەپتۇ. خىزمەتكار:

- سەن بولساڭ پۈتۈن كېچىنى ئادەم-
لىرىڭنىڭ قورسىقىنى قانداق تويغۇزۇش
توغرىسىدا غەم قىلىپ ئۆتكۈزۈسىن. مەن
كۈن بويى ئۇلارنىڭ ئىچىدىغان سۈيى توغ-
رىسىدا غەم قىلىپ ئۆتىمەن. ئۇلارچۇ؟

گە رۇخسەت قىلغايلا، - دەپتۇ. پادىشاھ
ئۇ كىشىگە ئىجازەت بېرىپتۇ. ئۇ كىشى:
- ئەي پادىشاھى ئالەم، ئەتىگەندە
جانابلىرىڭنىڭ ھەممىدىن بالدۇر ئۇچراتقان
ئادىمى مەن بولۇپتىمەن. مېنىڭمۇ بۈگۈن
دەسلەپتە كۆرگەن ئادىمىم جانابلىرى بول-
دىلا. جانابلىرىڭنىڭ بۈگۈنكى بىر كۈنلۈك
تۇرمۇشلىرى باشتىن-ئاخىر خۇشال - خۇرام-
لىق بىلەن ئۆتتى. ئەمما مېنىڭ تۇرمۇ-
شۇم ئەڭ قىيىن بولدى. ياراتقان خۇدا-
يىمىنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى،
مۇشۇ ئىككىمىزدىن قايسى بىرىمىز شۇمراق
ۋە ئايىغى قۇرۇقراق ئىكەنمىز؟ خۇدانى
ھازىر بىلىپ ئىنساپ بىلەن سۆزلەپ باق-
سىلا، - دەپتۇ. پادىشاھ قاققلاپ كۈلۈپ
كېتىپ ئۇ كىشىگە زور ئىنتىم ۋە ئېسىل
كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ، سەپىرىگە ئاق يول
تىلەپتۇ.

× ×

بىر يىگىت ئوغرىلىق جىنايىتى بىلەن
تۇتقۇن قىلىنىپ ھارۇن رەشىدنىڭ ئالدى-
غا ئېلىپ بېرىلىپتۇ. ھارۇن رەشىد ئۇنىڭ
قولىنى كېسىشكە بۇيرۇق قىلىپتۇ. ئوغرى
نىڭ ئانىسى ھارۇن رەشىدنىڭ ئالدىغا
كېلىپ:

- ئەي ئۇلۇغ خەلىپە، خۇدايىم بەر-
گەن بۇ قولىنى كەمسىلە، - دەپ يالۋۇ-
رۇپتۇ. خەلىپە:

- ئوغرىنىڭ قولىنى كېسىش شەرى-
ئەتنىڭ ھۆكۈمى. شۇڭا بۇنىڭ قولىنى چو-
قۇم كېسىش كېرەك، - دەپتۇ. ئوغرىنىڭ
ئانىسى:

- ئەي خەلىپە، مېنىڭ ھاياتى كۈ-

ئۇلار سەن بىلەن مېنى ئۆزلىرىنىڭ خىزمەتكارى ھېسابلىشىدۇ. ئىككىمىزنىڭ تار-تمۇتقان جاپا-مۇشەققەتلىرىمىزنى بىلىمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى بىزدىن رازى ئەمەس. ھە دەپسلا بىزگە مەنئەت قىلىدۇ، — دەپتۇ.

ئىسھاق خوجا ئۇنىڭ توغرا باھاسىغا قايىل بولۇپ، خىزمەتكارنى ئازاد قىلىۋېتىپتۇ.

× ×

بىر قىزىقچى ئادەم: «ئانام بىلەن ئىككىمىز ئاسترونومىيە ئىلمىدا پىشىپ يېتىلگەن، ماھارەتتە كامالەتكە يەتكەنلەرمىز. بىز ئۆز ئىلىمىمىزنى ئىشقا سېلىپ ئاسترونومىيە قانۇنىدىكى بويىچە ھۆكۈم قىلىشقا ھەرگىزمۇ چاتاق چىقمايدۇ»، — دەپتۇ. باشقىلار:

— نېمىگە ئاساسەن «خانا چىقمايدۇ» دەپ ھۆكۈم قىلىسەن؟ — دەپتۇ. قىزىقچى: — ئەگەر ئاسماندا بۇلۇت پەيدا بولسا، بۇگۈن چوقۇم يامغۇر ياغىدۇ دەپ ھۆكۈم قىلسام، ئانام «ياق، بۇگۈن يامغۇر ياغمايدۇ» دەيدۇ. بەزىدە ئانامنىڭ دېگىنىدەك يامغۇر ياغمايدۇ. بەزىدە مېنىڭ دېگىنىمدەك بولۇپ چىقىدۇ، — دەپتۇ.

× ×

خاجا مۇنھەتتىم دېگەن كىشى ئۆزى ئۈچۈن بىر قەبرىستانلىق ياسىتىپتۇ. قۇرۇلۇش توپتوغرا بىرىلىپ توشقاندا پۈتۈپتۇ. خاجە مۇنھەتتىم قۇرۇلۇش ئۈستىدىن: — ھازىر بۇ قۇرۇلۇشقا يەنە نېمە

كەملىك قىلىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇنىڭ: — باشقا ئىشلارنىڭ ھەممىسى پۈتتى. ئەمدى جانابلىرى مۇشۇ قۇرۇلۇشنىڭ ئىچىگە كىرىسە، ئاندىن ھەممىسى تولۇق پۈتكەن بولىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر قارىغۇ قاراڭغۇ كېچىدە قولىغا چىراغنى ئېلىپ، لىق سۇ قاچىلانغان بىر كۆزنى بېشىدا كۆتۈرۈپ يولدا كېتىۋاتسا، بىر قىزىقچى ئۇنىڭغا:

— ئەي قارىغۇ، سەن چىراغنىڭ ئۆزىنى كۆرەلمىسەڭ، چىراغنىڭ يورۇقىدا نېمىنى كۆرەلەيتتىڭ؟ — دەپتۇ. قارىغۇ: — چىراغنى ئۆزۈم ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى باشقىلارنىڭ يولىنى پەرق ئېتەلمەي كوزامنى سۇندۇرۇۋەتمەسلىكى ۋە ماڭسىمۇ ئازار يەتكۈزمەسلىكى ئۈچۈن كۆتۈرۈۋالدىم، — دەپتۇ.

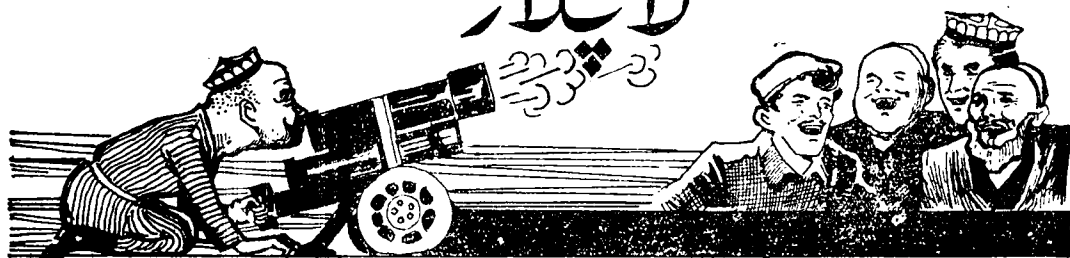
× ×

بىر ئوغرى دۆلەتمەن بىر كىشىنىڭ ئېتىنى ئوغرىلاپ تۇتۇلۇپ قاپتۇ. سوراقچى: — بۇ ئاتنى قانداق ئوغرىلىغانلىقىڭنى كۆز ئالدىمىزدا كۆرسىتەلسەڭ گۇناھىڭنى كەچۈرۈم قىلىۋېتىمىز، — دەپتۇ. ئوغرى ئاتنىڭ ئاغزىغا يۈگەننى سېلىپ، تۆش لۈك ۋە باشقا ئىگەر-جاپدۇقلىرىنى راسا پۇختىلاپ، ئاتقا مېنىپتۇ:

— قاراڭلار، ئاتنى مەن مۇشۇنداق ئوغرىلىغانىدىم، — دەپتۇ. دە، ئاتنى دېۋىتىپ، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئارىلىقتا سوراقتىن كۆزىدىن غايىب بوپتۇ.

پارسچىدىن ھەبىبۇللا ئېلى تەرجىمىسى

لاپلار

ئۇستا لاپچىن لاپلىرى

ھوسۇلىنى ماختاش

خا بىر تۇپ قاپاق تېرىغانىدىم، ئۇنىڭغا پەقەت بىرلا ناسۇال قاپىقى چۈشۈپ قاپ تۇ. ئۇ قاپاقنىڭ ئۇرۇق ۋە لېشىنى توق قۇز ئۇستا بىلەن ئوتتۇز نىمكار ئۈچكە بۆلۈنۈپ، كېچە-كۈندۈز ئىشلەپ ئۈچ يىلدا ئاران تارتىپ بولدى. بۇ قاپاقنىڭ كارامىتىنى ئاڭلىغان يېزىلىق ھۆكۈمەت ۋاقتىلىق سۇ ئامبىرى قىلىپ تۇرۇشقا مەندىن يىللىقنى يۈزىڭ سومغا ئىچا-رىگە ئالدى.

تۇرسۇن تورغاي ئۇنىسىز تىلىنى چىقىرىپ، چېكىسىگە «تاك» قىلىپ بىرنى سالىدى.

ئۇستا لاپچىن ئويىبازار ئالدىدا تۇرسۇن تورغاي بىلەن لاپ ئېيتىشىپ قالدى. گەپ بېشىنى تۇرسۇن تورغاي ئالدى:

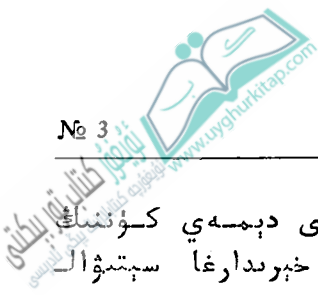
— ھۆددە يەرنىڭ بىر بۇرجىكىگە سەۋزە تېرىغانىدىم، سەۋزە شۇنداق ئوخشاپ كەتتىكى، ئەڭ كىچىك بىر باش سەۋزە نى چاسىلاپ تىلىپ، راسلاپ كېسىپ قارىسام يەتتە تاش تۈگمەنگە نو چىقتى. — بۇرادەر، سەۋزەڭ ھەقىقەتەنمۇ ئوخشىغان سەۋزە ئىكەن، — دېدى ئۇستا لاپچىن تۇرسۇن تورغايىنىڭ گېپىنى تەس-تىقلاپ، — مەن ھۆددە يېرىمنىڭ بىر قىرىد

گىلەم سودىسى

يولغا چىقىپ، يەكشەنبە كۈنىدە ئاران بازارغا كەلدىم. ئەگەر لازىم بولسا، ئۇل گۇجىلا ساتىمەن.

بۇرادەر، گىلەمنىڭ ھەقىقەتەنمۇ يوغان گىلەم بولغۇدەك. مەن ھېلىقى قاپاق ئىجارىسىدىن كەلگەن كىرىملىرىمغا سېپ تىۋالسامغۇ بولاتتى. بىراق سەن بىلىمەيدەن، بىزنىڭ چوڭ ئوغۇل بەگى بول

تۇرسۇن تورغاي يەنە گەپ باشلىدى: — ھېلىقى نولارنى تۈگىمەنچىلەرگە سېتىۋېتىپ ئۇنىڭ پۇلىغا يىمپ ئېلىپ، بىر ئۇستىنى تېپىپ گىلەم توقۇتسام، ئالتە ئايدىن بېرى شاگىرتلىرى بىلەن ئاران تۇتتىن بىرىنى توقۇپتۇ، ھېيت بازارىغا كېچىكىپ قالماي دەپ، پۈتكەن قىسمىنىڭ بىر بۇرجىكىنى سۆرەپ دۈشەنبە كۈنى

زىمىنى يەردە قويدى دېمەي كۈننىڭ ئەتىگىدە باشقا بىر خېرىدارغا سېتىۋالساڭ، قانداق؟
تۇرسۇن تورغاي خىجىل بولغىنىدىن گىلىمنى دەرھال يىغىشتۇرۇۋالدى.

گۈمپا كۆرسىتىش

لېيىتىۋېتىپ بېلىقلارنىڭ يوللىرىنىمۇ بۇ-زۇۋېتىپ، ئۇلارنى ئاداڭلىتىۋېتىپ بېلىقلارغا ئىچىم ئاغرىدى. دوستۇمغا ياردەم قىلغۇم كەلدى. قامچامنى ئويىنىتىپ بۇلۇت-تالارنى ئاللىقاياقلارغا ھەيدىۋەتتىم. ئاندىن دەرھاللا قول ياغلىقىمنى ئالدىم-دە، قۇياشنىڭ يۈزىدىكى نەچچە يۈز مىل يارد يىملىق چاڭ-توپىلارنى پاكىز سۈر-تۈۋېتىپ، «ئەمدى ئاختۇرغىن» دېدىم. قۇياش دېڭىز تەكتىنى خۇددى كۈن نۇرلۇق چىراغ ئۈستەلىنى يورۇتقاندەك يورۇتۇ-ۋەتتى. توۋا! تۇرسۇن تورغاي يەنىلا ئات توپىسىدىن ئېگىشىپ ئۇ يەر-بۇ يەرگە قالاپ يۈردى. مەن غەزەپتىن ئۆزۈمنى زورغا بېسىۋېلىپ: «ئەنە، يىڭنە» دەپ كۆرسىتىپ بەردىم. يىڭنە بىر بېلىقنىڭ كۆزىگە قالدۇلۇپ قالغانىدى. تۇرسۇن تور-غاي يىڭنەنى قامچامنىڭ دەستىسىگە سانجىپ ئېلىۋالدى (ئۇنىڭمۇ گۈمپىسى بار ئىكەن). گۈمپا كۆرسەتكىنىگە پە-خىرلەندى. بىراق مېنىڭ ياردىمىمگە تا-يانغانلىقىمنى ئېسىگە ئېلىپ ۋىللىدە قىزى-رىپ كەتتى.

ھاچ كارىۋات گىلىمىمىزنىڭ چۈچە كۆزىدەك بىر يېرىنى تاماكنىڭ چوغىدا كۆي-دۈرۈپ قويۇپتەكەن. قىياس بىلەن ئۆلچەپ باقسام سېنىڭ گىلىمىڭ پۈتكۈچە سەۋر قىلىپ ھەممىسىنى ئالساممۇ ئۇ يەرگە ياقاق بولمىغۇدەك. دېمەكچىمەنكى، لەۋ-

شۇ قېتىمقى گىلەم سودىسىدىن كې-يىن، - دېدى ئۇستا لاچىن گەپ باش-لاپ، - تۇرسۇن تورغاي مەن بىلەن گەپ-تە بەسلىشىشتىن يالتايدى. لېكىن شۇندىن بېرى ماڭا ئېچىل بولۇپ قالدى. ئىككى-مىز ياز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئاتقا مىنىپ، دەريا سەيلىسىگە ماڭدۇق. ئاتلىرىمىز ئۆچ-قۇر بولغاچقا، بىر قازان قاينىغىچىلىك ۋاقىتتا دەريا ساھىلىدىكى ئەڭ ئېگىز بىر تاغ ئۈستىگە چىقىپ بولدۇق. شۇ ئەسنادا تۇرسۇن تورغاي ماڭا تۇيغۇزماي تىۋىقىمىدىن بىر تال يىڭىنىنى ئېلىپ دەرياغا تاشلىۋەتتى. مەن بۇنى كۆرۈپ قالغان بولساممۇ، كۆرمەسكە سالىدىم. شۇنىڭدىن كېيىن تۇرسۇن تورغاي «ۋاي ئۇستا لاچىن، مېنىڭ قولۇمغا تىكەن كىرىپ كەتكەنەنتى. ئېلىۋېتەي دەپ يىڭنەمنى ئالسام قولۇمدىن سىيرىلىپ دېڭىزغا چۈ-شۈپ كەتتى، مەن تېپىۋالاي، تەخىم قىلىپ تۇرغىن»، - دېدى - دە، ئاتتىن چۈش-مەيلا قامچامنىڭ دەستىسىنى دېڭىزغا تىقىپ قوچۇشقا باشلىدى. ئەپسۇسكى، ھېچبىر نەتىجە چىقمىدى. ئەكسىچە سۇنى

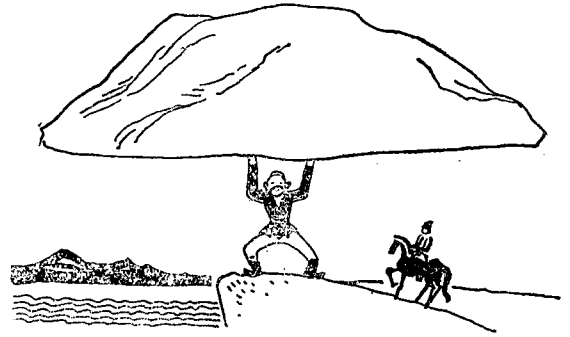
ئايرىلىش

ئاددىي كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايتتى. شۇنداق كەڭ ئىدىكى، ئۇ تەرەپتىكى ئەر بىلەن ئايالنى پەرق ئەتكىلى بولمايتتى. تۇرسۇن تورغاي ماڭا مەنىلىك بىر قاراپ

ئىككىمىز دەريا سەيلىسىنى مەنىلىك ئۆتكۈزۈپ يۇقىرىدىن تۆۋەنگە قاراپ ماڭ-دۇق. يوللىرىمىزنى چىركەك بىر ھاڭ تۈستى. ھاڭ شۇنداق چىركەك-زۇر ئىدىكى تىگىنى

پىيادە ساياھەتچىلەر قانداق قىلار؟ خۇدا يولىدا بىر ساۋابلىق ئىش قىلغۇم كەلدى. دەرياغا قارىسام بىر ئارال تۇرمامدۇ، ئات تىن چۈشتۈم - دە، بىلىكىمنى تۇردۇم. ئىككى قولۇم بىلەن ئىككى تەرەپتىن قاماللاپ ئاراننى ئاۋايلاپ كۆتۈرۈپ ئېلىپ ھاڭغا دۈم تاشلىدىم. قارىسام ئالدىمدا بىر كۆ-تۈرمە يول تۇرۇپتۇ. ئاتقا مىنىدىم، بەش-ئالتە نۆۋەت مېڭىپ ھەر ئېھتىمالغا قارشى يولنى چىڭدىۋەتتىم. ئات تاقىسىنىڭ ئىزى چىقىمىغۇدەك بولدى. كۆڭلۈم تىنىدى. ئاتقا مىنىدىم - دە، ئالدىمغا ماڭدىم. بۇرا-دىرىمنىڭ ئۆزى ۋە ئېتى تۈگۈل، ئېتىنىڭ تېزىكىمۇ يوق. تەقدىرگە تەن بېرىپ مەغرەب تەرەپكە يول ئالدىم.

قويدى - دە، ئېتىدىن سەكرەپ چۈشتى ۋە ئېتىنى بوينغا ئارتىپ ئارقىسىغا يۈز قەدەم يېنىپ شامالدىك يۈگۈرۈپ بىر سەكرىدى. قانچىلىك يىمراققا چۈشكىنى ماڭا نامەلۇم. مەنغۇ ئېرىقتىن ئۆتكەندە كالا ئۆتۈپ كېتىمەن. بۇ يەرگە كېلىپ قالغان

يىرتىق ياماش

تۇ، ئويلىسام ھېلى مەن ئاراننى كۆتۈرۈپ ھاڭغا ئاتقاندا يەر سىلىكىنىپ كېتىپتۇ. ئۆزۈم بۇزغاننى ئۆزۈم ئوڭلىشىم كېرەك - تە. يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىن تۇ-تۇپ ئىككى قولۇمنى بىر-بىرىگە قارىمۇ قارشى سىلىچىتىتىم. يېرىق - يىرتىقلىقلار ھىملەشتى. يول ئۆز ئەسلىگە كەلدى. موماي بىلەن خوشلىشىپ يولۇمغا راۋان بولدۇم. بىر چاقىرىم يىمراققا بېرىپ ئار-قامغا بۇرۇلسام، موماي ماڭا قىلىۋاتقان دۇئاسىنى تېخى تۈگەتمەپتۇ. «ئەرزىمەيدۇ، موما» دەپ ۋارقىردىم - دە، سەپىرىم-نى داۋاملاشتۇرۇۋەردىم.

دوستۇم تۇرسۇن تورغايىنىڭ تەقدىرى ھەققىدە ئويلىنىپ كېتىۋاتسام توساتىنلا ئېتىم ئۈركۈپ كەتتى. مەن ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ ئۈچ مولساق ئېتىپ ئاندىن يولغا تىك چۈشتۈم. قارىسام بىر موماي يەرگە ئېگىشىۋېلىپ بىر ئىش بىلەن مەشغۇل بولۇۋېتىپتۇ. ئەنەجىچۈپ بىلەن سورىدىم:

— ھوي موما، نېمە ئاۋازچىلىك بۇ؟
 — ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىدا بىر ساۋابلىق ئىش قىلاي دەپ قالدىم ئوغلۇم. يولنىڭ يىرتىقلىرىنى ياماۋاتىمەن.
 قارىسام يول ئۇزۇنىسىغا چاڭ كېتىپ

ئۇچرىشىش

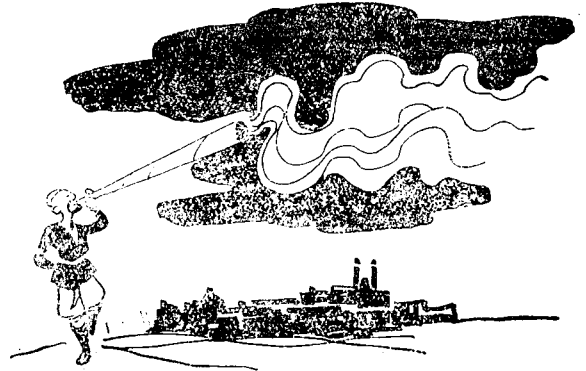
كەلدى. بىر تاختا گېزىتىنى چاپرىسىغا يىرتىپ تۇمارچە قىلىپ يۆڭىدىم. ئاندىن يانچۇقىمىدىكى بىر كىلوگرام چامىسىدىكى تاماكىنى ئېلىپ ھەممىسىنى سالدۇم (ئادەتتە مېنىڭ يانچۇقۇمغا ئىككى كىلوگرام موخۇركا سىغىدۇ). ئاندىن ئاغزىنى ھىم ئېتىپ ئاسماندا چېقىلىۋاتقان چاقماققا

قاراڭلار بۇ قىزىق ئىشنى. ھەر دىن-نۇتتا بىر ئورامدىن موخۇركا چېكىدىغان بەگى تۇرۇقلۇق سەپەرگە چىققان يېرىم ئايدىن بېرى موخۇركا چېكىش خىيالىمغا-مۇ كەلمەپتۇ. ھازىر كەيپىمنى چاغلاپ كۆرسەم قايتا-قايتا ئوراپ چەكسەممۇ خۇمارىم بېسىقمىغۇدەك. كالاڭغا بىر ئەقىل

— سېنى نەس بېسىپتۇ، — دېدىمەن
ئۇنىڭغا، — بۇ ئىشقا سەل قاراشقا بول
مايدۇ. مەن ھادىسە يۈز بېرىشنىڭ ئېھ-
تىمالىنى بايقاپ دەرھال يانچۇقۇمدىن
تىرناق ئالغۇچۇمنى ئالدىم. دە، ئۇنىڭ
گېلىدىن ستولىلارنى بىر-بىرلەپ قىسىپ
ئېلىۋەتتىم. تۇرسۇن تورغاينىڭ يۆتىلىشى
بېسىقتى. ئىككىمىز ھەدىكارلىشىپ ستولىلارنى
ئۆز ئورنىغا قاداڭ ئۈزۈلگەن سىم-
لىرىنى ئەپچىللىك بىلەن ئۇلاپ قويدۇق.
بۇ ئىش شۇنداق تېز بېجىرىلىدىكى مان-
تىيورلارمۇ نېمە ئەھۋال يۈز بەرگەنلىكى-
نى بايقاشمىدى.

تۇرسۇن تورغاي يەنە ئىسنى سۈمۈ-
رۈشكە باشلىدى.

تۇتۇپ تۇتاشتۇردۇم. بارلىق كۈچۈمنى
يىغىپ بىرلا شورىدىم. دە، تۇتقۇچىلىكى
قالمىغان قۇيرۇقىنى تاشلىۋېتىپ چارەك
سائەتتىن كېيىن ئىسلىرىنى پۇرقىرىتىپ
بۇرۇمدىن چىقىرىۋەتتىم. ئاندىن نېمە
بولدى دېمەمسىلەر؟ پۈتۈن شەھەرنى
ئىس-ئۈتەك قاپلاپ كەتتى. چىڭقى چۈش
ۋاقتى بولسىمۇ كۈن كۆرۈنمەي يۇلتۇزلار
جىمىرلاشقا باشلىدى. ئېتىمغا مىنىپ ئۆي-
بازارنىڭ ئالدىغا كەلسەم قۇلقىمغا تونۇش
بىر يۆتەل ئاڭلاندى. ئاتتىن چۈشۈپ قا-
رىسام ئۇ باشقا بىرى ئەمەس، دوستۇم
تۇرسۇن تورغاي ئىكەن. سالامدىن كېيىن
سالامەتلىكىمنى سورىسام:

— ئۇشتۇمتۇتلا، — دېدى ئۇ جاۋاب
بېرىپ، — ئاسماننى تۈتەك بېسىپ كەتتى.
شەھەر خەلقى قاراڭغۇدا پاتىپاراق بولۇپ
خىزمەت ۋە ئىشلەپچىقىرىشقا تەسىر يەت-
مىسۇن دەپ ھەممە ئىسنى ئىچمىگە سۈ-
مۈرۈشنى ئويلاپ ئەمدىلا ئىچمىگە تارتى-
ۋىدىم، گېلىمغا بىر نەرسە قاندىلىۋالغان
دەك مەلۇم بولدى. بايقىسام نەپسىمنىڭ
كۈچلۈكلۈكىدىن كوچا چىراغلىرىنىڭ بىر-
نەچچە ستولىمىسى يۇلۇنغان پېتى ئاغزىم-
دىن يۇقۇشماي ئۆتۈپ گېلىمغا قاندىلىپ
قايتىۋ، شۇ سەۋەبلىك ئازراق يۆتىلىپ
قويدۇم.

— ئاۋارە بولما، — دېدىم مەن ئۇ-
نىڭغا ۋە شۇئان مەيدە يانچۇقۇمدىن يەك-
پۈگۈچۈمنى ئېلىپ بىر شامال چىقىرىۋىدىم،
بىر مىنۇتنىڭ ئىچىدە پۈتۈن ئىس-تۈ-
تەكلەر تاراپ، شەھەرنىڭ مۇھىتى ئۆز
ئەسلىگە كېلىپ قالدى. تۇرسۇن تورغاي
ھەيرانلىق نەزەرى بىلەن ماڭا بىر قارىدى.
ئۇنىڭ قاراشلىرىدىن مېنىڭ گۇمپامغا قا-
يىلىقى مانا مەن دەپ چىقىپ تۇراتتى.
ئۇ ماڭا قايتا قولنى ئۈزۈپتې:

— يۈر دوستۇم، ئويىبازار ئىچىد-
كى بىر ئاشخانىغا كىرىپ تاماق يېگەچ
كۆرگەن. بىلىگەنلىرىمىزنى دېيىشەيلى، —
دېدى. مەن قوشۇلدىم. لېكىن ئېتىم ئۆي-
گە ئالدىرايتتى. قانداق قىلىش كېرەك؟
كالىمغا يەنە بىر ئەقىل كەلدى. ئېتىمنى
يالغۇز ئۆيگە يولغا سېلىۋەتتىم. ئۆزۈم
دوستۇم بىلەن ئويىبازارغا قاراپ ماڭ-
دىم. «ئېشىكى يوق موللامنىڭ قۇلقى
تىنىچ» ئەمەسمۇ؟

ئىجادىي رەتلىگۈچى: ئەبراھىم ئىزاقى

تېلاخۇن تىلىۋالدى قوشاقلىرى

توبلاپ رەتلەنگۈچىدىن:

خۇن بىر ياشقا كىرگەندە، ئاتىسى تىلىۋالدى ۋاپات بولۇپ، ئانىسىنىڭ تەربىيىسىدە قالغان.

تېلاخۇن كىچىكىدىلا زېرەك، سۆز-مەن ئىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئەقلى-ھوشى، خەلق ئەدەبىيات-سەنئىتىگە بولغان ھىرىسمەنلىكى بىلەن ئەل ئەدەبىياتچىلىرى، سازەندىلىرىگە قويۇق ئارىلىشىپ، ساز چېلىش، ناخشا ئېيتىش، قوشاق توقۇشنى ئۆگەنگەن. كېيىن «تېلاخۇن كۆككۆز» (كۆككۆز - لەقىمى) نامى بىلەن، ئۆزىنىڭ مۇڭلۇق ناخشا-سازى، مەزمۇنغا باي قوشاقللىرى ئارقىلىق خەلققە تونۇلغان. تېلاخۇن 1970 - يىلى 104 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. تېلاخۇن ئاكا بىر ئەسىردىن ئارتۇق ياشىغان بولسىمۇ، ئۆمرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى كونا جەمئىيەتتە ئازاب-ئوقۇبەت ئىچىدە ئۆتكەن. ئېيتىلىشلارچە تېلاخۇننىڭ ياخشى بىر ئېتى بار ئىكەن. ئۇ قاشۇ ئېتىنى سىيلاپ-سىيىپاپ بېقىپ، بەيگىگە سېلىپ، بەيگە ئېلىپ، كۆڭلىنى خۇش قىلىپ يۈرىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئەمەلدارنىڭ بۇ ئاتقا كۆزى چۈشۈپ، ئۇ لاخۇندىن ئاتنى سورۇتۇپتۇ. ئاتنى بېرىشكە كۆزى قىيمىغان تېلاخۇن ئاتنى ئە-

ئۆز ئۆمرىدە ۋەتىنى خەلقى ئۈچۈن ئاز-تولا پايدىلىق ئىش قىلغانلىكى ئادەم-لەر، ئۆز ئەۋلادلىرى تەرىپىدىن ياد ئېتىلىپ، ئەسلىنىپ كەلمەكتە. بىزدە بۇنداق ئادەملەر ئاز ئەمەس.

ئەنە شۇنداق كىشىلەرنىڭ بىرى - تېلاخۇن تىلىۋالدى ئاكىدۇر.

تېلاخۇن ئاكا ئالەمدىن ئۆتكىلى تالاي يىللار بولدى. لېكىن، «تېلاخۇننىڭ ناخشىسى»، «تېلاخۇننىڭ قوشىقى»، «تېلاخۇننىڭ بېغى» دېگەن ناملاردا ئۇنىڭ ئىسمى ھۆرمەت بىلەن ياد ئېتىلىپ كەلمەكتە. تېلاخۇن ئاكىدىن بىزگە ئىلىم-مەرىپەت بالقىپ تۇرغان بىرەر كىتاب ياكى مال - دۇنيا قالمايغان. پەقەت ئۇنىڭ مۇڭلۇق ناخشىسى، ئۆز سەرگۈزەشتىسى پۈتۈلگەن قوشاقللىرى قالغان.

ئىلىدىكى ئۇيغۇرلار ئىچىدىن يېتىشىپ چىققان ناخشىچى، سازەندە، داڭلىق قوشاقتى تېلاخۇن 1866 - يىلى غۇلجا شەھىرىنىڭ قازانچى مەھەللىسىدە بىر كەمبەغەل ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. تېلا-

خۇنى ئىلىدىن چەترەك بىر جايغا كېلىپ تىشكە مەجبۇر قىلغان. ئېلاخۇن 1933-يىلى بالا-چاقىسىنى ئېلىپ، تېكەسكە كۆچۈپ چىقىپ، بىر مەزگىل باغۋەنچىلىك بىلەن شۇغۇللانغان. ئېلاخۇن تېكەستە بىر باغ بىنا قىلغان بولۇپ، بۇ باغ ھازىرمۇ «ئېلا-خۇنىكام بېغى» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. ئېلاخۇننىڭ قوشاقلىرى ئۇنىڭ ھايا-تىنىڭ ھۈججەتلىك خاتىرىسى. بىز بۇ قوشاقلارنى ئوقۇساق ئېلاخۇننىڭ ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىسى، ئۇ ياشىمىغان كونا جەمئىيەتنىڭ قارا كۆلەڭگىسى كۆز ئالدىمىزدا گەۋدىلىنىدۇ.

ئېلاخۇننىڭ قوشاقلىرى خەلق ئىچىدە كەڭ تارقالغان. بىز دەسلەپكى قەدەمدە دە توپلاپ، رەتلىگەن بۇ قوشاقلارنى مەھەممەتخان كامالى، تېيىپجان ھادى، نۇر-دۇنبەگ ماخمۇد، نىياز نۇرى، يارئەلى، سەيداليم تۇرسۇن قاتارلىق يولداشلار ئېيتىپ بەرگەن. ئۇلارغا ئالاھىدە رەھمەت ئېيتىمىز.

× ×

ئۇچۇپ يۈرگەن قالمىغاچلار،
بالىسىغا دان بەرگەن.
مېنىڭ ئاتام رەھمەتلىك،
بىر يېشىمدا جان بەرگەن.

ئاناڭنىڭ قۇچاقتا،
بىر يېشىمدا قالغانمەن.
ئامان بولسا بۇ جېنىم،
ئانا ھەققى ئاقلارمەن.

تېلىۋالدى دەر دادامنى،
مەن كۆرمىگەن ئاتامنى.
كىچىك قېلىپ ئانامغا،
كىر قىلمىغان ياقامنى.

مەلدارغا بەرمەپتۇ. شۇ ئىشتىن كېيىن ئە-مەلدار ئاتىنى ئېلاخۇندىن ئېلىشنىڭ پېيى-گە چۈشۈپتۇ. دەل شۇ كۈنلەردە جەنۇ-بىي شىنجاڭدىن ئىلىغا چىققان كىشلەر-نى سەۋەبىسىز تۇتۇپ، ئۇلارغا زۇلۇم سالغان ئىككى چېرىكىنى ئېلاخۇننىڭ ئۇرۇپ يىقىتىپ، ھېلىقى گۇناھسىز «تۇتقۇن»لارنى قۇتقۇزۇپ قالغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىغان ئەمەلدار «پەيت كەلدى» دەپ ئويلاپ، ئېلاخۇننىڭ ئارقىسىغا پايلاقچى سېلىپ، ئۇنىڭ ئۈستىدىن پىتىنە-پاسات توقۇپ، ئېلاخۇندىن ئاتىنى تارتىۋاپتۇ، ئېلاخۇننىڭ ئەڭ يېقىن بۇرادىرى سۇلايماننى تۇتۇپ يامۇلغا قاماپتۇ. ئىلىدا تۇرۇشقا ئامالسىز قالغان ئېلاخۇن ئىلى شەھىرىدىن ئىلى ناھىيىسىدىكى يېزىلارغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئەمەلدار ئېلاخۇننىڭ ئارقىسىدىن ئادەم چىقىرىپ، ئېلاخۇننى تۇتقۇزۇپ كېلىپ سۇ-لايمان ياتقان يامۇلغا سولاپتۇ. ئېلاخۇن بىلەن سۇلايماننىڭ بىگۇناھ قامىلىشى ئىلى جەمئىيىتىدە جىددىي غۇلغۇلا پەيدا قىپتۇ. ئەمەلدارلار ئېلاخۇن بىلەن سۇلاي-ماننى كۆزدىن يوقىتىش، جەمئىيەتتىكى غۇلغۇلنى پەسەيتىش ئۈچۈن، ئۇلارنى «چوڭ جىنايەتچى» دەپ ئەيىبلەپ، 1929-يىلى كۈزدە ئۈرۈمچىگە پالاپتۇ. بۇ بىگۇناھ مەھبۇسلارنىڭ قولىغا كويىزا، پۇتغا كىشەن سېلىنىپ، قەپەزگە سولاپ، ئىلىدىن ئۈرۈمچىگە ھارۋا بىلەن ئېلىپ بېرىلىپ ئۈرۈمچى يامۇلغا قاماپتۇ.

ئېلاخۇن بىلەن سۇلايمان 1933-يىلى ئۈرۈمچى يامۇلىدىن چىقىپ، ئىلىغا قايتىپ كەلگەن بولسىمۇ، ھەر خىل، ھەر رەڭد-كى قىسمەتلەردىن قۇتۇلالمىغان. مۇرەك-كەپ ئىجتىمائىي، سىياسىي مۇھىت ئېلا-

ئۆستەڭ سۈيى لاي بولدى،
بىر ئاتسام يوغان تاشنى.
بۇ بەگلەرنىڭ دەستىدىن،
نەگە سىغدۇراي باشنى.

ئابلاشتىن چىقىپ كەلسەم،
ئۇچۇن ② بىلەن بەشۇن ③ بار.
يامۇلغا سولاپ قويسا،
بۇرگى بىلەن چۈچۈن بار.

شەردىمۇ ئېتىم يامان.
سەھرادا بەتتەر ئاندىن.
قولۇڭدىن كەلگەننى قىل،
قورقۇپ يۈرمىدىم خاندىن.

يامۇلۇڭغا چۈشكەن بىز،
تاملىرىنى تەشكەن بىز.
مەن مەن دېگەن بەگلەرنىڭ
ماخارىنى چۇككان بىز.

ھەجەپمۇ بېشىم قاتتى،
دەرد ئۈستىگە دەردتىن.
ئالدىمدا سالام قىلىپ،
ماراپ يۈرىدۇ چەتتىن.

مەن نەگە بارالايمەن،
بوينۇم قىلدا باغلاقلىق.
ھەر بىر باسقان قەدىمىم،
مىڭ كۆز بىلەن پايلاقلىق.

× ×

قەشقەردىن ئادەم چىقسا،
تۇتىدۇ چىقىپ چېرىك.

بىز بۇ ياققا كەلگەندە،
ئانامنىڭ مىنگىنى ئۆكۈز.
ئۆزۈمنىڭ ئېتىم يوقتەك،
ئەللەر دەيدىكەن كۆككۆز.

ئانامنىڭ كۆزى مونچاق،
مەن ئەردىم شوخ تايچاق.
دىلىمغا ئىمان سالغان،
مومام زورىخان سوپىچاق.

× ×

چىرىغلاڭدا باغ تولا،
ئىلىخودا بەگ تولا.

بەگنىڭ ئەسكىلىكىدىن،
پۇقرالاردا دەرد تولا.

بەگلەر سالار زۇلۇمنى،
ئەل كۆڭلىسىگە دەرد بولا.
ئىغىزىدا دېگەن بىلەن،
قورسىقىدا گەپ تولا.

ئىلىخودا ئاۋرال تاغ،
ئورتاسىدىن قاش ① ئاقۇر.
زامانە شۇنداق بولسا،
بۇ بەگلەرگە كىم باقۇر.

قاش بويىدا بار ئىكەن،
بەگ تۆرەمنىڭ جاڭزىسى.
بەگ سۆزىگە ئىشەنمە،
باردۇر ھىيلە، ياڭزىسى.

① قاش — دەريا ئىسمى.

②③ ئۇچۇن، بەشۇن — غۇلجا ناھىيىسىدىكى يېزىلارنىڭ نامى.

دادىم خۇداغا يەتمەمدۇ،
ئامان بولسا ئەزىز باشىم.

جاھاندا بىر نېمە ياخشى:
جاپادىن ۋاپا ياخشى.
جېنىڭنى قىيىنمىغان دوستتىن،
جازانىڭ ئوقى ياخشى.

سېپىلىڭدىن ئاي چىقتى،
كۆرەلمەستىن گەپ چىقتى.
ئەمدى كەتمىسەم بولماس،
كۆڭلۈمگە گۇمان چۈشتى.

زامانەڭنىڭ ھالى شۇ،
كىم بىلەن كىمنىڭ ئىشى.
ياخشىنى يامان دېسە،
تىرىك ئۆلمەمدۇ كىشى.

ئېتىم تورۇق چاپان قۇيرۇق،
كەتمەيدۇ مەندىن بۇيرۇق.
بېشىمغا بالا بولغان،
شەللەڭ قاشقىسى يورۇق.

مىنگەن تورۇقۇم قاشقا،
تۇۋىقى تەگمەس تاشقا.
سەن مېنى يامان دەيسەن،
سېنىڭ قورسىقىڭ باشقا.

ئېلاخۇن دەپ ئېتىم بار،
شەڭگەنلەردە ئۇچۇم بار.
نېمە قىلساڭ قىل شەڭگەن،
ساڭا تېتار ئوغلۇم بار.

مېنى تۇتقان بەگلەرگە،
ياڭتۇڭ بەرگۈدەك ماتا.

ئۇخماستىن يېنىپ قويسا،
كۆمدۇ گۆرگە تىرىك.

بۇ ھالىنى كۆرۈپ ھەركىم،
ئېچىنار يېتىمچىغا.
ئىچىم قاينىدى بىر كۈن،
مۇشت ئاتتىم چېقىمچىغا.

چېقىمچى مېنى چاقتى،
ئالدىمغۇ يامان ئاتاق.
تۈگىدى شۇندىن بېرى،
ئېلاخۇنغا ئىستەك، سوراق.

يېتىمچىنى تۇتماققا،
چېرىك چىقتى يېپىلىپ.
ئاتقا سوقتۇرۇپ ئۆتتۈم،
چېرىكلەرنى يېقىتىپ.

ياخشى ئاتتىن ئايرىدى،
قالدىمغۇ بولۇپ يايلاق.
ئىچىمگە گۇمان چۈشتى،
ئەپ يۈردۈم چوماق - تايلاق.

ئاقچى دېگەن گۇيتوزا،
مېنى تۇتماق بوپتۇدەك.
بېرىپ قويسا پارچە پۇل،
قاتىراپتۇ لۇپسىدەك.

چەككىم كەلدى ئەجەپمۇ.
ئۆيدە بارمۇكىن غاڭزا.
ئەمدى مېنى تۇتقۇدەك،
شەھەرگە چىقىرىپ داڭزا.

يالغۇز كەلدى بۇ باشىم،
يوق ئىكەن قېرىنداشىم.

كۆككۆز جېنىم ئامان بولسا،
بەگلەر قۇتۇلماس.

تاغدا كەكلىك غەلەت بولماي
قەپەزگە چۈشەس.
قىلغان ئىشىم يامان ئەمەس،
ئەبەدىي ئۆچمەس.

سەكسەن بەگلەر بىر بولۇشۇپ،
ھەددىدىن ئاشتى.
ئەلنىڭ ئاققان كۆز ياشلىرى،
سۇ بولۇپ تاشتى.

بۈگۈنمىكىن، ئەتەمىكىن،
سوراقنىڭ ۋاقتى.
چېقىمچىلار يالغان توقۇپ،
چوڭ يەرگە چاقتى.

× ×

ھاۋا تۇتۇلدى،
بېشىم ئايلاندى.
تاڭمۇ سۈزۈلمەي،
قولۇم باغلاندى.

تۇتۇپ ئالدىلەر،
ئېلىپ ماڭدىلەر.
يولدا كۆپ جەبرى،
زۇلۇم سالدىلەر.

يوقتۇر گۇناھىم،
بەگكە ئۇبالىم.
قۇدرىتىڭ بىلە،
ساقلا خۇدايىم.

ياخشىغا ئۇبال قىلغان،
دوزاخ تېگىدە ياتا.

مېنى تۇتقان بەگلەرنىڭ،
قەستى ئېتىمدا قالغان.
جاننى ئالماڭ ئال زالىم،
قىلغان تۆھمىتىڭ يالغان.

غۇلام، ئەختەم ئەمەسمۇ،
مېنى باققان توقايلىق.
يامان ئىشىم بولمىسا،
كىمدىن شۇنچە قورقايلىق.

ئوڭ قولۇمدا مالخىيىم،
چەپ قولۇمدا چاقمىقىم.
باللىرىمنى دېمىسەم،
يوقتۇر شەرگە بارمىقىم.

بايتوقايدىن ① چىققاندا،
كۆزلەكتىن ② خەۋەر كەلدى.
سۇلايمان تۇتۇلۇپ شەدە،
كۆككۆزگە بالا تەردى.

بەگلەر مېنى تۇتۇپ بەردى،
ئوما ۋاقتىدا.

كۆزلەكتىكى سېسىق يايى
شاڭيو ۋاقتىدا.

ئېلىپ كەلدى قولۇم باغلاپ،
ئاتنىڭ ئالدىدا.

ئامان بولسام چېقىمچىلار،
قالماس دالدىدا.

زىندان تېمى ئېگىز ئىكەن،
چىققىلى بولماس.

① ② بايتوقاي، كۆزلەك — غۇلجا ناھىيىسىنىڭ يېزىلىرى.

× ×
 قەپەزگە سولاپ قويدى،
 نەگە بېقىپ سايراي مەن.
 ئۈرۈمچىگە پالدى،
 كىمگە بېرىپ يىغلايمەن.

ئىلىدىن ئېلىپ چىقتى،
 تار قەپەزگە سېلىپ.
 دوستلىرىم يىغلاپ قالدى،
 قارا كۆزگە ياش ئېلىپ.

بىز ئىلىدىن چىققاندا،
 دەريا ① ياقىلاپ ماڭدۇق.
 ئامان بولغىن دوستلار دەپ،
 قارا كۆزگە ياش ئالدۇق.

بىز ئىلىدىن چىققاندا،
 يانبۇلاققا ئۇلاشتۇق.
 «ئامان بولغىن» دوستلار دەپ،
 قۇچاقلىشىپ يىغلاشتۇق.

بىر قەپەزدە ئېلاخۇن،
 ئار قەپەزدە سۇلايمان.
 يىغلىماڭلار يارانلار،
 كېلەرمىز ئېسەن - ئامان.

قەپەزگە سولاپ قويۇپ،
 بىزنى قورقىتاي دەمسەن.
 زۇلۇمنى تولا قىلىپ،
 ئۆزۈڭ يوق بولاي دەمسەن؟!

ئۈرۈمچىدىن خەت كەلسە،
 يالغان چېغى دەپتىمەن.

قالدى ئارمىنىم،
 كەتتى دەرمانىم.
 بولدۇم بىر تۇتقۇن،
 زىندان ماكانىم.

ئاۋرالدا ئېتىم،
 مەن بولدۇم يېتىم.
 ئەمدى يوق چارە،
 داڭزىدا خېتىم.

تۇماندۇر تاغلار،
 ھەجەپ بىر چاغلار.
 بەگنىڭ دەستىدىن،
 خارلابىدى جانلار.

زۇلۇم دەستىدىن،
 بەگنىڭ قەستىدىن.
 بىز كۆرگەن كۈنلەر،
 چىقمايدۇ ئەستىن.

قاشنىڭ شامىلى،
 بەگنىڭ ئامبىلى.
 كۆككۆزنى تۇتقان،
 بەگنىڭ ھايۋىنى.

ئاي بېشى يېقىن،
 بولار چوڭ يېغىن.
 بەگلىرىڭ قالماس،
 كەلسە سەل ئېقىن.

چۈشتۈم قەپەزگە،
 تۆمۈر مەپىگە.
 ئەمدى كىرمەڭلار،
 بەگنىڭ گېپىگە.

① شۇ چاغدىكى غۇلجا - ئۈرۈمچى يولى ئىسلى دەرياسىنى ياقىلاپ غەربكە سوزۇلۇپ، ئاندىن شىمالغا بۇرۇلاتتى.

قەپەزگە سولاپ قويسا، تاتايلاپ
يامۇل چېغى دەپتىمەن.

ئالاردا ئۆزۈڭ ئالمان،
باقمىي ئۆز قارارىڭغا.
بىز ئادەم، كەكلىك ئەمەس،
قەپەزگە سولارنىڭغا.

يېڭى چىققان تور ياغلىق،
ئاق قەغەزگە بولاقلق.
سۇلايمان بىلەن كۆككۆز،
تار قەپەزگە سولاقلق.

تار قەپەزدە مەن ياتقان،
ئار قەپەزدە سۇلايمان.
بىزنى بۇ كۈنگە قويغان،
ياڭتۇڭ ۋاقتى، شۇم زامان.

ئايغ - قول تېلىپ كەتتى،
نە ئىلاجىم، يوق دەرمان.
بىر ۋاقتى ئۆتۈپ كەتتى،
بىزلەردە تولا ئارمان.

قانداق قىلمەن ئەمدى،
غەم كەتمەيدۇ بۇ باشتىن.
بۇ تەقدىرگە نە چارە،
ئايىرىلدۇق قېرىنداشتىن.

قەپەزگە سولاپ قويدى،
ھەر تەرەپكە قارايمەن.
«ئامان بولغىن» دوستلار دەپ،
بىر خۇدادىن تىلەيمەن.

خوش - خوش ئىلى باغلىرىم،
مەن يايلىغان تاغلىرىم.

مەندىن رازى بولۇڭلار،
يىغلاپ قالغان دوستلىرىم.

پۇتلارغا كىشەن سالىدى،
قوللىرىدا تىڭ گەيزە.
ئىگىلىگەنگە سۇنمايدۇ،
ھەقىقى بىلىگەن خووخەنزە.

قول، پۇتتا كىشەن، كۈيزا،
سۆڭەككە پېتىپ كەتتى.
يامانلارنىڭ قىلمىشى،
جېنىمدىن ئۆتۈپ كەتتى.

× ×

ئارىدا تۇنەپ ئىككى،
تەلكىگە يېتىپ كەلدۇق.
چېرىك تىللىسا مەيلى،
ناخشىنى ئېيتىپ كەلدۇق.

ياڭتۇڭ پونى تىكلەپتۇ،
تەلكىنىڭ داۋانىغا.
ئاخۇنۇم، دۇئا قىلسۇن،
ئېلاخۇن ئامانغا.

تەلكىنىڭ داۋانىدىن،
كارۋان توختىماي ئۆتتى.
سۇلايمان يىغلىغان بىلەن،
ئېلاخۇن يىغلىماي ئۆتتى.

تەلكى دېگەن داۋانىنىڭ،
مەنزىلى خويما يىراق.
چېرىكلەرگە «سۇ» دېسەك،
بىزدىن قاچىدۇ نېراق.

جانغا پاتتى، غېرتىلىق،
ئۇرۇمچى جولى تۈزدە.

ئۇرۇمچىگە يېتىپ كەلدۇق،
يامۇلغا ئېلىپ كىردى.

سۈرى يامان ئەبلەخلەر،
قاشتىپ ئۇرۇپ كىردى.

يامۇلغا سولاپ قويدى،
ئەتراپنى كۆرەلمەيمەن.

بۈرگە، چۈچۈن دەستىدىن،
تولغىنىپ ياتالمايمەن.

ئاستىغا سېلىپ ياتقان،
كالا يۇڭى تىكىمەت.

تۆھمەت بىلەن سولدى،
بۇ قارا يۈز ھۆكۈمەت.

دېھقان بولمىغان بەگلەر،
تارتمايدۇ مۇشەققەتنى.

سوراق سورىدى قانچە،
سۆزلىدۇق ھەقىقەتنى.

يامۇلدىكى كۈنلەرنى،
خۇدا سالمىسۇن خەققە.

ئۇرۇپ، چېپىپ قىستايدۇ،
نېمە قىلدۇق بىز بەككە؟!

نۇرمەھەممەت بالام كەلسۇن،
تۇرسۇنمەھەممەت بالام قالسۇن.

مەن ئۆلسەم ئۆلۈپ كېتەي،
ئەل - يۇرتۇم ئامان قالسۇن.

تەلكىدىن ئۆتۈپ كەتتۇق،
ئىلىدىن چىقىپ كەتتۇق.
باشقا چۈشكەن كۈنلەرنى،
قوشاققا قېتىپ كەتتۇق.

تەلكىدىن چىقىپ كەلسەك،
سايрам كۆلى كۆرۈندى.
ئايرىلىش يامان ئىكەن،
يۈرەك ئىككى بۆلۈندى.

سايرامنىڭ كۆلى دەيدۇ،
قىش كىرگەندە توڭلايدۇ.
غەم قىلما ئاغىنىلەر،
خۇدايىم باشنى ئوڭلايدۇ.

ماناپقا ① قورال بېرىپ،
باتۇر چېرىكم، دېدى.
تەلكىدىن ئۆتكەن چاغدا،
ياخشى شېرىكم، دېدى.

ئوڭ يېنىمدىمۇ چېرىك،
سول يېنىمدىمۇ چېرىك.
بىزنى يالاپ ئەپ ماڭغان،
ماناپ توڭ بىلەن شېرىك.

چۆل ئېدىردىن ئۆتكەندە،
ماناپ ئىلىغا ياندى.
ئالتە قارغا بىر بولۇپ،
بىزنى ئارىغا ئالدى.

ئۇرۇمچىگە پالاندۇق،
قوغۇن پىششىقى كۆزدە،

① ماناپ - ياڭتۇنىڭ ئىشەنچلىك كىشىلىرىنىڭ بىرى. ياڭ ئۇنىڭغا قورال بېرىپ،
ئېلاخۇننى تۇتقۇزغان. تەلكىدىن ئۆتكەنچە ئېلاخۇننى يالاپ ماڭغان.

دەرياسى ئېقىپ ئۆتەر،
قۇرۇماس سۇلۇق ئىكەن.

چىغدىن باشقىسى يوقكەن،
تېكەسكە شەر سالغاندا.

كۆچەت ئاپىرىپ تىكىتم،
باھار ۋاقتى شۇرغاندا.

گەپ قىلسا زېرىككەندە،
كىشىلەر «پاراڭ» دەيدۇ.

چىۋىقنى تىكىپ قويسام،
«ئېلاخۇن ساراڭ» دەيدۇ.

كۆچەتلەر تۇتۇپ كەتتى،
باقتىممەن بالام ئوخشاش.

كۆچەتنىڭ تىلى بولسا،
دەر مېنى «ئانام» ئوخشاش.

ئېلاخۇن ساراڭ ئەمەس،
چۈجىنى سانار كۈزدە.

باغلارنى بىنا قىلدىم،
دەرەخسىز مۇشۇ تۈزدە.

بېغىم ئالمىسى تاتلىق،
ھەر كىم كېلىپ ئاشايدۇ.

ئۇلار ئېيتقاندا رەھمەتنى،
ئېلاخۇن كۆڭلى ياشنايدۇ.

يامۇلدا بولار سوراق،

بىرى بىرسىدىن يامان.

تارتىماسقا نېمە چارە،

باقىمسا بىزگە زامان.

نەچچىنى چېپىۋەتتى،

يەرلىككە قويۇپ كەلدۇق.

ياماننىڭ ھىيلىسى تولا،

يامۇلدىن بىلىپ كەلدۇق.

قارىسام يىراقلارغا،

كۆرمەيدۇ مېنىڭ كۆزۈم.

سوراق سورىغان ئىتقا،

ئۆتمەيدۇ مېنىڭ سۆزۈم.

× ×

ئۇرۇمچىدىن يانغاندا،

ئىلىغا قاراپ ماڭدۇق.

يامۇلدىكى زۇلۇمنى،

بىر-بىرلەپ ساناپ ماڭدۇق.

قانچە يىل ئۆتۈپ كەتتى،

تالا-تۈزنى كۆرمەستىن.

جەبرىنى تولا تارتتۇق،

ئاخىر ياندۇق ئۆلمەستىن.

× ×

تاغنىڭ ئارقىسى تېكەس،

يېرى زەپ بۇلۇق ئىكەن.

توپلاپ رەتلىگۈچى: تۇرسۇن زېرىدىن

ساقال ئىسىلەر

- △ ئائىلىنىڭ يىلتىزى — بالا.
- △ ئاتاڭنىڭ قېشىدا بولغۇچە، ئىشىدا بول.
- △ ئاتانمىغان بايدىن، ئاتانغان دۈۋە ياخشى.
- △ ئاتىسى تىككەن دەرخ، نەسلىگە سايە بېرەر
- △ ئاتنىڭ گۈزەللىكى — يۈگۈرۈشتە.
- △ سۆزنىڭ گۈزەللىكى — ھەقىقەتتە.
- △ ئادەمنىڭ گۈزەللىكى — مېھنەتتە.
- △ ئات ئالساڭلار تاي ئالماڭلار، يولغا يۈرمەيدۇ.
- △ چېچى ئۇزۇن قاۋۇل جۇگان، قولغا كىر-مەيدۇ.
- △ ئاتنىڭ تۆت پۇتى بولسىمۇ پۇتلىشىدۇ.
- △ ئات ئايلىنىپ قوزۇقىنى تاپار.
- △ ئەر ئايلىنىپ ئۆز يۇرتىنى.
- △ ئات ئۆلسە ئەر قالار، ئەر ئۆلسە ئەل.
- △ ئات توققۇز يېشىدا تولا، يىگىت ئوتتۇز يېشىدا.
- △ ئات ئورۇقچىلىقتا يامان، خوتۇن يوقچىلىقتا.
- △ ئاتتىن يىقىلغان ئاستا چۈشەر، ئېشەكتىن يىقىلغان تاشقا چۈشەر.
- △ ئات ئۆلسە ئىتتىڭ تويى بولىدۇ.
- △ ئاچچىقى ياماننىڭ پۇشايمىنى كېيىن كېلەر.
- △ ئات قەدرىنى مىنگەن بىلۇر، مىللىتى قەدرىنى ئاتقان.
- △ ئاچارچىلىقنى كۆپ كۆرگەن، ئۆزى تويماي «مە» دېمەس.
- △ يېتىملىكنى كۆپ كۆرگەن، ئۈچ قىچقارماي «ھە» دېمەس.
- △ ئاچچىق ئويۇن شېرىن تۇرمۇشنى بۇزار.
- △ ئاچكۆز ئېھساندىن قاچار، بېخىل مېھ-ماندىن.
- △ ئەخمەق ئاداشقىنى بىلمەس.
- △ ئەخمەق بۇزۇشقا بار، تۈزەشكە يوق.
- △ ئەخمەق ھۆكۈم قىلىدۇ، ئاقىل مۇھاكىمە قىلىدۇ.
- △ ئەخمەقنى ئۆلدى دېسە ئىشەن، ئەخمەقلىقى قالدى دېسە ئىشەنمە.
- △ ئاختامىلىقتىن چاما تېپىلماس، غىلاڭ سايدىن تاش.
- △ ھەر كىشىنىڭ دورى يانسا، پەيلى بولۇر شاش.
- △ ئادالەتسىز كىشى قىلسا شاھلىق، تولا ياخشى بۇ شاھلىقتىن گادالىق.
- △ ئادەم بىلگەننى ئوقۇيدۇ، توخۇ كۆرگەننى چوقۇيدۇ.
- △ ئادەمنىڭ تىزگىنى — ئەقىل.
- △ ئادەم غەمنى يېمەيدۇ، غەم ئادەمنى يەيدۇ.
- △ ئادەم ئىززىتى — تۆھپە، مېھمان ئىززىتى — كۆرپە.
- △ ئادەمنىڭ ئىنچىقى يامان، ئىتتىڭ قان-

- چىقى.
- △ ئادەم ئادەمگە مېھمان،
 △ جان تەنگە مېھمان.
 △ ئارپا ناندىن گىردە ياخشى.
 △ بىكار گەپتىن جىگدە ياخشى.
 △ ئارتۇق ئولجا — باشقا يۈك
 △ ئازنى ئايدىغان كۆپتىن قۇرۇق قاپتۇ
 △ ئاشكارا دۈشمەن ئالدىڭنى تورايدۇ،
 △ يوشۇرۇن دۈشمەن ئارقاڭنى ئورايدۇ،
 △ ئاشنىڭ ئىسسىقى ياخشى،
 △ سۆزنىڭ پىششىقى.
 △ ئاشنىڭ تەمى تۈز بىلەن،
 △ ئادەمنىڭ تەمى سۆز بىلەن.
 △ ئاشتىن يامانلىغان قورساقنىڭ توقى،
 △ ئاتمىدىن يامانلىغان ئەقلىنىڭ يوقى.
 △ ئاش كەلسە ئىچىپتۇ،
 △ ئىش كەلسە قىچىپتۇ.
 △ ئاغرىمىغۇچە ئاغرىق ھالىنى بىلمەس.
 △ ئاغرىق كىشى كۈلكە خالىماس.
 △ ئاغچا خېنىم زەللىسىگە ئىشىنىپتۇ،
 △ قازاخۇنۇم سەللىسىگە.
 △ ئاغزى يوغاننىڭ ئۇزى يوق،
 △ كۆزى يوغاننىڭ سەتى يوق.
 △ ئاغزىمنىڭ بوشلۇقىدىن بېشىم كەتتى،
 △ قورسىقىمنىڭ ئاچلىقىدىن يۈزۈم.
 △ ئاكام يامانلىسا يەڭگەمگە زىيان.
 △ ئابدال يامانلىسا خۇرجىنىغا زىيان.
 △ ئاڭلىغان قۇلاقتا گۇناھ يوق.
 △ ئارزۇ قىلغان كۆڭۈلدە ئەيىب يوق.
 △ ئايرىلغان ئازار، قوشۇلغان ئۇزار.
 △ ئايىغى يامان تۆرنى بۇلغايىدۇ.
 △ ئاغزى يامان ئەلى.
 △ ئالەمنىڭ كەڭ ياراتتىڭ زامانەڭنى تار،
 △ ئادىمىڭنى كۆپ ياراتتىڭ، ئۈچىمىنى تار،
 △ مۇشۇ كۈڭنى بەگ ياراتتىڭ، ئىتىلىرىڭنى
- خار.
- △ ئالدىرىغاننىڭ ئېتىكى پۇتمىغا ئۇرۇلار.
 △ ئالدىرىساڭ ئالدىنىسەن،
 △ سەرۋى قىلساڭ شادلىنىسەن.
 △ ئالدىرىغاننى تۇتما، توقنى زورلىما.
 △ ئالتۇن چىرىماس دەۋا قېرىماس.
 △ ئالسام — يېسەم، بەرمىسەم،
 △ يىراققا كەتسەم كەلمەسەم.
 △ زەردار مېنىڭ تۇغقىنىم،
 △ نامراتنى مەن كۆرمىسەم.
 △ ئالدىنساڭ ئەقىل تاپىسەن.
 △ ئالتۇنغا توپا قونماس، ياخشىلىق ئۈنە
 △ تۇلماس.
 △ ئاللا ئىگەم دوست،
 △ كەلگەن بالانى تېس.
 △ ئامالم يوق دېگۈچە،
 △ بىلىم ئالغىن تۈگمىچە.
 △ ئامىتى كەلگەن كىشىنىڭ شىشى تاش
 △ نى چاقار.
 △ ئامىتى قاچقان كىشىنىڭ ھالۋىسى چى-
 △ شىنى چاقار.
 △ ئەتىگەندە ناخشا ئېيتقان كۆڭلى خۇش
 △ كىشى.
 △ چۈشتە ناخشا ئېيتقان دەردى بار كىشى،
 △ كەچتە ناخشا ئېيتقان يارى بار كىشى.
 △ ئەتىيازلىق ھەرىكەت،
 △ كۈز ئۈچۈن بەرىكەت.
 △ ئەجلى يەتكەن كىمىنىڭ ئېدىرغا قاچار،
 △ ئەدەبلىك ئويۇننى ئويۇن قىلىدۇ،
 △ ئەدەبسىز ئويۇننى قۇيۇن قىلىدۇ.
 △ ئەرنىڭ ئۆزىگە باقما، سۆزىگە باق.
 △ ئەر يىگىتنىڭ ۋەدىسى تۈز،
 △ تۈز بولمىسا ئۈمىدىنى ئۇز.
 △ ئەرزان گۆشنىڭ شەرىپىسى يوق،
 △ نامرات بەگنىڭ دوغىسى يوق.

△ ئىككى شۇڭقار تالاشسا بىر قاغىغا يېمە چۈشەر.
 △ ئىككى ياشنى ئايرىغاننىڭ ئۇۋالى بار،
 △ ئىككى ياشنى قوشقاننىڭ ساۋابى بار.
 △ ئېگىز ھارۋىغا قۇمۇش يۈك بولدى،
 △ چېچەن خوتۇنغا گۆمۈش چۈپ بولدى.
 △ ئېگىزگە چىقساڭ كۆزۈڭ ئېچىلار،
 △ ياخشى بىلەن سۆزلەشسەڭ كۆڭل-
 △ ئېچىلار.
 △ ئوت كەتكەن يەرنىڭ قىزىقى كەتە
 △ قىزىلى كەتمەس.
 △ ئوتنىڭ ئانىسى گۈگۈت-
 △ ئاشنىڭ ئانىسى ئوغۇت.
 △ ئوغرى گۇمانخور كېلۇر،
 △ زالىم توقماقچى.
 △ ئوقۇغان يىگىت ئوقلانغان مىلىتىق.
 △ ئوقلۇق مىلىتىق بىرنى قورقىتار،
 △ ئوقسىز مىلىتىق مىڭنى.
 △ ئۆتكۈنچى بۇلۇتتىن يامغۇر كۈتمە.
 △ ئۆردەك بىلەن غاز ئوينار،
 △ چىۋىن بىلەن تاز ئوينار.
 △ ئۆزۈمنىڭ دەرمەن، يۈگۈرۈپ قويۇپ
 △ يەرمەن.
 △ يەڭگەمنىڭ دەرمەن، بەرگەندە يەرمەن.
 △ ئۆستەڭنى يارتالدىرمىغان بىر كەتمەن
 △ لاي.
 △ جېدەلنىڭ ئالدىنى ئالغان ئىككى ئېغىز
 △ «ھاي».
 △ ئۆمۈچۈك ئۆمىلەيدۇ،
 △ ئۆمىلىگەننى كۆرەلمەيدۇ.
 △ ئۆم بولمىسا ئەل بولماس،
 △ بىرلەشمىسە كۈچ.
 △ ئۇخلىغان ئىتىقا تاش ئاتما،
 △ تونۇمىغان قىزغا قاش ئاتما.
 △ ئۇرۇشقا كۆلەڭگىسى بىلەنمۇ ئۇرۇشىدۇ.
 △ ئۈستام ئېتىدۇ كالا گۆشىدە، قالمايدۇ،
 △ مەن ئېتىمەن قوي گۆشىدە، ئالمايدۇ.
 △ ئۈزۈم باغدا قىممەت،

△ ئەقىللىق خوتۇن باشقا قارايدۇ،
 △ ئەقىلسىز خوتۇن ياشقا.
 △ ئەقىللىق ئىش — قاناتلىق قۇش.
 △ ئەقىللىق ئۆزىنى ئەيىبلەيدۇ،
 △ نادان دوستىنى.
 △ ئەقىل بىلىم بۇلىقى،
 △ بىلىم ھۈنەر چىرىغى.
 △ ئەقىلسىز يىگىت — يۈگەنسز ئات.
 △ ئەگەر تۇرمىساڭ سۆزۈڭدە،
 △ ھۈرمەت بولماس ئۆزۈڭدە.
 △ ئەگرى ئۆسكەن دەرەخ كەسمەي تىۋ-
 △ زەلمەس.
 △ ئەل بار يەردە ئەر خار بولماس،
 △ ئەر بار يەردە ئەل خار بولماس.
 △ ئەل قەدرىنى بىلمەيدۇ، ئەل ئىچىدە
 △ يامانلار.
 △ يەر قەدرىنى بىلمەيدۇ، يەر تەرمىگەن
 △ ئادەملەر.
 △ ئېغىز ساقلىغان جان ساقلار.
 △ ئىت ئۆز ئۇۋىسىدا كۈچلۈك.
 △ ئىتىمۇ ئۆز يالىقىدىن قىزغىنار.
 △ ئىت قورقۇنچاقنى چىشلەيدۇ.
 △ ئىچى تارغا دۇنيامۇ تار
 △ ئىخلاسمەن كۆپەيسە ئىشان قۇترايدۇ
 △ ئېرىنچەك ئىككى ئىشلەر،
 △ ئاخىرى بارمىقىنى چىشلەر.
 △ ئېرىڭدىن يامانلىساڭ ئەرسىز قالارسەن،
 △ يېرىڭدىن يامانلىساڭ يەرسىز قالارسەن.
 △ ئىشاننىڭ قارنى بەشتۇر،
 △ بىرى ھەممەشە بوشتۇر.
 △ ئېشەك مىنگەننىڭ پۇتى ئارام تاپماس،
 △ بەدنىيەتنىڭ كۆڭلى.
 △ ئىشقا چىقساڭ كۈنگە باق،
 △ ئۆيگە كىرسەڭ يەرگە،
 △ ئىش — ئۈستىدىن قورقىدۇ،
 △ يامان — پۇشتىدىن.
 △ ئىش بۇزۇلسا ئىش گۇۋاھ ئەمەس،
 △ چىراي بۇزۇلسا ئەينەك گۇۋاھ ئەمەس،

قوي تاغدا قىممەت.

△ ئۈجمە يېگەن سەھەر يېسۇن،

چۈشتە يېگەن زەھەر يېسۇن.

△ باتۇر يوقلۇقىنى بىلدۈرمەس،

تۇلپار ئاچلىقىنى.

△ باجگىرغا قاۋىغان ئىت جەننەتكە كىرەر.

△ بار بېشىنى سىيلايدۇ،

يوق يېشىنى.

△ بار ماختانسا تېپىلۇر،

يوق ماختانسا چېچىلۇر.

△ بار بولسا كۆرەلمەيدۇ،

يوق بولسا چىدالمايدۇ.

△ باش يارىسى كېتەر،

تىل يارىسى كەتمەس.

△ باغ مېۋىسى بىلەن داڭلىق،

ئادەم مېھنىتى بىلەن.

△ باغدا ياتقان گىردە يەپتۇ،

كەتمەن چاپقان زاغرا.

△ باقمىساڭ مېلىڭ كېتەر،

خارلىمىساڭ خوتۇنۇڭ كېتەر.

△ بايتالنى بەيگىگە سالماس،

سالسا ئالدىنى بەرمەس.

△ باينى تەكەببۇرلۇق ئۆلتۈرىدۇ.

△ بايغا ئامەت كەلسە بۇقىسىمۇ تۇغىدۇ.

△ بايلىق نېمە دېدۈرمەس،

يوقلۇق نېمە يېدۈرمەس.

△ باينىڭ كۈنى پەرمان بىلەن،

نامراتنىڭ كۈنى ئارمان بىلەن.

△ باينىڭ قېشىغا بارساڭ مېلىڭ كېتىدۇ،

خاننىڭ قېشىغا بارساڭ بېشىڭ كېتىدۇ.

△ باينىڭ خوتۇنى ئۆلسە ئورنى يېڭىلىنار،

نامراتنىڭ خوتۇنى ئۆلسە بېشى گاڭگىرار.

△ بالا كۆرگەننى دورايدۇ،

قېرى كۆرگەننى سورايدۇ.

△ بالىنى ياشتىن ئاسرا،

كۆچەتنى باشتىن.

△ بالىنى ئەركە ئۆگەتسەڭ كۆرپىگە چىچار.

△ بەرمىگەننى سورىما،

كەلمىگەننى چاقىرما.

△ بېخىل تاشتىن ياغ چىقىرار.

△ بېخىلنىڭ خىزمىتىنى قىلغۇچە، سېخىنىڭ

ئېتىنى يېتىلە.

△ بىھۇدە ھەرىكەت بەلنى سۇندۇرار.

△ بېگىز تاغدا توختىماس،

خوت قەغەزدە.

△ بېلىق كۆلدىن ئايرىلماس،

يىڭىت ئىلدىن.

△ بىلەك تالدۇرۇپ ئاش ئەتسەڭ،

يۈرەك قاندۇرۇپ ئىچەرسەن.

△ بىلىكنىڭ تالغىچە ئورغاق بىلىسەڭ

يۈرىكنىڭ قانغۇچە ئورما ئورسەن.

△ بىنام يەرگە يامغۇر،

ئۆپكە كېسەلگە چامغۇر.

△ بىر بىكار مىڭنى بىكار قىلار،

چالا موللا ئوننى نىكاھ قىلار.

△ بىر پاتمان ئالتۇنۇڭ بولغۇچە،

بىر تاپان يېرىڭ بولسۇن.

△ بىر تامچا سۇ چۈمۈلىگە دەريا كۆرۈنەر.

△ بىر ساپ ئۈزۈمنى دەپ بىر باغنى بۇ-

زۇپتۇ.

بىر ناننى دەپ يۈز ناننى كۆيدۈرۈپتۇ،

بىر جاننى دەپ مىڭ جانغا زامىن بوپتۇ.

△ بىر ئېغىز سۆز ئەلنى كۆيدۈرەر،

بىر تال سەرەڭگە شەھەرنى.

△ بىر كۈنلۈك يەرگە چىقساڭ بىر ھەپتە

لىك ئوزۇق ئال.

△ بىرلىك بولماي كۈچ بولماس.

△ بىر ماڭغانغا يول بولماس،

بىر سۆيگەنگە دوست.

△ بىر موللىنىڭ كەينىدە قىرىق شەيتان

بار.

△ بىغەمنىڭ مېلىنى بۆرە يەيدۇ،

بۆرە يېمىسە ئوغرى يەيدۇ.

△ بىلىملىكنىڭ ئەتىۋاسى كۆپ،

بىلىمسىزنىڭ پەتىۋاسى.

توپلاپ رەتلىگۈچى: مەمتىلى سايبىت

چاڭناڭچىرە

ب ①

تۈزگۈچىلەر: غەنىمات غەيۇرانى
 ئىسمائىل قادىرى

بەرق

[بىرق] (پ) قار:

ئەجەب گىرىيە ئاغاز ئېتىپ مەن شىگەرق،
 چېكىپ ئاھى سەردۇ تۆكۈپ ئەشەك بەرق.
 — ئانىزارى.

بەرق

[بىرق] (ئە) 1 < چاقماق، چېقىن، يېشىن:

غەم كۈنجىدە ھىجران تۇنى مەن يىغلاماقم قان.
 چۈن بەرق يانىپ ۋەئىدەئى يالغانىڭ ئۇچۇندۇر.
 — گۈمناڭ.

2 < ئوت:

سېنىڭ يادىڭ دىلىم ئارامىدۇر، زىكرىڭ ئېرۇر قەندىم.
 كۆڭۈل يورۇتقۇچى شەمئىمۇ جان كۆيدۈرگۈچى بەرقىم.
 — موللا بىلال.

3 < شولا، نۇر:

ئىشىق ئوتىدىن ئاشىقى پاك ئۆرتەنۇر،
 بەرقىدىن مەدھى نۇبۇۋەت مۇنبەرى.
 — سەبۇرى.

بەرق ئەيلەندىك... «بەرق ئۇرماق» غا قاراڭ.
 بەرق ئۇرماق — 1 < چاقنىماق، پارقىرىماق؛ 2 < نامايان بولماق،
 كۆرۈنمەك:

دۇدى ئاھىم بەرق ئۇرۇپ ھەردەم فەلەكنىڭ ئۈستىدە،
 بۇ ئەزىز جىسىمىم كۆيۈپ كۈل بولدى كەلمەيدۇ ھەنۇز.
 — سەدائى.

3 < كۆچمە: گۈللەپ ياشنىماق، روناق تاپماق.
 بەرقۇ شەرار — چاقماق ۋە ئۇچقۇن:

گۇمناغە جەننەت گۈلى، دەۋزەخ ئوتى تەڭدۇر،
ئىشقى ئوتى فەنا قىلدى نە بەرقۇ نە شەرارمەن.
— گۇمنام.

بەرقى شەرەر نەما — چاقچاق چاقتۇرۇپ، ئۇچقۇنلار كۆرسەتكۈچى؛
چىقسە باشغە تاج تاقىپ كۆيدۈرۈر ئەلنى ئوت ياقىپ،
ھەر سارىغە قاراپ باقىپ بەرقى شەرەر نەما كۆرۈڭ.
— گۇمنام.

بەرقى ئاپەت — ئاپەت چاقىمىقى، جان ئاپىتى، تېز كەلگەن ئاپەت؛
تىيرى بارانى غەمىڭ كۆڭلۈمگە كىم ياغدى، ئېرۇر،
ھەر تەرەفدىن بەرقى ئافەت لەمبەئى پەيكان ئاڭا.
— نەۋائى.

بەرقى ئەجەل — ئۆلۈم چاقىمىقى؛
بەرقى ئەجەل چابۇكىگە مەركەبى تېز،
سالىبان رۇھ خەيلى ئىچرە گۈرۈز.
— نەۋائى.

بەرقى خاتىنى — كۆز قاماشتۇرغۇچى چېقىن.
بەرقى خۇ — چاقماقتەك تېز ماڭغۇچى، چاپقۇر.
بەرقى خىز — «بەرقى خۇ» غا قاراڭ.
بەرقى رەخشان — پارلىغان چاقماق، چېقىن؛ كۆچمە: سۈزۈك مەي.

بەرقى ھەۋا — چاقناق، پارلاق ھاۋا؛
بەرقى ۋىسال — ۋىسال نۇرى، ۋىسال ئوتى؛
بەرقى ئىشقى — ئىشقى چاقىمىقى، ئىشقى ئوتى؛
دەردۇ ئەلەم بەھرىدە مەن غەرقى ئىشقى،
شۇنلە ۋۇجودۇمدىن ئۇرار بەرقى ئىشقى.
— ئەھمەدى.

بەرقەرار [بىر قارار] (پ + ئە) قەتئى، تۇرغۇن، دائىمى، قارار تاپقان. بەرقەرار
[بىر رو] (ئە + پ) چېقىندەك تېز يۈرگۈچى. بەرقەرەۋ
[بىر وش] (ئە + پ) چاقماققا چېقىنغا ئوخشاش، چېقىنسىمان؛ بەرقەرەش
... بۇراقى بەرقەرەش ئۆزرە چېققانى.

— نەۋائى.

بەرقئاسا [بىر آسا] (ئە + پ) چاقماقتەك، چاقماققا ئوخشاش. بەرقئاسا
[بىر آرسا] (ئە + پ) «بەرقئاسا» غا قاراڭ. بەرقئاسار
[بىر رەفار] (ئە + پ) چاقماقتەك، چاقماقتەك تېز يۈرىدىغان. بەرق رەفتار
[بىر مئال] (ئە) 1، چاقماقتەك، چاقماققا ئوخشاش. بەرق مسال
2، شاد، شاد — خۇرام، كۆركەم:

رۇتبەسى ئانداكى يۈز پەيكى خەيال،
ئۇرسا يۈز مىڭ قەدەمى بەرق مىسال.
— نەۋائى.

بەرقۋار

[بەرقۋار] (ئە + پ) چاقماقتەك، چاقماققا ئوخشاش؛
چاپار ئېردى ھامۇن ئارا بەرقۋار،
قىلىپ ھەۋزگە يەتكەلى ئىختىيار.
— ئا. نىزارى.

بەرقىن

[بەرقىن] (ئە + پ) قەتئى، قايتمايدىغان، ئىرادىلىك.
[بەركە] (ئە) كۆل.

بەركە

بەركە ئى ماھىيان — بېلىقلىق كۆل.
[بەركەمال] (پ + ئە) كامالەتكە يەتكەن، كەم — كۈتسىز، مۇكەممەل،
يېتىلگەن؛

بەركەمال

ئانى س—ۋېگىل ھۇسنى بولغاي بەركەمال،
بولماغاي مۇمكىن قۇياشقا زەۋال.
— سەبۇرى.

بەركىتمەك

[بەركىتمەك] تەييارلىماق، تەخ قىلماق.
غەزەلچىغە جەرمەندە تەييار ئېتىپ،
داغى باخشىلار داپلىرىن بەركىتىپ.
— غەربىي

[بەرك] (پ) 1 < يوپۇرماق؛ مېۋە، ھوسۇل، نەتىجە؛ 2 < ياخشىلىق؛
بەركىم قانى يەر يۈزىنى لالە رەڭ قىلۇر،
كۆرسە كىشى دېگەي ئەجەب لالە زاردۇر.
— موللا بىلال.

بەرك I

بەركى ئەسفەر — سېرىق يوپۇرماق؛
خەزان ئىچرە چۇن بەركى ئەسفەر ساچىپ،
فەلەك ھەر سارى يۈزىمىڭ ئەختەر ساچىپ.
— نەۋائى.

بەركى سەمەن — ياسمەن يوپۇرمىقى، ياسمەن مېۋىسى؛
ئىشق ئەسرارنى ھەر چېھەرسى زىيىپا بىلمەس،
بۇلبۇل ئەفغانىنى ھەر بەركى سەمەنسا بىلمەس.
— ناقىس.

بەركى شەجەر — دەرەخ يوپۇرمىقى؛
بەركى كاھ — سامان پارچىسى؛
بەركى گۈل — گۈل يوپۇرماقلىرى؛
بەركى لالە — لالە يوپۇرمىقى؛

مەرگى ئۇمىد - ئۇمىد يوپۇرمىقى، ئۇمىد مېۋىسى؛
 بەرگى نەي - قوغۇننىڭ بىر تۈرى، ناشپكەر؛
 قوغۇن كەلدى بۇ يەردە بەرگى نەي دەپ،
 سۆزۈمنى ئەيتىپان تۇرماي كېتەي دەپ.
 — مەھزۇن.

[برك] (پ) 1، ئەسۋاب، جاھاز، بېزەك؛ 2، زۆرۈر نەرسىلەر؛
 مەجلىس، سەپەر ئەنجاملىرى.

بەرگ I

[بركاسن] بەرگەيسەن؛

بەرگەسەن

كۆزگۈ ئول بولغايكى تارتىپ يۈز بەلا،
 بەرگەسەن لەۋھى زەمىرىڭگە جۇلا.
 — نەۋائى.

[بركران] (پ) ساقىت.

بەرگەران

بەرگەران بولماق - ساقىت بولماق، قۇتۇلماق؛
 كى ئەي فەرزەند، غەمدىن بەرگەران بول،
 بۇئىشكىم كامىڭ ئولمىش كامران بول.
 — نەۋائى.

[بركشە] (پ) 1، ئارقىغا قايتقان، ئايلانغان، 2، ئامىتى قايتقان.
 بەرگەشتە بەخت - بەختى قارا، بەختسىز، تەلەيسىز.

بەرگەشتە

[بركشەليك] قايتقانلىق، كەينىگە كەتكەنلىك، يۈز ئۆرگەنلىك؛
 فەلەككىدىن زېھى يەتتى سەرگەشتەلىك،
 بولۇرمۇ بۇ رەڭ بەخت بەرگەشتەلىك.
 — ئا.نەزارى.

بەرگەشتەلىك

[برك رىز] 1، يوپۇرماق تۆككۈچى؛ خازان، خازان بولۇش؛
 بەس يوق ئىدى باغ ئارا بۇ رۇستەخىز،
 كىم ئېتىپان سەرسەرىدەي بەرگىز.
 — نەۋائى

بەرگىز

2، قېرىلىق؛ ئامەتسىزلىك، بىتەلەيلىك.

بەرگىز بولماق - خازان بولماق.

[برك رىزان] (پ) يوپۇرماق تۆكۈلۈش؛ كۆز.

بەرگىزان

[برك] سېلىق، تارتۇق، سوۋغا.

بەرگۇ

[بركزىدە] (پ) تاللانغان، تاللاپ ئېلىنغان؛ ئالاھىدە؛

بەرگۇزىدە

بەرگۇزىدە قىلدى ھەق بارچە نەبىلەردىن سېنى،
 مۇئەجىزاتىڭدىن بىرى چۆللەر گۈلىستاندۇر ساڭا.

— نەۋائى.

بەرگۈزىن

[برگۈزىن] (پ) تاللاپ، ئېلىنغان.
بەرگۈزىن ئەۋقات-ياخشى يېمەكلەكلەر.
[بركوم] بېرىمەن:

بەرگۈم

دېدى شاھغە: شەيخ ئالدىچە ناب،
بۇ مەئنى ھۇسۇلغە بەرگۈم جەۋاب.

— ئا. نىزارى.

بەرگۈەش

[بركوش] (پ) يوپۇرماقسىمان.
[برنا] (پ) 1، ياش، گۈزەل، چىرايلىق؛ 2، ياش يىگىت:
يۈزى شەمىسى قەمەر يەڭلىغ قەدى شەمشاد ئول بەرنا؛
ئەگەر بىلسەڭ مېنىڭ يارىم ھەمەئەلدىنكى سەدرەدۇر.
— سەدائى.

بەرنا

بەرنامە

[بىرنامە] (پ) پىلان، پىرۇگرامما.

بەرھەم

[بىرھەم] (پ) يوقىلىش؛ يوقىتىش، نابۇت قىلىش:

رەقىبەلەردىن غەمىم يوق. بەرسە راھەت غەمزەئى چەشمىڭ،
ئانى بەرھەم ئۇراراغا كىرىپكىڭ خەيلى سىپاھىدۇر.

— گۈمنا

بەرھەم بەرپەك - توختاتماق، خاتىمە بەرمەك؛ يوق قىلماق:

ئەگەر يەلدا تۇنىدە ئاي يۈزۈڭدىن پەردەنى ئالساڭ،
بۇ يەلداغا بېرىپ بەرھەم ئوشۇل شەبىنى زىيا ئەيلەر.

— موللا بىلال.

بەرھەم قىلماق - پاراكەندە، پەرىشان قىلماق، يوقاتماق.

بەرھەم زەدە

[بىرھەم زەدە] (پ) يوقالغان، ئۆچكەن:

تولا قەھر ئىلە رەڭگى بەرھەم زەدە،
سەلافەت بىلە قىلغۇسى ئەربەدە.

— ئا. نىزارى

بەرھەق

[بىرھەق] (پ + ئە) ھەق، ھەققانى، چىن، راست، توغرا.

بەرئۇفتاد

[بىرئۇفتاد] (پ) يىقىلغان، يىقىلىپ چۈشكەن:

تا ھېرسۇ ھەۋەس خىرمەنى بەرئۇفتاد ئولماس،
تا نەفسۇ ھەۋا قەسرى بەرئۇفتاد ئولماس.

— سەبۇرى.

بەرى I

[بەرى] ھەممە، ھەممىسى، بارى، بارچىمىسى:

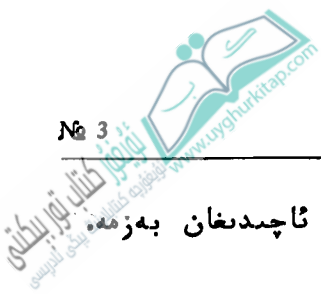
قىز مەئنىسىگە چەندەن ئەسرارى ھەمە مەئنا،
شەرھ ئەيلەسە ئاشىقلار ئالەم بەردى ھەيران قىز.

— سەدائى.

بەرى II

[بەرى] (ئە) خالى، خالىس، پاك، تازا.

- بەزەك [بزه] (پ) گۇناھ، جىنايەت، ئەيىب: بەزەك بەزەككە يېقىن.
 يوقسە يالغان دىمەككە كىم بەزەككە دۇر، بەزەككە دۇر.
 چۈن ئۇزاق چەكتى ئەسرۇ بىمەزەككە دۇر.
 — نەۋائى.
- بەزەك [بزهك] بېزەك، زىننەت بەرگۈچى بۇيۇم ياكى نەقىش.
 بەزەكدار [بزهكار] ياسانغۇچى، زىننەتلىك نەقىشچى، بېزەكلىك؛ بېزەك ئىگىسى؛
 بەزەكدارلارغە ياساپ سىخلار،
 كى زەنجىر ئىشكەل بىلەن سىخلار.
 — غەربىي.
- بەزىزاز [بزاز] (ئە) رەخ گەزلىمە سودىگىرى.
 بەزىل [بذل] (ئە) ئىنئام، ھەدىيە، سوۋغا؛
 چىقىپ تەختكە ئەيلەگىل دادى ئەدل،
 ئۇلۇغلار بىلەن ئەيلە ئىجلاس بەزىل.
 — ئا. نىزارى.
- بەزىل ئەتمەك — بەخش قىلماق.
 بەزىل ئەيلەمەك — ھەدىيە، ئىنئام قىلماق؛
 كۆڭلىدە ئۇمىد ئېردى بۇ شاھغە،
 كى بەزىل ئەيلەسەم تەختىم ئول ماھغە.
 — ئا. نىزارى.
- بەزىلە [بذله] (ئە) لەتىپە، چىرايلىق ۋە يېقىملىق سۆز؛ شېئىرنى بە-
 دىنى ئوقۇش.
- بەزىلەگۇ [بذلهگو] (ئە + پ) لەتىپە ئېيتقۇچى، كۆلدۈرگۈچى، ھېكايىچى.
 بەزىلەكۇي [بذلهكوي] (ئە + پ) «بەزىلەگۇ» غا قاراڭ.
 بەزىلەسەنج [بذلهسنج] (ئە + پ) بەدىئى سۆز ئۇستىسى، ماھارەتلىك شائىر.
 بەزىلۇچۇد [بذلهوجود] (ئە) سىمىزلىق، مەردلىك.
- بەزم [بزم] (پ) ئويۇن - كۈلكىلىك سۆھبەت، ئولتۇرۇش؛
 باردۇرۇر كۆڭلى ئانىڭ دەردۇ ئەلەمنىڭ مەسكەنى،
 كىمىنىكىم ئاقابىلۇ بەزمى ھۇنەر پەرزەندى بار.
 — ئۇبەيدى.
- بەزمىئارا [بزم آرا] (پ) بەزمىنى قىزىتقۇچى، قىزىقچى؛
 مېزبان يەنە بولدى بەزم ئاراي،
 دېدى ئوت ھۇر ئولۇپ نىشاتتە فزاي.
 — نەۋائى.
- بەزم ئەفروز — بەزمىنى قىزىتقۇچى؛
 بەزم ئەھلى — ئۆلپەتلەر، ئەيش - ئىشەرەت قاتناشچىلىرى؛

بەزمى دىلغەرىز - كۆڭۈلغە ياقىدىغان، كۆڭۈلنى ئاچىدىغان بەزمە.
 بەزمى شەۋق - ئەيش - ئىشرەت ئارزۇسى؛
 بەزمى ئىشرەت - ئويۇن - كۈلكە، كەيپ - ساپا؛
 بەزمى ۋىسال - يارغا يېتىش، يار بىلەن ئۇچرىشىش بەزمىسى.

بەزمگاھ
 بەس

[بزمگاھ] (پ) بەزمە جايى.
 [بەس] (پ) 1 < كۇپايە، يېتەرلىك، 2 < كۆپ، غايەت؛ دېمەك، بولدى؛ چۇنكى؛

يېتىلۇر بەس لەتىق ئەنۋائى نېئمەت،
 كېلەپ قىلسا بولۇر تۇرلۇك مەئىشەت.
 — لۇتقى.

بەس بولدى - يېتەرلىك بولدى، كۇپايە قىلدى؛
 بەس ئەيلەمەك - تەرك قىلماق، توختاتماق؛
 بەس قىلماق - تۇگەتمەك؛

بەسا
 بەسارەت

[بەسا] (پ) كۆپىنچە؛ دائىم.
 [بەسارەت] (ئە) 1 < ئۆتكۈر كۆزلۈك، ئالدىن كۆرەرلىك،
 2 < ئەقىللىق، دانا، ھوشيار؛

يەمەن سۇلتانى چۇن كۆردى جەمالىن،
 بەسارەت بىرلە بىلدى بارچە ھالىن.
 — لۇتقى.

بەسارەت ئەھلى - ئۆتكۈر كۆزلۈكلەر؛

بەسارەت ئەھلى ئەيلەدى ئىتتىپاق،
 ھەرەم جانىبىغە چۇ قويغىل ئاياق.

— ئا. نىزارى؛

بەساغا
 بەسالەت
 بەساتىن
 بەسەر I

[بەساغا] مازار، قەبرە، قەبرىستان.
 [بەسالەت] (ئە) باتۇرلۇق، چوڭ يۈرەكلىك.
 [بەساتىن] (ئە) «بوستان» نىڭ كۆپلۈكى، بوستانلار، گۈلباغلار.
 [بەسەر] (ئە) 1 < كۆز، كۆرۈش، كۆرۈش قۇۋۋىتى؛ 2 < بىلىم، مەلۇمات؛

يۈزۈڭدىن گەر يىراق سالسام نەزەرنى،
 نېتەرەمەن كۆزدە بۇ نۇرى بەسەرنى.
 — ئەتائى.

[بەسەر] (پ) سەرەنجام، تامام.
 [بەسەل] (پ) 1 < تېرىق؛ مەلۇم بىرنەرسىنىڭ كىچىك بىر پارچىسى.
 [بەسەل] (ئە) پىياز.
 [بەسەت] (ئە) 1 < يېيىش، ئىچىش؛ 2 < خۇرسەندىلىك.

I بەسەر
 I بەسەل
 I بەسەل
 I بەسەت

بەست ئەتمەك - شادلانماق؛ يايماق.

[بست] (پ) باغلىنىش، بىرىكىش؛ باغلىق، بەنت.

[بستە] (پ) باغلانغان، بەنت.

ئىشلەردىن گەر شىكەستە بەستە دېدىم،

يۈزىدىن بىرنى جەستە - جەستە دېدىم.

— نەۋائى.

بەستەئى دام ئەيلەمەك - تۇزاققا ئىلىندۈرمەك.

بەستەئى دامى فىراق - ئايرىلىش تۈزىقىغا ئېلىنگەن، ھىجران تۈزىقى:

ئىش تەرىقىدىن يىراق ئەتمىش بەسى،

بەستەئى دامى فىراق ئەتمىش بەسى.

— نەۋائى.

پاي بەستە - ئايىغى باغلانغان، تۇتقۇن.

[بسط فزاي] (ئە + پ) شادلىقنى، خۇرسەندىلىكنى ئارتتۇرغۇچى.

[بىسى] (پ) 1 < كۆپ، ناھايىتى كۆپ، بەك نۇرغۇن:

ئەدۋۇ خەيلىگە سالپ شور غەۋغا،

بەسى جانلارنى ئايرىپ تەندىن ئاندا.

— مۇھەممەت سادىق قەشقەرى.

2 < ئىنتايىن، ناھايىتى، بەك، غايەت، تولمۇ؛

تاڭ ئاتقۇنچە مۇنىڭتەك باش تۇتتى،

بەسى غەم يىمدى - يۇ خۇنابە يۇتتى.

— لۇتفى.

بەسى مۇشكىل - ئىنتايىن قىيىن، ناھايىتى مۇشەققەتلىك.

[بىسط] (ئە) 1 < كەڭ، يېيىلغان؛ 2 < ئاددىي، مۇرەككەپ بولمىغان.

3 < ئارۇز ۋەزنىدە بىر بەھرىنىڭ نامى:

بارچەسىغە بار ئانىڭ ئىلمى مۇھىت،

گەر مۇرەككەپ بولسۇن ئول شەي، گەر بەسىم.

— نەۋائى.

[بىبىر] (ئە) كۆرگۈچى، ئۆتكۈر كۆزلۈك؛ سەزگۈر.

[بىبىرت] (ئە) كۆزى ئۆتكۈرلۈك، زېرەكلىك، سەزگۈرلۈك، زېھنى

ئۆتكۈرلۈك:

بەسىرەت ئېلىن يىغدى خاقانى چىن،

ئۆزى تەخت ئۆزە بارچە مەسنەد نېشىن.

— ئا. نىزارى.

بەسىرەت كۆزى - ئۆتكۈر كۆز،

بەست I
بەستە

بەست فزاي
بەسى

بەسىت

بەسىر
بەسىرەت

كۇھلى بەسمرەت - كۆز سۇرمىسى.
[بىناشت] (ئە) خۇش چىراي، خۇشال، تەبەسسۇم؛

بەشاشەت

سۈمۈردۈم ئانى كۆپ بەشاشەت بىلە،
كى ئىلكىگە سۆيىدۈم بەشارەت بىلە.
- ئا. نىزارى.

بەشەر

[بىش] (ئە) ئىنسان، ئادەمزات؛ ئىنسانىيەت؛
بەشەرنىڭ بارچەسى يارىم ئۈچۈن ۋاپەستە ھەيراندۇر،
كى بەرداش قىلا ئالغايىمۇ مەلائىك كۆرسەلەر، ئايا.
- موللا بىلال.

بەشەرى جىنىس - ئادەم ئەۋلادى، ئادەمزات.
[بىشە] (ئە) چىراي، ئەپت، تۇرق.

بەشەرە

[بىشەت] (ئە) ئىنسانىيلىك، كىشىلىك.

بەشەرىيەت

[بىشى] (ئە) ئىنسانىي، ئىنسانغا مەنسۇپ؛

بەشەرىي

ھۇر، يوق - يوق، نە ھۇر، بەلكى پەرى،
نە پەرى، بەلكى ئافەتى بەشەرىي.
- نەۋائى.

[بەشك] (پ + ئە) شۈبھىلىك، گۇمانلىق.

بەشەك

[بەشەكر] بەش، بەش دانە.

بەشەگو

[بىشىر] (ئە) خۇش خەۋەر يەتكۈزگۈچى.

بەشىر

[بىشىك] بۆشۈك.

بەشىك

[بەغابت] (پ + ئە) ئادەتتىن تاشقىرى، ناھايىتى.

بەغابت

[بەغىر] (پ + ئە) باشقىچە، بۆلەك، ئۆزگە.

بەغەير

[بەغىر] جىگەر؛ بەغىر؛ قەلب، كۆڭۈل؛ يۈرەك، كۆكس.

بەغىر

بەغىر پارىسى - جىگەر پارىسى.

بەغىر چاكى - قەلب يارىلىرى، كۆڭۈل دەردلىرى.

بەغىرى سۇۋ - مەيۈس، غەمكىن، قايغۇلۇق.

[بەغياز] (پ) ئىنئام، ئېھسان، مۇكاپات.

بەغياز

[بەقا] (ئە) 1، باقىيلىك، ئەبەدىيلىك، مەڭگۈلۈك؛ بارلىق؛

بەقا

ئەدەمدە باغلاپ ئىدىم ئول ئەغىز خەيالىنى مەن،
كى مۇندا خىزىردەك ئابى بەقا تىلەپ كەلدىم.
- لىۋتىفى.

2 < ئۇ دۇنيا، ئاخىرەت؛

تۇرۇپ نەچچە كۈندىن كېيىن مېىزبان،

قەزا يەتتى بولدى بەقاغە رەۋان.

- ئا. نىزارى.

بەقا ئالەمى - ئۇ دۇنيا، ئاخىرەت؛

بەقا دەشتى - مەڭگۈلۈك سەھرا، ئەبەدىيلىك باياۋىنى؛

بەقا گۈلشەنى - جەننەت گۈلزارى؛

بەقا مۇاكى - ئەبەدىيلىك، مەڭگۈلۈك ئالىمى، ئۇ دۇنيا؛

بەقا نەقدى - مەۋجۇتلۇق دەۋرى؛

بەقايى ئەبەد - ئەبەدىي بارلىق؛

بەقايى جاۋىد - ئەبەدىي، دائىمى؛

بەقايى سەرچەشم - ئەبەدىي تىرىكلىك مەنبەسى، ئەبەدىيلىك بۇلىقى؛

بەقايى كامىل - تۈگىمەس باقىيلىق.

[بىقاسىز] تېز ئۆتۈپ كېتىدىغان، ئەبەدىي تۇرمايدىغان؛ ۋاقىتلىق، ئۆتكۈنچى.

بەقاسىز

بەقاسىز جەھاننىڭ ئىشىن فەھم قىل،

فەقىر بىنەۋا ھالىغە رەھم قىل.

- ئا. نىزارى.

[بىقەر] (ئە) كالا، سىيىر؛

بەقەر

بەقەر چەرمىنى تاسما قىلماق ئىشىك،

بۇ ھېرفە ئارا ئۆتتى يازۇ قىشىك.

- غەربىي.

[بىقم] (ئە) قىزىل بوياق ئېلىنىدىغان دەرەخ؛ قىزىل بوياق؛

بەقم

بەقمەننىڭ غولغا ئوخشاش قىزىل؛

كۆزى خۇن مەسەللىك بولۇر دەمبەدەم،

كى قايناپ تۇرار مىسلى ئابى بەقم.

- ئا. نىزارى.

[بىكىك] بەگكە ئوخشاش، بەگدەك، بەگ كەبى.

بەگىك

[بىك] (پ) نەشە؛

بەك

ئۆزىنى ئەرز قىلدى، كەلدى بەدرەك،

چىرايى سارغايىپ يىگەن كەبى بەك.

- مەھزۇن خوتەنى.

[بىكا] ماڭا، مەن ئۇچۇن؛

بەكا

شەھرى ئەھۋالىم ساڭا يەتسە نەسىھەت كەبى تەلخ،

تەلخى گۇفتارىڭ بەڭا مەخمۇرە ساغەرتەك لەزىز.

- فۇزۇلى.

[بىل] (ئە) 1، بەلكى، ئېھتىمال؛

بەل

ماڭا ھەم كەبىنى قىلدى كەرەم،

ياڭى جان كىرىپ بەل كېتىپ ئەسكى غەم.

- ئا. نىزارى.

2 < ئەكسىچە:

يوقسا يول بىر كۈن ئىككى كۈنلۈك ئەمەس،
بەل كىشى پايانغە يەتتۈك دېمەس.
— نەۋائى.

[بلا] (ئە) قايغۇ، مۇسەبەت؛ ئاپەت، بالا، بالا - قازا؛
دەشت ئارا نەۋائى بەلالار چېكىپ،
جەۋرى سىتەم بىرلە بەلالار چېكىپ.
— زەلىلى.

بەلا

بەلا ئەسىرى - ئاپەتكە، بالا - قازاغا ئۇچرىغۇچى.
بەلا ئەھلى - ئاپەتكە ئۇچرىغۇچى، مۇسەبەتكە دۇچار بولغۇچى.
بەلا بەرقى - ئاپەت چاقىقى.
بەلا خاراسى - بالا - قازا، ئاپەت، كۈلپەت تېشى؛
بەلا دەشتى - ئاپەت، مۇسەبەت، بالا - قازا سەھراسى.
بەلا سەيلى - بالا - قازا، ئاپەت سېلى، مۇسەبەت ئېقىمى.
بەلا سىپپىرى - بالا ئاسمىنى، ئاپەت كۆكى.
بەلا غۇبارى - بالا - قازا، ئاپەت، مۇسەبەت، غەم - قايغۇ تۈزىتى.
بەلا كۈلبەسى - بالا - قازا، ئاپەت، بەختسىزلىك ئۆيى؛
بەلا لىۋاسى - بالا - قازا، ئاپەت بايرىقى، مۇسەبەت تۇغى؛
بەلا مەزرەئى - بالا - قازا، ئاپەت مەيدانى، ئاپەت ئېكىنزارى.
بەلا مەسكەنى - غەمخانى؛ كۈلپەت، بەختسىزلىك ئۆيى.
بەلا مەكتۇبى - ئايرىلىش - ھىجران خەۋىرى، دەرد - ئەلەم دېرىسى.
بەلا مۇغىلانى - بالا - قازا ئاپەت تىكىنى؛
ئاياققا كىرسە نې بوشقاي بەلا مۇغىلانى،
گەر ئولسا بادىيەدىن كەئبەئى سەفا مەلھۇز.
— نەۋائى.

بەلاۋۇ دەردۇ مېھنەت كويى - بالا - قازا، دەرد - ئەلەم، جاپا -
مۇشەققەت كوچىسى، يولى؛

تەنىمنى ئۆرتەگەن ئول دىلبەرىمنىڭ ئىشتىياقدۇر،
بەلاۋۇ دەردۇ مېھنەت كويىگە سالغان فىراقىدۇر.
— قەلەندەر.

بەلاۋۇ ۋەھشەت - بالا - قازا ۋە قورقۇنچ، خەۋپ - خەتەر.
بەلا ياغدۇرماق - بالا - قازا، كۈلپەت، بەختسىزلىك كەلتۈرمەك.
بەلايى خۇمار - كەيىپتىن كېيىنكى باش ئاغرىقى، خۇمارلىق دەردى.
بەلايى ئاسمان - تەقدىر، پېشانىگە پۈتۈلگەن مۇسەبەت؛
بەلايى ناگەھان - ئۇشتۇمتۇت، تاسادىپىي ئۇچرىغان بالا - قازا، كۈلپەت.

<p>بەلایى ئىشقى-سۆيگۈ، مۇھەببەت، ئىشقى دەردى. [بلا انكىز] (ئە+پ) بالا كەلتۈرگۈچى، بالا كەتكە سالغۇچى، بالاغا قالدۇرغۇچى؛</p>	<p>بەلا ئەنگىز</p>
<p>[بلاىل] (ئە) [بىرلىكى: بۇلبۇل] بۇلبۇللار. [بلاجو] (ئە+پ) «بەلاجوي» گە قاراڭ. [بلاجوى] (ئە+پ) بالا تىلىگۈچى، پىمىنە سېلىشنى ئىزدىگۈچى. [بلارك] (پ) يالتىراق تىغ، ئۆتكۈر قىلىچ. بەلارەك زەربەتى - ئۆتكۈر قىلىچ زەربىسى.</p>	<p>بەلابىل بەلاجو بەلاجوي بەلارەك</p>
<p>[بلاشور] (ئە+پ) بالا تاپقۇچى، بالاغا قويغۇچى. [بلاغت] (ئە) 1) ۋايىغا يېتىش، يېتىلىش، بالىغلىق؛ 2) سۆزنى دەل جايىدا ئىشلىتىش، بەدىئىي ئىپادە. بەلاغات ئەھلى - يېتىلگەن كىشىلەر، سۆز سەنئىتىنى ئىگىلىگەن كىشىلەر؛ بەلاغات بابى - بەدىئىي ئىپادىلەش، سۆزنىڭ يېتەرلىكلىكى. بەلاغات بۇرچى - بالاغات چوققىسى. بەلاغات جەۋاھىرى - سۆز ئۈنچىلىرى، چىرايلىق سۆزلەر. بەلاغات تەزىنى - سۆز زىننىتى.</p>	<p>بەلاشۇر بەلاغات</p>
<p>[بلاکش] (ئە+پ) جەبرى - جاپا تارتقۇچى، ئازاپ چەككۈچى، بالاغا قالغان.</p>	<p>بەلاكشى</p>
<p>[بلاکردان] (ئە+پ) بالانى قايتۇرغۇچى؛ سەدىقە، قۇربانلىق. [بلاھت] (ئە) سادىلىق، مۇلاھىزىسىزلىك؛ ئون جۇزۇ تۇرۇر ئېردى بارى ھۇسنۇڭ بەلاھت، قىسمەت كۈنى ھەق توققۇز ئۇلۇش سىزگە بېرىپدۇر. — لۇتقى</p>	<p>بەلاگردان بەلاھت</p>
<p>[بلد] (ئە) (كۆپلۈكى: بىلاد): يۇرت، شەھەر مەملىكەت. خەزايىن يىغىپ لەشكەرى بىئەدەد، تەسەددۇق قىلىپ مەن دىيارى بەلەد. — ئا. نىزارى. ئەھلى بەلەد - شەھەر خەلقى، شەھەرلىكلەر؛ بولار روھىدىن يەتكۈسى كۆپ مەدەد، تاپار ئىستىمانەت ھەم ئەھلى بەلەد. — ئا. نىزارى.</p>	<p>بەلەد I</p>
<p>[بلد] (پ) 1) يول باشلىغۇچى؛ ھەمراھ 2) كەسىپ ئەھلى، بىلىگۈچى. [بلدبە] (ئە) شەھەرلىك ھۆكۈمەت. [بلند] (پ) 1) يۇقىرى، ئېگىز؛ چۇ بەردىڭ ئاڭا رۇتبە مۇنداغ بەلەندە</p>	<p>بەلەد II بەلەدىيە بەلەند</p>

قىلىپ كۆڭلىنى سېۋمەكىڭ ئىمرچۇمەند.

— نەۋائى.

2 < ئۈستۈن، ئەۋزەل: ئىپتىخارچۇمەند:

كۆرۈندى جەزىرە ھەۋاسى بەلەند،

كى قۇشلارنىڭكىم نەۋاسى بەلەند.

— ئا. نىزارى.

3 < مۆتىۋەر، ئالىيچاناب:

ئىلاھا، قىلغاسەن بۇ دەھر ئارا ئۇمرىنى جاۋىدان،

بەلەند ئەيلەپ تەقى ھەم شەۋكەتۇ شەئىنىنى يۈزچەندان.

— مۇھەممەد سادىق قەشقەرى.

بەلەند ئەختەر — خۇشبەخت:

بەلەند پەرۋاز — 1 < يۇقىرى، يۈكسەك پەرۋاز: 2 < ئالىي

دەرىجىلىك، ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك.

بەلەندۇ پەست — ئېگىز — پەس، ياخشى — يامان،

بەلەند چىقماق — داڭ چىقارماق،

بەلەند ئىدراك — ئاڭلىق، زېھىنلىك، زېھنى ئۆتكۈر؛

[بىلە] (ئە) شەھەر؛

بەلەئى فاخرە — پەخىرلىك، كۆركەم شەھەر.

[بىلكە] (ئە + پ) بەلكى، ئەمما، ياكى؛ ھەتتا؛ ئېھتىمال،

تېرىپ ئۇندۇرۇپ نەچچە ئەشجارىنى،

كى پەيدا قىلىپ بەلكى ئەنھارنى.

— غەرىبى.

[بىلى] (پ > ئە) 1 < ھە، خۇش، شۇنداق؛ بەلكى؛

داغى بىركېلىپ كۆرگەنم يارىنى،

تاپىپ مەن بەلى بەختى بىدارنى.

— ئا. نىزارى.

(2) ئەلۋەتتە:

كەنت — بەكەنتىنى تەماشى قىلىپ.

تۇشەۋۇ تالقان بەلى پەيدا قىلىپ.

— زەلىلى.

[بىلىغ] (ئە) ياخشى سۆزلەيدىغان، سۆزمەن.

[بىليات] (ئە) [بىرلىكى: بەلىيە] بالالار، قىيىنچىلىقلار، كۈلپەتلەر؛

خۇدا ساقلاسۇن بارچە ئافاتىدىن،

مۇبارەك تېنىڭنى بەلىياتىدىن.

— ئا. نىزارى.

بەلدە

بەلكى

بەلى

بەلىغ

بەلىيات

- بەلىيە [بليە] (ئە) بالا، ئاپەت، بەختسىزلىك.
بەلىيەت [بليت] (ئە) «بەلىيە» گە قاراڭ.
ئەقلى - ھوشۇمدىن جۇدا ئەيىلەپ، قىلىپ دىۋانەۋار،
تىپىرى - بارانى بەلىيەتكە نىشان قىلغان پەلەك.
— ئا. نىزارى.
- بەمەۋلا [بەمولى] (پ + ئە) ياخشى دوست:
قوپتى قەلەندەرلەر تەماشى قىلىپ،
رۇيى تەۋەككۈلنى بەمەۋلا قىلىپ.
— زەلىلى.
- بەنات [بئات] (ئە) [بىرلىكى: بىنات] قىزلار،
بەناگاھ [بناگاھ] (پ) تۇيۇقسىز، ئۇشتۇمتۇت:
يۇرۇر ئېردى دەريا ئارا بارچە خەلق،
بەناگاھ مۇخالىپ بوران ئۇردى ھەلق.
— ئا. نىزارى.
بەناگاھ قىلىپ قوپتى زەرگەر جەدەل،
سېنىڭ سۆزلەرنىڭ بىزنى قىلدى كەسەل.
— غەرىبى.
- بەناگۇش [بناگوش] (پە) قۇلاقنىڭ يۇمشاق قىسمى، قۇلاق تۇۋى.
دەمىنى چىقارماي بولۇپ دەرغەزەب،
بەناگۇشىمە بەردى قاتىغ ئەدەب.
— ئا. نىزارى.
- بەند [بىند] (پ) 1 < تۈگۈن، بۇغۇنچە:
پەيكەرىم ئول يولدا بولۇپ بەندى بەندە،
چاش مەھەلىدە يېتىپ تەختى بەندە.
— زەلىلى.
- 2 < توسۇلۇش، توسۇق:
يەنە دىۋانەلىك باشلاپ خىرەدەندە،
بولۇپ دىۋانەلەرغە مەۋسۇمى بەندە.
— لۇتقى.
- 3 < ئەسىرلىك، تۇتقۇنلۇق ھالەت:
بۇلبۇلى خامۇش بولۇپ تابۇكەي،
بەند ئەسىرى غەزەلۇ چەڭۇ نەي.
— زەلىلى.
- 4 < مەپتۇنلۇق، بېرىلگەنلىك،
بەند ئەتمەك - باغلىماق، تۇتقۇن قىلماق:

بۇيۇردىكى قاسىدىنى بەند ئەتىلەر،
سىياھ چال سارى ئالىپ كەتتىلەر.
— ئانىزارى.

بەند ئەيلەمەك — 1 < باغلىماق، ئەسىر قىلماق، ئىختىيارسىز لاندۇرماق.
2 < توختاتماق، 3 < قولغا كەلتۈرمەك، ئىختىيارىنى ئالماق:
دېسەم: زۇلغۇڭمۇ كۆڭلۈم ئەيلەدى بەند،
دەر: ئەي مەسكىن، ئانىڭ بىر تارىدۇر بۇ.
— نەۋائى.

4 < ئېلىندۇرماق، تۇزاققا چۈشۈرمەك.
بەند بولماق — ئىگىلەنمەك، ئىشغال قىلىنماق.
بەند ئولماق — باغلانماق، يېپىشماق.
بەندى ئەزىم — يىرىك كىشەن، چوڭ كىشەن.
بەندى چۈنۈن — ساراڭنى باغلايدىغان:
پەرىشان ھەرتەرەنى زۇلغۇنى سىياھنىڭ ئەنبەر ئەفشاندۇر،
سەرى زۇلغۇڭ مەگەر كىم ھەلقەئى بەندى چۈنۈن ئولغاي.
— گۇمناپ.

بەندى زۇلغۇ — چاچ ئۇرۇمى.
بەندى زىندان — زىندانغا ئېلىش.
تۆمۈردىن توزاق ئەتتىڭ ھەيۋان ئۇچۇن،
سەلاسل ياساپ بەندى زىندان ئۇچۇن.
— غەرىبى.
بەندۇ كۇشاد — ئەسىرلىك ۋە ئازادلىق.
[بىندە] (پ) 1 < قۇل، ئەركىسز كىشى:
سەن سۇلايمانى زەماندىن ماڭا يەتسە مەرتىبە،
بەندە بولۇپ ئىشىكىڭدە دەۋر سۈرمەك ياخشىراق.
— قەلەندەر.

بەندە

2 < تۇتقۇن، ئەسىر:
ئۇلۇستا مۇستەھمىقلەرنى قىلىپ شاد،
ھەم ئول دەم بەندىلەرنى قىلدى ئازاد.
— لۇتفى.

3 < مەھلىيا:
نۇش قىلىپ جامى مەيى لالە گۈن،
بەندە قىلاي پارەئى بوزور جۇنۇن.
— زەلىلى.

4 < كەمىمە، پېقىر:

بەندەئى ئەمىر - بۇيرۇققا بويسۇنغان، ئۆز ئىختىيارىدىن چىققان؛
 بەشىنچىگە چۈن يەتكۈرۈپ گامنى،
 قىلىپ بەندەئى ئەمىرى بەھرامنى.
 - نەۋائى.

بەندەئى بىئار - نومۇسسۇز، ئۇياتسىز قۇل؛
 كۈندە مىڭ سەۋت ئەيلەسەڭ كەتمەس قاشىڭدىن سۇبھى شام،
 ئىشىكىڭدە بۇ سەدائى بەندەئى بىئار كەچ.
 - سەدائى.

بەندە پەرۋەر - ئىنسانپەرۋەر، ساخاۋەتلىك؛
 بەندەئى چاكارى - خىزمەتكار قۇل؛
 بەندەئى چاۋۇش - خىزمەتكار ئىشىك ئاغىسى؛
 بەندەئى خاكسار - بىچارە، پەقىر قۇل؛
 بەندە خانە - قۇلنىڭ ئۆيى.
 بەندەئى خاس - مەخسۇس قۇل، ئالاھىدە قۇل؛

مەنسۇر ئېرۇر ھەق پەرەست،
 ئەللاھ بىرلە قەۋلى راست.
 ئۆزىنى قىلىپ بەندە خاس،
 ئەقىل ھەيران ئەردىيا.

- موللا مۇھەممەت نىيازى.

بەندە زادە - قۇلدىن تۇغۇلغان، قۇل بالىسى.
 بەندەئى فەرمان - بۇيرۇققا بويسۇنغۇچى، ئىتائەتكار.
 بەندەئى مۇخلىس - ئىخلاسمەن، ساداقەتلىك قۇل.
 بەندەئى نەپىس - نەپسى بەندىسى، نەپسى بۇزۇق، ئاچكۆز.
 بەندە نەۋاز - رەھىمدىل، مېھرىبان.

[بەندەلىك] قۇللۇق، خىزمەتكارلىق؛ ئەسىرلىك؛

خۇداغا بەندەلىك قىلغان كىشىمكىم دوست سادىقتۇر،
 ئانىڭ قىلغان ئىشى كۈللى شەرىئەتكە مۇۋافىقتۇر.
 - نەۋبەتى.

[بەندەۋار] (پ) قۇللارچە، قۇل كەبى:

كېلىپ باشىدىن ئۆيۈرۈلۈپ بەندەۋار،
 ياقامنى تۇتۇپ يىغلادم زار - زار.
 - ئا. نىزارى.

[بەندىغ] باغلاشلىق، باغلىنىشلىق؛

[بەندى] (پ) پارچە - پارچە، ئۆگە - ئۆگە؛

ياناردىم يوقتۇرۇر مۇمكىن سېنىڭ ئىشىڭدىن، ئەي دىلبەر،

بەندىغ

بەندى - بەند

ئەگەر كىم سۆڭەكىمنى بەندى - بەندىدىن جۇدا قىلساڭ.
— قەلەندەر.

بەندى ئار

[بەندار] (پ) تور، قىلتاق:

ئەي سەبا، يەتكۈز بۈگۈن، مەندىن نىگارمىغا دۇئا،
نەچچە ئايدىن ئايرۇ چۈشكەن بەندى تارىمىغا دۇئا.
— ئا. نىزارى.

بەنى

[بەنى] (ئە ئەۋلاد، بالىلار.

بەنى ئادەم - ئادەم بالىلىرى، ئادەم ئەۋلادى:

سىتەمگەر بىمۇرۇۋۇت چەرخى كەجرەفتار بۇ ئالەم،
ئانىڭدە زەررەئى مېھرۇ ۋەفا يوق، ئەي بەنى ئادەم.
— ئەرشى.

بەنى ئەسفەر - سېرىق جىنىس، سېرىق تەنلىكلەر.

بەنى ئىسرائىل - يەھۇدىلار.

[بە] (پ) 1 < ياخشى، ياخشىراق:

قەزارا ۋەزىر زەخمىسى بولدى بەھ،

بولۇپ ئىشقىدىن باغرى قان تەھ - بەتەھ.

— ئا. نىزارى.

2 < ئەڭ ياخشى.

[بە] (ئە) 1 < قىممەت؛ 2 < ھۆسن، گۈزەللىك؛ 3 < روشەنلىك؛

بەھا

4 < ئەھمىيەت، قەدر - قىممەت.

[بەدار] باتۇر، پالۋان، قۇدرەتلىك:

كېلىپ تۇشتى ئاندىن بەھادۇر جەۋان،

جەنازە باشىدە قىلىپ كۆپ فىغان.

— ئا. نىزارى.

بەھادۇر

[بەھار] (پ) ئەتىياز، باھار، كۆكلەم:

بەھار

تۈگەندى ئەشكى گۈلگۈن، ئەمدى قالمىش زەئۇفەرانى يۈز،

فەلەك زۇلمى بەدەل قىلدى خەزان بىرلە بەھارمىنى.

— نەۋائى.

بەھارى جەمال - گۈزەل چىراي.

بەھارى ھۆسن - مەھبۇبە، گۈزەل.

بەھارى ۋەسىل - يېتىشىش. باھارى، ۋىسال كۆكلىمى.

بەھارى ئىشقى - سۆيگۈ باھارى، ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ باشلىنىشى.

[بەھاران] (پ) باھار، باھار پەسلى.

بەھاران

[بەھارستان] (پ) يېمىشلىققا پۈركەلگەن گۈلزارلىق، باغچە.

بەھارستان

[بەھارگاھ] (پ) ئەتىياز، ئەتىياز كۈنلىرى.

بەھارگاھ

[بەھاسز] باھاسى يوق، قىممەتلىك، بىباھا.

بەھاسز

ئاغالار داغى مۇددەتا ئەيلەدى،
بەھاسىز دىرەمگە بەھا ئەيلەدى.

— ئا. نىزارى.

[بەھانە] (پ) ئۆزرە، ئاساسسىز سەۋەب، باھانە:
گەھى قىلدى فەلەك جەۋرىنى تەقىرى،
گەھى ئەتتى بەھانە دەستى تەقىدىر.
— لۇتفى.

بەھانە

بەھانە قىلماق — ئاساسسىز سەۋەب كۆرسەتمەك، ساختا دەلىل كۆرسەتمەك:
تەرزى نىگاھىدا بەھانە قىلىپ،
روىى زەمىن خانەئى خانە قىلىپ.
— زەلىلى

[بەھ] (پ) 1 < بىرلىكتە، بىرگە:

بەھەم I

مېنىڭكى مۇرادىم ئېرۇر سۇبھى — شام،
بەھەم بولسا، خىزمەتتە تۇرسام مۇدام.
— موللا شاكىر.

7 < بىللە، يانمۇ — يان:

جانىبى مەشىرىقتە ئىكەن كىرە ھەم،
يۇرتى خىتا بىلەن ئىكەندۇر بەھەم.
— زەلىلى.

بەھەم بولماق 1 < بىللە بولماق، ئېرىشمەك:

ھەركىمكى بەھەم بولمادى بەندى خەم زۇلفۇڭ،
قەسدى ھەممەنىڭ ھەلقەئى چىرماشىڭ ئولۇپدۇر.
— گۇمنام.

2 < ھاسىل بولماق، پەيدا بولماق:

ئەگەر بەرسە ھەق سىزگە قابىل خەلەق،
تاڭ ئېرىمەس بەھەم بولسا ئۇشبۇ شەرەق.
— ئا. نىزارى.

[بەھ] (پ) يوقىلىش، نابۇت قىلىش:

بەھەم I

سىزگە بەھەم يەتمەگەي ئول نازەنىن،
سۈرتەي ئاياغىغا بۇ ماھى جەبىن.
— زەلىلى.

بەھەم يەتمەك — يوقىلىش، خاراپ بولۇشقا يۈز تۇتماق،
كۆڭۈلسىزلىككە ئۇچرىماق.

بۇمۇ ھەم يەتمەي بەھەم ئەل دېسە ئول ئاينىڭ ئىتى،
ھەرنەچە تاش تۇشسە باشىمدۇر بەلىيەت تاغىدىن.
— گۇمنام.

بەھەمدۇللاھ

[بھمدالله] (پ + ئە) ئاللاغا ھەمدۇ ئېيتىش بىلەن،
ئاللاغا ھەمدۇ - سانا ئېيتىپ:

بەھامدۇللاھ، كۆردۈم جەمالىڭنى مەن،
قىلاي ئەمدى دەفئى مەلالىڭنى مەن.

— ئا. نىزارى

[بھر] ئە) [كۆپلۈكى: بىھار/ بۇھۇر] دەريا، چوڭ دەريا؛ دېڭىز.
بەھرئەخزەر - يېشىل دېڭىز.

بەھر نەۋەرد - دەريا كەزگۈچى.

بەھرۇبەر - 1 < ھۆل - قۇرۇق، دېڭىز ۋە قۇرۇقلۇق؛ 2 < پۈتۈن دۇنيا؛

بولغۇدەكسەن دەھر ئارادا پادىشاھى بەھرۇبەر،

دەۋلەتۇ بەختۇ سەئادەت بولسە گەر ياۋەر ساڭا.

— قەلەندەر.

بەھرى جەھەل - كۆز يېشى دەرياسى.

بەھرى ئەمىق - چوڭقۇر دېڭىز.

بەھرى ئەزىم - ئۇلۇغ دېڭىز، چوڭ دەريا.

بەھرى بىپايان - چەك - چېگرىسىز دېڭىز.

بەھرى بەقا - جەننەت دەرياسى، ئەبەدىيلىك دەرياسى.

بەھرى جۇد - «بەھرى كەرەم» گە قاراڭ.

بەھرى خاك - سۇ - تۇپراق:

ئېرمەس ئۇلار تۇپراغ ۋە سەن نۇرى پاك،

خىلقەت ئۇلارغە، ساڭا بەھرى خاك.

— سەبۇرى.

بەھرى رەھمەت - ئىلتىپات، مەرھەمەت دەرياسى.

بەھرى غەم - غەم دېڭىزى؛

بەھرى كەرەم - ھىممەت، مەرھەمەت دەرياسى.

بەھرى كەمال - كامالەت دېڭىزى، تولۇقلۇق. مۇكەممەللىك يەتكۈزىدىغان
دەريا.

بەھرى گەردۇن - ئاسمان، پەلەك.

بەھرى گۈزەشت - ئاقار دەريا؛

بۇ يار ئۈستىنى دامەنى كۆھى رەشت،

ئۇ يار ئاستى دەريايى بەھرى گۈزەشت.

— موللا شاكىر.

بەھرى مەۋج - مەۋجلىك دەريا، دولقۇنلۇق دېڭىز.

بۇ ھەيئەت يامانلار ئىشى تۇتتى ئەۋج،

كى ئۇردى جەھاندا رىيا بەھرى مەۋج.

— ئا. نىزارى.

بەھرى ۋاسپۇ - كەڭ دېڭىز.

بەھرى ئىرفان - ئىلىم - مەرىپەت دېڭىزى.

بەھرى ئىشقى - ئىشقى دېڭىزى.

[بىر] (ئە) (شېئىردا) ۋەزىن، ئۆلچەم مەنسىدە.

بەھرى I

[بىرە] (پ) قىسمەت، نەسۋە؛ ئۇلۇش؛ پايدا؛

بەھرىە

تۇغۇلمىش ئىدى كاشىغەر شەھرىدە،

جەھانغا كېلىپان ئاتا بەھرىدە.

ئا. نىزارى.

بەھرىە يەتكۈزۈش - پايدا يەتكۈزۈشكە، پايدىلاندىرماق.

بەھرىە تاپماق - پايدىلانماق.

[بىرەدار] (پ) پايدىلانغۇچى، بەھرىە ئالغۇچى.

بەھرىەدار

[بىرىند] (پ) بەھرىە ئالغۇچى، پايدا ئالغۇچى؛

بەھرىەمەند

ھەمە جاندارلار بولۇپ بەھرىەمەند،

كى ھەمدۇ سەنا بىرلەدۇر ئەرچۈمەند.

- غەرىبى.

[بىرور] (پ) پايدىغا ئىگە بولغۇچى، مەنپەئەتلىك ئىگۈچى؛

بەھرىەۋەر

ھەمانا چىقىپ مۈلك مەيدانىدىن،

مېنى بەھرىەۋەر قىلدى چەۋگانىدىن.

- ئا. نىزارى.

بەھرىەۋەر بولماق - بەھرىە تاپماق؛

جەھان ئىچىرە بول ئىلىم ئىلە بەھرىەۋەر،

ھەۋايۇ ھەۋەس يولىدىن قىل ھەزەر.

ئا. نىزارى.

[بىرەياب] (پ) «بەھرىەۋەر» گە قاراڭ.

بەھرىەياب

[بىرىن] (ئە) 1 < ئىككى دەريا (رۇم ۋە پارس دەرياسى)؛

بەھرىەين

ئەي نەۋائى، مەجمەئۇلبەھرىەين بولغاي ئاشكار،

مەيلى قىلسە سېلى ئەشكىم ناگەھان جەيھۇن سارى.

- نەۋائى.

2 < شەھەر نامى.

[بىرالبار] (ئە) ياخشىلىق دەرياسى، ياخشىلىق، ساخاۋەت.

بەھرىۇلبىرار

[بىرانىجات] (ئە) 1 < نىجاتلىق دەرياسى، قۇتۇلۇش دەرياسى.

بەھرىۇننىجات

2 < پەرھاتنىڭ شېرىن ئۇچۇن قازغان كۆلىنىڭ نامى؛

مۇجەررا بولۇپ نەھرى ئەينۇلبەيات،

قۇيۇلدى كېلىپ ھەۋزى بەھرىۇننىجات.

- ئا. نىزارى.

بەھرىنە

[بىرئەنە] دېگىزىغا:
 يولۇڭدا قاش ئېرۇر كۆز بەھرىنە يول،
 ساڭا ھەر نېچەكىم مۇنداق كۆزەر بار.
 — لۇتقى.

بەھس

[بىخ] (ئە) سۆز تارتىشىش، پىكىر يۈرگۈزۈش، ئىزدىنىش.
 بەھس ئەتمەك — پىكىر يۈرگۈزمەك، مۇنازىرە قىلماق، تارتىشماق؛
 بەھس ئېتەر ئەردى مۇنەججىم سىغىر ئاغزىم نۇقتەسىن.
 ھاسىلى مەبەھسنى سوردۇم ئەرسە، ئايتتۇر ھېچ — ھېچ.
 — قەلەندەر.

بەھىمەن

[بەھىمەن] (پ) 1 < شەمسىيە يىلى ھېسابىدىكى 11 - ئاي؛ 2 < قىش ئېيى (يانۋار)؛ 3 < ئىران پادىشاھلىرىدىن بىرىنىڭ نامى.
 [بەھىل] (پ + ئە) رازىلىق، رازى:

بەھىل

كۆزۈم نۇرى كەتتى جەھان بولدى داچ،
 بەھىلدۈرمەن ئەككۈن جان ئەتسە خىراج.
 — ئا. نىزارى.

بەئۇلۇ

[بەئۇلۇ] (پ + ئە) يۈكسەك، يۇقىرى:

بەۋادى

[بەۋادى] (ئە) [بىرلىكى: بەدىيە] چۆللەر، سەھرالار.

بەۋارىق

[بەۋارىق] (ئە) [بىرلىكى: بەرىقە] چاقماقلار، يېشىنلەر.

بەۋاسىر

[بەۋاسىر] (ئە) بۇۋاسىر كېسەللىكى، گېمورروي.

بەۋەجە

[بەۋەجە] (پ + ئە) يۈز بىلەن.

بەۋەجەي ئەھسەن — چىرايلىق يۈز بىلەن.

بەۋەقت

[بەۋەقت] (پ + ئە) ۋاقتىدا.

بەۋەقتى بەھار — باھار ۋاقتىدا.

بەۋۋاب

[بەۋۋاب] (ئە) دەرۋازىۋەن، ئىشىك قاراۋولى.

بەئىد

[بەئىد] (ئە) يىراق:

جەھان ئەھلى باردۇر شەقى يا سەئىد،

بىرى يارىغە قۇرب، بىرىدۇر بەئىد.

— غەربىي

بەئىدۇلفەھم

[بەئىدۇلفەھم] (ئە) چۈشەنچىدىن يىراق، چۈشىنىش قىيىن.

بەيابان

[بەيابان] (پ) سەھرا، چۆل:

تىكىپىمىز بەيابان ئارا كۆپ شەجەر،

كى ئول نەخلەردىن بولۇپ كۆپ سەمەر.

— غەربىي.

بەيات

[بەيات] 1 < قەدىمكى تۈرك قەبىلىلىرىدىن بىرى؛ 2 < ئون ئىككى مۇ- قامدىن بىرىنىڭ نامى:

زىلەيخائى جۇنۇن لەشكەر چېكىنىپ ئەيلەر سىياسەت كۆپ،
 بەيات ئاھەڭگىدىن تاشلار، ھۇسەن كۆڭلۈمنى زىندانە.
 — ناقىس.

بەياھ

[بەياد] (پ) ياد قىلىش بىلەن، سېغىنىش بىلەن؛ سېغىنىپ، ياد قىلىپ؛
 ئەدا ئەيلەدىم ھەر كۈنى بامداد،
 قىلىپ ئولتۇرۇپ ئېردىم ھەقنى بەياد.
 — ئا. نىزارى.

بەياز

[بياض] (ئە) 1 < ئاق، ئاقلىق؛
 ساچنىڭ شاھى سەۋادى لەيلەتۈلگەن،
 يۈزۈڭ سۈبھى بەيازى لەيلەتۈلگەن.
 — سەبۇرى.

(2) شېئىرلار توپلىمى.

بەياز بولماق — ئاقارماق، يۇرۇماق؛

يەنە ئۇل سەنەم ئەيلەدى ئېتىراز؛
 چۈ يەتتى سەھەر بولدى سۈبھى بەياز.
 — ئا. نىزارى.

بەيازۇ سەۋاد — ئاق — قارا، ئاق — قارىلىق؛

بۇ ھىرفە ئارا ھەم سەلاھۇ — فەساد،
 كى فېئىلى ئېرۇر ھەم بەيازۇ — سەۋاد.
 — غەربىي.

بەيازۇل بەيىز

[بياض البيض] (ئە) تۇخۇمنىڭ ئېقى.

بەيازۇل ئەين

[بياض العين] (ئە) كۆزنىڭ ئېقى.

بەيان

[بيان] (ئە) سۆز، ئىپادىلەش، تەسۋىر؛ تەرىپ، ئىزھار قىلىش؛ مە-
 لۇمات، دەلىل؛

بىھىشت دەۋزەخ تالاشۇر، تالاشماقتا بەيان بار،

دەۋزەخ ئايتۇر؛ مەن ئارتۇق، مەندە فىرئەۋن، ھامان بار.

— ئەھمەد يەسەۋى.

بەيان ئەيلەمەك — تەرىپلىمەك، ئېيتماق، ئىپادىلىمەك؛

بەيان ئەيلەسە مەسئەلە مەئرىفەت،

خەرىدار بولۇپ، قىلمادىڭ مەرھەمەت.

— غەربىي.

بەيانى فەسپە — گۈزەل، راۋان بايان.

[بيعت] (ئە) ۋەدە بېرىش؛ بويىسۇنۇش؛

بەيئەت

كى بۇ دۇرچىنىڭ ئەيلەگىل بەيئەتتىن،
رىزالىق بىلە مەن بېرەي قىيمەتتىن.
— ئا. نىزارى.

دەستى بەيئەت — قول بېرىش، تەۋە بولۇش:
زىيارەت قىلىپ دەستى بەيئەت بېرىپ،
قىلىپ ھالى پۇرسىش نەسەھەت قىلىپ.
— موللا شاكىر.

بەيەك

[بەيەك] (پ) بىرلا، بىرغىنا:
كۈنىكىم بۇ يەڭلىغ شىكار ئەيلەبان،
بەيەك پۇشتى ئۆزرە گۇزار ئەيلەبان.
— ئا. نىزارى.

بەيەكبار

[بەيەك بار] (پ) بىرىۋلا؛ توساتتىن:
ئوشۇل مەجلىسدەكى ئەل كۈن بەيەكبار،
كۆتەردىلەر بۇ سۆزدىن نالەئى زار.
— لۇتقى.

بەيەت I

[بەيەت] (ئە) [كۆپلۈكى: بۇيۇت] ئۆي، خانە، جاي:
بىلىمەدەم مەن نە ئىش بولدى بۇ كۈن بۇ تۈندە
يوق ئول پەرى رەھنەمايىم بۇ بەيەت ئىچىندە.
— سەككاكى.

بەيەت كاشادە — ئۆي، خانە.

بەيەتتى ۋەيرانە — ۋەيرانە، خارابە ئۆي
[بەيەت] (ئە) ئىككى مىسرا شېئىر.

بەيەت II

[بەيەت اللە] (ئە) مەككە شەھىرىدىكى كەئبىنىڭ نامى؛ ئاللاڭ ئۆيى.
[بەيەت الما] (ئە) 1 < دۆلەت ئىختىيارىغا ئالدىغان مال — مۈلۈك؛
[بەيەت الحزن] (ئە) غەم ئۆيى، غەمخانىە.

بەيتۇللاھ

بەيتۇلجال

بەيتۇلھەزەن

سەككاكىنىڭ ئورنىنى ئوشۇل يۇسۇفى سانىن
يەتقۇب بىكىن ھەجرىدە بەيتۇلھەزەن ئەتتى.

— سەككاكى.

2 < قۇياش، ئاپتاب، نۇر: 3 < دۆلەت خەزىنىسى.

[بەيەت المعمور] (ئە) ئاباب ئۆيى، (دىنى رىۋايەتتە: تۆتىنچى
ئاسماندىكى كەبىگە ئوخشاش مۇقەددەس ئۆي):

بەيتۇلمەئمۇر

غەنىلىق بىلە ئانچە مەشھۇرئىدى،
دىرەملەر بىلە بەيتۇلمەئمۇر ئىدى.

— ئا. نىزارى.

[بەيەت المقدس] (ئە) قۇددۇس شەھىرى؛ قۇددۇستىكى زىيارەتگاھ.

بەيتۇننەشات

[بيت النشاط] (ئە) شادلىق ئۆيى.

بەيتۇلھەرام

[بيت الحرم] (ئە) بەيتۇللا ۋە كەئبىنىڭ يەنە بىر نامى؛

كى تەختى سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام،
ئەجەم مۈلكىدە ئېردى بەيتۇلھەرام.

— ئا. نىزارى.

بەيتۇل ئىنتىزام

[بيت الانظام] (ئە) ئىنتىزاملىق، تەرتىپلىك ئۆي؛ ئىنتىزامغا سالغۇ-
چى ئۆي.

بەيرەم

[بىرم] 1 < ھېيت، بايرام، شادلىق كۈنى؛ 2 < بىر خىل نازۇك، يۇپ-
قا بۆز.

بەيزا

[بيضا] (ئە) 1 < ئاق، ئاق رەڭلىك؛ نۇرلۇق؛

مۇبەددەل بولۇر كۈنگە ھەم ئۇشبۇ تۈن،
شۇئائى يۈزۈڭدەكى بەيزا، ئىشىق.

— موللا بىلال.

يەدى بەيزا — ئاق قول، پارلاپ تۇرىدىغان قول؛

ئۇلۇسقا توي بېرۇر بولساڭ قويۇپ ئالتۇن — كۆمۈش گىردە،
يەدى بەيزا بىكىن ئىلكىڭ جەھانغە زەرفىشان كەلدى.

— سەككاكى.

بەيزە

[بيضة] (ئە) تۇخۇم؛

بۇ تاۋۇسغە بەيزە خۇرشىدۇ ماھ،

قىلۇر رەڭ — بەرەڭ چۈجەسىن جىلۋەگاھ.

— ئا. نىزارى.

بەيزەئى زەر — ئالتۇن تۇخۇم.

بەيزەدار

[بيضةدار] (ئە + پ) تۇخۇملۇق، تۇخۇمى بار، ئۇرۇقلۇق.

بەيزەۋار

[بيضةوار] (پ + ئە) تۇخۇمدەك، تۇخۇم كەبى.

بەين

[بين] (ئە) ئارىسى، ئارىلىقى.

قىلىپ ئىشىق تۇغىيان، چېكىپ ئوتلۇغ ئاھ،

ئوقۇپ بەينىنى دىلبەرى نىك خاھ.

— ئا. نىزارى.

بەين بەين

[بين بين] (ئە) ئارا — ئارىسىدا؛ ياخشىمۇ ئەمدىس يامانمۇ ئەمدىس،

ئوتتۇرا ھال؛ باراۋەر.

بەينە ئەخبار

[بين الاخبار] (ئە) خەۋەرلەر ئارىسىدا، خەۋەرلەردە.

بەينە لەنەزىلەين

[بين المتزلين] (ئە) ئىككى مەنزىل ئارىسى.

بەينە لەمىلەل

[بين الملل] (ئە) خەلقئارا، جاھان ئىچى.

بەينە ھازەلغىراق [بين هذا الفراق] (ئە) بۇ ئايرىلىشىدا، بۇ جۇدالىقىدا؛
ئىرادە قىلىپ خىزمەتكىدىن يىراق،
كى ئىزھار ئېتىپ بەينە ھازەلغىراق.
— ئا. نىزارى.

بەينە [بيع] (ئە) سېتىش، سۇدىلىشىش؛
كى بەينە ئەتكەمەن ئانى بولدى زەررۇر،
كى نەقدىنەلەرگە يېتەدۇر فۇتۇر.
— ئا. نىزارى.

بەينە ئەتمەك — ساتماق؛
دېدى: ئۇشبۇ گەۋھەرنى بەينە ئەتكەمەن،
ئەگەر ئالماساڭ سەن، يانىپ كەتكەمەن.
— ئا. نىزارى.

بەينە شەرا [بيع شرا] (ئە) سېتىش — سېتىۋېلىش، سودا.
بەينە شەرا ئەيلەمەك — سودا قىلماق؛
بىردەمى خوشلۇق يۈزىنى بۇ جەھاندا كۆرمەدىم،
سەن پەرى پەيكەر بىلەن تائەيلەدىم بەينۇ شەرا.
— قەلەندەر.

بەينى ۋەسل — ۋەسلىگە يېتىش سودىسى، ۋەسلىنى سېتىۋېلىش؛
بارماغىم كۆكسۈمنى يارماغلىققە دايمىم بارماغى،
بەينى ۋەسلىڭىزغا سانارغە ئاندا ئېردى يارماغىم.
— گۇمناڧ.

بەينىنە [بينه] (ئە) دەلىل، ئىسپات، ھۇججەت.
بەئد [بعد] (ئە) كېيىن، ... دىن كېيىن.
بەئدە [بعد] (ئە) «بەئد» گە قاراڭ؛
بەئدە ھەمدى خالىقى نەئتى رەسۇلى مۇجتەبا،
جانىشىنى زارى پەيەمبەر چەھار يارىم كېلۇر.
— نەۋبەتى.

بەئدەز [بعداز] (ئە + پ) ... دىن كېيىن؛
نە ئېردى ئانىڭ مەقسەدىنى تاپىڭ،
كى بەئدەز ئانى خاك بىرلە ياپىڭ.
— ئا. نىزارى.

بەئدەزان [بعداز آن] (ئە + پ) ئۇنىڭدىن كېيىن، بۇنىڭدىن كېيىن؛
بۇ كۆڭلۈمدەكى ئىشنى قىلدىم تەمام،
بولۇپ بەئدەزان مۇندا قايمىم مەقام.
— ئا. نىزارى.

بەئدەزىن

[بەدازاين] (ئە + پ) ئاشۇنىڭدىن كېيىن:
ئەمدىكىم لەئلىك خەيالى بىرلە ئۇسروكىمەن مۇدام،
بادەگەر ئابىمەيات ئولسە، كېرەكمەس بەئدەزىن.
— ئەتائى.

بەئزەن

[بعضا] (ئە) بەزى، بەزىدە، ئايرىم پەيتتە، گاهى - گاهىدا.

بەئزى

[بعض] (ئە) ... نىڭ بەزىسى، ... نىڭ بىرقىسمى، بىرئاز.

بەئس I

[بأس] (ئە) 1 < قورقۇش؛ 2 < ئازاب، 3 < قاتتىقلىق؛ 4 < باتۇرلۇق.

بەئس II

[بعت] (ئە)؛ 1 < ئەۋەتمەش، يەتكۈزۈش؛ 2 < ئۆلۈكنى تىرىلدۈرۈش.

بوتە

[بوتە] ئالتۇنچىلارنىڭ ئالتۇن ئېرىتىدىغان قاپچىسى:

ئەي كۆڭۈل، ئول سىمىمەن ۋەسلىن قىلۇر بولساڭ ھەۋەس،
قىل يۈزۈڭ ئالتۇننى غەم بوتەسىدە ئىمتىھان.
— ئەتائى.

بوتە I

[بوتە] (1) بوتە، بوتىلاق، (2) كوچمەم: پەرزەنت، ئوغۇل.

بورچى

[بورچى] ئاشپەز:

مىراخور، بەكاۋۇل، بورچى، ئۆيچىسى،
يەنە ناغرا كارنايۇ سۇرنايچىسى.

— موللا شاكىر.

بوريا

[بوريا] (پ) بورا:

براۋ ئىختىيار ئەيلەدى بوريا،
قومۇشىدىن بىسات ئەيلەدى خەلق ئارا.
— غەربىي.

بورىياپا

[بورىياپا] (پ) بورا توقۇغۇچى.

بوساغە

[بوساغە] بوسۇغا، پەس يەر.

بوستان

[بوستان] (پ) باغ، گۈلزار، چىمەن:

ئانى جىلۋەگەر قىلدى ئىنسان ئارا،
شەمىمنى ئانداغكى بوستان ئارا.

— ئا. نىزارى.

بوستان ئەفرۇز - گۈلتاجى خوراز.

بوستان سەرا - بوستاندا سايرىغۇچى، بۇلبۇل.

بوقۇرسا

[بوقۇرسا] بوقۇسا (يەرھەيدەيدىغان سايمان):

ئەگەر ئەتمەسەك بىز بوقۇرساڭغا تىش،
كى ھەيرەتتە يازنىڭ بولۇر ئېردى قىش.

— غەربىي.

بولجاب

[بولجاب] مۆلچەرلەپ، ئېنىقلاپ:

كۈننىن بولجاب ھەم ئول كۈن بولغە تۇشتى،

ئۇزۇپ فەرخار مۈلكىنە ياۋۇشتى.
— لۇتقى.

بولجار

[بلجار] مۆلچەر، نىشان:

تۆگىلەر جايى تاغ باشى،
بولجارىمىز يار باشى.
شۇ بولجارغا يەتكەندە،
توختىمايدۇ كۆز ياشى.

— موللا بىلال.

بولغامەن

[بولغامەن] بولغايچەن، بولمەن:

گۈل يۈزۈك سەرۋ قەدىك قىلسام خەيال،
سەرۋ يەڭلىغ بولغامەن سەرگەشتە ھال.
— گۈمناپ.

بولۇبان

[بولۇبان] بولۇپ:

شام ئىدى ئاھىستە قوپۇپ ناگەھان،
يۈردۈم ئوشۇل يولغا بولۇبان رەۋان.
— زەلىلى.

بۇ I

[بۇ] بۇ (كۆرسىتىش ئالماش):

چۇ مۇھرى ئاڭا بەردى پىر يادكار،
كى بۇ مۇھرىدە تۇرغە ئەسرار بار.
— ئا. نىزارى.

بۇ دەم — شۇ ۋاقىت، شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە:

مىھنىبانۇ بىرلە قىلىپدۇر ياراش،
ئانىڭ بىرلە بۇ دەم تۇرۇپدۇر مەئاش.
— ئا. نىزارى.

بۇدۇر — مۇنداق، مۇنۇلار:

ۋەسىيەت بۇدۇر، شاھلار قەۋلىدىن،
فەنا ئىستە ئاخىردەكى ھەۋلىدىن.

— ئا. نىزارى.

بۇدۇركىم — شۇنداقكى، ... بولسا مۇنداق:

تىرىكلىك كېرەكمەس سېنىڭسىز ماڭا،
مۇرادىم بۇدۇركىم يېتىشمە ساڭا.

— ئا. نىزارى.

بۇ يەڭلىغ — شۇ كەبى، شۇنىڭغا ئوخشاش:

نەچە ئاي بۇ يەڭلىغ قىلىپ پەرۋەرىش،
كى سۈتدىن كېچىپ ئاغزىغە چىقتى تىش.

— ئا. نىزارى.

بۇ باك - بۇنداق سادا، بۇنىڭغا ئوخشاش سادا.

[ب] (پ) «بۇي» غا قاراڭ.

I بۇ

[بوك] (پ) 1 < كەپتەر؛ 2 < ئاچا - سىڭىل؛

بۇبەك

ھەر تۇنكى قىلسام ئول بۇ بەكى فىتنە يادىنى،

يۇرمەن ياشىمدىن ئىككى كۆزۈمنىڭ سەۋادىنى.

— ئەتائى.

[بت] (پ) 1 < بىۋىپەرەسلەر چوقۇنۇپ ئىبادەت قىلىدىغان سۈرەت

I بۇت

ياكى ھەيكەل، بۇت:

ناز ئىلە چىقساڭ ئۆيۈڭدىن بۇ قەدەر رۇخسار ئىلە،

سەجدە ئەيلەر قاشلارنىڭغە بۇت بىلە ھەم بۇتتەراش.

— قەلەندەر.

(2) سەنەم، گۈزەل:

ئالدى كۆڭلۈمنى مېنىڭ بىر بۇتى چەۋكان سىكەلەك،

غارەتى دىنىم ئۇچۇن قىلدى پەرىشان سىكەلەك.

— مەھزۇن خوتەنى.

بۇت ئەيلەمەك - بۇت ياسىماق،

شەھەر خەلقىنىڭ ئەسلى بازارى يوق،

كى بۇت ئەيلەمەكدىن بۆلەك كارى يوق.

— ئا. نىزارى.

بۇتى نەبۇد - ئالەمدە يوق بىر سەنەم:

بۇتى نەبۇد مەگەر ھۇرى پەرىزاد،

لەبى نازۇك، بۇيى چۇن سەرۋى ئازاد.

— لۇتفى.

[بوت] پۇت، ئاياغ:

I بۇت

قەتل قىل نەفسىڭ ھەۋاسىن ئىستەسەڭ ئازادەلىغ،

بۇت ئوشاتماي ئازەر ئوغلىغە قاچان تەگدى بەرات.

— ناقس.

[بتا] (پ) ئەي بۇت؛ ئەي گۈزەل.

بۇتا

[بت تراش] (پ) بۇت ياسىغۇچى:

بۇتتەراش

چەراكىم بۇلار بارچەسى بۇتتەراش،

ياغاچدىن سەنەم قىلغۇچى قارى - ياش.

— ئا. نىزارى.

[بت بىرست]، (پ) بۇتقا سەجدە قىلغۇچى، بۇتپەرەس:

بۇتپەرەست

ۋىلايەت ھەممە كافرۇ بۇت پەرەست،

بۇلار كۇفر تۇغيان مەيى بىرلە مەست.

— ئا. نىزارى.

[بتخانە] (پ) بۇتپەرەسلەرنىڭ ئىبادەتخانىسى:

بۇتخانە

مەگەر ئىسلام ئېلىنىڭ نالەسى ئەۋجىگە يەتمەيدۇر،

بەرەھمەن باش كۆتەردى كۇفردىن بۇتخانەدۇر پەيدا.

— زەلىلى.

[بوتراتماق] توزۇتماق، تارقاتماق، پاراكەندە قىلماق:

بۇتراتماق

جەھاندا بۇتراتىپ سەيياھلارنى،

تېڭىزلارگە ئايىپ مەللاھلارنى.

— لۇتفى.

[بوتراماق] توزۇماق، تارقىماق، پاراكەندە بولماق:

بۇتراماق

ئانىڭ ۋەھشەتىدىن ئەجەب تىترەدىم،

سەراسىمەۋار ھەر تەرەپ بۇترادىم.

— ئا. نىزارى.

[بىتكەدە] (پ) «بۇتخانە» گە قاراڭ.

بۇتكەدە

[بىتكەر] (پ) «بۇتتەراش» گە قاراڭ.

بۇتكەر

[بىتون] [بىرلىكى: بەتن] قۇرساقلار، قېرىنلار.

بۇتون

[بوجىل] (ئە) 1 < ئەبۇجەھل سۆزىنىڭ قىسقارغان. شەكلى بولۇپ،

بۇجەھل

مۇھەممەت پەيغەمبەرگە قارشى بولغان، بىر ئەرەبىنىڭ نامى،

2 < كۆچمە م: ناھايىتى جاھىل.

[بخار] (ئە) پار، تۇمان.

بۇخار

[بىخل] (ئە) بېخىللىق، پىششىقلىق، پىخسىقلىق:

بۇخل

مەنى گۇمناغە بەرمەي زەكاتى ھۆسن قايتاردىڭ،

كۆرەرمۇ بۇخل ئارا بىر شەھرى يارى مەن كەبى ھەرگىز.

— گۇمنام.

[بخور] (ئە) خۇش پۇراقلىق ئىسردىق.

بۇخور

[بخورات] (ئە) [بىرلىكى: بۇخور] ئىسردىق.

بۇخورات

[بود] (پ) بارلىق، مەۋجۇتلۇق:

بۇد

ئول ئاي ئوتىدا بۇد بولدى نابۇد،

جان جانغە كىردى جانانە بولدۇم.

— گۇمنام.

بۇدۇ نابۇد — بار ۋە يوق، بار ئىدى، يوق ئىدى، بارلىق، ھەممە:

كۆڭۈل باغرى ئارا ئەزم ئەتسە دەرەن باغرى تاشمىدۇر.

يوق ئەتكەن بۇدۇ نابۇدۇمنى ئول پەيۋەستە قاشمىدۇر.
— گۇمنام.

زادۇ بۇد — تۇغۇلغان يەر، ۋەتەن:
سۇراردا ھەر بىرىنىڭ زادۇ بۇدىن،
كىنەتتە كۆزدى بىر ساھىب ۋۇجۇدىن.
— لۇتقى.

بۇدى يوق — بارلىقى، مەۋجۇتلۇقى يۇق.
نابۇدىغىنى قىلدى بۇد — سېنى يوقىدىن بار قىلدى.
بۇدۇم — بارلىقىم:

ئۆزۈمدىن كېتىپ مەن چۇ بىخۇد ئولۇپ،
كى بۇدۇم ئانىڭ بىرلە نابۇد بولۇپ.
— ئا. نىزارى.

[براق] (ئە) ئىسلام دىنىنىڭ قارىشىچە مۇھەممەت پەيغەمبەر
راج كېچىسى ئاسمانغا چىققاندا مىنگەن ئات؛ چاپقۇرئات:

بۇراق

ياش فەرزەندىن يۇگۇرتۇپ يۈز سارى ھەردەم كۆزۈم،
چۈن سېنىڭ ئىزىڭنى تاپماي چاپتۇرۇپ گۈلگۈن بۇراق.
— لۇتقى.

[برج] (ئە) 1 < قۇياشنىڭ يىللىق ھەرىكەت يولىنى بويلاپ جاي-
لاشقان ئون ئىككى يۇلتۇز تۈركۈمنىڭ يىغىندىسى ۋە ئۇلارنىڭ
ھەر بىرى:

بۇرج

تەۋسەنى دەۋلەت ئۆزە مىنىسەڭ سەن، ئەي خۇرشىدى فەر،
قىلغۇدەكسەن سەير بەزمىدە بۇ ئون ئىككى بۇرج.
— قەلەندەر.

2 < سېپىلىنىڭ چوقچىيىپ تۇرغان تۆت بۇرجىكى، مۇنار:
ئۈزۈك بىرلە توننى سالىپ دۇرج ئارا،
ھەمەل دۇرجىنى ھەم قويۇپ بۇرج ئارا.
— ئا. نىزارى.

بۇرجۇ بارۇ — قەلئەنىڭ مۇنارىسى ۋە تاملىرى.
بۇرجۇ تاھ — مۇنار ۋە ساراي.

بۇرجى ئاب — جەدى، دەلۋ، ھۈت بۇرجلىرى (قىش ئايلىرى).
بۇرجى ئاتەش — سەرتان، ئەسەد، سۇنبول بۇرجلىرى (ياز ئايلىرى)
[برا] (پ) ئۆتكۈر، كەسكىن:

بۇررا

خەنجەرى بۇررا — ئۆتكۈر قىلىچ:
ئۆلۈمنى خوش قىلىپ ھىجران ئېلىندىن،

سۇۋۇردى خەنجەرى بۇررا بىلىنىدىن.
— لۇتقى.

بۇرران

[بران] (پ) «بۇررا» غا قاراڭ:

ئۇزۇپ باشىنى تىغى بۇرران بىلە،
سۆكۈپ جىسمىنى تىمىرى پەرران بىلە.
— ئا. نىزارى.

بۇررانلىغ

[برانلىغ] ئۆتكۈرلۈك، كەسكىنلىك.

بۇرقەدۇ

[برق] (ئە) يۈزگە تارتىدىغان پەردە، چۈمبەل:

يۈزىدىن بۇرقەئىن ئالسا يارۇتۇر مەسلى كۈن شەبىنى،
قاماشىپ كۆزلەرى ئول دەم ئۇچالماس مۇرغىكى شەبگەر.
— موللا بىلال.

بۇرقەدۇ ئالماق — نىقابىنى، چۈمبەلنى ئاچماق:

ئال بىرلە سالدى ئالما يانماقنىڭ كۆڭۈلگە تار،
بىر بۇرقەدۇ ئال كۆرەيىن ئانىڭ نازۇك ئالىنى.
— سەككاكى.

بۇرنا

[برنا] بۇرۇن، ئىلگىرى:

شاقاۋۇل يوق ئىدى بۇرنا خوتەندە،
ئەجايىپ دىلچەم ئەردۇك ئۆز ۋەتەندە.
— مەھزۇن خوتەنى.

بۇرناغى

[برناغى] بۇرۇنقى، ئىلگىرىكى:

يازىپ بۇرناغى كاتىپ ئانداغ رەقەم،
سۇئالى ئانىڭ ئانچە پۇر دەردۇ غەم.
— ئا. نىزارى.

بۇرھان

[برهان] (ئە) دەلىل، ھۈججەت:

ئېرۇرمەن خانەدانىڭنىڭ قورۇغىدۇر شەرىق زاتىڭ،
نەبىتتەك شەرىقى ئىشىگدە زەمىرىڭ خۇردەدان كەلدى.
— سەككاكى.

بۇرۇج

بۇرھانى ساتىپ — روشەن، ئېنىق دەلىل.

بۇرھانى قاتىپ — كەسكىن دەلىل.

[بروج] (ئە) [بىرلىكى: بۇرج] بۇرجلار.

بۇرۇدەت

[برودت] (ئە) سوغۇقلۇق.

[برىدە] (پ) كېسىلگەن، كېسىك.

بۇرۇدە

[بروغ] 1 < بۇزۇق، ۋەيرانە:

بۇزۇغ

بۇ فەرخى بۇزۇغ كۆسەنى تاپىپ،

ياتىپ باشىغە ئەسكى شالىن ياپىپ.

— ئا. نىزارى.

2، غەمكىن، قايغۇلۇق (كۆڭۈل ھەققىدە)
 [بوس] (پ) «بۇسە» نىڭ قىسقارتىلمىسى؛ «بۇسە» گە قاراڭ:
 كېچە - كۈندۈز خەيالىم ئاستان بۇسىنى قىلماغلىق،
 ۋىسالى دەۋلەتمىن تاپماققە سەگلەر سانى راھىمدۇر.
 — گۈمناڧ.

بۇس

[بوسە] (پ) سۆيۈش، ئۆپۈش:
 قىلىپ بۇسەلەر چۈن كەفۇ پايىغە،
 سۈرۈپمەن يۈزۈمنى يۈزى ئايىغە.
 — ئا. نىزارى.

بۇسە

بۇسە قىلماق — سۆيىمەك، ئۆپمەك:
 كى مەھۋۇننى بۇسە قىلىپ دىلبەرى،
 كى لەئلى لەبىدىن تاتىپ شەككەرى.
 — ئا. نىزارى.

بۇسۇ كەنار — قۇچاقلاپ سۆيۈش:
 ھەكىم ئەھلى ئەمىر ئەتتى بۇسۇ كەنار،
 ۋەلې ئۆزگە ئىشىدىن قىلىڭىز قەرار.
 — ئا. نىزارى.

بۇش

[بوش] غەزەپ، ئاچچىق:
 ھەجر ئوتى نېچە مەجرۇھ ئېتىپ بۇزدى جىگەرنى،
 ۋەسلىك بۇشىغە مەرھەمى نې خۇش ياقە كەلدى.
 — سەككاكى.

[بوشورغاناق] ئىچى پۇشماق، غەزەپلەنمەك، ئاچچىقى كەلمەك:

بۇشورغاناق

بۇشۇرغانىپ تۈمەن مىڭ سۆز بىرلە،
 كېڭەشتى ئولتۇرۇپ نەردۇز بىرلە.
 — لۇتفى.

بۇغز

[بغض] (ئە) دۈشمەنلىك، ئۆچمەنلىك.
 بۇغزى ھەسەد — ئىچى تارلىق، كۆرەلمەسلىكتىن بولغان دۈشمەنلىك.
 بىرەۋ كىم ساڭا قىلسا بۇغزى ھەسەد،
 سىپاردىش قىل ئانى جەنابى ئەھەد.
 — ئا. نىزارى.

بۇغز بىرماق — دۈشمەنلىكنى، ئۆچمەنلىكنى كەلتۈرمەك:
 ھەرنە تاپسە ھەق يولىغە ئېھسان قىلۇر.
 بېخىللارنىڭ ئەداۋەتى بۇغز بولغاي.
 — يەسەۋى.

بۇقئە [بەقە] (ئە) جاي، ئورۇن، زېمىن؛ خانىقا؛
قەدەم بىرلە جەھانباۋ بەنا ئەيلەگەن،
كى بۇ بوقئەنى جا - بەجا ئەيلەگەن.
— ئا. نىزارى.

بۇقئە [بەق] (ئە) [بىرلىكى: بۇقئە] جايلار، ئورۇنلار؛
ئۈمىد ئىلە باردىم مەدەد ئىستەبان،
مۇبارەك بۇقئەدىن سەنەد ئىستەبان.
— ئا. نىزارى.

بۇقرات [بىقراط] قەدىمكى گىرىك تىبابەت ئالىمى؛
مەئانى ھەرىمىدە سۇقرات ئولاي،
كى سوقرات يوق، بەلكى بۇقرات ئولاي.
— ئا. نىزارى.

بۇك [بونكا] مۇك، غەم؛
زەكاتى بىرلە بۇكدىن دېسەم، ئايتۇر؛
قاۋۇك، كەتسۇن، بۇ سەككاكى گەدانى.
— سەككاكى.

بۇلئەجەب [بوالعجب] (ئە) ئەڭ قىزىق، تەئەججۇپلىق، ئاجايىپ،
بۇلغا [بلغاء] (ئە) [بىرلىكى: بەلىغ] سۆزمەنلەر
بۇلبەشەر [بوالبشر] (ئە) ئىنسانلارنىڭ ئاتىسى، ئادەم ئاتا؛
كېلىپ دەھر ئارا ھەزرەتى بۇلبەشەر،
سەمادىن تۇشۇپ مەنزىلى بولدى يەر.
— غەربىي.

بۇلبۇل [بلبل] (ئە) 1 < بۇلبۇل؛
مەۋسۇمى بەھار ئولدى گۈل رەڭگىنى ئال ئەيلەر،
بۇلبۇلنى چەمەن ئىچىرە شورىدە مەقال ئەيلەر
— زەلىلى.

2 < ئاشىق؛
سەھەر تەرفى چەمەندە گۈل بىلە تەنھا شەراب ئىچتى،
ئەجايىب باغبانى سەمىنەنى بۇلبۇل كەباب ئەيلەپ.
— زەلىلى

بۇلبۇلى گۇيا — سايىرىغان بۇلبۇل.
بۇلبۇلى شەيدا — پىغان قىلغۇچى بۇلبۇل؛ بېرىلگەن ئاشىق.
[بىلر] (ئە) ئەينەكنىڭ بىر تۈرى؛

بۇلبۇلدىن فىيالىھ بۇلبۇلۇرى سۇراھ،
كى بۇتۇن سۇراھىدا گۈلرەك راھ.
— ئا. نىزارى.

بۇلۇر

بۇلەھ ۋەس

[بوالھوس] (ئە) ھەۋەسكار، ھەۋەس قىلغۇچى:
كەتكۈڭ ئاخىر رېھلەت ئاھەڭگىن تۈزۈپ، ئەي بۇلەھ ۋەس،
بارچە قالغاي ئايرىلىپ، بارغاي نەدامەت بىرلە غەم.
— سەبۇرى.

بۇلۇغ

بۇنياد

[بلوغ] (ئە) يېتىشىش، بالاغەتكە يېتىش.
[بنياد] (پ) 1، ئاساس، ھۇل:
چۇبىر ئايچە يەمەندە چىرغادى شاد،
كۆڭۈل باغلاپ ئول ئەلگە سالىدى بۇنياد.
— لۇتفى

2 < سەۋەب:

تۇغيان ئېتەر جۇنۇنۇم زەنجىرى ئىشقى كەلتۈر،
ئەفسۇنگەران ئەزايىم بۇنياد ئەگەر قىلماسا.
— زەلىلى.

بۇنياد ئەتمەك — ۋۇجۇتقا كەلتۈرمەك:

ئۇلار قاشىدا دەفمە بۇنياد ئېتىپ،

بۇزۇلغان بىقائىنى ئاباد ئېتىپ.

— ئا. نىزارى.

بۇنياد قىلماق — مەۋجۇت قىلماق، پەيدا قىلماق:

ياقاسىن چاك ئېتىپ فەرياد قىلدى،

كۆيۈكلۈك نەۋھەلەر بۇنياد قىلدى.

— لۇتفى.

[بوى] (ئە) پۇراق، ھىد:

دېدى: «ئەي بالام، مەن سۆزۈڭگە قۇلاق

سالىپمەن، كېلۇر بۇيى دەردۇفسراق.

— نىزارى.

بۇي تامماق — ھىدى دىماغقا ئۇرۇلماق:

ۋەسلى باغىدىن دىماغىغە ئانىڭ بۇيى تامماق،

كىم سارىغ تا يۈزىنىيۇ كۆزنى تا قان ئەيلەمەس.

— قەلەندەر.

بۇي كەلمەك — پۇراق چېچىلماق:

كۆرۈپمەنكى گۈلشەن ئېرۈر بىمەزىر،

كېلۇر بۇيى ئاندىن مۇشكى ئەبىر.

— ئا. نىزارى.

بۇيى خۇش — خۇش پۇراق،

بۇيى خۇش مۇشكى خوتەندىن زىياد،

بۇي

خارى، خەسى مۇشكى سەمەندىن زىيادە.

— زەلىلى.

بۇيى خۇن — قان ھىدى، قان پۇرىقى:

سەبا سەھرايى غەمىدىن لالەگۈن جامى جۇنۇن كەلتۈر.
كى دەۋران ساغەرىدىن مەي كېرەكمەز بۇيى خۇن كەلتۈر،
— زەلىلى.

بۇيى ۋەفا — ۋاپادارلىق ئالامىتى، ۋاپا قىلىش بەلگىسى:

جەھاندىن ھېچ ئادەم تاپمادى بۇيى ۋەفا، يىغماڭ،
ئانى جەمئ ئەيلەگەنلەر كۆرمەدى غەپىرى جەفا ئاخىر.
— زەلىلى

[بويىلە] بۇنىڭ بىلەن، بۇنداق:

دېدىلەر ھۇد ھۇدغا كىم پىشۋا،
بۇيىلە شاھا فۇرقەتى ئەرمەس رەۋا.
— سەبۇرى.

[بورك] بۆك، باش كىيىم، قالپاق.

[بوركە] كىچىك قۇل:

بۇ شەھزادەنىڭدۇر ئاتام كۆركەسى،
مۇخادىملاردىن فەقىر بۆركەسى.
— ئا. نىزارى.

[بوركلوك] بۆكلۈك، قالپاقلىق؛ يۆگەكىلىك، ئوراقلىق:

بۆركلۈك يۈرگەن قىز ئەردى،
ئۆزى خەلقىتىن ئۆز ئەردى.
— موللا مۇھەممەت نىياز.

[بوز] توقۇلغان ماتا، خام:

كى بۆز توقۇماقنى ئالىپ باپكار،
جەھان مۈلكىدە بۆز بىلە قىلدى كار.
— غەربىي.

[براندە] (پ) بۇ رەندە (موزدۇزلۇق ئەسۋابى):

ئۆتۈكچىغە بۇررەندە بىزدىن دۇرۇر،
كى نەججارغە رەندە بىزدىن دۇرۇر.
— غەربىي.

[بزرک] (پ) ئۇلۇغ، زور؛ ھۈرمەتلىك.

بۇزۇرگۇ كۈچەك — چوڭ — كىچىك، ئۇلۇغ — ئۇششاق:

گۈلى پەردە نېشىنى زار ئەتمە،
بۇزۇرگۇ كۈچەك ئىچرە خار ئەتمە.
— لۇتفى.

بۇيىلە

بۆرك

بۆركە

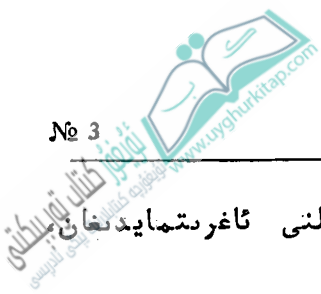
بۆركلۈك

بۆز

بۇررەندە

بۇزۇرگ

- بۇزۇرگانە** [بزرگانە] (پ) مەرتەبەلىك، ئابروويلۇق ھالدا: ساقىرات ئەۋ، سەراپەردە بىلەن تەخت، ئاڭا لايىق بۇزۇرگانە ئارىغ رەخت. — لۇتقى.
- بۇزۇرگۇار** [بزرگوار] (پ) ئۇلۇغۋار، ھۈرمەتلىك، ئاتاقلىق؛ تەرەددۇد قىلىپ ئول زەمان بۇزۇرگۇار، بىنايى شەھەرگە نېچۈك ئورنى بار. — موللا شاكىر.
- بېھ** [بە] (پ) ياخشى، خوپ، ماقۇل: مۇشكىن ساچىڭغا ئەنبەرە ئۆزنى تۇتارسەن بېھ، سەۋدايى خام فاسىل ئېتىپدۇر دىماغىنى. — لۇتقى.
- بېھبۇد** [بەبود] (پ) 1 < ياخشىلىق، ساغلاملىق، ياخشى ھالەت، خاتىرجەملىك؛ چۇ بىھۇدە سۆزلەر، ئاڭا سۇد ئەمەس، بۇ ئەفغانە ئاشىقىغە بېھبۇد ئەمەس. — ئا. نىزارى.
- 2 < پايدا، نىجات، ئاسايىشلىق: خىجالەتكە سالماق مېنى سۇد ئەمەس، شەھىنشاھلىق بىزگە بېھبۇد ئەمەس. — ئا. نىزارى.
- بېھتەر** [بەتر] (پ) ياخشىراق: لەتافت گۈلشەننىڭ گۈللارنىڭ بېھتەردۇرسەن، يۈزۈڭ يۇلتۇزنى بەيزالىق، ساچىڭ شەبىنى قارا ئەيلەر. — موللا بىلال.
- بېھتەرىن** [بەترىن] (پ) ناھايىتى ياخشى، ئەڭ ياخشى.
- بېھجەت** [بەجت] (پ) شادلىق، خۇشاللىق.
- بېھراغ** [بەراغ] ياخشىراق، ئەڭ ياخشى. ساڭا قۇل بولغالى بەرھەم ئەمەس قويدۇڭ ئەدەدسىز داغ، ئېرۇر ھەرقايسى داغىڭ مىڭ ئاچىلغان لالەدىن بېھراغ. — گۇمنام.
- بېھزاد** [بەزاد] (پ) ئەسلى زاتى ياخشى.
- بىئاب** [بى آب] (پ) سۇسىز، قۇرۇق.
- بىئابۇرۇ** [بى آبرو] (پ) ئابروىي يوق، ئابروىسىز.
- بىئابۇتاپ** [بى آب وتاپ] (پ) نۇرسىز، پارلاپ، يالتىراپ تۇرمايدىغان، خىرە.
- بىئار** [بى عار] (پ+ئە) ئار-نومۇسىز، ئۇياتسىز.
- بىئارام** [بى آرام] (پ) ئارامسىز، تىنىچسىز؛ ھالاۋەتسىز، بىقارار.

[بى آزار] (پ) كىشىگە ئازار بەرمەيدىغان، دىلنى ئاغرىتمايدىغان مۇلايىم.

بىئازار

[بى آزوم] (پ) ھاياسىز، ئۇياتسىز.

بىئازوم

[بى عاقبت] ئاقىۋىتى يامان،

بىئاقىبەت

[بى ابا] (پ + ئە) تارتىنماي:

بىئەبا

سورارمەن سوئال ئەزبەرايى خۇدا،

جەۋابىنى ئايتىڭ ماڭا بىئەبا.

— ئا. نىزارى

[بى ادب] (پ + ئە) ئەدەبىسىز، تەرتىپسىز ھاياسىز، نادان:

بىئەدەپ

كى تەفتىش ئېتىپ شاھ قىلدى غەزەب:

«نېدىن مۇنكىر ئولدۇڭ، ئايا بىئەدەپ.»

— ئا. نىزارى.

[بى عدد] (پ + ئە) ھېسابسىز، نۇرغۇن:

بىئەدەد

شۇم رەقىبىنى شاد ئېتىپ، غەمكىن ئېتەرەمەن زارىنى،

باردۇرۇر دەردۇ غەمىم ئۇشۇ سەبەبىدىن بىئەدەد.

— قەلەندەر.

[بى عدىل] (پ + ئە) تەڭدىشى يوق، ئوخشىشى يوق.

بىئەدىل

[بى عمل] (پ + ئە) ئەمەل قىلمايدىغان، ئەمەلسىز.

بىئەمەل

[بى اندازە] (پ) ئۆلچەمسىز، ئەندىزىسىز.

بىئەندازە

[بى عون] (پ + ئە) ياردەمسىز، مەدەتسىز.

بىئەۋن

[بى باك] (پ) بىپەرۋا، ھېيىقمايدىغان، قورقماس:

بىباك

چەرخی بىباك — بىپەرۋا بەلەك.

[بىباكلىق] بىپەرۋالىق، ھېيىقماسلىق:

بىباكلىق

كېرەكدۇر بۇ ۋەرتە ئارا پاكلىق،

داغى قىلماسۇن ئەسلە بىباكلىق.

— ئا. نىزارى.

[بى بدىل] (پ + ئە) تەڭدىشى يوق، مىسلىسىز:

بىبەدىل

كى شالگەر ئىشىنى ئالىپ بىبەدىل،

تىرەنى سۇنۇچ بىرلە ئەيلەپ ياشىل.

— غەربىي.

[بى بر] (پ) مېۋىسىز، ھوسۇلسىز.

بىبەر

[بى برىك] مېۋىسىزلىك.

بىبەرلىك

[بى برىك] يوپۇرماقسىز، بەرگىسىز؛ مېۋىسىز:

بىبەرگ

ۋۇجۇدۇم گۈلىستانى بىبەرگىدۇر،

بۇ ھەسرەت بىلە پەيكەرىم مەرگىدۇر.

— ئا. نىزارى.

[بى بصر] (پ + ئە) كۆزى يوق، كور؛ قارىغۇلارچە، نادان؛
 تولا يىغلادى بىبەسەر ئولدى كۆز،
 فىراق ئىچرە دايم نەھىنى ئولدى ئۆز.
 — ئا. نىزارى.

بىبەسەر

[بى بقا] (پ + ئە) ئەبەدىي بولمىغان، ۋاقتىنچە، قىسقا، ئامانەت.
 [بى بها] (پ + ئە) باھاسى يوق، قىممەتلىك.
 [بى بهانە] (پ) سەۋەبىسىز، ئاساسسىز، باھانىسىز.
 [بى بەر] (پ) بەھرىسىز، پايدىسى يوق.
 [بى بىياد] (پ) ئاساسسىز، تۇپسىز، ھۆلىسىز؛
 دەمى مەھبۇبەسىز ئاشىق ھەياتى،
 ئەگەر خىزر ئېرسە بىيۇنىياد ئولۇرلار.
 — ئەتائى.

بىبەقا

بىباھا

بىباھانە

بىبەھر

بىيۇنىياد

[بىبى، بى بى] (پ) خانىم، خوجايىن ئايال.
 [بى بىضاعت] (پ + ئە) مال - مۈلۈكىسىز، بىسائىسىز، كەمبەغەل.
 [بى بىم] (پ) قورقۇنچىسىز، خەۋپسىز.
 بىبىجۇ ۋەھىم — خەۋپ - خەتەرسىز.
 [بى بايان] (پ) چەكسىز، پايانسىز، ئاخىرى يوق.
 [بى پىدر] (پ) ئاتىسىز؛

بىبى

بىبىزائەت

بىبىم

بىبايان

بىبەدەر

گەر كىشى پىر سىزكى گویا بىبەدەر،
 بىبەدەر كۆپ يۈرسە يول كۆرگەي خەتەر.
 — خەراباتى.

[بى بىر تو] (پ) نۇرسىز، شولمىسىز، يالقۇنسىز.
 [بى بروا] (پ) پەرۋاسى يوق، ئىمتىبارسىز، بىخەم؛
 سەيدى بىبەرۋا يۈرۈر گەر شاھبازى بولماسە،
 مەملەكەت ۋەيران بولۇر شاھنىڭ ئاپازى بولماسە.
 [بى بىوند] (پ) باغلىنىشىز، بىرىكمىگەن، ئۇلانمىغان.

بىبەر تەۋ

بىبەرۋا

بىبەيۋەند

بىبىر

بىبتاب I

[بى بىر] (پ) پىرسىز، رەھبەرسىز، يېتەكچىسىز.
 [بى تاب] (پ) 1 < بىتاقەت، بىتارام؛
 جەھان كارى بارىغە بىبتاب ئولۇپ،
 كى شاھى فەرىدۇنغە ھەمخاب ئولۇپ.
 — ئا. نىزارى.

2 < كۈچسىز، دەرمانسىز؛

قىلىپ بىبتاب جىسمىمنى نېتەيكىم ئىشقى تىبىرەنگى،
 جەھاندا بارمىدۇر مەندەك بەلا دەشتى ئارا قالغان.

— ئا. نىزارى.

بىتابۇ تەۋان — كۈچسىز، قۇۋۋەتسىز.
3 < كېسەل.

بىتاب II	[بى تاب] (پ) 1 < نۇرسىز، ھارارەتسىز؛ 2 < تاۋلانمىغان، خام.
بىتابلىغ I	[بى تابلىغ] كېسەللىك.
بىتابلىغ I	[بى تابلىغ] نۇرسىزلىق، خىرەلىك، ھارارەتسىزلىك.
بىتابقات	[بى طاقت] (پ + ئە) سەۋرىسىز، تاقەتسىز، بىئارام.
بىتابئەب	[بى تەب] (پ + ئە) مۇشەققەتسىز، قىينالماستىن.
بىتابئەمۇل	[بى تامل] (پ + ئە) ئويلانماستىن، مۇلاھىزىسىز.
بىتابئەيىۋن	[بى نەين] (پ + ئە) مۇئەييەن بولمىغان، ئېنىقسىز، بىتايىن.
بىتابئەلۇۋى	[بى تەلۋ] (پ + ئە) خىلاپسىز، ئۆزگىرىشىز، ئېنىق.
بىتابئەلۇۋى	[بى تەلۋ] (پ + ئە) تەكەللۇپسىز، مۇشەققەتسىز.
بىتابئەمكىن	[بى تەمكىن] (پ + ئە) بىئىقارار، سەۋرىسىز.
بىتابئەمىز	[بى تەمىز] (پ) پاك بولمىغان، پاسكىنا، مەينەت؛

ئۇچاسىدا بىر زەندە بولغان لىياس،
كى ئول كەل دۇرۇر بىتابئەمىز بىقىياس.
— ئا. نىزارى.

بىتابئەھاشى	[بى تەھاشى] (پ + ئە) تارتىنماستىن، قورقماي؛ چۇ ئول ئاستانغە يېتىپ ئەردى باش، كىرىپ ئۆي ئىچىگەكى ئول بىتابئەھاش. — ئا. نىزارى.
-------------	--

بىتابئەھەررۇك	[بى تەھرۇك] (پ + ئە) ھەرىكەتسىز.
بىتابئەھەررۇك	بىتابئەھەررۇك بولماق — قىمىرلىيالماس بولماق، ھەرىكەتسىز.
بىتابئەھەررۇك	[بى تەھرۇك] (پ + ئە) 1 < كۆتۈرەلمەيدىغان، چىدامسىز، سەۋرىسىز؛ 2 < توختىماي، تېزدىن.
بىتابئەھەررۇك	[بى تەھرۇك] (پ + ئە) توختاپ تۇرماستىن.
بىتابئەھەررۇك	[بى تەھرۇك] (پ + ئە) تەۋەككۈلسىز، تەۋەككۈل قىلماستىن.
بىتابئەھەررۇك	[بى تەھرۇك] (پ + ئە) قورقۇنچىسىز، ۋەھىمىگە چۈشمەي.
بىتابئەھەررۇك	[بى تەھرۇك] (پ + ئە) يۈزىنى بىر تەرەپكە بۇرماسلىق، مەنىنى باشقىچە چۈشەندۈرەلمەسلىك.

بىتابئەھەررۇك [بى تەھرۇك] (پ) مادارسىز، كۈچسىز.

بىتابئەھەررۇك قاب — كۈچ — قۇۋۋەتسىز.

بىتابئەھەررۇك [بى تەھرۇك] (پ) ئوزۇقسىز، تەمەناتسىز.

[بىتابئەھەررۇك] يازماق، پۈتمەك.

[بىتابئەھەررۇك] خەت، مەكتۇپ، نامە.

[بىتابئەھەررۇك] خەت يازغۇچى، كاتىپ، مىرزا.

- بىج [بىج] ئەمچەك، كۆكس: ئىككى قۇلاقى گۈلدە ياپۇرماغدەك، ئىككى بىجى سىنەدە قايماغدەك. — زەللى.
- بىجا [بى جا] (پ) نامۇۋاپىق، ئورۇنسىز. بىجان [بى جان] (پ) 1، جانسىز، ئۆلۈك: لەئلى يادى بىر نەفەس كۆڭلۈمدە ئانىڭ بولماسا، يۈز نەفەس سۈرسە مەسھە داغى بىجاندۇر تەنم. — مەھزۇن خوتەنى.
- 2 < كۆچمە: ئاجىز، نازۇك. بىجان قىلماق — ئۆلتۈرمەك، جانسىزلىنىدۇرماق: تۆمۈردىن يەنە ئوققا پەيكان قىلىپ، ئەدۇ — خەيلىنى ئاندا بىجان قىلىپ. — غەربى.
- بىجامە [بى جامە] (پ) كىيىمسىز. بىجەدەل [بى جدل] (پ + ئە) جاڭجالسىز، جېدەل قىلماي، تالاشماي. بىجەزب [بى جذب] (پ + ئە) تارتىش قۇۋۋىتى يوق؛ يېقىمسىز. بىجۇرم [بى جرم] (پ + ئە) گۇناھسىز، ئەيىبسىز. بىجۇرئەت [بى جرات] (پ + ئە) جۇرئەتسىز، قورقۇنچاق. بىجىن [بىجىن] مايىمۇن. بىجەت [بى جەت] (پ + ئە) سەۋەبسىز، ئورۇنسىز. بىچارە [بى چارە] (پ) چارىسىز، تەدبىرسىز، ئىلاجىسىز. بىچارەلىك [بى چارەلىك] چارىسىزلىك، ئىلاجىسىزلىق: جۇشافۇر بىلىدى بۇ ئەۋۋارەلىك، خى ھىجران ئىلىكىدە بىچارەلىك. — ئا. نىزارى.
- بىخاپ [بى خواب] ئۇيقۇسىز، ئويغاق: مۇئەللىمغە تاپشۇردى ئاداب ئۇچۇن، سەبەب قىلدى ھېكمەتدە بىخاپ ئۇچۇن. — ئا. نىزارى.
- بىخابۇ خور — ئۇيقۇسىز ۋە تاماقسىز: تەشەنلەب باغرىم قىزىپ بىخابۇ خور خۇبىنار ئولۇپ، ۋەسلىك ئۈمىدى بىلە غەمىدىن قۇرۇپ سارغارماغمم. — گۇمناڧ.
- بىخار [بى خار] (پ) تىكەنسىز:

2 < مەس:

ئىچىپ مەيىنى بىخۇد بولۇپ تەرىپە دەۋر،
چۆ دىلىپەرنى ئىزدەپ قىلايمەن سەفەر.

— ئا. نىزارى.

بىخۇد ئولماق — ھوشىنى يوقاتماق؛ ھوشسىزلانماق:

تۇش بىلەن قۇش لەنگەرگە يەتمىشىم،

بىخۇد ئولۇپ ھۇش ئېلىدىن كەتمىشىم.

— زەلىلى.

[بىخۇد دانە] (پ) ھوشسىزلارچە.

بىخۇدانە

[بى خمار] (پ + ئە) خۇمارسىز.

بىخۇمار

[بى خون] (پ) قانسىز؛ رەڭگى تاتارغان:

بىخۇن

يۈزۈندە بېلىگۈلۈك فەرى فەرىدۇن،

جەمالىدىن قامۇلۇر سۇنى بىخۇن.

— لۇتفى.

[بى خرد] (پ) ئەقىلسىز، ھوشسىز:

بىخۇرەد

قوپالماي ئورۇندىن ئەقلىدىن بىخۇرەد،

ئالىپ ئەقىل ھوشىنى ئول سەرۋىشەد.

— ئا. نىزارى.

[بى خلاف] (پ + ئە) خىلاپسىز، قارشىلىقسىز.

بىخىلاف

[بىد] (پ) تال، تال دەرىخى:

بىد

چۈكس زور بازۇلۇق ئەيلەپ پەدىد،

كېلىپ لەرزىگە كۆھ ئانداغكى بىد.

— ئا. نىزارى.

بىدى لەرزان — مەجنۇنتال:

بۇ باشىم ئايلاندۇرۇر ھەجرىڭ شامالى ھەر تەرەقى،

گۈلشەنى ئىشقىڭدا قىلغان بىدى لەرزان سەنمۇسەن.

— گۇمناڧ.

[بىداد] (پ) جەبىر - زۇلۇم؛ ئادالەتسىزلىك:

بىداد

گەر مۇسۇلمانزادە بولساڭ ئەي مەھى نا مېھرىبان،

شۇم رەقىبى بەددىيانەت جانىغە بىداد قىل.

— قەلەندەر.

بىداد ئەيلەمەك — جەبىر - زۇلۇم قىلماق.

بىدادفەن

[بىدادفەن] (پ + ئە) جەبىر - زۇلۇمغا ئۆگەنگەن.

بىدادگەر

[بىدادكر] (پ) زۇلۇم قىلغۇچى، زالىم، جەبىر سالغۇچى.

بىدادلىق

[بىدادلىق] زالىملىق:

قىلىپ ئىشقى ئەھلىغە بىدادلىق،
 زەمانى ئاڭغا بەرمەيسىن شادلىق،
 — ئا. نىزارى.

بىدار

[بىدار] (پ) ئويغاق؛ ھوشيار، سەگەك؛
 چۇ نەمرۇد جانىدىن بىزار بولغاي،
 يارانلار ئۇيقۇدىن بىدار بولغاي.
 — مۇھەممەد سادىق قەشقەرى.

بىدار بولماق — 1، ئويغانماق، ھوشيار بولماق؛
 چۇ گۈل ناز ئويقۇسىدىن بولدى بىدار،
 كۆرەر بۇلبۇل قىلادۇر نالەئى زار.
 — لۇتفى.

2، دائىمى بولماق؛

ماڭا بەخت بىدار بولدى نەسب،
 تۈمەن شۇكرى دىلبەرغە بولدۇم قەرب.
 — ئا. نىزارى.

بىدارلىغ

بىداۋ

[بىدارلىغ] ئويغاقلىق، ھوشيارلىق.
 [بىداۋ] چاپقۇرئات؛
 مۇرەسسە قىلغان ئەتلەس ئۇلۇغ ئەۋلەر،
 پەرى ئەڭلىك سىلىق بويلىق بىداۋلەر.
 — لۇتفى.

بىدايەت

[بىدايت] (ئە) باشلىنىش، ئىپتىدا، ئاۋۋال؛
 ئەيىب ئەتمەڭىز جەفادىن ئەگەر ئىغرەسە كۆڭۈل،
 مەئلۇم ئەمەس مۇرىدقا بۇ ھالەت بىدايەتى.
 — سەككاكى.

بىدئەت

[بىدعت] (ئە) 1، يېڭى پەيدا بولغان ئادەت؛
 مېنى قويمادى باققالى ھەر قايان،
 بولۇپ فېئىلى بىدئەتكە تۇرلۇك زىيان.
 — ئا. نىزارى.
 2، دىنغا خىلاپ يېڭىلىق ۋە كېيىن قوشۇلغان، ئۆرپ - ئادەت؛
 شەرىئەتكە مۇنكىر بولغان بىدئەتلەر،
 كۆزگە ئىلماي مۇبئەدبىدىن قاچار بولغاي.
 — ئەھمەت يەسەۋى.

بىدەرەڭ

[بى درىڭ] (پ) تېز، دەرھال، توختاۋسىز؛
 چۇمۇشكىن ساچىم بولدى كاپۇررەڭ،
 بۇگۈن - ئەرتە يەتسە قەزا بىدەرەڭ.
 — ئا. نىزارى.

بىدەرد [بى درد] 1، دەردسىز، ئاغرىقى يوق (2) ئىشقىسىز، مۇھەببەتسىز.

بىدەرمان [بى درمان] (پ) كۈچسىز، قۇۋۋەتسىز،

بىدەرىغ [بى درىغ] (پ) 1، ئايىماستىن، شەپقەتسىز، قورقماستىن:

مەلىكە قويۇپ ئالدى ئىلكىگە تىغ،

كېسەي يارنىڭ باشىنى بىدەرىغ.

— ئا. نىزارى.

(2) ئويلىماستىن:

بۇ سائەتتە سابىت ئالىپ قولغە تىغ،

ئۆزۈمگە ئۇرارمەن دېدى بىدەرىغ.

— ئا. نىزارى.

بىدەست [بى دست] (پ) قولسىز.

بىدەستۇ پاي — قول — ئاياغسىز.

بىدەۋا [بى درا] (پ + ئە) داۋاسى يوق، ئىلاجى يوق، چارسىز:

ئوشۇل كۈندىن ساڭا بەردىم كۆڭۈلنى، ئەي پەرى — پەيكەر،

مۇنىڭدەك يوقتۇرۇر بىلدىمكى دەردى بىدەۋا ھەرگىز.

— قەلەندەر.

بىدرۇد [بى درود] (پ) ۋىدالىشىش، تاشلاپ كېتىش:

دېدىم: مەھۋەشا، ئىشقىڭ ئەتتى خەراب،

كى بىدۇرۇدغە قويمادى ئىزتىراب.

— ئا. نىزارى.

بىدرۇدئەتمەك — ۋىدالاشماق:

كى بىدرۇد ئېتىپ قالدىلار جايمىدا،

كۆڭۈلنى ئالىپ قالدى مەئۋايمىدا.

— ئا. نىزارى.

بىدېرەم [بى درم] (پ) پۇلسىز، يوقسۇل:

قىچقۇرۇرسەن سىيمۇ زەرلىكلەرنى كۆرسەڭ قاشىڭە،

زەررە ياد ئەتمەي بىلالنى بەلكى بىلدىڭ بىدېرەم.

— موللا بىلال.

بىدىل [بى دل] (پ) 1، دىلى سۇنۇق، كۆڭلى يېرىم:

دېدى: ئەي نىگار، خەبەردار بول،

كى بىچارە بىدىلغا دىلدار بول.

— ئا. نىزارى.

2، مەپتۇن، مەھلىيا:

كېچە قاينۇدىن ئەسرۇ بىدىل ئىدى.

توشۇش كۆردى پىرى بۇ نۇكتە ئىدى. — ئا. نىزارى.

دەردلىك ئاشىق:

توشۇپ بەردى ئاندىن ھەمۇل ئاتنى،
ئوقۇر ئېردى بىدىل بۇ ئەبىياتنى.
— ئا. نىزارى.

بىدىماغ [بى دماغ] (پ) روھى چۈشكۈن، سۇلغۇن، ھەسرەتلىك:
كى ناز ئەھلىدەك كىم ئۇزاتىپ ئاياغ،
قىلۇر ئاشىقنى ئەجەب بىدىماغ.
— ئا. نىزارى.

بىدىن [بى دىن] (پ + ئە) دىنىسىز، غەيرىي دىن.
بىدىيانەت [بى دىيانەت] (پ + ئە) ۋىجدانىسىز، ئىنىسپىتسىز، نومۇسسىز.
بىر [بىر] (ئە) ياخشىلىق.

بىررۇ ئەھسان — ياخشىلىق ۋە سەخىلىك.

بىراھ [بىراھ] (پ) يولسىز؛ ئاداشقان، يولدىن ئازغان:
قويغىن ئوشۇل دەئۇنى بىراھنى،
مات قىلايمىن سەن كەبى يۈز شاھنى.
— ئەھمەدى.

بىراھ بەيدا — يولسىز چۆل، يولى يوق دەشت:
نەچە يىلدۇر ئول مېنىڭ جانىمغە قەست ئەيلەر، مۇدام،
شەمشەرى ھەجرى ئىلە بىراھ بەيدا قىلدى ئىشقى.
— سەدائى.

بىراۋ [بىراۋ] باشقا بىر كىشى، كىمدۇر:
بىراۋگە بېرىپدۇر شەھەنشاھلىق،
شەھەنشاھلىق ئىچرە ئاگاھلىق.

— ئا. نىزارى.

بىرەتە [بىرەتە] بىر دانە، بەزىدە:

بىرەتە كېمىلەرنى چايقاپان يەل،
يوۋار ئەردى زۇھەل ئۆز يۇرتىدىن ئەل.

— لۇتفى:

بىرەنج [بىرەنج] (پ) مۇشەققەتسىز، ئەلەمسىز؛ چاپا چەكمەي:
كۆڭۈل گەنجىدە ئانچە بار ئىدى گەنج،
كى قىلغاي ئەردى يىللار سەرق بىرەنج.

— لۇتفى:

بىرەھم [بىرەھم] (پ + ئە) شەپقەتسىز، ئىزەھىمىسىز:

سەلابەت بىرلە ئول بىرەھم كافر،
ئالارنىڭ شەرھى ھالىن سوردى بىر- بىر.
— لۇتقى.

بىرلە

[بىرلە] بىللە، بىلەن:

ئول ئاندىن نالەلەر بىرلە خىرامان،
بۇ ھەم مۇندىن فسراق ئوتىندە بەريان.
— لۇتقى.

بىرلە ھەزە

[بىرلەھەزە] بىر دەم، بىر مۇددەت، قىسقا بىر ۋاقىت:

ئەي بېگىم، ئىيد بولدى كەل، بىرلە ھەزە سەيران قىلغالى،
ئىيدگىھ خەلقىن مېنىڭدەك جۈملە ھەيران قىلغالى.
— ئەتائى.

بىشدرم

[بى شرم] (پ + ئە) ھاياسىز، ئۇياتسىز، نومۇسىسىز.

بىشەرەمۇ ھەيا — ئار — نومۇسىسىز.
بىھەمدۇللاھ، كىشى بىلمەس سەدايىن قايسى مەزھەفتە،
كۆرۈپ بۇ زاھىرىمنى تۇرغە بىشەرمۇ ھەيا دەرلەر.
— سەدائى.

بىشەۋەر

[بىشەۋەر] (پ) جاڭگالدا ئۆسكەن، ياۋايى:

[بىشمار] (پ) ھېسابسىز، سان — ساناقسىز، كۆپ:

بىشۇمار

بار ئەردىكى شاھى بەسى نامدار،
شەھەرلەر مۇسەخخەر ئىدى بىشۇمار.

— ئا. نىزارى.

بىشۇمارە

[بىشمارە] (پ) «بىشۇمار» گە قاراڭ:

ئايرىدى نەۋكەر ئىش تۇغۇ نەغارە،
ۋىلايەت گەنجۇ مالى بىشۇمارە.

— لۇتقى.

بىشكىب

[بى شكىب] (پ) سەۋرىسىز، تاقەتسىز، ساراسىم:

دېدىكىم: كۆتەر باشىڭ ئەي غەم نەسىب،
بەيان ئەيلە ھالىڭ ماڭا بىشكىب.

— ئا. نىزارى.

بىغايەت

[بى غايەت] (پ + ئە) چەكسىز، تۈگىمەس:

قاتار كىرىپكى ئوق، قاشى ئەردى يا،
كۆزى جادۇ، ساچى بىغايەت قارا.

— ئا. نىزارى.

بىغەش

[بى غەش] (پ + ئە) پاكىزە، تازا، باشقا نەرسىلەر ئارىلاشمىغان:

خۇمار ئالۇدە مەن لۇتقى ئەيلەگىل، ئەي دىلبەرى رەئنا،

تەرەھھۇم قىل يەنا كەلتۈر ماڭا سەن بادەئى بىغەش.
— سەدائى.

[بى غم] (پ + ئە) غەمسىز، ئەندىشىسىز، دەردسىز.

بىغەمۇغەش — غەم — ئەندىشىسىز:

گۈلۈ نەۋرۇز شادۇ خۇررەمۇ خەش،

يېتىشتىلەر ھەرەمغە بىغەمۇغەش.

— لۇتقى.

بىغەم

[بى غوص] (پ + ئە) سۇغا شۇڭغۇماستىن، شۇڭغۇماي:

بىغەۋسۇ غەۋۋاس — غەۋۋاس سۇ ئاستىغا چۈشمەستىنلا:

ئۇغان تەقدىرىدىن بىغەۋسۇ غەۋۋاس،

تېڭىزدە تاپتىلار بىرگەۋھەرى خاس.

— لۇتقى.

بىغەۋس

[بى غوبار] (پ) چاڭ — توزانسىز؛ كىرسىز.

[بى قاعدە] (پ + ئە) قاندىسىز، تەرتىپسىز، قاندىدە ئوقمايدىغان:

ئول شوخى شەكەر غەبغەب كۆرمەپمۇ ئىدى مەكتەب،

بىقائىدەدۇر، يا رەب، ھەر نەۋئى كەلام ئەتتى.

— ناقىس.

بىغۇبار

بىقائىدە

[بى قدر] (پ + ئە) قەدىرسىز، ئەرزىن.

[بى نزار] (پ + ئە) 1 < قارارسىز؛ بىئارام، تۇرالمايدىغان:

كېلىپ كۈلبەسىگە بولۇپ بىقەرار،

بولۇپ يانە كۆرمەك ئۈچۈن ئىنتىزار.

— ئا. نىزارى.

بىقدر

بىقەرار

2 < بىتاقەت، ئىنتىزار:

سېنىڭ ئىشقىڭ ئوتىدەك بولماغايمەن بىقەرار ھەرگىز،

ئەگەر دەۋزەخ ئوتىدەك ئىچىمە يۈز مىڭ شەرەر بولغاي.

— قەلەندەر.

[بى قىد] (پ + ئە) باغلاقسىز، كىشەنسىز.

[بى تصور] (پ + ئە) قۇسۇرسىز، نۇقسانسىز.

[بى قىياس] (پ + ئە) چەكسىز، مۆلچەرلىمگۈسىز:

ئاڭا كەيدۈرۈپ ئانچە فاخىر لىياس،

مەلاھەتتە ئانچە بولۇپ بىقىياس.

— ئا. نىزارى.

بىقىد

بىقۇسۇر

بىقىياس

[بى كام] (پ) ئۈمىدىسىز، مەھرۇم:

قىلىپ ئەسفلەرغە توقۇم خاسۇ ئام،

كى رەختىم بىلە ئەيلەدىم ھەم بىكام.

— غەربىي.

بىكام

- بىكەران** [بىكران] (پ) چەكسىز، سان - ساناقسىز، پايانسىز؛
كى لەشكەر ئاڭا بىبەدۇ بىكەران،
سىمپاھىدىن ئانداغ تۇتۇلغان جەھان.
— ئا. نىزارى.
- بىكەس** [بىكس] (پ) 1 < ھېچكىمى يوق، يىنگانە، يالغۇز؛
ئاتادىن يەتىم قالدى بىكەس بولۇپ،
بۇ ئاستانەدە يۇرسە، خوپ كەس بولۇپ.
— ئا. نىزارى.
- 2 < ئىگىسىز، يىتىم، پېقىر؛
بۇ بىكەس كېلىپ ياتقالى ئالتە ئاي،
بولۇپدۇر، ئايا پىرى خاجە ساراي.
— ئا. نىزارى.
- بىكەسۇ مىسكىن — يىتىم — مىسكىن:
غەربۇ بىكەسۇ مىسكىنمەن، ئەي جان،
غەربۇ ئاشقۇ غەمكىنمەن، ئەي جان.
— لۇتفى.
- بىكەسلىك** [بىكلىك] يالغۇزلۇق، تەنھالىق؛ غەربىلىق، يىتىملىق؛
شاھ زەربەفتى ۋە فاسىزدۇر تەرىقى فەقر تۇت،
تاپتى بىكەسلىك بىلە كۆڭلى بۇزۇلغان ئاندا سۇد.
— سەبۇرى.
- بىكر** [بكر] (ئە) قىز بالا، ئىپپەتلىك، پاك؛
ئىپپىتىپ خاجە كۆڭلىدە كۆپ شۇكرلەر،
جەھاندا تاپىلغاي دەبان بىكرلەر.
— ئا. نىزارى.
- بىكىن** [بىكىن] ... دەك، كەبى؛ ... مىكىن؛
ياز فەسلى بارچە شادۇ، كۆڭلۈمىز غەمناك ئېرۇر،
گۈل بىكىن جان كۆڭلەكى ھىجران ئېلىندىن چاك ئېرۇر.
— لۇتفى.
- بىگانە** [بىگانە] 1 < يات كىشى، ناتونۇش؛
چىلتەن ئىدى جەننە، بارمۇ ھەمراھ - ھەمخانى،
يولۇقتىمۇ بىگانە، يولىڭىزدە دېدىيا.
— موللا مۇھەممەت نىيازى.
- 2 < ئايرىلغان، ئازغان، نادان؛
گەرچە شەرىئەتتە چۇ بىگانە مەن،
ئەھلى تەرىقەت بىلە ھەمخانى مەن.
— ئەھمەدى.

ۋا باشقا، يۇرتلۇق، چەت ئەللىك: [بىر]

قالۇر، ئاھكىم، تەخت بىلگەنگە،
خەلەق بىزدە يوق قالغۇسى يانەگە.

[بىروبار] يەككە - يىلگەنە، دائىمى:

بىرۇبار

خۇش قۇدرەتلىك پەرۋەردىگار بىرۇبارىم،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلمەھادى.

— ئەھمەد يەسەۋى.

[بى رعايت] (پ + ئە) ئەندىشىسىز؛ ئېھتىياتسىز؛ رىئايە قىلماسلىق.

بىرئايەت

[بىرلەمىش] بىرلەمىگەن، بىرلەمىگۈدەك:

بىرلەمەمىش

زېھى سەئادەت ئېرۇر سائەتى خەيالى غەمىن،
بىرلەمەمىش ئانى كەۋنەين خوشلۇغىغە ئىۋەز.

— سەبۇرى.

[بىرنىچ] (پ) گۈرۈچ:

بىرنىچ I

ئۇنىچ نەرخىدىن بىرنىچ قىممىتى بەس بەستۇرۇر،
گەرچە يوق مۇندىن مۇكەررەمراق نېمەرسە دان ئارا.
— ناقىس.

[بىرنىچ] (پ) مىس ۋە قوغۇشۇننىڭ ئارىلاشمىسى، برونزا:

بىرنىچ II

يەنە نۇقرە تىللا بىرنىچ شەمىئەدان،
ياقىمىدۇر ئانى بارچە بولمىش ئەيان.
— ئا. نىزارى.

[بىرنىچنە] (پ) سېرىق مىس؛ برونزىدىن ياسالغان؛ كۆچمە:

بىرنىچنە

سارغىيىمىش.
[بى رىيا] (پ + ئە) راسلىق بىلەن، قىلچىمۇ ساختا قىلماستىن:

بىرىيا

تەرەھھۇم قىلىپ بىزگە قىلغىل دۇئا،
دۇئانى تاڭا ئەيلەگىل بىرىيا.

— ئا. نىزارى.

[بىريان] (پ) كۆيۈپ قورۇلغان، كاۋاپ بولغان؛ كاۋاپ:

بىريان

قېرىغە ئىچى كۆيىدى رەھم ئەيلەبان،
ئىكى شۇرغى بىريان بېرىپ نەچچە نان.

— ئا. نىزارى.

بىريان ئەيلەمەك — كۆيىدۈرمەك، كاۋاپ قىلماق:

مەقسەدىك ئىپدۇر سېنىڭ ئەي مەھۋەشى ساھىبچەمال،
يۈرەكىمنى قان ھەم سىينەمنى بىريان ئەيلەدىڭ.

— قەلەندەر.

بىريان قىلماق — كۆيىدۈرمەك، ئۆرتەندۈرمەك:

ئوتلۇق كۆزۈك ئالىنىدە كۆپ بىريان قىلدىم جانۇدىل،

ئۇسۇرۇك ئول كافر نەدىن مەيلى ئەتمەدىلەر يانسە.
— سەككاكى.

باغرى بىريان — يۇرۇكى كاۋاپ، ئۆرتەنگەن؛
بېخۇد بولۇپ يۇرۇر بولغاي مەستۇ ھەيران،
ئەللاھ، دەيۇ كۆزدە ياشى باغرى بىريان؛
— ئەھمەد پەسەۋى.

بىزائەت [بىضاعت] (ئە) مال - مۇلۇك، ئەسۋاب، سەرمايە؛
بۇ نېچۈك ئەلەمدۇر، ئەي يار، كۆرەردۇر يۈزۈڭنى ئەغيارە
مېنى سورغالى قىلىپ ئار كۆرەرسەنمۇ بىبىزائەت.

— موللا بىلال.

بى زار [بى زار] (پ) پەريادسىز، زارلىماي.

بى زىبان [بى زىبان] (پ) تىلسىز، گاچا.

بى ضرر [بى ضرر] (پ + ئە) زەرەرسىز، زىيانسىز.

بى زوال [بى زوال] (پ + ئە) يوق بولماس، دائىمى.

بى بالدات [بى بالدات] (ئە) شەخسەن، ئەسلىدە؛ دەل ئۆزى.

بى بالضرور [بى بالضرور] (ئە) زۆرۈرلۈكتىن؛ چارسىزلىكتىن.

بى ساط [بى ساط] (ئە) پالاس، گىلەم؛ يەرگە سېلىنغان نەرسە؛

پىراۋ ئىختىيار ئەيلەدى بورىيا،

قومۇشتىن بىسپات ئەيلەدى خەلقارا؛

— غەربىي.

قالەم بىساتى — يەر يۈزى.

بى سعادت [بى سعادت] (پ + ئە) سائادەتسىز، بەختسىز، ئىقبالسىز.

بى نىيات [بى نىيات] (پ + ئە) قارارسىز، تۇراقسىز؛ ئۆتكۈنچى؛

مەگەر ئەللىك ئۈچ تەن قالىدۇر ھەيات،

بەقاسىز جەھاننىڭ ئىشى بىسەبات.

— ئا. نىزارى.

بى سبب [بى سبب] (پ + ئە) سەۋەبسىز، ئاساسسىز.

بى صبر [بى صبر] (پ + ئە) سەۋرىسىز، بىتاقەت، چىدىغۇسىز؛

ئەچە بىسەبىرسەن قىلمە تەكەللۇم ئىشقىدىن ھەرگىز،

كىشىكىم بۇلەھۋەسدۇر مەھز ئەسرار ئېتىپ بولماس.

— گۇمناپ.

بىسەبىرۇ تەھەممۇل — سەۋر — تاقەتسىز؛

چۇ ئول ھالەت بىلە كۆردى ئانى گۇل،

پېرىندىدىن قوپتى بىسەبىرۇ تەھەممۇل.

— لۇتفى.

بىسەد [بى صد] (پ) يۈز ئەمەس، تالاي، نۇرغۇن؛
 مەلىكەمگە لايىق مەتائۇ مۇندا بار،
 بۆلەككە يۈگۈرمەك بىسەد زىنھار.
 — ئا. نىزارى.

بىسەر [بى سر] (پ) باشسىز، بىۋاش.
 بىسەرۇ سامان — بىچارە، ھېچنەرسىسى يوق؛
 مېھنەتۇ دەردۇ ئەلەم كۆرگەن جەھاندا ئىشقا تاراء
 بولسا بولغاي ماڭا ئوخشا بىسەرۇ سامان ئەمەس.
 — قەلەندەر.

بىسەرمایە [بى سرمايە] (پ) سەرمایىسىز، مەنبەسىز؛ قولى بوش.
بىسەرۇپا [بى سرۇپا] (پ) باش — ئاياغسىز؛ چارىسىز، تەمتىرىگەن؛
 يۈرۈپ نەچچە كۈن بىسەرۇپا بولۇپ،
 ھەمە دەردۇ غەمگە مۇھەييىا بولۇپ.
 — ئا. نىزارى.

بىستەر [بىستر] (پ) ئورۇن — كۆرپە، تۆشەك، ياستۇق؛
 يىقىتتى مېنى بىستەرى خابغە،
 قويۇپ باشنى گۈمبەزدە مېھرابغە.
 — ئا. نىزارى.

بىسەۋاب [بىالصراب] (ئە) توغرىسى، ئېنىقى.
 ۋەاللاھۇ ئەلەم بىسەۋاب — ئاللا توغرىسىنى ياخشىراق بىلگۈچىدۇر.
بىسىمىل [بىسىمل] (ئە) سويۇش، باش كېشىش؛ سويۇلغان.
 بىسىمىل قۇش — بېشى كېسىلگەن قۇش؛
 فەنا تىغىدا بىسىمىل قۇش كەبى ئەندۇھى دەۋراندېن،
 تىنىمدا پىچتابۇ جانىم ئىچرە ئىزتىراب ئېردى.
 — ناقىس.

بىسىمىل قىلماق — سويماق، ئۆلتۈرمەك؛
 ئوق ئاتىبان قولغە ئىشكەل سالپ،
 داغى ئوق بىلە ئانى بىسىمىل قىلىپ.
 — ئا. نىزارى.

نېم بىسىمىل — چالا بوغۇزلانغان؛
 ماتەمدە نېم بىسىمىل قۇش كەبى باشىم ئۇرۇپ،
 يىغلاماي نەيلەي مەنى بىچارە سەندىن شەھپەرىم.
 — مەھزۇن.

بىسۇتۇن [بىسوتون] (پ) پەرھات قازغان تاغنىڭ نامى؛
 نەمايان كۆرۈپ بىسۇتۇن كۆھنى،

ئاخا ئىشلەگەن خەيلى ئەنبۇھىنى.

— ئا. نىزارى.

بىسيار

[بىسار] (پ) كۆپ؛ مول؛

دامەنەئى بىشەدە بىر ساي ئىكەن،
مەددى قەد بىسيار ئەجەب جاي ئىكەن.
— زەللىلى.

بىش

بىشەبە

بىگانەۋەش

[بىش] (پ) كۆپ، ئارتۇق.

[بى شىبە] (پ + ئە) ئوخشىمايدىغان، ئوخشاشلىقى يوق.
[بىگانە وش] (پ) بىگانە سۈپەت، ياتقا ئوخشاش؛
دەھرنىڭ بىگانەۋەش زالغا بولما ئاشنا،
كىم سېنى تا ئاشنا ئەتتى ئۆزى بىگانە دۈرە.
— سەبۇرى.

بىگاھ

[بىگاھ] (پ) ۋاقتىسىز.

گاھۇ بىگاھ — ئۈزلۈكسىز، ھەمىشە؛
كېچە — كۈندۈز خەيالى بىرلە ھەمراھ،
ئىشى كۈچى بۇئەردى گاھۇ بىگاھ.
— لۇتقى.

بىگەران

[بى گران] (پ) «بىگەران» غا قاراڭ؛

يىغىلسا ئەگەر لەشكەرى بىگەران،
قۇتۇلماس بۇلاردىن قاچىپ ھېچقاچان.
— موللا شاكىر.

بىگۇمان

[بى گمان] (پ) گۇمانسىز، شۈبھىسىز، شەكسىز؛

ھەزرەتى سۇلتان سۆزىدۇر بىگۇمان،
قالدى گۇما ئىچرە دېدىلەر گۇمان.
— زەللىلى.

بىگۇناھ

بىلاد

[بى گناھ] (پ) گۇناھسىز، ئەيىبسىز.

[بىلاد] (ئە) [بىرلىكى: بەلەد] شەھەرلەر، مەملىكەت؛
سەپەر مۇددەتچە ئېلىپ زادىنى،
بىلادىغە يەتكۈر بۇ دامادنى

— ئا. نىزارى.

بىلادى ئەزىم — ئۇلۇغ شەھەر، چوڭ مەملىكەت؛

كى قۇستەنتىننىيە بىلادى ئەزىم،
ئېرۇر ئاندا كۆپراقى نازۇ — نەشىم.
— ئا. نىزارى.

بىلادى جەھان — دۇنيادىكى شەھەرلەر، ئەللەر؛

سەمەرقەند بىلاڭى جەھان سەيپەلى،
نە سەيپەلىكى پەرتەۋىشان مەشئەلى.

۱۰ — ئا. نىزارى.

[بلازور] (ب) زۇرۇرىيەتسىز، كېرەكسىز.

بىلازەرۇر

[بىلە] بىلەن، بىللە؛

بىلە

بۇ كاسىبغە مەۋجۇد ئىدى بىر ئوغۇل،

كى دەريا لەبىگە بىلە كەلدى ئول.

۱۱ — ئا. نىزارى.

[بالتەد] (ئە) سان بىلەن، رەقەم بىلەن؛

بىلتەدەد

چىراغىن ھۇرۇڧىنىكى ئەھلى خىرەد،

كى تارىخى سالىن دېمىش بىلتەدەد.

۱۲ — ئا. نىزارى.

[بالمىس] (ئە) ئەكسىچە.

بىلتەكس

[بالىن] (ئە) كۆز بىلەن.

بىلتەين

[بالخاسە] (ئە) خۇسۇسەن؛ بولۇپمۇ.

بىلخاسە

[بالخاسىيە] (ئە) خاسىيەتنى جەھەتتىن، ئالاھىدىلىكى بىلەن.

بىلخاسىيە

[بالئىل] (ئە) ئەمەلدە، ئەمەلىيەتتە، راستىن.

بىلئىل

[بالقو] (ئە) كۈچ بىلەن، كۈچىگە قاراپ.

بىلقۇۋە

[بىلقس] (ئە) سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەن، ئۇنىڭغا

بىلقس

تېپىشماقلارنى ئېيتقان ۋە ئۇنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرىنى ئاڭلىغان

سەبئىنىڭ ئايال پادىشاھى.

يا پەرى يا ھۇر دۇر يا بىلىقىسى ئالى نەسىب،

يا ئۆيىدىن قىلدى ئول خۇرشىدى دەۋرانىم تۇلۇڭ.

۱۳ — قەلەندەر.

[بالكل] (ئە) پۈتۈنلەي، تامامەن.

بىلكۇل

[باللە] (ئە) ئاللاغا قەسەمكى، خۇدا ھەققى؛

بىللاھ

ھېچكىشى مەندەك سېنىڭ ئىشقىڭدا سەرگەردان ئەمەس،

باشكىنەڭدىن ئۆرگۈلەي، بىللاھ، سۆزۈم يالغان ئەمەس.

۱۴ — قەلەندەر.

بىللاھكىم — خۇداغا قەسەم قىلىمەنكى؛

غەمىڭدىن باشقا، بىللاھكىم، دەم ئورمان،

گەر ئەر بولساڭ مېنى بۇ غەمدە قويما.

۱۵ — لۇتقى.

[بىلمان] بىلىمەيمەن؛

بىلمەن

قايسى بىر دەردىم بەيان ئەيلەيكى قايسى كۈلتەتى،

بىلمەين يا كەلمەگەي مۇنداق بىراۋغا مېھنەتى.
— مۇھەممەت سادىق قەشقەرى.

بىلمەين

[بىلماين] بىلمەي، بىلمەستىن، ھەممەتتىن
ئاتاسىغە يەتتىكى سۇرئەت بىلە،

ئۆزىن بىلمەين دەردۇ قۇرقەت بىلە.
— ئا. نىزارى.

بىلمە قىقەن
بىلمەم رايىمى

[بالىقت] (ئە) ھەقىقەتەن، راستىن.
[بىل مە] شۇنى بىلگىنىكى ...

بىلمەتتىمباق

[بالاتاق] (ئە) ئىتتىپاقلىق بىلەن.
[بىلىك] ئىلىم، بىلىم؛

بىلمەك

كۆيمە بۇ سۆزگە چۇ بىلۇرسەن بىلىك،
باس يۈرەككە، قارىنىڭغە قويغىن ئىلىك.
— ئەھمەدى.

بىم

[بىم] (پ) قورقۇش، قورقۇنچ، ۋەھىمە؛
بۇ خوشلۇقدىن كەتتى ئىككى ئىقلىم،
ئارادىن قوپتى خەۋفۇ قالمادى بىم؛
— لۇتقى.

بىم ئەيلىمەك — قورقماق.

بىم سالماق — قورقۇتماق؛

ئۆلۈم يادى كۆپ سالدى كۆڭلۈمگە بىم،
داغى جان بېرۇر خەۋفى دىلدا مۇقىم.
— غەربىي.

بىمۇ ناكال — خەۋپ - خەتەر.

زىرى بىم — قورقۇنچ، ۋەھىمە ئاستىدا؛

بىمەد ئەندازەئى بىم — چېكى بولمىغان قورقۇنچ، چەكسىز ۋەھىمە؛

ئالدىمىزدا يەتتە ۋادىدۇر ئەزىم،

ھەر بىرىدە بىمەد ئەندازەئى بىم.

— سەبۇرى.

بىمار

[بىمار] (پ) 1 < تاغرىق، كېسەل. 2 > دەرەتكە مۇپتىلا ئاشىق؛

كۆرىنۇر ئۇشبۇ جەھان سەنسىز ماڭا بەيتۇل خەزان،

ھەردەمى سەنسىز ئۆتۈپدۇر ئول دەمى بىمارەمەن.

— موللا بىلال.

بىمانەند

[بى مانەند] (پ) ئوخشىشى تېپىلمايدىغان، تەڭداشسىز.

بىمايە

[بى مايە] (پ) ھېچنەرسىسى يوق، سەرمايىسىز.

[بى مجال] (پ + ئە) كۈچسىز، ئىقتىدارسىز، ماجالى يوق؛
باشىغا قويۇپ ئەردى زەررىنە تاج،
بۇ بۇت بىمەجال ئولتۇرۇپ ئائىلاج.
— موللا شاكىر.

بىمەجال

[بى مدار] (پ + ئە) دەرمانسىز، ھالسىز؛
كۆڭۈلنىڭ كارى يادلانماق، يۈرەكنىڭ پېئىلى ئۆرتەنمەك،
بۇ ئىشلاردىن بىلىڭلار، بۇ زەئىقى تەن بىمەدار بولماق.
— موللا بىلال.

بىمەدار

[بى مدارا] (پ + ئە) مۇرەسسەسىز، كېلىشمەسلىك.
[بىمەر] (پ) ھېسابسىز، ئۆلچەپ بولمايدىغان.
[بى مرام] (پ) مەقسەتسىز؛ ئۈمىدسىز؛
كى مەئشۇق - ئاشىق سۆزىدۇر تەمام،
كېتىپدۇر جەھاندىن بۇلار بىمەرام.
— ئا. نىزارى.

بىمەدارا

بىمەر

بىمەرام

[بى مزە] (پ) تەمسىز، مەزىسى يوق؛ تۇتۇقسىز.
[بى مئز] (پ + ئە) مېڭىسىز، ئېقىلسىز؛ مەنسىز، مەنسى يوق؛
كى ئەي پۇرگۇنى بىمەغزى پەرىشان،
يەنە قايدىن كېتوردۇڭ ئۇشبۇ داستان.
— لۇتقى.

بىمەزە

بىمەغز

[بى مەكان] (پ + ئە) ماكانسىز، جايىسىز، ئورۇنسىز.
[بى مەلال] (پ + ئە) مالال بولماي، ئەركىن، توسقۇنسىز.
[بى مەلاحت] (پ + ئە) كۆرۈمىسىز، چىرايىسىز.
[بى مەزل] (پ + ئە) ماكانسىز، تۇرار جايىسىز؛
[بىمەھار] يۈگەن، چۇلۇۋۇر؛

بىمەكان

بىمەلال

بىمەلاھەت

بىمەنزل

بىمەھار

ئۇچ كىشى گويا شۇتۇرى بىمەھار،
قوندۇق ئوشۇل كېچە بارىبان يەسار.
— زەلىلى.

بىمەھاسىل

بىمەھەل

[بى مەھاصل] (پ + ئە) ئۈنۈمىسىز، پايدىسىز.
[بى مەھل] (پ + ئە) ۋاقتى، پەيتى ئۆتكەن؛
پەردەئى جانىم ئىچىندە ئاسرار ئىدىم مېھرىنى،
بىمەھەل ئەفغانلىرىم قىلدى مېنىڭ سىرىمنى پاش.
— قەلەندەر.

بىمەئىنا

بىمۇرۇۋەت

[بى مەنى] (پ + ئە) مەنسىز، مەزمۇنسىز.
[بى مروت] (پ + ئە) ھىممەتسىز، ئادىمىگەرچىلىكى يوق؛
سىتەمگەر بىمۇرۇۋەت چەرخى كەج رەفتار بۇ ئالەم،

